

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی نیمتیاز: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهدهیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

پیره میرد

و

پیداچوونهوهیهکی نوئی زیان و بهرهههکانی

پیرەمیرد

و

پیداچوونەوویەکی نووی ژیان و بەرەمەکانی

کۆکردنەو و لیکۆلینەووی

ئومید ئاشنا

بەرگی دووهم

ناوی کتیب: پیرەمیرد و پیداچوونەوویەکی نووی ژیان و بەرەمەکانی - بەرگی دووهم

کۆکردنەو و لیکۆلینەووی: ئومید ئاشنا

بلاوکراووی ئاراس- ژمارە: ۹۲۸

دەرھێنانی ھونەریی ناوہوہ: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگی: مریەم مۆتەقییان

چاپی دووهم - ۲۰۰۹

لە بەرپۆشەبەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ۲۵۵۷ی سالی ۲۰۰۹

دراوہتی

حاجى تۇنىقى پىرەمپىرە

ھىلكارى: يوسىف عەبدولقادر

گیبیه

ماموستا محمدهد رهسول هاوار دهرباردی ئەم شیعره نووسیویه: جارتیکیان ئەحمەدی عەزیز ئاغا گیپهیان ئەبیت، چەند هاوڕێبەکی خۆی بانگ ئەکا بۆ گیپه خواردن. پیرەمێرد لە بانگراوەکان نابیت، لە پاش چەند رۆژتیک پیرەمێرد بەو گیپهیهی ئەحمەدی عەزیز ئاغا ئەزانیت، وەکو وتمان پیرەمێرد زۆر نەوسن بوو، بۆ هیچ شتیک گلهیی نەکردایە لەسەر خواردن گلهیی ئەکرد. لەبەر ئەوە بەم چەند دێرەیی خوارەوه گلهیی خۆی بۆ ئەحمەدی عەزیز ئاغا ناردوو:

ئەحمەد با گیپهت بۆ ئەو تیپه بێ
گیپهت خوارد بێ من، گووپت گیپه بێ
خۆ من ئەو ساته، هاتبوومه لات
تەفره بۆ من بوو، شفره بۆ جامات
وتیان کەللهکەت هیشتا دەبیاران
ورگتان برنجی، کالی ئەخوسان
ئەگەر وەک کەلله مێشکت داتەکی
ئەبی بە وەزیر، فیریشکت ئەتەکی
وەک (کلاو قازی) بێ دروومانی
ئاگری بن دیزه، زۆر بێ نامانی
پرخۆله چەورە، لە خۆت ئالای
پێچکەیی خۆت بەستوو، لە جیدا ماوی
هەر وەک شیلوگ، هەوتینی شیر
لە نوکتەیی وردا، پەیکانی تیری
دەستی (عزەت) ت دائم لەسەر بێ
هەرمیتی بەهەشتت(١) ناودار و تەربیی
کردهی تۆ و بردهی (نادی مەزلووم) بێ(٢)
خراپەت دیار بێ، چاکەت بن گۆم بێ
منیش کەشکەکەم ئەمرۆ خوارد بێ تۆ
بەرد هاویشتنه، پاداشی کلاو

(١) هەرمیتی بەهەشت: واتە شەقی بەهەشت، چونکە زۆر جار ئەلێن هەرمیتیەکی تی هەلدا.

(٢) نادى مەزلووم: نیازی لە مالى حوسین مەزلوومه کە کابرایهکی زۆر ساویلکە و خوش بوو، زۆر کەس وەکو نادى بۆ رابواردن ئەچوونه ئەوی.

ئەحمەدی عەزیز ئاغاش کە بەنوکتەبیژ و قسەخۆش و بەنەستەق بەناوبانگە، بەم سێ دێرەیی خوارەوه وەرانی پیرەمێردی داوەتەوه، وەرنامهکەیی لەسەر نامەکەیی پیرەمێرد نووسیوه:

خاله گیان یا خوا رووی بز(١) پەش بێ
منی روورەش کرد، هەر ئەو دەیی بەش بێ
بەخوا ئەو ساتەیی تۆ تەشریفت هات
من زۆر مەشغول بووم، بەبیرما نەهات
لە جیاتیی گیپهیی ئاوساوی نەکولاو
پێشکەشت ئەکەم، دوو پەردە پلاو

(١) بز: ئەحمەدی عەزیز ئاغا نیازی لە بز پووری بوو، کە ناوی پوورە بەهێ بوو، وەهەم خەسووی ئەحمەدی عەزیز ئاغاش بوو کە ئەو گیپهکەیی لێ ناو.

شەری خەراجیان(١)

«سالی ١٩٢٤ کە شیخ مەحمودی نەمر لەشکری دۆزمنی لە شارەزور شکاند، پیرەمێرد سالی ١٩٢٦ بۆ یادی ئەو نەبەردە ئەم شیعەرەیی نووسیوه». هەرودەها وەلامی رۆژنامەیی (العراق) ی ئەو کاتەیی داوەتەوه .

العراق(٢) ئەلێ، ئیوه ئەرمەن
دەعاتان شوومه، بۆ هیچ لایق نین
خۆیان نانسین، بەتورک نابین
خوا نەیداوتی، وەک کورد، نازابین
کورد ئەو کوردانەن کە بەغدایان گرت
(أبو جاسم) هکان، کەوتنە جرت و فرت
دوو سال لەمەوپیش، خۆیان و فوجیان
لەسەر کانیهکەیی، بەردی خەراجیان
بە کەش و فشی بۆ کۆزە رەقه
دوو سواری کوردیان لێ کەوتە تەقه
بە ئاخ (یا یومه) کەوتنە هاوار
بە پالەپەستۆ رایان کردە شار

ئەو پەمەزانی لە دینی پەمەزان
بەجەژنیان زانی لە تەنوو خزان
نەبواپە بەهۆی بەریتانییاو
ئەخنکان بەدەس کوللە و خورماو
ساچی بکەم، نەبێ، وری تەیار
حیزی و ئازادی ئەوسا دیار

- (۱) ئەم شیعەرەمان لە لاپەرە ۲۱۹ی ئەو کەشکۆڵەو وەرگرت کە نەجمەددین مەلا سالی ۱۹۳۷ بۆ (محەممەد ئەمین حەمە صالح ئاغای قزڵجی) نووسێوە. نەجمەددین مەلا لە سەرەتای شیعەرەکو نووسیبووە «لە سالانی ۱۳۴۳ی هـ. کە شیخ مەحمود جەیشی عەرەبی لە شارەزور شکاند، حاجی توفیق بەگ ئەمە فەرماوە» ئنجا بۆیە من نووسیبووە کە پیرەمێرد بەیادی ئەو شەرەو شیعەرەکی نووسیبووە چونکە سالی ۱۹۲۲ یاخود ۱۹۲۴ پیرەمێرد لە تورکیا بوو. وە لە سەرەتای سالی ۱۹۲۵ دا گەرێاوەتەو.
- (۲) رۆژنامە (العراق)ی: ئەو سەرەدەمە هێزی کۆتەپەرستی عەرەب و بەریتانیای داگیرکەر دەبیرد بەرپۆتە نووسیبووی کە کورد ئەرەنێیە!!

دەنگی وەتەن^(۱)

۱۹۲۴

لە ئەستەمۆڵەو هەلسام، لە خەودا بووم، هەتا ئێرە
لە سەیری (فی المنام) دا بووم، کە چاوم کردووە لێرە
حەیاتتیکێ ترم دی، خزم و خوێشان دەورەیان دا بووم
سەرلەنوێ هاتمەو دنیا، بەرۆح وەک توفلی^(۲) ساوا بووم
ئەمە دوو رۆژە جەژنی رۆحەم، دەنگی وەتەن دەبێم
خودا دیداری ئێوەشم نسیب کا، زۆر ئەبێنی پێم
هەوالی ئێوە چۆنە؟! بێمەو؟ یا ئێوە دێنە لام
نسیب ئەبزانێ، چەند رۆژتیکێ تر، مەعلوم ئەبێ ئەنجام

- (۱) مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار: لە بارە ئەم شیعەرەو لە لاپەرە ۱۷ی دیوانی پیرەمێرد نووسیبووە: «شیخ مەحمودی مەزن ئالای شۆرگیتی و داواکردنی مافی گەلەکی هەڵکردبوو، پیرەمێرد لە پرسینی حال و ئەحوالی ئەو سەرەدەمە کوردستان ئەم چەند دێرێ بۆ یەکێک لە خزمەکانی لە شاری سلێمانی کە «مستەفا سائیبی» خوشکەزای بوو ناردووە. ئەو هەلبەستەم لە دەستخەتیکێ خۆبەو وەرگرتووە، لەژێرەو نووسراوە «خالی باکمالی بێ حالت» هەرچەندە مستەفا سائیب ئەلێ ئەم هەلبەستە لە تورکیاوە ناردووە بەلام من لیبی

دوودلم، چونکە لە مەنای هەلبەستەکە یەو لەو ئەچیت کە لە جێگە یەکی نزیک کوردستانەو ناردیبیتی و لای
من وایە لە تورکیاوە گەرێاوەتەو بەسەر شام و حەلبەدا هاتیبیتە بەغداد و چەند رۆژتیک لە بەغدا ماووەتەو و
لەوتیو ئەو هەلبەستە لە ناردووە بۆ مستەفا سائیب».

(۲) لە کوردیدا باوە دەلێن -تولف- واتە مندالی ساوا کە لە راستیدا لە -طفل-ی عەرەبیبووە وەرگیراوە.

«رۆح فری، لەسەروردی بەرزی نیشتمانەو، بێ دەنگ و سەنگ^(۱)
وام زانی کە ئەم کۆنە مەلبەندە ئەکاتەو بەشوینی دەنگ
بووبوون بەیەک، لەش و رۆحەم، بۆ دێدەنی دۆستایەتی کۆن
نالە و ئەوای دلم بوو، داخەم، لائەنی بەرۆحەکە هینایە تەنگ

۱۳۱۷ی رۆمی / ۱۹۰۱ی زاینی

- (۱) ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۱۸ی دیوانی پیرەمێردی م. هـ دا بەتورکی بەخەتی پیرەمێرد لەژێر وێنە یەکی سەرەمی
لاوتی خۆیدا لە تورکیا نووسراوە. بەلام روون نییە کە ئایا پیرەمێرد خۆی کردوویە بەکوردی یاخود کەسێکی
تر.

بەبۆنە دەرچوونەوێ گۆفاری گەلاوێرەو

ئۆخە ی گەلاوێر^(۱) وادەرکەوتیەو
وێک چرای بەختی، کورد سەرکەوتیەو
یانە ی سەرکەوتن^(۲) بەتۆ پرووناکە
کوردستان بەرووی، تۆ فەرەحناکە
شەوقی دیدارت پرووناکی چاوە
ئیتەر تەوژمی گەرمانەماوە
گوزەرگات بورجی (دار السلام)^(۳)
دیاری ژین بۆتۆ، دوعا و سەلامە

- (۱) گۆفاری گەلاوێر تەمەنی دە سال بوو ۱۹۳۹-۱۹۴۹ لەو ماوەیەدا گەلێ جار تووشی گیروگرفتی داخستن و
بێ پارەیی بوو. ئەم شیعەرە پیرەمێرد بۆ دەرچوونەوێ سەر لەنوێ گۆفاری گەلە یە دەوای داخستنی. دیارە ئەمە لە
سالانی پێش ۱۹۴۹ دا بوو چونکە لەو سالەدا بۆ هینجگاری داخرا. هەرودەها گەلاوێر ئەستێرە یە کە دەوای
چلە ی ھاوین دەردەکەوێت.

(۲) یانە ی سەرکەوتن: رۆشنبیرانی کورد لە بەغدا پێکیان هینا.

(۳) دار السلام: واتە شاری بەغداد.

بهستن

له کۆمه‌لی کۆنی دواکه و تووی کورده و اریدا پرپوو و چیتک هه‌بوو، پیتیان ده‌گوت (بهستن) واته له کاتی ژن هیناندا که بووک و زاوا ده‌چوونه په‌رورده، کابرا نه‌ده‌بوو به زاوا و کاره‌که هه‌ندی‌ک دو ده‌که‌وت. هه‌ندی پپ و پیریتژن به‌پاره گوايه نه‌و گيروگرفته‌یان چاره‌سه‌ر ده‌کرد. به‌لام له مێژه زانست هۆی نه‌مه‌ی دۆزبوه‌ته‌وه و شته‌که یا هۆی ده‌روونییه یا خود ناته‌واوییه‌کی له‌شه. وه موفتی پینجونی شاعیر له به‌کێ له شیعره کۆمه‌لایه‌تیبه‌کانیدا باسی نه‌و ده‌ردی دواکه‌وته‌ی کردووه پیره‌مێرد له رۆژنامه‌که‌یدا شیعره‌که‌ی بۆ بلاو کردۆته‌وه و هه‌روا بۆ تام و قسه‌ی خۆش چهند به‌یتیکی خۆی وه‌ک جۆره وه‌لامیک بۆ شیعره‌که‌ی موفتی نووسیوه، وه باسی نه‌و پیره‌ژنه‌ی کردووه که له سلیمانی نه‌و به‌ستنه‌ی ده‌کرده‌وه و ناوی داده‌عاسم بووه:

«تا داده‌عاسم، له دنیا مابین
رووی قه‌دی سپی، خوای لی رها بێ
سلیمانیشمان، له‌گه‌ل ته‌ترافی
عائدی نه‌وه‌خۆی و ئینسافی
چۆنی نه‌به‌ستتی، یا نه‌یجه‌رینتی
هه‌ر کار دروست بێ و زوو بیپه‌رینتی
خۆ نه‌و شیخ نه‌بوو به‌حوکمی دوعا
جن و دیوه‌کان موسه‌خه‌ر بکا
که‌وابوو مه‌علووم حیکمه‌تی تیايه
خۆت لاده ئیتر تۆ له‌م به‌لایه!

ده، شتا

ده، شتم هیند لاگرانه، راستی پیتی سه‌ختم ته‌واو
ناری عاشق، نوێژی فاسق، کیبر و خۆبادانی پیاو
ده‌ردی به‌رتیل، رووی به‌خیل، گالتیه‌ی ره‌زبل، نه‌رکی ده‌لیل
ده‌نگی ناسازی موئه‌زین، برسیتی و هه‌وراز، به‌دیل
ده‌ردی سه‌ر نه‌م نۆیه، ده‌ردی سه‌ریه‌ بۆ نه‌م عاله‌مه^(۱)
لیره‌ نازی^(۲) نازیکه‌ر^(۳) پیتیان بلتی هیتله‌ر که‌مه

(۱) له نوسخه‌ی لای ئیمه‌ دا نه‌م به‌یته به‌م جۆره‌یه:

«ناز و نووی تازه پیاکه‌وتوو له‌گه‌ل نه‌م عاله‌مه

لیره‌ نازی نازییه‌کان پیتیان بلتی هیتله‌ر که‌مه»

(۳.۲) نازی یه‌که‌م واتا نازکردن. نازی که‌ر: نه‌وانه‌ی سه‌ر به‌نازییه‌کان، که خۆیان به‌گه‌وره‌ ده‌زانن و له هیتله‌ریان گه‌ورده‌تر بێ بلتی هیتله‌ر به‌لایانه‌وه که‌مه.

چاوا(۱)

۱۹۴۹

چهند تا که به‌یتیکی پیره‌مێرد که به‌شپوه‌ی ورده‌کاری سه‌باره‌ت به‌چاوا نووسیونی:

«قه‌دم که‌هوانه، دل به‌قه‌دی تۆیه‌ چاوه‌روان^(۲)
میوانی (تیر)ی خۆشتر نه‌وی، خانه‌خۆی، که‌وان»

«نه‌گه‌هه‌ر چاوم به‌تۆزی ریت بریژم
به‌فرمی‌سک، داری توبای تیا نه‌نیژم»

«له‌دلما، تا خه‌یالی چاوی کاله
هه‌مه‌وو عاله‌م له‌پیش چاوم خه‌یاله»

«ته‌لی چرایه‌ک له‌چاوی تۆوه، بۆکوئجی دلما راکیشراوه
نه‌و ده‌مه‌ی تۆ نه‌روانیته‌ من، ته‌لی کاره‌بای دلما پچراوه»

«شیعری بلند که‌ته‌علیقی ئیله‌های پتوه‌یه
ئیلهای شیعری من، له‌نیگای چاوی تۆوه‌یه»

«چاوه‌که‌ ده‌ردی دووری تی که‌وت، ئاره‌زووی گریان نه‌کا
نیوه‌ موویه‌کیش که‌که‌وته‌ چاوه‌وه، هه‌ر ژان نه‌کا»

«تۆ له‌پیش چاوم نه‌مای، گیانیش له‌له‌شما ده‌رچووه
هه‌روه‌کو ئاوینه‌ سوورده‌ت لاچوو، عه‌کسیش لاچوو»

«به چاوی مهستی هوشی لی فراندم، عه شرهت هاواره
نه خوش ساغ پرووت ئەکا، بی حاکمه شیواوه ئەم شاره»

«کاغه زیکی سپییه، ناردم، تیبگه مه عنای چییه
چاوی من به دره ننگه سپییه، چونکو چاوی لیت نییه»

«چاوت دوو کهلی لی دئی، برۆ له دووره وه مه مینه
چونکه ئەو دوو کهله، قرچهی دلمه، ناگری له شویتنه»

- (۱) ئەم شیعراوه له گۆفاری گه لاویژی ژماره ۲ی سالی ۱۹۴۹دا بلاو کراوه ته وه که پیره میترد خۆی ناردویتی.
وه کیشی هه به بیتیک لهوی تر جیاوازه.
- (۲) ئەم بهیته له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

لای لایه بو منال

له پیتشه کی ئەم شیعرێ لای لایه مناله پیره میترددا مامۆستا محهمهد رهسول هاوار
نووسیویه: «لای لایه بو منال شتیکی زۆر کۆنه هه موو گه لیتک جوژه لای لایه یه کی هه یه بو
ئه وهی مناله کانیا خهو لی بخهن.

له کوردستانی خوشمانا، لای لایه زۆر کۆنه و له دیزه مانه وه که منالی کورد خراوه ته ناو
جو لانه وه، که له بهینی دوو لقی دارا بو هی هه لخواوه یا خود نراوه ته ناو بیهشکه وه و به ده سرازه
به نی رهنگا و رهنگ پیتراوه ته وه هه ندیک خرخال و شتی سه وز و سووریا به که مه ی بیهشکه که دا
شوړ کردۆته وه له گه ل هه ندیک حه تکه توکه، که هه ره که یان شتیکی بو نخواستیا تی کردوه
به تاییه تی سمل و میخه ک. منالی ئەوسا وه کو ئیسته نه بووه، وه کو چۆن هیشتا له ناو زۆریه
دیها ته کانی ناو خوشمانا ماوه، که منال نه خوش کهوت دایک و باوکی بیبا ته لای دکتۆر و
دهرمانی بو بکریت، به لکو دهرمان هه ره دهرمانی پرو پیریتزان بوو. منالی سک یه شاو گوله
به بیو نیان بو کولاندووه و داویانه تی، منالی سکچوو سملیا کوتاوه و دهر خوار دیا ناو. گوئی
یه شاو دوو که لیا ن کردوه به گو تیچکه دا یا خود رۆنیان داغ کردوه و کردوویانه ته گو تی بو ئەوه
ژانی بشکی. منالی له رزوتا لی هاتوویان بردۆته سه ره شخس و تا وه به نیکیان کردۆته دهستی.
شه وانی دوور و دریتی پایز و زستان، منالی گروز و برسی، هه تا کو به یانی گریا وه و
کرو و زا وه ته وه. دایکیش به ده مه وه نه وزی خه وه وه به نا چاری دهستی کردوه به لای لایه بو ئەوه ی

مناله که ی خه و لی بخات. به تاییه تی که ته مه نی ئەو مناله ئە گه یشته یه ک سالی و له هه ندی
قسه ئە گه یشت، ئیتر دایکی هه ره شه و ترسی تی که ل ئە کرد به لای لایه بو ئەوه ی مناله که ی
بترسی و بیده نگ بیت، بو ئەمه باسی گورگانه شه وئ و ئایشه گو تی دریتی بو ئە کرد. هه ندیک له
شاعیرانی کورد به ده مه دایکا نه وه لای لایه یان کردوه به هه لبه ست وه کو قانع و بی که س،
پیره میتردیش به ده مه به کیتک له و دایکا نه وه ئەم لای لایه ی خوار وه ی کردوه:

گورگانه شه وئ، گورگانه شه وئ
به رخه بچکۆ له که م خه و ی لی بکه وئ
لووره ی تو ی ناوئ، لای لایه ی ئە وئ
ئه لئ له مالی ئی مه دوور که وئ
بچو ره مالی (ئه بو یابو)
حوشتره که ی، بکه به تی شوو
یابوه که ی بخه ره، ناو چالی گوو
خو ی لی ره ده رکه زوو به زوو
پیاو خو ره زله، پیاو خو ره زله (۱)
کو ره که م له گه ل دایکیا ده ست له مله
مه ره ی تو ی ناوئ، هوگری بولبوله
هیچت به لوو ته وه نا بی، له م گه رد و خوله
دووره وه که وه، تا نه یان داو یته بهر گولله
پرو بکه ره مالی (ئه بو جاسم) هکان
یه کیکیان بکه به کوچکی گوئی ناگردان
ئه و ی تریان بخه ره شیوی کولان
به لکو ده ست بهر ده ن له یه خه مان
که متیاری سم پان، که متیاری سم پان
رۆله شیرینه که م، نووستوه له هه یوان
سپاردوومه به پیغه مبه ره و یه زدان
سپاردوومه به ئایه تی قورئان
با حه چه ی تو ببی ریت له گو ئیمان
بچو ره مالی کولله خو ره کان
زما نی به دیا ن ببی ره به ددان
چاوی ژنه که ی کو ئیر که به بیله کان

به شکو به جارئ ببنه وه له کۆلمان
بۆ خۆمان بچن گێچهل بين له ولاتی خۆمان

(١) شيعره کانی ئەم لای لایهيه له بارهی کيشه وه وهک يهک نيهيه . ته نانهت له زۆر جیگادا نيهوه دپره کان له گهل
يه کتر کيشيان جيا به .

کهشتی، پاپۆر

له دار و ئاسن و ئاگر، شتتیکم دی له ناو ئاوا
سره وتی نابئ رۆژ و شهو، چه خۆر کهوتن، چه خۆر ئاوا
له يهک بين راده کا به و ئاوه دا، وهک ئەسپى پرتاوه
له ئاوايه و ئەمه نده تينووه، ناو جهه رگی سووتاوه
له سهه ر ئەو تينووه تيبه شدا، ئاو گه يشته قورگی خنکاوه
سهه ر و پئ و دهست و چاو گوئی نيهيه، بچن رۆحيشه و ئەروا
به جارئ شارئ هه لده گری، که چى هيشتاکو جئ ماوه
نه رهى وهک شير، سهه د شير و نه ههنگی به حر ئە ترسيئ
به چالاکی وه کو بازه، که چى بئ بازوو و ههنگاوه
به سهه ر يشتا ته رات ئە کری، ئەمه نده سهخته ناله خشی
له پيشدا کاروانی بۆ دههينانين له و په رى دنياوه
له ژئير به حرا، به گولله ئە يکوژن، رپى راستی گيراوه

دنیا، دهستگهوتن

جارئیک له کویتستان له دهه کهلى خان
سه ر خه وم شکان هه نديک له پاش نان
ژئير راخه ر نه بوو، بنووم له سهه رى
يهک دوو که له رمم، له بن دار بپى
رام خست به يادی لهش و لاری يار
وهک کلووى سپى نازک و نازدار
که ئە بزو و تمه وه، ئەو جيپه رى ئە هات
به و جيپه ر جيپه ر، که وتمه وه ئاوات

خۆزگه له شينكى ناسكى وام ئەدى
به لام خه ويك بوو نه هاته دى
ئهمرۆ يه كيكى لهش سپى و نازک
گۆمه تهى ئەدا وينه ي کار ناسک
به دهورما ئەهات، ها بگره و بينه
وهک چۆله که کهى شوان خه له تينه
ئەچووم به شوپنیا، ئەو قونهى ئەکرد
ها ليره و له وئ دهستم بۆ ئەبرد
جرتيكي كيشا و وتى من دنيا م
كاتيكم زانى له چۆل و ته نيام
دنيا دهستكهوتن خه يالى خامه
ژنيكه وه سلى هه ر ئيحتلامه!

چيروك به شيعر

کيرۆلهی خویندهوار (١)

کچيک بوو، ناوی جه ميله
جوان و ناسک و نه شميله
عومرى يا نو، يا ده سال بوو
زۆر زيرهک و به که مال بوو
له کارى ناو مال زانا بوو
هه تاکو بلایى وريا بوو
رۆژئ له مال هاته ده رئ
نه ختئ به ته نيا بگه رئ
هه لسا چوه ده رکی سهه را
نه رم و نيان و به حه يا
سهه رى ئە ترافى نه ئە کرد
نه خيرا ئە رۆيشت و نه ورد
له رئ تووشى پۆلى کچ بوو
هه ر رۆى تا ليسان نزیک بوو

گوئی گرت له باس و قسه بیان
هیچ تینه ته گه شت لی بیان
یه کیان ته یوت (ئیستیوا)
خه تیکه ته رز دوو که رت ته کا
ئهوی تر ته یوت خه تی توول
سئ سه د و شهسته به ئوسول
یه کئ ته یوت عه سری ته قتماع
پاپای ته وروپا، بو ته معاع
هه زار ئیشی گهندی ته کرد
هیچ که سی مه نعی نه ته کرد
جه میله که ته مانه ی بیست
عیلم و زانستی ته ویست
زور به زه بی هات به خو بیا
که بی بهش بوو له خو بندا
ئه ویش گهر خو بنده وار بوایه
ده بوو گشتی بزانیایه
چووه مالتی به غه مگینی
به په شتیوی و بی شیرینی
دایکی وتی نازه نینم
بوچ وا په شتیوت ته بینم؟
چی قه و ماوه، چی رووی داوه؟
دلت له سه ره چی شکاوه؟
پیتمان بلتی له چیت که مه؟
چیت گهره که، بو چیت غه مه؟!
گواره و کرمه ک و لاگیره
(صبح الخیر) و پینج لیره
گهر دبلغ و بازن و گو
قاپ قورئانت^(۲) هه یه تو
له بهرگیشا خو ته وای
ئیتر بوچی په شوکاوی؟!

وتی: دایکی خوشه ویستم
له هه موو شت کار دروستم
به لام هه ر خو بندنم که مه
که زور ئیحتیاجم به مه
عه ییه بو من که جاهیل بم
له ژیانای بی حاسل بم
وتی: کچی نازه روه رم
به سه ر روچ و به سه ر سه رم
باوک بی ته وه ئیواره
له م رووه وه ئه یکم چاره
به لکو بتنی رته مه کته ب
فیر بی عه قل و عیلم و ته دهب
ئیواره باوکی هاته وه
دایکی زوو چوو به لایه وه
قسه ی جه میله ی تیگه بیان
وتی به سه ر روچ و به گیان
هه رچی جه میله ته یه وی
منیش رازمه و ته مه وی
کچیان خسته مه کته به وه
به دلتیکی فه ره حه وه
کچه ته وه نده سه عی کرد
هه تا ییکه مینی وهرگرت
هه موو سال به سه عی و هونه ر
به یه که مه ی ته هاته دهر
هه تا هه شت نو سالی پیچوو
کچ له مه کته ب ته و او دهرچوو
کرا به دخستوری ژنان
ناوی دهرچوو له گشت جیهان
به مه دحه وه باسیان ته کرد
به بلندی ناویان ته برد

هه‌رچی له مه‌کتەب تینکۆشی
به‌رگی شه‌ره‌فی ئه‌پۆشی
هه‌رچی نه‌زان و ته‌مه‌له
خوار و بێ قه‌در و ده‌فه‌له

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.
(٢) قاپ قورئان: ملوانکه‌یه‌که له ئالتوون. قوتوو‌یه‌کی بچووکی پتویه‌یه که قورئانی تیا‌یه.

عیزرائیلی به‌هه‌شتی (١)

عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه سه‌ر پشستی
پیاوی بوو زۆر فه‌قییر بوو
سه‌ررای فه‌قییری، پیر بوو
خاوه‌نی مال و مندال
نه‌یبوو نانی، له‌ناو مال
به‌ ئاره‌قی ناوچه‌وان
به‌ قوو‌ه‌تی پاله‌وان
ده‌چوو چیلکه‌ی ئه‌هانی
بۆ نانی، مندالانی
هه‌موو رۆژی به‌یانیان
ئه‌چوو بۆ کی‌و و شاخان
ئه‌وه‌نده‌ی خۆی ئه‌یتوانی
داری ئه‌نا له شسانی
داری ئه‌دا به‌ پاره
ئه‌یدا به‌نان بێ‌چاره
رۆژی له‌ژێر کۆله‌دار
له‌ گیانی خۆی بوو بێ‌زار
له‌شی پر بوو له‌ عه‌ره‌ق
هه‌ردوو چاوی بوو ئه‌بله‌ق

داری دا به‌سه‌ر به‌ردا
به‌ردی دا به‌سه‌ر ئه‌ردا
کۆله‌که‌ی که‌وته ئه‌ردی
زاهیر بوو ئاهی سه‌ردی
بانگی کرد یا عیزرائیل
تۆ بێ‌ره لام به‌ته‌عجیل
رۆحم ناوی به‌م حاله
چی بکه‌م، له‌م عومره تاله
قسه‌ی له‌ناو ده‌ما بوو
عیزرائیل لیتی په‌یدا بوو
وتی منت بۆ چی‌یه؟
ئه‌م هاواره‌ت له چی‌یه؟
پیره له ترسی گیانی
جوابی قسه‌ی نه‌زانی
واقی و پرما مامه‌ی پیر
وتی هه‌ر تۆی ده‌ستگیر
له‌ژێر کۆلی گه‌رانام
له‌گه‌ل داد و فو‌غانام
بۆیه هاواری تۆم ک‌رد
فریام که‌وی ده‌ستویرد
عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه سه‌ر پشستی
ئه‌مجا پیره به‌یه‌ک غار
کۆله‌ی فرانده ناو شار

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.

(مه‌لای مه‌زبووره) چووبووه سه‌ر دارئ
 لقـیـکی ته‌بری بی‌کا به‌بارئ
 ته‌یویست ته‌و لقه‌ی خوئی وا له‌سه‌ری
 له‌ بن‌دا بی‌بری عه‌قلئی وای بری
 ری‌سواری پی‌ی گوت، مه‌لای سه‌ر دارئ
 ته‌و لقه‌ بی‌بری ته‌که‌ویه خواری
 مه‌لا لئی نه‌بیست، سا ته‌و به‌ری بوو
 ته‌م له‌گه‌ل لقا‌دا سه‌ره‌نگری بوو
 که‌ که‌وته خواری، وتی ته‌م پی‌اوه
 له‌ غه‌یب ته‌زانئ و وه‌لی ته‌واوه
 وای کرد، چوو پی‌ی گوت که‌رامه‌تداری
 تو‌که‌ زانیت من ته‌که‌ومه‌ خواری
 ته‌لبه‌ت ته‌یشزانی که‌ من که‌ی ته‌مرم
 تو‌خوا پی‌م بلئ، له‌ به‌رت مرم
 وتی، عومری تو، پی‌ت بلیم چه‌نده
 به‌سئ بای سکی، ته‌و که‌ره به‌نده
 منیش به‌وانه‌ی که‌ (قو‌پون) ته‌کرن
 ته‌لیم، لقی ژیر خو‌ت‌ان ته‌برن
 میلله‌ت داریکه‌، که‌ سی‌به‌رداره
 چو‌ن لق و پو‌پی، ته‌شکی ته‌و داره
 ده‌ستی داد زو‌ریان ته‌خاته خواری
 که‌چی عار نانین، به‌که‌وتن جاری
 وا چاکه‌ به‌داخ نیشانه‌یان که‌ین
 که‌ عاریان نه‌نا، ره‌وانه‌یان که‌ین

(۱) ته‌م شیعره له‌ دیوانی پی‌ره‌میردی م. ه‌دا بلا‌و نه‌کراوه‌ته‌وه.

دو‌ینئ له‌ بازار له‌ناو گـوـزه‌ردا
 جاری دوو خانی شه‌رقی‌یان ته‌دا
 کو‌ریک به‌سیما و چاکه‌ت و پانتو‌ل
 سه‌ریکی رووتی، به‌زو‌لف و کاکو‌ل
 به‌ عاره‌بیی ساف، به‌ده‌نگیکی ره‌ق
 ته‌یوت (ادخنوا من دخان الشرق)
 له‌گه‌ل وتی شه‌رق، شرق، شرق له‌ دواوه
 یه‌ک‌یک جرتیکی وای بو‌ به‌ر داوه
 ته‌فه‌ندی ئاو‌ری دایه‌وه و مندال
 رای کرد و کابراش له‌ دووی که‌وته بال
 ته‌م خه‌لکه‌ هه‌موو کردیانه‌ هه‌را
 پی‌چه‌ به‌ده‌وره‌ی کرد له‌ گو‌زه‌را
 قو‌ر گیرابوه‌وه بو‌ سواغی دوکان
 که‌وتبووه سووچی، نه‌یاندی هی‌چیان
 منالی پی‌خواس، هی‌چ باکی نه‌بوو
 نه‌چه‌قیه‌ ناو قو‌ر سووکی بو‌ی ده‌رچوو
 به‌لام ته‌فه‌ندی به‌قو‌نده‌ره‌وه
 چه‌قی و نه‌یتوانی بی‌ته‌ ده‌ره‌وه
 ته‌کانی خوئی دا، له‌په‌و روو بو‌ی که‌وت
 هاته‌ ده‌ره‌وه، وه‌ک ده‌عبای ته‌شکه‌وت
 هه‌موو دوکاندار، ئاو‌یان پی‌ا ته‌کرد
 هه‌ر چه‌ندیکیان کرد قو‌ریان لانه‌برد
 ئافه‌رین منال له‌گه‌ل قافی‌ه‌ت
 هه‌ر بژین له‌گه‌ل عومر و عافی‌ه‌ت

گائتهی بهراستا^(۱)

۱۹۳۹

(خدر) بوو پیاوی، (حهسهن ئهفهندی) کسهس پیی نهئهگوت کهرت بهچهندی کویتخای دهراگابوو، جیتی خواجانشین فهراهنجی پووش بوو، زستان و هاوین رهنجبهری مالیک روژئی نهخوش کهوت ناچار ئه و روژه بیگاری بهرکهوت پینج کهری ئهبرد بو دیتی (کهلهکن)^(۲) که لهسهه خهرمان، کای بو دابگرن^(۳) له ری خوئی سواری کهرتکیان بوو بو^(۴) که ئه یژماردن، ههر چواریان ما بوو وتی، ئای خووم، پینج کهرم پیبوو و ا چواریان دیاره، ئهوی تر کوئی چوو؟! دابهزی و رای کرد بهکسهه بو دواوه^(۵) وایزانی، کهههه، له دواوه ماوه بو دواوه روانی، هیچ دیار نه بوو گهراپهوه لای کههرا ن زوو بهزوو که تهماشای کرد، پینج کهر تهواوه لهم فهن و فیله، سههری سوورماوه زور ماندوو بوو بوو، دیسان سواری بووه له بههوه ژیره سههروه و خوار بووه دیسان که روانی کهر چواریان ماوه گریا، وتی: من چیم لی قهوماوه؟! خوئی خسته خواری بهدوعا و نزا ئه پاراپهوه، له باره گای خوا دوعای گیرا بوو، روانی کهر پینجه رزگاری بوو بوو، لهم دهر و رهنجه

ئیتر نهیتوانی پروات به پییان
خوئی هله دایه سهه کهرتکی تریان
دووباره به زمی لی هاته وه دی
وتی ئه مجاره کهره گورگ خواری
ههروا لیتی خواری گه بیبه نیوهی ری
بههوه پیری هات، خلهی کویتخای دی
بانگی کرد کویتخا، له دهرت گه ریتم
له کویتوه خوا توئی، گه یانده سهه ریتم
ئه مرۆ جنۆکه، گالتسهه پی ئه کهن
جاری کهرتکم ئه دزن و ئه بیسهن
وتی خدر ئاغا چند کهرت پی بوو؟
چهن دیان ماون، چن دت له کیس چوو؟
وتی، پینج کهرم هینابوو له شار
که ئه یژمیهرم، هاتوته سهه چوار
کویتخا تیگه یشت که گونی و گیزهه
لیک ناکاته وه کابرای قوربه سهه
ئه و کههه کهه و خوئی سواری بووه
چونکه نایبینی، له بیهری چوووه
وتی دابهزه، ههه بهندهه بی غهش
پینجی بو ژمارد، خویشی کرد به شهش

(۱) ئه م شیعره له چیرۆکیکی مه لای مه زبووره وه وه رگیراوه .

(۲) که له کن: دئییه که لای ژوورووی سلیمانیه وه .

(۳) کای بو دابگرن: واته کا له رهشکه دا بیه ستنه وه بو بار کردنی .

(۴) لای م. ه نووسراوه له ری خوئی سواری یه کتکیان بوو بوو .

(۵) ئه م بهینه له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه .

دهرسی مه لای شه یاسی^(۱)

قل أعوذ، تو بیتره
شهه و کورته و روژ دریره

بۆيە پياو گيژ و ويژه
 هەرچی ئەکریت بیچییژە
 شیر که ترشا بییژە
 ژن که پیر بوو بینییژە
 بی دراو (۲) کوشتهی نوێژە
 پارەدار زەینی تیژە (۳)
 دره و درهوی لیژە (۴)
 گوشت گوشتی مەری گیژە
 تام لەلای ژنی دریژە
 باوی بی رۆژوو و نوێژە

(۱) مامۆستا م. ه. دەربارە ی ئەم شیعەرە لەلایە ۳۹۴ ی دیوانی پیرەمێرد دا نووسیویە: (مەلاکان) بەتایبەتی مەلای کۆن هەموو نوکتەباز بوون و حەزبان لەم جۆرە هەلبەستەکانە کردوو، لەبیرم دێی که منال بووم، ئیواران مەلاکان لەسەر سەکۆی مژگەوتی (شیخ بابا عەلی) لە گەرەکی (سەر چیمەن) ی سلیمانی کۆ ئەبوونەوه و (شیخ بابا عەلی) یش که بەنوکتەبیژ بەناویانگ بوو، هەموو دەستیان ئەکرد بەدەمەتەقی و نوکتە پیرەمێرد ئەو هەلبەستە ی بەدەم بەکێک لەو جۆرە مەلایانە وتوو.

(۲) بی دراو: بی پارە، واتە که پیاو لات بوو سەر ئەکاتە سەر نوێژ کردن.

(۳) زەینی تیژ: واتە زیرەک.

(۴) درهوی شوینی لیژ: ئەوانە ی که دره و ئەکەن شوینی لیژیان زۆر بی خوشە. چونکه سەر بەرەوخوار دره و ئەکەن و زۆر ماندوو نابن.

دوینی شەو شەیتان

۱۹۴۳

دوینی شەو، شەیتان، هات بەپێکەنین
 وتی، ئیعلانم هیناوه بۆژین
 خۆت کەلکت نییە، پیت پیناکەنم
 نایەم بەلاتا، وەک خالۆژنم
 ئیعلانی دانا و سووکی بۆی دەرچوو
 روانیم مەئالی، ئیعلان ئەمە بوو
 تا قیمی (زەبانیە) ی جەهەننەم بیستن
 ئیستا نۆژدەیان هەیه بەبیستن

قورئان فەرموویە: تسعة عشر
 یەکیکیان کەمە کار ناچیتە سەر
 مانگانە ی ئەوان هەزار دینارە
 کێیە تالیبی چونە لەم شارە
 هەر مانگی هەزار دینار کەم نییە!
 بۆ ئەربابی خۆی خراپی چییە؟
 وا ئیمە بەژین ئیعلانی ئەکەین
 چوار شەرتی هەیه، بەیانی ئەکەین
 شەرتی یەکەمیان ئەبێ بەدکار بی
 نابێ بەکردە ی چاک لەکەدار بی
 دوو بەلەشی پیس رایبـواردبی
 نەخەلەتای، نوێژی کردبی
 سێهەم هەرچی پتی ئەلین موسکرات (۱)
 قەت بواری نەبێ، بیست و چوار سەعات
 چوارەمیان ناموس، لای میثسولە بی
 سوتندی بەشەرف وەک پەپوولە بی
 ئەمجا هەر کەسێک ئەیهوی بچی
 راکا بۆ ئەوهی لەکیسی نەچی

(۱) موسکرات، مسکرات: هەموو جۆرە خواردنەوهیەک که ئەو کەسە مەست بکات.

مەلا سێ پارە (۱)

۱۹۳۹

پیاویک بوو ناوی مەلا سێ پارە بوو
 دەستەپاچە و مانگر و پەتیارە بوو
 خەلک وتی با دانەنیشی وا بەتال
 هینایان کردیان بەمامۆستای منال
 نافردتیک ی بوو، کەتە ی چل شوو کەرە
 دەم شری و تەرپییر و پەردە لایەرە
 چۆبی کیشی رەشەلەک، بەرپوکی بووک
 دل بەجی هینەر، بەمەکر و نووکه نووک

چل قرانی بوو، به مامانی و خهلات
بو مهلا تهيدا به كهر كاروان بكات
پاره كهی وهر گرت مهلا پرووی کرده شار
دای به گویدر پیژیکي ره ختهی خه رجی بار
هاته وه ههوساری به سته قوئی خوئی
سی كه سی چوختی به پیلان كه وتنه دوی
هات یه كیکیان كه وته لنگه و چهند و چو
تا مهلا یه كجاری غافل بی له خو
دوو هه مین ره شمه ی له سه ره كهر کرده وه
خستیه سه ره خوئی، له ننگه ری بو گرت وه
هه ره به پیودانی كه ره هه نگاوی نا
تا تهوی تر هات كه ری برده په نا
سیه هه مین گویدر پیژه كهی دوور خسته وه
كه ره برا هیشتا مهلا ته پرسته وه
پیاوه كهی بو بوو به كه ره خوئی راته كان
ره شمه كهی خوئی گرت و ههوساری پسان
كاك مهلا ته و سایه تاووی دایه وه
چاوی كه وت به و پیاوه هه لویتستایه وه
بانگی كرد من تو م كپی كه ره بووی كه چی
ئیستا وا دوو بیته هه یه و له پیاو ته چی
پیتی وت ئینسانم به لام زور توند خووم
شیت و نادان بووم به گز دایكما ته چووم
رژژیک لیم دابوو، دوعای كرد بووم به كه ره
چهند له ژیر باری گرانا، برده سه ره
ئیسته چاوی كه وت به من ره حمی بزوت
وا دوعای كرد بووم به پیاو لووت و بزوت
باوه ری پی كـرد وتی: لاچو برؤ
قهت به عه قلی خو ت مه به ئیتر خه رؤ
خویشی چوو بو دی قسه ی گپرا یه وه
كه وته دهم خه لکی، كه دهنگی دایه وه

خه لك له لایان خو ش بوو، بار بووی بو كرا
پاره یه كهی زورتری بو ریكخه را
هاته وه بازار كه كه ره بكر پیته وه
تیفكری عه یینی كه ره بوئی دپیته وه
چوو به گوئییا وت به سر په و لومه وه
ته و گووه ی خواردوو ته من ناخومه وه!

(۱) پیره پیژده ئه م شیعری له سه ره چیرۆكیكهی مه لای مه زبووره ریكخسته وه.

بهیتی مشك و پشیه

له بیرمه جار، باوكم بو ئیران
به سه فه ره چوو بوو، سه فه ری خیران
هه ندی كت پیبی بو من هینا بوو
بهیتی پشیه و مشكیشی تیا بوو
نووسی بووی رۆله ی خاوه ن ته قل و هوش
بیخوتینه ره وه بهیتی گوربه و موش^(۱)
پشیه مشكی توخن نه ته كه وت
به فییل خوئی خسته كوئجیكهی مزگه وت
مشكان به شایبی و به تلی لی لی
دیارییان بو برد به قلی و بلی
مه زده یان ته دا پشیه عابیده
نه زه ره میچكه، ناکا، زاهیده
به دلئیكهی ساف لی گوردبوونه وه
به ده ست له مه لان لی وردبوونه وه
ته یانوت ئوخه ی ته و سمیل جوانه
چوته کلیله، ته م دهم و دانه
زوریان پی خو ش بوو كه نایانگری
په لاماری دان، كه چی له پری

چوار و پیننجی گرت، بهراست و بهچه پ
 سئ و چواریکیشی هاویشته ژیر له پ
 تۆلهی ئەو بهینهی پیشووی لی سەندن
 بهزیکه و جووکه، سهری هه لکه نندن
 هه ر چهنده سوۆفی به که و ل و پۆست بی
 چۆن باوه ر ئە که هی جان هه ر دۆست بی
 خوویه ک سروشتی ئە زه ل بی به خشی
 به هیچ ناگۆری، به هیچ نابه خشی
 ئاین و ئۆبنیش، زوو ده رده که و ی
 درۆزن زه حمه ته، ناشتای بهر که و ی

(۱) گوریه و موش: واتا پشیله و مشک، ئەم بهیته له فارسییه وه ده رگراوه .

گۆی ئاگردان

پوو ره تلێخان بزنیکی بوو
 سه به ینان بو بیتره ئە چوو
 کیت ه ل ه ی ئە برد ئە یدۆشی
 له ماله وه دایه پۆشی
 رۆژی مام رپوی دۆزه وه
 سه سه ری لادا به دزه وه
 ملچه ملچ شیر ی هه لقو ران
 پوو ر تلێخان کلکی په ران
 رپوی رای کرد بو ناو رپویان
 لیان کرد به چه پله ریزان
 هه ی رپوی کلکی بر او ه
 ئیجگاری ئابرووی تکا وه
 رپوی هاته لای تلێخان
 لیی پارابه وه به گریان

وتی کلکه قو لیم و یده
 داپیر وتی شیرم پیته
 رپوی وتی شیرم نییه!
 داپیر وتی، ئە ی بز چیه؟
 رپوی رۆبشت سه ری کز کرد
 خوازینی شیر ی له بز کرد
 وتی: بز شیر وه داپیر دا
 داپیر کلکه قو لیم و ی دا
 بز وتی با دار گه لا دا
 گوانی بز له شیر قه لا دا
 ئەمجا بز شیر دا بو داپیر
 کلکه قو لیت بیته وه گیر
 رپوی هه لسا چوو بو لای دار
 گریا و دهستی کرد به هاوار
 دار وتی با کانی، ئاو دا
 لقی من سه وز بی و گه لا دا
 رپوی پرووی کرده لای کانی
 مشووری بهر ئە ویش هانی
 کانی وتی کیژ چۆبی کا
 ئارهقی خۆی له کانی کا
 کانی ئەوسا ئاو بو دار دا
 دار سه وز بی و گه لا به بار دا
 گه لا بو بز بی و بز شیر دا
 له تۆله ی شیر ی داپیر دا
 داپیر شیر ی دی له جیدا
 ئەوسا کلکه قو لیتی و ی دا
 هاواری بو لای کیژ هانی
 کیژان بینی بو سه رکانی
 کیژان که وشی سووریان نه بوو
 په نایان برده بهر که وش دروو

كهوش دروو ناردیه لای مامر
 هیلکهی بۆ بکا به قهره قهر
 مامر دانی لی داوا کرد
 هاواری بۆ بهر جوتیار برد
 جوتیار دانی دا به مامر
 مامر چیکلدانی بوو پر
 به گاره گار هیلکهی بۆ کرد
 بۆ وهستای كهوش فرۆشی برد
 وهستا كهوشی بۆ کیژ دروو
 کردیانه پیتیان زوو به زوو
 چۆپی له سههر کانی کرا
 له کانی ناو بۆ دار برا
 دار گه لای دا و بز شیری دا
 رتیوی شیر داپیری دا
 داپیر کلکه قوئیتی دایه وه
 به بنیشته تال گیرسایه وه
 رتیوی چووه ناو رتیویان
 لیان کرد به گالته کیشان
 وتیان بونی بنیشته تال دئ
 دهریان کرد هاته وه بۆ دئ
 دهستت جلی جوانی دزی
 کردیه بهر به ده عیه و فیزی
 هاته ناو رتیویان زوو به زوو
 وتیان ههی ئەمهت له کوی بوو؟
 وتی: له بن گۆمیکایه
 سهه د ئه وهندهی تری تیایه
 وهرن بچین نیشانتاندهم
 وهک من دهری بیئن به دهه
 بردنیه سههر گۆمی سههر ناو
 یه کیکیان خۆی خسته بن ناو

به بلقنه بلق ئه وه دهخنکا
 ئەم ئەهگوت وا بانگستان ئەکا
 هه موو خۆیان تی فریدا
 به جارێ خنکان له ویدا
 رتیویش دنیای نه برده سههر
 کردهی بهدی خۆی هاته بهر
 راوکهریکی لی پهیدا بوو
 کوشتی و بازاری کۆتا بوو
 هه رچی وهک رتیوی فیلباز بی
 تووش ئەبی، نابێ ده رباز بی
 خوا راسته و راستی لا خوشه
 چهوتی سههره نجامی بۆشه

مام چه وهندهر

مام چه وهندهر زیتینۆکی
 پییری بوو، دایم ئە کۆکی
 شیفی ده بری لای ویله دهه (۱)
 بهردیکی گه وهی هاته بهر
 نووکی گاسنه کهی تی گیران
 بهرده کهی له جیتی خۆی جوولان
 کونیکتی زلی لی ده رکهوت
 تاریک و قوول بوو وهک ئەشکهوت
 به پێ پیلکه چووه خوار
 هه ر رۆبی تا گه بییه غاری (۲)
 حهوت کویهی ئەلماس و گه وهه
 که له شیری ئالتوون له سههر
 سههری کووپه کانی لادا
 ئەلماس شهوقی وهک چرادا

سه‌ری کووپه‌که‌ی قایم کرد
 ده‌ستی بوئه‌لماسی نه‌برد
 ئی‌سواره هاته‌هه‌هه‌هه
 به‌خه‌پله‌ی هه‌رزنی تاله‌وه
 ملی پاکیشا وه‌ک گاجووت
 جله‌گای پراخت و لیتی نووست
 سبه‌ینی پوژی لی بووه‌وه
 وه‌ک پوژان بو‌جسوت چوووه‌وه
 جار جار سه‌ری خه‌زنه‌ی ئه‌دا
 تا سالی ده‌ستی لی نه‌دا
 به‌هار هات وه‌ردی دایه‌وه
 ماندوو بوو پالی دایه‌وه
 روانی گورگی به‌چه‌مه‌وه
 وا هات، شتی به‌ده‌مه‌وه
 لیتی پاپه‌ری به‌پلاری
 شته‌ی له‌ده‌م خسته‌هه‌واری
 که‌دی منالیتی بچووکه
 چاو داقلیشاو بزیزوکه
 داینا و نه‌ختی بووژایه‌وه
 ئه‌مجا که‌چوو به‌لایه‌وه
 وتی: به‌سووک تیم مه‌روانه
 باوکم پاشای جنوکانه
 وادی به‌هه‌زار سواره‌وه
 جاری منی لی بشاره‌وه
 که‌وتی مژده‌ی چیت ئه‌وی
 تو‌ماره‌یی دایکمت بوئ
 روانی و اشای جنوکان هات
 بانگی کرد، کوپم چی لی هات؟
 تاجی شاهیم به‌سه‌ره‌وه

بو‌تو و کووپه‌هه‌هه‌وه
 جوتیار وتی له‌تاج گه‌ری
 ماره‌یی دایکیم بده‌ری
 بانگی کرد هه‌ردوو گوپچه‌کی گرت
 به‌سه‌ریا خوتند، له‌هوش خوئی برد
 مسته‌کوئه‌ی دا له‌سه‌ری
 لغاوی له‌ده‌م ده‌ریه‌ری
 هه‌لی گرت و گه‌رایه‌وه
 مام چه‌وه‌نده‌ریش مایه‌وه
 هاته‌هه‌وش خوئی وراقی ورمما
 وتی یاران چیم لی قه‌وما
 به‌شوین کلکی گادا ویلم
 ئه‌م ده‌شته‌بوکی ده‌کیلم
 من گه‌نجی بی ره‌نجم ده‌سکه‌وت
 بوچی بیکه‌م به‌پاشه‌که‌وت
 چوو سه‌ری خه‌زنه‌که‌ی لابر(۳)
 هه‌ردوو گیرفانی لی پر کرد
 هاته‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌هه
 زه‌ره‌نگه‌ریکی دوزیه‌وه
 ئه‌لماسیکی پی نیشان دا
 (جووه‌ه شیت بو له‌تاواندا
 به‌پینج سه‌د لیره‌ی سه‌واکرد
 دایی و خانویه‌کی په‌یدا کرد(۴)
 رۆژ به‌رۆژ پاره‌ی لی زیاد کرد
 تا له‌شارا ناوی ده‌رکرد
 هه‌رچی روشده و که‌م ئی‌حسانه
 لغاو کراوی شه‌یتانه
 ده‌ستی هاوجنسی خوئی نه‌گری
 تیر له‌مالی ناخوا، ئه‌میری

مال دهست میرد و ژن نه کهوی
بهزم و بهرهم نه بی هه شهوی

(۱) ویله‌دهر: دبییه که له رۆژه‌هلاتی سلیمانیه‌وه.

(۲) غار: نه‌شکهوت

(۳) نهو بهیته له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا نه‌نوسرابوو.

(۴) له‌نبوه دتیری (رۆژ به‌رۆژ پاره‌ی لی زیاد کرد) هوه تا کۆتایی له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

عه‌شقی پاک

۱۹۴۴

ده‌رویشی مه‌یلی دنیای نه‌ما‌بوو
به‌یادی خواوه‌ روو له سه‌حرا‌بوو
رۆژی بۆ جومعه‌ چوو‌بووه‌ ناو شار
کچینکی جوانی دی له‌ راگوزار
نیگایه‌یک هات وه‌ک تیر دای له‌ جه‌رگی
گه‌یان‌دییبه‌ کاتی ئاکامی مه‌رگی
لال و پال لیبی کهوت بی هۆش، بی زبان
به‌زه‌بییان پهاهات خه‌لکی بۆی گریان
تومه‌ز نهو کچه، کچی وه‌زیر بوو
جوان و دلیر و ئاقل و ژیر بوو
نه‌م نه‌فسانه‌یه‌ که‌وته‌ شاره‌وه
باوکی به‌دایکی وت بی‌شاره‌وه
ژن وتی نه‌مه‌ نه‌فسانه‌ی عه‌شقه
شۆره‌تی شیتی مه‌جنوون سه‌رمه‌شقه
یا نه‌بی ده‌رویش له‌ناو ده‌ریی
نه‌و ساته‌ش خوتینی ناهه‌ق نه‌تگرئ
چار هه‌ر نه‌مه‌یه‌ که‌ ده‌رویش بیتی
به‌هه‌ره‌ و گوره‌ وای بترسینی
که‌ روو بکاته‌وه‌ سه‌حرا‌که‌ی جاران
جارینکی تر خۆی نه‌خاته‌ مه‌یدان

35

یا بارینکی وای لی نی هه‌لنه‌سی
که‌ باری قورس بی ئیتر نه‌وه‌ستی
وه‌زیر ده‌رویشی بانگ کرد به‌خه‌لوه‌ت
پیتی وت ژن هینان ناکرئ به‌هیممه‌ت
سه‌د گه‌وه‌هه‌ری وای دانه‌ی شه‌و چراغ
بدره‌وشیته‌وه‌ به‌شه‌و له‌ناو باغ
له‌گه‌ل سه‌د گورزی دانه‌ی مرواری
هه‌ر دانه‌یه‌کی به‌های خه‌رواری
نه‌مانه‌ بیته، کچت نه‌ده‌می
گیرۆده‌ت ناکه‌م ساتیک و ده‌می
ده‌رویش که‌ نه‌مه‌ی بیست له‌ خۆشیا
که‌شکۆلی هه‌لگرت، رووی کرده‌ ده‌ریا
به‌ جۆش و خروش، یا‌هو یا من هوو
مه‌لیکه‌ی ده‌ریای هینایه‌ به‌ر روو
وتی به‌و خوایه‌ی عه‌شقی خسته‌ سه‌ر
ئیسته‌ ده‌ریاتان لی ده‌که‌م به‌ به‌ر^(۱)
نه‌م که‌شکۆله‌تان لی نه‌خه‌مه‌ کار
ده‌ریا وشک نه‌که‌م نه‌میته‌ دیار
بانگ که‌ به‌که‌مه‌ل، گه‌وه‌هه‌ر ده‌ریین
له‌ گوئ نه‌م به‌حسه‌ هه‌لی رۆژین
مه‌لیکه‌ی ده‌ریا جاری دا جاری
گه‌وه‌هه‌ر ده‌ریین هه‌ر به‌که‌ی باری
ئیستر به‌جاریک گه‌وه‌هه‌ر ده‌باری
بۆی بوو به‌خه‌رمان دانه‌ی مرواری
ده‌رویش هاته‌وه‌، چوه‌ لای وه‌زیر
وتی نه‌ی مه‌ردی به‌هۆش و ته‌دبیر
نه‌گه‌ر تو نه‌وسا بتکوشتمایه
نه‌بوو تو ش به‌زولم که‌سه‌ت نه‌مایه
ئیسته‌ خوا ویستی له‌ په‌رده‌ی په‌نه‌ان
سری عه‌شقی پاک بخاته‌ مه‌یدان

36

ئەمەرم رەوا بوو بەسەر دەربادا
 ئیتر لە عەشقی مەجازیم لادا
 کچ و گەوهەر و مرواری بۆتۆ
 روو بکەمەوه خوا نەبم رەنجەرۆ
 چونکە ئەمانە، نامینی بۆ کەس
 هەر مەیلی خوایە باقی و فریاد رەس
 قودرەتی خوایە هیممەتی مەردان
 دای بەمیروولە حوکمی سلیمان
 ئەمانە پەندی پیشوونیا
 کە بەزمانی، مەل وتوویانە
 هەر سێ پەندەکە زۆر بەهادارن
 لە جیی خۆیانا گەلیک بەکارن
 خۆ ئەگەر بیت و خۆشەویستی خوا
 دەستکەوی عاشق تیری پی ئەخوا
 مەستی مەیلی خوا زەوقیکی تیاپە
 ناگاتە پایە ئەو ئەم دنیاپە

(۱) بەر: وشکایی، خاک، زەوی.

پەندی باننە

۱۹۳۵

باخەوانیک بوو، لە دبی کۆستە ی چەم
 باخیکی جوانی، هینابوو بەرەم
 هەرچی میوەیەک ناوی بیستبوو
 ناشتبووی بەریز پیکی خستبوو
 گۆلی هینابوو لە پۆیە چنار
 لیتی دابوو چنار گۆل بوو بە بهار
 بیست و چوار چەشنی ترئ لیدابوو
 رەونە قییکی وای بەو باغە دابوو

ئەیانوت ئەمە باغی ئییرەمە
 بلایی بەهەشتە هیشتا هەر کەمە
 دەوری باغەکە ی هەموو هەنجیر بوو
 چەشنی هەنجیری شاری ئیزمیر بوو
 قەلە باچکە یەک وای پی فیتر بووبوو
 بەیانیان ئەیخوارد هیند لینی تیر بووبوو
 لەدوای تیر خواردن هەلی ئەوهران
 میوهی تریشی تیکرا ئەژاکان
 رۆژتیک باخەوان تەلە ی بۆ دانا
 پیوه بوو، قییری کرد لە تاوانا
 باخەوان هیندە ی داخ لە دلا بوو
 چەقۆی دەرھینا سەری بیری زوو
 قەلە باچکە کە لپی هاتە زبان
 وتی مەمکوژە لالۆی باخەوان
 بەو شەرته جارێک کە تا دەمینم
 ئیتر دیداری باغت نەبینم
 سێ ئامۆژگاری واشت بۆ ئەکەم
 یەکی گەنجی بیت بەبی زیاد و کەم
 یەکەم ئەو شتە ی کەوا مەحاله
 شوینی مەکەوه رەنجت بەتالە
 دووهم غەم مەخۆ کە مال لە کیس چوو
 عومریشت ئەروا، غەم ئەبی بەدوو
 سییەم بەدرۆی کەس تەفرە مەخۆ
 بە شوین کردەوی حەرامدا مەچۆ
 باخەوان ئەمە ی وا چوو بەدلا
 چوو بەرەللا ی کورد لە دوای چلا
 قەل فیری و چوو سەر لقی دارێ
 کە کەس نەتوانی بیخاتە خواری
 رووی کردە کابرای باخەوان وتی
 داخەکەم بۆتۆ کە بی قسەتی

من گه وهه ریکم له ناو زگا بوو
 بتفرۆشتایه، به ملیۆن ته چوو
 باغه وان وتی: وهره ئاشنابه
 لهم باغه ی مندا سهه به ره لابه
 قهل به پیکه نین وتی من ئیستا
 په ندم دای که چی له لات نه وهستا
 من نه موت به شوین مه حالا مه چۆ
 جاریکه تر من چۆن دیمه لای تو
 وتم: غه م مه خو که مال له کیس چوو
 نه بینم ره نگت هه لـ بزکا زوو
 وتم به درۆ باوه رت نه بهی
 له زکی قهلدا گه وهه ر چۆن نه بهی؟!

هارون الرشید

۱۹۳۴

هارون الرشید پۆژی دنگیر بوو
 نه و پۆژه پۆژی مه رگی له بیس بوو
 نه یویست تی بگا، پۆژی پیش مردن
 بو تیگه یشتوو چی چاکه کردن
 وتی: بۆم بانگ کهن جه عفه ری وه زیر
 جه عفه ر پیاوی بوو به راو و ته دبیر
 هات و کرنۆشی بو خه لیفه برد
 خه لیفه فه رموی، جه عفه ر ده ستوبرد
 بنیره، سی کهس، یه کیکیان تجار
 دووهم فه للاح بی، سییه م موسیقار
 نه م سیانه بیتن، خوشت راوهسته
 بزانه کامیان ته دبیریان راسته
 هه رسیکیان هینان به هه له داوان
 به شپـرزهبی گه ینه بهر دیوان

خه لیفه توند بوو، بیانوی پی گرتن
 هه موو به ئیعدام مه حکوومی کردن
 به لام نه و پۆژه هه تا ئیـ سواره
 مۆله تی دانی، پاشتر سیداره
 نه وان پۆینه وه، ئیـ سواره داها
 خه لیفه ناردی، دیسان جه عفه ر هات
 جلیان لی گۆزی مال به مال گه ران
 پرووی کرده مالی تجار له پیشان
 روانیان تجار بی هۆش له په وروو
 لیی راکشاوه وهک نیوه مردوو
 وتیان تو هه لسه، ئیمه ده رویشین
 جله وی قه زات بو راته کیشین
 وتی: لیم لادهن، من وا رابووردووم
 سه له مم ماوه، بو نه وه مردووم
 له ویوه چوونه مالی گۆینده
 روانیان به زمه و قاقایه و خه نده
 چون لییان پرسی: نه م به زمه چییه؟
 بوچ بنیاده م نیت؟ وا غه مت نییه؟
 وتی لیم گه رین، ساتیکم ماوه
 سه عاتیکی تر عومرم ته واوه
 دنیا خو شییه و چاک به سه ربردن
 لنگ بزاونتی پی ناوی مردن
 نه مجا چوونه لای جوتیاری هه ژار
 روانیان بیست جووت گای خستۆته کار
 وا به په له په ل توو داده چیینی
 وهک نه م دنیا یه تا سهه ر بمینی
 پرسییان خو تو ئیـ سواره نه مری
 نه م شیو و وهرده، تازه بوچ نه بری؟
 وتی پیشینان بو ئیمه بیان کرد
 ئیمه بوچ نه یکه یین بو منالی ورد؟

دهله دپوی عه قله ناته و او
 بیژنگی هه لگرت چوو بو ناو
 بیژنگ ناوی رانه نه گرت
 له داخانا شه قی نه برد
 چوو بنیشسته تال بینئ
 به بیژنگیا بنووسینئ
 دهله دپوه به ره و ممال هات
 ته ماشای کرد وا روزه لات
 سهیری کرد ویرانه ی به تال
 نه ممالی مراه نه ممال
 سهری خوئی دا به بهردیکا
 یه کجاری ده می پیکادا
 منالیش بو ناو شار چونه وه
 به دایک و باوک شاد بوونه وه

توله

۱۹۴۱

شاکه ملوزم ته مهال و بیکار
 نه سوورپایه وه، له کولانی شار
 نه ولای عه یزاغا رۆژی تووشی هات
 وتی مه گه ری بچو بهر سنعات
 وتی ناغا من سنعات نازانم
 نه گهر کهرم بی کاروان نه توانم
 ناغا نه مری کرد که ریکیان دایه
 دارکیشی نه کرد که وته سه رمایه
 کورتانی تازه ی بو کهری کپی
 باره داریکی لی ناو لپی خوپی
 گه یییه دوکانی ساماغای ده لاک
 نه م ساماغایه پی اوئی بوو بی باک

به سه رتاشینئ، له شای نه خوپی
 دهستی غه شیم و ناشی نه بپی
 ده لاک بانگی کرد خاوه ن باره دار
 بیفرۆشه به من مه یبه ره بازار
 که ره کهت هه رچی پیوه یه به چه ند
 مه رامی وابوو بیکا به گۆیه ند
 شاکه وه یزانی ته نها دار نه کپی
 نه یزانی به فیله هه ناوی نه بپی
 وتی باره کهم نه ده م به قیرانی
 وتی قبوولمه پاره کهت هانی
 که داره که ی خست ته مای بوو بپروا
 ملی کهری گرت گپرایه وه دوا
 وتی من وتم هه رچی پیوه یه
 دیاره کورتانیش به که ره وه یه
 کورتانی لی سه ند شاکه به هه را
 رای کرد بو شکات گه یشته سه را
 سه رتاپای گرته قور و به گریان
 هاواری برده لای پاشای بابان
 ده لاکیان بانگ کرد بو خزمهت پاشا
 وتی نه م پیواوه که وتوته حاشا
 که رچی پیوه یه هه مووم کپیوه
 له گه ل کورتانا نرخم بپیوه
 به و رهنه گه شاکه به بی بهش ده رچوو
 نه ویش که وته فیله به یانییه ک زوو
 که ره که ی برد و چوو لای ده لاک
 وتی پاره یان داومی به پیستاک
 خۆم و ره فیقم سه رمان بتاشه
 وتی هه ردووکتان سی شایی باشه؟
 سی شایی دایه و خوئی لی بوه وه
 که ره که ی هیئا کردیه ژوو ره وه

وتی ره فیقم ئەمەیه یاللا
 بیتاشه، ده لاک، کردی بهه لالا
 چوونه لای پاشا دیسان بۆ شکات
 پاشا ئەمە ی بیست پیکه نینی هات
 ئەمەری کرد ده لاک به سابوون و ناو
 سه رتا پای گویدرێژ بتاشی ته و او
 ده لاک کورتانی کەری لێ کرا
 شاکهش خه لاتنی قورسی پێ درا

قوله رهش

۱۹۴۲

قوله رهش یک بوو به پالنه وانی
 کەس نهی نه و پیرا شان بات له شانی
 له رۆژی شه را بچوايه مهیدان
 تیپیک له شکری ئەخست به بێ گیان
 به سه ر رۆسته می زال زالا نه بوو
 دوشمن به نه عه ری ژینی تالا نه بوو
 به لام خوویه کی زۆر بێ مه عنای بوو
 لییان نه دایه بۆ شه ر نه ده چوو
 نه بوايه چل کەس لپی دایه نه وسا
 له پاش چل کەسه قینی هه لئه سا
 رۆژیک قه ومه کە ی دوشمن ده وری دا
 هیچ کەسی ساغیان نه ما له دیدا
 ها واریان بۆ برد، که وتبوو به ده ما
 وتیان هه ی نامه رد، وا که سمان نه ما
 وتی: بێ که لکه، نه که وتوومه قین
 مه گه ر چل دارم پیاکیشن به تین
 پیره میردیکی لێ چوو به پیشی
 پێی وت جیی چله ی پارت نه یه شی

که وته وه بیری، پار چییان لێ کرد
 خۆی گیف کرده وه هه ستا ده ستو برد
 ده ستی دایه شیر رووی کرده دوشمن
 ره گی زینده گی ده رکیشان له بن
 قول قینی هه ستی دوشمن په ست نه کا
 به لام کە ی بۆکە ی گۆیه نگ خه ست نه کا (۱)

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباره ی ئەم به یته نووسیویه: به راستی ئەوه ی پیره میرد وتبووی، وا هاته دی، قوله ره شه کانی
 ئەمه ریکا و گه لی شوینی تر وا خه ریکن گۆیه نگ خه ست نه کن. به ر له وانیش ما و ماو له ئەفه ریقادا گاله ی
 کرد و دوشمنانی ولاتی ده ربه ده کرد. به لام من وایزانم پیره میرد لیره دا له جیاتی قول نیازی له کورد بووه و
 ئەوسا نه بویستوو ده ری بیری.

ئهو چیرۆکه شیعرییانه ی که پیره میرد کردوونیه کوردی

چاو برسی

له عه ره بییه وه وه رگه راوه

۱۹۳۵

رۆژیک عاره بیکی جبوور
 ئەهاته وه له ریگه ی دوور
 گه یشته لای قه سری شیرین
 له می رغو زاریکی شیرین
 دابه زی قه وه لتی نه کورد
 هه گبه ی له سه ر حوشتەر داگرت
 نان و هیلکه و گۆشتی تیا بوو
 که روانی کوریک په یدا بوو
 سللوی کرد له لای دانیششت
 کابرا گرژ بوو لچی داهیششت
 سه ری شوێر کرد نانی نه خوارد
 کوره ش هه ر پارووی نه ژمارد
 عاره ب پرسی تو کویتن ده ریت؟
 وا له شه رم و حه یا به ریت!

وتى بىگانە نىم يارم
ئەمسال لاي ئىوۋە جوتيارم
ئەمجا وتى: اشلون الحال
چۇنن چاكن مـال و منال
كـورە وتى: بەكەيفى تۇن
شوكور ھەموو بەرەنگ و بۇن
وتى: خومەيىسى كورم
دەشت و كىيـو بۇئەو ئەبىرم
وتى: الحمد لله تەواوہ
پىگەيشتووہ و بەشەرت پىاوہ
وتى: داىكى چۇنە، ساغە
وتى: چاكە و بەدەماغە
وتى: ماينىكى چاكم بوو
وتى: جوانوو ماينىكى بوو
وتى: تانجىيە زەردم ماوہ
وتى: ھەمىشە لە راوہ
كابرالە خووشيانا وەك ھار
دەمى بۇ پاروو كـرد بە چوار
تىكەى زلى بەيەكـا دا
ھىچ بەشى كـورەى لى نەدا
ئەوى لەبەرى مـايەوہ
نايە ھەگبە و پىچايەوہ
كورە ھىجگارى ھەپەسا
دلى تىكەل ھات لە برسـا
لەو كاتەدا ئاسكىك رابوورد
كابرالە عارەب سەيرى ئەكرد
كور وتى تف لەم دنيايە
ئىستا تانجىيە زەرد بىايە
نەى ئەھىشت ئەم ئاسكە بىروا

عارەب پرسى چى لى قەوما
كورە وتى: رۇحى سـپارد
گۇشتى مائىنەكەتى زۇر خوارد
وتى: ئەى مائىنەكەم چى بوو؟
وتى فىي لى ھات و شىت بوو
لەقەى لە كورەكەت دابوو
كورە گيانى تىا نەمابوو
پۇلىس ھاتن مائىنيان كوشت
خەبەرى راستىم نايە مشت
زاتەن ژنەكەت نەمابوو
خانوى بەسەردا رووخابوو
عارەب بەگرىان بۇى دەرچوو
نان و ھىلكەى ھەموو بىر چوو
كورە مـيراتى پى برا
ئەوئندەى خوارد ھەتا بچرا
رۇلە نامـۆزگاريت وابى
وختى نان خەلكت لە لا بى
بە رووخوشى بلتى فەرموون
بەوہ خەلك لىت ئەبى مەمنوون
چاويش مەبەرە نانى كەس
ئەوى خوا داويە بىخو و بەس
سەيرى بەخىل چى لى قەوما
بۇ كورەى چاوبرسىشى نەما

خه یال پلاو

بیری چیرۆکه که وەرگیراوه^(۱)

۱۹۲۶

عابیدی کونجی مزگه و تیکی گرت
به شه و به رۆژ عیباده تی کرد
به قالیکیش بوو دراوسیتی مزگه وت
جار به جار چاوی به عابید نه که وت
وتی ئەم پیاوه کاسبی ناکا
چاوه پتی خیره بو من وا چاکه
به خیری مردووم هه موو ئیواران
هه نگوینی به من له گه له دوو سێ نان
به لکو تیر بخوا و ببوو ژیتته وه
ئاگری برسیتی بکوژیتته وه
به دلکی تیر بو شه و نوێژ هه لسی
به دو عای نه و خه لک له خه م بره خسی
به و نیه ته وه له پتی خوا دا
نان و هه نگوینی به عابید نه دا
چه ند رۆژی عابید نه فسی خوێ تیر کرد
کووپه له هیئا و پاشه که وتی کرد
نانی وشکی خوارد هه نگوینی هه لگرت
زۆری پتی نه چوو کووپه له ی پر کرد
رۆژی که روانی وا کاسه ی پر بوو
نه فسی غالب بوو ته مای^(۲) لئ خپ بوو
کووپه هه نگوینی له تا قا دانا
بو ی که وته خه یال چاوی خوێ لیک نا
وتی ئیستا ئەم هه نگوینه جوانه
ده روپیه م به نئ هیشتا هه رزانه
واچاکه نه مرۆ ببه م بیفرۆشم
بیده م به مه ری شییری بدۆشم

سالی ئاینده مه ر نه بی به دووان
زاووزی نه که هه ن بو م نه بن به ران
رۆن و خورییان نه که م به پاره
نه یده م به مو لکی خو رگه و ناوباره
مو لک له ده ست ناغا و به گزاده نه برم
مو لکی مه لیک ی خه یالیش نه کریم
مو هه ندیس دینم له نه و روپاوه
به سه رگرده که ی لای کانی (با) وه
قه سری^(۳) را کیشم خه وهر نه قدار ی
ناوی خو م نه نیم شای کورده واری
خه یال بی و بو ر بی، زۆر بی باخام بی
پیاوی خه یال باز نه بی ناکام بی
بایدایه وه سه ر خه یالی هه نگوین
خۆی برده رتیه ی شای ساحیب نگین^(۴)
ناردی کچی شای عه جه می هیئا
نه دی و بدی بوو ناخیری نه هیئا
حازر و بزر کوو پکی لئ بوو
بو جینشینی ئومیدی پتی بوو
کووپه که ی رۆژی له روویا وه ستا
جینیوی پتی دا، قینی لئ هه ستا
دارتکی لئ دا به ده م داره وه
هه نگوین به ریشیا هاته خواره وه
تومه ز داره که ی که وت له کووپه له
هه نگوینه که ی بوو به دلۆپه ی په له
به قالی سابهون، ریشی پابوه وه
هه نگوین و خه یال، لیک جیابوه وه
ئیواره ی لئ هات به سکی برسی
له شه و نوێژ که ی پيشووی نه پرسی
قه سر و ژنه که ی که وته وه فیکری^(۵)
نه مجا نه یزانی بو کامیان بگری

به نائومییدی له نویتژی لادا
به بهنگ و باده خه می به با دا
به شوین خه یالا که و ته بهنگ کیچی
شاهی له دهست چوو که و ته دهرویشی
پین هه لخنینه وه سه سه ی ئیبلیس
ریشی ته ماعکار به قنگی موفلیس

- (۱) له کاتی خۆیدا که پیره میترد ئهم شیعهی بلاو کردۆته وه ئاماژهی بۆ سه رچاوه که ی نه کردوه!
(۲) ته ما: ته ماع
(۳) لای م. ه. نو سراوه (کوژکیک) به لام له ئه سه له که ی پیره میترد (قه سر) نو سراوه.
(۴) وشه ی (ساجیب) بووه به (خاوه ن)!
(۵) وشه ی: (فیکری) لای م. ه. بووه به (بیری).

به رد تاش (۱)

۱۹۴۲

به رد تاشیک عه شقی خوای که و ته سه ر
خوای خۆش ئه و یست و له را بی خه به ر
بۆ خوا په رستی چوو که یوی (طور)
شاخه که ی تاشی بۆ خۆی کرد به ژوو ر
وای ئه زانی خوا وه ک ئیمه وایه
ده ربه سستی نان و نویتژ و که وایه
ئه بیوت خوای خۆم بینایی چاوان
رۆژتیک وه ره لام ببه به میوان
دهست و پیت ئه شۆم به سا بوون و ئاو
نالچه ی پیللاوت ئه خه مه سه رچاو
ئه چم له لای شوان شیرت بۆ دینم
عوود و بخوردت بۆ ئه سووتینم
ماندووی سه ر خه ویتیک بشکینه له لام
ئیشکت ئه گرم، مه ترسه نازام

ئه پارایه وه و هه روا ئه ینالان
به سوژ و گریان جه رگی ئه سووتان
تا رۆژی موسا چوو که یوی طور
گویتی له دهنگی بوو، ئه ینالان له دوور
چوو پیتی وت کابرا: بۆچ تۆ نازانی
خوا به شه ر نییه بیت به میوانی
جارتیک من وتم خۆتم نیشانده
فه رمووی، نامبینی، خۆت ئه زیهت مه ده
سه نگ ته راش گریا به دلشکاوی
خوا فه رمووی موسا تۆ ناته واوی
خۆشه ویستی من بۆچ ئه ره نجیینی
ئه و دلله ی منی تیام ئه بیشکیینی
ئه وی به زیان زکری من ئه کا
هیچه، ئهم بۆ من، وا کیو کون ئه کا

(۱) پیره میترد ئهم چیرۆکه ی له کتیبی (ئیسماعیل نامه) وه و ده رگرتوه. که چیرۆکیکی تیا به به ناوی (سه نگ ته راش) وه.

په ند و ئامۆزگاری بۆ بازرگان (۱)

پیاویکی کورد چوو بۆ به سرا
سه به ینان شیری ئه گیپرا
یه کاو یه ک ئاوی تی ئه کرد
قازانجی زۆری لی ئه کرد
سه رمایه ی بوو به سه د لی ره
هه سستا بیته وه بۆ ئیره
سواری پا پۆر بوو بۆ به غدا
شه ویتیک له به ر مانگه شه ودا
خه ریک بوو پاره بز میتیرئ
خوا خراب بۆ خراب ئه نییرئ

وهرگيراهه، كابرش كورد نه بووه. بهلام پيره ميترد له رتي ته چيرۆكه هونراوهوه نامۆژگاري بازرگانه كاني خۆماني كردهوه كه فروفيل نه كهن.

مهيموون و دارتاش

«له عه ره بيبه وه هرگيراهه»

۱۹۳۷

پياويكي دارتاش مهيموونتيكي بوو
بو هه موو نيشيكي له گه ليا نه چوو
هۆگري بووبوو لاي هه لوه ستابوو
مهيموون شاگرد بوو دارتاش وه ستا بوو
كه نه يوت ته شو، زوو بو ي نه هينا
شه قهي مشاري بو دانه هينا
رۆژتيك وه ستاكي داري نه قلاشت
جار جاره به پواز له ننگه ري نه داشت
به ته ور داره كي نه قلنيشانده وه
به پواز له يه كي نه ره وانده وه
وه ختي نيوهرۆ چوو بوو بو سه ر ئاو
مهيموون هاته جيبي وهك وه ستاي ته واو
خوي قيت كرده وه له جيبي نه و دانبيشت
كلكي خوي به شوين قلنيشدا داهيشت
پوازي ده رهينا و كلكي پيوه بوو
كه وته قيژ و هوور ناگري تي به ربوو
قلنيشي جيبي پواز يه كدگير بووبوو
كلكي مهيمووني تونگ تي چه سپي بوو
مهيمووني غه شيم بوو به فاقه وه
نه ينالان به دهم واقه واقه وه
له واقه ي مهيموون خه لك گردبوونه وه
چوونه پيشه وه، لتي ورد بوونه وه
كلكي گيرابوو، له قلنيشي دار
رنگه ي نه ده بوو كه وتبووه هاوار

مهيمووني قه پتان په يدا بوو
ته و كيسه ي ليره كي تيا بوو
فراي و به دارا هه لگه را
كوره ئارامي لي برا
ريشي رنيه وه به گريان
هاواري برده بهر قه پتان
قه پتان هه ر چه ند لتي توند نه بوو
مهيموون به ره و ژوورتر نه چوو
تا گه بيبه ته وقه سه ري دار
ليره يه كي بو خسته خوار
يه كيكي هاويشته ناو ئاو
تا سه د ليره كي كرد ته واو
يه كيكي بو ئاو يه كيكي بو كورد
ئا به م پييه به شي نه كرد
كوره شيت بوو له تاوانا
هه ستا چوو به گز قه پتانا
قه پتان هه ر وا واقى ورما
له م هه رايه سه ري سوورما
به كورده ي وت: تو خوا به دبه خت
ته م پاره يه ت له كوئ ده ستكه وت
وتى: شير فروشيم نه كرد
به چه ند سالم گرده وه كرد
وتى: تيگه يشتم چيبه
سووچي مهيمووني تيا نيبه
نيوه ي هي ئاو بوو كه وته ئاو
توش به شي خوت وه رگرت ته واو
كاسب خو شه ويستي خوايه
حه رام بو كه سب ناگر و كايه

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباره ي ته م شيعره له لاپه ره ۴۲۴ ي ديواني پيره ميترددا نووسيوه: ته م چيرۆكه له بيتگانه وه

وهستا له تاوا سهراوی نه کرد
هاته وه پوازی لییدا دهستویرد
مهیمون رزگار بوو به کوله مه رگی
به لام ژانه که ی گه بشتبووه جه رگی
مهیمون چون نه بیت به وهستای دارتاش
بولبول و قازو^(۱) نابین به یژلداش
ناگاته پایه مهردی ناحساب
نان بو نانه وا گوشتیش بو قهساب
قهت رتیک ناکه ون حوشتتر و قهزازی
ههورامی و سواری، مهلا و رمبازی

(۱) لای م. ه. نووسراوه (بولبول و له قلهق).

شيعره ناینییه کانی پیره میرد

دلّیکم نهوی^(۱)

۱

۱۹۳۷

پهروه ردگارا دلّیکم نهوی
که ناگری ههوا ریئی تی نه که وی
ئابروویه کی بی زرق و ریا
تو، تو بناسی و پادشا، گه دا
خوایه خواستی تو به به هانه یه
دهر کوردنیشت به به هانه یه!
نه گهر لیم پرسن، قارتیکم نییه^(۲)
نیشزانم مایه ی بنده گیم چییه
نجا که وایی چون نه گه مه تو
که واته به خوم بلیم ره نجه رو
دیسان من له تو ناهومیید نام
به خوام ناسیوی هه ره ده بی چابم

نه گهر پیم بلئی مه یکه و پیم بکه ی
دهسته لاتی من چون ژوور خوت نه خه ی^(۳)
کرده وهی منت خوت قه رار داوه
نیتر ناره زوی من له کوئی ماوه
رؤحم به ره زای تووه سر و شته
ناره زوی نه فسم حوژی به هه شته
لیقای تو که خوئی به روخ نه نوینی
نیتر ناره زوی نه فسم نامینی
له جه هه نه مـدا به یادی تووه
کولئی به هه شتت ناکه م به بووه
خه لک وا ده زانن نور عباده ته
نازانن دادت به عینایه ته
زورمان بیست عابید به گومیرا ده رجوو
ساف دلّپه سه ندی لای باره گات بوو

(۱) نه شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه. دا بلاونه کراوه ته وه.

(۲) قارت: کارت. مه بهستی له وهیه که کرده وهی باشی نه مه نده نییه بچیته به هه شت.

(۳) پیره میرد نه شیعره ناینییه نهی خوئی ناو ناوه (نالهی پیری پیران).

پهروه ردگارا ته ماشا نه که م^(۱)

۲

۱۹۳۷

پهروه ردگارا ته ماشا نه که م
خوم له کرده وهی خوم حاشا نه که م
دل و زیانی تو داوتسه به من
به ههوا و هه وهس لیم بوون به دوژمن
نه مه وی دلّم ته نها توئی تیا بی
له یادی غهیری تو ته وه لالا بی

ئەوسا زبەنم زىكرى تۆدەكە
ئەتوانم بىمە بەندەى بارەگا
ئەگىنە ھەروا بىنمە ھەو
تۆۋى بەدنامى ئەچىنمە ھەو
چەند خۆشە نەشئەى تۆم لە دلا بى
شەقم لە چەند و چوونى ھەلدابى
ئازادە سەھەر وەك بەرزەكى بانان
بكەومە سەوداى ئارەزووى جانان
تاجى ئەدھەمى بىنمە سەھەر سەھەر
فەرمەنرەوا بىم لە بەھر و لە بەر
ياخو پەروانەى نوورى لقات بىم
رۆحم پەروانە و خۆشەم فيدات بىم
زۆر كەس پەروانەن بۆ شەم جەمەلى
با مەنىش بىمە سفتەى جەمەلى

(۱) ئەم شىعرە لە دىۋانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاۋنەكراۋەتەو.

نالەى پىرى پىران

۳

۱۹۳۷

پەرورەدگىسارا ۋا بەرە بەرە (۱)
سەوداى ناسىنى تۆم لەسەر سەرە
دلم ھەمىشە رەزى تۆى ئەوئ
گىيان لەبەدەنما ساتى ناسرەوئ
ئەگەر لە خاكەم گىيايە پروئ
بەزبانى حال لە زىكرت ئەدوئ
ھەر ماكىنەيەك كە گوئى لى دەگرم
ئاهەنگى زىكرى تۆى لى ۋەردەگرم

57

مەستىكەم بادەى ئارەقم ناوئ
سارد نابىتتەو، دل بەھىچ ناوئ
چەند خۆشە لەتۆئى پەردەى نىھاندا
شەو نوور ئەبىنم لە ئاسماندا
عەينى تەجەللا، ئاگرى كۆى (طور)ە
ئەم نىكتەرە ۋ لە شارەزوورە
كەسى نىك بى بە بەندەگى خۆى
تۆ نىكتەرى لە جىسمى خۆى بۆى
خەلكى بەعەشقى حسنى شىت ئەبن
لىقاي تۆ وجود دەردىنى لە بن
كە وجود نەما جا نۆبەى جانە (۲)
جان جىي تەجەللاى جلوھى جانانە
ھەرچى كە قووتى رۆحى تىا نەبى
بى تام ۋ كامە لايبە با نەبى

(۱) ئەم شىعرە لە دىۋانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاۋنەكراۋەتەو.

(۲) جان: واتە گىيان، رۆح.

خوداى بى نىياز (۱)

۴

۱۹۳۷

خوداى بى نىياز بى خويش ۋ ھامراز
بە (دوو) خەلكى چاك بىكە سەرفراز
يەككىيان ئەمەى غەرەزم نەبى
لە راستى ھىچ كەس (عوض)م نەبى
كەس لە كوردەووم، زىان نەبىنى
دلم ژەنگ نەگرى بە بوغز ۋ كىنى
ھەرچى دەربارەى من بەد ئەندىش بى
بەتسىرى قەھرى تۆ دلەى رىش بى

58

خوای گهوره و بزورگ پادشای ږی نیاز(١)
 بی هاویهش، بی کەس، بی شوین بی هاواراز
 تیگه یشتنت دامی تی تـبـگـم
 پیم لی نا هەر توئی، بی زیاد و کەم
 چاوم هەلبـیـری، ئاسـمـانـم دی
 وتم بی وهـسـتـا نه هاتوتـه دی
 ئەگەر کـردـهـوی بی (گا) (٢) نه بوايه
 ئەشیا بی ستوون رانه وهستایه
 دیاره هەر چهرخى پیاو دروستى کا
 کاتیکت زانى سـوا و تیکشکا
 چهرخى ماکنه ی ئەم ږۆژ و شـهـوه
 بی هەلم و بهـنـزین ئەخـولـیتـه وه
 چهورى پی ناوی، هیچ ژهنگ ناگرى
 لیک هەلناوهش دـهـسـتـى تى نابرى
 هەر لهو ږۆژهوه، کە تیکخـراوه
 هیشـتـا جـهـرـیکـى لی نه گـۆـراوه
 هەر بهو پـیـودانه، کە بۆت داناوه
 وا دیت و دهچى، هیچ نه وهـسـتـاوه
 بی گـوـره و بره بی چرپه و بی دهنگ
 تیکرا له کاران یهک رهنگ یهک ناههنگ
 تو نه بوویتـایه چۆن تیک ئەخـرا
 ئەمـانـه له کـوئی پیکه وه ئەنـرا
 چۆن چهرخى گهردوون بی دـهـسـتـى وهـسـتـا
 له کارا ئەبوو هه تاکو ئیـسـتـا
 ئاش بی ئاش وهـسـتـا نانـرـتـه وه
 (گا) بی (هۆ) جوتیار ناگه ږیتـه وه
 سهـد هـزار هـزار ئەسـتـیـرـه ناسان

ئەو دیو خـیـوه تـیـان نه دی به ئاسان
 منیش ئەگه ږیم کـه تو بناسم
 ناتدۆزمه وه کـوـیـر و کـه ساسم
 چاویکم به ری توئی پی ببـیـنـم
 (أرنی) (٣) بیـثـر نیم، کـردـه وه ببـنـم
 دهستم پی گرتووی شهـرـمـنـدهـم مه که
 بۆ به خشین (گونای) (٤) زۆر و کەم یه که
 هەر کـردـه وه یهک له من پرووی داوه
 له پیش کـردـنا، لای تو نووسـراوه
 که لهو تهخته یه ی (٥) لای تو نووسـرا بی
 کى ږى ده کـهـوى بـلـى و نـابـى

(*) له لاپه ږه ٣٧٦ ی دیوانى پیره مێرددا پیش ئەم شیعره به پیتیک ههیه ئەلین:

«ئەگەر خوات ناسی پیا ږیره وه

به زمانى خۆت بلایـیره وه»

(١) ئەم شیعره له دیوانى پیره مێردى م. ه. دا له لاپه ږه ٣٧٦ دا بلاو کراوه ته وه.

(٢) گوايه ئەلین زهوى له سهـر پـشتى گايه و گايه کەش له سهـر پـشتى ماسیبه. که دیاره زانست له م سهـر ده مهـدا ئەو جۆره خه یاله کۆنانه ی پوچ کردۆته وه.

(٣) أرنی: ئاماژه یه بۆ واتای هه زده تى موسا که داواى له خوا کردوه خۆى نیشان بدات، خواش به واتای «لن ترانى» وهلامى داوه ته وه.

(٤) گونا: گوناھ، خه تا، تاوان.

(٥) خيام له چوارینه یه کیدا به پیتیکى ههیه لهو واتایه دهچى. به پیتیکه دهلین:

«چاکه و خراپه هه چى که ئەیکه م

یهک، یهک، تو نووسیت، من ئەکه ی به دناو»

جهزنى مه ولوود (١)

ئەمـرۆ مه ولوودى پـیـغـه مـبهـرمانه
 ئەو پـیـغـه مـبهـره ی که ره بهـرمانه

خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەئەبرد
 چەرخى ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆبەکم ناردیە ئەم سەر زەمىنە
 بلىن (رحمة للعالمین)ە
 دیارە رەحمەتى خوا هەر وا ئەبى
 ئەم دینە پاکى لى پەیدا ئەبى
 هەر لە رۆژەهلات، هەتا رۆژئاوا
 چرای ئەم دینە تىیا هەلکراوە
 ئەگەر دینەکەى وا چاک نەبواوە
 چۆن ئەم برەوێ ئەخسستە کایە
 تىفلێکى بیکەس(۲) خۆى نەخویندەوار
 خودا بەو دینە، کردى بە سەردار
 کاتى موعجیزەى قورئانى نواند
 ئاینى هەموو، مىللەتى شىواند
 ئاگر و ئاوى کرد بە هەرەمە
 هەرچی بۆ بلىن، هیشتا هەر کەمە
 خوا پى سروشتى لە دەست خۆى ناوە
 هەرچۆنى ویستى، هەر وا خوئقاوە
 بە ئایەى عەدلیى کەوا دىرێکە
 موشرىکەکانى هینایە رێگە
 بۆچ فەخر نەکەین بەو پىغەمبەرە
 کە بۆ ئەنبییا هەر ئەو سەرورە
 موسلمان ئەبى، کردەوێ چاک بى
 موسلمانەتى بەقسە نابى
 کە (واى) (متى)ى ئەو ئەهاتە بەر گویم
 لە شەرمەزارى نازانم لەکویم
 حەیفە دین ئەمە و خۆمان بەدکار بین
 رۆژى شەفاعەت لای شەرمەزار بین

با لەم رۆژەدا بەچاوتى تەرى
 رۆحى مەولەوى بکەین بەرێبەر

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

(۲) مەبەست لە پىغەمبەر (محەمەد)ە (ص).

ئەگەر(۱)

۸

۱۹۴۷

ئەگەر گوناھکار ببى ئەو هۆشە
 بزانی عەفوم چەند لە لا خۆشە
 گوناھ و تۆبە ئەکا بەعەمدى
 تا ئارەزووى من بەییتىتە دى
 هەندىکیش ئەلین خوا لە هەقى خۆى
 خۆش ئەبى و نایبى هەقى من و تۆى
 مسقالتە زەررە (شراً) یەرەبە
 زۆر ورد دەنوسسرا ئەم لاپەرەبە
 راستەکەى وایە کە ئەم دوعاىە
 سزا و لیبووردن هەمووى بەخوایە
 پىغەمبەرى وا هەبە قاتلە
 لە (أولو العزم) کەچى داخلى
 تۆخوا بنییرە دلى ویرانە
 مەروانە حىکمەت هەر وا کویرانە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

عه شقی تو (۱)

۹

۱۹۴۸

رۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
 من و عەشقی تو هاتبووینە بەرھەم
 ئیستا کە بەرۆژ بیکەسم و پرغەم
 بەرۆژ یادی تو بوو بەھاو دەم
 خوایە لە قاپیت شتتیکم ئەوئ
 دەست پادشاھ و مالداری ناکەوئ
 ئەوان خواھیشتیان بەمولک و مالە
 منیش بەتەنھا مەیلی تو خەیاڵە
 من ھەر چیم بوئ کە تو نەتەوئ
 دیارە بیشمرم چنگم ناکەوئ
 ئەو نەدەم ئەوئ کەوا مەبەخشی
 چاکەییە و زەرەر لە تو ناکەوئ

.....
 (۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بلاو نەکراوەتەوہ.

بانگیک لە لاهووتەوہ

۱۰

نووریک ئەبینم لە رووی جیھاندا (۱)
 بە رووی زەمین و بە ئاسماندا
 گویم لە بانگیکە لە لاهووتەوہ
 تیکرا ناسووتی پی بزوتەوہ
 دوای «لا الہ الا اللہ» ئەلی
 پەسول اللہیە محەمەد بەلی
 ئەم محەمەدە کە خودای گەورە
 لەگەڵ فریشتەیی ئاسمان بەدەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
 رۆژی جەمالی ئەو ھەلدی ئەمشەو
 ھیلالی مەکە و بەدری مەدینە
 لە مەغریب ھاتە مەشرق ئەم دینە
 خوا فەرمووی ئەگەر توۆم شک نەئەبرد
 چەرخێ ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆیەکم ناردیە ئەو سەر زەمینە
 بلیین «رحمة للعالمین» ھ
 دیارە رەحمەتی خوا ھەروا ئەبی
 ئەم دینە پاکەیی لی پەیدا ئەبی
 لە ئادەمەوہ دین قال کراوہ
 ئالتوونی تیزاب ھەر بەو دراوہ
 ئا ئەمە بوەتە دەلیل و ئیسپات
 پیغەمبەری تر لە دوای ئەو نەھات
 غلەیی غایەیی ئیجاد وا دەرکەوت
 خاتەمی خەتی ئەنبیای بەرکەوت
 بی باوک و دایک ھەم نەخویندەوار
 خوا بەم ئاینە کردی بە سەردار
 ھەر موغجیزەیکە لە پێش ئەودا بوو
 بە ئایەتیککی قورئان بەسەرچوو
 پروانن ئایەیی عەدلی دێرێکە
 چۆن بتسپەرسستی ھینایە رێگە
 ئای ئەوسایە دین چەن بەقووەت بوو
 خەیبەریان ئەگرت بەیاھووی یاھوو
 داخەکەم ھەول و قووەتمان تیکچوو
 شێرە شەرزەکان ناوێرنە جوو
 ئەوسایە بانگی (اللہ اکبر)
 (بەدر و حەنینی) ئەکرد موسەخەر
 چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
 خوایش بۆیە ئیمەیی خستە کەساسی

ئەگىنا خوا خۆى، فەرمووى موسولمان
بىستيان دوو سەدە بۆ رۆژى مەيدان
دەواى ئەم دەردە پەشيمانىيە
چارەى رىگارى رېى رەحمانىيە
با لەم شەو دەدا بەدەيدەى غناک
هانان بەرىنە بەر شاھى لەولاک

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پېرەمىردى م.ه.دا بلاو نەکراوەتەو.

خۆشەويستى خوا^(۱)

۱۱

۱۹۴۹

پىغەمبەرەكەى خۆشەويستى خوا
فريامان كەووە توو بيت و خوا
سەراى (سبحان الذى اسرا)ى تۆ
رېى زيارەتى خزمەت خوداى تۆ
ئىستا بەخوتىنى ئىسلام گولگونە
(بيت المقدس) حەوراي صەهيونە
قەومى نەجىبت كەوتە تەنگانە
جوولەكە كوژيان ئەكەن تامانە
(صلاح الدين)ى كورد بەو خزمەتە
ئىمەى روو سوور كرد وا بەو خزمەتە
بەم رەنگە كورد و عەرەبى عىراق
بۆ فەيداكارى كەوتنە ئىتتىفاق
تۆش لە پشتيان بە بۆ ئەم جىهادە
بەم يەكەتە تىيە رۆحى تۆيش شادە
يا عەلى خۆ تۆى (فاتح)ى خەببەر
(ذوالفقار) لە تۆى كالان بېنە دەر

67

ناخ چى بكم ئەگەر پشتيان ناگرن
بەرگەى شەقەتەى كورگەل ناگرن
من بەپەژارەى هاو حالىيەو
بە عومرى هەشتا و سى سالىيەو
فرمىسكم بەسەر ريشى سپيدا
دادەپرژىنم لە رووى نەبىدا
گورزى گۆدرزبان لى بكمەوتە كار
زاتەن هەر چل شەو ئەژى سەگى هار
(بخت النصر) يان (گىوى) گودرزە
پەپرەوى گىوى كورد لامان فەرزه

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پېرەمىردى م.ه.دا بلاو نەکراوەتەو.

خوا ئىمەى^(۱)

۱۲

۱۹۳۹

خوا ئىمەى رەنگ رەنگ سروشت پىداو
رەنگى هېچ كەسى بەكەس نەداو
ئەبىنى دوو كەس بەيەك ئەشوبهين
كەچى بەكردار لەيەكتەرى جوتين
يەكەن ئارەزووى بە شىرېنىيە
ئەوى ترمەيلى شىرېنى نىيە
يەكەن وەك بىزووكەر ترشى ئەوى
نە، ناوى مەبە، ئامان نامەوى
يەكەن سەودايى شىعەرى مەوزوونە
يەكەن بەتيرى شىعەر دلخوونە
هيوامان هەبە بە كەشە مرە
ئەلى پىت و تووم كەشە تۆبەرە

68

سا توخوا مره و بمره چهن دوورن
 ههر چهند كولانه و گۆر ههر دوو ژوورن
 كۆنه پياويكمان، به تهقهه قه زوان
 نه ديني له لا، ماوه، نه ئيمان
 مه لايه كمان بوو، ته توت سنج پاره
 ته هاته ويزهت به نيه زهه ياره
 ره حمهت له سوڤي ياره زرتپوش
 بو ي رام ته كردين ئيستري چه موش
 ئيستا دهستهه (توري) كه م سروهت
 به قه مچي يارهش نايه نه سهر رهوت
 ياره مرد له لاي نامهرد نه نيژرا
 بو گردى ياره چهند شيعر بيژرا
 خوژگه ته مزاني ته م سره چيه
 ناوى هيچ كه سه لاناوا نيه
 كه چي تو ته لئي باميه كه م ترشه
 ته م هه موو خه لكه رووى له تو گرژه
 ده، باوكم ئيره خو كه ركوك نيه
 (مه لا باميه) ي بي بهو تووره بيه
 يا ته گهر ترشي و ترسي خراپه
 رووى خو ت ترش مه كه شيرين به چاكه
 ته گينه كه تو موون و ترش رووى
 ده م كه س كيسه نيه بيدرووى
 هى وامان هيه كه له خوا ته دوو
 پسگارى له خوا بو كئ ته بپري
 بوچ پيغه مبه ريان له شار به دوور كرد
 ئيمان ناهينري به كه س ده ستوبرد

(١) ته م شيعره له ديوانى پيره ميردى م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

ئه و كه سه ي (١)

١٣

١٩٤٨

ئه و كه سه ي كه وا فه قير نه وازه
 له گه ل فريشته ي عه رشا هامرازه
 وهك كوئير به ريدا مه رو وريا به
 تا نه كه ويه چال، بانگ كه ي ته ي بابه
 له ژير سه قفيكداين كو له كه ي نيه
 ته گهر برووخى ده سه لات چيه
 ته م سه قفه كه وا بي كو له كه يه
 نازاني بو تو سايه ي تا كه يه
 كاتيك ته زاني ته هاويژنه چال
 يا كفنت ته بي، يا بي په شته مال
 ماري گور ناري دو زه خ له به ره
 بو ته م دوو ده رده چي چاره سه ره
 ته گهر ماجووني خوا په رستيت برد
 خو ت له و دوو ئيشه پاراست و ده ركرد
 زور خو ت مه خه ره گيژي دنيا وه
 چهند مه له واني تي دا خنكا وه
 نه فست ماريكه پيكوره ي شه يتان
 گهر فرسه تت دا ته گه زي به ددان
 خوا پيمان ته لي، رتي چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي ته زاني ته مرين
 ته گينه دياره ته و باكي نيه
 ئيحتيا جيكي پياو چاكي نيه
 باري گونا هي قورسمان كه وته سهر
 ته بين به كه ري شه لي بارنه بهر
 سووچي خو ت له پيش خه لكه ببينه
 هه سوود ده رباره ي پياو چاك به قينه

به چاوبرسيه تي هه لمه كوتهره ناو
 مورغ بو دانه يه كه وپتته داو
 كه له كاروانا پارته پي نه بوو
 هيچ ترست نه بي بي پشتين بنوو
 ته گهر زبانت له كهسي دابي
 توش دپتته وه پيت روتكت مابي
 رازي دهروونت مهلي له لاي كهس
 دهم دراو مهبه خوت بزانه و بهس
 وربابه وهك كوپتر به پيدا مهرو
 داوي شهيتان و چال زوره بو تو
 له ژير سه قفيكدا كوله كه ي نيه
 كه رووخا رووخا رووگيري چيه
 هم سه قفه كونه بي كوله كه يه
 له گهل كوله كه ي تودا تاكه يه
 تيبگه ريگه ي دوورت له بهره
 چاكه بو نه ولا توپشوي سه فهره
 خوا فه رمويه تي رتي چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي كه داوي نه مرين
 ته گينه له بهر پيغهمبه نه بي
 چ ئيحتياجي به ئيمه نه بي
 باري گوناھمان كه كهوته سه رشان
 ناچارين نه بين به كهري شهيتان

(۱) پيره ميترد چهند جاريك هم شيعره ي بلاو كردوته وه: سالي ۱۹۴۲ له ژيني ژماره ۱۶۸۲.د. سالي ۱۹۴۶
 نوسخه ي ديواني م. ه. سالي ۱۹۴۸ له ژيني ژماره ۱۹۲۶.د. له نوسخه ي م. ه. دا شيعره كه ناته واوه و بريتيه
 له نو بهيت. به لام نهوي ئيمه نوسيو مانه حه قده بهيته و له زور جيگادا له و جياوازه. نهوا ليره دا نوسخه
 ناته واوه كه ي ديواني پيره ميتردي م. ه. ده نووسينه وه كه له لاپه ردي ۱۳۸۴.د. بلاوي كردوته وه

«نهو خوا پيداوه ي برسي نهوازه
 له گهل فريشته ي عه رشا هه مراره
 بته وي له گهل خوادا خه ريك بي
 نه بي له پياوي به دكار ته ريك بي

شيخ و سؤفي (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شيخ چاو له دهستي سؤفي نه فامه
 تيشزاني نه وه ي ئه يخوا هه رامه
 وه كيلی خوايه، به هه شت نه فروشي
 وهك مانگاي گه لباخ موريد نه دوشي
 به لي مه شهوره كه سوال كيمي ايه
 به پاره ي موريد خاوه ن دنيا يه
 ته گهر مه ردی خواي سوالت بوج نه وي
 پاريز و ترشي چون ريك نه كه وي
 تا هم حاله مان هه روا بميني
 تاواته خوازين به وه زعي دويني

(۱) هم شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

خوشه ويستی خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پيغهمبه ره كه ي خوشه ويستی خوا
 هيچ كهسي ترت نه هاتوه له دوا
 دياره هه ر كاريك خوا پتي سپاردی
 وات كرد كهس نه ي كرد بو يه كي ناردی
 فرمانی خواي خوت وا هينا يه دی
 ناردنی كهسي دی پيوست نه دی
 هه ر چوني ويستی تو وات كرد ده ركه وت
 به وه خاتهميی خاتهمييت به ركه وت
 تويش خوت چونت ويست سروشتت وايه
 همه خاتيمه ي لوتفي خودايه

خوئی و فریشته‌ی به‌دیاری تو
 سلاواتیان دا له دیداری تو
 واییمه‌یش ئه‌مری خوا به‌جی دینین
 سه‌له‌وات ئه‌ده‌بین مه‌ولوود ئه‌خوینین
 به‌لام تاریکه هه‌موو لایه‌کمان
 وای (جوو) یش ته‌ماعی کردۆته لاکمان!

(۱) ئه‌م شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

خوا کاتی ویستی (۱)

۱۶

۱۹۴۹

خوا کاتی ویستی خواپی بنوینتی
 ئه‌مرۆی بو داناین له شوینتی دوینتی
 ویستی رووی زه‌مین بی به‌کارزار
 نه‌وه‌ی ئاده‌می هینایه رووی کار
 دنیا به‌یه‌کدا هاتوووه و ئه‌ژهنی
 خویشی له‌سه‌ردا پیتی ئه‌که‌نی
 له‌و میانه‌دا دانای هه‌لبژارد
 ری پیشاندانی خوئی به‌وان سپارد
 ئنجا ئه‌وانه‌ی که خوا ئه‌ناسن
 ده‌ستی ئه‌وانه ئه‌گرن که کاسن
 ئه‌یانبه‌ن بو سه‌ر پتی عیلم و زانین
 بو توتیشووی ریگای ئه‌ولا پیک هانین
 دوو پتیبه هه‌ردوو سه‌ریه‌ک ئه‌چنه‌وه
 کویرایی نه‌بی لیک جوئی نابنه‌وه
 یه‌کی ته‌ریقه‌ت، یه‌کی شه‌ریعه‌ت
 ئاشکرا و په‌نه‌ان هه‌ردوو حه‌قیقه‌ت
 حه‌قیقه‌ت ده‌ریا و شه‌ریعه‌ت گه‌می
 ته‌ریقه‌ت غه‌رقه‌ گه‌ر لادا که‌می

ته‌ریقه‌ت له‌سه‌ر سی قه‌وت به‌نده
 به‌و سییه‌ خوای خوئی ئه‌ناسی به‌نده
 یه‌که‌میان فه‌نا و دووه‌میان وه‌فا
 سییه‌م لیقایه سه‌مه‌ره‌ی جه‌فا
 فه‌نا خو به‌خو رسگار کردنه
 به‌کوشتنی نه‌فس گه‌ره و بردنه
 وه‌فا په‌یمان و شه‌رت به‌جیه‌تینان
 ئنجا ئه‌گه‌یه‌ته لای لیقای یه‌زدان
 که له خوئی برای دۆست لات حازره
 جاو شوو و کوترا ئنجا گازره
 ئه‌وی که ئه‌هله، گشت کاری سه‌هله
 خودبینی پیشه‌ی شه‌یتانه جله
 که نه‌فست فرۆشت زیویکی قالی
 خو فرۆشیت کرد دیزه‌ی به‌تالی
 نوپژت به‌قه‌زا ئه‌گه‌ریتسه‌وه
 دلی دۆست ره‌نجا ئه‌بریتسه‌وه
 مایه‌ی خو شبه‌ختی قه‌له‌نده‌رییه
 هه‌رچه‌ند له ریش و سمیل به‌رییه
 که هاته سه‌ر پتی ره‌زا و قه‌ناعه‌ت
 پادشاهیکه بی ره‌نج و می‌حنه‌ت
 دنیا هه‌ر چۆنی، بیگری وا ئه‌روا
 که دووی نه‌که‌وتی ئه‌وت دی له دوا

(۱) ئه‌م شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

نالهی کۆن

۱۷

۱۹۴۵

خوایه‌ زینده‌گی بده به‌دلم
 هینده دل مردووم بو خویم خه‌جلم

من خۆم نازانم داواى چیت لى بکهه
 هەر ئهوهه ئهوى رى لای تو دهرکههه
 شىتى وا ههيه شهق ئهوشىنى
 عاشقه و شىوهى شىتى ئهونىنى
 من دىوانهى تو به تاقى تهنىيا
 وا شهق ههلهدهه له ههردوو دنيا
 ئه و رۆژهى گلى لهشت دارشتم
 توژىک له لىقاي خووت تى خستم
 وا به و مايهيه، گهيشتمه مهرام
 تهنها تو ئهوى بههشت پهشمه لام
 ئهوهى بهمالى دنيا بايىيه
 چاوى له گهنج و پادشايىيه
 پيشهه ههلهکردى من گهدايىيه
 مهىلى تو بو من شادى و شايىيه
 ئهزانم منت بو خووت دروست کرد
 ههول و ههسوودىت له دلم لابرده
 تو بو دانابووم من بهشى خووم برد
 كهوايو ههچمان زيانمان نه کرد
 خووت له قورئانا وههات فرموبوو (۱)
 «رضي الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) له لاپهريه ۳۸۲ى ديوانى پيره مېردى م. ه. دا نووسراوه: (خووت له قورئاندا ئاوههات فرموو)

سه رههستى رووسوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایه ئهه دلهه ههزىكى بهرى
 كه غهه له ناو خووى بكاته دهرى

من خۆم نازانم چى بو من چاكه
 تو به مهىلى خووت دلم ئاواكه
 پايهى تو ناسين ئه گهر دهركهوى
 ئىتركى دنيا و دىنارى ئهوى؟
 من كه دىوانهى تو به تهنىيا
 شهقىك ههلهدهه له ههردوو دنيا
 دلم هه مېشه يادى تو ئهكا
 گيان له رى تو دا جستوجو ئهكا
 لهه خووشيانه دا ئه گهر بى و بېرم
 بوئى تو لى دى گياكهى سه ره بېرم (۱)
 بههشت مه دح ئه كهه به ناو و داوى
 من لىقاي خووم بى بههشتى ناوى
 عاشق كه به راست دهستى له گيان شت
 پهكى سه بران و گهرانى خووى خست
 دياره كه يارى ئه وهفيايهى دى
 كامى ويسالى بو دىنىته دى
 خوايه ئهيزانى كه من تو ئهوى
 مه عشوق چه رايهى به تو ئهكهوى
 خوايه نامهوى تا عه تم زور بى
 نهوه كا نه فسم بهوه مه غروور بى
 خووم به گونا هكار ئه ده مه قه لهه
 تو خووت فرموتته ههز له عهفه كههه

(۱) ئهه بهيته له ديوانى م. ه. دا چاپ نه كرابوو.

بو مهولوود

۱۹

۱۹۴۵

پهغه مبه ره كهى خوشه ويستى خوا
 ههچ كهسى ترت نههاتوو له دوا

زۆر پیتغه مبهەر هات بهرودوا تیکرا
 خاتهمی خاتهم، بههیچ کەس نەبرا
 بهر لهوهی ئادهم کەوا «صفی» بوو
 تۆ «مصطفی» بووی بهلام خەفی بوو
 مایه‌ی خیلقه‌تی ئەفلاک «لولاک» ه
 به «الم نشرح» سه‌دری تۆ پاکه
 «والضحی» سوتندی پر نووری رووته
 «واللیل» بۆ طوره‌ی سه‌ودای مووته
 نیرگز «مازاغ البصر» جوانی کرد
 سوورمه‌ی طور چاوی تۆ هه‌رزانی کرد^(۱)
 مانگ به‌په‌نجهی تۆ دوو که‌رت و شه‌ق بوو
 په‌رویز^(۲) به‌نامه‌ی تۆ جیبی پێ له‌ق بوو
 بوومه‌له‌رزهی تۆ که‌وته دنیاوه
 له‌وساوه گۆلی «ساوه» هه‌ستاوه
 «سبحان الذی أسرى» سه‌راته
 «قاب قوسی» نبیش، (أذنی) جیگاته
 سوورهی «والنجم» ت ئەدره‌وشیته‌وه
 گۆلی ئاینت ئەگه‌شیته‌وه
 «انا فتحنا» ت طوره‌ی به‌یداغه
 ئایه‌ی «مزمل» که‌وای شیرداغه
 خوا سلاواتی له دیدارت دا
 ئەو نووره‌ی دیاره له دیدارت دا
 تۆ نه‌بوویتایه، به‌ئاگری نه‌مروود
 نه‌سلی ئیبراهیم نه‌ده‌بوو مه‌وجود
 ئەو ئیبراهیمه‌ی تۆ نه‌وه‌ی ئه‌وی
 له کوردستاندا ده‌رکه‌وت بره‌وی^(۳)
 باپیره گه‌وره‌ت فه‌خری کوردانه
 مه‌ل‌به‌ندی ئه‌وه ئەم جی و مه‌کانه
 توخوا هه‌ر له‌به‌ر دل‌ی ئیبراهیم
 ده‌ردمان ده‌واکه، که هه‌ر تۆی هه‌کیم
 تۆ و ئەم رۆژه‌ی تۆی تیا هاتیه دنیا

چارمان که هیوای به‌تۆبه ته‌نیا
 هه‌روه‌ک (رحمة للعالمین) ی
 دیاره ته‌نگانه‌ی ئی‌مه‌ش ئە‌بینی
 تۆ خۆت ئە‌زانی که کورد دیندارن
 به ئاینی تۆ سه‌له‌لابه‌تدارن
 خۆمان به‌ئه‌هلی ئیمان ئە‌ناسین
 که‌چی که‌چره‌وین بۆبه که‌ساسین
 که تۆ له لای خوا خاترت ئە‌گی‌ری
 وا بکه نی‌فاقمان له‌ناو هه‌ل‌گی‌ری
 ئە‌وسا ئە‌بینی چه ئومه‌ت‌تیکین
 له رپی خزمه‌تی ئاینده به‌کین

- (۱) که تیشکی خوا له چپای (طور) ی داوه له سینا. چپاکه هه‌مووی سووتاوه و بووه به کل. له‌به‌ر ئەو هۆبه له کۆنه‌وه له کورده‌واریدا کل به شتیکی پی‌رۆز دانراوه.
- (۲) په‌رویز: مه‌به‌ست له‌و نامه‌یه‌یه که پیتغه‌مبه‌ر بۆ (خه‌سه‌ره‌ی په‌رویز) ی شای ئیرانی نارد، هه‌تا موسولمان ببیت شاعیری مه‌زنی کورد (خانای قوبادی) له کتیبی (شیرین و خه‌سه‌ره‌) دا باسی ئەم رووداوه ده‌کات. بڕوانه ئەو کتیبه که به‌رپێژ ئە‌دیبه‌ی قه‌ل‌ه‌م رهن‌گین (مح‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) پیتشه‌کی بۆ نووسیه‌ و ساغی کردۆته‌وه و له چاپی داوه.
- (۳) له قورئاندا هاتوه ده‌ل‌یت: ما کان ابراهیم یهودیاً، ئەمه به‌لای پی‌ره‌مێرده‌وه و هه‌ساغ بۆته‌وه که ئیبراهیم کورد بووه.

ناله‌ی پی‌ری پیران

۲۰

۱۹۳۷

ئهی به‌خشاینده‌ی خاوه‌ندی عه‌تا
 ئهی خوداوه‌ندی پۆشنده‌ی خه‌تا
 ئهی بچ نیازی ته‌واو نه‌ناسراو
 ئهی ته‌نه‌ای ناودار هه‌زار و به‌ک ناو
 ئهی ده‌سه‌لاتدار، ده‌ست ناگاته تۆ
 ئهی په‌روه‌ردگار، هانای گشت به‌تۆ
 نه‌شئه‌یه‌ک بده به‌گیانی مردووم
 پروناکی چاوی هه‌وا کو‌یتر کردووم
 خ‌وايه نازانم چیم له تۆ بوئ؟
 هه‌ر چیم بده‌یتێ من ئە‌وه‌م ئە‌وی

پهروهردگارا عوزرم پهسه ندىكه
له راستى گوناھ جلّه وم توندكه
هموو عومرى خۆم خۆم دام به بادا
هيششتاكو شه يتان يه خه م به رنادا
بوون و نه بوونم له لايه كسان كه
له وهختى غه مدا شاديم ئاسان كه
خوايه نه ترسم له گوناھى خۆم
دهستم راكيشه دهسته وسانى تۆم
خوايه خومارى تۆم وا له سهردا
شيعرى سوپاسى تۆم وا له به ردا
سهر و زمانم به فكر و سه نات
ههر وا بيلّه وه هه تا ديمه لات
نهنگى دنيايى له لاي من خو شه
به نهنگى لاي خو ت من دامه پو شه
سهرم به سه ودای عه شقى تۆ گيژه
خاكي روزه ردیم پيادا مه بيژه
خوشه ويستی تۆم هه لبارد بو خۆم
له رتي ره زاتا هه روا به لاج خۆم
(گه مئ) يه كى نوح، بره خسي نه بۆم
له گيژ سه ركه وم نه كه ومه بن گۆم
پهروهردگارا ههر چيت هه لبارد
خه رماني هه ستي نه وه ت دا به باد
به وه موفلسن خه لك كه نييانه
من به بوونى زۆر مالم ويرانه
فه زلت بي گران شو كرت بي زبان
غه يري تۆ كه سم نييه له جيهان
خوايه نه وه كه سه ي كه تۆ نه ناسي
كه سي تر ناكري به له ته داسي
مه يلى تۆ وا بي بچمه جه هه ننه م
به هه شتم ناوي به ره زا به نده م

خوايه دانام كه، نهك داناي به دحال
بيناييم به ري پتي نه كه ومه چال

نالهي پيري پيران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا نه گهر ههر موويي
زبان يكم بي شوكرانه گويي
شوكرى نيعمه تي تۆ ته واو ناكه م
له چيت سروشت دام من ههر نه و خاكه م
نه و زبانه ي من شوكرى بي نه كه م
تۆ پيت به خشيوم بي زياد و كه م
خوايه سري خۆم لاي هه ركه سيك وت
خۆمى بي سووتام وهك سه ره بزووت
ههر تۆي ميرووله يش رازى به تۆيه
سووتاوى شه وقت سازى به تۆيه
دهرگاي بزورگان شه و دائه خري
قاپى تۆ به شه و هاناي بو ده بري
گه وره ي دنيايى ده ستي بچووك نه گرن
به و چاكه يه خه لك له به ريان نه مرن
تۆ خودا وه ندى كه خه لقت كر دووين
شه يتان گه وره يى تۆي له ياد بردووين
له گه ل نه وه شدا ههر تۆ به خشنده ي
ناتمان نا پريت كه ره م كووننده ي
خوايه پيم خو شه، سه رم ببه ر
په رده ي نامووسم به خه لك مه دره
خوت نه زانى خه لك چه ند بي مروه تن
هه ليان بو هه لكه وت چه ند كه م فرسه تن

بهسکی برسی دامنئی لهسهه بهرد
بهلام مهخه دهست پیاوی نامهرد

نالهی پیری پیران

۲۲

۱۹۳۷

خوایه هاوارم تهنهها بهتویه
تونهبی عاالم بهچل و چویه
دوو بالم بهری که پیتی بفرم
بالی دوو تهبری نهحسی پی بفرم
یهکه م کۆلارهی تهماعی نهگهت
دووهم سیسارکه کهچهلهی شههوت
ئهگهه ئه دووانهه توانی بال شکاند
نیچیری مهردیم له دنیا فراند
خۆ ئهگهه ههروا ئه دووانهه سوار بی
ئهبی ناوی من کههری ژیر بار بی
خوایه وا من خۆم تهماعم ناوی
فهرموو ئه وازم لی بینتی تاوی
روو بکاته شوتینی که ئهویان ئهوی
شهو و رۆژ دلیمان بۆ ئه و نهسهرووی
تهماع پارهیان پی کۆ بکاتهوه
ههتا له تویمان دوور ئهخاتهوه
له بهر مهههگ حالی دنیا ئهگۆری
خۆ دیاره پاره ناچیتته گۆری

نالهی پیری پیران

۲۳

پههنومای گومبووی ههردهی ههواپی
ئهله کهتتیریکی تهلی بینایی

81

پیم لی شیواوه و گردهنشینم
بیناییم لیله و توپی ناینم
رینگام نیشان ده پادشای بزورگ
گورگی بۆزت کرد بهدهلیل بۆ تورک
(یونس)ت له ناو زگی ماسیدا
ژیان و چرای لیقای خۆت پیتدا
ئه و «لا اله الا انت» هی گوت
بهزه بیت پیا هات رهحمت بۆ بزووت
من له ئه زه لدا ئه مههه کورده بهر
بویه باوهرم کرد به پیغه مه بهر
نامه وی بیشبیم به فرستادهت
تهنها سهرخۆش بم به نه شهی بادهت
هۆشیکت داومی که دنیا م نه وی
خۆشه ویستی تۆم ئه گهه بهر که وی
با وجود میههت پیاو ئه سووتینی
که لکی خواردنی خۆشی نامینی
قهینا کا ئیتر هیچی خۆش ناخۆم
تهنها مه یلیکی خۆت بنیره بۆم

نالهی پیری پیران

۲۴

تهنها خوایه کهه زهوی و ئاسمان
له هه موو شوتینی، پهیدا بیت و په نهان
له بهنده گییدا بهوه سهه ره رزم
کهه له دیوانی تۆدا ئه له رزم
ئامان چهند خۆشه که راده وه ستم
جار جاره بۆ تۆ نویتژ داده به ستم
الحمد ئه خوینم، روو له تۆ ئه کهه
به غائبانه هه مدت بۆ ئه کهه

82

که گه یه نه وهی بلتیم -ایاک-ه
 به نه شئه ی جزوور دلتم روونا که
 چونکه نهو ده مه وام له جزوورا
 دلتم خۆی ته شوا له ده ریای نوورا
 نه چمه لای پیاوی که وا گه وره بی
 به فه یزی خوایی گه وره ی ده وره بی
 خۆ نه گه ر وهک من جلی چلکن بی
 به ریش و سمیل چاره ی کولکن بی
 له لای قاپیه وان هه ر ده رکراوه
 هه ر قاپی تویه که نه گیراوه
 به نه ندامتیکه ی پر گونا هه وه
 بو نویت نه چینه ریزی شاهه وه
 من که لیقای تۆم هه رزان ده سکه وی
 له بورده بازی به ندهت چیم نه وی
 خوایه وام له بکه ناگام له خۆم بی
 که وتم (الله) هه ر له گه ل تۆم بی
 نه وهک به زبان دو عا بخوینم
 له دلدا رهگی خه لکی ده ریتم
 به ره زامه ندی دلتم پر جوش بی
 هه رچی تۆ بیکه ی نه وهم لا خوش بی
 که هه ر چیت کرد و به چاکم زانی
 ده ستم ماچ نه کات خوشگوزرانی
 نه گه ر شیته ی بی شیته ی ته واو شیته
 خاک و خار و زیخ نه که ونه بهر پیته

نالهی پیری پیران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عه قل ریم پی نه بردی
 پیرتزانه بروام پی کردی
 دوای نه وهی زانیم که وا تۆ خوای
 بو بیتکه س که سی و بو داماو په نای
 ئیتر زۆر وردی ناخوینمه وه
 گوریسی حیکمهت نا هۆنمه وه
 چونکه پیغه مبه ر عه قلای کوللی بوو
 له تۆ ناسیندا عه قلای کولی بوو
 «قاب قوسین او ادنی لدیک»
 فه رموی، « لا اخصی ثناء علیک»
 نامه وی کونه ی زانت بزاتم
 له گه وره بیته دا مات و هه یرانم
 به لام نه مه وی به سۆزتیکی عه شق
 خوشه ویستی تۆم بیته به سه رمه شق
 سه رمه شقی عه شقی په نهانی وایی
 که س پیم نه زانی و تۆم له دلا بی
 نه و (سه نگ ته راشه) ی (۱) له کتوی طوور بوو
 به عه شقی تۆوه له عاله م دوور بوو
 نه یگوت: تۆ وه ره لام به میوانی
 نه چوو له لای شوان شیریه هانی
 شوکور من نالتیم وهک من نه وسنی
 نه یزانم دائم میوانی منی
 یه عنی حازری هه میشه له لام
 به لام من بو نه وس له تۆ ته وه لام
 تو خوا تۆ هه رچهنه که، لامه کانی
 که بو خانه ی دل ته شریفته هانی

فهرموو ههچ كهسى تيايه با ههستى
 نهنگه لاي ئاغا نۆكه ر بوهستى
 (اذا جاء الحق زهق الباطل)
 زاخاوى دلى پى ئه بى حاسل
 ئه و زهوقه ي نوورى مه عريفه ت ئه پيدا
 گه نجى پرووى زه مین پى نابی په پيدا
 ياخوا به باده ي عه شقت سه رخوش بم
 تا ئه چمه ژىر خاك مه ست و مه دهوش بم
 من كه له زهوقى دنيا موسته غنيم (۱)
 ئىتر به لىقاي مه يلى تو ئه ژىم
 كه س له قاپى تو، نا ئومىد نابى
 با ئه م داوايه ي منيش ره وابى

(۱) نيشانه يه بو ئه و چىرۆكه فارسىيه ي كه ناوى (سهنگ تهراش) ه. ئه و چىرۆكه هه لبه سته و سه ره تاكه ي
 ئه لى:

سهنگ تهراشى بوود اندر كوھى طور
 سهنگ تهراشى كرد گفتا يا غفور

كورته ي چىرۆكه كه ئه و بيه كا برايه كى دىوانه له بهرد قاپ و قاچاغى داتاشيوه و له شوانه كان شيرى په پيدا كردوه
 و زىافه تى بو خوا كردوه كه ببىت به ميوانى و له ناو ئه و قاپه بهردانه دا ئه و خوشرشانه ي بو په پيدا كردوه كه
 ببخوات ئه م چىرۆكه به شىكه له چىرۆكه كانى ناو كىتیبى (ئىسماعيل نامه) م. ه.
 (۱) ئه م به يته له نوسخه ي م. ه. دا چاپ نه كراوه.

نالەى پیری پیران

۲۶

خوایه ئه وانه ي كه بى با و درن
 هىچيان نه ديوه وا هه له وه درن
 ئه گينا سه يرى باغيكى گول كه ن
 ته ماشايه كى به عه قل و دل كه ن
 ئه و رهنگه جوانه ي په رده ي (هه رجايى) (۱)
 به زه ره بينى تىشكى بينايى

لىى ورد بينه وه كه ئه و سنعه ته
 كى ده لى زاده ي خووى ته بيعه ته؟
 گه لاي (گول په سه ند) (۲) كام مه قه ست پرى
 (په رده عروسى) (۳) كى په رده ي درى
 كى هات (لاولاوى) (۴) به دارا ئالان
 كام ده ست گه رده نى (وه نه وشه) ي شكان
 ئه مانه نه يسا بل پى بن گيانن
 ماده به ك پرووى دا زور كه س ئه يزنانن
 ناغاي شيوه كه ل يه كى كيان تيا بوو
 كه ئاغال ناغاي قادر اغاي ناو بوو
 پى برى ندار بوو، لىى كرد به خو ره
 ئه هاتنه سه رى سه كىم به نو ره
 رۆژىك (مه وله وى) سه كىمى بانه
 پى و ت ره حىمت بى به م منالانه
 ئه م درده پى سه ئه ته نى ته وه
 پى او ئه بى لىيان دوور كه وى ته وه
 ئاغا له دوور دى چووه بن دارى
 راکشا و روانى بوى كشا مارى
 ئه مىش بىزار بوو چاوى لى قووچان
 تا هاته سه ر پى خوى هىچ نه جوولان
 هه رچه ند خه لك و خوا له دوور په پيدا بوو
 تا ئه وان هاتن مار پى وه ي دا بوو
 پى چاك بووه وه وه ك دۆخى جاردى
 خو نالىن ئه مه ش ته بيعه ت ناردى
 به رده زله كه ي ناو ئاوى دووكان
 كه بو ئه ندازه ي ئا و بووه به نى شان
 شاره مپى رووله ي له ناودا ئه ژى
 ئه وىش ته بيعه ت هى ناويه ته دى؟
 ئه م ئاسمانه كه بى ستوونه
 بو كى رده وه ي تو بوو به نموونه

چه رخی ماکینهی ئەم رۆژ و شهوه
بێ هەلم و بەنزی ئەسوورپیتەوه
چهوری بێ ناوی هیچ ژەنگ ناگرێ
لیک هەلناوێشی دەستی تی نابری
ئاش بێ ئاش وەستا ناسوورپیتەوه
گا جووت بێ جوتیار ناگەرپیتەوه

.....
(٤، ٣، ٢، ١) ئەوانە ناوی گۆلن.

نالەهێ پیران

٢٧

١٩٣٧

خوابه فەرمووته، خۆت له قورئانا
له پەرسستشی جن و ئینسانا
خەلقى جن و ئینس، بۆ عیبادهته
پەرسستنی تۆ ریتی سەعادهته
حه دیسی قودسیش هەردوو یەك باسن
كه نزی پەنهان بووم ویستم میناسن
ئەو بۆ عیبادهت، ئەم بۆ ناسینه
ئەم دوو ئایهته بۆ یەك ئایینه
(خلقت الحق لكي أعرف)
بۆ كێ دەست ئەدا هەروا زوو بەزوو
سا مەگەر رشتەهێ هیدایهتی تۆ
بۆ ئەو راپهله بیت به تان و پۆ
«ئەگینا بێ تۆ ئەو ریتی رەحمهته
نوقتههێ دپته سەر دیاره زهحمهته» (١)
تو خوا با رەحمهت نه بێ به زهحمهت
(نبی) ت به رەحمهت ناردوو بۆ ئوممهت

دیاره موحتاجی دوعای عهبدت نیت
ئەگەر نه تناسن تۆ دهر به سستی چیت؟
ئەزانم بۆچی وا لوتف ئەنویتی
دهستنیتری خۆتن نایانشکیتنی
دیاره ئاو خەلقى پەروردرگاره
سنعه تیکی وای لیتوه دیاره
«ئەو دارهێ که خۆی هیناییتیه بهر
نوقومی ناکا ئەببخاته سەر سەر» (٢)
دیسان فەرمووته که پەروردرگار
زۆر له لای خۆشه عهفوی گوناهاکار
بزانه زهوقی عهفوی من چهنده
گوناهاکار ئەبێ به عهبدی بهنده
خۆ من ناویرم ئەمه بێنمه دی
ئەگینا منیش عهفوی تۆم ئەدی
بهلام ئەویشه باسیکی جوتیه
ئەو پیاوهی لهوه بگات له کویتیه؟!
من له مانهم چی پیررێژانه
ئەتناسم ناچمه سەر گویتسه وانه
من ئەمه بهسه ههتاکو دهمرم
زهوقیتیک له یادی عهشقت وهدرگرم
خۆش گوزهرانی به دلخۆشییه
ئالاندنه دنیا فەرامۆشییه
دنیا داویکه که وتووینه ناوی
دینمان ئەخهینه بهها و پیناوی
حه دیسه دنیا و دین یهک ناگرن
هەر لایهێ داویک له یهک دائه برن

.....
(١) پیره مێرد ئەو شیعرهێ له مهوله و بیهوه وهدرگرتوو و هەر خۆی له شویتیکێ تردا ئەو شیعرهێ له هه ورامیهوه
گۆریوه بۆ شیوهی سلیمانی بهم جۆره:

رەحمەت و زەحمەت نوقتهیان فەرق بوو
ئەو نوقتهیه بوو که لهمن تهوق بوو

من له (ز)بئی زهحمت نوقتہم ئەکران

به (ر)ای رهحمتدا ئەو مئیشی ئەریان

(۲) ئەو بەیتە بیرەکەشی شیعریکی فارسییە و وایزانم شیعری حەکیمانە (سەعدی)یە و سەرەتای شیعریکی کوردی خۆی دەست پێ کردوو. هەرۆها (مەولانا خالیدی نەقشبەندی) لە شیعریکیدا بەفارسی دەلیت:

«گویند چوب زاب بو دپورش پذیر

اورا ازان خرونبرد آب خوشگوار» (*)

(*) یادی مەردان. مەلا عەبدولکەریمی مودەریس بەرگی یەکەم ل ۵۲۱.

نالەهێ پیران

۲۸

۱۹۳۸

خوایە من زۆرجار دێمە سەر ئەو
ئەوێ ئەببینم پێی بلتیم خەو
هەموو کەردەوێ تۆ عەدالەتە
هەموو دەوریکیش زالم، ئالەتە!
تا یەکیک نەدەیی بەکوشت بەوی تر
کەس کورسی جاھی بۆ نابێ ئیتر
تا لەقەسە نەدات بەدارا یەکی
تۆ بۆ ئەوانەیی ژێر دار ناتەکی
بە دێمە ئەمە عەدالەت نییە
بەلام بەمەنا کەچ دیدەنییە
ئێمە تیناگەین لە ئەسراری غەیب
هەر خۆت ئەیزانی حاکمی بێ غەیب
غەیری تۆ حاکم کییە دائم بێ
تا ئەبەد لە شوێن خۆیدا قایم بێ
هەموو حاکمیک تابعی ئەمرن(۱)
یا عەزل ئەکرێن یاخو هەر ئەمرن
کەس لەتۆ ناکا و، تۆ لە کەس ناکە
ئەو خوداوەندە، گەورە و بێ باکە

ئەزەلییەت سەرەتای نییە
ئەبەدییەت مونتەهای نییە
شوێن ئەزەل کەوتین هەر سەرەرهوژوور
گەردی رێگەشمان نەئەدی لە دوور
گەراپنەو سەر ئەبەد سەرەوخوار
لەرێدا گوم بووین کەوتینە هاوار
داد لە دەست سەری عیلمی ئیبتیدا
بێداد لە رێشەیی توولی ئینتیها(۲)
کەوا بوو ئێمە رەخنەیی چی بگرین
ئێمە نازانین خۆمان کەیی ئەمرین
کە زیندەگیمان بەئەمری تۆ بێ
پیشەمان بۆچی هەر چل و چۆ بێ
لوتف دەربارەیی خراب بنوینی
مالی هەژاری پێی برووخینی
ئەگەر بێت کەسیک بلتی: چی ئەکەیی؟
بە زالم دەلێتی تێی هەلەدە سا دەیی
مال مالی خۆتە و بەندە بەندەیی خۆت
چی دەکەیی بیکە خۆوا لواوە بۆت
(لایسأل) بوو بەقفالی دەمان
هەلەدەکەین لەگەڵ شعووری کەمان
بەلام خۆت سەرمان بشکینە بە بەرد
مەمانخەرە دەست هەتیوچەیی نامەرد(۳)
پیرتێژن ئەلیت: خوا خەتا پۆشە
هەرچی لای خواوە، بێ پیمان خۆشە

(۱) لەو بەیتەدا دووجار -هەموو- نووسراو واتە لە نوسخەیی م. ه. دا

«هەموو حاکمیک تابعی ئەمرن

یا عەزل ئەکرێن یا هەموو ئەمرن»

بەلام ئەو ئێمە نووسیمان راستییەکەبەتیی لە ژینی ژمارە ۵۴۸ ی سالی ۱۹۳۸ دا.

(۲) قافیەیی ئەو بەیتە لای م. ه. بریتی بوو لە (ئیبیتیدا، مونتەها) بەلام لە رۆژنامەکەدا نووسراو، ئیبیتیدا، ئینتیها.

(۳) لای م. ه. ئەو بەیتە لە شیعەرەکەدا نەبوو. بەلام لە رۆژنامەکەدا پیرەمێرد خۆی بلاوی کردبوو.

مانگی پوژوو

۲۹

مانگی پوژوو به چلهی هاوین
 ناگری جهه نهم پیتی ئه بی، بی تین^(۱)
 ئه وی به پوژوو ئه بووریتسه وه
 ده رگای به هه شتی بو ئه کریتسه وه
 لیسوی پوژوو وه ان که به لئغ ئه گری
 په ردهی قاپی خوای بو لا ئه بری
 که ده ست و دم و زمانت پاراست
 ئه وسا ئه توانی بلتی پوژوو و راست
 خوت برسی بیت و هه ژارت تیر کرد
 ئه وسا بزانه ئیمانته ده برید
 پوژوو په پیره وی پیتی یه زدانیه
 وه ک نویتژ و پوژوو ربایی تیا نییه

(۱) لای م. ه. نووسرابوو ناگری جهه نهم پیتی ئه بی، به تین که دیاره ئه وه پیچه وانیه مه به سته که ی پیره میترده و راستییه که ی ئه وه یه که ئیمه نووسیمان.

ئو عه شقه

۳۰

۱۹۴۷

ئو عه شقه ی له گه ل جنسی به شه ره
 به هه وای نه فسه، دوایی به شه ره
 خو شه ویستی خوا، که به گیان به نده
 وه ک شه راب هه تا کون بی په سه نده
 ئه و سه رمه ستییه ی که له روخا بی
 دل ئاوا ئه کا، هه ر چه ند رووخابی

که یادی خودا، هاته دله وه
 به سوژ و ناله و جوش و کوله وه
 ژهنگی دل له گه ل فرمیسیکی چاوا
 پاک ئه کاتسه وه و ئه ییدا به ئاوا
 دل پاک بیته وه و ژهنگی نه مینتی
 عه رشی کردگار یه کسه ر ئه بینتی
 های له و خو شیه و له و لیکای خوایه
 سه لته نه تیکی ئه وتوی تیدایه
 شا به سه پانی خو ی راناگری
 ئه م رووی زه مینه به فلسی ناکری
 ئنجا با خاوه ن پایه ی جیهانی
 بتوانتی شان ی بدا له شان ی
 ئه وانیه ی که واه به مه سنه ت با یین
 له گه ل چه رخ^(۱) گوررا، گشت چه رخ^(۲) یا بین
 خوایه شوکرانه ی تو ته واه ناکه م
 له سایه ی تو وه من ئه و بی با که م
 که ئه م فه له که پیتی نه لیم وه له ک
 شه کری چاییشم بو وه به (به له ک)^(۳)
 هه ر له ژوو وه دم هاوین و زستان
 هه رچی ئازایه بزم بیته مه یدان^(۴)
 جلی هاوینه م گوری زستانه
 ئه ویش هی خه لکه وای پینج سالانه^(۵)
 زور جل و به رگی تازه ئه بینتی
 له شی له ش پیسی تیدا نه ییتی
 که مه رگ ئه و به رگه ی لی ئه کاته وه
 تاته شو ر له شی پاک ئه کاته وه

(۱) چه رخ: پوژگار، سه رده م.

(۲) چه رخ: جو ره پاره یه کی کاتی ده ولته تی عوسمانی بو وه به رامبه ری بیست فلس بو وه. واتا که پوژگار گورا و ده چه رخوا هیج کامیان یه ک چه رخ نا هیتن.

(۳) مامۆستا م. ه. ده‌ریاره‌ی (به‌له‌ک) ده‌نووسیت! له‌ شه‌ری جیهانی دووه‌مدا فریای ئه‌وه نه‌ده‌که‌وتن که له‌ شویتنی خۆیدا شه‌کر بپالێون و سپی بکه‌ن، به‌لکو هه‌ر به‌زه‌ردی ئه‌یاننارد و تامی له‌ شیرینی پڕه‌گی به‌له‌ک نه‌چوو. لای خۆمان ئه‌وه سه‌رده‌مه‌ ته‌موین ئه‌وه جۆره شه‌کره‌ی دابه‌ش نه‌کرد.

(۴) پیره‌میترد وه‌ک له‌ زۆر شویتنی شیعر و په‌خشانه‌کانیدا ناماژه‌ی بۆ کردووه هه‌میشه و چوار وه‌رزه له‌ ژووری قه‌له‌نده‌رخانه‌که‌یدا بووه.

(۵) مامۆستا م. ه. له‌م باره‌یه‌وه نووسیوه: لام وایه ئه‌وه قاته‌ جله‌ی که پیره‌میترد له‌و دێره‌دا باسی ئه‌کات ئه‌وه چاکه‌ت و پانتۆله‌یه (به‌هائه‌دین نووری) که متصرفی سلیمانی بوو له‌ سالانی ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پیتشکه‌شی کردووه به‌پیره‌میترد و قاتیکیش بۆ (بیکه‌س) بۆ ته‌قدیریان.

"ناسینه‌وه‌ی شیعرێ چهند شاعیرێک له‌ شیعره‌کانی پیره‌میتردا و ئه‌وه شیعرانه‌ی که پیره‌میترد وه‌ری گێراون"

«ئهم به‌شه بریتییه له‌ ده‌ستنیشان کردن و نووسینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌وه شیعره فارسی و هه‌ورامییانه‌ی که پیره‌میترد وه‌ری گرتوون و وه‌ری گێراون، له‌ کاتی خۆیدا پیره‌میترد ناماژه‌ی بۆ ناو و شیعرێ شاعیره‌که کردووه و مامۆستا محمه‌د ره‌سول هاواریش په‌یره‌وی ناوێردنه‌کانی پیره‌میتردی کردووه. به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیک له‌و شیعرانه‌ له‌ کاتی خۆیدا نه‌ پیره‌میترد ناماژه‌ی بۆ ناوی شاعیر و شیعره‌که کردووه، واته وه‌ک شیعرێ خۆی بلاوی کردووه‌وه و نه‌مامۆستا هاواریش بۆیان گه‌راوه هه‌تا ناوی شاعیر و ده‌قه‌کان بدۆزیته‌وه، بۆیه‌کا له‌ دیوانه‌که‌یدا وه‌ک به‌ره‌می پیره‌میترد ناسراوه.

ئیمه پاش هه‌ول و به‌شوێندا گه‌ران و ماندوو بوونیکێ زۆر توانیمان ئهم کیشه‌به‌ ساغ بکه‌ینه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ئهمانه‌ته‌وه ناوی ئه‌وه به‌پێزانمان هه‌تاوه که پیتش ئیمه هه‌ندیک له‌و ده‌قانه‌یان دۆزیه‌ته‌وه و له‌ جیگای خۆیدا ده‌قی کاره‌کانیاغان نووسیوه.

(شیعره‌کانی مه‌وله‌وی)^(۱)

یه‌که‌م:

هاوده‌می فه‌ره‌اد*

۱۹۳۹

هاوده‌می فه‌ره‌اد، سه‌رکرده‌که‌ی خه‌م
پینه‌که‌وت خه‌مان، جه‌مه‌که‌ین له‌گه‌ل خه‌م
«هی‌وایه‌کم بوو بۆم نه‌چوو سه‌ر
ئهم‌ویست به‌بۆنه‌ی بۆنکزی بی‌که‌ده‌ر»

«ئای به‌و یاده‌وه ئیسته‌ش سه‌رخۆشم
به‌و شنۆی بایه، هه‌یشتا مه‌ده‌هۆشم»
کاتیک به‌و گه‌ردن زیوی سافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌یۆی نافه‌وه
«له‌و توون بۆ ئه‌وه توون گوومه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیتر بوو رووی کۆ و هه‌رد و ده‌شت»
ئه‌وه بۆنه‌ خۆشه، شه‌مال ئه‌پیه‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌رده‌ی دلت‌ه‌نگی لا ئه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانی نوێ ته‌که‌رده‌وه
دنه‌گت پی چوو، چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد
ته‌سه‌له‌لایه‌ک بوو، ئه‌ویشی لا برد
ئیسستا ئه‌وه گه‌نجه، ئه‌وه لار و له‌نجه
به‌سه‌ر په‌نجه‌ی زۆر دلت کرد په‌نجه
ئای له‌ش پیر برین، دل به‌خه‌ریکی
دیدار به‌م دووری، مه‌رگ به‌و نزیک
ئه‌لای کێ به‌رین، داخواری ته‌دبیر؟
هه‌ی داد له‌ ته‌دبیر، هه‌ی رۆ له‌ ته‌قدیر
خۆ ئه‌م به‌دیه‌خته‌ی خۆشی نه‌دیوه
به‌خته‌ی ره‌شی خۆی زۆرتر ناسیوه
له‌م چاره‌نووسه‌ی قوربانی دولبه‌ر
نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)
«له‌ گێژی ده‌ریای ئاشووبی زه‌مان
بۆ که‌شته‌ی خه‌لاس ئه‌بووه بادبان»

(۱) ئهم ناسینه‌وه و ساغکردنه‌وانه په‌یوه‌ندی به‌شیعره‌کانی ناو دیوانی (پیره‌میتردی م. ه.) وه هه‌یه نه‌ک شیعره‌کانی کتییی -رۆحی مه‌وله‌وی- که پیره‌میترد خۆی له‌ سالی ۱۹۳۵ دا چاپی کردووه.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعرێ مه‌وله‌وی ته‌ماشای ئهم دوو سه‌رچاوه‌یه بکه:

۱- دیوانی مه‌وله‌وی: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس ۱۹۶۱ ی زاینی.

۲- یادی مه‌ردان: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس لاپه‌ره ۳۶۲ (یادی مه‌وله‌وی).

(*) ئەم شیعەرە ۋەك دەبىنى چوارده بەیتە. چوار بەیتی شیعری پیرەمێردە كە تېكەهەلکیتشی کردوو لەگەڵی و دەبىنى گۆرینی شیعریكى مەولەویبە بەناوی (خالتۆی مەنزل چى، سەرکردهکەى دەرد) ۋە لەلایە ٢١٥ى دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولکەریمی مودەررەسدا بلاوکراوەتەو. لە لایە ١٨٨ى دیوانى پیرەمێردى نەمرى محەممەد رەسول ھاواردا ئەم شیعەرە بەشیعری پیرەمێرد دانراوە و نووسەر تەنھا نامازەى بۆ نبووە دیتیک کردوو کە پیرەمێرد لە مەولەوى ۋەرگرتوو کە نبووە دیتى ئەک جارىک چوار جار (الله اکبر) ه مامۆستا (عوسمان هه ورامى) له گۆفارى (بەیان)ى ژمارە ٩٥ى سالى ١٩٨٤ ل ٣٢٧دا ئەو ەى ديارى کردوو کە ئەو شیعری مەولەویبە و دەستتیشانی دیوانى مەولەوى و لایە ١٥٥ى کردوو، بەلام دەقى شیعەرەکان و بەیتەکانى مەولەوى و پیرەمێردى جوئى نەکردۆتەو و نەبنووسیبووە ئنجا ئەو بەیتانەى لەم دیوانەدا خراوتەتە کەوانەو شیعری پیرەمێردە ئەمەش دەقى شیعەرەکەى مەولەویبە:

خالتۆی مەنزلچى، سەرکردهکەى دەرد
تەمام بەتۆ بى، ئای یە چیتشت کەرد
وختت بەو گەردەن، سیم صافەو
چون وەش غەزالان، وە بۆى نافەو
دەورم دا وە پیتچ، ئەو کاو و بەردە
بۆ پەخشانیب بى، ئەى هەرد بەو هەردە
ئەو بۆ جەو تەرەف صوب نەسیم ماوێرد
هەر جە دوورەو، زام سارپیش مەکەرد
خەیلێ دیت کەرد، نافەربین چەپگەرد
بەو بۆ دلشاد بيم، ئەویشت لایەرد
ئیسە ئەو گەنجە، بەو لار و لەنجە
رەنجە کەرد پەنجە، شى پەرى (پەنجە)
ئیسە تەن وەى زام، دل وەى خەریکی
دیدار وەى دووری، مەرگ وەى نزیکى
ئەو لا کت بەروون ئەى راو تەدبیرە
ناخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە
خەیر، مەینەت زەدەى، جە گیان هەراسان
بەختە سیاکەى ویش، زووتەر ناسان
پەى فەناى ئەو هەم، جە دووری دل بەر
نەک جارى، چوار جار، الله اکبر

دیوانى مەولەوى - مەلا عەبدولکەریمی مودەررەس لایە ١٩٥

تکایە بۆ تینگەیشتن لە واتاکانى هەر بەیتیک لە شیعەرە کە تەماشای دیوانەکەى مەولەوى بکە. بەلام ئەوى پتویست بیت سەبارەت بەمونا سەبەى و تنى ئەم شیعەر، مامۆستا لە دیوانەکەى مەولەویدا وەهاى باس دەکات:

لەم قەسیدەبەو وادەردەکەوئ کە لە لاواندەوئى لاوتیک لە شیعەرەکانى (پەنجە) و (پاپالە) دا وتراي. ئەو لاو و کەوتبیتە خوار و لەشى تیکشکابى و براپیتەو بۆ مالم و لەوئى مردبى، وە وادەردەکەوئ لە سەفەرێکى راوا رووى

دابى، وە مەولەوى بەم قەسیدەبە گەبى لە کابرای بەنى راوچیبەکان بکا کە بۆچى ئاگادارى ئەو کورە نەبوو تا وای بەسەر هات.

هەرەها پیرەمێرد ئەم شیعەرە جارىکى تریش گۆرپو و لە ژبى ژمارە ٨٣٤ى سالى ١٩٤٦ بلاوى کردۆتەو. ئەم شیعەرە لەژێر ناوى (مەولەوى) دا بلاو کردۆتەو. ئەوا بۆ بەروارد ئەویش دەنووسیبووە:

«شۆخى دیدەبان، سەرکردهکەى دەرد
هیوام بەتۆ بوو، ناخ هەناسەى سەرد
وختت بەو گەردن سیم صافەو
ۋەک ناسکی خوتەن بەبۆى نافەو
هەزارەت ئەکەرد لەسەر شاخ و بەرد
پرچت پەخش ئەبوو لەم هەرد بۆ ئەو هەرد
ئەو بۆنە خۆشە شەمال ئەبەیتنا
هیندە نەدەمما دووری لەبەینا
چەپگەرد دەردیکى هینا دەستویرد
بەو بۆنە شاد بووم، ئەویشى لایرد
ئیسستا ئەو گەنجە، ئەو لارولەنجە
پەنجەى رەنجە کرد بردى بۆ پەنجە
ئیسستا لەش برین دل بەو خەریکی
دیدار بەو دووری مەرگ بەو نزیکى
هانای بەرمە کوئ بۆ ئەم تەدبیرە
ناخ لەم تەدبیرە داخ لەم تەقدیرە
هەر چەندە لە کەس رام نەپرسیو
بەلام بەختى خۆم زۆرتەر ناسیو
ملکەچى تیغم لە دووری دل بەر
نەک جارى چوار جار (الله اکبر)

تى چين

لە دیوانى (رۆحى مەولەوى) پیرەمێرددا، دەقى هەورامى ئەم چواربەنەبە نەنووسراوە و پیرەمێرد ناوى ناو (تى چين) و اتا شیعری خۆبەتى و لەگەل شیعری مەولەویدا تى چينى کردوو. بەلام ۋەك ئەبەینین چواربەنە کە تەواو کاربگەرى مەولەوى لەسەرە!

«وام زانى ئارەق خویناوى دل مە

زەدەى پەیکانى موزگانى دل مە

وتم دل تامی زامی بردهوه
ناخ بای باوهشین ساردی کردهوه»

بلاوه كهوته ناو هاومالانم

ئەم شیعەرەى مەولەوى دەقەكەى لەلاپەرە ٥٤٠ى (دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەریمى مودەریس)دا نووسراوه. پیرەمێرد دووجار گۆریبەتى بۆ سەر شیبەى سلیمانى، جارتیک لەلاپەرە ٢٢٣ى دیوانى پیرەمێردى م.ه.دا بلاوکراوتەوه بەناوى (وا دوا بەدوا) و ماموستا هاوار بەناوى پیرەمێردەوه بلاوى کردۆتەوه. جارتیکیش پیرەمێرد لە ژمارە ٩٥٧ى رۆژنامەكەیدا (ژین) لە سالى ١٩٤٩ دا بەجۆرتیکى جیباوازتر بلاوى کردۆتەوه. بۆ ساغکردنەوهى لێرەدا هەرسێ دەقەكە دەنوسین هەتا خۆیتەر بەراوردەكەى بۆ دەرکەوئى:

شیعەرەكەى مەولەوى:

یاران بەرشییەن جەى زێد و زامن
گرد تەفرەقە بین چون خەيالئى من
گەرد کۆچشان ئانا دیارەن
دەک لیللاویت بۆ چۆنت قەرارەن
سەنگى بارهۆش، پێش بار فامت
دەوارى شادى چىخى ئارامت
لوان چەنى کۆچ، خالۆکەى هام فەرد
ئێستە بار وستەن نەههوارگەى هەرد
تۆ چیش مەکەرى کەم هۆشى کەم فام
پەرى عەیب و عار مەندەنى جەلام
سـاچەنى ئەرۆح یاوه وەیاران
باتەن بۆ وەسەنگ مەندەى هەواران

دیوانى مەولەوى ل ٥٤٠

دەقى دیوانى پیرەمێردى م.ه.

وا دوا بەدوا

وا دوا بەدواى بەک کۆچیان کرد ئاوەل
تەنھا من ماوم پێم رۆچۆتە گل

یاران بەپەلى دەورانى دوژمن
بلاوبوونەوه وەک خەيالئى من
تۆزى دواى کۆچى ئەوان دیارە
بەو تۆزە چاوى دل بى قەرارە
شۆین هەوارگەیان، کۆچک و کەلەکە
بەردى پر دەردى دەشتى فەلەکە
ئەو بەردە رەشەى کۆچکى ئاگردان
هەم بەختى منە و یادی هام فەردان
بەوه تەسەللای دلئى خۆم ئەدەم
کەوتوو مە دوايان بەماوهى زۆر کەم
رۆبێن باشتەرە لە زویرى و زارى
مەرگ لەگەل ئاوەل جەژنە و کەیفدارى

لەو گۆرینەى پێشوو دا پیرەمێرد بىر و کەشى شیعەرەكەى مەولەوى وەرگرتوو و خۆى دای
رشتۆتەوه. بەلام لەم گۆرینەدا کە سالى ١٩٤٩ بلاوى کردۆتەوه خۆى بەستۆتەوه بەدەقى
شیعەرەكەى مەولەویبەوه و (دە) بەیتى لەو دوانزە بەیتە گۆریبە وە لە دواى بەیتى دەیه مەوه هەتا
بەیتى بیستەم واتە دە بەیتى دواى ئەوه شیعەرى خۆبەتى و پەیوەندى بەدەقەكەى مەولەویبەوه
نەماوه. پیرەمێرد ئەم جۆرە بۆ زیاد کردنى شیعەرە گۆرپراوانەى زۆرجار پەیرهو کردوو. دەقى
گۆرینەكەى شیعەرى مەولەوى و (دە) بەیتى دواىبەكەى خۆى:

بلاوه کەوتە ناو هاومالانم
تەفروتوونا بوون وەک خەيالانم
کۆچیان کرد، ها، ها، تۆزبان دیارە
هاوار من جیمام لەم شۆین هەوارە
بارى قورسى هۆش، پێش بارى فامم
دەوارى بەخت و چىغى ئارامم
هەمووم نارد لەگەل کۆچى خالۆما
مامەوه لە تەک تەنیاى خۆما
ئەگەر زوو نەگەم بەقافلەى یاران
ئەبم بەکۆچکى، مەندەى هەواران
دەردا کە مردم لە دوورى ئەوان

ئالوگۆرپىكى كەمى تىادا كىردۈۈ. ۋە لە كاتى خۆيدا ھونەرمەندى دەنگخۆش (پەشۋىل) ئەم شىعەرى بەمە قامىكى خۆش دەگوت. لىرەدا دەقى شىعەركەى مەۋلەۋى ۋ ھەردوۋ گۆزىنەكە دەنوۋسېن.

مەۋلەۋى:

خەرامان ناما نەتۋى پەردەۋە
نىقاب جەصەفحەى جەمىن كەردەۋە
چىھەرى دلەى زار خوى گەرمى پىدا
عەكسش ھوۋىدا منمانا تىدا
باۋەشىن مەكەرد ئەۋ صەفحەى بىن گەرد
نازكىش جەباد ئىحتىياط مەكەرد
نەتۋى ئاينەى جەمىنى چۈن گول
كەم مەكەرد نەم خوى روخسارى دل

ۋەرگىپرانى يەكەم: ۱۹۳۵

خەرامان دەرکەۋت لە تۋى پەردەۋە
نىقابى لەسەر روۋى لاۋرەۋە
دلەى من نىشتە سەر ئارەق ۋەك ئاۋ
عەكسى ئەۋى تىا دىارى دا تەۋاۋ
ھىندە نازك بوۋ بە باى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خۋىن
لە تۋى ئاۋىنەى روخسارى ۋەك گول
ۋشك ئەبۋەۋە ئارەقەكەى دل

گۆزىنى دوۋەم: ۱۹۴۶

بەرىكەۋت دەرکەۋت لە گۆشەى رەشمال
ۋەك مانگ لە ھەۋرا بنۋىن جەمال
كاتى نىقابى حىجاب ئەپۋشى
بە نىگى خەيال گۆنای ئەروۋشى
ھىندە ناسك بوۋ بە باى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خۋىن
ئارەقى دلەم ئەمەندە سەرکەۋت
ئەۋ شىۋە جوانەى ئەۋى تىا دەرکەۋت

دەرد بۆم ئەگەرى ۋەك مال دىراۋان
ساقى بەجۋانى من تۆم نەدىۋە
بەپىرىش (بىرى) بىرم تەپىۋە
كەۋاتە ئىستا، لەماۋەى بەرزان
جامىك بەرى، بەلام بەھەرزان
تىنىخ بەخەرە جەرگ ۋ ھەناۋم
لە كاروان براۋ زۆر بەجىماۋم
ھى تاكەى نوۋست ھەلسە درەنگە
بەنوۋكى قەلەم بۆ ئىل بچەنگە

دوۋ بەيتا لە شىعەرىك

پىرەمىرد ئەم دوۋ بەيتەى دوۋى شىعەرىكى مەۋلەۋى ۋەرگىپراۋە لە كاتى خۇيدا دەستنىشانى سەرچاۋەكەى نەكردۋە.

لىرەدا دەقى دوۋ شىعەركە ۋ گۆزىنەكە دەنوۋسېن. ۋە تەۋاۋى ئەم شىعەرە لە دىۋانى مەۋلەۋى لا پەرى ۳۳۰ بلاۋكراۋەتەۋە.

«خەستەى خارى خەم، خەم خەيالە ۋىم
ۋەكزەى دەرۋون، تەن زوۋخالە ۋىم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نىھالە ۋىم
نىھت نادروست عىد بەتالە ۋىم

گۆزىنەكەى پىرەمىرد:

«خەستەى خارى خەم، دل مەلالە خۆم
بەكزەى دەرۋون، لەش زوۋخالە خۆم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نەۋھالە خۆم
نىھت نادروست، عىد بەتالە خۆم»

بەندى خاۋكەر

سالى (۱۹۳۵) كە پىرەمىرد دىۋانى (رۇخى مەۋلەۋى) چاپ كىرد لە لا پەرى ۳۱۸-۳۱۹ دا دەقى ھەۋرامى شىعەركە ۋ گۆزىنەكەى خۆى بلاۋكردەۋە. ۋە لەسالى ۱۹۴۶ دا لە ژمارە ۸۱۹ ى (ژىن) دا بەناۋى بەندى خاۋكەرەۋە دوانزە دىرى بلاۋكردۋەتەۋە كە ھەر ھەمان شىعەرە بەلام

وتم: ئۆخەى، ئەم ئارەقى گولە
خوتناوى تىرى موڭگانى دلە
وا دلەم تامى زامى بردهوه
ئاخ باى باوشىن ساردى كردهوه!

لە فەيزى مەولەويىيەوه بۆ شېخ نوورى شېخ سالىح

م. نوورى

«مامۆستاي سەرئىيل»

پېرەمپىرد لە كاتى خۆيدا ئەم شىعەرى مەولەوى وەرگىتراوه و لە (رۆحى مەولەوى) دا لە لاپەرە ۳۳۷-۳۳۹ دا بلاوى كردۆتەوه. هەر وهه له ژماره ۴۳۱ى (ژين)ى سالى ۱۹۳۵دا لە ژنير ناوى (لە فەيزى مەولەويىيەوه بۆ شېخ نوورى) بلاوى كردۆتەوه. بەلام ئەمجاره لە شەش بەيتەوه بوو بە هەشت بەيت، واتە پېرەمپىرد دوو بەيتى خۆى تېهەلكىش كردوو و لە چەند جىيە كدا دەستكارى دەقه كەشى كردوو. بۆ بەراورد هەرسى دەقه كە دەنوسىن و دوو بەيتە كە پېرەمپىردىش دەستنىشان دەكەين: هەر وهه له نووسىنەوهى هەموو دەقه هەورامىيە كاندا پشتمان بەديوانى مەولەوى (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) بەستوو.

مەولەوى:

مامۆستاي سەرئىيل، شىرىن كەلامان
تەشرىفى خەيرت، باوهر وەلامان
نە شنۆى بەدكار، نەبۆى بەدوازەن
وەحشىان هەم پاز، تەيران دەم سازەن
شەتاوان چوون سەيل دىدەمەن جارى
پىچەمەدان چەنى زامانى كارى
تۆ نە سەرگوزەشت سزاي دەردى لەيل
من نە حىكايەت ئازىزى بى مەيل
ساتى پەى وىما بنىشمى وەشاد
بەو پازانەوه خەم بەدەين وەباد
تا فەلەك دىسان نەى راگوزەردا
بوينمى چىششى هانە ژنير سەردا

(ديوانى مەولەوى مەلا - عەبدولكەرىمى مودەرىس) لاپەرە ۳۹۷

گۆزىنى يەكەم:

مامۆستاي سەرئىيل شىرىن كەلامان
تەشرىفى خىرت بىنەرە لامان
نە شنۆى بەدكار نە رىي بەدخواهان
وەحشىان هەمپراز تەيران هەمراهان
شەتاو وەك لافاو دىدەى من جارى
پىچەمەدا لەگەل، برىنى كارى
تۆ لە سەرگوزەشت، سزاي دەردى لەيل
من لە گلەيى ئازىزى بى مەيل
ساتى بۆ خۆمان دانىشىن بەشاد
بەو ورده پازە، خەم بەدەين بە باد
تا فەلەك دىسان لەرى گوزەردا
ئاخو چى ترى وا لەژنير سەردا؟!

گۆزىنى دووهم: ئەو دوو بەيتەى خراوەتە كەوانەوه شىعەرى پېرەمپىردە

بۆ م. نوورى شوياتى ۱۹۳۵

مامۆستاي سەرئىيل شىرىن كەلامان
دەمەو بەهارە، فەرموو وەلامان
«وام بەگەردەكەى سۆفى يارەوه
دوورم لە يارى، دل ئەغىيارەوه»
نە شنۆى بەدكار نەبۆى بەدخواهان
نە تانەى وەزىر، نە حوكمى شاهان
ئاوى ساف وەك سەيل دەدەى من جارى
پوو لە دجلەكەى، مەيل نادىارى
وهرە، هەردوو كمان بىيەنە هام فەرد
تۆ، دل بەسزاي لەبىلت پى لەدەرد
«من بەئەفسانەى وەتەن خواگرتوو
بە رەنجەرىيى لە جىهان بووردوو»
ساتى بۆ خۆمان، بنىشىن بەشاد
بەهامپرازى يەك خەم بەدەين بەباد

بزانین فهلهک ئەمجاره چیمان
بۆ ته‌رتیپ ئەدا و دینیته‌هه‌ ریمان

سه‌رداری زومره‌ی فه‌لاکه‌ت کیشان بۆ مه‌حموود جه‌وده‌ت

پیره‌میت‌رد دوو جار ئەم شیع‌ره‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگیت‌پ‌راوه‌. جارێک له‌ ساڵی ١٩٣٥ دا ته‌واوی شیع‌ره‌که‌ی له‌ (رۆحی مه‌وله‌وی) دا بلا‌وک‌رده‌وه‌. وه‌ له‌ ساڵی ١٩٣٧ به‌ه‌زی له‌ سیداره‌دانی نیشتمانی‌هه‌روه‌ر (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ه‌وه‌ جارێکی تر بلا‌وی ک‌رده‌وه‌. به‌لام ئەمجاره‌یان هه‌تا به‌یتی چوارده‌هه‌م (جگه‌ له‌ به‌یتی ٦-٧) وه‌رگیت‌پ‌راوی شیع‌ری مه‌وله‌وییه‌ و له‌وه‌ به‌دوا هه‌تا کۆتایی شیع‌ره‌که‌ شیع‌ری پیره‌میت‌رد خۆبه‌تی. وه‌ بچ‌ ئه‌وه‌ی مامۆستا م. ه‌ دیاری بکات له‌ دیوانه‌که‌دا به‌ناوی پیره‌میت‌رده‌وه‌ دایناوه‌. هه‌روه‌ها پیره‌میت‌رد مه‌به‌ست و مانای شیع‌ره‌که‌ی له‌ لاوانده‌وه‌وه‌ گۆرپوه‌ بۆ بی‌ری نیشتمانی. به‌م جۆره‌ سه‌ ده‌قی شیع‌ره‌که‌ ده‌بیته‌ بخه‌ینه‌ پێش چاو. هه‌ورامیه‌که‌ی مه‌وله‌وی و هه‌ردوو گۆرپه‌که‌ی پیره‌میت‌رد. هه‌روه‌ها له‌ پێش ئێمه‌دا له‌ ژماره‌ ٩٥ ی گۆفاری (به‌یان) ی ساڵی ١٩٨٤ دا مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌ ک‌رده‌وه‌ که‌ ئه‌و شیع‌ره‌ی لاپه‌ره‌ ٣١٤ ی دیوانی پیره‌میت‌رد به‌شیکه‌ له‌ شیع‌ریکی مه‌وله‌وی به‌لام مامۆستا ده‌قی شیع‌ره‌کان و ده‌ستکاری و ته‌واوک‌رده‌که‌ی پیره‌میت‌ردی نووسیه‌وه‌. ئێمه‌ لێره‌دا بۆ به‌روارد ده‌بینوسین.

مه‌وله‌وی:

سه‌ردار زومره‌ی، مصیبه‌ت کیشان
فه‌رمان فه‌رمای مولک، ده‌روون پ‌ر ئیشان
باده‌ی خه‌م وه‌رده‌ی، مه‌رگ ناکامان
زام ناسۆر که‌فته‌ی، ده‌روون پ‌ر زامان
په‌رده‌ی دڵ وه‌نیش، مه‌ودای خه‌م پاره
چار نه‌به‌رده‌ی ده‌رد دله‌ی بی‌چاره
وه‌ختی سه‌هیل چه‌م ده‌روون پ‌ر خاران
تاو مه‌وست چوون تاو، ئه‌وه‌ل به‌هاران
بۆی کزه‌ی که‌واو، جه‌رگم چوون جاران
هه‌م، وه‌ی، ته‌م مه‌وست، ئه‌و رووی ستاران
بۆ پرووز جه‌رگ، قه‌رچه‌ی پارچه‌ی دڵ
بۆی هوون جو‌شیا، ده‌روون پ‌ر چقل

ئید چون تۆف سه‌خت ته‌م وست ئه‌و کووان
ئه‌و وینه‌ی لافا‌و، بالا‌ی تۆ ره‌وان
هه‌ناسه‌ی سیا‌ی، سه‌رد دلسۆزی
به‌ردم دا وه‌به‌رد (برد العجوز) ی
یانئ نامه‌که‌ی، خه‌م ئینشا که‌رده
مه‌رقووم قه‌له‌م، وه‌ خه‌م شه‌ق وه‌رده
شۆله‌دا وه‌گ‌ر شه‌ره‌ره‌ی نارم
ده‌میا و جو‌شدا دله‌ی خه‌مبارم
من وه‌رجه‌ ئامای نامه‌ی زگاریت
زووته‌ر جه‌ خه‌به‌ر کۆس دیاریت
خاترم چه‌ند رۆ خه‌سته‌ی خه‌مان بی
چه‌مانم چوون تاف، صاف چه‌مان بی
جه‌ ئامای نامه‌ت چه‌مه‌ریم به‌رز بی
شادیم شیبو شینم سه‌د ته‌رز بی
شه‌مع شام شووم، ماته‌م هۆر گ‌ریا
تای ته‌ل سه‌متور، شادی و زه‌وق پ‌ریا
شای شادیم شکیا، سوپای خه‌م جه‌م بی
به‌یداخ ده‌ماخ، شیبوه‌ی ماته‌م بی
ده‌خیل بیم وه‌ نوتق، خه‌مان لال که‌رده‌م
لالام جه‌ خه‌یال، خه‌م غاره‌ت به‌رده‌م
نامه‌رد، یه‌واده‌ی شین بی شو‌مه‌ن
هیچ کۆسم نیه‌ن، یه‌کۆس نۆمه‌ن
ساده‌ی، هه‌ی په‌ی که‌ی هه‌ریه‌ک جه‌لایئ
باوه‌رین ئه‌وساز شیوه‌ن سه‌دایئ
خه‌یال غه‌مگین بی، نوطق ئاما وه‌ده‌نگ
ئید موات وه‌ سۆز زایلته‌ی سه‌د ره‌نگ
ناکام ئه‌یام کامه‌رانیم رۆ
به‌ر نه‌وه‌رده‌ی باغ، نه‌وجوانیم رۆ

...هتد...

سهرداری زومرهی، فهلاکەت کیشان
فهрман، فهرمای مولک، دهروون پرئیشان
بادهی خەم خوردهی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، دهروون پر زامان
په‌ردهی دل به‌ئیش، دهروون خەمبارە
ده‌ردی بی ده‌وای، دلە‌ی سه‌د پاره
وه‌ختی لافاوی، چاوی پر باران
جۆشا وه‌ک تاوی، ئه‌وه‌ل به‌هاران
قرچه‌ی که‌بابی، جه‌رگم ته‌می کرد
به‌ری ئه‌ستیره‌ی، ئاسمانی گرت
هه‌ناسه‌ی ره‌شی، ساردی دل‌سۆزی
به‌ری دا له‌ به‌رد (برد العجوز)ی
یه‌عنی نامه‌که‌ی، غه‌م ئینشا کردوو
زاده‌ی قه‌له‌می، به‌غه‌م شه‌ق بردوو
شوعله‌ی دایه‌ گری، شه‌رازه‌ی نارم
به‌ مووشه‌ده‌مه‌ی، دلە‌ی غه‌مبارم
من له‌ پێش ئه‌وه‌ی، که‌ نامه‌ی تو بی
به‌ر له‌و خه‌به‌ره‌، که‌ کۆستی نو بی
چه‌ند رۆژی دل، ته‌نگ و گیرا بوو
چاوم ده‌فیری و گریانی تیابوو
کاغه‌زه‌که‌ت هات ئینجا به‌یه‌قین
شاییم لی گه‌را، به‌چه‌مه‌ری شین
چرای ئیواره‌ی، شادیم وه‌رگه‌را
ته‌لی سه‌متووری، شه‌وق و زه‌وق برا
شای شادیم شکا، رووی کرده‌ فیرار
به‌یادخی شادیم، که‌وته‌ نیوه‌ی دار
ده‌خیل بووم به‌نوتق، ده‌نگی لی نه‌هات
هانام برده‌ به‌ر، خه‌یال ئه‌ویش مات

به‌ پرووی جه‌رگ قرچه‌ی پارچه‌ی دل
به‌جۆشی خوینی، ده‌روونی پر چل
ئەم وه‌ک طه‌وفی سه‌خت، ته‌می سه‌ر کیتوان
ئەو لافاوی قووی، کرد به‌قور پیتوان
نامرادان واده‌ی، شینی بی شوومه
که‌سم نه‌مردوو، وا کۆستی نۆمه
سا ده‌ی شین بۆ که‌ی؟ هه‌ریه‌ک له‌ لای
بینینه‌ جونبوش، گریه‌ و سه‌دای
خه‌یال غه‌مگین بوو، نوتقم هاته‌ ده‌نگ
ئه‌یلاوانده‌وه‌، به‌سۆزی سه‌د ره‌نگ
ناکامی ئه‌یام، کامه‌رانیم رۆ
به‌ر نه‌خواردوو، باغ، زینده‌گانیم رۆ
...هتد...

گۆرینی سبیه‌م:

ئەم شیعره‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۳۱۴ی (دیوانی پیره‌میتردی محه‌مه‌د ره‌سول هاوار) دا بلاوکراوه‌ته‌وه‌.
به‌لام ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ نه‌کراوه‌ که‌ چوارده‌ به‌یتی جگه‌ له‌به‌یتی ۶، ۷ گۆرینی شیعریکی مه‌وله‌وییه‌ و
هه‌ر به‌ناوی شیعری پیره‌میترده‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌.

بۆ مه‌رگی مه‌حه‌وود جه‌وده‌ت

۱۹۳۷

سهرداری زومره‌ی، فهلاکەت کیشان
فهрман، فهرمای مولک، دهروون پرئیشان^(۱)
بادهی غه‌م خورده‌ی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، جه‌رگی پر زامان
په‌رده‌ی دل به‌ئیش، مه‌ودای غه‌م پاره
ده‌رد له‌ بانی ده‌رد، دلە‌ی ئاواره
وه‌ختی لافاوی، چاوم وه‌ک باران
ته‌می ئه‌به‌سته‌، سه‌ر رووی ستاران
هه‌ناسه‌ی سیام، له‌ بۆ کپرووزدا
به‌ردی دا به‌رۆح (برد العجوز)دا

«دەرامەتییەكەى، ئازىزم دەركەوت بارانى گىرىەى، يارانم بەركەوت»
 «خۆ من دەمىك بوو، چاوم ئەفەرى فرمىسكى خوتىم، لە چاوم ئەسەرى»
 خاترم چەند رۆژ، خەستەى خەمان بوو چاوانى سەرم، وەك چاوان وابوو ئەمجا واوئەيلا و، چەمەرم بەرز بوو ژيانم شىوا، شىنم لافەرز بوو چراى پروناكىم لى كوژايەو دەرگىاى ژيانم داخەرايەو شەى شادىم شكا، رووى كەردە فىرار بەيداغى شادىم هاتە نىوئەى دار بى پەروا نالام، بەلاوانەو كەوتمە شىوئەنى ناو لاوانەو ئەم چەند شىعەرانەى ئەخوتىم بەگرىان دلى دلبەردى، ئەكەرد بەگرىان ناكامى ئەيام، كامەرانىم رۆ بەر نەخواردووى باغ، زىندەگانىم رۆ لىرە بەدواو دەبىت بەشىعەرى پىرەمىرد:

فەىداى وئەن و دلسۆزى مىللەت نمونەى سەخا و ئازابى و غىرەت سەر و مالى خۆى، بو ئىمە دانا بە، بەدەمەكى نەمانوت: دانا ئۆف ئاگرى لەناو جەرگا ئەگرى زوبانم سووتا و قسەم بو ناكى نازانم پىشەى مەردى تەق و كەم بەىادى چارەى جەرگى سووتاوكەم وا من تاى تارى شىعەرم براو شەوى تارم هات، نۆرم تەواو

دەردى مەرگمە، رۆنىم ديارە توخوا سا پەشۆل نۆرەى قەتارە هەى رۆ رۆبەك بەكە، بلاوتىنەو سەنگى سەختى دل بتاوتىنەو سەرسامى ماتەم، زمانى بەستووم پەكى زايەلەى مەرسىەى خستووم لام ئاشكرايە، كە ئىتر ئەمەرم ئاگر بەرپۆتە توامارى شىعەرم

(۱) لای م. ه بەهەلە نووسراو: فرمانى ملك دەروون پىر ئىشان.

سۆزى پىرەمىرد

ئەم شىعەره لە لاپەرە ۱۶۴ى (دیوانى پىرەمىردى نەمرى محەممەد رەسول ھاوار) دا بەشىعەرى پىرەمىرد ناسراو و هىچ شتىك لەبارەىو نەنووسراو. بەلام ئىمە ساغمان كەردەو كە لەو چوارە بەىتەى شىعەره كە هەشت بەىتەى يەكەمى شىعەرى (ئەحمەد بەگى كۆمەسى) يە. بەىتەى نۆبەم شىعەرىكى (مەولەوى) يە. ئەو پىنچ بەىتەى دوایىشى شىعەرى پىرەمىردە. وانا پىرەمىرد لە كاتى گۆزىنى شىعەره كە دا شىعەرى خۆى و مەولەوى تىكەل كەردو. بى ئەوئەى دەستىشانىان بەكات و بى ئەوئەى مامۆستا ھاوارىش لە دیوانە كەیدا ئەمەى ئاگا لى بوو. ئىمە لىرە دا دەقى ھەورامى شىعەره كەى كۆمەسى و گۆزىنەكەى پىرەمىرد دەنووسىن كە نەجمەددىن مەلا لە كەشكۆلى (حەمە سالىح ئاغای قزلىجى) دا لە لاپەرە ۱۹۶ى بۆى توامار كەردوون.

لەلايەكى تریشەو، شىعەرى دیوانەكەى م. ه دەنووسىنەو و لە شوئىنى خۆیدا ئامازە بو شىعەره كانى كۆمەسى و مەولەوى و پىرەمىرد دەكەين. ھەرودە ئەم شىعەره (ھەورامى) يەكەى لە دیوانى مەولەوى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) دا لە تىببى (پ) دا بەشىعەرى مەولەوى ناسراو و چاپ كراو. بەراى من كە ئوسلوبى شىعەره كە و دەستپىكردى لە ھى مەولەوى ناچىت و بە بەلگەى دەستنووسەكەى مامۆستا نەجمەددىن مەلا بەشىعەرى كۆمەسى دەزانم. ھەرودە مامۆستا (عوسمان ھەورامى) لە بەىانى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴ى روونى كەردۆتەو كە ئەو شىعەرى (كۆمەسى) يە و دەقى ھەورامىيەكەى لەبەر دیوانى مەولەوى نووسىوئەو و گۆزىنەكەى پىرەمىردى نووسىو. لە كەشكۆلە دەستنووسەكەى (كۆمەسى) دا لە لاپەرە ۱۹۶ى نەجمەددىن مەلا بەم شىوئەى ھەردو دەقە وەرگىپاوەكەى نووسىو كە ديارە گۆزىنەكە لە كاتى خۆیدا ھەر پىرەمىرد خۆى بلاوى كەردۆتەو.

ئەحمەد بەگى كۆمىسى

ئەم شاعىرە لەتەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لەگەل يەك شەرە شىعەريان كەردووه (۱) حاجى قادىرى كۆيى، ئەلئى:

دوو وەھىدن محەممەد (۲) و ئەحمەد (۳)
يەكى (كۆمىسى) يە، يەكى (دەرىند)

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوەردەن (۴)
دووریت رېشەى دل، خەمە كەن كەردەن
فیراقت فەرەم، وە تووتیا كەرد
جیاییت نازام جەھەم جیا كەرد
وہ سواسەت وەى تەور، ئیش دان وە جەرگم
وہ مەرگت قەسەم، رازىم وە مەرگم
وئیت بدەر ئىنساف نەو نەمام نۆ
مەردەن خاستەرەن، ياخۆ دوورى تۆ؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەرواحەكەى وئیم
دووریت ھەرساتى سەد مەرگەن پەرىم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووریت وئىنۆ ھىمان دلشادەن
دەك پەحمەت ئەو قەبر گشت وەفاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وەفاداران

(۱) وىستوویە بلئى شىعەرى دۆستایەتى خۆشەوېستىيان بۆ يەك ناردووه.

(۲، ۳) مەبەست لە حەمە ئاغای دەرىند فەقەرە و ئەحمەد بەگى كۆمىسىيە.

(۴) دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆرىنەكەى پېرەمپىرد:

لە حەد دەرچووه،...

دوورى تۆ ھىجگار لە حەد دەرچووه
پەژارەت شادى لە دلدا نەھىشت
رۆحم عەزابى جەھەننەمى چىشت
فیراقت فەرەقى كەرد بە تووتیا
ئەعزام بەعەزاب لىك بوونەوہ جیا

تىرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بەمەرگت قەسەم رازىم بەمەرگم
توخوا خۆت بلئى نەونەمامى نۆ
مردن خۆشترە ياخود دوورى تۆ
ساتىكە و جارىك ئاكامى مردن
دووریت ساتىكى مەرگىكە بۆ من
بۆچ جەستەى خەستەى من لە پۆلايە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لئى نايە
قەبرت پىر نووربى شای سىنە سافان
مىرزا ياقووبى ئەدىبى جافان
شىعەرى دلئۆزىت حەسى حالئە
وئىردى زوبانى بەستە و لائمە
چەرخى چەپ بۆ من چىنوبە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك؟!
پەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فەرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاومما بىنم
يا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەرزكەم بۆ تەسكىن، دلەى ئاوارە!
دووریت ئاگرى بەردايە ناو جەرگ
خوایە يا وىسال يا تاقەت يا مەرگ

گۆرىنى دووہمى پېرەمپىرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاكەت، لە حەد تىپەرى
پەژارەت ھىزى، لە ئەژنۆم بېرى
لە ھىلانەى دل، شەوقى دل فېرى
فیراقت فەرەقى، كەرد بەكۆى مەفرەق
دل بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆ جوئی بووینتهوه و، گیان جیا بووهوه
 پوژی پرووناکم، تاریک بووهوه
 تیرتکی وههات، داوه له جهه رگم
 بیتزارم له ژین لام خووشه مه رگم
 توخوا خووت بیلتی نه ونه مامی نو
 مردن خووشتره یاخود دووری تو
 مردن جاریکه و زوو ئه بریتتهوه
 دووریت دهر دیکه، ئه ته نیستهوه
 «رهنگه جهستهی من، شووشه ی پولا بی
 هیند بیره نجین، هیشتا هر مابین»
 «چه رخی چه پ کردار خستوو میه سه ما
 وهک بهردم دابین له شووشه ی سه ما»
 «نایه لئی ساتیک بسرهوم بو خووم
 ئه مه سالتیکه من چاوه ریتی تووم
 باشه ویک له لات دهردم هه لپوژم
 تامی شه کهری پازت بچیتوژم
 ئنجا بشمرم هیچ باکم نابین
 گهرمه گورمه، نان و که بابین
 ئیستا له داخا، هیچم پین ناخوری
 نهوسن چۆن بهرگه ی برسیتی ئه گری
 «دوو شته ریگه ی رزگاری من بین
 یا یار هی من بین، یا یار هیمن بین!»

مهولهوی:

واده ی سفیدی شکوفه ی پیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری دلگیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری سفیدهن
 سه رمایه ی میوه ی عیرفان هه ر ئیدهن
 نه باخچه ی سونبول تار مودی تاردا
 سپی شکوفه ی پیریم دیاردا

باقه ی زویری و زاری و دلگیریم
 په ی په ی زیاد کهرد په ژاره ی پیریم
 ئاخو رۆی وه هار نه وجوانیمه ن
 ئه وه ل رۆی پایز زینده گانیمه ن
 هه ناسه م چون بای خه زان مه خیزۆ
 په ی په ی بهرگ شاخ شادیم مه ریزۆ
 خه دهنگ بالام چه مان که مان وهرد
 راست وه نیشانه ی فه نا روو ئاوه رد
 که م که م پیری خه م، وه قامه ت مدۆ
 دهم دهم وه عده ی رۆی قیامه ت مدۆ
 پیری یه کسه ر زۆر جه زانووم سه ندهن
 سه ر وه گه ردندا هه ر وه زۆر مه ندهن
 ساقی پام به سته ی، زنجیر پیرین
 ده سم دامانت واده ی ده سگیرین
 چابوک به و ره فتار بین درهنگه وه
 خه رامان به و ناز بالای شهنگه وه
 جامه ت جه م ئاسا له بریز کهر جه مه ی
 پیم نۆش کهر وه یاد به زم ئاراکه ی
 مه سته ی وه پیران، جوانی مدۆ
 هیتز دووباره ی زرانی مدۆ
 پیم دهر تا په ی په ی پیوه هه ی که روون
 رای سه خت سارای مه حشه ر طه ی که روون
 هتد...

پیره میترد بهیتی هه شته م و نۆیه می ئه و شیعه ری وه رنه گپراوه و شیعه ره که خوئی بیست به یته ،
 له و بیست به یته پیره میترد دوانزه ی وه رگپراوه . ئنجا شیعه ره وه رگپراوه که دنووسین و سی
 به یته که ی پیره میترد له ناو که وانه دا دیاری ده که بین .

خه دهنگی بالام، وهک که مان خه م بوو
 روو له نیشانه ی ئه و دنیا یه م بوو
 سامی وا پیری لیم بوو به زنجیر
 ده ستم داوینت ته نها توئی ده ستگیر

زووکه به له نجه ی بی دره نکه وه
 به ئال و والای بالای شه نکه وه
 به جامی جه می جه مسه ری سه رجه م
 ره گی نه نامم تیک به سته به هه م
 وام گورج که ره وه به مه سته جوانی
 تازه کاته وه نه م پی ره ی فانی
 پی م بده تا پی م هی زی پی به ی کا
 بی وچان پله ی پی مه حشه ر ته ی کا
 «ناخ ره شول سا توش به قه تاره وه
 تا ده مرم خۆتم لی مه شاره وه»

گیانه دلکه م

۱۹۴۳

پی ره میترد نه م شیعه ری مه وله وی دوو جار وه رگیترا وه . گۆرینی به که م زۆر له ده قه وه نزیکه و
 نه وه ی دوو م هه ندی ده سته کاری تیدا کردو وه . لی ره دا هه ردوو وه رگیترا نه که و ده قی شیعه ره که ی
 مه وله وی ده نووسین .

هه روه ها مامۆستا محمه د ره سول ها واریش له لاپه ره ۱۹۷ ی دیوانی پی ره میترد دا هه ردوو
 وه رگیترا نه که و ده قه که ی مه وله وی نووسیوه . به لام له به ر نه وه ی له ده قی هه ورامییه که دا هه ندی
 هه له ی تیدا هه یه ، بو ته مه ش په نامان برده به ر دیوانی (مه وله وی) مامۆستا (عه بدولکه ری می
 موده ریس) ل ۵۴ .
 مه وله وی:

نازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
 ئاره زووی خه ده نگ، په نجه که ی توشه ن
 خه یلیتوه ن ئامان نیره که ت، ئامان
 ئامان وه سه ر وه خت، بیما ر زامان
 وه خته ن ساکن بو، قوربان ساتی ری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زنجی ری
 نه ووجه حیکه مه ت به ر بشۆ وه به ر
 جار جار وه تی ری دل نه واییش که ر

وهش وهش تایی توغرای ویت بنمانه پیش
 با هه ر ناسۆر بو، زوو نه بو ساری پیش

گۆرینی به که می پی ره میترد:

نازیز دلکه م کلۆکوۆبه تی
 ئاره زووی تی ری په نجه ی تۆبه تی
 ده می که تی ری تۆی لی برا وه
 برینی کۆن بوو، ئی شی نه ما وه
 لووتی زۆر به رزه، سا قوربان تی ری
 په ل نه بزیتۆی ئامان زنجی ری
 به تایی کی زولف زوو مه هاری که
 به تی ری کی تر کۆله واری که
 تا توو ری زولفت بکه به دامی
 با ساری تر نه بی، ناسۆر بی زامی

گۆرینی دوو م:

گیانه، دلکه م، کۆلوکوۆبه تی
 ئاره زووی تی ری په نجه ی تۆبه تی
 ده می که گی شه ی تی ره که ت نایه
 چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
 به سته و مه ته وه به هه وا به نی
 به ملا و به و لادا، هه روا مل نه نی
 من وام نه زانی که دل پی ره نه بی
 نه گه ری ته وه، لای من ژیر نه بی
 که چی ناسره وی سا قوربان تی ری
 زۆر سه ره رۆبه ئامان زنجی ری
 تاو تاو توو ری تایی پی شانده تار تار
 لووتی زۆر به رزه بو بکه به مه هار

ئه پرسى چۆن

نه م شیعه ره له لاپه ره ۱۷۶، ۱۷۷ ی دیوانی پی ره میتردی مامۆستا ها واردا بلا وکرا وه ته وه

به شیعی پیرو میگرد داتراوه.

شیعره که چوار بهیته. بهلام له (که شکوئی قزلجی ماموستا نه جمه ددین مهلا) دا له لاپه ره (۸۸) ی بهشی شیعره کانی مهوله ویدا، به شیعی مهوله وی داتراوه. ماموستا تنها روجه که ی نووسیوه، واته گۆرینه که ی پیرو میگرد. هه ورامییه که ی مهوله وی نه نووسیوه، دیاره شاره زایه کی وه که نه جمه ددین مهلا هه روا له خۆ به وه ئه م شیعی به شیعی مهوله وی دانه ناوه و ئیمه ش که ته ماشای شیوه و ریبازی شیعره که مان کرد راست بۆ ئه وه چووین که شیعی مهوله ویییه، ئیمه گۆرینه که ی پیرو میگرد له رۆشایی ده ستنووسه که ی ماموستا نه جمه ددین مهلا دا ده نووسیوه هه تا ده که که ی مهوله ویمان ده ست ده که ویت، وه چهند جیا وازییه که له نیوان شیعی که ی لای نه جمه ددین مهلا و دیوانه که ی پیرو میگردی ماموستا (هاوار) دا هه یه. هه ردوو ده که که ده نووسین:

ئه پرسی چۆن

ماموستا (نه جمه ددین مهلا) شیعره که ی له ژیر ناوی (خه یالیککی ورد) دا نووسیوه:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیبی گه رین، له سۆز و تابدا
زاری په سه نده، له ژیر میحرابدا
فرمیسکی دیده ش، به سه ره به دده ندا
هاژه ی کرد، لافاو، دهستی پی به ردا
گر، هاژه ی دلت، داچاله کینئ
هه ره س، زۆر سه نگی، سه خت ئه جوو لیبئ

شیعره که - له دیوانی پیرو میگردی م. ه. دا:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیبی گه رئ، له سۆز و تابدا
دوعا، گیرایه، له ژیر میحرابدا
چاویش لافاوی، فرمیسک زۆری سه ند
پیلووی گلینه ی، له ریشه هه لکه ند
هاژه ی ئه و، دلت، دانه له رزینئ
هه ره س زۆر به ردی، قورس ئه جوو لیبئ

ناسینه وه ی شیعره کانی وه لی دیوانه له شیعره کانی پیرو میگردا

۱- هه ی نا ئومیدی:

ئه م شیعی وه لی دیوانه و هه ردوو گۆرینه که ی پیرو میگردمان له م دیوانه دا نووسیوه و به راوردمان کردوو له بهر ئه وه به پیتوبستمان نه زانی دووباره لیته دا بینووسیوه.

۲- بایه قوش نالان:

ئه م شیعی له دیوانی پیرو میگردی ماموستا هاواردا له لاپه ره ۲۰۳، ۲۰۴ دا بلا وکراوه ته وه ته وای شیعی که به شیعی پیرو میگرد داتراوه و به ناوی (تاق تاق که ره) وه چاپ کراوه. به لام له راستیدا شیعی که دوانزه بهیته و دوو به شه. به شیکیان شیعی پیرو میگرد و به شیککی گۆرینی چهند به ییتکی شیعی (بایه قوش نالان) ی وه لی دیوانه یه.

بهیته یه که م و دوو م و سبیه م و هه وته م و نۆبه م و ده به م و یانزه و دوانزه واته هه شت بهیته ی پیرو میگرد. بهیته ی چواره م و پینجه م و شه شه م و هه شته م شیعی وه لی دیوانه یه. واته چوار بهیته ی وه لی دیوانه یه.

لیته دا ئه و چوار بهیته ی شیعی که ی (وه لی) به شیوه ی خۆی ده نووسیوه و ته وای دوانزه بهیته که ی شیعی دیوانه که ی پیرو میگردیش به رانه بهری ده نووسین هه تا خۆینه ر وهرگرتنه که ی ته وای بۆ ساغ بینه وه. پیتوبسته بلتین ئه م دیرانه مان له دیوانی (وه لی - عوسمان هه ورامی) وهرگرتوو و به ریزیان له گۆفاری (به بیان) ی ژماره ۹۵ دا ئاماره یان بۆ ئه م وهرگرتنه کردوو.

«من خیل شادیم شه خسی که رد تالان
تو چیش پیت ئامان، هامده رد سالان!
من په روانه ی شه وق، شه م جه مالتیکم
کوشته ی نیگای ناز، سۆسه ن خالتیکم
نالهم جه سوکن، سه ودای ئه و یارهن
دلهم جه دووری ئه و بی قه راره ن
من سفته ی سۆزان شو له ی ئه و نوورم
به رۆ هه راسان به شه و ده یجوورم»

دیوانی وه لی دیوانه ئاماده کردنی عوسمان هه ورامی ل ۲۹ سالی ۱۹۷۶

تاق تاق کهره کهی، سهررداری کانی
 بوچ نه نالینی، هه تا به یانی
 هیچ کهس ناتوانی، تا رۆژ بنالی
 مه گهر عاشقی، سه و دایی خالی
 نه و من دیاره، بو یار نه نالم
 تو په یجوری کی، هاوار به مالم
 «من گنجی شادیم جهرده بهک بردی
 تو چیت لی قهوما، کی وای لی کردی»
 «من روخساریکی وینهی شه مم دی
 دهردی په روانه م لی هاتوته دی»
 «نالهی من له شهوق نه و روخساره به
 ناهم له دووری نه و دیداره به»
 تو کی دهر وونی واهه لقرچاندووی
 کام کافر^(۱) واهم دهردی گه یاندووی
 «من سووتاوی نه و، شوعله و نه و نوورم
 دیوانه ی جه زبه ی، نه و کیوی (طوور) هم»
 موسا (ارنی) ی وت، که وته تکا
 به (لن ترانی) ئابرووی تکا
 منیش ته مه نای، دیدارم نه کرد
 له جیاتی دیدار، نه عه شقه م وهرگرت
 دیاره من و تو ههر دوو هام فه ردین
 ههر دوو کمان و هک یهک، تووشی یهک دهر دین
 وهره ههر دوو کمان، ناله مان یهک خه یین
 به لکو بهم عه شقه، نیشتمان سه رخه یین

(۱) لای م. ه. نووسرابوو (کام بهفر واهم دهردی گه یاندووی) که دیاره وشه ی بهفر هه له یه و - کافر راسته.

۳- ههروه ها پیره میرد له شیعره کانیدا گه لی جار بهیت یاخود نیوه بهیتی وهلی دیوانه ی

به کارهیتناوه یاخود بییری عه شقی رۆحی لی وهرگرتوو و له شیعره ی خویدا وهستیایانه
 تواندوو به تیه وه.

شیرین ناوی شه م

پیره میرد نه م شیعره ی له رۆژنامه ی ژبنی ژماره (۶۰۷) ی ئابی سالی ۱۹۴۰ د به ناوی
 (دهباشانیه وه) بلا و کردوته وه. به لام له راستیدا بریتیبه له وهرگیزانی شیعره ی (بارک الله شه م) ی
 وهلی دیوانه. هه ندی ئالگوگۆری تیدا کردوو و له دواییشدا چوار بهیتی خو ی له کو تایی
 شیعره که وه بو زیاد دهکات و له ماناشدا نه و بهیتانه له رهوتی مانای شیعره که ی وهلی دوور
 ده که ویتته وه و له دلداریبه وه ده چیت بو نیشتمانی. دهقی شیعره هه ورامیبه که ی (وهلی) و
 وهرگیزانه که ی پیره میرد دهنوسین. نه م شیعره له دیوانی پیره میردی ماموستا هاواردا
 بلاونه کراوته وه.

بارک الله شه م^(۱)

بنازوون به و زات، خولقنایش چون شه م
 نه قاش قودره ت، کیشانیش ره قه م
 جه ی سهر زه مینه، وینه و میسلت که م
 جه شهوق پیشان، نوور سو یحده م
 قه وس ئاسمان، پیچ وهرده ن چون خه م
 نه برۆت چون که مان، خالق نه عزه م
 خه دهنگ مه شانۆ، نه دلهی پر خه م
 دل ت چون ئاهو، مودیر ماس ره م
 نیم نیگات نه فسوون جادووی هاروت که م
 خه دهنگ موژگان چنگ پیکان جه سته م
 بی په روا پیکۆ به جه ور و سته م
 زولفت پۆشنا ئافستاب چون ته م
 وینه ی زیبایی مه سیحای مه ره به م
 روخسار به وینه ی مانگ چارده هه م
 دهه ن چون حوقه، سه رچه شمه ی زه مزه م
 سی و دوو دندان ت مرواری سه رجه م
 له ب یا قوتت پیاله ی عه جه م

خالت سوله یمان که ردش به خاتهم
دوو قه ندیل نوور پیتش مه و اچان چه م
دوو سیب سینت، نه ورهس گول به دهم
بیللا وینه شان تاجه به هشت که م
خوداوند بهی ته ور توش ناردی فه ره م
ساهر بهی ته رزه نامش نیای شه م
به نامت دنیا ره وشه نه ن سهرجه م
نووقت گیان به خشه ن، جه خواوه مهره م

(۱) ئەم دەقە لە دیوانی وەلی دێوانە ی عوسمان هەورامییە وە هەرگیراوە.

وەرگیترانه کە ی پیرەمێرد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شەم

چەند خۆشه دایکی، ناوی ناوه شه م
ناوی خۆش مولهه م، له له و ح و قه له م
دهستی قودره تی، خوا کردی به شه م
تا خوا سوره تی خه لک ته کا ره قه م
له نه قشی خودا، وینه ی ئەو زۆر که م
شه و قی ته و تلی، نووری سوو حده م
قه وس و قه زه حی جه مین خه م به خه م
که وانی برۆی سه ره بان داوه هه م
دلێ سه ودا کارتر له ترس و خه م
چاو وه ک ئەو ئاسکه ی به ناز ته کا ره م
برووسکه ی رۆژی من ته خاته ته م
برژانگ وه ک تیری ئاو دراو به سه م
جه رگی عاشقان، ئە برن به سته م
زولفی به عه تری گه ردنی پر نه م
لووتی ده سته کردی پرگار و قه له م
سه ر گونای وینه ی مانگی چوارده هه م
قوتووی له علی ئال، ناویان ناوه دهم

سی و دوو مرواری له ده مدا سه رجه م
له پووکی کاللا چه سپیوه مه حکه م
واته ی گیان به خش وه ک عیسا ی مره م
موع جیزه به که، خوا کردی که ره م
فه رمان ره وایه لای شاهی عه جه م
خاللی لای لیتیوی نوخته ی رووی خاتهم
له سینه ی دوو سیو تازه ی گول به دهم
(مه م) کوژه، بۆیه، ناویان ناوه مه م
شیرین و بی شیر، شیرین بۆی، سه نه م
هیشته هه یج که سه ی نه ی ناوه ته دهم
بالا نه مامی نه و توولی ئی ره م
نه مامی عه ره ره له سو جده ی داخه م
به خه یال ناف ئاو ده زیتته دهم
به لام به شییوه ی ته دهب نامه حره م
ئه م سه را پایه، مه دحیکه زۆر که م
له مه به و لاوه، نه یته وانی قه له م

«من وه سلّم ناوی، عه شقم ده بی که م
ئه و ناوی شه مه، من ده وره ی ته دهم
جا وه ک په روانه بو بیته به ره م
بسووتیم به گری گیانم فیداکه م
بوو به به ده خشان ده باشان سه رجه م
بردی، بوو به له عل شیعه ری مولهه م
به لام ئاخ قه دری نازانن چی بکه م
ئاخ ولاته که م، داخ ولاته که م»

یاران نه و به هار(*)

پیرەمێرد دوو جار ئەم شیعەرە ی وەرگیترراوە. جاریک له ژینی ژماره ۵۶۹ ی حوزەیرانی ۱۹۳۹ دا
و جاریکیش له ژماره ۸۶۳ ی مارتی ۱۹۴۷ دا هەردوو جارکە دەستنیشانی کردوو که شیعری

(وهلی دیوانه) یه به لām له گۆرینه که ی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداووه و گه لێ بهیت و مه بهستی شیعریی خۆی تیکه ل کردووه. بۆ بهروارد ههر سێ دهقه که ده نووسین:

«یاران نه وه هار»^(۱)، ...
ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وه هار
ئاماو ده دامان، کۆچ ته لمیت بار
هه رچه ند نیگام که رد، نه دیم کۆچ یار
خیلان گشت ئامان وه ریز دامان
په خش بین وه دامان بارگه ی ئیمامان
نه کۆچ یار بی، نه ده نگ یاران
وه هار وه نه م بی، وه ژار مـاران
هه ر گول به رهنگی بهر ئامانه خاک
ئه وان گول خه ندان، من دیده نه مناک
هه ر خو نجه ی وه نه م بی وه په یکانی
هه ر گول وه نیش خار هیجرانی
هه ر لالی داخین، وه سه ده هه زار داخ
داخ منیان وه دل، سه سه ره تکیشم ئاخ
سونبول چون نیشته ر نیش مه دۆم نه دل
تیشته رهن جه خار نه پام به گ گول
نه رگس مه وینۆ، ئه ندووم به رز مه بۆ
ئاه ر وه جه سه تم، قه قنه س ته رز مه بۆ
سو سه نان زوان تانه کی شان لیم
جه داخ دووری دوور وه لات ویم
سه یر چه مه ن پیم چون ژار مارهن
هه ر ئید مه ژنه ون قاچان وه هارهن
په ی چیش! جه دووری شای (شه م) جه مینم
ها وه خته ن به رشو، گیان شیرینم
یاران، هامسه ران، ساچۆن مه بۆ چوون
من (طه به س) جامه ن، شه م کۆت ئه و سه ر توون

(۱) ئه م شیعره له دیوانی وه لی دیوانه ی عوسمان هه ورامیبه وه وه رگیراوه.

* ئه م شیعر وه رگیترانه له دیوانی په ره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

وه رگیترانی ۱۹۴۷

یاران نه وه هار
ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وه به هار
زه وقی زینده گیم بوو به ژاری مار
دنیا جه دیده م چۆل و ته نگ و تار
هه ر گول به رهنگی، سه رکیشا له خاک
ئه وان گول خه ندان دیده ی من مناک
هه ر خو نجه یۆ من، بوو به په یکانی
په ره ی هه ر گول، خاری هیجرانی
هه ر لاله داخی به سه ده هه زار داخ
داخی نا له دل سه سه ره تکیشم ئاخ
گول نه ورۆز و لاله و گه زیزه
سو وریان به خو ین جه رگی ئازیزه
من ئه مسال به هار شادیم ناشاده
نه ورۆزم ناوی ره نجم به باده
رۆله ی شیرین و گشت ها وه لانم
ته فر و توونا بوون وه ک خه یالانم
به هاری وه ی ته ور ئیلیم لێ دوور بی
له ناو جه رگمدا گری ته ندوور بی
سه ده خو زگه م به سال نه وه به هار پار
له گه ل گه ل و خو یش سه یرانی گولزار
به هاری ئه مسال جه سه تم په شپوه
چه وته کاره که م، نایب له رپوه

وه رگیترانی سالی ۱۹۳۹

یاران نه وه به هار، ...
ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به هار
هاتنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
هه ر چه نده روانیم نه مدی کۆچی یار

خیلان هاتنه وه گه بیینه گهرمیان
 بهزین له دهوری دوانزه ئیمامان
 نه کۆچی شه م بوو نه شیوهی نه و یار
 عه یشی به هارم بوو به ژاری مار
 گول سه ری کیشا له تویی په ردهی خاک
 گشت گولێ خه ندان دیدهی من نمناک
 هه ر گول خونه چه یه بو من په یکانی
 هه ر په ردهی گولێ درکی هیجرانی
 هه ر گولاله یه ک داخی بو دل م
 هه ر هه ورێ به رقی له رووی مه نزل م
 نه رگس نه بی نه م چاوم کوویر نه بی
 هه لوای گول ه زه رد له لام سوویر نه بی
 سه وه سه ن زبانی تانه نه کیشی
 به بوئی سووبول سه رم ده ئیشی
 سه یری چیمه ن ئیم وه ک نه قسی ماره
 هینده نه زانم نه لاین به هاره
 چونکو له دووری شای شه م جه مینم
 هه ر وه خته ده رچی گیانی شیرینم
 وینهی په ژاره ی مه بعوسی مه ئیووس
 به گریانه وه که و تمه هه رده ی طووس
 هیوامان که و ته به هاریکی تر
 زستان ده ست نه ژنو، نیشته ی گوئی ناگر
 هه ر نه وه ی چاکه به ئومید نه ژین
 ئومید نه مینئ ئیمه ش وا نابین

نازداری جافان

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷دا ئه م شیعه ری وه لی دتیوانه ی وه رگێپراوه . چوار به یته ی دوایی
 شیعه که هی پیره میرده . هه ندی جیا وازیش له نیوان شیعه که و وه رگێپراوه که دا هه یه . جگه له وه ی
 که پیره میرد ناوی وه لی دتیوانه ی نه نووسیوه و شیعه که ی به ناوی (هه رمه) وه بلا و کردۆته وه .

ئهمه ش ده قی شیعه که و وه رگێپراوه که یه تی .

مه حبووب جافان (۱).....

مه حبووب بی عه یب ، تاییه ی جافان
 سه ر قه تار رهم ، عه نه ره ر بو ن افان
 سه ر کیش ره و ئیل ، موشکین کلافان
 نا هووی موو برماس ، مه کان نه هه رده
 چوو زه ی سووبول چه ر ، نه سا سل که رده
 خاویر و خالدار (خه تا و خوته ن) مال
 ته تار (تاییف) ، شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامه ن ، سه ر به رز له ییلاخ
 سه یر سه ر کوان ، سه یادان وه داخ
 چه رخ و چه م سیا ، جو ست و چالاک په ر
 شه یدای شکار دۆز ، چنگ وه هونا و ته ر
 لاچین شه ش دانگ سه حه ر جه لات خیز
 شه مقار تیرژ بال ته یر توند گو ریز
 شه مع شاپه سه ند گشت سیا یانان
 نام تۆن نه به زم خو سه ره وان ، خانان
 به شه وق جه مین (شه م) رو خساره وه
 کیت نه دا وه ده م گره ی ناره وه
 به و قاش قه تران دل بی ئیشا وه
 ستوون یانه ی کیت نه کیشا وه
 به و دیده ی سیا ی سو رمه سای سیوه نگ
 موژانت وه هوون کت نه که رده ن ره نگ
 به و نیم نیگای ناز به و له نجه ولاره
 ئاخه ر جه رگ کیت ، نه که رده ن پاره
 به و نیم نیگای ناز پیوار نه په رده
 ئاخه ر کیت نه که رد وه نازیز مه رده
 به و بالای نه و توول وه نه و ره سته وه
 به و کوکو ی کلاف ده سته ده سته وه

واچه دلی کیت نهستانان وه زوور
ئاخر یانهی کیت نه کهردهن خاپوور
من دیوانه بیم، جسه داخ تووه
داخ نیای وه بان دهماخ جه نووه

(۱) دهقی ئەم شیعره له دیوانی وهلی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیبه‌وه وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌میرد: ۱۹۴۷

نازداری جافان....

نه‌وه‌ی نه‌و خالان، سه‌ر ئیلتی جافان
سه‌ر جه‌له‌ی ره‌وه‌ی عه‌نبه‌رین تافان
شه‌وقی پیشانی شیرین کالافان
به‌و چاوه‌ ره‌شه‌ی دل پیتی ئیشاوه
ستوونی ره‌شمال، کیت نه‌کیشاوه
به‌نیم نیگای ئاز، قه‌درت په‌روه‌رده
ئازیز کیت نه‌که‌رد به‌ئازیز مه‌رده
به‌ شیه‌وه‌ی شیرین شه‌م روخساره‌وه
کیت نه‌دا به‌ده‌م، گه‌ری ناره‌وه
به‌و تیری دیده‌ی سورمه‌سای سیوه‌نگ
په‌یکانت به‌خوین کیت نه‌کرد گول ره‌نگ
به‌و لاروله‌نجه‌ی خه‌رامانه‌وه
کیت نه‌دایه‌ خاک به‌زامانه‌وه

«من نه‌مزانیبوو، تو‌وا کوشنده‌ی
ریشه‌ی جه‌رگ و داو زولفان که‌شنده‌ی
بو‌خوم ته‌رویم، به‌ریگای خو‌ما
له‌ پر تیشک‌ئی هات، کیشای به‌رووما
به‌ده‌م ده‌رده‌وه، دل‌م راچه‌نی
ئاوری دایه‌وه و تیر پیم پیکه‌نی

تومه‌ز ده‌ستی خو‌ی لی وه‌شان‌دبووم
دلی به‌زامی تیر ئیشا‌ندبووم»

کوچکی هه‌واران

۱۹۴۸

پیره‌میرد سالی ۱۹۴۸ ئەم شیعره‌ی وه‌لی وه‌رگیراوه. به‌لام شه‌ش به‌یتی خو‌ی تیه‌ه‌لک‌تیش
کردووه و له‌ شوینی خو‌یدا خستوو‌مانه‌ که‌وانه‌وه. پیره‌میرد له‌م شیعره‌دا ئاماژه‌ی بو‌ئه‌وه‌ کردووه
که‌ شیعره‌ی وه‌لی دیوانه‌یه و ئەم چهن‌د دیره‌ی له‌ پیشه‌که‌بیه‌که‌یدا نووسیه‌وه:

«ره‌نگه‌ جارێکی تریش من ئەم ناله‌ی به‌سو‌زه‌ی وه‌لی دیوانه‌م نووسیب‌یتته‌وه، به‌لام چون‌کو
خو‌یشم وه‌ک ئەو داخی پشیوی ئیلتی جافم له‌ دل‌دایه‌ هه‌موو سالی واده‌ی خیتله‌ و خواری ماله
گه‌وره‌ ئەم شیوه‌نه‌ بو‌خوم ته‌نووسمه‌وه. هه‌ر منیش ماوم بو‌یان بگ‌ریم».

شیعره‌که‌ی وه‌لی ده‌نووسین و ئنجا وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌میرد:

سه‌نگ هه‌واران^(۱)، ...

سه‌نگ سیاسه‌نگ، سفته‌ی هه‌واران
مه‌لوول ماتهم، په‌س مه‌نده‌ی یاران
چون من هام شه‌ریک، ده‌رد په‌ژاران
تو‌سه‌نگ، یه‌کام هه‌وارهن
یه‌ په‌ی کت ره‌نگت، ئازیه‌ت بارهن؟!
سفته‌ی سه‌ودای عه‌شق کامین نه‌و هالی
بئ ده‌نگ و به‌دره‌نگ، مات و مه‌لالی
تو‌جه‌داخ کت سفته‌ و سو‌زانی؟
په‌س مه‌نده‌ی هه‌وار کامین هو‌زانی؟
راس واچه‌ هجران، کیت نه‌ دل‌ داخن؟
جه‌ هجران کت به‌رکت قه‌لاخن!
سه‌نگ وات سیا، به‌خت سته‌مک‌تیش خه‌م
په‌روانه‌ی په‌شیتو، دوور که‌فته‌ی پای شه‌م
مه‌ر نه‌زانی، لی‌لاویت لی‌له‌ن
یه‌ ئەی جامه‌سکه‌ن گوزه‌رگای خیتله‌ن
یو‌رت و چراگای خیتل جافانه‌ن
جای عه‌یش و نیشات عه‌نبه‌ر نافانه‌ن

ههوارگه‌ی ره‌وتیل خیل مورادین
 ماوای شه‌وق و زه‌وق زومره‌ی دلشادین
 من هه‌وار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خال‌خاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خیل مه‌بان وه دامان
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زید و زامان
 من سفته‌ی نه‌و شه‌وق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین نه‌و نوور سه‌ه‌ه‌ر ستاره‌م
 ئید ک‌ه‌واتش پیم، سه‌نگ هه‌واران
 من جه نه‌و به‌ته‌ر لال بیم جه زوان
 زانام سفته‌ی شه‌وق نه‌و شه‌م روخساره‌ن
 داخدار داخمای ده‌ست نه‌و یاره‌ن
 منیچ نه‌ه‌یجران شای شه‌م روخساران
 هابیم وه‌ه‌ام‌ره‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چوون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌مکیش، خه‌مداران من

(۱) ده‌قی نه‌م شیعره له دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که:

کوچکی هه‌واران (۱)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لوولی ماته‌م دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 تو‌خوا کوچکی کبی، له کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیاه خه‌مباری
 تو له داخی کئ، سووت‌وای سوۆزی
 جیم‌وای ماوای، کام خیل و هوۆزی
 راست بلتی داخی کئ له دل‌تایه
 بو له‌یلی کام ئیل به‌رگت سیایه

وتی سیا به‌خت، سته‌مکیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شیو، دوورکه‌وتووی پرووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لیلا‌ییت لیله
 نه‌م شوینه ماوا و گوزه‌رگای خیله
 شوین ماله‌ گه‌وره‌ی ئیلی جافانه
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زولف گولانه
 پاز که‌م کۆچیان دیته دوو ئاوان
 دینه له‌نجسه و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان نه‌دا له پرووی ئاو
 په‌ری ئاسمان نه‌کشینه ژیر داو»
 «که‌ سه‌ر ده‌ردین له گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له هه‌ورا نه‌نوین جه‌مال (۲)»
 «چه‌م و هه‌وارگه پر نه‌که‌ن له نوور
 هه‌ر چراخانه له نزیک و دوور»
 «هیشته‌نا نه‌یدیوه دیده‌ی نه‌م ده‌وره
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره)»
 «نه‌ترسم (که‌چ) یی چه‌رخ‌ی رۆژگار
 چاوکی پیسیان لئ بخاته کار»
 به‌زانی حال به‌ردی بی‌زبان
 نه‌مه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که نه‌ویش یار و هاوده‌مه
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سه‌ردین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیرتکی تریش مانده‌ی نه‌و ده‌وره
 گشت سالت نه‌گری بۆ ماله‌ گه‌وره»

(۱) نه‌م شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) پیره‌میردی نه‌م به‌یت‌ه‌ی له شیعریکی تریشدا به‌کار هیناوه و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یت‌ه
 ده‌ست پیکردوووه و ده‌چینه‌وه سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

بیزاری ھۆزان

پیرەمیترد ئەم شیعەری لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە.

دەقی شیعەرە ھەورامییەکە (وەلی) بیست و دوو بەیتە. ئەم کردووێ بەشانزە بەیت و بەیت و نیو بەیتی خۆشی تیکەڵ کردوو لێرەدا بۆ بەراورد دەقی شیعەرەکە و گۆرپنەکە دەنوسین. وەلی:

بیزای ھۆزان^(۱)

ھا بێم وە مەجنون، بیزای ھۆزان
ئەگەر وە دۆزام، بەیان دلسۆزان
مەگەر نە ھەردە نە جەدم بدۆزان
ئەرباران یەکی ئەو یادم ئاران
یا ھام جەھەردان یا جە کۆساران
ھەر جاییە مەقام ماوا مەجنون بۆ
مەزلگە مەجنون، مات و مەحزوون بۆ
ئەو مەزل مەقام، ئەو مەزل جامەن
ئەو ماوا و مەکان یۆرت و ماوامەن
ھەر جاییە خاک زەمین پەرنەم بۆ
جە ھەر کۆ کۆمە مای وەحشیان جەم بۆ
ئەوجا، جایی سەیلان گریان منەن
ئەو کۆ ماکۆ مای دیوان منەن
ھەر سنگی چەگی دەس یارم بۆ
یاران ھەر کەس یار خەم گوسارم بۆ
ئامانەت ھەوال من پەرسان چیش
مەر ئەو بواجۆ حال و یلیم پیش
ئەر بەی نیشانان نیشانەم نەبۆ
ئاساری جە یۆرت و یرانەم نەبۆ
تاقی بزاتان بۆ شەرت و شوونم
بۆ سەودا جە فیکر سەودای مەجنونم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دیوانی عوسمان ھەورامییە وە وەرگێراوە.

وەرگێرانە کە ی پیرەمیترد:

بیزاری ھۆزان

وا بووم بە شییستی بیزاری ھۆزان
بێنە پێ و شوینم خویش و دلسۆزان
مەگەر لە ھەردە نە جەدم بدۆزان
ئەگەر یادم کەن دۆست و خەمخواران
یاوام لە ھەردان یا لە کۆساران
ھەر جاییە خاکی زەمینی تەر بۆ
ھەر گردی (کەلی) وەحشی لەسەر بۆ
ئەویان ئناکی گـریانی منە
ئەمیان کۆمەلی دیوانی منە
ئەگەر بەم رەنگە نیشانەم نەبۆ
ئەوونە یانە ی و یرانەم نەبۆ
ئەجا بزاتن بۆ سەر و شوینم
گەردن ئازاد بۆ شەم لە خوینم
ھەر ئۆبالی من بە ئەستۆی ئەو بۆ
بەختی من ھەر شەو ئەو ماھی نەو بۆ

یاشا لە نۆو

پیرەمیترد ئەم شیعەری وەلی دیوانی لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە. دەقەکە ۲۴ بەیتە. گۆرپنەکە ی پیرەمیتردیش ھەر بیست و چوار بەیتە. وەک شیعەرەکانی پیشوو ھەندێ جار لە بەیت و واتا و نیو بەیتدا لە شیعەرەکە دوور کەوتۆتەو. دەقی ھەورامی ئەم شیعەرەم لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) ھو وەرگرت، کە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) خستیە بەردەستمان و نەک ھەر ئەم شیعەری وەلی بەلکە بۆ زۆر دەقی ھەورامی ئەو شیعەرە ی پیرەمیترد وەری گێراون سوودمان لێ وەرگرت. وە ھەر دەقیک لە کەشکۆلە کە ی پاشای (لای عەلی بەگ) ھو وەرمان گرتبێ ئاماژە ی بۆ دەکەین و بەراستی ئەو جۆرە پیاو دلسۆزانە ی وەک عەلی بەگ شایانی ھەموو رێزێکن.

یاشا جە نۆو

یاشا جە نۆو،...

یاشا نەو پایز باوەر جە نۆو

ئەبرۆت چون كەمان خالق ئەعزەم
 خەدەنگ مە شانۆ نە دلەى پر خەم
 دلت چوون تاهوو مودبەر ماس پرەم
 نيم نېگات ئەفسوون جادووى هارووت كەم
 خە دەنگ موژگان چنگ پيكان جەستەم
 بى پەروا پيكنۆ بەجەور و ستەم
 زولفت پوژشنا ئافتاب چوون تەم
 وینەى زيبايى مەسيحاي مەريەم
 پرووخسار بەوینەى مانگ چاردهەم
 دەهەن چون حوقە ، سەر چەشمەى زەمزەم
 سى و دوو دندانت مروارى سەرجهم
 لەب ياقووتت پيالەى عەجەم
 خالت سولەيمان كەردش بەخاتەم
 دوو قەنديل نوور پيش مەواچان چەم
 دوو سيب سينەت نەورەس گول بەدەم
 بيللا وینەشان تاجە بەهەشت كەم
 خوداوند بەى تەور توش ئاردى فەرهم
 سا هەر بەى تەرزە نامش نيای شەم
 بە نامت دنيا رەوشەنەن سەرجهم
 نوتقت گيان بەخشەن جە خواوہ مەرهم

وەرگېرانەكە :

قىبلەكەم هەى شەم
 خۆت بەشيوەى شەم ناوہكەبشت شەم
 نەقاشى سروشت تا كيشاي رەقەم
 نەقشى وا نيبه بو بى نيشى كەم
 جەببنت فەجرى سىپى سوبحدەم
 قەوس و قەزەجى لە سەردا بو خەم
 برۆت دوو قەوسە هەردوو سەريەهەم
 دل و دەروونم پر لە خەم و هەم

دیدەت دیدەى ئاسك سل کردووى بەرەم
 پيچى پرچەكەت بەپيچ وەك ئەرقەم
 برژانگت وەك تير ئاودراو بە سەم
 لە ئەنگاوتندا پر زۆر و ستەم
 ئەگرىجەت زولمات بەحەيات پر تەم
 لووتت بەپرگسار درا لە قەلەم
 گۇنات دوو مانگن حەوت حەوت چواردهەم
 دەمت نوقتەى وەهم پر ئاوى زەمزەم
 سى و دوو ددانت جەواھيرى جەم
 شاباشى جلوہى مولكى جەم سەرجهم
 دەنگت رۆح ئەدا وەك عيساى مريەم
 خوا ئەو موعجزەى پى کردووى كەرەم
 ليوت ياقووتى كانى سەر ئادەم
 بو زامى دلى عاشقان مەرهم
 لە راستى رازت سەد سويحان ئەبكەم
 هەر چەند تەعريفى بکەم هيشتا كەم
 خالت بو سەجعى سلتيمان خاتەم
 وا سلتيمان خستە ژير قەدەم
 دوو سىوى سەردەشت تازەى گول بەدەم
 لەسەر سنگتايە ناويان ناون مەم
 سەرگەردى مەمت خاتوو زبني مەم
 وەلى ديوانەت داگير کرد لە شەم
 بالات بەئال و والا وەك عەلەم
 گا لەرزان، گا لار، گا راست و گا خەم
 سەراپات شيوەى رۆژتيكى بى تەم
 بە تەمى عالەم ئەخاتە ماتەم
 بنازم بەسونع خەلاقى عالەم
 شەمى هەلگيرساند ناویشى نا (شەم)

یاران تاریکه

هامسه ران تارهن، ...

ئه مسال نه وه هار نه دیدم تارهن
 زهوق زینده گیم، چون ژار مارهن
 دنیا نه دیدم (وادی القهار) هن
 گشت عالم نه وهخت فهسل نه وه هار
 شاد مه بۆ وه زهوق گولان گولزار
 من ئه مسال وه هار شادیم ناشادی
 په ریشان جه گشت، ره نجم وه باد بی
 بلبل شاد وه گول، من ره نجه رۆ بیم
 ره نجه رۆ جه زهوق وه هار نو بیم
 ئه مسال نه وه هار فیشته ره جه سالان
 رازانش ره ونهق رهنگ گولالان
 ههردان ههله تان، ساران، ههواران
 خهیمه گول پویشان خاسته ره جاران
 من هه کای وپوه نه دیدم خار بی
 هه سه وزی وه نه م وه ژار مار بی
 هه چه مه نه سه ودای جوانیم چاخ که رۆ
 هه لالی سه ردا، دهروون داخ که رۆ
 هه شکوفی شوق شیوهی (شهم) پیش بی
 مدیه و نه پیشدا خاترم ریش بی
 وه هاری وهی ته ور، نه وه جه لام دوور بی
 چمان نه دیدم نیش زه نیوور بی
 من وه شله بیم وه سال نه وه هار پار
 هه رۆسوب سه حه ره مه دیام بالایی یار
 وه هار ئه مسال په شیوه جه سته نان
 دوور جه دنیا و دین تاوات وه سته نان

(۱) دهقی شیعره کهی (وهلی) مان له دیوانی وهلی دپوانه ی عوسمان هه ورامیبیه وه وه رگرت.

یاران تاریکه، یاران تاریکه
 ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
 روشته ی زینده گیم خاو و تاریکه
 دل له شه پۆلی خه مدا خه ریکه
 عالم به شه ووقی فه سالی نه وه به هار
 که وتۆته سه یران چیمهن و گولزار
 من له به هاردا شادیم ناشاد بوو
 کز و نائومیید ره نجم به باد بوو
 بولبول شاد به گول من ره نجه رۆ بووم
 ناکامی ژین و به هاری نو بووم
 ئیمسال نه وه به هار خوشتتر له سالان
 رازاندوو یه وه رهنگی گولالان
 ههردوو ههله ت و لووتکه ی ههواران
 سه وز و سوور پویشن باشتر له جاران
 من گول و گولزار له چاو ما خار بوو
 سه وزه ی نه ورۆزی لام ژه هری مار بوو
 ته لئی وه نه وشه م، لا سه رنگون بوو
 گولالهم له لا داخی دهروون بوو
 په لکی یاسه مه نه شیوه ی شه می بوو
 ئه مدی به حه سه رت دیدم ته می بوو
 به هار هات و شه م له لای من دوور بوو
 وه ک په روانه ی کویر دیدم بی نور بوو
 سه د خوژگه و حه سه رت به به هاری یار
 هه موو به بیانیه نه مدی بالایی یار
 ئیمسال نووری شه م نه یدا له چاو م
 دوور له دنیا و دین نائومیید ماوم

هەر من ناشادم (۱)

هەر من ناشادم،...
 گشت عالەم شادن، هەر من ناشادم
 هەر من نه ییاوان وهلای ههق دادم
 هەر من ناموراد قاپی مورادم
 هەر من بازی باز، نهردن نه باره
 هەر من رای شهش دهر، بهندن نه چاره
 هەر من ناسازن، فهلهک وهبه ختم
 هەر من گیرۆدهی تازار سه ختم
 هەر من چهرخ چهپ چه نیم وهقینه
 هەر من تالهم پهست خاک زه مینه
 هەر من ستاره م سیایی نه سه
 هەر من فریشته م، کهفته نه دهر به دهر
 هەر من ئیقبالم خاویز و خهفته
 هەر من نه رووی ئهرز رای راسم چهفته
 هەر من خه میدی، دهر گهر دوونم
 هەر من جورعه نوش جام مه جنوونم
 هەر من پهروانهی په شیبو حال جهسته م
 هەر من په سفتهی خه مناک و خهسته م
 هەر من چون بلبل یهک فه سلّم وه سلنه
 هەر من سی فه سلّم عه مرم بی نه سلنه
 هەر من رۆی رهوشه نه وه دیدم تاره
 هەر من زینده گیم چون ژار ماره
 هەر من گرفتار جه ور عازوم
 هەر من په ره ی دۆست دیده لیلانوم
 هەر من سزاکیش دوود داخانم
 هەر من چه مه رای رای له یلا خانم
 هەر من په ره ی دۆست له یلاخ نشینم

ها وه خته نه به رشۆ گیان شیرینم
 تا ئه ورۆ که خیل مه یان وه دامان
 من هام نه سزا و جه ور بی سامان
 هەر موشکل گوشاد بدۆم مرادم
 وه رنه تا مه رده نه خاتر ناشادم

(۱) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه ورامی - لاپه ره ۷۹ .

وه رگێرانه که ی پیره میترد:

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
 هه موو که س شاده، هەر من ناشادم
 هەر من ناگاته لای خوا دادم
 هەر من نائومیید قاپی مرادم
 هەر من یاره که ی به ختم تۆراوه
 هەر من شهش دهری نه رد م گیراوه
 هەر من وا چه وته فه لهک به به ختم
 هەر من گیرۆدهی عه زابی سه ختم
 هەر من چه رخی چه پ وا لیم به قینه
 هەر من ناله سه خت جیگه م زه منیه
 هەر من نه ستیهره م ره شه سه ره سه ره
 هەر من فریشته م و تله دهر به دهر
 هەر من ئیقبالم شوین نه هات که وته
 هەر من سه رگه ردان ریی راستم چه وته
 هەر من گهر د و خول ریی توونا و توونم
 هەر من باده نوش جامی مه جنوونم
 هەر من وهک بولبول وه سلّم یهک فه سلنه
 هەر من سی فه سلّم عه مرم بی نه سلنه
 هەر من هه راسان پای هه رده و توونم
 هەر من له یاری خه م سه رنگونم

هەر من به پەرداخ ویلی داخانم
 هەر من چاوه پروان ریتی ئیلاخانم
 هەر من به بی دۆست ئیلاخ نوشینم
 نزیکه دەرچیت، گیانی شیرینم
 تا ئەو رۆژە خیل ئەگەر پیتەوه
 من دەرگای شادیم لی ناکریتەوه
 مەگەر خوداوەند بدات مرادم
 ئەگینا هەتا مەحشەر ناشادم

هەمی شەمی شەوان (۱)

وهلی:

هەمی شەمی شەوان،...
 هەمی شەم پر شەوق، چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆح پەوان
 هەمی مەردومەک دیدە بی خەوان
 هەمی ئاهووی مودبەر نە سایە سلکەر
 هەمی هەوای بەرز لەیلاخان نە سەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەن کلاف
 هەمی رۆشنایی سیامال جاف
 هەمی من پەروانەمی پەر نە تاو تو
 هەمی من گیسرۆدەمی زولف خاو تو
 تو جاری نامای وە سەر وەخت من
 گۆش نەدای بە ئاھ، زام سەخت من
 نە پەرسای داخو من پەمی تو چوونم
 بی باک بای جەتین قەرچەمی دەر وونم
 هەوای لەیلاخان دەماخ کەردی شاد
 بەخوا جەبفت کەرد منت شی جە یاد
 بی مروەتیت کەرد ئەمی شەم دەر بارەم
 من پەمی تو قەیس سیاستارەم

وادهی من و تو دیوان خوا بو
 مەر من جەو دیوان دادم پەوا بو
 وەرنە هائیسه تو م بەسلامەت
 با ئەمی هەق مانتو تا رۆمی قیامەت

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره ۸۳ .

وه گپړانه که می پیره میرد:

هەمی شەمی شەوان، هەمی شەمی شەوان
 هەمی شەمی بەشەوق چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆحی پەوان
 هەمی گلپنە کەمی دیدەمی بی خەوان
 هەمی وەک بەختی من سەرگەشتەمی سارا
 هەمی زولف پر لە بۆن عەنبەرین سارا
 هەمی ئاسکی سرکی لە سیبەر سلکەر
 هەمی هەوای بەرز لەیلاخان لە سەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەنی کلاف
 هەمی رووناکایی رەشمالانی جاف
 هەمی من پەروانەمی پەر سوتوای تو
 هەمی من گیسرۆدەمی زولفی خاو تو
 تو جارێک نایەمی بەسەر وەختی من
 گوێ ناگری لە ئاھ، زامی سەختی من
 ناپرسی ئاخو، من بی تو چوونم
 بی باکی لە تین قەرچەمی دەر وونم
 هەوای کویتستان و بو بوو وە
 جەبفت کرد منت لەبیر چو وە
 بی مروەتیت کرد ئەمی شەم دەر بارەم
 من بو تو قەیس سیاستارەم
 وەعدی من و تو دیوانی خوا بیت
 مەگەر ئەو رۆژە دادم پەوا بیت

ئەگىنا ئىستا تۆ بەسە لامەت
وا ئەم ھەقەى من كەوتە قىامەت

ياران لە جەرگم

لە دەقى ھەورامى شىعرەكەى وەلى دىوانەدا شىعرى (ياران لە جەرگم و ياران وەسىيەتم ئەمە بى لاتان)، بەك شىعرە. بەلام بەھۆى نەشارەزايىيەوہ لە ديوانى وەلى ديوانەى (مەحمود خاکی و.س.ع. شادمان)دا کراوہ بەدوو شىعر. لىرەدا دەقى راستى شىعرەكە و گۆرپىنەكەى پىرەمىردىش دەنووسىنەوہ.

ياران نە جەرگم (۱)

ياران نە جەرگم،.....

تير (شەم) ئەمشەو دريا نە جەرگم
بەو خەدەنگ ئاما، ئاکام مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن وە بەرگم
شەھىد وەبى غەسل، بى كەفەن خاسەن
ھەر كەس شەھىدەن، ھون بى قەساسەن
تەنيا بەھون زام جەرگەوہ
بسپاردىم وە خاك ھون وە بەرگەوہ
با بەو ئەندام گول رەنگىمەوہ
پەروانە ئاسا بى دەنگىمەوہ
شوشتەن نەگىلنو ھون زامانم
بەى تەور پەسەند گشت شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئىدەن جەلاتان
ھەر چەند كەفتەنان دوور وەلاتان
با گلگۆم تەنيا، جە راي خىلان بۆ
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بۆ
مىلى بەئەنداز، بەژن و بالاي شەم
بنىەن جە فەرگم، بەبى زىاد و كەم
تاقى بەوینەى، تاق برۆى ئەو
كە سوجدەگاھ گيانم بۆ بەشەو

بنويسن بەھون جەرگ سەر كەردەم
كەمن بەتير شەست شەم مەردەم
پەى چىش ئەو شەمە تاتار چىنەن
جە زىد بىزارەن، جەبەل نشىنەن
بەلگم ئەو قىبلەم جە راگوزارى
راش گنۆ، وە سەر گلگۆى من جارى
بزاق زەدەى شەست ویشەنان
داخ وە گل بەردە، حەسەرەتكىشەنان

(۱) ئەم دەقە لە ديوانى وەلى ديوانەى عوسمان ھورامىيەوہ وەرگىراوہ.

وەرگىرانەكەى پىرەمىرد:

ياران لە جەرگم، ياران لە جەرگم
تيرى شەم ئەمشەو، درا لە جەرگم
بەو تيرە گەبىمە ئاکامى مەرگم
شەھىدم كفن مەكەن بەبەرگم
من ئەو شەھىدەم بوومە پىناوئ
ئەوى شەھىدە كفننى پى ناوئ
ھەروا بەخوینى زامى جەرگەوہ
بىنەنە ژىر خاك، خوین بەبەرگەوہ
با بەو ئەندامەى گول رەنگىمەوہ
پەروانە ئاساى بى دەنگىمەوہ
شتن نەىگۆرئ خوینى زامانم
بەوہ پەسەندى ناو شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئەمە بىت لاتان
ھەر چەند كەوتوومە دوورە ولاتان
تەنيا گۆرەكەم لە رىتى خىلان بى
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بى
كىلىكى بەرزىش بەقەت بالاي شەم
لە ژوور سەرم بىت بى زىاد و بى كەم

تاقییکیش وینه‌ی تاقی نه‌برۆی ئەو
 که سوجدەگاهی گیانم بێت بەشەو
 بنووسن بەخوین جەرگی سەرکردووم
 که من بەتیری دەستی شەم مردووم
 چونکه ئەو شەمە تاتاری چینه
 له دەشت بێزاره هەوار نشینه
 بەلکو هەلکەوئێ له رێ گوزاری
 پێگهی بخاتە سەر گۆرم جاری
 بزانی کوشته‌ی دەستی خوێه‌تی
 له خاکا مه‌یلی رەنگ و بۆه‌تی
 جوابی سوئالی گۆریشم وایه (١)
 دیاری مه‌حشەرم شوێری له‌بلایه

(١) ئەم بەیتە له دهقی شیعره‌که‌ی (وه‌لی)دا نییه . دیاره که شیعری (پیره‌مێرد)ه .

یاران مه‌جنوونم (١)

یاران مه‌جنوونم، ...
 دێوانه، واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکیش زۆخ نۆش زام نه‌ ده‌روونم
 وینه‌ی مه‌جنوون وێل ئاواره‌ی توونم
 ئەورۆکه‌ مه‌جنوون زۆخ زام قنیات
 جورعه‌ی ئەجەل چه‌شت، شی نه‌رۆی مه‌مات
 من که‌رد به‌وارس، خاس و که‌ست ویش
 گشت وه‌ من سپه‌رد، هه‌رچی ئاما پێش
 خه‌م چه‌نی هه‌جران، په‌ژاره و خه‌یال
 ئاخ و داخ و ده‌رد، دلگیری مه‌لال
 وێلی و چۆل گه‌ردی و سه‌رگه‌ردان سه‌ر
 سه‌ودا و سیاسه‌ت یه‌ک جه‌ یه‌ک به‌ته‌ر

بێ خوردی رۆوان، بێ خاوی شه‌وان
 په‌فییق زومره‌ی ده‌یری سه‌ر کوان
 شین و واوه‌یلا و زام په‌ر نه‌سه‌و
 فه‌ریاد نه‌به‌رد، ئیش کۆنه و نۆ
 یه‌ک یه‌ک جه‌م که‌ردم، ته‌مام سه‌راسه‌ر
 ئەو وه‌هون دل، نویشته‌ وه‌ ده‌فته‌ر
 وات من مه‌جنوونم، تۆ دێوانه‌ به
 هه‌مپرای وه‌حشییان بیدیانه‌ به
 ئاله‌م گشت ته‌مام یه‌کسه‌ر مزانو
 که‌س نه‌ بیش تاقه‌ن جای ئەو بسانو
 من که‌ردم هه‌رام جه‌ ویم خورد و خه‌و
 هه‌بیم وه‌ وارس، نیشته‌ام نه‌جای ئەو
 به‌لێ خه‌مم هه‌ن ئەه‌ی دنیای فانی
 هه‌م فانی که‌رۆ مه‌جنوون سانی
 فرۆزان ده‌ور دنیا پامال بو
 وه‌بێ من یاگه‌ی مه‌جنون به‌تال بو

(١) ئەم شیعره‌ی وه‌لی چواره‌ به‌یته . به‌لام له وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرددا بووه‌ به‌هه‌ژده‌ به‌یت، دیاره که چوار به‌یتی
 لێ زیاد کردووه‌ و هه‌ندێ جیاوازی له‌ نێوانیاندا هه‌یه . هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامیه‌که‌ له‌ دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی
 عوسمان هه‌ورامیه‌وه‌ وه‌رگه‌راوه‌ .

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

یاران مه‌جنوونم

یاران مه‌جنوونم، یاران مه‌جنوونم
 دێوانه و واریس، قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکیشی زووخ نۆش زامی ده‌روونم
 وه‌ک مه‌جنوون وێل و ئاواره‌ی توونم
 مه‌جنوون خه‌فه‌تی، کرد بوو به‌قنیات
 پیاڵه‌ی مه‌رگی چه‌شت که‌وته‌ رووی مه‌مات
 شیتتی و خه‌مباری و مه‌حرومی و پمال
 دای به‌من به‌ئیرس کردی به‌هاو‌حال

خەم و هيجران و پهژاره و مهلال
 ناخ و داخ و دهر، پهشيوى خهيال
 وپل و چولگهردى و بهلاى ئىخهگر
 سهوداى سياسهت يهك له يهك بهدتر (۱)
 نادابى مهينهت جهفای رۆژگار
 كزه و سۆزه و تاو دلّهى بى قهرار
 برسيتى رۆژان، بى خهوى شهوان
 فرميسكى ديدى وهك تاوى رهوان
 شين و واوهيلاي زامى هاتووه سو
 هاوارى تازار زامى كوونه و نو
 گردى كردهوه يهك يهك سهراسهر
 به خوئينى دلى نووسيه دهفتهر
 داى به من وتى، جينشينم به
 لهسهه ئهه ئيرسه توئه مينم به
 ئبستا مهجنون مرد من له جيبى ماوم
 زۆرى عهشقى خۆم ئه مهى پى داوم
 زۆركهس ههولّى دا، كهس لايهق نه بوو
 هيج كهس به دلّيبى پاك عاشق نه بوو
 خه و خۆراكم له خۆم ههرا م كرد
 له گهه چه پگهردى چه رخا دهرم برد
 تاكو ئهه فيزهم له وهوه دهست كهوت
 قابيليهتى، جنونم بهر كهوت
 ئاى مهجنون رۆحت به جهنتهت شاد بى
 چاكهى توّم تا مهههگ ئه بى له ياد بى
 بهلام ئه ترسم ئهه دنياى فانى
 هينده نهژينى مهجنونى سانى
 سهه داى جنونى پهى دهر به دهر بى
 جگهه گۆشه كهه، ئاه دهر به دهر بى

(۱) لهو نيوه بهيتهدا بهناشكرا دياره كه چۆن پيره ميترد ويستويهتى بههۆى شيعرى دلدارى وهلبههوه مه بهستى
 سياسى خۆى دهر پريت.

ئۆف برينداره

بهلاى منهوه ئهه شيعره، ئهوهنده ئوسلوب و واتاى پيره ميتردى تيايه رهنگه شيعرى پيره ميترد
 بيت و لاسايى وهلى ديوانهى كرديتهوه. جگه له وهى له هيج لايهكهوه دهقى ههواراميهكهى ئهه
 شيعرهى وهلى چنگ ناكهويت و تهنها ئهوهى پيره ميترد تا ئبستا له ئارادايه.

ئۆف برينداره

ئۆف برينداره، ئۆف برينداره
 تووى جههه رگى منه، وا برينداره
 ههه چاوى منه، له خهه بيزاره
 ههه دلى منه پر له هاواره
 ههه ئاهى منه سهه ماى گرتووه
 سهه قفى گهه روونى كون كون كردهوه
 ههه نالهى منه دنياى بيزران
 ناقووسى ديترى به شيوهن زران
 شيوهنى منه به كههژ و كووه
 دهه به هاوارى لهيل و رۆرۆوه
 تا ئهه رۆرۆهى خيل ديتته خوارهوه
 رووى شهه ئهه بينم له كهه نارهوه
 ههه روا سهه رشيت و خوئينيه بهه رگم
 له هيجرانى شهه ههسرهت بهه مهه رگم

چۆل نشينه خۆم (۱)

وهلى:

چۆل نشين ويم،.....
 چون قهيس مهجنون، چۆل نشين ويم

بهخت سیا و شووم، دل خه مین ویم
 مه حرووم دیدار، دنیا و دین ویم
 ئه رامهندهی دهور، بی ویا نه ویم
 ره فیهیق وه حشی، ویران یانه ویم
 پایه ست زنجیر، مه کر لیوه ویم
 سه رسام و سادار زدهی دیوه ویم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان ویم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسان ویم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار ویم
 دل پارهی قولاپ نیش یار ویم
 قامهت خه مزده، رسوای عام ویم
 شهیدای بی هوش و عهقل و فام ویم
 وه تیر تانهی ناکه سان ویم
 دؤساخ هه ردهی کورده ستان ویم
 مه حبووس زنجیر خه یالان ویم
 پرووزهرد دیوان هامسه ران ویم
 گیرودهی مهینهت دلگران ویم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناس ویم
 تن لوخت عوربان بی کراس ویم
 گیرودهی فه رهنگ تازه دیل ویم
 که شتی شکستهی به حر نیل ویم
 مایه لاو به رده، بی هاومال ویم
 دل سیا قه قنهس، کوی زوخال ویم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه قگنده ویم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده ویم

(۱) ئه م دهقه له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ورامیبیه وه وه رگیراوه.

وه رگیرانه که ی پیره میپرد:

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دل خه مینه خۆم
 مه حروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره مندهی دوور بی دیانه خۆم
 ره فیهیقی وه حشی ویران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زدهی دیوه خۆم
 پایه ستی زنجیر مه کر و پتیه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حروومی مه جلس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار خۆم
 دل پارهی قولاپ نیشی پاره خۆم
 قامهت خه مزده ریسوای عامه خۆم
 شهیدای بی هوشی عهقل و فامه خۆم
 وه تیری تانهی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه ردهی کوردستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 پرووزهردی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیرودهی مهینهت دل گرانه خۆم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناسه خۆم
 تن لوختی عوربان بی کراسه خۆم
 گیرودهی فه رهنگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکستهی به حر نیله خۆم
 مایه ی لاو برده بی هاوماله خۆم
 دل سیا قه قنهس کوی زوخاله خۆم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه قگنده خۆم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده خۆم

پهري ږهشمالان

ناونيشانى دهقى نهم شيعرهى وهلى (شای سیا يانان) ه. له وهرگيرانهكهی (پيرهميترد) دا بووه
به (پهري ږهشمالان) شيعرهكهی وهلى ده بهيته و وهرگيراووهكه نو بهيته.

شای سیا يانان^(۱)

شای سیا يانان، شای سیا يانان
شوځ شيرين شوق، شای سیا يانان
(شهم) شيفا بهخش، شادی پهروانان
سهركيش رهويځل، ديده قهترانان
تهتار (طایف)، تايففه تهتار
سپی ماس سل، سوب نهسهه قهتار
پاز ريزهى نهبات، رهند رهويځلان
ناز و نهزاکهت، نازدار خيځلان
جهيران چهريده وهردهبي لهيلاخ
دلگيران ودهرد سهيادان جهداخ
ناهوئ گهرمهسيتر، ههرده و ههلهت دهير
شاهين شهش دانگ، شوځ ديده تهير
داخي تو نيای وه ريشهه جهرگم
سارپتش نه بو تاوهروئ مه رگم
من ناشی سهياد، تو صهيد قوچاخ
بهرشيت جهدهستم، سهه جار ناخ و داخ
مه رههم خود اوهند كهرامات بي شو
نهم جار شاد كهرو ديدهى من بهتو
وهرنه من سهياد سهه رگهشتهى سارام
جهداخت تا مهرگ جههجران دارام

(۱) ديوانى وهلى ديوانه، عوسمان ههورامى لاپهريه ۵۶

وهريگيرانهكهی پيرهميترد:

پهري ږهشمالان، پهري ږهشمالان
نهستيرهى گهشى بورجى ږهشمالان

شه مى شيفا بهخش شايي پهريان
دهليلهه قهتار، ديده قهترانان
پاز وينهه نهبات رهندي رهويځلان
ناز و نهزاکهت، نازداري خيځلان
ههيرانى ههردهه پهروهدهه ئيلاخ
عاشقانت پر دهرد، راوکهه ران بهداخ
ناسکهكهی گهرميان ههرده و ههلات سهير
شاهيني شهش دانگ، شوځي ديده تهير
داخي تو ناوته له ريشهه جهرگم
سارپتژ نابيت تا سهه وادهه مهرگم
من خه شيم راوکهه تو چاكي نيچير
ههر چند ههولم دا بزم نههاتيه گير
مهه رهه و خواهيهه بهخشندهه كههرهه
ههرخوئى من و تو دلشاد كا بههم
نهگينا وا من شوينم سهه حرايه
تا نه مرم پيشهه ههر واوهيلايه

به كوى زوخال بيت

دهقى شيعرهكهی وهلى ههشت بهيته، له وهرگيرانهكهی پيرهميتردا بوته ده بهيت.
وهلى:

قيبلهه زوخال بو،^(۱)...
يانهه باوانت، وه كوئى زوخال بو
دايهت نابينا، زوانش لال بو
باوه مهدهباي، شاديت بهتال بو
هانام بهو خوداي، بي تهناف مالهن
نه رجه من سهردى مهيلت خه يالهن
دوور جهه بالاي تو باوانت چول بو
چون قهيس ناسا و كه لپوس نهكول بو
بهى تهوور بي كهس، باي كهست نه مانو

بایه قوش نه شۆن باوانت وانۆ
تا نه که هی هه وای بورج له یلاخان
چون من خه مین بای دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پای له یلاخه وه
دهردینی چون من دتیوانه ی ناشاد
جه ئاستانه ی تو که ی مه گنۆ وه یاد

(۱) دیوانی وهلی دتیوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره - ۶۴ -
وه رگپرانه که ی پیره میرد:

به کۆی زوخال بیت، به کۆی زوخال بیت
مالی باوکه که ت به کۆی زوخال بیت
دایکت نابینا، زویانی لال بیت
باوک مردوو بیت، خوشیتان تال بیت
به و خوییه قه سستم، مال بی ته نافه
ئه گه ره گه ل من، مه یلت خیلافه
دوور له بالای خۆت، باوانت چۆل بیت
خزمان وینه ی قه بس پۆستیان له کۆل بیت
خپلی خویشانان، تووشی تالان بن
به پهنگی عیبره ت کورد و گۆران بن
بی که س دامینی، که ست نه مینی
بایه قوش له شوین مالتان بخوینی
بشزانای ئه وه به دو عای منه
وا بی که س ماوی خۆشیت لی ونه
ئه گینا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجی ئیلاخ پای له یلاخه وه
تو چۆن ئه بینی دتیوانه ی ناشاد
له وئ چۆن منت ئه که ویتته یاد
چۆن رازی ئه بی به منی دتیوانه
واریسی مه جنوون قه یسی زه مانه

شعیره کانی (بیسارانی) له (دیوانی پیره میردی نه مر) دا و ئه و شاعرانه ی بیسارانی که پیره میرد وه ری گپراون

ئای تیری تانه

پیره میرد له سالی ۱۹۴۸ دا له ژماره ۹۳۱ ی رۆژنامه که یدا ئه م شیعره ی بلا و کردۆ ته وه. به لام
نه ی نووسیوه که شیعری (بیسارانی) یه. ئیمه دهقی هه ورامی شیعره که مان دۆزییه وه و شیعری
(بیسارانی) یه. لپه ردا شیعره که ی بیسارانی و وه رگپرانه که ی پیره میرد بلا و ده که ی نه وه. شیعره که
شه ش به یته. پیره میرد چوار به یته ی خۆی بۆ زیاد کردوو و له مه به سته ی بنه رته ی شیعره که لای
داوه. شیعره که سکا لایه کی دلداریه یه و ئه م کردوو به به باسیکی سیاسی.

ههروه ها بۆ به هه له ئه م شیعره له لاپه ره ۵۷ ی دیوانی وهلی دتیوانه ی (مه محمود خاکی) دا - چاپی
دووهم به شیعری (وهلی) دانراوه.

ههروه ها بۆ به لگه ی راستی بیرورای ئیمه مامۆستای شارهزا (عوسمان هه ورامی) له لاپه ره
(۵) ی دیوانی وهلی دتیوانه دا ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوو که ئه و شیعره، شیعری بیسارانیه نه ک
وهلی دتیوانه.

نه داروو تانه...

نه داروو تا قهت ته وانای تانه
به وینه ی مه جنوون و ئیل و دتیوانه
مه شوون وه چۆلدا مه سازوو یانه
به رگی ته ت جه وه لگ دره ختانی چۆل
په ی ویم مه ورازووت، مه گیر و و نه کۆل
یه ک سیاسهنگی منیه و نه بالین
ته ک مده و پیته په رده ی شه و نالین
په ی دیم مه گیتوو، سه روهش نه کاوان
مه ر مه لان مه رده ن بیدیشان ماوان!!
خاوم به راحهت، گه شتم به دل واز
نه نهزان ره فیق، نه ره قیب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامی، دیوانی بیسارانی - ده سنووس -.

نای تیری تانه،.....(۱)

تاقه تم تاق بوو، له تیږی تانه
 مه گهر وهک مه جنوون وپل و دیوانه
 روو بکه مه سه حرا، دهرچم نازانه
 له ناوهدانی، دهرچم بچمه چول
 سهر رووت پی خاوس، لونگ بگرمه کول
 «له گهر دوو خولی دهور بی خه بهر بم
 بی خه م و خه یال، نازاده سه ربم»
 شه و ته نیا سه نگي بکه م به بالین
 له گهل مورغاندا ده ست بکه م به نالین
 که روژم لی هات روو بکه مه کتیوان
 ریم نه که ویتته، گوزه رگی دیوان
 «له ته ک دیواندا بيم به هام پراز
 نهک له گهل پیاوی دوو رووی حیله باز»
 «نیستا هاو دهر د و خه مخوار نه ماوه
 درو و ده له سه و جاسووسی باوه»
 «ناز انم تاکه ی نه بن نه مانه
 وا دهر ده که وئ تاخر زه مانه»
 «یا هادی مه هدی بنییره زووکه
 (خو) په کیش له ناو کوهم لی (جوو) که!»

(۱) نهو بهیتانه ی له که وانه دان شیعی پیره میږد-ن.

له ناو ره زانا

له لاپهړه ۱۵۰ ی دیوانی پیره میږدی ماموستا (هاوار) دا شیعی ټیک بلاو کراوه ته وه به ناوی
 (له ناو ره زانا)، به بی نه وهی نامازه بکریت بو سالی نووسینی شیعه که و خاوه نی شیعه که!
 واته ههر به شیعی پیره میږد دانراوه! به لام له راستیدا شیعی (چراغ وهره زان) ی

(بیسارانی) یه. پیره میږد بیرو و شیوه ی شیعه که ی وهرگرتوه و له سپه ریا نه و شیعه ری
 نووسیوه. وه له ژماره ۵۸۵ ی سالی ۱۹۳۹ ی روژنامه که پیدا بلاوی کردو ته وه. ههروه جار ټکی
 تریش له ژماره ۸۸۷ ی سالی ۱۹۴۷ ی روژنامه که پیدا شه ش دپری له و شیعه وهرگپراوه و شه ش
 دپری خو ی بو زیاد کردوه! شیعه که ی بیسارانی همژده دپره واته نو به یته. وهرگپراوی یه که می
 پیره میږد بریتییبه له چل دپره واته بیست به یته. وهرگپراوی دووه می بریتییبه له دوانزه دپره واته
 شه ش به یته. نیمه ههر سی ده که ده خه یه پیش چاوی خوینه ر.

چراغ وهره زان(۱)

چراغ وهره زان،.....

نارو ټراگه م که فت، شپام وهره زان
 به زوان حال په رسام نه ی خه زان
 تن بیه ن مه جروح چون ماران گه زان
 واتم نه ی خه زان، ره زیده ی چه مهن
 نوستاد نه قاش په لړم یه مهن
 سه به ب جه چیشنه رننگ زگارنی
 سه رتاپا هوونین دل نه فگارنی
 واتش نه ی بی مه یل ناگا جه روئ
 دیم ناما ویه رد زولف نه شه د بوئ
 خه رامان ویه رد به سه د نازه وه
 به دیده ی سپه ننگ سرمه سازه وه
 مه ودا ی موژانش نیشته ن نه جه رگم
 به هوون نه وه ن ره ژبان به رگم
 سامن زایفیم جه بو نه ی له یلن
 عامیان مه و اچان ره شته ی سو یله ن
 نیمه یچ چون نه وان هوون دل وهر دیم
 جه دووری یاران داخ وه گل به ردیم

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی - ده سنووس.

پیره میږد:

له ناو ره زانا، له ناو ره زانا
 نه گه پام به ناو، رستی میوانا

میوم دی له تویی، شیوهی عوریا نا
 گرز بوویو له ناو گه لا پیزانا
 وهختی به وه ززی ته ززی خوش ته ززی
 سه ری بهرز نه کرد به بهرگی سه وزی
 هیشووی مرواری گهردنی به ززی
 به بای غروری شوخی نه له ززی
 تیف تیفه ی نه دا نم نه ی باران
 بو تامه تامه ی گرو ی مه ی خو ران
 گه لای بو خه نه ی زولفی نازداران
 تریکه ی نه بوو به دیاری یاران
 ئیستا بی بهر و بی سه ر و سامان
 رهنگ زه ردی وه ره م سه ر تا به دامان
 به شنوی خه زان وینه ی نه مامان
 نه له ززیتسه وه نامان سه د نامان
 پرسیم: نه ی هه له م، دانه ت بی هه له م
 بوچ زه رد هه لگه رای به ده ردی وه ره م؟
 شه راب له میوه ی تو دیتسه به ره م
 نه بی به شفا ی په ژاره و نه له م
 تو خوا پیتم بلتی، چیه نه م ده رده؟
 نه م په شیویه و نه م رهنگه زه رده؟
 نه م بی رهنگیه. به م قه وزه ی سه رده؟
 نه م مه لوولیه چوون نازیز مه رده
 وتی: لیم گه ری، ده روون له غه م که یل
 منیش هه ر وه ک تو که وتمه سه ودای له یل
 عاشق بووم به رووی نه ستیره ی سیوه یل
 شو ری که وتبووه دلته که ی پر مه یل
 پرشنگی جلوه ی هه لی قـرچاندم
 سه ودای دلدار ی جه رگی سووتاندم
 دوایی بی مه یلی خو ی پی نواندم
 بای بی وه فایه ی هه لی وه راندم

وه سیه تی من بی جوانت خوش نه وی
 کی دیویه وه فا لای جوان ده سکه وی
 گیر دده ت نه کا به ته نه ها شه وی
 له پر وه ک ناسکی سل لیت نه ره وی
 ئیستا وه ک جوانان روله ی زه مانه
 که مه نده ت نه که ن به گیانه گیانه
 بو ئیش پیلاوت له سه ر چاوانه
 که ئیشیان نه ما ئیستت گرانه

وه رگی پرائی دووهم:

پیتم که وته باخنی،.....
 چول و بی په رزین، له په نای شاخنی
 ناگا، چاوم که وت، به گوله باخنی
 په ل و پو شکاو ده روون پر داخنی
 گه لای زه رد بوو بوو، رذابووه خواری
 سه ری هه لدابوو له جه رگی خواری
 «خار له شوینی گول، دل پر جه خواری
 ده ک فه له ک یاخوا، به رده ل لی باری»
 گولخونچه له ده ست، گولین نه سینی
 روله ی نازیزی دایکان نه مرینی
 چیغ و ده واری کورد نه رووخینی!
 پیتم بلتی، توله ی چیه؟! نه بیستی؟!

دلته ی بی نه دبیر

نه م شیعه ی (بیسارانی) له ژماره ۹۶۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی روظنامه ی (ژین) دا پیره میرد بلاوی
 کردو ته وه و نه ی نو سیوه که شیعه ی (بیسارانی) یه. هه روه ها وه ری گپراوه بو سه ر شیوه ی
 سلیمانی و له دوا ی شیعه که ی بیسارانیه وه بیست و دوو دپری خو ی بو شیعه که زیاد کردووه،
 که شیعه که خو ی ده دپره.

دلته ی که مته ر ویر (۱)

دلته ی که مته ر ویر،...
 دلته ی که م خه یال، که م فام و که م ویر

شۆ جانفیدایی جه پهروانه گیر
پهروانه دارۆ، جه شۆلهی ئاییر
وینهی پهروانه، پهڕ مهیل و وهفا
پهردی وهسلتی دۆس بکیششه جهفا
تا بهئیری عهشق دل بهند نه سۆزۆ
کهی ساکن مهیۆ، دۆسهش مهیۆزۆ
ویت دهر به ئاییر وینهی پهروانان
تا جه تایفهی مهجنونت وانان

(۱) دیوانی بیسارانی (عوسمان هورامی) دهستوس.

وهرگیترا نه کهی پیره میترد:

دلّه ی بی ته دبیر،...

دلّه ی کهم خه یال، کهم هۆش و کهم بییر
«پیریش بووی ههمدیس بی بهینه ت و پیر
نایه یته سه ربار، به شیر و به تیر» (۱)
هیچ نه بی له پتی دلا به شهوق به
وینهی پهروانه، به عهشق و زهوق به
پهروانه بۆ لای دۆست بی پهروایه
بۆ ته جری جانان هیند به پروایه
گرگر به دهوری گرا ته گه پئ
ئه لئین ئه سووتی، ئه لئ لیم گه پئ
گیانئ بۆ گیانان نه یه ته خه یال
لئی گه پئ یاخوا بی به کۆی زوخال
هونهر ئه وهیه، ئه سووتی بی دهنگ
هاواری نییه، بی ناله و ئاههنگ
ئیمه به عهشقی جوان دل گهرم ئه بین (۲)
هیند هاوار ئه که بین که بی شهرم ئه بین
که تۆ بۆ عهشقی ههق تی ئه کۆشی
لهوی وهرگره، شیوهی خامۆشی

ئهو بی دهنگییه و سۆزی پهروانه
له دهرسی عهشقا بوو به ئهفسانه
دلّه، که نیته عهشقی پهروانه
سهرت هه لگره و بچۆره ویرانه
هه تا ئه توانی لهوی هاوار که
له گه ل گه ل مه به، ته رکی هاوار که
تۆ که پیریکی واکۆنه سالی
هیشتا له سه ودای ئه گریجه و خالی
برینی کۆنت تازه که ره وه
له درۆنه کان گره و به ره وه
به پیری تیری وهرگره له یار
بۆ پۆژی هه شرت بی به یادگار
بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه په یکه ر
عه ره به دهشتی مه حشه ردا گوزهر
بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه رووان
نه نگه ن وه سه حرای قیامهت لوان

(۱) ئهو به یته شیعی پیره میترده.

(۲) لیره به دو اوه شیعی پیره میترده.

گیانه ئهو پۆزه ی

ئهم شیعه ی (بیسارانی) دهقه که ی چوار به یته، له وهرگیترا نی پیره میتردا بۆته نۆ به یته. به یته ی
به کهم و دووهم و سییه م شیعه ده که ی وهرگیترا وه و وازی له به یته چوارهم هیناوه. لیره دا ته نها
به یته کانی بیسارانی ده خه ینه که وانه وه.

پیره میترد سالی ۱۹۴۹ له ژماره ۹۶۹ ی پۆزنامه که یدا له ژیر ناوی (بیسارانی) دا ئهم شیعه ی
بلاو کردۆته وه.

چراغ ئه رساتی (۱)

چراغ ئه رساتی دوور گنۆن جه ته تۆ
نه مانۆن شه لالا، بوینۆن ئه وروۆ

خیال چون نیشسته، دل مه کا و نو
دل جه دیدهم سهیل، زوخ مه تاو نو
دیدهم بیناوی، تیش نمه مانو
په رویال نه دور، زولمات مه شانو
به شقی شای شاهان، هر بهر گوزیده
بیناییم توئی، بو شوم وه دیده

(۱) دیوانی (بیتسارانی کیومرث) لاپه ره ۸۲

وه رگپرانه که ی پیره میترد:

«گیانه نهو روزهی توئی تیا نابینم
خوا بکا نه بیینم بر نه کا ژینم»
«خه یال نهو روزه، دینن به دلدا
وهک هه لچه قق چقل به گولدا»
گرپیک نه خاتنه ناو جه رگمه وه
وه خسته پال بدا به مه رگمه وه
زیانم نابن له گهل کسهس بدووم
هه وئی هه والی نه فهس بهک و دووم
«چاوم بینایی، تیدا نامینن
هوشم نازانن، نه مپریه یا دوئی»
خو دیاره وا تویش که وتیه بی مهیلی
له وه فا و مهیلا تویش هاوتای لهیلی
که واته با من ته فر و توونا بم
ته نه شتیک ما که به ته ما بم
تو خوا دوای مه رگم به راگوزاری
پن بنی به سه ر خاکمدا جارن
گوئی بگره له دنگ نه شیده ی عه شقم
بزانه بو عه شقی پاک من سه رمه شقم

یاران حالی دهرد

پیره میترد نه شیعردی به ناوی (بیتسارانی) یه وه له ژماره ۹۹۰ ی سالی ۱۹۴۹ ی روزه نامه که ییدا
بلا و کرد و ته وه. نیمه دهقی هه ورامی نه شیعردمان له دیوانی بیتسارانیدا دوزییه وه. شیعردکه و
گوزینه که هر بهک پینج به بته. به لام له دوا بهیتی شیعردکه دا پیره میترد مانا که ی به پیچه وانه وه
تینگه ییوه. بیتسارانی دهلیت (خواجه نه بی نازی غولامی بکیشیت) پیره میترد نووسیویه: ناغا
ناکیشن نازی غولامان.

بیتسارانی:

چراغ حالی دهرد (۱)، ...

بی خه بهر جه دهرد، نه زان حالی دهرد
جه پرووی نازه وه، نه ر من نازم که دهرد
خاس نیهن جه و ناز، خاتر گپروت گهرد
کرده ی گوستاخیم، جه پرووی نازه وهن
نازم هر بهر بهر رنج، بی نه ندازه وهن
نه گهر نمه بی، وهیا گه ی نازم
که ی ناز مه که روون، هه ی تاوات وازم
نه ی سوخن په ندهن، جه قه دیم تامان
(خواجان) مه کیشان، ناز غولامان

(۱) دیوانی بیتسارانی (کیومرث) لاپه ره / ۸۵

پیره میترد:

یاران حالی دهرد، ...

له کوی به زمی، بی خه م حالی دهرد
له پرووی زهرد و له هه ناسه ی سه رد
نازانم بوچی دلت گرتی گهرد
من دهردی دووری به بی نه ندازه
هینامیه سه ر نه م ورده رازه
نه گینه توخوا به کی نه نازم
په نای من هر توئی تاواته خوازم
په ندی پیشینان په سه نده لامان
ناغا ناکیشن نازی غولامان

مهيلت كۆن نابى

پيره مئيرد ئەم شيعەرى لە ژمارە ۷۸۷ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامەكەيدا لە ژنير ناوى (بئيسارانى) دا بلاو كردۆتەو. ئيمە دەقى شيعەركەمان لە ديوانى بئيسارانيدا دۆزيبەو. لەو دەقەدا شەش بەيتە، پيره مئيرد بەيتىكى خۆى بۆ زياد كردوو و بوو بەحەوت. ئەمەش هەردوو دەقەكە.

چراخم جەوير (۱)

چراخم جەوير،...

جە دماى مەردەن ئەشيم جەوير
ئەگەر وەگەلکۆم رات گنۆتە قەدىر
خاک ئەلەدم مەبووت دامان گير
زەنهار وە گەلکۆم پانەكەرى كەم
رۆح رەوانم مەدارۆت وە چەم
نەواچى مەردەن، ها نە ژنير گل
هيمای مهيل تۆم بەرنەشپەن جە دل
ئەورۆ جە ئەلەد سەر ماروو وەبەر
وە مهيل تۆو مەشووون وە مەحشەر
جە بۆنەى تۆو بەهەشت مەدان پيتم
وەرنە چ کارەم، كى زانۆم كىم

(۱) ديوانى بئيسارانى، عوسمان هەورامى - دەسنووس.

وەرگێڕانەكەى پيره مئيرد:

مهيلت كۆن نابى بەسەد سالى پيرى
بیشمەرم لەولا هەر تۆم لە بىرى
لە شىرە خۆرى هەتاکو ژيرى
مەيلم لای تۆبە، بەبى زويرى
دواى مەرگم ئەگەر بئيتە سەر گۆرم
زیندوو ئەمەو کەفەن ئەگۆرم
نەلێتى مردوو کەوتۆتە ژنير گل
گيان دەرچوو، مهيلت، دەرناچى لە دل

ئەو رۆژەى ئەچمە سەحراى قيامەت
قەد و قامەتە، بۆ من قەد قامەت
بە عەشقى تۆو بەهەشت ئەدەن پيتم
ئەگینە من چىم؟! كى ئەزانى كىم
باوجود ئەگەر دۆزەخ بى جىگام
بەيادى تۆو بەهەشتە لەلام

لە هیلانەى دل

ئەم شيعەره لە لاپەرە ۱۶۶ى ديوانى پيره مئيردى مامۆستا (هاوار) دا بلاو كراو تەو. وە ئاماژەى بۆ كراو كە شيعەرى پيره مئيردە و بەناوى بئيسارانىيەو نووسراو. بەلام مامۆستا هاوار كەوتۆتە دوو هەلەو كە لێرەدا راستيان دەكەينەو.

لە سەرەتای شيعەركەدا نووسيو: «ئەم هەلبەستەى خوارەو هەش لە كاتى خۆيدا پيره مئيرد بەناوى بئيسارانىيەو بلاوى كردۆتەو، بەلام هى خۆبەتى، تەنھا دىرى چوارەم هى مەولەوييە و تىهەلکيشى كردوو. لەگەل ئەو دىرانەى تردا».

يەكەم: وەك لێرەدا دەبين، وە دەقى هەورامى شيعەركە دەنووسين شيعەركە شيعەرى بئيسارانىيە و پيره مئيرد وەرى گێراو و خۆشى هەر بەناوى بئيسارانىيەو بلاوى كردۆتەو.

دووم: لەبەر ئەو ئەو بەيتەى كە مامۆستا هاوار دەلێت شيعەرى مەولەوييە، هەر خۆى لە دەقە هەورامىيەكەى بئيسارانىيە هەبە وە بئيسارانى پيش مەولەوى بوو ئبتر چۆن ئەگونجى شيعەرى ئەو لەناو شيعەرى خۆيدا دانيت. بەلكو بەپيچەوانەو مەولەوى گەلج جار ناوى بئيسارانى لە شيعەرى خۆيدا هانىو و شيعەرى ئەو هيناو تە ناو شيعەرى خۆبەو. وە ناگونجى بلێين پيره مئيرد ئەو بەيتەى لەناو شيعەركەى بئيسارانىيە دانابيت چونكە وەك وتمان لە دەقى شيعەركە خۆيدا ئەو بەيتە هەبە. هەر وەها پيره مئيرد ئەو شيعەره وەرگێراو لە رۆژنامەكەيدا بلاو كردۆتەو. بروانە ژينى ژمارە ۵۵۹ى سالى ۱۹۳۹. شيعەركەى بئيسارانى برىتييە لە حەوت بەيت، پيره مئيرد پيتم بەيتى لى وەرگێراو. لە برى دوو بەيتەكەى دواى شيعەركە دوو بەيتى خۆى لە جى داناو.

چراخم نە دل (۱)

چراخم نە دل،...

دل پەر ئاھەرن، بۆ، وەس شۆم نە دل
نازکەتەرەنى تۆ جە پەرەى گول
نەدارى تاقتە زولف شاخ سونبول

دل ئاه مه كيشو گر مه يو وه بهر
 نه با، نه يشه لالا پيت ياو زهره
 تيدا مه نيشه، هه ي بهرگوزيده
 بو باجات كه روت، وه باني ديده
 مژم هه م برؤم، كه روت وه په رچين
 تا پيت نه ياؤ و ناواكسي به دبين
 نه وسا ته ماشاي سه رجوي ره وان كه
 بالات وينه ي نه ي دهسته نيشان كه
 عه جب يا گه تن نه مامي وا يه م
 پايه بلندياي په رى سه ر سا يه م

(۱) ديوانى بيسارانى، عوسمان هه ورامى، ده سنوس.

پيره ميترد:

له هيلانه ي دل، له هيلانه ي دل
 شابازى گيانى، له هيلانه ي دل
 نه و له شه جوانه ي ناسكتر له گول
 له ئاهى گهرمى دله ي پر سكل
 كه واپى بارى نه ي بهرگوزيده
 بگو پزه ره وه گلينه ي ديده
 برژانگه كانم نه بى به په رژين
 رى گوزهر نادا به ديده ي به دبين
 «به هه ر چوار ده ورا له ئاوى ديده م
 جزيره يكت بو دينمه به ره م»
 له وى وهك په رى جزيره ي واق واق
 چونكه تاقانه ي دانيشه به تاق»

گه لاي دره ختان

پيره ميترد ئه م شيعره ي له (بيسارانى) يه وه، وه رگرتوه، نه گه رچى ده قادهق شيعره كه ي
 وه رنه گيراوه، به لام وه رگرتنه كه به ئاشكرا دياره. هه روه ها چهند به يتى خوشى تيكه ل كر دووه، وهك

له شيعره كانى پيشوودا كر دبووى. ئه مه ش دهقى شيعره كه ي بيسارانى و ئه وى پيره ميترده. وه ته نها
 ئه م كهوت به يته په يوه ندى به وه رگيران و وه رگرتنه كه وه هه يه.

پاره پاره ش كه رد، ولگى جامه ي دار (۱)
 ريزه ريزه بى گورد ئاما به وار
 ستونان مه نندن، سه رتاپا سىا
 وينه ي غولامان جه هه به ش زىا
 منيچ چون ته وان، ده روون سفته نان
 به يادى غه زه ب سه د جار كه فته نان
 په ل په ل خه زانان مه ريزان به خاك
 مه كه ران به نيش په رده ي دل چاك چاك
 دل جه زامى گاز په رده ي جه سته ي ويش
 كه تره كه تره هوون جىا مه بو ليش
 مه يونه ده ورا ن ديده ي پر خو مار
 مه وارؤ پرووى زه رد خه زانى خه م بار
 هه ر خه زان وه لگى زار مه رزيو
 دل ده رووش به دين نه و مه خي زيو»

(۱) ديوانى بيسارانى كيومرث، لاپه ره - ۵۰ -

پيره ميترد:

گه لاي دره ختان هه لوه ريه سه ر خاك
 من بويان نه گريم به ديده ي غه مناك
 به جارى سووتا جه رگ و هه ناوم
 تك تك وهك فرميسك خو پى دى له چاوم
 چونكو منيش وهك، گه لاي نه و داره
 به ندى جگه رم كه هوت، برينداره
 دؤستى هاومالم، لى بوو به دوشمن
 به ختمان وه رگه را هه ردوو سه ر و بن
 ته فره ي شه يتانه قايبيل و هايبيل
 شه رى دوو برا ده رديكه، هايل

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
ئەو لە پیش گورگا دامیە بەر گۆچان
یارەب بەحاجەت سای سەرەوالە
نوشست نەبەنی ئەم بنەمالە
ئەمجارە برا لە پشت برا بوو
بەلام بلتیم چی قەزای خودا بوو

گیانە وەنەوشە و چنووڕ لەگەڵ گۆل

ئەم شیعری بیسارانی لە لاپەرە ۱۵۷ ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا بەناوی پیرەمێردەوہ بلاو
کراوەتەوہ و مامۆستا ھاوار لە پیشەکییەکییدا نووسیویە:
لە کاتی خۆیدا ئەم ھەلبەستە (واتە پیرەمێرد) بەناوی بیسارانییەوہ لە رۆژنامەکییدا بلاو
کردۆتەوہ. بەلام لە راستیدا زادەى ھەست و بیبری خۆیەتی».

- ۱- شیعەرەکی شیعری بیسارانییە نەک پیرەمێرد. وە دەقاودەق پیرەمێرد وەری گێراوہ بۆ سەر
شێوہی سلیمانی.
- ۲- شیعەرەکی بەناونیشانی (دیاری) یەوہ بلاو کراوەتەوہ بەلام لە راستیدا پیرەمێرد خۆی
نووسیویە (بۆ بانوی جاف).
- ۳- بەیتی سێیەمی وەرگێرانەکی پیرەمێردی نەنووسیویە و چۆتە سەر بەیتی چوارەم. ئەمەش
بەیتی سێیەمی.

ھەر سێکیان تیکرا گفترگۆیانە
ھەولنی ھاتنی خزمەت تۆیانە

«دەقی شیعەرە ھەورامییەکی لە گۆقاری بەیاندا ژمارە (۷۹) لاپەرە ۴۳، لە نووسینی عوسمان
ھەورامی وەرگیراوە».

چراخ وەنەوشە و چنووڕ چەنی گۆل
عەزەمی رای ویصال تۆشان ھا نە دل
چنووڕ جە سەرکۆ، وەنەوشە جە چەم
گۆل جە گولستان وەھەم بییەن جەم
واتشان بەمن، بەندەى فالانی
چووڕ حالزەنی بەحال مزانی
بونە رای ئەللا بکەرە ککاری
بیاموی وەلای ئەو دولبەر جاری

چراخ ھا ھەرسیم بەستەن بەدەستە
چ دەستە، دەستەى زوگاران بەستە
ھەرسیم ھا ئاوەرد چون خاکەساران
ھەر یۆ مایەى وئ وەچەم مداران
چنووڕ پەى زولفت پەشیو حالشەن
وەنەوشە سەودای خال خیالشەن
گۆل پەى جەمینت مەسوچو چون شەم
جە دووریت نیشتنەن نە رووش خاری خەم
ساحیب مایەنى بلند بۆ پایەت
باوايە گێران، ھەر یۆ جە سایەت

وەرگێرانەکی پیرەمێرد:

گیانە وەنەوشە و چنووڕ لەگەڵ گۆل
سەودای دیدەنی تۆیان کەوتە دل
چنووڕ لە کێوان، وەنەوشە لە چەم
گۆل لە گولستان یەکیان گرت سەرچەم
ھەر سێکیان تیکرا گفترگۆیانە
ھەولنی ھاتنی خزمەت تۆیانە
ھاتنە لام وتیان: تۆ رابەرمانبە
ئەمەمان بۆ بکە و تاجی سەرمانبە
ئەوا ھەرسیکم بەستەن بەدەستە
ھاتنە خزمەت بەدەستی بەستە
ھەر یەک بەرەنگی مەرامی پیتە
بۆ نیازی خۆی خاکی بەر پیتە^(۱)
چنووڕ بۆ زولفت، لوول و پەشیوہ
وەنەوشە، ملکەچ، خالی لای لیتوہ
گۆل کە نازکی گۆنای تۆی دیوہ
چقلی خۆی لەژیر پیتی ھەلچەقیوہ
تۆ سایە بەرزی شای شیرین ئەندام
با لە سایەتا بگەن بە مەرام

(۱) لە نوسخی لای ئیمەدا نووسراو «گیانیا بەدیاری خاکی بەر پیتە».

لیتره دا پیتیوسته ئه وه پروون بکه یه نه وه که ماموستا (عوسمان هورامی) له گوڤاری به یانی ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲ دا سوڤ هونراوه ی بیتسانی و هونراوه یه کی فخر العلمای کوردستانی (مهردوخی) ساغ کردبووه. شیعره کانی بیتسانی بریتی بوون له (چراغ وه نه وشه و چنوور چه نی گول، وه ی من دهرده دار، چراغ شه هید). ههروهها شیعی (نازک سارا و دهشت) ی فخر العلمای ساغ کردوته وه. ئیمه لیتره دا دهقی شیعی (وه ی من دهرده دار) ی بیتسانی و (نازک سارا و دهشت) ی فخر العلمای مهردوخیمان له نووسینه که ی ماموستا عوسمان هورامیه وه وهرگرت که له ژماره یه ی (به یان) دا بلاوی کردبووه.

وهک من دهرده دار

ئهم شیعره له لاپه ره ۱۶۰ ی دیوانی پیره میتدی ماموستا هاواردا بلاو کراوه ته وه. ئه گهرچی نووسراوه (به ناوی بیتسانی) یه وه بلاوی کردوته وه به لام نووسهر به شیعی پیره میتدی داناوه. له راستیدا ئه و شیعره پیره میتدی له شیعیکی بیتسانییه وه وه ری گپراوه و له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۵۶۵ ی سالی ۱۹۳۹ دا بلاوی کردوته وه. دهقی شیعی که وه وهرگپراوه که ی پیره میتدی دهنووسین هه تا بۆ به راورد نزیک ی دووری وهرگپراوه که له دهقه که وه دیار بیت:

وه ی من دهرده دار،... (۱)

وه ی من سا به یای که سیو دهرده دار
بدیا به شییوه ی نه قشی نه وه ههار
هورگرتا مایه ی دهرده و خهم هه زار
جه نه وه گولان رهنگ، جه نه ورۆزان ناخ
جه شه ونم ئه سرین، جه دوود ته م و ناخ
جه وه نه وشه خهم، جه نه رگس خومار
جه گوللان هون، دیده ی شه و بیدار
جه خونچه په یکان، جه سووسه ن خاری
خاری نه دل بۆ، جه زه خمی یاری
جه بالای نه مام، تیری خاری جه رگ
جه گولگون هونانو، گول گول گه رده ن به رگ
جه دهرده داران هه ر مننه نان وهس
مدیه و مه وینو و هه نئ نیهن کهس

تهن وه داخ و دهرده خه مان مه سپاروون
چه نی بی دهرده ان هیچ کار نه داروون

(۱) گوڤاری به یان ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲ عوسمان هورامی.

پیره میتدی:

وهک من دهرده دار، وهک من دهرده دار
ئای بۆ یاریکی، وهک من دهرده دار (۱)
سه یری به هار کهن، دیاره و دیار
گولان ببینن، رهنگ رهنگ به قه تار
له هه رهنگیکیان، خهمی وهرگرین
به هه ره میکی تیر و پر بگرین
له وه نه وشه شین، له نیرگس خومار
گولاله خوتنی، دیده ی شه و بیدار
له غونچه په یکان، له سووسه ن گول خار (۲)
له نه ورۆز (۳) بۆ دل زامی پر نازار
چنوور وهک پیوه ند، چنار سیداره
هه مییشه به هار، وهک وه ره مداره
ریحانه په لکی شینی ماته م بی
مینا مینای غه م با نه شئه ی که م بی
به لام هه ر ته نه ها خوم دهرده دار بم
هه ر غه م به یاری غه مان غه مبار بم

(۱) دپیری دووه م و چواره م به هه له لای م. ه پاش و پیتش که وتبوو له بهر نوسخه ی رۆژنامه که راستمان کردوه.

(۲) لای م. ه نووسراوو: له گول سووسه ن خار.

(۳) نه ورۆز: گوله نه ورۆز، مه به ست له جوړه گولیکه که پیتی ئه لیتن (نه ورۆز) لیتره دا مه به ست له جه ئنی نه ورۆز نبیه.

گیانه ئه ژمیرم

له لاپه ره ۱۶۶ ی دیوانی پیره میتدی م. ه دا ئه م شیعره به شیعی پیره میتدی داناوه. به لام له راستیدا شیعی بیتسانییه و پیره میتدی وه ری گرتووه و خو ی دایرشتو ته وه و له هه ندی شویندا به ییت و نیوه به ییتی وهک خو ی گوپیوه. له دهقه که دا شیعره که ده دپیره، لای پیره میتدی بووه به شانزه

هیچ کس ناتوانى بلنى کورى کى
يا خه لکى کام دى؟ يا له کوپوه دى

نازک سارا و دهشت

نم شيعره له لاپهړه ۱۷۱ى ديوانى پيره ميتردى ماموستا هواردا بلاو کراوته وه. به شيعرى پيره ميترد دانراوه. ليتره دا سه بارهت بهم شيعره سهرنج و تيبينى خومان به چنه خالتيک روون ده کهينه وه.

۱- شيعره که شيعرى پيره ميترد نيبه و شيعرى (فخر العلمای مهردوخی) شاعيره که نازناوه کهى حهيران بووه. وهک ماموستا عوسمان هورامى له و ژماره بهى گوڅارى به ياندا نووسيو به، شيعره که به شپوهى تايبه تى ناوچهى سنه نو سراوه.

۲- پيره ميترد سى جار نم شيعره و درگيپراوه، وه له رږڅ نامه که يدا بلاوى کردو ته وه. له هر سى جار که دا تالگوڅرى له شپوهى و درگيپراوه که دا کردووه و به تاره زوى خوى، چوئى بو هاتووه به يتي خوى تبادا داناوه و به يتي له دهقه که فرپداوه و به يتي مهوله وى به يي تاماژه بوکردن تبادا داناوه. به لام هر له يه کهم و درگيپراوه نووسيو به که نه وه و درگيپراوى شيعرى فخر العلمايه. نه مهش نه و جارانه يه که بلاوى کردو ته وه.

ا- ژيان - ژماره ۵۶۷ سالى ۱۹۳۹.

ب- ژين - ژماره ۶۲۷ سالى ۱۹۴۱.

ج- ژين - ژماره ۹۵۴ سالى ۱۹۴۹.

۳- مهوله وى شيعر تى که هيه بهم جوړه دهست پى دهکات:

نازک ته دارهک، فسه سل وه هاران

شيرين ناراييش هه رده و کو ساران

جوړه نزيکيه که هيه له نيوان نم شيعره و نه وى (فخر العلمای) دا. که شاعير چنه به يتي تى که مهوله وى له شيعره کهى خويدا داناوه. وه له کاتى خويدا پيره ميترد نه و شيعره وى مهوله وى و درگيپراوه بو سهر شپوهى سليمانى و به شپوهه کهى خوى دهست کارى شيعره کهى کردووه له کاتى و درگيپراوه له باه تى وه سف و عه شقى دلدارى مهوله وييه وه بر دويه ته سهر باسى نيستمانى و سکالائى دللى خوى. نوسخه يه کى نم و درگيپراوه مان له که شکو لى نه جمه ددين مهلاوه و درگرت، که به خه تى خوى له لاپهړه ۴۴ دا نووسيو به تيه وه. وه که شکو له کهى پيشکهش به (حه مه سالح ناغاي قزلجى) کردووه. هه روه ها جارتى تريبش له روحي مهوله ويده و درى گيپراوه و نه مه يان زور نزيکه له دهقه که وه.

۴- به پيى نم ساغکردنه وانه نيستا نيتمه نم دهقانه مان له بهر دهستدايه و بو به راورد و

چراغ شهيد (۱)

چراغ شهيد، چراغ شهيد، وهختى و هنيگات مه کهريم شهيد بو به شقى خوداى حه ميد و مه جيده جه زولفى سيات يهک تايى وه حيد بوزم نه گهردهن به وينه زوننار به و زوناره وه بشوو وه مه زار تا نه رمله کهان به يانيم وه سهر وينان به زوننار تويم به ستهن که مهر شهرمى زولفى ديز، سيات که راننى عه زابى دوزهخ، پيم نه ده زاننى

(۱) گوڅارى به يان ژماره ۷۹ى سالى ۱۹۸۲، عوسمان هورامى

و درگيپران و دارشته وه کهى پيره ميترد:

گيانه نه ژميتم، گيانه نه ژميتم بو ناکامى مهرگ، نه فهس نه ژميتم کاتى به نيگاي، تو گيان نه سپيتم تى پى فريشته گشت دينه سه يرم خوم به شه هيدى عه شق نه ژميتم مه قبولى مزگهوت په سهندي دترم تا و تىک له و زولفه وى سه وداى زهره تار له گهردنا بيت به وينه زوننار قه باله و عيسا و نه حمه وى موختار پاريزگارم بن له دوو توپى مه زار نه وسا فريشته دينه سه رينم تا ليم بپرسن ريگاي تايينم شهرمى تاي زولفى لوولى وهک زوننار فريشته کانم لى نه کا به يار

ئەمانەتی ئەدەبی ھەمووی دەخەینە پێش چاوی خۆینەران.

۱- دەقی شیعەرەکی (فخر العلما) و ھەرسی وەرگێرانەکی پیرەمێرد.

۲- دەقی شیعەرەکی مەولەوی و ھەردوو وەرگێرانەکی پیرەمێرد. وە لە بەشی شیعەرە وەرگێراوەکانی مەولەویدا ئەم دوو وەرگێرانەکی پیرەمێردمان نەنووسی، بەو مەبەستە ی لێرەدا بینووسین و خۆینەر باشتەر لە نزیککی و جیاوازییەکان بگات.

ھەروەھا ئەو بەیتانە ی لە کەوانەدا دامناون شیعری مەولەوین.

بەم جۆرە بۆ مەبەستیکی ئەدەبی و بەراوردی زانستی، دەربارە ی ساغکردنەوی یەک شیعەر ھەوت دەقمان خستە بەر چاوی خۆینەر.

دەقی شیعەرەکی شاعیر (فخر العلما ی مەردۆخی).

نازک سارا و دەشت، شیرین کۆساری^(۱)
سەفای بەھەشتی، تێدا دەباری
«گۆل شیوە ی روخسار، نازیز دەنوینئ
بولبول وە روویدا، چون من دەخوینئ»
لالە کەم کەم چاو، وەلاو دەکاتۆ
دەویژی مەستە و شەراو دەخواتۆ
شەتاو، وەک فرمیسک چاوم ئەدا جۆش
سەیلای ھەروەک خوین دڵ ھاتۆ خرۆش
ھەر پالی بەردی، ھەر رووی قەدپالی
پە ی سەفای خاتر سەیرکەر دەنالئ
ئاخ بۆ دڵخۆشی ئازاری نەوی
غوصصە ی بی مەیلی، ئازاری نەوی
دەستی یەک بگرن ھەردوو لەگەل یار
سەیری وەھار کەن دیارە و دیار
نەک وەک من ھەر یەند خەم لیم بیەن کۆ
گۆل فیشتەر زامم تیرئ وە ستۆ
«سا نەچی، دە ی نە ی، سا دەرویش دەفی
قەزای پەنجەتان، لە ئەعزام کەفی»
«تۆ بەو سەدای دەف، ئەو بەو نالە ی نە ی
جەرگم لەت لەت کەن، ریشە ی دڵ کەن پە ی»

بەل وەھا کەمە ی زامم ساکن بۆ
ساتیککیچ دنیا وە کامی من بۆ
نەموت بیتشە ی عەشق خاری شیر گێرەن
چلە ی چنگۆلی قوللاپە ی شیرەن
چلە ی لەناو دڵ ھەر کەس مەحکەم کرد
دەستی ھەلنەگرت، ریشە ی دەرھوارد

(۱) گۆقاری بەیان ژمارە ۷۹ سالی (۱۹۸۲) عوسمان ھەورامی.

وەرگێرانی یەکەم: سالی ۱۹۳۹ نوسخە ی دیوانی پیرەمێردی م. ھ.
نازک تەدارەک، فەسلی بەھارە
زەریف ئارایش، ھەردە و کۆسارە
گۆل شیوە ی روخسار نازیز ئەنوینئ
بولبول بەروویا وەک من ئەخوینئ
گۆلالە شەونم سەرمەستی ئەکا
دەلئ رووی یارم بەدمەستی ئەکا
فرمیسکی چاوم شەتاو ئەدا جۆش
وہنەوشە لەتاو دەردی من شین پۆش
ئای بۆ دڵخۆشی کە زاری نەبی
غوصصە ی بی مەیلی دلداری نەبی
بدا بە قیبلەم عەرزە ی زەلیلیم
باش تیبی گەییئ لە ھەردە گیلیم
بەلکو ریک کەوین رۆژیک لەگەل یار
سەیری بەھار کەین دیارە و دیار
«سا نەچی دە ی نە ی ھای درویش دەفی
قەزای پەنجەتان لە گیانم کەفی»
تۆ بەسەدای دەف ئەو بەنەوای نە ی
جەرگم لەت لەت کەن ریشە ی دڵ کەن پە ی
ئای بۆ ساقیە چوارە سالی بی
بینی شەرابی پر پیالی بی

به لّام شه رابی کۆن و چل ساله
 به لّکو رزگار بم له دهست ئەم حاله
 ئەموت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی له‌ناو جه‌رگ هه‌ر که‌سێک گیرکرد
 ئامانی نادا پیشه‌ی ده‌رهاورد

وه‌رگیرانی دووهمی: ۱۹۴۱

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 زه‌ریف ئارایش، هه‌رده و کۆهساره
 گول شیه‌ی روخسار دل‌به‌ر ئەنوین
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوین
 گولاله‌ چاوی، بلاو کورده‌وه
 له شه‌ونم باده‌ی عه‌شقی خواردوه
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک، چاوم هاته‌ جو‌ش
 گولاو وه‌ک خوین، دل که‌وته‌ خرۆش
 به‌ شنۆی نه‌سیم، چنوو له‌رز
 ئەمدیوه و دیویه، هه‌ر ته‌لێ ته‌رز
 ئای بۆ دل‌سۆزی، قه‌راری نه‌ب
 ده‌ردی بێ، میسلی دل‌داری نه‌ب
 بدا به‌قیبله‌م نامه‌ی زه‌لیلم
 بیگه‌ینیتتی، شه‌رحی مه‌لولیم
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌گه‌ل یار
 سه‌یری به‌هارکه‌هین دیاره و دیار
 به‌ باده‌ی مه‌ستی، هه‌ستی، بستین
 به‌لکو چه‌ند رۆژی دل‌شاد بمین
 با وجود دنیا، له‌ راحه‌ت دووره
 ئەوی لێی دووره، ئەو په‌نگی سووره

وه‌رگیرانی سێهه‌م: ۱۹۴۹

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 شیرین ئارایش، هه‌رده و کۆهساره

گول شیه‌ی، روخسار نازیز ئەنوین
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوین
 گولاله‌ ورد ورد، چاو ئەکاته‌وه
 به‌ باده‌ی شه‌ونم مه‌ی ئەخواته‌وه
 به‌ شنۆی شه‌مال چنوو له‌رز
 ئەم دیوه و دیویه هه‌ر تایی به‌ته‌رز
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک چاوم خرۆشا
 گولاو وه‌ک کولی دلی من جو‌شا
 گولشه‌ن به‌رگی سه‌وز پۆشا له‌نوین
 هه‌ر چلی گولێ، بولبولێ پیوه
 به‌ په‌زا به‌و چین توغرای تاو تاوه
 که‌وته‌ته‌ له‌نجه‌ به‌م لا و به‌و لاوه
 ئای بۆ دل‌سۆزی قه‌راری نه‌ب
 خه‌می بێ مه‌یلی دل‌داری نه‌ب
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌ گولزار
 سه‌یری به‌هار که‌هین، دیاره و دیار
 پیکه‌وه خه‌می دل‌ بده‌هین به‌ باد
 ساتی له‌ قه‌یدی جیهان سه‌ر نازاد
 نه‌ک وه‌ک ئیستای من کز و په‌نجه‌رۆ
 سه‌یری گول زامم دینیته‌وه سو
 «ساقی مه‌ی، موتریب نه‌ی ده‌رویش ده‌فی
 قه‌زای په‌نجه‌تان له‌ گیانم که‌وی
 مه‌ی و نه‌ی و هه‌ی، که‌ف و ده‌ف و زه‌ف
 هه‌ر شه‌ش له‌ ده‌ورین له‌ هه‌ر شه‌ش ته‌ره‌ف
 سا به‌لکو که‌مێ، دل‌م ساکن بێ
 ساتیکیش دنیا به‌کامی من بێ
 نه‌موت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیرگیره
 چنگی چنگ نییه، قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی بۆ جه‌رگی هه‌ر که‌س راکیشا
 ئامانی نه‌دا، ریشه‌ی ده‌رکیشا

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ وه‌هاران^(۱)
 شیرین نارایش هه‌رده و کۆساران
 گولّ چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
 وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان
 مدیان گولّالان نه‌پای دهره‌ندان
 ئه‌و به‌کته‌ر وینه‌ی ناره‌زوومه‌ندان
 چ خاس خاس شنیو نه‌ئیواراندا
 سه‌وزه وه رووی خاک جه‌رگه‌ی یاراندا
 بوین ره‌عشه‌ی وه‌جد دلّه‌ی پاکشان
 عه‌یان نه‌شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان
 جه‌ی گۆشه‌ خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نئ
 ساقی گیان نامان خومار ئه‌شکه‌نئ
 هۆرتزه، سو‌بچه‌ن، دلّ تازه خواهن
 شنۆی پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فه‌رد
 فره‌مان وه فه‌رش به‌زم ویمان که‌رد
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یج نه‌کام هه‌ردئ یۆ؟
 وه‌فه‌رش مه‌جلیس کام هام فه‌ردئ یۆ؟

(۱) دیوانی مهوله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس - ل ۴۳۱ .

وه‌رگێرانی به‌که‌م ۱۹۳۵

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره
 زه‌ریف نارایش هه‌رده و کۆساره
 گولّ وه‌ک رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشه
 به‌فراو وه‌ک لافاو دیده‌م به‌جۆشه
 سه‌یرکه‌ن گولّالان له‌ پای دهره‌ندان
 پیکه‌وه‌ن وینه‌ی ناره‌زوومه‌ندان
 چه‌ند جوان ئه‌شنئ له‌ ئیواراندا
 سه‌وزه به‌رووی خاک گه‌لی یاراندا

بروانه ره‌عشه‌ی دهروونی پاکیان
 دیاره له‌ جلوه‌ی سه‌وزایی خاکیان
 هه‌لّسه به‌یانه دلّ تازه خواوه
 شنۆی به‌رکاوه، گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ سه‌که‌نئ
 ده‌خیل هه‌ی ساقی: خومار شکه‌نئ
 سه‌وزه‌ی خاکی پاک یارانئ هام فه‌رد
 چه‌ند جارمان به‌فه‌رش به‌زمی خۆمان کرد
 که‌ی سه‌وزه‌ی ئیمه‌ش له‌کام هه‌ردئ بی
 فه‌رشئ مه‌جلیس کام هام فه‌ردئ بی

وه‌رگێرانی دووه‌م ۱۹۳۶

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره^(۱)
 شیرین نارایش هه‌رده و کۆساره
 گولّ وه‌ک رووی بولبول نه‌زاکه‌ت پۆشا
 به‌ فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشا
 شاخه‌ی شه‌تاوان، بۆی عه‌تری شه‌وبۆ
 خه‌یمه‌ی گولّالان له‌ داوینئ کۆ
 پرچی به‌ره‌زا له‌ سایه‌ی دهره‌ندان
 ده‌ست له‌مالان وه‌ک هه‌سه‌رت مه‌ندان
 گولّ به‌سه‌رمه‌ستی خه‌نده به‌لیوه
 هه‌ر چلئ گولّ بولبولئ پیتوه
 له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌تۆی په‌رده‌وه
 نی‌رگس به‌مه‌ستی چاوی کرده‌وه
 لاوان به‌عه‌شقی نیشتمان سه‌رمه‌ست
 بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز روویان کرده‌ ده‌شت
 هه‌لّسن به‌یانه دلّ تازه خواوه
 شنۆی بای کاوه‌ گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ مه‌سکه‌نئ
 ساقی گیان قوربان خومار شکه‌نئ

توخوا گۆینده، تۆش قه تاره كهت
سه دای سوب سه حەر پای كۆساره كهت
به لكو بیته جۆش نهوجه وانامان
بیته رتی خزمهت بۆ خانامان

(۱) كه شكۆلی نهجه ددین مه لال. ۴۴ دهستنوسه كه لای مامۆستا عبدالرقيب يوسف پارێزراوه.

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا

ئهم شیعره له دیوانی پیره‌می‌ردی مامۆستا هاواردا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه. به‌لام پیره‌می‌رد سالی ۱۹۳۹ وەرگێرانی ئهم شیعره‌ی بلاو کردۆته‌وه. وەرگێرانه‌که‌ی ئه‌وه‌نده شاعیرانه بوو که شیعره‌که له‌ناو کۆر و کۆمه‌لانی ئه‌دیب و ئه‌دهب په‌روه‌راندا هه‌میشه به‌سه‌ر زاره‌وه بوو و ده‌گوترايه‌وه. له‌م دواییه‌شدا هونه‌رمه‌ندی ده‌نگخۆش که‌ریم کابان به‌ناوی خه‌نه‌به‌ندانه‌وه ئاوازی بۆ دانا و کردیه گۆرانیه‌کی خۆش.

چراخ دا‌جاری^(۱)

چراخ دا‌جاری بۆ وه‌خاومدا
پا بنیه وه بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌واجه موژه‌ت تیشته‌ره‌ن جه خار
بای گۆل ئه‌ندامم مده‌ره‌ۆ ئازار
من به‌ی موژه‌ی خار یه‌خه‌یلی وه‌خته‌ن
به‌ جاپو کاری نه‌رای تۆم جه‌خته‌ن
شه‌و و رۆ نه‌رات په‌ره‌ی ئه‌ی سه‌ودا
یه‌ک یه‌ک بی‌تی شکسته‌ مه‌ودا
بۆ وه بی ئه‌ندیش، پا بنیه لیشان
بدیه بینایی، هیچ مه‌نده‌ن تیشان؟
ئه‌گه‌ر تیشان بۆ، غه‌یر جه‌هون فیشته‌ر
هیجرانت فیشته‌ر، لیش مه‌دۆ نیشته‌ر
سه‌حه‌ر مه‌زانی، بالا زه‌ر ستوون
پات وینه‌ی حه‌نا رۆبا بو به‌هون

(۱) عوسمان هه‌ورمی - دیوانی بیسارانی - ده‌سنوس.

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌می‌رد:

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا
پی بنی وه‌بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌لی برژانگت تیژه وه‌ک چقل
ئه‌چه‌قیته پی پی نازکی وه‌ک گۆل
به‌ برژانگی تیژ بۆیه خۆش‌حالم
خاکی به‌ر ده‌رگای تۆ پی ئه‌مالم
هه‌ر چهند تیژیش بی بۆ پی تۆ نه‌رمه
بۆ تی هه‌لسوونی به‌رپیته دل گه‌رمه
سا فه‌رموو پییه بنی سه‌ر دیدم
ئهو دیدی بی تۆ هیچ که‌س نه‌دیدم
ئه‌گه‌ر نه‌قشیکه‌ی غه‌یری تۆی تیابین
توخوا کویری که‌ با نابینا بی
که‌ پیته هه‌لبی سه‌یرکه‌ چهند جوانه
به‌ خوینی دیدم خه‌نه‌به‌ندانه

یاری په‌رجه‌م لوول

(یاری په‌رجه‌م لوول) ناو‌نیشانی ئه‌و شیعره‌یه که پیره‌می‌رد وه‌ری گێراوه و له‌ لاپه‌ره ۲۱۰ ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا (علاء‌الدین سجادی) دا به‌ناو‌نیشانی (شیرین زولف لوول) نووسراوه. لی‌ره‌دا ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که و وەرگێرانه‌که ده‌نوسین. ده‌قه‌که یانزه به‌یته وەرگێرانه‌که پینج به‌یته.

«شیرین زولف لوول...» (۱)

فیدای زولفت بام، گا گرژهن گا لوول
گا چون سیامار په‌شیه‌وه مه‌لوول
گا وینه‌ی لۆلاو مه‌پێچیه‌وه توول
گا په‌خش مه‌بو نه‌ ده‌وری جه‌مین
گا لوول وه‌رده‌ن چین وه‌ بانی چین
گا جه‌م وه‌رده‌ن چون چه‌مه‌ره‌ی چین
گا په‌ی جه‌مینت بییه‌ن وه‌ په‌رچین

گاهی په شپږمه گاهي گرنجه ن
 گا گاملمانه نه ده وری زنجنه
 گا تاتان نه دهس گهردشی شه مال
 گا خه فته ن ساکن نه ده ورائی خال
 دیدم چپش مه بو تایی جه و زولفه
 جه و زولف وه شبو لولوی سهر کولفه
 وزیم نه گهرده ن، عه مری ویه رده م
 ته جدید بو په ی دفع هو ناوان وهرده م
 شای شیرین په یکه ر جه مین جامی ساف
 بکیانه په یم تایی جه و کلاف
 بدان به ده ستم ئه ی به رگوزیده م
 چون ته و افچیان مالووش نه دیدم
 بمالووش نه چه م ساکن بو جه ده رد
 دل بی به زوخال، با نه بو به گهر د

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هورامی - ده سنوس.

پیره میترد:

یاری په رچه م لول، ...
 فیدای پرچت بم گا گرزه گا لول
 گا وهک سیامار په شپوه و مه لول
 گه ه وینه ی لاولاو به پیچ و به تول
 گاهي خه م بووه وهک چه مه ره ی چین
 گاه له ده وری روت بووه به په رزین
 گاهي په شپوه له دهستی شه مال
 گاهي خه وتووه له ده ورائی خال
 شای شیرین په یکه ر جه مین جامی ساف
 چی نه بی گیانه تایی له و کلاف

های له به یاندا

له دیوانی پیره میتردی ماموستا هواردا لاپه ری ۲۸۶ ئه م شیعه ری بیسارانی و وهرگیترا نه که ی
 پیره میترد نو سراوه . به لام له که شکولی که له پووری کوردی ماموستا (محه مه د علی قه ره داغی) دا
 لاپه ری ۲۲۱ ئه م شیعه ره به شیعی (حه سه ن که نوش) دائراوه و له په راویزدا نو سراوه . ئه م
 پارچه له که شکولی (مه لا عه زیزی ریشاوی) وهرگیتراوه . ئیمه پشتمان به دیوانی بیسارانی
 ماموستا عوسمان هورامی به ستووه لیته دا . وه هه ردوو ده قه که و وهرگیترا نه که ی پیره میترد
 ده نو سین . هه ردوو ده قه که هه ر به ک چوار به یته . لای پیره میترد بووه به شه ش به یته !.

بیسارانی:

جه به یانه وه، ...

حالی پیم یاوان جه به یانه وه
 حالی دیم جه به یین دوو به یانه وه
 مه دره وشو چون نه جم وه به یانه وه
 حه یان لول وهرده ن وه به یانه وه
 وه بان به ییدا مه شنیا نه وه
 حه کاکان ده ور گرد به یانه وه
 کی دین مه غریب وه به یانه وه
 مسته فا^(۱) هه تا سهر نیانه وه
 هه رها وه حه سره ت ئه و به یانه وه

(۱) مسته فا: مصطفی، مه لا مسته فای بیسارانی

حه سه ن که نوش:

جه به یانه وه، جه به یانه وه
 حالی پیم یاوا، جه به یانه وه
 حالی دیم نه به یین دوو به یانه وه
 چون نه جم مه دره وشو وه به یانه وه
 حه کاکان ده ور گشت به یانه وه
 کی دین مه غریب وه به یانه وه؟
 تا (حه سه ن) وه خاک سهر منیا نه وه
 هه روا م وه حه سره ت ئه و به یانه وه

های له بهیاندای، های له بهیاندای
های له بهیاندای، دیم له بهیاندای
خالی له مابهین جووته بهیاندای
ئهستییره به بیان له تویی بهیاندای
دوو مار به حهلقه دهوری به بیان دا
تا ریتی بهی نه بی دز له بهیاندای
کئی توانی ته مه شهرج و به بیان دا
ره شه ئی سواره له دم بهیاندای
ماری لای به بیان بویه نیهان دا
هر کهس دس به ری ماری لی هان دا
ئه مه وی له خوا مهرگم نیشان دا
سهر له بهیاندای سهر له بهیاندای

دلّه داخی نۆ

ئه م شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی (خاکی و، س.ع. شادمان) دا به شیعیری وهلی دانراوه. وهک زۆریه ی ناته و او بییه کانی ئه و دیوانه که له ژماره نایه ن. به تاییه تی چاپی دووه می ۱۹۸۳ دهقی هه ورامی شیعره که نه نووسراوه. له وهش دلتیا نیم ناخۆ پیره میترد وه ری گپراوته سهر شیوه ی سلیمانی یاخود که سیککی تر. به لام ماموستا عوسمان هه ورامی که شاره زاییه کی ته و او ی هه یه له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شیوه ی دهقی شیعره هه ورامییه کاندای (که به گشتی شیوه ی کرمانجی سه روو) ی پین ده لئین له لایه ره پینجی دیوانه که بیدای (دیوانی وهلی دیوانه)، نامازه ی بۆ ئه وه کردوه، که ئه و شیعره به هه له که وتۆته دیوانی (وهلی، خاکی) به وه و شیعیری بیسارانیه. هه ره ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه که بیدای، پیره میترد ده قتیکی جیاوازی ئه م شیعره ی به شیوه ی سلیمانی بلا و کردۆته وه و نووسیویه شیعیری بیسارانیه وه یه که م دپری به م جوړه ده ست پین ده کات:

«دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ»

دلّه داخی نۆ

دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ
چه ند هاوارم کرد، شه وان تا به رۆ

به ریتی نار هفتسه و چه وتیدا مه رۆ
برینی جه رگت هینامه وه سو
ناخ بۆ به خستی من، داخ دلّه بۆ تو
به ده ری تو وه، زامداری خه مم
گیرۆده ی داوی، جه ور و سته مم
چا و نه بیناوی ته می ماته مم
چا وه ریتی دهستی، دۆست و مه ره مم
تۆ وا له سه ودای زولفی عه نبه ر بۆ
ناخ بۆ به خستی من، داخ دلّه بۆ تو
چه ند م وت دلّه، هۆشت بی نامان
لاده له به لای بالا نه مامان
ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
هیند له کارایه، بی حه د و سامان
تۆ تووش ئه بی و من ئه که ومه رۆرۆ
ناخ بۆ به خستی من، داخ دلّه بۆ تو
چارت ئه وه یه شه و هه سته له خه و
خوا له لای خو شه ناله ی نیوه شه و
به سو زی ده روون ها ور که ره ئه و
که ره مکار ئه وه هیه وادار به له و
به لکو بیسته وه حاله ی خو ت له نۆ
ناخ بۆ به خستی من، داخ دلّه بۆ تو

دهقی دیوانی وهلی:

دلّه زامی نۆ

دلّه زامی نۆ، دلّه زامی نۆ
بی زار و زاری کـــردم زامی نۆ
تیری زامی تو کۆ کۆ بوو وهک کۆ
ناخ بۆ به خستی خو م، دلّه داخ بۆ تو
حه کیمان که دین، ئه بینن سزام
دلّیان ئه سووتن بۆ به خستی سیام

سا بگری، بگره دست به زامه وه
 به زامی تیری نه ونه مامه وه
 که وتوومه داوی، زولفی عه نبر بۆ
 ئاخ بۆ به ختی خۆم، دلّه داخ بۆ تو
 بئ یار بئ یاوهر، بئ جیگا بئ وهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خه تهر
 هه کیمئ نییه بیت بۆ دهوای زام
 خه مخۆرێک نییه دانیشئ له لام
 دهقی هه ورامی شیعره کهی بیسارانئ:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو (۱)
 زایف و زه بوون، زه دهی زامی نو
 چهند تیری کاریت، نه دل گرتن کو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو؟ ...
 من زار و خه مناک، زه دهی تیری خار
 پیکای په یکان، تایفه ی کوففار
 دهروون سیاداخ، سوچیای خه مان
 بئ زهوق و کهم چاخ، خاری سته مان
 کهردات و هسه مه شق، زه مانه ی بئ شو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو، ...
 فره م وات دلّه، مروه تت نامان
 بۆ، مهوزمه نه گیچ به حری بئ سامان
 هه ر یه ند تاوی عه شق نه ده روون خزبای
 تاوه شو له ی شه م چراخان گریای
 تن بئ به زوخال، سیا سفته ی کو
 ئاخ پهی به ختی دیم، دلّه داخ پهی تو، ...
 ئایری دووریت سه ره که رده ن نه دل
 جه رگم چون که باب پیکیان وه چل
 نازاران خه شم و غه زه ب گرتن لیم
 بئ وهرمی شه وان بییه ن به خدی م

جه تاوی زولفان سیای عه نبر بۆ
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو، ...
 هه کیمان مه یان، مه وینان سزام
 شادته ماوهران وه سفته ی سیام
 ئیسه بگی ره دهس وه زامه وه
 به زامی خه دهنگ نه ونه مامه وه
 هه ر یه ند کیشه ئاه شه وان تا به رۆ
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو

(۱) ئەم شیعره مان به هۆی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه ده ست که وت که به رێزبان له رێکه وتی
 ۱۴/۹/۱۹۸۷ بە دەستخه تی خۆی بۆی نووسینه وه .

دوووری پر دهرده

پیره مپیرد ئەم شیعره ی له ژماره ۹۴۳ ی سالی ۱۹۴۸ ی رۆژنامه کهیدا له ژئیر ناوی
 (بیسارانئ) دا بلاو کردۆته وه . دهقی هه ورامی ئەم شیعره مان ده ست نه که وت .

دوووری پر دهرده، ...

له داخی دووری دهروون پر دهرده
 په رنگم وهک گه لای پایزان زه رده
 نه به ردی به ختته به بگره و به رده
 ته می ماته مم، دنیا ی تاریک کرد
 کویره وه ری خه م، قه دمی باریک کرد
 «هیجران له جه رگم، هینده ی کردووه کار
 مات و بئ ده نگم، وهک نه خشی دیوار» (۱)
 ناله ی ئینتیزار ئه کیشم وهک نه ی
 چاوم به فرمی سک بووه پیاله ی مه ی
 له ت له تی جه رگم کردووه به که باب
 ئەمه نه ی و مه ی که باب و شه راب
 «سا توخوا فه رموو، سه وئی خه رامان
 قه دهم ره نجه که، مروه ته نامان» (۲)

ناخ نه مردمايه تا وه كو جارئ
 رتيكه وتى تالع ئه يكرده كـارئ
 دابنيشتمايه له گهل تو شه وئ
 بئ ئه وهى دهستم له دهستت كه وئ
 من به سؤزي عه شق تو به شيرين راز
 گاهئ له تو ناز، گاه له من نياز
 تير سهرم دانيم، له خاكي پيتا
 به شاد مه رگي برم له ريتا
 ئه وسا پيم ئه لئ شه هيدى عه شقه
 بؤ عه شقى به راست ئه مه سه رمه شقه

(١، ٢) ئه و دوو به يتهى له كه وانه دان شيعرى (بيسارانى) ن به لام ته وائى شيعره كه مان دهست نه كه وت.

پيره ميژد و شيعره كانى مه لا و له و خان (مه لا ولد خان)

ئه و نه دهى من ناگدار بم پيره ميژد چوار شيعرى ئه م شاعيره و وه رگيژاوه. دهقى هه ورامى هه ر
 چوار شيعره كه مان دؤز بيه وه و بؤ به راورد و نيشاندانى شيوه و وه رگيژاوه كه هه ر به ك له شوئى
 خؤيدا دنوسين.

ده رياره زيان و به سه رهاتى ئه م شاعيره شتتيكى ئه و تو مان به دهسته وه نيبه، جگه له چه ند
 دپيژك نه بئ كه نه جمه ددين مه لا له كه شكؤلى (ميناي شكسته) و كه شكؤلى (حه مه سالح
 ئاغاي قزئجى) دا نووسيوه.

له يه كه مدا ده لئيت: «ئه م زاته له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) دا ها و عه سر - ها و چاخن،
 شيعره كانى زؤر ورد و ئاهه نگداره. له سه ر ئوسلوب و شيوه مه وله وى شيعرى و تو وه. ل ٢٠٠» .
 دو وه م: «ئه م شاعيره له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) ها و وه ختن، شيعره كانى زؤرى له
 شيعرى مه وله وى ئه چئ، پي مه عنايه. ل ٩٥» .

شيرين به نازه

پيره ميژد له ژماره ٨٩٢ى سالى ١٩٤٧ى رؤژنامه كه يدا ئه م شيعره وى (مه لا و له و خان) ي
 به ناوى (يارى خوا نه ناس) وه بلاو كردؤته وه، به بئ ئه وهى ناوى شاعيره كه بنوسئ. به لام ئيمه
 دؤز بيه وه كه شيعرى پيره ميژد نيبه و شيعرى مه لا و له و خان و له لاپه ره ١٠١ى به شى يه كه مى
 كتىبى كه شكؤلى كه له پوورى ئه ده بى كوردى مامؤستا (محمه مد عه لى قه ره داغى) دا دهقى

هه ورامى شيعره كه بلاو كراوه ته وه. شيعره كه بيست و هه شت دپه و لاي پيره ميژد شانزه دپه و
 ته نها ئه و دپه رانه دنوسين كه په يوه ندى به وه رگيژاوه كه وه هه يه .

شيرين نيگاته ن، شيرين نيگاته ن
 چه ند وه خته ن چون باز شپروان نيگاته ن
 مه علومه ن عيصمه ت نه پيشمى پاته ن
 نه زانام په ي حال كئ ته مه ننا ته ن
 حه يفه ن تو وه ته خت بلئد جا يئوه
 ته ن وه توئى خه فتان تورمه ي شاهيئوه
 ده س كوئا بكه، يه ره فتار نيبه
 ئامشؤى وه گه رم صوب ئيوار نيبه
 ميرشكارت كئين؟ كئ فامت به رده ن؟
 مه علومه ن هه وائى شكارت كه رده ن
 راسه ن سه وداى عه شق جه ئه زه ل بيه ن
 (مه لالا) هام مه قه ر هام وه زنت نيه ن

وه رگيژاوه كه ي پيره ميژد:

شيرين به نازه، ...

روانينى نيگاي، شيرروانى بازه
 ناز له سه ر رتييدا وه ك سه راندازه
 نازانم (صيدي) كئى لا نياز
 به م شيوه يه خؤى (صييد) نيچير ئه كا
 هه زاران شه يداى عه شق زنجير ئه كا
 كارى ته سخيري شه خس و پير ئه كا
 كه چى خؤى له لاي پير ئه سير ئه كا
 گيانه حه يف بؤ تو كه بلئد جاھى
 بؤ ناو دل به ران له ريزه و شاهى
 گه رده ن كه چى تو ن له ماه تا ماهى
 نازانم كئى توئى خسته گومراهى
 لاده له م رتيه كه چ ره فتاريه
 دوايى نه تيجه ي كه فته كاريه

عالم له عهشقی تو هاواریه
تو بو کیتته ئەم شین و زارییه

سهوزەڵەهێ چاوپرەش

له دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مر)ی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ١٦٩ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش) وه به‌شعیری پیره‌مێرد دانراوه و هیچی له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌لام ئەو شیعره‌ شیعری (سه‌وزه‌ی سیاچه‌م)ی (مه‌لا و له‌وخانه‌) و له‌ لاپه‌ره‌ ١١١ی که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی مامۆستا محه‌مه‌د علی قه‌ره‌داغیدا ده‌قه‌که‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه. ده‌قه‌که‌ حه‌فده‌ به‌یته‌ و وه‌رگێرانه‌که‌ چوارده‌ به‌یته‌. ئیمه‌ دوو ده‌قی وه‌رگێراوی ئەم شیعره‌مان لایه‌. یه‌کیکیان له‌ دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاوار دایه‌ و ئەوی تریان به‌ده‌سته‌خه‌تی پیره‌مێرد خۆبه‌ته‌ی که‌ وینه‌که‌ی لێره‌دا نیشان ده‌ده‌ین و شیعره‌که‌ش دنووسینه‌وه.

سه‌وزه‌ی سیاچه‌م،...

من داخین که‌رده‌ن سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
وه‌ختی زولف و پرچ لوول مده‌ی وه‌هه‌م
عالم به‌دحاله‌ن، وه‌خالت قه‌سه‌م
پرچت لوول مه‌که‌ر، عالم په‌شیوه‌ن
لیتوت مه‌فانه‌ مه‌للا پیتش لیوه‌ن
به‌و دیده‌ت وه‌ که‌یل سورمه‌ی بین مه‌که‌ر
پرچت وه‌ په‌رچین رووی جه‌مین مه‌که‌ر
ده‌س ماوه‌ر وه‌زولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر وه‌رووی ده‌سمالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر گل مه‌لوولته‌ن
مه‌لوولیم وینه‌ی پرچ لوولته‌ن
وینه‌ی داخیان دل داخین مه‌که‌ر
(مه‌للا) داخی زولف قازاخی مه‌که‌ر
هه‌نی ده‌سه‌ن ناز ئیشاره‌ی چاوان
ئاخر زه‌هرت وه‌ (مه‌للا) باوان
سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، پرچ لوولی، چاومه‌ست
پرچی لوولی تو من کوشته‌ن وه‌ قه‌ست

ئیشاره‌ی دیده‌ت وه‌ من منمانی
مه‌که‌ر وه‌ ئەنقه‌ست گیانم مستانی
(مه‌للا) مکیشو نازت وه‌ ئەنداز
پرچ لوول تو من کوشته‌ن وه‌ ناز
هه‌ر هام وه‌و حالات په‌شیوه‌ حاله‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ده‌رماله‌وه
جه‌رگ و دلّم دای وه‌ په‌یکانه‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ئه‌یوانه‌وه
سه‌وزه‌ ناز مه‌که‌ر، ناز کیتشت کییه‌ن
نازکیتشت مه‌للان، مه‌لا شیت بییه‌ن
به‌و قورئان قه‌سه‌م، شای شه‌که‌ر رازان
هه‌ر کفن مه‌نده‌ن، په‌ریم بدرازان
نه‌پای ئامشوو، نه‌رای دل نیه‌ن
مه‌للا ئینتیزار سه‌وزه‌ی پرچ لوبله‌ن
هانای هامسه‌ران وییه‌رده‌م نه‌گشت
سه‌وزه‌ی پرچ لوول وه‌للا مه‌للاش کوشت

وه‌رگێرانی یه‌که‌م:

سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش، سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش
رۆژی ره‌ش کردم، سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش
وه‌ختی زولف و پرچ، لیت ئەبن به‌نه‌خش
عه‌قل و هۆشی من، هه‌ردوو ئەبن په‌خش
پرچت لوول مه‌که‌، حالّم په‌شیوه
کی ناشیوتینی ئەو طوره‌ و شیوه‌؟
(روح القدس) ه‌ سرپری ئەو لیوه
هه‌ر تایی زولفیکت دلّیکی پیتوه
ره‌شی به‌خستی من کلی چاوته
رشته‌ی حه‌یاتم زولفی خاوته
ئەم چه‌ند رۆژه‌یه‌، که‌ه‌وا باوته
دلّم مه‌شکینه‌ که‌ پیناوته

کوشته‌ی نازی خۆت زۆر مه‌ده نازار
 زولفت نه‌بیتته په‌رژینی روخسار
 با رۆژ نه‌گیری و نه‌که‌ومه‌ هاوار
 عاشق له نازار زوو ده‌بی بیزار
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 شیوه‌ی مه‌لوولیم وه‌ک پرچی لووله
 تۆماری شه‌رحی ده‌ردم به‌تووله
 ته‌ریبی وه‌سل و به‌ختم شه‌فتووله
 به‌سم بکوژه به‌تیری غه‌مزه
 غه‌مزه‌ت نه‌ندامی هینامه‌ له‌رزه
 قه‌تلی دلدارت له لای تو فه‌رزه
 سه‌وزه‌ی بی به‌ینه‌ت ناخ داخه‌ سه‌وزه
 ئیشاره‌ی دیده‌ت به‌من نه‌نوینی
 خه‌ریکی نه‌وه‌ی گیانم بستینی
 وا گیانم دایتی هه‌ر تو بمینی
 به‌شه‌رتی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی (۱)

(۱) لای م.ه نووسراوه (بهمه‌رجی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی). واته وشه‌ی (شه‌رت) ی گۆریوه به‌مه‌رج.

وه‌رگیترانی دووه‌می پیره‌میرد، که شاعیرانه‌تر و نزیک‌تره له ده‌قه‌که‌وه: وه‌ک له فۆتۆزی
 ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یدا ده‌ییینی له ژنیر ناو‌نیشانی (مه‌لا وه‌له‌وخان) ی راسته‌قینه‌دا وه‌ری گپراوه.

سه‌وزه‌ی سییاچهم، سه‌وزه‌ی سییاچهم
 ناخ داخه‌ زۆره، سه‌وزه‌ی سییاچهم
 کاتتی زولف و پرچ لوول نه‌ده‌ی وه‌هم
 حاله‌م به‌دخاله، به‌خاله‌ت قه‌سه‌م
 پرچت لوول مه‌که، حاله‌م په‌شیوه
 لیتو مه‌نی سه‌ر لیتو، گیان له‌سه‌ر لیتو
 نه‌وه‌ دیده‌ سیات سوورمه‌بین مه‌که
 پرچت پر چینی، رووی جه‌بین مه‌که

ده‌ست مه‌به‌ره سه‌ر، زولفی زوخالدا؟
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 مه‌لوولیم وینه‌ی، نه‌گریجه‌ی لووله
 به‌سیه‌تی نازی ئیشاره‌ی چاوان
 مه‌لا (۱) مه‌کوژه، بی گونا (۲) و تاوان
 سه‌وزه‌ی سییاچهم، پرچ لوولی چاومه‌ست
 بو پیتوه‌ندی من، لوولیه‌که‌ی به‌قه‌ست
 کاتتی تیلا‌ی چاو، به‌من نه‌نوینی
 تیر نه‌ده‌ی له‌دل، گیانم نه‌سینی
 هه‌ر چه‌ند نه‌و تیره، به‌شیوه‌ی نازه
 به‌لام نازیش بی، ناز، به‌نه‌ندازه
 مردم به‌م حاله‌ی، په‌شیوه‌ حاله‌وه
 هه‌ر گه‌رد و خووله، له ده‌رماله‌وه
 جه‌رگت له‌ت ک‌ردم به‌په‌یکانه‌وه
 خۆتم بو ده‌رخه‌ له‌ ئه‌یوانه‌وه
 سه‌وزه، ناز مه‌که، ئیتر بو کیتته؟
 ناز بو (مه‌لا) بوو، وا، نه‌ویش شیتته!
 سویندم به‌قورئان، هینده‌ کوشته‌ی تو
 هه‌ر کفن ماوه، که بیدروون بو
 نه‌پیتی ناموشو، نه‌پیتی ده‌لیلله
 مه‌لا له دووریت که‌فته و زه‌لیلله
 هاوارم به‌رن بو برای هاو‌پشت
 سه‌وزه‌ی سییاچهم، براکه‌تی کوشته
 با نه‌ویش شوین خوین برای خۆی که‌وی
 به‌لکو تیرتیکی غه‌مزه‌ی به‌ر که‌وی

(۱) مه‌لا: مه‌به‌ست خۆیه‌تی - مه‌لا وه‌له‌وخان

(۲) گونا: گونا-ه

شای وه‌له‌د چاوان

پیره‌میرد له ژماره ۵۷۲ ی سالی ۱۹۳۹ ی رۆژنامه‌که‌یدا ئەم شیعره‌ی (مه‌لا وله‌وخان) ی وه‌رگێپراوه. ده‌قی شیعره‌که‌ بیست به‌یته. وه‌رگێپراوه‌که‌ شانزه‌ به‌یته. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که‌ مان له‌ کتێبی (که‌شکو‌لی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی) مامۆستا (محهم‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی) یه‌وه وه‌رگرت. لاپه‌ره‌ی ۱۰۹.

«شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت مه‌ر (شیرین) ئەرمه‌نی باوان
نیم نیگات (فه‌ره‌اد) کوشت وه‌بی تاوان
ئهو شه‌رت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که‌ر
عیشق و دل‌داریت، دانگێ زیاد که‌ر
ئاره‌زووی دیدار، دین (فه‌ره‌اد) که‌ر
(شه‌ودیز) نه‌ حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند نازاد که‌ر
وێت بیۆش وه‌ په‌خت شه‌و په‌نگ شه‌تاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد، کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودیزت زین که‌رد وه‌ تفاقه‌وه
وه‌و په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت وه‌ بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف نه‌رزه‌نگیبه‌ نه‌و سه‌رتاقه‌وه
شه‌مال بۆی عه‌ترت وه‌ (کۆکه‌ن) یاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان
چون شیرین نه‌بو‌رج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پیز
وه‌س که‌ر نیگای ناز عه‌ین ئاهو و بی‌ز
وه‌س ده‌رسته‌تیزه‌ی (شیرۆ) ی شه‌ره‌نگیز
با نه‌وه‌رۆ هون خوسه‌ره‌و په‌رویز
شیرۆ په‌ریت جه‌رگ خوسه‌ره‌و شکاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت ها وه‌خاله‌وه
په‌سمت مه‌نشوورن نه‌ی مه‌خاله‌وه

قه‌تاره‌ی گوله‌نگ لال و باله‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌زێد (چه‌مچه‌مال) ه‌وه
چه‌مچه‌مال نه‌ شاه‌سه‌ندت نه‌ باوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت وه‌شیرینه‌وه
قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ر نه‌ (هه‌رسین) ه‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌کاو بی‌سته‌توبنه‌وه
وه‌ مه‌یل وه‌رین فه‌ره‌اد وینه‌وه
وه‌ ناز نازه‌وه چه‌رخنای چاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
حه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خسێ ساحیب جه‌مین بۆ
وه‌ قامه‌ت له‌بلی وه‌ په‌نگ شیرین بۆ
عیشق و دل‌داریش وه‌ خه‌شم و قین بۆ
چون شیرین قاتل فه‌ره‌اد چین بۆ
حسابت ئی‌ده‌ن نه‌ پای حساوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان

وه‌رگێپراوه‌که‌ی پیره‌میرد:

شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت وه‌ک شیرین، ئەرمه‌نی باوان
غه‌مزته‌ فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
دل‌سۆزی و شه‌رتی شیرین به‌یادکه‌
شه‌ودیز له‌په‌شمه‌ و پیوه‌ند نازادکه‌
به‌رگێ بی‌پۆشه‌، په‌نگی شه‌تاوان
عیشوه‌ت فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودیزت زین که‌ به‌تفاقه‌وه
به‌په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت به‌ بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف له‌ زه‌نگی بانی تاقه‌وه

شه‌مال بونی توژی له‌فهرهاد پژان نازت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان وه‌ک شیرین له بورج په‌نجه‌ری جامپیز به‌س بچه‌رخینه چاوی ئاهو و بیز به‌س بده هانه‌ی شیرۆی شه‌رانگیز با نه‌پژئی خوینی خه‌سه‌ره‌وی په‌رویز شیرۆ خه‌سه‌ره‌وی بۆت خسته ئامان عه‌شقت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان شیوه‌ی شیرینت وا به‌خاله‌وه ناوت مه‌شه‌وره له‌م مه‌خاله‌وه به‌بالی باهووی له‌علی ئاله‌وه بنیشه به‌سه‌ر (چه‌مچه‌مال)ه‌وه چه‌مچه‌مال بۆ توژیازی باوان نیگات فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان حه‌یفه بۆ که‌سی خاوه‌ند جه‌بین بی به‌قامه‌ت له‌یلی به‌رهنگ شیرین بی له‌گه‌ل عاشقان به‌خه‌شم و قین بی به‌عشق کوشنده‌ی فه‌رهادی چین بی وا ناوت که‌وته ریزه‌ی به‌دناوان عه‌شقت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان

بادی لیلاخان (بادی له‌یلاخان)

ئهم شیعره که پیره‌مێرد دووجار وه‌رگێرانه‌که‌ی بلاوکردۆته‌وه به‌هۆی سی سهرچاوه‌وه سی بیروپام له‌لا دروست بوو.

سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م بریتیه‌یه له‌که‌شکوژی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بۆ حه‌مه سالح ئاغای قزلجی نووسیه‌وه و له‌ به‌شی (ئه‌سل و رۆحی) مه‌وله‌ویدا به‌شیعری مه‌وله‌وی داناوه و ده‌قی هه‌ورامی و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێردی نووسیه‌وه. بروانه‌ل ۳۸، ل ۳۹ به‌یادی مه‌لا ولدخان.

سه‌رچاوه‌ی دووهم، دیوانی مه‌لای جه‌باریه‌یه، که له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۹دا ئه‌و شیعره به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه، به‌ناوی (بادی له‌یلاخان)ه‌وه به‌شیعری (مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری) دانراوه و له‌

په‌راویزیا نووسراوه «مه‌لا فه‌تاح له‌ کاتی‌کدا ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی بۆ دۆسته‌که‌ی (له‌یلا خان) نووسیه‌وه ته‌وه خۆی له‌ ولاتی رۆم بووه و بیبری نیشتمان و دۆست و ئه‌غبارانی کردووه».

سه‌رچاوه‌ی سێیه‌م، دوو ژماره‌ی رۆژنامه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆیه‌تی، یه‌که‌م، ژماره ۳۸۴ی سالی ۱۹۳۳، دووهم ژماره ۸۶۴ی سالی ۱۹۴۷، که له‌ هه‌ریه‌ک له‌و ژمارانه‌دا ئه‌و شیعره‌ی (مه‌لا ولدخان)ی بلاو کردۆته‌وه. له‌ نوسخه‌ی ۳۸۴دا شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می وه‌ک خۆی هه‌یشتۆته‌وه و وه‌ری نه‌گێراوه و له‌ویوه که ده‌لیت «ئاخ زۆر ده‌می‌که‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم» وه‌ری گێراوه ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی.

وه له‌ پێشه‌کیدا نووسیه‌وه «ئه‌مه‌ش به‌یادی مه‌لا ولدخان» ئیتر نه‌ینووسیه‌وه که ئه‌مه شیعری مه‌وله‌وییه یان نا؟ به‌و پێیه ده‌بی شیعری مه‌لا ولدخان بیت، چونکه له‌ شیعره‌که‌شدا دیاره که شاعیر باسی خۆی ده‌کات و ناوی مه‌لا ولدخان ده‌هینیت. بۆ ئه‌وه‌ش که ره‌نگه شیعری مه‌وله‌وی نه‌بیت، له‌ دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ری می‌موده‌رسدا ئه‌و شیعره به‌رچاو ناکه‌وی و له‌ دیوانی مه‌وله‌وی و رۆحی مه‌وله‌وی پیره‌مێردیشدا ئه‌و شیعره نابینرێ. به‌هه‌ر حال ئیتمه به‌ناوی مه‌لا ولدخان ه‌وه بلاوی ده‌که‌ینه‌وه هه‌تا له‌ داها توودا خۆمان یا براهی‌کی ئه‌دیبه به‌به‌لگه‌یی له‌م به‌لگانه‌ی ئیستای من باشته‌ ئه‌م باسه ده‌سه‌لمینیت. هه‌روه‌ها له‌وه ده‌چیت که نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئه‌و شیعره‌ی له‌ نوسخه‌ی ژماره ۳۸۴ی رۆژنامه‌که‌وه راگۆتستبیته که‌شکوژه‌که‌وه!

لێره‌دا ده‌قی شیعره‌که‌ی مه‌لا ولدخان و مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری ده‌نووسین و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد که له‌ده‌قی هه‌ورامی ناو که‌شکوژه‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لاوه وه‌ری گرتووه بلاو ده‌که‌ینه‌وه.

مه‌لا ولدخان:

بادی له‌یلاخان، بادی له‌یلاخان
بادی عه‌نبه‌ر بۆی، بورجی له‌یلاخان
مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بێند ده‌ماخان
شانه‌زه‌ن وه‌ زولف به‌رازه‌ی شاخان
شنیایی گیسووی چنوو‌ری زاخان
ته‌سکین ده‌ی زامداری داخان
پێشدادی نه‌فخه‌ی نه‌و خونچه‌ی باخان
ره‌هه‌به‌ر و شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
ده‌قاق شه‌هید سۆنه و کولاخان
چاروکه‌ش وه‌ گرد نه‌و حجله و کاخان
یه‌ خه‌یلی وه‌خته‌ن دوور که‌فته‌ی له‌یلم
ئاواری وه‌ته‌ن، وێلی دوجه‌یلم

گومکردهی یاران سهرگه شتهی بیدم
 غهیر نه تو کس نیهن ئومیدم
 نامهیی نه شهرح دلّهی پر دهردم
 سۆزئ نه هجران هه ناسهی سهردم
 نویسام وههون زامانی کاریم
 به رهش پهی یاران تو وه دیاریم
 بوره بگریباش وه هوزانه وه
 بدهرهش وه دهست دلّسـۆزانه وه
 ههر کس جهو دهمدا سۆزهش ته دلّ بو
 دیکى دهر وونش پهی من وه کولّ بو
 مگروان ماچان لیلالیم لیلهن
 په نامهی مه لّان جه ههردان ویتلهن
 دهخیله شه مالّ نه رووی دلّشادی
 باوهره نامهی گهردن نازادی
 ئهر زانوی چه نییم ها وهراوه
 ئاردی ورودی په یکى جه لاهه
 کئ زانو چون بو ئهی دنیای یادی
 با بیوت نه بهین گهردن نازادی
 نهک ئه جهل دهردم وه ترست زانو
 دینی یارانم وه حهسرهت مانو

وهرگێرانه کهی پیره میترد:

بادی له ییلا خان، بادی له ییلا خان
 بادی عهنبهر بۆی بورجی له ییلا خان
 مه شاطهی چه رهی بلند ده ماخان
 شا زهن به زولف به رهزای شاخان
 شینیای گیسووی چنوروی زاخان
 مه رهه می دلّهی زامداری داخان
 له رهی ریشووی خاو تارای بهیداخان
 له رزهی زنجیرهی ئاوی شتاخان

پیشدادی نه فحهی، نهو خونچهی باخان
 ره هبهری شقهی شه و بۆی ئیلاخان
 ده قاقی شاپه پر سه قهر و کلاخان
 جاروگش وه کرد نهو حجله و کاخان
 ئاخ زۆر ده میتکه دوور که وتهی له یلم
 ئاره زووی دیار ویتلی دوجسه یلم
 یاران لیم گوم بوو سهرگوشتهی به یدم
 ته نهها بۆ تو به هیوا و ئومیدم
 نامهیه له شهرح دلّهی پر دهردم
 سۆزی له هیجران هه ناسهی سهردم
 نووسیومه به خوین برینی کاریم
 بیسه بۆ یارم له بری دیاریم
 بیگیره مالّ مالّ به هوزانه وه
 به قهوم و قیله و دلّسـۆزانه وه
 ههرچی ده بینی که سۆز له دلّه
 بۆ سهرگهردانیم جهرگی به کولّه
 به گریان ده لّی لیلالیم لیله
 نامهی مه لاکهی له ههردان که یله
 بیده ره دهستی بلّی وه سیته
 (مه لا ولدخان) ره نجهرۆ و شیتته
 سه ره تای زووخواو نه جهرگش سهردان
 بکه ونه فریاش یاران هام فهردان
 دهخیله شه مالّ له رووی دلّشادی
 بۆم بیته نامهی گهردن نازادی
 ئه گهر بزانی چه ن چاوه رپتی تۆم
 زوو هه والیکى له ییلا دینی بۆم
 وا چه رخ له گهلّ من که وتۆته ساردی
 با له بهینا بی گهردن نازادی
 نهک ئه جهل لیتمان ببینی فرسهت
 دیده نی یاران بخاته حهسرهت

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌ن‌بهر باد، بورج له‌یلا خان
 مشنیای تای ریز به‌ره‌زای شاخان
 مه‌شاتهی گیسوی بلند ده‌ماخان
 نه‌سیم مه‌حرووم مابه‌بین یاران
 شاره‌زای شوقه‌ی شه‌وبو نه‌وهالان
 نامه‌یه‌ک نه شه‌رح دل‌هی پر دهردم
 شه‌رحی نه سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 یه‌خه‌یلخی وه‌ختن دوور که‌فته‌ی زیدم
 غه‌یر جه تۆ وه‌که‌س نییه‌ن ئوم‌یدم
 نوسنانم وه زوخ زامان ک‌کاری
 بره‌ش وه زامن تون وه دیاری
 نامه‌م بگ‌یلان وه هوزانه‌وه
 بده‌روش وه د‌س دل‌س‌س‌وزانه‌وه
 وه سوز سینه‌ی دل‌ خه‌راشه‌وه
 هام‌سه‌ران یه‌ک یه‌ک بواناشه‌وه
 هه‌ر که‌س دل‌س‌س‌وز بوو سوز‌یش نه دل‌ بوو
 دیک دهر وونش په‌ی من وه‌ک‌ول‌ بوو
 بگ‌ره‌وان باچان ل‌یلاییم ل‌یل‌نه‌ن
 به‌نامه‌ی مه‌ل‌لان نه‌زانی ویت‌نه‌ن
 شه‌مال‌ ده‌خیله تو وه دل‌شادی
 باوه‌ر نامه‌یه‌ک گه‌ردن نازادی
 ئه‌وه من ر‌ی‌ییم وه‌لای (ر‌ۆ‌مه‌وه)
 مه‌ر دوعای خویشان باوه‌ر‌ۆ‌مه‌وه
 سه‌رنیام وه‌پای مولک ر‌ۆ‌مه‌وه
 هه‌ر دوعای خاسان باوه‌ر‌ۆ‌مه‌وه

(۱) بروانه دیوانی مه‌لای جه‌باری، ناماده‌کردنی (عه‌بدو‌ل‌جه‌بار محم‌مد جه‌باری). ل ۳۹ .

پیره‌م‌ی‌رد و شیعره‌کانی میرزا شه‌فیع

پیره‌م‌ی‌رد چ‌ه‌ند شیعره‌ت‌کی (میرزا شه‌فیع) ی وه‌رگ‌ی‌راوه و له ر‌ۆ‌ژنامه‌که‌یدا بلاو کرد‌ۆ‌ته‌وه.
 ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم چوار شیعره‌ی ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگ‌ی‌راوه‌ته سه‌ر شیت‌وه‌ی سلیمان‌ی و بلاوی
 کرد‌ۆ‌ته‌وه.

- ۱- ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر.
- ۲- شیرین پیتی داوه.
- ۳- میرزام زامی حه‌ی.
- ۴- سیوه‌یل وه‌ختیه‌تی.

هه‌ریه‌ک له شیعره‌ی دووه‌م و س‌ت‌یه‌می چ‌ه‌ند جار‌ت‌ک وه‌رگ‌ی‌راوه.

سه‌باره‌ت به‌ژبان و به‌ره‌مه‌می ئه‌م شاعیره‌ی برای ئه‌دیب (ئوم‌یدی کاکه‌ره‌ش) له هاوک‌اری ژماره
 ۸۴۴ ی ۱۹/۶/۱۹۸۶ نووس‌یوه.

«ئه‌م شاعیره له سالی ۱۷۸۵ی^(۱) زاینیدا له ناوچه‌ی ئی‌ت‌لاخ هات‌ۆ‌ته دنیاوه و بو‌ی‌ژ‌ت‌کی
 به‌ناوبانگی هه‌ورامانه. خاوه‌نی زانست و ئه‌ده‌ب‌یت‌کی به‌رز بووه شیعره‌ی به‌کوردی و فارسی هه‌یه،
 برای (ئه‌لماس خان)ی شاعیره، له سالی ۱۸۳۵ی زاینیدا ک‌ۆ‌چی دوایی کرد‌وه، په‌نج‌ا سال
 ژیاوه».

(۱) له ر‌ۆ‌ژنامه‌که‌دا نووس‌رابوو ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵ی ک‌ۆ‌چی. که دیاره هه‌له‌یه و س‌اله‌کان سالی زاینین.

یاری دل‌ په‌یکه‌ر

له دیوانی پیره‌م‌ی‌ردی مام‌ۆ‌ستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۷۵، شیعره‌ت‌ک له‌ژ‌ت‌یر ناوی (یاری دل‌
 په‌یکه‌ر) دا بلاو کراوه‌ته‌وه، وه به‌شیعره‌ی پیره‌م‌ی‌رد دانراوه و هیچی له باره‌وه نه‌نووس‌راوه. به‌لام له
 راستیدا شیعره‌ی (میرزا شه‌فیع) ه و پیره‌م‌ی‌رد وه‌ری گ‌ی‌راوه. شیعره‌که‌ی شه‌فیع بیست و شه‌ش
 به‌یته و وه‌رگ‌ی‌راوه‌که‌ی پیره‌م‌ی‌رد بیست و یه‌ک به‌یته.
 شه‌فیع:

ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر^(۱)...

ره‌عنای دل‌ فریب، ریش‌ه‌ی دل‌ په‌یکه‌ر
 زولف وه هه‌فت له‌شکر، رای ده‌شت ره‌ی که‌ر
 یانه‌ی ده‌ردینان وه خاک نه‌ی که‌ر
 حه‌رف‌ت مو‌ا‌چوو وه نه‌ت نه‌یۆ ق‌ار

بگيیرهش نه گۆش، پهري رۆزگار
 دهقيقتي جهم كهر ته فردهقي هۆشت
 باپه ند (شه فسيح) به يو نه گۆشت
 عومرم عه زيزم نوور ديده و دل
 هه چي مه عشووقه ن، نمانو چون گول
 هه ركه س كه رو پۆش بهر ته رده ف مه يو
 ژاكي اي بي عه تر، بي شه رده ف مه يو
 ئه ر سه د جه ي فيشته ر پر هۆش و فامي
 يه ك ته ن قوبول كهر په ري غولامي
 ئه ويچ يه كي بو جي هان ديده بو
 سر پۆش خامۆش ئاراميده بو
 بزانو به قه در ديده ي خومارت
 نه وانو په ي كه س تو مار كارت
 مه بو تو ره نجش مه غدوور بداري
 تاكه رو و شه وق خزمه ت گوزاري
 رو جه رو بي شته ر مه يل تو پيش بو
 دل به ند قوللاب غولامي و تيش بو
 ئامانه ت مه رزه ن ده ين ت وه گه رده ن
 به تال كهر خه يال فرده كه س كه رده ن
 بايه ك به دهن بو روحت چه ني دو ست
 به و پنه ي بادام دوو مه غز و يه ك پو ست
 چون مه يو مه فتوول پي چيان وه هم
 زه رده ي مه يل تان جه هم نه بو كه م
 حه يفه ن فرده كه س بوينو ره نگت
 دووربا دوور جه تو مه ز يو زه نگت
 هه رزه ي هه رزه كار هه رجايي مه بي
 داخل وه مه يدان رسوايي مه بي
 ئينته هاي ئاخه هه مسه ران ويت
 تيرتانه ي تال موازان په ريت

خاترشاد مه كهر وه هه رزه كاران
 مه كه رو ت وه پوول ناره واي شاران
 ويت مه دهر وه ده ست فرده كه س خه يل
 با وه ره وه ياد مه جنوون و له يل
 شه رت و وه فاشان تا رو مه رده ن بي
 فيكر و زيكر شان زاري كه رده ن بي
 هه زار مه شا يخ نه تيجه ي عه ره ب
 ساحيب شه وق و زه وق ته رانه ي ته ره ب
 ساق گه رده نشان چون بلوور ساف
 جه دوور مه دره و شان بي لاف و كه زاف
 په ي چيش كه له يل كه س نه بي چه ني
 ته مه نا نه كه رد ئه و شه خسي هه ني
 مه جنوون لونغت داشت عه سا و كه شكول
 مه گرتش مه كان نه هه رده ي چول
 له يل هه زار كه س ته مه نا مه كه ردش
 هه ر مه واتش قه يس تا گيان سپه ردش
 (شه فسيح) ئه ي ره نجه په ري تو ش به رده ن
 نه سيحه ت خاس په ري تو ش كه رده ن

(۱) دهقي ئه م شيعره له كه شكول (مه محمود پاشاي جاف) وه وه رگيراهه .

وه رگيرانه كه ي پيره مي تر د:

ياري دل په يكه ر، ياري دل په يكه ر
 ياري دل فريب، ريشه ي دل په يكه ر
 نمونه ي نه خشي خوداي باني سه ر
 شيوه ي شيرينت خوسره و شه يدا كه ر
 سي اي زولفانت پتي تاري زولمات
 ده مت له ناويا سه رچاوه ي حه يات
 حه وت گورزي پرچت حه وت له شكري ره ي
 بازو و شكيني سه د كاوسي كه ي

سیوت نارنجی زوله یخای په ست کرد
 پژوی پروت مانگی که نغانی مه ست کرد
 جه مالت مه جال بئ نوقته نه کا
 جه لای جه لالت دل پوخته نه کا
 نه مهت پی نه لیم به دل سوزانه
 توورپیی نه بی و توژ و به هانه (۱)
 قینت هه لنه سستی گوی بگره له من
 پابه ندی من بی نه که به ندی دوشمن
 گوله که م، ناوت لای عاشقان گوله
 ناوی لای به ندهت وه که به ندی دل
 گول که و ته دهستی خراب و چاک
 بونی نامینی ئیتر نه ژاک
 گول بۆ که سیکه که دری بزانی
 پیدا له سهر وه که چقه ی سولتانی
 هندی سهر سهری دوی جوان نه که وئ
 گولی بۆ بونی سه عاتیک نه وئ
 دوی نه وه که و ته دهستی و بونی کرد
 هه لیه پچور کینی وه که شیت ده ستوبرد
 به نای ناروا ناوی نه زری
 په رده ی عیسمهت و جوانی نه دری
 تو خوت مه ده ده ست هه رزه ی هه رزه کار
 دوور با نه بیسته په ندی پژگار
 دۆستی یه کیک به، دانا و سر پۆش بی
 هه رچی بیینی مات و خاموش بی
 تو ماری شوخیت نه خوینیت ته وه
 وه که به ندهت تاسهر بمینیت ته وه
 پژ له پژ پیشتر عه شقی زیاد بی
 هه میشه مه یلی ئیوه ی له یاد بی
 یه که به دن یه که رۆح یه که نه فهس یه که دۆست
 بینه بادامی دوو مه غز و یه که پۆست

ته نها مه جنونیک لیوه ی لۆنگ به شان
 نه که لووتو پووتی ناروا ی شاهان
 خو نه گهر سالی ژوور سی بست که وئ
 چاو باشقال نابیی ته نها توئی نه وئ

(۱) لای م. ه. نه م نیوه به یته به هه لیه نوو سرا بو - توورپیی نه بی و توژ به هانه -

شیرین پی داوه

پیره میرد سی جار وهر گپیرانی نه م شیعری بلاو کردۆته وه یه که م جار له ژماره ۵۶۸ ی
 رۆژنامه که پیدا سالی ۱۹۳۹ . دووهم جار له ژماره ۷۶۰ ی رۆژنامه که پیدا سالی ۱۹۴۴ نه م جار
 ده ستکاری ده که ی کردووه و لپی زیاد کردووه . سییه م جار له که لاو وئ.

نه و ی جاری دووهم و سییه م وه که یه که له بهر نه وه دوو وهر گپیرانی بلاو ده که ی نه وه . هه روه ها له
 که شکۆلی که له پووری نه ده بی کوردی مامۆستا (مه مه ده عه لی قه رداغی) دا ته نها وهر گپیرانه که ی
 پیره میرد بلاو کراوه ته وه . پروانه به رگی دووهمی ل ۱۳۳ . نه وه ش هه مان وهر گپیرانی ژماره
 ۵۶۸ ی رۆژنامه ی (ژین) ه.

وهر گپیرانی یه که م:

شیرین پی داوه، شیرین پی داوه
 نه و جووته سیوه ی که خوا پی پی داوه
 سه د سه نغان له دین بۆی وهر گه راوه
 شاهان شعور بیان ناوه به لاوه
 سیو له سهر سینیه ی نه مام رواوه
 نه و سیوه پیشه ی دلی کیشاوه
 دوو شه که ره سیوی تازه ی گول به دهم
 پیست ته نک ناسک نمونه ی ئیرهم
 له توپی کراسی که تانی عه جه م
 نه دره وشین وینه ی نه ستیره ی ناو ته م
 ده وریان به دوگمه ی زیوین ته نراوه
 نه و سیوه پیشه ی دلی کیشاوه
 نه قشی سیو وه که له وح به زادی نه رژه نگ
 کالای سهر بالای نالای شوخ و شه نگ

بنازم به سونع نیگارندهی پهنگ
 مهحکی کرد به سیتو سیوهیلی سیتونهنگ
 ته لای دهست نهوشار باوی نه ماوه
 نهو سیتوهی پیشهی جهرگی کیشاوه
 سیتوی شارراوهی ژیر سوخمهی نه تلّهس
 عالم بۆ مردووی بۆن نه کردووی کهس
 بالا توول نهی پری ههواو هه وهس
 سیتو له رزی به بای هه ناسهی نه فهس
 بید موشک لای نهو بۆنی نه ماوه
 نهو سیتوه پیشهی پۆچی کیشاوه
 وهک قه ندیلی زیو هه لاهه سراوه
 به چلتی گوللی داری تو باوه
 که زانی په نجیهی بۆ راکیشراوه
 نه تویتته وه وهک شه کر به چاوه
 لای شاعیر توخمهی تفاحی ناوه
 نهو سیتوه پیشهی دللی کیشاوه
 گول له شهرمی نهو که وتوته عه رهق
 وهک سیتوی به ههشت پر نوور و په ونه ق
 سه ر گول په مهیی وهک په نگی شقق
 قه بیتانی دهوری رشتهی لبقای هه ق
 شکلی دوو ماری له دهور کیشاوه
 نهو سیتوه پیشهی دللی کیشاوه

وه رگپزانی دووهم:

لاساایی توحفه ی تفاح

نهو کچه جوانه ی که به (س) ی ناوه (۱)
 له سینیی سینیه ی، که، زیوی خاوه
 دوو سیتوی تازه ی تیا دانراوه
 له کرده وهی خوا سه رم سوورماوه

له قالیبی دور سیو دارپژراوه
 پیشه ی جهرگمی پچ راکیشراوه
 شیتوهی سیتو له وحی به هزادی نه رژهنگ
 سیحری حه لاله گیانداره و بی دهنگ
 جلوه ی له ئیعجاز (ید بیضا) وه
 نهو نووره گیانی منی کیشاوه (۲)
 هه ر له دهست تو دئ فهردی فریاد پهس
 توحفه یه کی وا لوکس و نه نفهس
 له دوور نه پرووشی به شنۆی نه فهس
 که چی نه ژاکتی به سه ر په نجیهی کهس
 داماو م له پرووی سنعی خوداوه
 نهو سیتوه گیانی منی کیشاوه
 نه مامی (سه رو) ه و سیتو موتوربه یه
 مه لئین نهو سیتوه ها وره نگی به یه
 به هیتی پروزه رد چۆن رایه ی نه وه یه
 تامی (نو شدارو) ی (کاوس) ی (که ی) یه
 چی بکه م مار حه لقه ی له دهوری داوه
 رتی دهست درپژیری ده ستم بر اوه
 نه لئین به هه شتیش سیتوی وای تیا یه
 من ته نیا نه مه م نه وئ له و خوا یه
 نهو سیتو م باتی هه ر له م دنیا یه
 حازر به قه رزدان لام نار په وایه
 هاوار زۆر ناخ و داخم کیشاوه
 تاسه ی نهو سیتوه گیانی کیشاوه

(۱) پیره میترد دیاره له م وه رگپزانه دا ویستویه لاسایی شیتوهی شیعردانانه کی (شه فیح) بکاته وه. بۆیه له ده قه که
 دوور که وتوته وه و نهو جار هه که له گۆقاری گه لایه ژدا بلاوی کردۆته وه. ناوی (میرزا شه فیح) ی نه هیتا وه!!.

(۲) له و پارچه یه دا شیعره که بووه به دوو بهیت، که ده بوا سخ بهیت بوایه.

میرزام زامی حەیی

لە شیبووی (گۆران) دا کەوا باوە پێی ئەلێن شیبووی (هەورامی) سێ دەقی ئەم شیعەرە هەیە، ئەگەرچی لە ناوەڕۆک و باسەکاندا جیاوازییان هەیە بەلام هەر بەهەمان شیبووی و جۆری قافیە و تراون و لەوە دەچێ بەک لاسایی ئەوی تری کردبێتەووە. پیرەمێرد لە ژمارە ٦٩١ ی رۆژنامه کەیدا سالی (١٩٤٢) دەقه هەورامییەکی بەلاو کردۆتەووە نووسیویە (بەندیکی میرزا شەفیع بەزبانی خۆی). وە لەژمارە ٩٨٦ ی سالی ١٩٤٨ دا وەری گێتێراوە بۆ سەر شیبووی سلێمانی و پیرەمێرد دەقه کەیی لە کەشکۆلی مەحموود پاشای جافەووە وەرگرتووە.

دەقیکی کەیی ئەم شیعەرە لە کەشکۆلی کەلەپووری کوردی (محەممەد عەلی قەرەداغی) ل ١٣٨ بەناوی (غولام شاخان) هەو بەلاو کراوەتەووە. وە ناماژە بۆ ئەو کراوە کە ئەم شیعەرە و ئەوی (شەفیع) زۆر لە یەک نزیکن وە لە هاوکاری رۆژی ١٥/١/١٩٨١ دا کاک (محەممەد صالح عەبدوڵکەریم) جۆریکی تری ئەم شیعەرە بەناوی (پارچە شیعریکی بەلاو نەکراوەی ئەلماس خان) هەو بەلاو کردۆتەووە.

لێرەدا دەقی شیعەرە کەیی (میرزا شەفیع) لەبەر کەشکۆلی (مەحموود پاشای جاف) دەنووسینەووە و وەرگێتێرانە کەیی پیرەمێردیش کە لە سالی ١٩٤٩ دا بەلاوی کردۆتەووە دەنووسین.

«میرزام زام حەیی،...»

کەس نیەن چون من، زەدەیی زامی حەیی
تیپی حەیی چون تیپ، هەفت لەشکەری رەیی
پینج ریشەیی نەخل عومرم کەردەن پەیی
سالی حەیی وە حوکم سەرنوشت حەیی
دمای شەهریوەر نەهەنگامەیی دەیی
مەعلووم بۆ جەلات دڵ بێ هۆش خەیی
من زامم جەحەیی کەیی ئاوەردەن کەیی
دڵی کۆسەل کۆس کەفتەیی وەیی بەووی
ئاوەرد نەخەییال سەیر باخچەیی بەیی
دوو بەی دیم نە شاخ عەرعر ئاسای نەیی
نە فەوق نەمام جفتی سیاحەیی
مەئموورەن وە ئەمر موستەحفیز بەیی
دڵ وات هەیی دەردین مدارا تاکەیی
من وە فتوای دڵ دەس بەردم بەی بەی
بەیی نەخۆف دەس شی نەپەنای حەیی

حەیی شنیاپەیی دەس وەفەر موودەیی نەیی
دڵ کەفت نە قوللاب تورک سیاحەیی
لەرم سستی زام شیم نە بەحر خۆیی
کەلیمەیی تەوحید و انام پەیاپەیی
هانام کەرد هەیی دۆس هەیی دلسۆزان هەیی
دڵ چیش کەرد بەویش نە تەماشای بەیی
ئیسستە نەهیجران حەیی و بەی و نەیی
دڵ مَشَسَو نەهۆش هەردەم پەیاپەیی
پەیی دەرمان دڵ کەوتەیی وەیی بەووی
پۆشام لۆنگ پۆس دنیا کەردم تەیی
قەدیم حەکیمان وەدەرد بەردەن پەیی
پەنەم واتشان هەیی بێ خەبەر هەیی
ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ حەیی
نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان کەیی
مەریزۆت نە حەلق هەردەم پەیاپەیی
زام ئەفەعی یان تەک پەروەردەیی نەیی
ئالوورەیی عەرەق عەرتر زەردەیی بەیی
سارپیش نە بۆ کێ کەردەن کێ کەیی
مەزانی (شەفیع) دڵ بێ هۆش خوەیی
کەیی مەبۆ سارپیش زەردەیی زام حەیی
کۆ بۆو بەلات خاک وە بەرزی نەیی
تا فەسل دیوان مەحشەر مەبۆ طەیی

وەرگێتێرانە کەیی پیرەمێرد:

میرزام زامی حەیی

کەس نییە وەک من گەستەیی زامی حەیی
تیپی حەیی وەک تیپ حەوت لەشکری رەیی
ریشەیی نەمامی عومری کەردم تەیی
حوکمی حەیی بەحوکم سەرنوشتی حەیی
لە دوای مانگی لە هەنگامەیی دەیی

دلهم زامار و وا كهوته وهى وهى
 ههر بهداخه وهم كهى بئ بكرئ كهى
 دلهى كووست كهوتهم بهئاوازي نهى
 كهوته خه يالى سهيرى باخچهى بهى
 دوو بهى له لقي عهر عهر ئاساى نهى
 پاسه وانپانه جووتئ سىا حهى
 مهئموورن بهئهمر كردگارى حهى
 ناتوانى به بيان به شه وپش دهر كهى
 من به ته فرهى دل دهستم برد بؤ بهى
 بهى به وهى وهى خؤى خسته پهنای حهى
 حهى گهستى دهست و گهرمى هه ناسهى
 كوئله وارى كرد كولى كرد په نجهى
 دهست له رزى و دهستى بهردا له يه خهى
 كه وئمه كه ليمهى شاده به حهى حهى
 وا ههر چند ئه كه م بؤم ناكري چارهى
 ههر هاواريه به رزه چريكهى
 ده ليم گؤرت بئ بگرى تؤ وادهى
 مه گهر به شيرى مه مان ده وای كهى

به هارى نوئ رهنگ

له ديوانى پيره ميتردى مامؤستا هاواردا لاپه رهى ۲۳۶ شيعريك بلاو كراوه ته وه به ناوى
 (به هار، به هار تازه رهنگ) وهه يچى له باره وه نه نووسراوه و به شيعرى پيره ميترد دانراوه. به لام
 ئيمه دهقى هه ورامى ئه و شيعره مان له كه شكؤلى (مه محمود پاشاى جاف) دا دؤزيبه وه. پيره ميترد
 دوو جارى جياواز له يه كتر ئه و شيعرهى وه رگيپراوه و بلاو كردؤته وه. جاريك له سالى
 (۱۹۴۲) دا و جاريك له سالى (۱۹۴۹) دا. سه بارهت به ژيانى ئه م (ميرزا موسا) يه، ههر
 ئه وهنده زانراوه كه نازناوى (بيمار) بووه و خه لكى زهر دياواى قهره داغ بووه.

وه هار جه تۆ رهنگ،

ديسان نه وه هار هم نمنا رهنگ

تهرز ته موورهى تاف وهش ئاههنگ
 لاله بهراما چون لال جه رووى سهنگ
 شكؤفهى باخان وه رهق شكاو كهرد
 ههر چلئ جه لئ، منمانؤ وه فهرد
 ههر گول مويى بيدارهن جه خاو
 چه مه نان كه يلهن جه بؤى نافهى ناو
 وه نه وشهى وه نه وش ئه سربن نه سربن
 بيهن وه زينته سهحن به ساتين
 نه ورؤزى گولان خه يمى سئ ستوون
 پهى به زم ئارايى هؤردانه هاموون
 ما باقى گولان ديدهى نيم خه و
 چون مهستان جه به زم بادهى كه بخوسره و
 گشت تورمهى قرمز عهره ق چين وه سه ر
 له ب ئالوودهى مهى عه قيق ئه حمه ر
 بولبول وه نه غمهى هونين (ماهور) (۱)
 چون شيرين نه پاى خوسره و گرتهن (موور) (۲)
 ته ئسير نالهى مورغان چه مه ن
 ئايرهن پهى دل دوور كه فتهى وه ته ن
 كه يف و سه رمه ستى فه سل نه وه هار
 گشتان نه ده شتان سه ير سه و زه دار
 پهى كه سئ وه شه ن دل وه ئوميد بؤ
 نهك چوون من غه ريب دوور كه فتهى زيده بؤ

(۱) ماهور مهقاميكي مؤسقاى نارام به خشه.

(۲) شيوه ن كه بؤ مردوو ئه كرى.

وه رگيپرانى يه كه م: ۱۹۴۲

به هار تازه رهنگ، به هار تازه رهنگ
 ديسان نواندى به هار تازه رهنگ
 وپنهى ته مووره تافگهى خوئش ئاههنگ
 لالهى ئال دهرهات وهك لال له رووى سهنگ

گوپکەى درهختان ئاوس بەگەلان
 با ئەيکاتەوہ بۆ نەشئەى دلان
 گولان خەوالو لە خەو ھەلساوان
 بۆژەنگى دلان وەک نەرمە ساوان
 وەنەوشە بەنۆش ئەسرینى نەسرین
 سەرخۆشە و گەردن کەچە بۆ تايپن
 بولبول بەنەغمەى شۆرى پەھلەوى
 (قەتارى رەشۆل) بەنيوہ شەوى
 تەئسىرى نالەى مورغانى چەمەن
 ئاگرە بۆ دل دوورکەوتەى وەتەن
 کەيف و سەرمەستى^(۱) فەسلى نەوبەھار
 سەيرى سەبزەزار ديارە و ديار
 بۆ کەسى خۆشە دل بەئومىد بى
 نە وەک من غەمبار ئاوارەى زىد بى

(۱) سەرمەستى، بەھەلە نووسراوہ سەربەستى

وەرگىزىنى دووہمى:

بەھارى نووى رەنگ
 ديسان نەوبەھار، ئەنوئىنچى رەنگ رەنگ
 تاف بەخوردەى ساف سازى خۆش ئاھەنگ
 لالە ئەرەقسى لەسەر سەحنەى سەنگ
 درەختى باخان وا گوپکەى دەرکرد
 ھەر چلتن جلى تازەى لەبەر کورد
 کۆرپەى گول تازە ھەلئەسن لە خەو
 دەم و چاو ئەشۆن بەئاونگى شەو
 وەنەوشە لەبەر ئەسرینى نەسرین
 گەردن کەچ ئەکا ماتەمىن سەرشىن
 لەولاوہ خونچە پىتى پى دەکەنى
 لەنجەى قەھقەھەيش شۆخى ئەنوئىنچى

تییى گولانى چەمەن نیوہ خەو
 دەچن بۆ بەزمى شیرینى خەسەرەو
 تەئسىرى نالەى مورغانى چەمەن
 گىرى دلە بۆ شىبویای وەتەن
 کەيف و سەرمەستى فەسلى نەوبەھار
 گەشتى دەشت لەگەل دەستى دۆست و یار
 بۆ کەسى خۆشە دل بەھیوا بى
 نەک بەبەردى دەرد لانەى شىواو بى

لەخەو ھەستا بوم

لە دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا لەلایە پەرى ۲۲۱دا شیعەرىک بەناوى (قەمبەر
 عەلى) یەوہ بلاو کراوہتەوہ. لەویدا نووسراوہ کە ئەوہ شیعەرى پیرەمێردە و بەناوى قەمبەر
 عەلىیەوہ وتوویە. بەلام لە راستیدا قەمبەر عەلى یەکیکە لە شاعیرەکانى شىوہى گۆران و ئەو
 شیعەرە شیعەرى ئەوہ و پیرەمێرد وەرى گىزاوہ. وەمامۆستا ھاوار بەمەى نەزانىوہ و ھەر بەشیعەرى
 پیرەمێردى داناوہ. وە ئەم شاعیرە بە (قەمبەر عەلى رەوانى) ناویانگى ھەبە. پیرەمێرد لە
 (ژین)ى ژمارە ۵۷۷ى سالى ۱۹۳۹دا، وەرگىزى ئەم شیعەرى بلاوکردۆتەوہ.

ھەرودھا جارى دووہم لە ژینى ۹۸۱ى سالى ۱۹۴۹دا بلاوى کردۆتەوہ. ئەمە شیعەرەکەى
 (قەمبەر عەلى) یە وەک لە کەشکۆلى (مەحمود پاشای جاف)دا نووسراوہ.

«بىدار کەردەوہ،...»

ئىمشەو باد بەختم بىدار کەردەوہ
 شەو شەقەى شەرم جەوئىش بەردەوہ
 صوب لەب وەخەندەى شەفەق زەردەوہ
 بەرق پىش خانەى شەو صوب ستىزا
 سوپای ستاران لەرزو گورىزا
 جەسەر مناران بلند بى نەدەر
 خىزا بانگ بەرز (اللە اکبر)
 بولبول وە نەغمەى خۆش ئاواز بەرز
 وەندەوہ جەبام سەر مەفتول طەرز
 جىھان دیدەگان، جىھان ئافەرىن
 گرد کەوتن ئەو شۆن فکر دنیا و دین

ههروهها پیره میگرد ئەم شیعره وهرگیتراوهی (میرزا موسا) ی له ژماره ۷۴۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۴ د بلاو کردۆتهوه.

دیدهه تۆ خودات بهههق ناسیوه
تۆی سازاند بهبێ مانهند و شیوه
تۆی کرد بهسهرمهشق گۆلی بههاران
به سهرقافلای تیپی نازداران
شوکرانهی جوانیت شهوی چواردهی مانگ
وهه ماله کهم بهیانی پیتش بانگ
تا به کامی دل سوجدت بۆ بهرم
پیتلاو و نازت بهخه مه سه سهرم
من رۆژی ئەوهل که تۆم دی بهچاو
تیرتیکم درا له جههرگ و ههناو
به داو و دهرمان ساپتیشی نایین
مه گهر تۆ چاره ی بکه ی به نیگایین
په شی به خستی من له خالی تۆیه
پهنگ زهر دیم لیمۆی پهنگ کالی تۆیه
زه عیقیم وینه ی گه لای پایزه
خه م و مهینه ت و هیجران به پرینه
هیناومیهانه ته کاتی گیانه لالا
یاخوا بالای تۆ دوور بێ له به لا
تایین له توره ی زولفی موشکینت
له و کلافه ی خاو بۆ عه نه رینت
پیم بده نه زری به زری بالات بێ
زه کاتی حوسنی خالی ئالات بێ
ئهوسایه هیچت له سه ره نامینین
خوا خوتینی منیش له تۆ ناسینین

های قوربان تاکه ی

پیره میگرد له ژماره ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی رۆژنامه کهیدا شیعرتیکی وهرگیتراوه و ناوی

بهرقی پیشخانه ی سه ره سستیزا
سوپای ستاره له رزا و گوریزا
له سه ره مناره ی بلندی بێ سه ره
به رز بوو ئاوازه ی (الله اکبر)
بولبول به نه غمه ی عه شقی گۆله وه
جۆشی ئەخسته که لله و دلله وه
به جارێ ئەهلی جیهان خرۆشا
هه ره کهس بۆ رۆژی خۆی تیده کۆشا
ده و له مه نه ند سوودی لیک ئەدایه وه
فه قیر بۆ ناییک ئەسووپایه وه
عابد به ناله ی (یا هوو، یا من هوو)
موترب بۆ به زمی مه یخۆران ئەچوو
بت په رست له پای بتدا سه ره به خاک
زیکری دهر ویشان ئەگه بییه ئەفلاک
حاجی بۆ حه ج و دز بۆ جهرده یی
کارخانه یش کاربان به بێ په رده یی
هه ره کهس کارتیکی پێ سپیترا بوو
گه ر دوون وه ک رۆژان هه ره له ده ورا بوو
هه ره چیت ئەروانی ئەیزانی چییه
هه ره منم شوینی مه علومم نییه
خۆیشم نازانم که چیم و له کویم
دهنگی دۆستی راست نه هاتۆته گویم
«یا دۆست نه ماوه یا من نه مدیوه»^(۱)
فران فران له م دیوه و دیوه
کلاوم نییه دهستی پیابگرم
ئهیشزانم کهوا بێ کفن ئەمرم
تهن تهن و ته نه خه لک ئەیفروشی
هی وایشمان هه یه نیریش ئەدۆشی»

(۱) شیعره که خۆی له ویدا تهواو ده بێ و ئەوسێ به یته شیعر ی پیره میگرده.

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیری ههیه که (صرعی) ناوه، ئەمه هی ئەوه، پۆ ئەو بیژراوه». ئیمه له کهشکۆلی مهحمود پاشای جافدا، دهقی ههورامی ئەو شیعره مان دۆزییه وه. بهلام سهبارت بهژیان و بهره می ئەم شاعیره ههچمان دهست نهکوت. ئەمه دهقی شیعره که و ههگرانه کهی پیره مێرد.

های قوریان تاکه ی ئەی ئینتیزاری
تای تاقت بریان که ی ته شریف ماری
فیدات بام سادە ی پۆ نه ی سهرده مدا
خه فته بهر وه جهرگ به زمه که ی جه مدا
خه یلپوهن دیدە ی هه راسانه که ت
مه حروومهن جه گهر د بهر ئاسانه که ت
بخراممه وه ناز ئە ی بهرگوزیدە م
پا بنیه ره وه بان بینایی دیدە م
به ل جه مه میه نه ت گه ری پالاکه ت
ره وشه ن پۆ په ی دین به ژن بالاکه ت
ئەر باری ته شریف شه معه که ی دینم
ها وه خته ن ئە جه ل پۆ وه سه رینم
ئەو مه کیشای جه ور هه جرانه که ی ویت
مزانای وه حال دتوانه که ی ویت
ئیسه چون هه جران دووربت نه وه رده ن
سه ر مه ودای په یکان نه دل نه وه یه رده ن
ئبتر نیت وه ته نگ بی قه راری من
وه ی زایه له ی به رز شین و زاری من
ها وه خته ن جه یو من هه جرانه که ی ویت
سه ر سلامه تیبی من بوزان لیت
ئەمجار جه و دما چیش مه که ی جه ده ست
فه ریادی (صرعی) و عه ده که ی ئە له ست

وه گرانه که ی:

های قوریان تاکه ی وا چاوه ری به
تای تاقت بریا وه خته به ری به

فیدات به سادە ی شه وی له ناکا
له شیوه ی جلوه ی مانگی رووناکا
به رووی شه مالا بکه به مالا
مل له ده سمالا، پین له خر خالا
به لاروله نجسه هه ی بهرگوزیده
دیده که م پتیه بنی سه ر دیدە
به سه رگه ردت به با گه ردی که وشه ت
چاو روون کا پۆ دین بالای بی خه وشه ت
هینده بزانه ئە گه ره بی و نه یه ی
به زۆر ئەمکوژی و نه یه یه پیاوکوژی پتی
ناخ چی بکه م خۆزگه تۆیش عاشق ئە بووی
ئەوسا پۆ پرسه ی عاشقی خۆت ئە چی
ئیسنا نازانی سه ودای عه شق چیه
هه زار هاوار که م تۆ باکت نییه
زۆری نه ماوه ئە مره و ئە مبه ن
دیاره سه رخۆشیی من له تۆ ئە که ن
ئەوا من پۆییم تۆ به سه لامه ت
چۆنی له ترسی پرسی قیامه ت

پیره مێرد و مه جندوبی شاعیر

(مه جندوب) شاعیریکی شیوه ی (گۆزان) هه ورامیه. شیعریکی هه یه به ناوی (قیبله مەلال) پۆ که پیره مێرد سنجار وه ری گێپراوه، جارێک له دیوانی پیره مێردی مامۆستا هاواردا له لاپه ری ۱۷۰ دلاو کراوه ته وه به ناوی (وهک ژهر تال بێخ) نووسراوه به ناوی مه جندوبه وه بلاوی کردۆته وه. واته به لای مامۆستا هاواره وه شیعری پیره مێرده و به ناوی ئەو شاعیره وه نووسیوه. به لام وهک لیته دا دهقی هه ورامیه که ی دهنوسین شیعری مه جندوبه و پیره مێرد وه ری گێپراوه. جاری دووم پیره مێرد ئەم شیعره ی له رۆژنامه که یدا ژماره ۵۸۰ ی سالی ۱۹۳۹ دلاو کردۆته وه. جاری سێیه م له ژینی ژماره ۷۴۰ ی سالی ۱۹۴۴ دلاوی کردۆته وه. ئیمه وه گرگێپرانی دیوانه که و ئەوی سێیه م جار دهنوسین.

مه جڏووب

قيبله م مه لال ٻو،... (۱)

دلئي غه یر جه خه م خالت مه لال ٻو
 ٺه و دل ٺه دانه ی شه و چرای لال ٻو
 تو خودا بازهش یا وه زوخال ٻو
 دیدی دایما نه دینو پالات
 هه رده م نه ره ٽیو وه گه ردی پالات
 ٺه و دیده دیدی جه یر توند خیز ٻو
 تو خودا بازهش باسو ما بیز ٻو
 سه ری و سه ری که مان ٻو هه ر ٻو
 شه وان سه ر نه دٻ وه ئاستانه ی تو
 ٺه و سه ر ٺه ر سه ردار ده وران دوون ٻو
 تو خودا بازهش با سه رن گون ٻو
 ده ستی ده س نه دوت نه که مه ر په یوه س
 نه شو ت وه گه رده ن په یا په ی، ده س ده س
 ٺه و ده سته ٺه رده س جه لاد به ور ٻو
 تو خودا بازهش با به سته ی جه ور ٻو
 پای ٻی په ی په ی ره و تو نه ٻو، وه پا
 وه رای یانه ی تو نه شو و وه پارا
 ٺه و پا ٺه ر پای پاک به در مونیر ٻو
 تو خودا بازهش با نه زنجیر ٻو
 قیبله م با ده سم جه دامانت ٻو
 (مه جڏووب) نه زومره ی غولامانت ٻو

(۱) ٺه م شیعره به هله له دیوانی وه لی دیوانه ی ماموستا عوسمان هه ور امیدا به شیعری وه لی دانراوه. به لام ماموستا عوسمان هه ور امی خو ی له گو قاری (به یان) دا ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ د رونی کرد ٻه وه که ٺه و شیعره، شیعری مه جڏووبه و به هله له له ویدا دانراوه.

وه رگپرانه که ی پیره میترد:

وهک ژه هر تال ٻی، وهک ژه هر تال ٻی
 تامی زبانم با هه ر وا تال ٻی

دلئي ٻی غه می خالت مه لال ٻی
 ٺه و دل ٺه دانه ی شه و چرای لال ٻی
 با گه وه هری تاج رو سته می زال ٻی
 تو خوا لی ی گه ری با به زوخال ٻی
 سه ری سه ربه رز بی ت ٻو باره گای تو
 به شه و سه ر نه دا له باره گای تو
 ٺه و سه ر سه ردار ده ورانی دوون ٻی
 تو خوا لی ی گه ری با سه رن گون ٻی
 دیدم دیدیه که نه بینی چاوت
 چا و نه ری ٽی به گه ردی پی لوت
 ٺه و دیده دیدی ٺه هو ی ته نی یا ٻی
 تو خوا لی ی گه ری با نابینا ٻی
 ده ستی پر نووری یدی بیضا ٻی
 ٺه گه ر له ده سته ی زولفت جودابی
 هه ر چه ند فرعه ونی پی پر نازابی
 ٺه و ده سته با هه ر به سته ی قه زابی
 په ی په ی په ی جه سورت نه بی په یا په ی
 وهک سی به ر ری گات نه پیوی په ی په ی
 ٺه و پایه پایه عه رشی ره حمان ٻی
 یا خوا پا به سته ی کو تی زیندان ٻی

وه رگپرانی سییه می پیره میترد سالی ۱۹۴۴

دلئي مه لال ٻی

دلئي له خالت، خالی مه لال ٻی
 تو خوا لی ی گه ری با به زوخال ٻی
 ٺه و دل ٺه دانه ی شه و چرای لال ٻی
 سه ر، سه ر مه ست نه بی به مه ی مه ی خانه ت
 به شه و سه ر نه دا له ئاستانه ت
 ٺه و سه ر سه ری سه ردار ی چه رخ ٻی
 له سه ر پریندا وهک سه ری به رخ ٻی

دیدم دیده‌ک نه‌بینی بالات
 دائم نه‌پژری به‌گه‌ردی بالات
 ئەو چاوه ئەگەر چاوی شایبی بی
 یاخوا هەر کوێر و بی بینایی بی
 دەستی که دەستی تو نه‌نیتە دەست
 بو خزمەتی تو نه‌جوولتی په‌یوه‌ست
 ئەو دەسته ئەگەر (یدی بیضا) بی
 یاخوا ئەو دەسته هەر به‌سزا بی
 پتیه‌ک که له‌رپی تو دا دیل نه‌بی
 وەک قه‌یسی دوجەیل ئارا گیل نه‌بی
 ئەو پتیه ئەگەر پتی فریشته بی
 له‌خشته چوویی و هەر شکسته بی
 (مه‌جدووب) له‌زومره‌ی غولامانت بی
 دەستی به‌نده‌گی به‌دامانت بی

پیره‌مێرد و (داخی) شاعیر

له‌دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مری مامۆستا هاوار) دا لاپه‌ره‌ی ۲۴۴ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (دله‌ با به‌س بی) وه‌ به‌شاعیری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له‌ راستیدا ئەو شاعیره‌ شیعری (داخی) شاعیره. وه‌ پیره‌مێرد دووجار ئەو شاعیره‌ی وه‌رگێراوه و له‌ رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه.

جاری یه‌که‌م: ژین ژماره‌ ۸۱۲ سالی ۱۹۴۵.

جاری دووهم: ژین ژماره‌ ۹۳۰ سالی ۱۹۴۸.

جاری دووهم نووسیبوه‌ شیعری (داخی به‌راست) واته‌ شیعری داخییه‌ و به‌ناوی داخییه‌ وه‌ هه‌لنه‌به‌ستراوه و نه‌نووسراوه.

لیته‌دا پتیه‌سته‌ ئەوه‌نده‌ی که به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌داخی و ژبان و به‌ره‌مه‌می بخه‌ینه‌ پێش چاوی خوێنه‌ران:

۱- له‌ کتیبی (یادی مه‌ردان) ی مامۆستای پایه‌به‌رز (مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌رپس) دا به‌رگی دووهم لاپه‌ره‌ی ۴۱۲، ۴۱۳ دا سه‌باره‌ت به‌داخی و ئەو شاعیره‌ نووسراوه:

«دۆستیکی تری مه‌وله‌وی (شیخ عبدالله‌ی داخی) یه‌ که شاعیریکی به‌رز بووه و هەر چه‌ند

به‌باشی بۆم ساغ نه‌بووه‌ته‌وه‌ کتیه‌، به‌هه‌ندێ نیشانه‌دا وا دیاره‌ شیخ عبدالله‌ی مراد وه‌یسی خالۆزای مه‌وله‌وی بی. به‌نیشانه‌ی ئەوه‌شا که مه‌وله‌وی گه‌لێ پارچه‌ شیعری خوێ بۆ ئەم نووسیه‌، ئەبێ ئەمیش شیعری زۆری بۆ ئەو نووسیبی». هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و شاعیره‌ی لیته‌دا مه‌به‌ستمانه‌ و ده‌ق و وه‌رگێرانه‌که‌ی ده‌نوسین له‌ لاپه‌ره‌ ۴۱۲- ۴۱۳- دا مامۆستا ده‌فه‌رموی «ئیمه‌ وای بۆ ئەچه‌ین داخی ئەم پارچه‌ شاعیره‌ی به‌بۆنه‌ی کۆچی دواپی مه‌وله‌وییه‌وه و بۆ لاوانده‌وه‌ی وتی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ گۆڤاری (به‌یان) ی ژماره‌ ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ دا له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیه‌ «ئەم شاعیره‌مان هاوچه‌رخ و هاوده‌می مه‌وله‌وی بووه و نامه‌ و هۆنراوه‌شیا بۆ یه‌کتر ناروووه‌. له‌ دیوانی مه‌وله‌وییدا لاپه‌ره‌ ۱۰۲، ۱۰۵ هۆنراوه‌یه‌کی مه‌وله‌وی تو‌مار کراوه‌ که بۆ ئەم شاعیره‌ی نووسیه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر په‌یوه‌ندی به‌م به‌شه‌وه‌ هه‌یه، به‌پتیه‌ستم زانی لیته‌دا بینوسمه‌وه: مه‌وله‌وی ئەم پارچه‌ هه‌له‌سته‌ی له‌ وه‌رامی شیخ عه‌بدوڵلای داخییا نووسیه‌، که شاعیریکی به‌رز بووه، وه‌ زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌له‌سته‌ بۆ مه‌وله‌وی ناروووه و ئەویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه. جارێکیان مه‌وله‌وی له‌ وه‌رامدانه‌وه‌دا دوا ئەکه‌وی. داخییش غه‌زه‌لیکی بۆ ئەنیری وه‌ له‌ غه‌زه‌له‌که‌یا گله‌بی ئەکا به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وته‌که‌ی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان ده‌نوسیت «له‌م هۆنراوه‌یه‌دا نو‌ به‌یت شیعری مه‌وله‌وی به‌ر چا و ئەکه‌ون، نه‌ک تاچه‌ شیعریک داخی بۆ خوێ ناماژه‌ی هه‌موو هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ئەکات».

لیته‌دا ده‌قی هۆنراوه‌که‌ی (داخی) ده‌نوسین، وه‌ک مامۆستا عوسمان نووسیه‌ و له‌ پال ئه‌ویشدا مه‌به‌ستی خو‌مان که هه‌ردوو وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرده‌ ده‌نوسین:

«دله‌ باوه‌س بو، دله‌ باوه‌س بو(۱)
 هوشیار به‌ر واده‌ی مه‌ستیت باوه‌س بوو
 زیامت باوه‌س وده‌س هه‌وه‌س بوو
 وه‌س فامت نه‌ فیکرکه‌رده‌ی عه‌به‌س بوو
 باوه‌س خه‌یالت خه‌یالتی خال بوو
 وه‌س حالت په‌ی زولف زوخال به‌د حال بوو
 وه‌س وه‌ته‌مای وه‌سل نازک نه‌وه‌الان
 سه‌رمایه‌ی عومرت بده‌ر وه‌ تالان
 بدیه‌ هامده‌ردان، هام فه‌ردی هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 گه‌ردین وه‌ خه‌یال نازک که‌رده‌وه
 وه‌ باری فیراق ئەندۆی ده‌رده‌وه

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌الی‌که‌وه
 وه په‌ژاره‌ی خه‌م بووم لالی‌که‌وه
 مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
 نه‌ی وارگه‌ی په‌رشو‌ر وه ناکام وه‌شته‌ن
 خالی بی‌یاگه‌ی نازک خه‌یالان
 بی مه‌دداح مه‌نده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
 مه‌یخانه خالی، مه‌یخواران بی شه‌وق
 باده‌که‌ش ماتهم باده‌نو‌ش بی زه‌وق
 زیاد جه‌گردین شای سینه‌سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (۲) جافان
 جاداری ره‌ویه‌ی (بی‌سارانی) بی
 ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
 ئه‌شعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
 جه‌خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌نمانا
 فه‌ردی وه‌ش مه‌زموون (مه‌لا) که‌ی گۆران
 ئه‌بیاتی ته‌رکه‌ی مه‌دداحی بو‌ران
 واتای واجیوه‌ند (خانا) ی دل خه‌مین
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) ده‌روون ماتهمین
 ئه‌فکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
 ئه‌بیاتی نه‌بات - نه‌جه‌ف - په‌روه‌رده
 بی نموون جه‌فیکر خه‌یال خاسیش بین
 بی وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
 واده‌ی موناجات (قاضی الحاجات)
 وه کزه‌ی ده‌روون سه‌دده‌ق دل هه‌رسات
 ئه‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فافته‌ر جه‌لال
 مه‌سفت وه‌قه‌له‌م سه‌رنوکی خه‌یال
 «یا جه‌گۆنای من که‌رهم ناوانته‌ر
 ره‌حمت جه‌تاوان من فراوانته‌ر»
 «تۆم هه‌نی وه‌تاک دانا و توانا
 تۆم هه‌نی، هه‌نی وه‌کیم بوو هانا»

نه‌فه‌سلی فیراق وه‌سه‌د زاری و ده‌رد
 ئه‌ی لاله‌ نه‌گه‌نج خاتر به‌ر ماوه‌رد
 «تاقه‌ت بی وه‌هون جه‌سه‌ختی زامان
 تک تک چه‌نی هه‌رس ریتزا وه‌دامان»
 نه‌وه‌ختی هه‌یجران خاتر نا شادی
 وه‌ی چه‌ند به‌یت مه‌وات گه‌رده‌ن نازادی
 «من شه‌وی ناله‌م جو‌ش ناوه‌رده بوو
 سه‌گی ئاسانه‌ت بیدار که‌رده بوو»
 چوون واده‌ی هه‌وه‌س باده‌ی حه‌قیقی
 ماماش وه‌خاتر جیلوه‌ی ته‌حقیقی
 ته‌نخوا‌ی وه‌جه‌ی مه‌ی مه‌یخانه‌ی باقی
 ئه‌ی دانه‌مدا شاپاش وه‌ساقی
 «یاران و به‌ردن نو‌به‌مه‌ن وه‌ی ده‌ی
 ئیسه‌ وه‌کاره‌ن ساقی نه‌شه‌ی مه‌ی»
 واده‌ی ئاره‌زووی دیده‌ی جه‌مین گول
 چوون واز که‌ر قفل سندووقخانه‌ی دل
 ئه‌ی لولوی نه‌خت په‌سه‌نده‌ی خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شوی غه‌واسان
 مه‌وست ئه‌و سه‌حرا په‌ره‌ی حه‌کاکان
 تا بوو وه‌زینه‌ت جه‌رگه‌ی دلپاکان
 «باله‌خانه‌ی چه‌م دپوانه‌که‌ی توو
 پا نه‌نا وه‌و گل ئاسانه‌که‌ی توو»
 «تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا
 نازیز بو‌جاری پا بنیه‌ر پیشدا»
 ته‌عریفی تفه‌نگ خالی هه‌یجرانبار
 وه‌ی فه‌رده مه‌که‌رد نه‌عالم ئیظهار
 «خاراوی خانان، طاق قوول، لول وهرده
 چوون نیگای دل‌به‌ر هه‌زاره که‌رده»
 «دروستی و هه‌لمه‌ت قه‌ضا خه‌یال طهور
 نار و ناله‌ و دوود په‌عد و به‌رق و هه‌ور»

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالنه وه
 وهی گشت جه واهیر دانهی لاله وه
 غه یوری مه عشوق حه قیقی حازر
 وه نیم ته جه لاله نه صورهی ظاهر
 دیت چهنی کوورهی دهروونش که رد سهرد
 چوون پای خه یالان نازک گهردش بهرد
 ئینصافهن وه سهن ههرزهی بی مایه
 وهس عومرت وهی طهور بدر وهزایه
 بی به ده لهن عومر، خاسش ههر پاسهن
 باختش پهی مه عشوق بی به دهل خاسهن

(۱) ئەم شیعره بریتییە لە چل و یەک بەیت، لە نوسخەی کەشکۆلی مەحموود پاشای جافدا سی و حەوت - ۳۷-
 بەیت بوو.

(۲) ئەو ناوانەی لە نێوان دوو کەوانە نووسراون هەمووی ناوی شاعیرن وە ئەو بەیتانەی لە ناو کەوانەی بچوو کدان
 بەیتی (مهولهوی) ن.

وه رگپرائی یه که می:

دلّه با بهس بی، دلّه با بهس بی
 هۆشت بی ئیتر مهستیت با بهس بی
 ههوسارت با بهس به دهس هه وهس بی
 بهس هاو نشینت له گه ل ناکهس بی
 با بهس خه یالت به دحالی خالّ بی
 بهس مه تالی عومر پامالی مالّ بی
 بهس ئاره زووی وه سلّ نه و بهر نه مامان
 بتخاته قورا و سه رتا به دامان
 سه یرکه هام فهران هام دهرس و هام مه شق
 نازک خه یالان دهروون دهریای عه شق
 هه موو به ناله و ئاهی سه رده وه
 به سوژی دووری و کزهی دهرده وه
 ههر کهس به مه یلی نهو خالی که وه
 به په ژارهی خالّ چاو کالی که وه

به نابه کامی بادهی مه رگیان چیشت
 هه وارگهی پر شوڤ جیهانیان جی هیشت
 شوینیشیان گوم و نازک خه یالان
 ده وره یان چۆل بوو پیروژه خالان
 مه یخانه خالی مه یخواران بی شهوق
 ساقی ناباقی خالّ خاسان بی زهوق
 کوچی دوایی کرد شای سینه سافان
 مه خدوومی (مه عدووم) مه ولهوی جافان
 (بیسارانی) بوو، شیخی بیساران
 زه مزه مهی ئه بیات نه ما وهک جاران
 ئه شعاری (یوسف) شعاری (خانا)
 له ریتی ئه ده بدا گـورج و ته وانا
 واتهی (وه لئه و خان) خانی شاعیران
 فه رموودهی (شه فیع) پیری ماهران
 ئه بکار ئه فکار (صالح) ی کورده
 نه باتی ئه بیات (نه جهف) په روه رده
 سوژی دهروونی (دییوانه کهی شه م)
 کفتهی (ره نجووری) دهروون دهریای خه م
 شاعیری به رزی کوردیمان زۆر بوون
 له ریتی ئه ده بدا به زات و زۆر بوون
 په ی دهر په ی که وتنه ریتی نهو دنیا وه
 وهک تاق تاق که ره ههر (داخی) ما وه
 داخه کهم ئه ویش که پیره می رده
 له داخی ئه وان به ئاه و دهرده
 پرووی وا له قایی (قاضی الحاجات)
 به ناله ی شه وان که وته موناجات
 ئه پارێتته وه بو ژید و مه لبه ند
 گیرۆده ی جه هلن، رزگار بن له به ند
 ئه لّی ئه ی خودای مولک و ئینس و جان
 بمانپارێزه له ته فره ی شه بیتان

به‌ژانی زامان خویشی لیم بی‌زرا
 پیالته‌ی عه‌یشم وەرگه‌را و ریژرا
 تاقت بوو به‌خوین له ئیشی زامان
 له‌گه‌ل فرمی‌سکا، رژایه دامان
 به‌ناهی سارد و به‌فرمی‌سکی گهرم
 به‌ریشی سپی که لیبی ئه‌کرئ شه‌رم
 نۆرده‌ی به‌زه‌بی و ره‌حمی تو‌مانه
 ئه‌گینه‌ی رۆ‌رۆی دوایی رۆ‌مانه

وهرگێڕانی دووه‌می: که له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو کراوه‌ته‌وه:

دلّه با به‌س بێ، دلّه با به‌س بێ
 وەر‌وه هۆش خۆت دلّه با به‌س بێ
 جلّه‌وت با به‌س به‌ده‌س هه‌وه‌س بێ
 به‌گه‌ری سه‌ودا دلّت قه‌قنه‌س بێ
 با به‌س خه‌یالت خه‌یالی خال بێ
 به‌پیری عه‌قالت وړکی منال بێ
 تاکه‌ی په‌یج‌ووری دیدی بازانی
 تاکه‌ی گه‌یژده‌ی گه‌ردن قازانی
 سه‌یرکه‌ هه‌م فه‌ردان هه‌م دهرد و هه‌م مه‌شق
 نازک خه‌یالان ماسی دهریای عه‌شق
 هه‌ر به‌که‌ به‌داخ له‌یلتکی بێ مه‌یل
 دهردی پر مه‌یحنه‌ت دل له‌هیجران که‌یل
 به‌ره‌و دو چوونه‌ هه‌وارگه‌ی ژیر خاک
 ناوی ون ک‌کردن، دهورانی بێ باک
 خالیه‌ شوینی نازک خه‌یالان
 نه‌ما گۆرانی ئه‌گره‌جه‌ و خالان
 له‌هه‌مووان په‌یشت‌تر شای سینه‌ سافان
 مه‌خ‌دوو‌می (مه‌عدوو‌م) مه‌وله‌وی جافان
 جین‌شینی ئه‌و (بیت‌سارانی) بوو
 خاوه‌ن ته‌ریکه‌ی هادی ثانی بوو

ئهبیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
 (مه‌لاکه‌ی گۆزان) شاعیری دانا
 ئه‌شعاری ره‌نگین (دیوانه‌که‌ی شه‌م)
 واته‌ی (ره‌نج‌ووری) دهر‌وون پر له‌خه‌م
 من که له‌شعردا ناگه‌مه‌ ئه‌وان
 هاوار ئه‌به‌مه‌ باره‌گای به‌زدان
 هانا‌م به‌تۆبه‌ ئه‌ی خ‌ودای بی‌چ‌وون
 عه‌ف‌وت له‌تاوان به‌نده‌گان ئه‌ف‌زوون
 منیش د‌وای ئه‌وان ئه‌رۆ‌م به‌نۆبه
 له‌گونا‌ه تۆبه‌، به‌خشنده‌ش، تۆ، به‌

ئ‌ه‌و شاعیرانه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌للای داخی ناوی هینان ئه‌مانه‌ن: مه‌وله‌وی، بیت‌سارانی، یوسف،
 خانا، مه‌لاکه‌ی گۆزان، وه‌لی دیوانه‌، ره‌نج‌ووری، شه‌فیع، مه‌لا ولدخان، نه‌جه‌ف، صالح.

پیره‌مێرد و شیعرێکی (پیر میکائیل)

پیره‌مێرد له‌رۆژنامه‌که‌یدا^(١) شیعرێکی ئه‌م شاعیره‌ی شیتوه‌ی (گۆزان) ی وهرگێڕاوه‌ و
 په‌یشت‌ه‌کی کورتی بۆ شیعره‌که‌ نووسیه‌، به‌م جۆره‌:

«ئیمه‌ پیر میکایلیکمان بووه‌ که ئه‌م ئیلی جافه‌ له‌ته‌نگانه‌دا هاواری ئه‌که‌ن، ئه‌م زاته‌ وه‌کو
 له‌ویلایه‌تدا که‌رامه‌ت‌داره‌، له‌شعیریشا به‌شداره‌. جار جار هه‌ندێ شیعرێ ئه‌و ئه‌نووسم، هه‌ممه‌ت
 و به‌ره‌که‌تی حازر بێ ئه‌مه‌ته‌»^(٢).

هه‌روه‌ها مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی نووسیه‌ «دهرباره‌ی ئه‌م شاعیره‌یش شتیکی
 ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌م شیعرانه‌یش که‌ لێره‌دا ده‌یان‌نووسم له‌که‌شکۆلی مه‌لا عه‌زیزی
 ریشاوی وهرگێراون و به‌روونی ناوی (مه‌لا میکاییل) یان له‌سه‌ر نووسراوه‌»^(٣).

ئنج‌ا مامۆستا نۆ پارچه‌ شیعرێ ئه‌و شاعیره‌ی هه‌ر به‌شیتوه‌که‌ی خۆی نووسیه‌ به‌لام ئیمه‌ له‌
 دیوانی ته‌واوی بیت‌سارانیدا که‌ مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماده‌ی کردووه‌ و ده‌سنووسه‌، ده‌قی
 ئه‌م شیعره‌ ده‌نووسینه‌وه‌.

مه‌ولام گول‌خونجی ساوا و نه‌شکوفته
 سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته
 هه‌یمای نه‌ب‌ریان نامش به‌گولئ
 نه‌ژنه‌وان به‌گۆش ناله‌ی بلبلئ

به نیم نیگای ویش هیچ نه زانو
چهند شیخ سنعان ئیمان مهستانو
نهر بلبل نه رووش نه غمه بوانو
دین دینداران باتل مه مانوو
ئانه که سیوهن نه شکوفته ساوا
داخو یانهی کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷ .

(۳) که شکوئی که له پووری ئه ده بی کوردی محمد علی قهره داغی ل ۲۲۷ .

وه رگپرانه که ی:

مه ولام گولخونچهی ساوای نه شکوفته
وه بۆن عه ترش یانهی دل روفته
سه ودا ی چهند بولبول تیشدا نوهوفته
نهرگس شه و بیدار ئه و هیمان خوفته
ناوی نانری هیششتا به گولئی
نه که وتۆته گوئی ناله ی بولبولئی
با ی به یان که ئه و له خه و ههستیئی
له شیخی سنعان ئیمان ههستیئی
ده رده دار له سه ر نه و شکوفته ی وا
به بۆنی عه تری خه م ئه دهن به با
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ئاخو مالمی کی پی پی ده بی ئاوا

پیره میرد و شیعیکی حه سه ن ئه فه ندی مامی

پیره میرد چهند جار تیک باسی ئه م حه سه ن ئه فه ندی مامه ی کردوه که شاعیر بووه و به لام
شیعه کانی فه وتاون، له یه کئ له ژماره کانی رۆژنامه که بیدا (۱). به ناوی (یادی رابووردوو) هوه
باسیکی کورت و شیعیکی مامی نووسیوه: «دراوسیه کمان بوو، (حه مه ی قاله به نا) ی ناو

بوو، دهنگی زۆر خۆش بوو حه سه ن ئه فه ندی مام خوی دابوویه فیتری مه قامات و شیعی خۆشی
کردبوو. به عاده تی ئه وسایه دوو ژنی هه بوو هه ردوو کیشیان جوان بوون، رۆژی قینی هه لده سی
به جارئ هه ردوو کیان ته لاق ئه دا، شه وی به سه را دی که سیانی لا نبیه، ناگری تی به رنه بی، ده ست
ئه کا به شیوه ن، گۆرانیه کی (حه سه ب حالئ) خۆی نازانئ، دیته لای مام چهند شیعیکی
به شیوه ی شیوه ن بۆ ئه نووسی ئنجا به سۆزه وه ئه یگوت، زۆر ته ئسیری بوو هه ندیکم له بییر ماوه،
ئه مه بوو:

به دوو تییر دل بریندارم، ره وانه خوین له دامانم
له ناو فرمیسیکی خو ما غه رقه، سه ر تا به دامانم
وه سیته دوو ژنه ی دوو دل، دل ئاسوده نییه یه ک ده م
منیش ئه و دوو دل ئه ی ویرانه مال بووم وا په شییمانم
خودا تا دای به من، وای دا به جارئ وه سلئی دوو دولیه ر
ده سه یری چی به سه ر هینام فه له ک چۆن کردی تالانم
ئه میشم چوو، ئه ویشم چوو، وه کو کوردی له جه ژنان بوو
بینای ژین و ژیان تیکچوو به جارئ مالمی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئابی ۱۹۴۷

نه و به هار ره شه (۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وه رگپرانئ ئه م شیعه ی (بیتسارانی) له رۆژنامه که بیدا بلاو کردۆته وه و خۆی نووسیویه
که شیعی (بیتسارانی) یه، ئیمه دهقی هه ورامی شیعه که مان له دیوانی بیتسارانی ماموستا
عوسمان هه ورامیدا دۆزییه وه و بۆ به راورد ده ینووسین.

«نه و به هار ره شه، نه و به هار ره شه
له پیش چاوی من، نه و به هار ره شه
هه وری ماتهم ره نگ روو له گه رده شه
من به سه ر گولدا، گریانم به شه
نووری بیناییم له جییدا نه ما
ئه ستییره ی به ختم وا له ناو ته ما
پیتی شادیم کووره له داوی خه ما
ره نگم به هییه، له ده ست وه ره ما

هەر چەند ئەببەنم پەرهی خونچەیی گول
 ویتەیی ئەو گولە، لەت لەت ئەببە دڵ
 ماته می و بەهار دەردیکە مشکل
 بولبول، مەخوینە، پتر لەسەر چل
 هەر گول ناسۆری هەر سۆسەن خاری
 هەر گولشەن زامان هەر لاولاو ماری
 هەر رۆژی شەوی، هەر شەوی تاری
 بە دەست دنیاو، لە گیان بیتاری

(۱) بروانە ژین ۵۶۱ سالی ۱۹۳۹ .

دەقی شیعەرەکە:

نەو وەهار سیان،...
 ئەمسال وە تالەم نەو وەهار سیان
 نوور بینایی جە دیدەم جیان
 بە هیچ رەنگیدا مەتاو و دیان
 من هەر یەند مەگنوم چەم بەدین گول
 چوون خونچەیی نەوخیز لەت لەت مەبو دڵ
 هەرگول نەشتەری، هەر سۆسەن خاری
 هەر چەمەن زیندان، هەر شەتاو ماری
 وە بەختم بدیە تەور شییویان
 سپای مەینەتان وەنەم دیویان

لەیل بەجەمال

۱۹۴۴

ئەم شیعەر بەناشکرا دیارە کە شیعری یەکی لە شاعیرانی شیوەی (گۆران - هەورامی) یە و پیرەمێرد وەری گێراوە، بەلام وەک گەلی پارچە شیعری تر کە لەبەر دەستماندا، پیرەمێرد ناوی کەسی لەسەر شیعەرەکە نەنووسیبووە؟! گەلی گەراپن و ماندوو بووین دەقی هەورامییەکەمان نەدۆزیبەو!

مەحمود پاشای جاف

نەجمەددین مەلا
 لە نەورۆزی سلیمانیدا

له ییل به جه مال، له ییل به جه مال^(۱)
دهرکهوت له روویدا، جلوهی زولف و خال
دلی بهند ته کرد به ریشوی دهسمال
نیم نیگای شیخی ته خسته خه یال
ته گریجهی جهرگی ته کرد به زووخال
پیکه نینیکی بو خهم و مهلال
جاریک بو به کجار هر وهک مشت و مال
هه زار روسته می ته خسته ناو چال
له گهله درهختان ته یسمی شغال
گولاو نه فشانی گولی گونای نال
پیتی به بون ته کهوت ته مرد دایکی نال^(۲)
تیری برژانگی وهک خه دهنگی زال
عاشقانی خوئی ته خست لال و پال
پرشنگی چاوی به خوماری کال
سه رانهی ته سهند له دیدهی غه زال
واته ی تهو ده مه و به دوو لیوی نال
لوقمانی پهک خست له ته قل و که مال
(حجر الأسود) بو بو بو به خال
حاجی ته وافی خوئی ته کرد به تال
مینای گهردنی به جلوهی جهلال
قوربانی پیایوی بو ده بوو جهلال
له دوگمه ی سوخمه و کوزمه ی به بی کال
عهتری شه مامه ی ته با بای شه مال
میخهک بهند له سه سینه ی زیوی قال
خرنگه ی دی له گهله پاوانه و خرخال
شیرینی ته رهن که و ته گروگال
به لایه لایه ی بانوی چه مچه مال
خوئی نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
کوردستان پر بوو له شهوق و جه مال

به قه له می سوور به په نجهی شمشال
فتوای مهرگی دام وهک نایه ی قتال

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴

(۲) له کاتی خویدا که مندالی ساوا ته مرد و وهک نیستا دکتور و دهرمان نه بوو ده بانگوت (شهوه) یاخود (نال)
گرتوویه تی. ته مانه شتیکی ته فسانه یی بوون.

زیلله ی زایه له^(۱)

پیره میترد دوو جار ته شیعری شاعیر (کلاشی) ی، وهرگیپاوه، جاریک له سالی ۱۹۳۷د و
جاریکیش سالی ۱۹۴۵. له که شکوئی مه محمود پاشای جافدا شیعیتریک هه به به ناوی (نهویه ر
نه مامی) له سه ریه وه نو سراوه (شیعیر مه لا مسته فای کلاشی)، تارمایی و کاریگه ری تهو شیعه
له شیعه که ی پیره میتردا دیاره. به لام سی به ییتی دوا ی شیعه که ی پیره میترد په یوه ندی بهو ده قه وه
نییه.

زیلله ی زایه له ی له رزانه و لاگیر
پزیله و تاسه سه ر بهن له رزی و سی تیر
زهی قه تاره و لاره ی ژتیر گهردن
چهند که سی خسته چه له مه ی مردن
به شهوقی سینه و بوئی میخه کبه ند
شیخی کرد به په ند، سوئی کرد پا به ند
هاوارم به خوا له لاره له نجه
په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجه
رهگی گیانی به ست به ده ست و په نجه
چاو هه له خلیسکی بو سه ر تهو گه نجه
به تای داوی زولف که مه ندی گورگیر
دلی چهند که سی کردووه به نیچیر
به شیرری برۆی وهک گوناهاکاران
له ت له تی کردووه جگه ری یاران
بو به دبه ختی سهخت به دئیقبالی من
بو ره نجه پزیی و ویران مالی من

له پټې گوزهرېک روژې تووشې بووم
 وهک برووسکهی هور شهوقی دا له پروم
 تیری برژانگی کیشایه ناو دهست
 نایه کهوانی سهختی برژی مهست
 گوش و گوش کیشای په نجهی لی بهردا
 وهک گیغهی شمقار کشا له سهردا
 دای له په رهی دل جیگا کهی خه تهر
 له گازی پشتم نووکی چووه دهر
 دهستی زه لیلیم گرت به زامه وه
 به لنگه فرتی بوی تلامه وه
 ئیستاش برینم که وتوته ناسور
 له گیانه لادام وا به دهستی زور
 دکتوری نییه بیت بو دهوای زام
 خه مخواری نییه دانیشی له لام
 بی یار بی رفیق بی ماوا و بی دهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خه تهر
 «لیفه شپه کهم ته دم به سهردا
 به خه یال ته ویش دینم له دهردا
 چی بکه م جیگا کهم ری بهو ناکه وی
 بیکه م به میوان بو تاقه شه وی
 توخوا لپی گهری با ههر خه یال بی
 نامه وی عه شقم کزی ویسالی بی»

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۷۳ سالی ۱۹۴۵ .

به نندی نای نای (۱)

پیره میترد هم شیعری له شپوهی (گوزان) هوه ودرگپراوه بو سهر شپوهی سلیمانی. به لام وهک
 خوی نووسیویه خاوه نه کهی نه زانراوه کتیه. نیمه دوزیمانوه که شیعری بیسارانییه (۲). پیره میترد
 نووسیویه «به کورینی، به نندیکی نای نای-م، له نای نای بیژه کانی وهک، مچه نورهی، و باوه
 زهینه ل، بیستمو، ئیستایش نازانم هی کتیه؟! وا ته وندهی که له بهرم ماوه، به شپوهی خویمان

ته پیوسمه وه، خوزگه یه کتیک بوی ته دوزیمه وه هی کتیه؟!». .

ته مشه و گریکی وام که وته دهر وون
 بلتیهی گه یییه توی سه قفی گهر وون
 له کلپه ی ناگر، که زوری هانی
 هاوارم ته کورد هه ی ناوه دانی
 نای خیره ومه ندی نه هلی په حمه تی
 گوزیه ناوم بگه یه نیستی
 به هاوارم هوه هات نه وهاله یی
 شیرین نه ندای چوارده ساله یی
 چوست و چالاکي به گورجی و به تاو
 په لاماری برد بو گوزیه یی ناو
 گوزهی هه لبری و کردیه سهرما زوو
 وهیزانی ناوه، توم هه ز نهوت بوو
 من له دووره وه بونی نه وتم کورد
 به لام نه و رشتی پیما دهستو برد
 به دهست و زبان نه لالام هوه
 نه وتم پیا مکه که نه پارامه وه
 له بهر به ختی من، نه هاتی نه جهل
 هاوارمی نه بیست له بهر په له پهل
 که نهوت نزیکی ناگر که وته وه
 ناگر سهرله نوی گری به سته وه
 ئیستاش سووتاوی نه و ناگری عه شقم
 له راو و رسما پوخته ی نه و مه شقم
 لافی عاشقی بی سهره نجامه
 تا، وا نه سووتی ناپوخته و خامه

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۸۵ سالی ۱۹۴۷ .

(۲) هم شیعره مان له دیوانی بیسارانی ماموستا عوسمان هورامی ودرگرتووه.

دهقی شیعره کهی بیسارانی برتیهی له نو بهیت، وهک له دیوانی دهستنووسی ماموستا عوسمان
 هورامیدا نووسراوه، به لام لای پیره میترد بووه به دوانزه بهیت. واتا سی بهیتی لی زیاد کردووه.

ئەمشەو ئایرئ گری بەست نە دەروون
بلیسەش یاوا وەسە قفی گەردوون
جە کورە ی ئایر، جە بلیسە ی نار
ستیزام چوون بەرق، ئاو کەردم هاوار
جە هاوار هاوار شفا و لالە ی من
جە هە ی ئاو هە ی ئاو شین و زالە ی من
تمەز مژنە وۆ یەک خودا تەرسئ
مسلمان سیفەت راگە ی هەق پەرسئ
ماوەرۆ گۆزە ی نەفت (بیت المال)
مە شانۆ وەر ووی گری بەستە ی شەمال
پیسە مەزانو یە گۆزە ی ئاوەن
تمەز یە خۆ نەفت تەوێن پئ تاوەن
گۆزە ی نەفتش کەرد وە بلیسە مەدا
قرچە ی گۆزە ی نەفت یەند ستیزە مەدا
هەر تا سەحەر بی هەر سۆزام بەسۆز
سەحەر سفتە ی کۆم باد بەردش چوون تۆز
هەر کەس وینە ی من ئیقبالش چەفتەن
مەوا چووه ی ئاو نەسیسش نەفتەن

پیرەمێرد و شیعریکی یوسف بەگی ئیمامی

پیرەمێرد لە رۆژنامە کەیدا لەژێر ناوی شاعیریکی نەناسراودا شیعریکی وەرگێراوە. شیعەرە کە
خۆی یانزە بەیتە، پیرەمێرد سیانزە بەیتی لئ زیاد کردوو و بۆتە بیست و چوار بەیت، ئیمە
نیشانەمان لە نیتوانیاندا داناوە.

دهقی شیعره هه ورامیبه کهمان دهست نه که وتوو، به لام له ههر لایهک که بلا و کراوه توه به شیتوی
سلیمانی هەر یانزە بەیتە.

سەبارەت بەژبانی ئەم شاعیرە ئەوەندەمان دەست کەوت کە لێرەدا دەینوسین: «یوسف بەگی
ئیمامی لە تیرە ی ئیمامیبە کە یەکیکە لە ئێتلی جاف لە دەوری محەممەد پاشای کورێ
کە یخوسرە بە گدا ژیاوە پیاویکی بە جەرگ بوو، جاریک برا یەکی لە چیا دەبێ پلنگ دەیکوژئ،

بۆ رۆژی دوایی یوسف بەگ ئەچیتە هەمان شوێن و لەوێ پلنگە کە دەکوژئ و بەو بۆنە یەو
شیعری دەلی» (١).

(١) پروانە هاوکاری ژمارە-٨٤٤-١٩/٦/١٩٨٦ چەند سەرنجێک لە کەشکۆلی کە لە پووری ئەدەبی کوردی -
ئومێد کاکە رەش.

کەوتە ئارایش (١)

کەوتە ئارایش، کەوتە ئارایش
نازداری جافان کەوتە ئارایش
لە پاش ئارایش هاتە فەرمايش
تەلمیت بەندانە بۆ لای دیزبایش
خۆی خستە بەرگی سەفەر یەو
بە لارولەنجە ی دل بەر یەو
تافتە ی ئال و تاقە ی هندی زەرد
پۆشای بەبالای عەرەری بئ گەرد
تاجی لە سورمە ی کشمیری سەد رەنگ
لە وینە ی نەخشی بەهزادی ئەرژەنگ
شەدە و سرکە یی کیشا بەدەورا
رۆژ شیرینتر بوو لە هالە ی هەورا
دەسمالی شیلە ی عەنکە بووتی رەنگ
کیشای بەدووشا شاهانە ئەو رەنگ
بەو ئال و والای شوخی شیرین تەرز
دلی شییردلی ئەهینایە لەرز
پیشە ی جگەری ئەپساند بەپێو
برژانگی گیانی ئەبرد لە جیو
ئاسکی شیروانە چاو بەنیگاوه
گاگا لە رووی ناز ئاوپی ئەداوه
قەد و قامەتی بوو بەقەد قامەت: (قدقامت)
کە هەستا، هەستا شوژی قیامەت

به و گرشمه و ناز خه رامانه وه
 كسه وته پئ له پئی دواوانه وه
 پئی نایه ركاب سوار بو دهستورد
 په ری ئاسمانی ئاوزهنگی بو گرت
 خوئی خورشیدی بو باره پشی شیری
 بوراقی میعراج، به خوای ئه سپیری
 شیر و خورشیدی شیعیاری ئیران
 له و شیوه به وه هاتوته مهیدان
 كهلی شاكه لی پر كردبو له نوور
 دهستی گهرمیان بو به وادی (طور)
 به پئی خاوسی چووم به ره و پییری
 نه متوانی راکه م داد له دهست پییری
 ئه و به سه یادی هه لوه ستایه وه
 كه وانی برۆی توند کیشایه وه
 تییری برژانگی هات دل می پیکا
 دل و دهروونی هه لدروو پیکا
 ئیستایش زامی تیر نا دیارمه
 یادی ئه و تییره ی یادگارمه
 ئاخ دهستی چهرخ و تییره بارانی
 نه ئه و ئیله ی هیشت نه نازدارانی
 شوین ماله گه وه ی کزه گای چاومه ستان
 بوو به مه کوه گای جهرده و خارستان
 دهک فه له ک به قین، کوپراییت دایه
 بوچ وا به زه بییت به کسه سا نایه
 له جیتی به گزاده و شیرین سواران
 پر له چه قه ل و گورگه هه واران

(۱) له كه شكۆلی كه له پووری ئه ده بی كوردی مامۆستا محمه د عه لی قه ره داغیدا ل ۱۱۹ ئه م شیعه ره به ناوی
 عبدا لله به گی ئیسماعیل به گه وه نوو سراوه ته وه .

یار شیوهی چۆنه؟!

پیره میترد دوو جار ئه م شیعه ری له رۆژنامه كه یدا بلاو كردۆته وه . له جاری یه كه مدا كه بلاوی
 كردۆته وه سالی ۱۹۴۳، ناوی شاعیره كه ی نه نووسیوه . جاری دووه م كه سالی ۱۹۴۹ بلاوی
 كردۆته وه ناوی شاعیره كه ی نووسیوه و توویه «شاعیری نه خوینده وار حه سه ن كه نۆش» له راستیدا
 به وه رگێرانه كه دا دیاره كه (حه سه ن كه نۆش) ی خاوه نی ئه و شیعه ره، هه ر چه نده نه خوینده وار بووه ،
 به لام شیعه ره كه ی زۆر جوان و شاعیرانه یه . شتیکی ئه و توو سه باره ت به ژبانی ئه م شاعیره
 به دهسته وه نییه . یاخود رهنگه هه بیج و ئیسه دهستمان پێدا نه گه یشتبێ . به داخه وه دهقه
 هه ورامیبه كه ی ئه م شیعه ره جوانه مان دهست نه كه وت .

له لایه کی تریشه وه مامۆستا محمه د ره سول هاوار له دیوانی پیره میتردی نه مردا لاپه ری
 ۱۷۳، شیعه ره كه ی به هی پیره میترد داناوه و ئاگاداری ئه وه نه بووه كه ئه وه شیعه ری پیره میترد نییه .
 هه ره ها په راویزی بو شیعه ره كه كردووه و باسی ئه وه ی كردووه كه پیره میترد نه بوستوو له
 وه سفه كه یدا له خوار سنگی ئافره ته كه وه باس بكات!!.

یار شیوهی چۆنه (*)

وه رگێرانی یه كه می سالی ۱۹۴۳

یار شیوه ی چۆنه ، یار شیوه ی چۆنه
 بێ چاوی نی بێ ، یار شیوه ی چۆنه
 برۆی مائی جیم ، چا و خانه ی نوونه
 گولنکه ی پووشین کلابتوونه
 کارخانه ی دهستی خودای سروشته
 له به شه ر ناکا حوۆری به هه شته
 هه ر چه ند له نه سلی دایکه حه وایه
 به لام نمونه ی نه قششی خوایه
 ئافه ریده سونع ، بێ هاوتای ئیزه د
 دووری له حوكمی چاوه زاری به د
 جله ی جه ده ولی چاوی سوورمه ریژ
 چاوی ئاسکی كردوو ه گیژ و ویژ
 برژانگ سیافام به سوورمه ی کۆی (طور)
 به تییری نیگای دل خانه ی زه نبوو ر

پرووی سفیددی سویح، به شهفهق قرمز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته لای خسره و قالی نهوجه لا
 زمرووتبه ند بووه له گۆشه ی ته لا
 هه ناسه ی دهوای دلله ی پر خه مه
 به نه موسستیه له ناوی مره مه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 ماچیکی لیوی شیخ نه خاته کیو
 سی و دوو ددانی دانه ی مرواری
 له قوتووی له علا جلوه ی دیاری
 هه ر چوار ته ره فی یاقووت ته نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی دیویه
 چه ناگه ی زیوی سپی قال بی خال
 کوی غه بغه مینای پاکتاوی زولال
 گهردن گهردی ناسکی خوته ن گیل
 یا گهردی قاز ده لیلله ی ره ویل
 سونعی شیرینی دهستی سروشته
 وینه ی جه مالی حوری به هه شته
 کی نه لی نه سلی جنسی هه وایه
 ئافه ریده ی دهست زاتی خوایه
 های له و وهستایه ی چند سعته سازه
 سه بر که ن نه و شیوه و گرشمه و نازه
 سه بری جه دوه لی دیده ی سوورمه ریژ
 له چاویا چاوی غه زال گیژ و ویژ
 برژانگ ریژراوه به کلی کوی (طور)
 دل کون کون نه که ن وهک شانه ی زه نیوور
 سه ر گونای سپی نالوده ی قرمز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته لای قال جه لادراوه
 زوم پرووتی له سه ر ته لا داناوه

هه ناسه ی دهوای سه رعی و سه رسه ری
 سلیمان موری نایه سه ر سه ری
 چالی تینویتی ناوی حه یاته
 قه تره ی ناره قی دهوای مه ماته
 قول به بازیه ند دانه ی لاله وه
 په نجبه به ره نگی خه نه ی ناله وه
 سنگ ته خته ی عاجی شه تره نجی شاهان
 شاماتی شاهان نه خاته نامان
 دوو سیو له و سنگه ته لیسم به نده
 کهس نه یزانیوه به های سیو چه نده
 له وه به ره و خوار بو کهس نه بینرا
 په رده ی نه ده بی به سه را کی شرا

(*) پیره میژد جاری سییه له ژماره ۶۳۱ ی ژینی سالی ۱۹۴۱ د ئه م شیعره ی بلاو کردۆته وه.

وه رگیژانی دووه می ۱۹۴۹

جه مالی چۆنه، جه مالی چۆنه
 تبارک الله، جه مالی چۆنه
 برۆی سه ری جیم چاو مالی نوونه
 جن دهستی وه شانند، به شم جنوونه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 په ری سه رقافی بو که ووتۆته کیو
 سی و دوو ددانی لولوی گه وه هه ره
 به زه رده خه نه گیان و دل به ره
 دهوری به حه لقه ی یاقووت ته نراوه
 (طلسم) ه و له ده و زه مزه م به ستراره
 چه ناگه ی گوی زیو که میکی چاله
 خالیکی تیایه هاوار له و خاله
 گهردن گهردوونه ی ناھوی خوته ن کیل
 گهردن که چیه تی سه د شیرین و له یل

پریسه وه له لای راستی نه و ریگاوه که له پریسه وه نه رویت (بو نه ورۆلی پارچه) به خاک سپیتر اوه».

نه سه ر دیاری، نه سه ر دیاری
نارۆ شه خسی دیم نه سه ر دیاری
چون چه شمه ی حیات خال زه نه خ داری
چه رخ چه م چون باز که وتوون مه ی تاری
شه ونم نه رووی به رگ گول باغ به هاری
سه یادی سه یدان چون من هه زاری
جه سه فحه ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه نه مر شای لامه کانی
سه ریالی ره ویل زولف کلافانی
شهم شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سه سه ر که مان گرت مه حکم
کیشا تا سه ر سه ر کیش سه ردان وه ههم
خه میا و هه وادا عه له م که رد قامه ت
شه صتی نه وکه مان په ی که رده ی زامه ت
سه سه ر سارای تن وه هه ونا و وه رد
په ره په ره ی جه رگ په ران په ران که رد
تا چه رخی چه پگه رد مدران وه پاوه
گل مده ون وه زام ناسۆر نماوه
(مه جذوب) م جه زه ل، هه ر دوور نه شادیم
کوشته ی سه ر ره ویل نیل مرادیم

(۱) بروانه ژین ژماره ۹۶۶ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) بروانه یادی مهران، مه لا عه بدولکه ره می موده پریس، به شی دووم لاپه ره ی ۴۸۸ .

وه ریگاوه که ی پیره میترد:

له سه ر دیاری، ...

نه سه ر دیاری
دهم کانی حیات گه ردن خال داری
دیده ی دیده ی باز دلان شکاری

چالی تینوبه تی چه شمه ی حه یاته
له شییرینی دا ئوی نه باته
قول به بازبسه ند دانه ی لاله وه
حله قه ی زولف به سه ر لیمۆی کاله وه
دهست دهسته وانه ی زه ردووی تیدا
مریهم خۆی دهستی هیناوه پیدا
گواره ی گوپی کاتی نه له ریته وه
ره گی گیان به ناز نه کی شیشه وه
سنگ بلووری ساف ئاوینه ی زیوه
مانگ عه کسی شیوه ی خۆی تیدا دیوه
با شاعیری شی (حه سه ن که نوش) بی
له وه لا، نه شی هه ر په رده پۆش بی
خوایه سنعه تی خۆت به پاریزه
مه یده به ناته هل گیانی عه زیه
نه سپه رده ت بارگه ی دوانزه نیمام بی
تا قهرنی دوایی دنیای به کام بی

له سه ر دیاری

پیره میترد نه م شیعه ری وه ریگاوه و له روژنامه که یدا (۱) بلاوی کردۆته وه به بی نه وه ی ناوی شاعیره که بنووسیت، یاخود باسی نه وه بکات که شیعه رکه وه ریگاوه! ئیمه له نه نجامی گه ران و پشکنین دهقی هه ورامی نه و شیعه ر و خاوه نه که میان دۆزبیه وه که شیعه ری شاعیر (نه حمه د پریسی) یه و (پریس) دبییه که له نزیک هه له بجه . نه م شاعیره هاوچه رخی مه وله وی بووه . و اتا (مه جذوب) ی شاعیره .

مامۆستا مه لا عه بدولکه ره می موده پریس ده فه رمۆی «نه حمه د پریسی کوپی خه سه ره و چاوه ش و له خیتلی میکایلی جافه و له دبی پریس له ناو هۆزی نه ورۆلیدا دانیشتوه» (۲). هه روه ها مامۆستا له کتیبه به نرخه که یدا (یادی مهران) به شی دووم لاپه ره ی ۴۹۱ هه تا ۴۹۷، شه ش پارچه شیعه ری نه م شاعیره ی بلاو کردۆته وه . له دوا لاپه ره یدا نووسیویه :

«سالی له دایکبون و مردنی نه حمه د پریسی نازانم، نه حمه د پریسی له دبی پریس دانیشتوه و هه ر له ویش کوچی دوایی کردوه . له گۆرستانه که ی (مله ی مزار) له ژوور دبی

صیادی نیچیر وهک من ههژاری
 شیوهی لاهووتی تهرلان تهواری
 سهر رهویتی ئیل زولف کلافانی
 شهم شیوهی شیرین نهسلی جافانی
 دیم بهلهنجسهولار له راگوزاری
 بزگیان کیشانی من هاته خواری
 کهوانی برۆی کیشا بههه ودا
 تیری برژانگی هاویشته لهسهردا
 گقهی کرد و هات درا له جهرگم
 بهخویناوی دل گولگون بوو بهرگم
 شههیدی عهشقم کفتم پی ناوی
 پایه بلندم بهناو و داوی

پیره میژد و چهند شیعریکی (حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره) و (ئهحمهد بهگی کۆماسی)

حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره (تالعی) ۱۷۳۲ - ۱۷۶۵ ی زاینی. پیره میژد له کاتی خویدا، چهند جارێک (گلکۆی تازهی لهیل) ی به ناوی (حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره) وه وهرگێراوه. یه کهم جار له تورکیا له ژماره ۱۲ ی سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی که دهکاته سالی ۱۹۱۹ ی زاینی ههر به شیوهی خوێ شیعره کهی بلاو کردۆته وه و دێر به دێر به رانهبری کردوو به تورکی. وه پیشه کیهکی کورتی بو نووسیوه به تورکی تیایدا باسی شاعیره نه خوینده واره کانی کورد دهکات که بهو حاله شهوه زیرک بوون و شیعری جوانیان داناوه. وه نووسیویه ئه وه دهقه هه موو شیعره که نییه و ئه وه ههر ئه وه ندهی له یاده. که هاتووشه ته وه بز سلیمانی چهند جارێک ههر به ناوی حه مه ئاغاه و گلکۆی تازهی له یلی بلاو کردۆته وه. به لام له دواییه دا چهند نووسهر و شاعیری که وتنه سوڤراغی خاوه نی راسته قینهی و ههردوو دهقی (گلکۆی تازهی لهیل) ی ئهحمهد بهگی کۆماسی و (گلکۆی تازهی یار) ی حه مه ئاغایان به شیوهی خو بان بلاو کرده وه. له و مامۆستا بهر پێژانه (ئه بویه کر هه وری) له کتیبی (شیعری کۆن و نوێ) دا که سالی ۱۹۷۵ دهرچوو به باسی ژبان و به سه رهاتی ههر یهک له و دوو شاعیره ی کردوو، وه ئیمه سه رنجی خوینهر بو ئه و کتیبه پاده کیشین و نامانه و ئی لیرده دا دووباره ی بکه ی نه وه و تکایه پروانه لاپه ره کانی ئه و کتیبه. ته نیا سه رنجیک که من سه بارهت به و کاره ی خوا لیخو شیبوو هه مه ئه وه یه که مافی پیره میژد له وهرگێرانه که دا خورا وه. چونکه هه موو ئه وه دهقه وهرگێراوانه ی شیعره که بو سه ر شیوهی سلیمانی له لایهن پیره میژده وه بووه.

ههروه ها (س. ع. شادمان) چهند جارێک له گوڤار و رۆژنامه کوردییه کاندایه باسه ی

کردۆته وه و بیرو پرای نوێ و شیواوی قسه له سه رکردنی دهر پریوه له گوڤاری (به یان) یشدا له م سالانه ی دواییدا هه ریهک له مامۆستایان مسته فا نه ریمان و مهحمود زامدار لیکنۆلینه وه و ساغ کردنه وه یان له م باره یه وه نووسیوه. پروانه ژماره کانی ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۱۱ ی به یان. ههروه ها مامۆستا عوسمان هه ورامی له (رۆشنیبری نوێ) ی ژماره ۴۵ ی سالی ۱۹۷۵ دا دهقی ته وواوی شیعری (گلکۆ) ی ئهحمهد بهگی کۆماسی بلاو کرده وه. له بهر دوور و درێژی شیعره که تنه ها وهرگێرانه که ی پیره میژد بلاو ده که ی نه وه.

پیره میژد جگه له پیشه کی و شیعره که ی گوڤاری (ژین) ی ئهسته مو ل که نووسیویه و وه ری گێراوه بو تورکی، له م ژمارانه ی رۆژنامه که یدا ئه م باسه ی هینا وه ته پیشی.

۱- ژبان ژماره ۴۶۷ ی سالی ۱۹۳۶

۲- ژین ژماره ۶۱۳ ی سالی ۱۹۴۰

ئه و ئیستا شیعره که ی (ئهحمهد بهگی کۆماسی) که پیره میژد به شیعری (حه مه ئاغای دهر بهند فهقه ره) ی زانیوه و وه ری گێراوه ته سه ر شیوهی سلیمانی دهنووسین، له نوسخه که ی (ژبان) ی سالی ۱۹۳۶ دا شیعره که ی به ناته وواوی وهرگێراوه، به لام له کتیبه که ی مامۆستا (هه وری) دا به ته وواوی بلاو کرا وه ته وه.

گلکۆی تازهی لهیل،...

رۆژێک چوومه سه ر گلکۆی تازهی لهیل
 چوومه سه ر قه بری له یله که ی پر مه یل
 له دیدم باری فرمیسک وینه ی سه یل
 چوومه سه رینی به دلله ی پر جۆش
 کیلی مه زاریم ماچ کرد به په رۆش
 وتم ئه ی ئازیز ئه لماسی ناو خو ل
 موباره کت بی یانه ی ته نیای چۆل
 سه ریک هه لپه سه ولی خه رامان
 وا مه جنونه که ت هات به قور پیوان
 کۆچی بی واده ت کاریکی وای کرد
 دێوانه ی کوردم هۆشی له دهس برد
 بلێسه ی عه شق و دووری بالای تو
 گری خسته ته لاشه و تان و پو
 وهخته وهک قه قنهس له ش بی به زوخال
 شاد بی به توژی لاشه که م شه مال

یا وه کو مه جنوون شیستی لۆنگ به کۆل
 لهش بێ به خۆراک وه حشیشیانی چۆل
 سویند نه خۆم نهی له ییل به یادی پیروژ
 بهو نه گریجانیهی ژاکاوی ئالۆز
 بهو دانه خالهی پیروژه رهنگهت
 بهو جیی تاریکهی کش و بێ دهنگهت
 به یادی جوانی له دهس دهرچووم
 به جیگهی له ییلی تازه کۆچ کردووم
 لهو ساوه چهرخه چهپی بێ ئامان
 تۆوی جوانی تۆی له خاکا روان
 لهو ساوه که تۆی به زۆر لی سهندم
 رهگ و پیشهی دل جهرگی ههلهکه ندم
 تۆی برد بو خانووی تازهی ناو مهزار
 منی هیشتهوه بو جهوری رۆژگار
 به وینهی مه جنوون دهروون له غهه که ییل
 ههر له ییل له یلمه له ههردهی دوجه ییل
 وینهی بێ گهردت هامرایی رامه
 له گهله جهفا و جهور دايم سهودامه
 دل پر له خهه و دهروون زوخالم
 کافر به زهیبی دیتۆ به حاله
 شهوان زاری و شین رۆژان رۆ رۆمه
 یه کجار له دووری بالا کهی تۆمه
 مال ویرانیم و بهختی شیواوم
 وهک ئاهوی سه حرا له رهو جیماوم
 جیی ههسانه وهه چیا و دهشت و ههرد
 خۆراک و ناوم چه ره سه ره و دهرد
 حاله تۆ چۆنه شای وه فاداران
 کئی هاوارته سووچ و ئیواران
 لهو جیی تاریکه تۆ به په نهانی
 له گهله کئی نه کهیت رازی نیهانی

له باتی قۆلی قه یسی غه مگینت
 کام به ردی نه له د وا له سه رینت
 داخم نهو داخه له ییلی خاتر نهنگ
 بو زولفی رهشی شیواوی ژیر سهنگ
 به ده می شانه که دات نه هینا
 نه تکرد به په رژین به پرووی جه بینا
 نهو چاوه ره شهی ئاهو بیزی تۆ
 نهو قهوسی نه برۆی شهو نه نگیزی تۆ
 ئیسته به دهستی چه رخی نیلی رهنگ
 بێ رهونهق بووه وهک نه قشی رووی سهنگ
 ئیتر بو سو مای دیدهم تار نه بێ
 زیندهگی له لام زه هری مار نه بێ
 نهو لاشه جوانه ی نازکتر له گول
 بێ به خۆراک مار و میرووی گل
 منیش سه رسام و ههله خواردوو بم
 به لاشه مردووی به گیان زیندوو بم
 تۆ بهو زامه وه مه زار جیگهت بێ
 من بهم نازه وه کۆسار ریگهه بێ
 خولاسه ههر چهند شین و زاریم کرد
 خۆم تلانه وه و بێ قه راریم کرد
 خۆلی قه به کهم نه کرد به سه رما
 به نینۆک جلم نه دری له به رما
 نه جوابیکم بیست نه راز نه دهنگی
 نه خشه ی پووشی نه له ره ی سهنگی
 به دهس ئه م مالتی به پرووی جه بینما
 خۆلم تیکه له کرد له گهله نه سرینما
 هیچ که لکی نه بوو شین و گریه و رۆ
 لئی پارامه وه دیسان سه ره له نو
 وتم نهی نازدار، له یله کهی دلسۆز
 چه کیمی دهرمان دهردی مه جنوون دۆز

له بهر چی مه یلم له لات سارد بووه؟!
 په یمانی پيشووت له یاد دهرچووه؟!
 من بهم دلته خا و بئ قهراره وه
 به برینه که ی ئیسته و پاره وه
 وا له ژوور سه رت نه گریم نه نالم
 خاکی قهره که ت به لیتو نه مالم
 تو هیچ دهر به ست نیت به بئ قهراریم
 به قورپیوان و شیوهن و زاریم
 زور پارامه وه به دلته مه حزوون
 هه تا بلایسه م گه یشته گه ردوون
 دیم وا دهنگه هات له ژیر خا که وه
 له و قهری تاریخ هسه رنه تاناکه وه
 وا هاته بهرگویم وه ک رازی جارار
 وتی نه ی مه جنوون ویلی کوساران
 سویند به و یه زاننه بئ هاوتا و ته نیا
 که بالای منی له تو کردووه جیا
 نه وه نده خاکم له جهسته باره
 نه ریگه ی وه لام نه ریگی گوفتاره
 وام له ژیر خاک و هه وای ساردی سهنه گ
 ئیتر من چی بکه م که نه تگاتئ دهنه گ
 له ناو خانووی خوژ ئه سیر کراوم
 به تای زولفی خوژ زنجیر کراوم
 نازانم بوچی وام لی کراوه
 مل و قاچ و دس زنجیر کراوه
 نازانم بوچی ئیسته بهم په ننگه
 له ش جنراوی ژیر ته رافه ی سه ننگه
 گوناهم چی بوو له دنیا ی فانی
 غه یری دلداری به بئ په نهانی
 بوچی نه م دنیا ابی وه فایه
 له جیاتی وه فا به شی جه فایه

به لئ تو هه رچهنه که نه که ی زاری
 شاران نه گه ری به بئ قهراری
 بهس که لکی چیه؟ سوودی نادا پیت
 بچو بگری بو به ختی ره شی خوژ
 له و دنیا هیچ کهس به ناوات ناگا
 لیره شا هیچ کهس به فریات ناگا
 هه رکهس له دایک بی یا بوو بیت
 بو شاری ئیمه ئاخری هه ردیت
 هه رچهنه تو ئیستا زور بئ قهراری
 له گیانی خوژ و دنیا بیزاری
 کاتی تو ش هه ردی روژئ له روژان
 له شاری ئیمه نه بی به میوان
 ئیتر نه ی نه حمه د بو کوچی شازن
 نه بئ شیوهن که ی تا روژی مردن

پیره میرد و شیعیکی طالعی

"حه مه ناغای دهر به نده فه قهره"

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷ د ۱۱م شیعری بلاو کردو ته وه و نازناوی (طالع) یا (طالعی) له
 کو تایی شیعره که دا هاتووه که دیاره شیعی حه مه ناغای دهر به نده فه قهره یه . به لام پیره میرد له م
 وه رگپرانه دا زور له ده قی شیعره که دوور که وتوته وه!

«قیبله م ئیتیفاق،...
 قیبله م نه ر مه بوژت چه نیم ئیتیفاق
 نه ر ده واکه ری دهر دانی فیراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانی طاق طاق
 بینایی دیدم، گوزیده ی ئافاق
 دل به تو ن ما یل هه م به تو ن عوشاق
 تایی جه تاتای گیسووی پر نیفاق
 یا بوچی نه عه کس خالان نه رزاق
 عه لاکه ر وه حال جه سته ی ئینحیراق

باعیثهن پهی که یف دلّ مدان مه ذاق
تاکه ی ههر دهنگت بهرز بوّ جه نفاق
ههر طاق طاقمه ن چوون طهیری طاق طاق
(طالیع) تا زیندهی دهوری نفاقه ن
چون طهیری طاق طاق ویردش ههر طاقه ن

وهرگیترا نه که ی:

نازیز موشتاقه،.....

دلّ بوّ ته وافی که عبت موشتاقه
سه برم نه ماوه، تاقه تم تاقه
وهک تاق تاقکه ره ویردم تاق تاقه
له شم سووتاوی ناگری فیراقه
گیرۆدهی عهزاب دهوری نفاقه
قوربان زانیومه به ئیتیفاقه
ههر چهنده ته کلیفی (ما لایطاق) ه
له دهستی زولفت ههر تایب تاقه
هه ودا ی به قیه ی زام دلّی عوشاقه
به تاقی برۆت که تاقی سه رتاقه
سوجه گای راستی زومره ی عوشاقه
تا طالع (۱) زیندووی جه ور و موشتاقه
موشتاقی زولفی بیگهردی تاقه

(۱) طالع یا خود طالعی: نازناوی شیعی (همه ناغای دهری نده فقه ره) بووه.

دیسان، پیره میرد و شیعیکی شه فیع

پیره میرد سالی ۱۹۴۷ ئەم شیعه ی وهرگیترا وه، به لام ناوی شاعیر و سه رچا وه که ی نه نووسیوه،
ئیمه له که شکۆلی (مه محمود پاشای جاف) دا دهقی شیعه که مان دۆزییه وه، که شیعی (میرزا
شه فیع) ه و پیشتریش ههر له م دیوانه دا چهنده شیعیکی وهرگیتراوی شه فیعمان له لایهن
پیره میرد وه نووسی.

«سووه ییل جه ختشنه،.....»

روئ نهو سووه ییل جه هد و جه ختشنه

خرید کالای زهر پین ره ختشنه ن
رهزا ئینتزار واده ی وه ختشنه ن
گرده ی یه راقش لوا وه شاران
په ی پۆشاک ی بهرگ عه رعه ر چناران
صوف جه شام ناوهر د، به کره س جه (باکو)
تورمه جه کشمیر، تهخت هولاکو
موقه ددهم جه میسر، لۆی جه له نگاهوور
دیبا جه ده که ن، نه کسون جه لاهوور
نه طلّه س جه فهرنگ، سووتی جه طه به س
جه مه لتان قه لّم خهت زه ده ی سه د ره س
خارا جه جوار ره خ مه خمه لّ جه قزله ر
ئه و رهنگ باف جه نه سلّ به حره ی ن به نده ر
جه کاخ ت ماهوون، نه لّ ماس نیلی
جه سماقی که توون، نالای خه لیلی
جه کاشان زه ریاف، زه مین طه لایی
جه نه سراب ناوهر د نه قش دووتایی (۱)

(۱) شیعه که دوورو درتزه و تنها نه وهنده مان لئ نویسیوه.

وهرگیترا نه که ی پیره میرد:

سیوه ییل وه ختیه تی،...

سیوه یلی پایز، جه هد و جه ختیه تی
فریدی پارچه زرین ره ختیه تی
گه لاپیزانه وهریزان به ختیه تی
جار درا قوماش بیّن له شاران
بیپۆشن بهرگی عه رعه ر چناران
ناوریشم له شام نیلی له باکو
تورمه له کشمیر تهختی هولاکو
زیه فت له میسر لونگ له لنگاهوور
دیبا له (دهکا) ئاسووت له لاهوور

ئەتلەس لە فەرەنگ گەرمەسوت لەتەس
 لە مەلتان قەلەم خەت زەددەى نەورەس
 خارا لە خوارزم مەخمەل لە قزلەر
 ئەورەنگ باف لە ئەسل بەحرەين بەندەر
 لە کاخ ماھوت پو، ئەلماسى فەبلى
 لە شماخ كەتان ئالای خەلبىلى
 لە كاشان زەرەفت زەمىن تەلایى
 لە اسراباد جاو بەرى دووشایى
 لە شیروان پارچەى كویەكچى ئابى
 لە بەسرە جانفیس توحفەى عەنابى
 لە تەوریز قوماش قوتنى وەزىرى
 لە موسل شالى ریسى جزیرى
 خەتایى لە مولك خاقانى فەغفور
 لە بابل قەسەب شاھانە دەستوور
 متبەق لە موور ئەحرامیش لەبەن
 لە جیھان ئاباد پشت لیفى گولكەن
 كیخوا لە مەعرەز بازارى سەردەشت
 زنجیرەى زەریف لە كارخانەى رەشت
 ئەسفەهان دىبای نیمچە مەداخل
 لە كرمان شالى ئالای ھەزار گول

بىدى مەجنونى (۱)

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۹۴ى دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا بلاو کراوەتەو و نووسراوە
 (بەناوى بېسارانىيەو و توویە) و اتا شیعری پیرەمێردە و بەناوى بېسارانىيەو بلاوى کردۆتەو.
 بەلام ئێمە دەقى ھەورامى شیعەرەكەى (بېسارانى)مان (۲) دۆزییەو و پیرەمێرد لەگەل ھەندى
 دەستكاریدا شیعەرەكەى وەرگێراو.

بىدى مەجنونى، بىدى مەجنونى
 بالابەر ز و نەرم، زار و زەبوونى
 بە لارولەنجە، لەیلا نمونى
 بەلام لە داخى دل سەرنگونى

ئاوارە و لەرزەن بەگوى تافەو
 پەخشان بەشنۆى ھەواى سافەو
 عەنبەربار بەبۆى مسكى نافەو
 رەخشان بەپەلكى زەركلافەو
 بە دەنگى تافگەى ساز و سەمتوورى
 ئەینۆشى بادەى ئاوى بلوورى
 سایە بانى بان تەختى گەنجوورى
 بەلام تامت تال بەدەردى دوورى
 وتم: شۆرەبى، دەستنىشانى دۆست
 سېبەر دەواى (تا) (۳) سەلفات و زىنك (۴) پۆست
 درەختان سەربەرز بەبى قۆرت بى سۆست
 بۆچ سەرت شۆرە وینەى كەفتەكۆست (۵)
 جىوابى داىەو بەزىانى حال
 بۆچ تۆ نازانى پىرى كۆنەسال
 من سەربەرزىك بووم شىرىن پەر و بال
 سوچدەم برده بەر بالای سۆسەن خال (۶)

(۱) بىدى مەجنونى: شۆرەبى

(۲) ژبن ژمارە ۸۴۷ سالى ۱۹۴۶ .

(۳) وا بەناویانگە كە سېبەر درەختى (بى) بۆ (تادار) باشە و كە بچیتە ژئىرى (تا) كەى لە كۆل ئەكەرى.

(۴) سەلفات و زىنك: ھەبىكى زەردم كە دەدرت بە تا لیتھاتوو.

(۵) كەفتە كۆست: كۆست كەوتوو.

(۶) شیعەرەكە تەواو نەبوو و پیرەمێرد ئەوئەندەى لى وەرگێراو.

شیعەرەكەى بېسارانى: (۱)

تەرز بىد تار،...

تەرز بىد چوون زولف، مەلەرز و بەتار
 بە ھەواى پىرشنگ تاف بى قەرار
 نەپای بالوول كۆسەخت وەرنسار
 وەلگ بىد زایف، تەرز توول زەبوون
 زەبوونتەر جە تەرز تاي گولاو توون

مهلهرز و بهباد سهرد سهبایی
نه پرووی گول سۆز ساق مینایی
پهرسام ئهرههیی بید دهسینشان دهست
تهرک تهر ئه ندام سایی سههه ند په یوهست
چیشهن درهختان رووشان نه بالان
تۆ سهر سهراویز پرووی زه مین مالان
بید ئاما جواب بهزوان لال
چوون په رسات حاله بوا چوون هه وال
مینچ نهو نه مام نازک نهو ئاو بیم
سهر تهرز له رزان تاف سهراو بیم
ناگا پهی ته قدیر دیده سیاوی
خاو ئالوودی سوب خیزا جه خاوی
ئامانه سایه م ههسه ل دا خالان
کۆ کۆ، کۆی خه رهنه خه مان دا تالان
جهو ساوه جویای ئه و نازاره نان
پوچی سهراویز بی قه راره نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه ورامی، ده سنووس.

خودایه، بههار

پیره میترد ئه م شیعره ی به ناوی (بیسارانی) یه وه و توه، له وهش ده چی که شیعره ی بیسارانی بیت، ماموستا م. ه نووسیویه که پیره میترد ئه م شیعره ی له به هاری دوا ی شه شی ئه یلوولدا و توه. له کاتیکدا شیعره که سالی ۱۹۳۹ بلاو کراوه ته وه. ته نها به لگه ش ئه وه یه که سروشتی شیعره که ی بیسارانی بو کۆست که وتن و ماته مه و نیوه دپری دوا بیشتی که ده لیت «بههار خه زانی حوزنی ئه یلووله» له واتای پیره میترد ده چی ت.

خودایه بههار، خودایه بههار
بگه پرتیه وه بو زستان بههار
وهک هه وری بههار بو خۆی بگری زار
رۆژی رووناکي بیته شهوی تار

وه نه وشه ی شین پۆش مل که چ نگوون سار
سۆسه ن کون کون بی، به نینۆکی خار
دهنگی که و بی ری له ده وری کۆسار
سروه ی با نه بی له سه ر په لکی دار
ئه ستیره ی سیوهیل وینه ی تازیدار
په شپۆش بی شه وقی نه بینێ دیار
هه وته وانه لیک بی ری، تارومار
له یلا به ئاهی مه جنوونی هه ژار
له ئاسماندا بو ی نه بی قه رار
زراوی زوه ره (۱) بتو قی به قار
دجله که ف چین و لیل دیوانه وار
پی له زنجیردا بنا لینی زار
قیبله که م رۆبی دل م مه لووله
بههار خه زانی حوزنی ئه یلووله

(۱) زوه ره: مه به ست له ئه ستیره ی زوه ره یه.

پیره میترد و شیعره که ی مهحموود پاشای جاف

له لاپه ره ۳۳۸ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا، شیعریک بلاو کراوه ته وه به ناو نیشانی (یادی مهحموود پاشای جاف) وه ماموستا هاوار وه های زانیوه که شیعره ی پیره میترده و بو یادی مهحموود پاشای وتوه، به للام له راستیدا ئه و شیعره شیعره ی مهحموود پاشا خۆیه تی و له لاواندنه وه و شینی شه ش برایدا و توه یه، که مهحموود پاشا مه رگی هه ر شه شینانی بینیه، ئه و شه ش برایه شی بریتین له: وه سمان پاشا، هه سه ن به گ، حه مه عه لی به گ، سلیمان به گ، فه تاح به گ، قادر به گ، وه ئه م قادر به گه ئه وه نییه که مه وه لوی شیعریکی شین و لاواندنه وه ی زۆر به رزی له کاره ساتی کۆچ کردنی دا و توه، به لکو ئه میان برای مهحموود پاشا بو وه و قادر به گی، لای مه وه لوی مامی مهحموود پاشا بو وه. به م پتییه ده بیت، مهحموود پاشا شیعره ی تریشی هه بیت، ئنجا یاخود ئیمه ده ستمان نه که و تون، یاخود له کاتی خۆیدا ون بوون!

ئه وا لیره دا ده قی شیعره که ی مهحموود پاشا و هه رگینه که ی پیره میترد ده نووسین.

ههروه ها ده قی هه ورامی ئه م شیعره مان له که شه کۆله که ی (مهحموود پاشای جاف) خۆیه وه وه رگرت، که ماموستای دل سۆز و به ری ز (عه لی به گی حسین به گی جاف) خسته یه به رده ستمان

وادهی خیلّه و خوار

وادهی خیلّه و خوار ئیلاخ بیژانه
 وادهی گهرمه سیڕ سهحرای شیروانه
 براکانم هیچ کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن یۆ راووشکار
 هانا هاسی بهور، سی نامدارم رۆ
 سی پلّهنگ هیممهت شپیر کردارم رۆ
 سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام رۆ
 سی پلّهنگ نههیب، وهقت داوام رۆ
 سی (سهعد وهقاص) سهر ئاوردهم رۆ
 سی رۆ نهزولفان داخان بهردهم رۆ
 ئیلا (سولهیمان) ئه و بی ئه ندیشه
 ئه و جههد و غیرهت عه داوهت کیشه
 ئه و شمقار شوخ نهیمان شیمه
 ئه و مهرد مهیدان بی خهوف و بیمه
 ئه و شوژه سواره گورجی نهزینه
 ئه و حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
 هاره ی یه دهکان نیه اش وه تاوبی
 سه رزه مین به عه شق هات هات راوبی
 ئیسته نادیار رووی سهر بیساته ن
 تالعش نه گپیچ نهرد ناهاته ن
 نه نه فه تاح بهگ ئه و پوسته م پهنگه
 ئه و پیله تنه ن بوز و نه ههنگه
 ئه و هه لۆ هیممهت قه هار قینه
 ئه و دهست و بازووی شوخ پهنگینه
 سه رتاپا ته یار وینه ی فلامه رز
 جه سه همش ماته ن زهواره ی گوډه رز
 ئیسته نادیار دهشت شیروانه ن

داخ ئه و سه رمه شق کول ده ورانه ن
 نه نه سه سه ن بهگ ئه و نه وجوانه
 ئه و شیوه ی شیرین، ئه و میهره بانه
 ئه و مییر مه زن ئه و توول لاوه
 ئه و باهوو به دهن، ئه و چه رخ و چاوه
 ئه و فه غفور نه ژاد مه نشووری جه عام
 دنیای پر مهینه ت وه نه ش نه دا کام
 نه نه قادر بهگ ئه و ته یار شه خته
 ئه و کهس بی کهس یانه ش ده ربه سته
 خانمان خه ریک نه هاتی بی ده رده ن
 ئیش فه تاح بهگ عه لاوه ی ده رده ن
 جه زویان لال بم که چه ن کارتان
 مه نده ن وه بی سهر ده سته ی سوارتان
 فه لکه هانه فیکر سه ودا ی مه کر و فه ن
 خاک وه بی زنجیر شیر مه کرۆ به ن (۱)
 ده ی لی بۆ جه په نگ سایه نیشانتان
 هۆردارۆ ماردم ئاته ش ئه فشانتان
 وه لالا ئه ر فه لکه براییش مه رد
 یا چون تو، ئاه سه مه رد مه کر د
 ئه ویش سیفته ی جه رگ ویش مشنه فته وه
 تا ئه به د جه مه رگ دوور مکه فته وه
 برا، چون فه لکه که سه ش نه مه رده ن
 مه رگ جوانان وه عاده ت که رده ن

(۱) بهن: بهند، زنجیر.

وه رگپرانه که ی پیره میتر د:

وادهی خیلّه و خوار، ئیلی جافانه
 ده می گهرمه سیڕ دهشتی شیروانه
 له براکانم کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن یۆ راو و شکار

هانا، برابان شوین نادیارم رۆ
سۆ پلنگ هه بیهت شیر شکارم رۆ
سۆ شاهین سۆ باز شیروانی ماوا
فه لکه له زۆریان کهوتبووه داوا
نای سلیمان بهگ عه دالهت پیشه
له دیوی کیتی قاف بی نه ندیشه
ئهو شووره سواره زینه تی زینه
ئهو حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
چابووک سواری به ناو و داو بوو
له شیروانه دا هات هاتی راو بوو
ئیتستا نادیار سهر رووی بیساته
له دواي ئه و عه شرت رووی له نه هاته
هیجگار فه تاح بهگ ئه و رۆسته م رهنگه
ئهو پیله تهنه ی شیوه نه ههنگه
ئهو شاباز هیممهت ئه و هه لۆ قینه
ئهو شان و باهوو ئه و سه هم گینه
سه رتاپا بلند وینه ی فه رامورز
ئه هاته له رزه له نه عره ی ئه لبورز
ئهوی تیا نییه دهشتی شیروانه
بۆ به له لای من چۆل و ویرانه
ناخ بۆ قادر بهگ دۆستی مه وله وی
گهر دن که چی بوون شیر سهر زه وی
ههر ئه و زانیویه شینی بۆ بکا
ههر به یتیک جامی فرمیسک له تهکا
خانمان خه ریک شین و هاواره
داخی فه تاح بهگ له سه ر گشت باره
ناخ لال بم له کوین شوژه سوارانیان
بینه نگ و ئه هه نگ گه لی یارانیان
به و خوا به فه له ک گهر برای ئه مرد
به ناله دنیای هه راسان ئه کرد

دهستی نه ئه چوو به مه رگی جوانان
ویران نه ئه بوو جیتی خان و مانان
خۆی که سی نییه و جهرگی بی ئیشه
مه رگی مه ردانی کردوو به پیشه

پیره میرد و شیریکی مه لای جهباری

گه لێ جار له و کتیبانه ی که چاپ کراون و له که شکۆل و دهستنوسدا شیعی (مه لا ولدخان) و (مه لای جهباری) تیکه ل بوون، وه شیعی ئه م کراوه به هی ئه و و به پێچه وانه شه وه.

هۆی ئه م تیکه ل نییه ئه و به که هه ردوو شاعیر له کۆتایی شیعه کانیاندا نازناوی (مه لا) یان به کار هیتاوه. هه روه ها ئوسلوی شیعی دانان و سروشتی شیعه کانیان که زۆر رۆمانتیک نییه نزیکن له یه که وه و بگره هه ر له یه ک ده چن. له به ر ئه وه هه ر له م دیوانه دا که شیعی (بادی له یلا خان) ی مه لا ولدخان نووسرا، ته ماشامان کرد له لاپه ره ۳۹ ی دیوانی (مه لای جهباری) دا دهقی شیعه که چاپ کراوه. هه روه ها شیعی (شیرین به سته وه)، هه ر به هه مان شیوه.

لیره شدا شیریکی مه لای جهباری به شیوه ی خۆی و وه رگێرانه که ی پیره میرد ده نووسین. ئه و وه رگێرانه مان له که شکۆلی (حه مه صالح ئاغای قزنجی) دا دۆزییه وه لاپه ره ی ۹۵ که نه جمه ددین مه لا به خه تی خۆی سالی ۱۹۳۷ بۆی نووسیوه ته وه. له و که شکۆله دا مامۆستا نه جمه ددین مه لا شیعه که ی به شیعی مه لا ولدخان داناوه. ئه ویش له پیره میردیه وه وه رگرتوو به لام له راستیدا شیعه که هی (مه لای جهباری) به و پیره میرد به نازناوی (مه لا) که دا لیبی تیک چوو. وه دهقی شیعه که به شیوه ی خۆی له لاپه ره ۳۵ ی (دیوانی مه لای جهباری) دا (۱) تۆمار کراوه. له به ر ئه وه ی مه لای جهباری شیعه کانی ناسک و هه لقوقلای سۆز و نه ندیشه یه کی خاوین و قوول بووه، له نیتوان زۆر شیعه را ده ناسرتینه وه. هه روه ها مامۆستا (علاء الدین سجادی) له (میژووی ئه ده بی کوردی) دا (۲) لاپه ره (۳۰۷ - ۳۱۸) دا شیعی (میرزام یا وه عده ی نه و وه هارانه ن) و شیعی (شیرین تاتا کرد) ی نووسیوه و گه لێ وه سفی شاعیری به ته مه لای جهباری کردوو.

ئنجما بۆ ساغ کردنه وه ی ئه م شیعه که شیعی مه لای جهباریه و بۆ ده رخسنتی چۆنیه تی وه رگێرانه که ی پیره میرد هه ردوو ده قه که ده نووسینه وه.

(۱) پروانه (دیوانی مه لای جهباری) ئاماده کردنی عه بدولجه بار محمه د جهباری.

(۲) میژووی ئه ده بی کوردی - علاء الدین سجادی ل ۳۰۷ - ۳۱۸.

به‌هار

ساقی ساددی شی وه‌هار ئام‌اوه
گولان سه‌رکیشان نه‌تۆی سه‌حراوه
هه‌وای دل‌گوشاد ئه‌رد به‌هه‌شته‌ن
فه‌ر وه‌رووی سه‌حرای گه‌رمه‌سی‌ر وه‌شته‌ن
واده‌ی باده‌ی ناب سه‌ه‌یر وه‌هاره‌ن
سه‌ر زه‌مین مه‌زه‌هر لقای دل‌داره‌ن
زه‌مزه‌مه‌ی مه‌زاق دل‌ ئه‌فگارانه‌ن
سه‌دای ته‌پل‌ تیپ ده‌رده‌دارانه‌ن
وه‌قت نوشاونوش سه‌بوی قه‌رقه‌فه‌ن
ده‌نگ زه‌له‌ی زیل دائره و ده‌فه‌ن
دره‌خته‌ن، سه‌وزه‌ن، شنۆی شه‌تاوه‌ن
نه‌ورۆزه‌ن سوزه‌ن هه‌وای پای کاوه‌ن
مه‌یه‌ن، مه‌عشوقه‌ن، موحبه‌ته‌ن مه‌یله‌ن
خه‌مان له‌پریزه‌ن، پیالان که‌یله‌ن
شه‌ره‌ن شورشه‌ن غه‌وغان غریبه‌ن
مه‌ر جلوه‌ی جه‌مال دلان فریبه‌ن
نه‌ گشت دیاری ته‌جه‌لای تووره‌ن
فیتنه‌ی گیرودار قه‌تل مه‌نسوره‌ن^(۱)
- فنا في الله - هان مه‌ست دله‌فگا
بی باک مه‌واچان (أني أنا الله)
په‌ندان سه‌رمه‌ست جان فیدای جانان
(أنا الحق) چون زکر زاهید مه‌وانان
بو‌تا بگی‌رین خسره‌وی به‌زمی
چه‌نی هه‌سته‌ییه بکه‌رین په‌زمی
به‌زمی چون مه‌جلس به‌همه‌ن وه‌کام بو
گاه جه‌دیس جه‌م، گاه باسی جام بو
گاگوش نه‌ سه‌دای چه‌قانه و چه‌نگ بو
چه‌م نه‌ ته‌ماشای ساقی گول‌په‌نگ بو
ئهی ساقی ده‌خیل من وه‌ی زامه‌وه

التفاتی که‌ر بو وه‌لامه‌وه
عیلاجی پیم ده‌ر سوودمه‌ندم بو
باعث حه‌یات قه‌یدبه‌ندم بو
پستگارم که‌ له‌ی به‌ند و دامه
قه‌ده‌م ره‌نجان که‌ر وه‌عه‌دم ته‌مامه
ته‌ش‌ریف باوره‌ وه‌ سه‌بووته‌وه
وه‌و پیاله‌ی گول‌په‌نگ چون یاقووته‌وه
وه‌و سینه‌ی سیمین زه‌رف زپه‌وه
وه‌و جام گول‌ فام بو‌ی عه‌نبه‌ره‌وه
هه‌ر که‌س بگی‌لو جامی په‌ی کامی
ده‌رمان په‌ی ئیش هه‌ر ده‌رد و زامی
موتریب تو‌یش وه‌ چنگ دل‌نه‌وازه‌وه
وه‌و سوز سه‌متوور سه‌دای سازه‌وه
وه‌و موزیقه‌ی مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
ده‌م وه‌ سه‌دای ساز ئه‌رغه‌نوونه‌وه
مه‌ر باچان (مه‌لا) یش نه‌هه‌ستی هوبش ره‌ست
بی وه‌کاسه‌لیس مه‌ستان ئه‌له‌ست
مه‌یلن که‌ به‌ناز به‌سه‌بووته‌وه
به‌و ده‌می گول‌په‌نگ وه‌ک یاقووته‌وه

(۱) مه‌به‌ست له‌ شه‌هیدکردنی (مه‌نسوی حه‌للاج) ه.

به‌هار

ساقی ساددی وا به‌هار هاته‌وه
گول‌ سه‌ریان کیشا له‌ بساته‌وه^(۱)
لیق‌ای دل‌گوشای ئوردی به‌هه‌شته
ته‌جه‌للای جه‌لای دل‌ جه‌لای گه‌شته
شه‌ونم خشلی کرد به‌سه‌ر سونبو‌لدا
بولبول بانگی دا به‌گو‌پچکه‌ی گول‌دا

وادهی بادهی ناب سههیری به هاره
 چیمه ن فهرشی سهوز بهر پیتی دلداره
 دهمی نوشانوش شنهی قهرقهفه
 فهسلتی زرهی زیل دائره و دهفه
 زهمزه مهی جووشی دل ئه فگارانه
 دهنگی ته پللی تیپ دهرده دارانه
 شوژه، شوژشه، داوایه شه پره
 جلوهی جه مالتی دل فرپینه ره
 گولته بولبوله به هاره سهیره
 له گولشه ن دهنگی (صباح الخیر) ه
 مهیه، مه عشووقه، نیگایه، مه یله
 مهستی چاوی مهستی پیالتهی که یله
 دهرختان سهوز و شنوی شه تاوان
 نه ورژه، سوژه، هه وای پای کاوان
 له ههر وادیه ته جه لالی (طور) ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور) ه
 (فنا فی الله) یه، مهستی دل ئه کا
 بی پهره دهلتین (انی انا الله)
 رهندانی سهرمهست جانفدای جانان
 وهک زکری دهر ویش (انا الحق) واتان
 ههی ساقی دهخیل من بهم زامه وه
 دامانگی رتم بی به لامه وه
 جامی کم بهرئ بوم سوو دمه ند بی
 مایه ی ره هاییم له قهید و به ند بی
 مه یلی که، بوز ناز به سبوته وه
 بهو دهمی گولرته نگ وهک یاقوته وه
 بهو سینهی سیمین زهر فی زهرده وه
 بهو بادهی گولناب بون عه نبره وه
 موتریب توش بهو چه نگ دلخوازه وه

بهو سوژی سه متور سه دای سازه وه
 بهو موسیقی مه شق سه د قانونه وه
 بهو نه وای پر عه شق ساز ئه رغونه وه
 به زمی وهک عه یشی به هه من به کام بی
 گاه جه دیسی عه شق، گاه به حسی جام بی
 گاه مه جلیس مه خمور، دیدهی ساقی بی
 گاه مه ست و مه دهوش بادهی باقی بی
 ههر کهس وه گرئ جامی بوز کامی
 دهرمانی دهر و مه ره مهی زامی
 رتی فه نا و مهستی سه رتیکی لیدهین
 عار و نامووسی ههستی فرپیدهین
 خه لک با ههر بلین (مه لا) چو له دست
 بوو به کاسه لیس مه ستانی ئه له ست

(۱) به لای منه وه گهر بینووسیا به - گول سهریان کیشا له توتی خاکه وه - جوانتر بوو.

میرزا یاقووب

نه جمه ددین مه لا له که شکولی (قرنجی) دا لاپه ردهی ۹۷ نووسیویه: (هاوزه مانن له گه ل حاجی قادری کوئی). له شیعریکیا (واته حاجی) ئه ئی:

حیکمهت و نه زمی میرزا یه عقووب
 وهک فه لانونه شیعه ره کان وهک

ئهم شیعهی (میرزا) بریتیه له سیانزه بهیت، دوو نیوه بهیتمان له بهر نه ماننی به شتیکی لاپه رده که دهست نه کهوت. دیاره که شیعه ره کهش (پیره میترد) وهری گپراوه (۱).

دل مهستی یار بوو،...

ئه مشه و دل مهی نوش، سهرمهستی یار بوو
 به بادهی گولرته نگ، لیتوم سپ شاد بوو
 دهمی ده ما دم، بوسه و که نار بوو
 دل گه ییوه گهنج وه سلتی حه بیبی
 گاهی له بالا، گاهی نشیبی!

هه رچی پیغه مبهه ره خه بهری داوه
له باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه رمووی نیشانهی تیکچوونی جیهان
بج باوه ریبه و زه عیفی ئیمان
زۆر کهم ئه مینئ نوێژ و جه ماعت
له ئه مانه تیش ئه کهن خیانهت
عزت ئه چیته لای پیاوی زالم
قه در و ئیمانی نامینئ عالم
بره و ئه ستینئ شهراب و قومار
مال گران ئه بی له شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه قییر و هه ژار ده خاته رۆ رۆ
دهوله مند زه کات نادهن به ئیحسان
راستی نامینئ زۆر ئه بی بوختان
گۆرانی سووک و قسهی نارهوا
په سه ندر ئه بی له زبکری خوا
پیاو به ئه مری ژن ئه چیت به پیوه
له مه جلیسدا نان ئه خوئن به پیوه
پیاو دانه نیشئ و ژنان ئه گه رین
شهرم نامینئ ژن و پیاو هاو رین
دایک و باب قه دریان لای کوپ نامینئ
کهس له مه کته بدا قورئان ناخوینئ
پیت و به ره که هت ئه روا له ئه رزی
کوپ و کچ پینک دین له پرووی بی عه رزی
ئه مه نیشانهی ئاخه ره مانه
وادهی ده جال و فیتنه ی شه ی تانه
له ته م و دوو که ل دنیا پر ئه بی
له سئ جیگادا زه وی رۆ ئه چی

کهس گوئ له ئه مری چاکه ناگرئ
له نه هی عاله م، نه هی ئه کرئ
په حم و به زه بی لای کهس نامینئ
هه ره سه به شی خوئ ئه فرینئ

دیسان - مهولهوی و چهند شیعریک

نامه یهک و شیعریک:

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹د (۱) به سه ره ها تیکی مه وله وی و نامه یه کی تو مار ده کات، نامه و شیعره که به فارسییه و پیره میترد وه ری گتیره و نووسیویه «داخه کهم ئه م کاغه زه یهش فارسییه، هیشتا ئه وسایه مه وله وی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار!، ئه بی وه ک ئاساره کانی تری ئه مه یهش بکه یه به کوردی» (۲).

لیته دا پیره میترد زانیارییه کی نوئ و خالیکی گرنگمان بو تو مار ده کات که مه وله وی له سه ره تای ته مه نی ئه ده بی خویدا به فارسی نووسیویه. «نامه فارسییه کانی له یادی مه ردانی مامۆستا (عه بدولکه رمی مده رس) دا زۆریه ی بلا و کراوه ته وه» (۳). پیره میترد نامه شیعرییه که مان به م جو ره بو و ه رده گتیره ته سه ره شیوه ی سلیمانی:

مهولهوی

کاغه زیکی زۆر خو ش و سه یری مه وله وییه، که له وه ری (زه هاو) وه ئه گو تیره ته وه ده وری هه له بجه، ئه وسایه شیخ عه لی ئه بابه یلئ قائمقامی هه له بجه ئه بی، ده ورو پشتهی سالی ۱۲۷۴- ۱۲۷۵ دوا ی ئه وه که محمه مد به گی که یخوسره و به گ به عنی (حه مه پاشای باوکی مه حموود پاشا) و ئه وانی تر ئه کهن به قائمقام، خوئ سه ر ئیلئ به جئ نایه لئ وه سمانی خانه ئه کا به کاریه ده ست. و ایزانم ئه م وه سمانی خانه یه یا برا یا باوکی دایکه پیرو زه یه، شا وه یس برای بو وه، که ماده ی عه زیزی شا وه یس و کوژرانی حه مه پاشا، ته ئریخییه، ئه و عوسمانی خانه یه گه لی به دکردار و ناهه مواری بو خویشانی مه وله وی ئه بی. ئنجا مه وله وی و مه حموود پاشا ئه ناسئ و مه حموود پاشایش دیاره چهند مه وله وی خو ش ویستروه، کاغه زیکی بو مه حموود پاشا نووسیوه دوو فه سه له، یه کێکیان به شیعره که ماجه رای ره زالهت و قرپ و جری عوسمانی خاله و شا وه یسی برای پهت و گوربس و جل و هۆر و هه مانه کو کړدنه وه و مولکی خه لکی داگیر کردنی ئه حمه دی کامه ران و ره سوول و خله مالی تیا نووسیوه. فه سلئ دووه میان (نشر و نظم) ه و نکته و جناس و حکمت و فه لسه فه یه. داخه کهم ئه و کاغه زه یهش فارسییه، هیشتا ئه وسایه مه وله وی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار، ئه بی وه ک ئاساره کانی تری ئه مه یهش بکه یه به کوردی:

موهاجیر بووین که هاتین، خواستی خوا بوو
 (عەلی) (٤) مان دی، خەلافەت بەو درابوو
 لە تەئسیری (محەممەد) (٥)، میری گەورە
 خەلافەت گەیبی، سەر (عوسمان) (٦) بەدەورە
 دلی ساداتی ئیمە، هیندە پەنجاند
 بەهەشتی سەر زەمینمان بوو بەزیندان
 بە جاری پیکوری خۆی خستە سەرکار
 هەراچی خستە ناو، وەک قاری بازار
 هەموویشی کەوتە دەس شاوہیسی خانە
 گوربیس و پەت، جل و هۆر و هەمانە
 موانە و چەورە سانە و بزە دووخە
 لەگەڵ سوورانە، خەرجی مەردە لەوخە
 هەمووی تەسلیمی ئەحمەد کامەران بوو
 خەمالی پەسولیش ئاشەوان بوو
 لەهەر شویتنی بەراویکیان ئەبینی
 ئەیانگوت مولکی باوکمانە یەقینی
 بە ئیرس هی ئیمە یە ئەم شویتن هەوارە
 مەری تیا سەرپریوہ خوتینی دیارە
 کە باوکم، گای زبانی لیرەدا کوشت
 لەسەر ئەم جۆگە، دایکم، ورگەکە ی شوشت
 نیشامان وایی، دایکم، ورگی تەر کرد
 گەمالە بازکیش ریخۆلەکە ی برد
 غەریب و بیکەس و داماو لە ناوا
 هەموو پەنج و هیوامان چوو بەئاوا
 لە خوا پاراپنەوہ، کاتی دوعا بوو
 دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
 ئیتر بەگزادە، نانوتین لە لای ئەو
 ستەمگەر پۆژی تاریک بوو وەکو شەو
 ئەمە سەرپوتی ئەوزاعی غەریبی
 وەتەن ئاوارە ی دەردی بی نسیبی

ئەمە (مەعدوومی) یە عینوانی ئەسلی
 بە بەدبەختی هەمیشە دوور لە وەسلی

- (١) پروانە ژین ژمارە ٩٥٥ شویاتی ١٩٤٩ .
 (٢) هەمان سەرچاوە.
 (٣) پروانە یادی مەردان مەلا عەبدولکەریمی مودەریس.
 (٦) مەبەست لە (شیخ عەلی ئەبابەیلی) یە.
 (٥) محەممەد: مەبەست لە حەمە پاشای جافە. محەممەد بەگی کە یخوسرەو بەگ.
 (٤) عوسمان: وەسمانی خانە.

هاوین، هاوینەم

مەولەوی لەم شیعەریدا پەیوەندییەکی جوانی گەرمی و گرە ی هاوین و گرە و سووتانی دل و
 دەروونی خۆی پیک دەهینتی، ئەم شیعەرە کار دەکاتە سەر پیرەمبێرد و ئەیگۆرتتە سەر شیبوہ ی
 سلیمانی:
 مەولەوی:

ها من، ها من وار، گەرمیش جۆش ئاورد (١)
 فەزای نەزم، بەزم، نەو گولالان بەرد
 بوول وە یانە ی جەم، نەو گولالان شەند
 چەمەن بێ نەوای نالە ی بولبول مەند
 تاي بەرەزای شەنگ نەسای مەغاران
 شیبوہ چون زولف تەعزبە داران
 ها، کاوان، کاوان دل چون دلپیشان
 هەردان وە سەردا هەردان پەیوتیشان
 دووریت ئایر وست وە یانە کە ی من
 یانێ یانە ی دل ویرانە کە ی من
 هەوا ئایرین، سەر وەخت ئایرین
 دلە ئایرین، بەدبەخت ئایرین
 وە ی گشت ئایرەوہ خە یالەم خامەن
 بەختم ناپوختەن فامم نەفامەن
 وە ی بلتیسەوہ گەردیم باقییەن
 وادە ی ئایرین بادە ی ساقییەن

به شق پيالهي مهست چاوه كهت
بهو په شپيوي چين پاى كلاوه كهت
با بهى مهى بهلكم ئاير مهستى
سو چنو به كسه ر خاشاك ههستى

(۱) ديوانى مهولهوى - مهلا عهبدولكهريمى مودهريس. ل ۵۲۲ .

وهرگيترانه كهى پيره ميترد:

هاوين، ها وينه، گهرماي تاوى سهند
نه شئهى جوانى له دهست به هار سهند
ژيله موى خسته، سهر، سه رخنجهى گول
چه مهن بى نهوا، له نهواى بولبول
باى بهرزه زاي شهنه گ له ساى مغانان
شپيواوه وهك زولف تازيه داران
ئاسوكه ساسه و سه رى سوپماوه
به شينى سه وزهى قورى پيواوه
دووريش ئاگرى بهردايه مالم
مالي دلته كهى ويرانه مالم
ههوا ئاگرين، سه روهخت ئاگرين
دل و بهختى سهخت، تيكرا ئه گرين
بهو گشت گرپه وه، وجودم خامه
به ختم نابهخته فامم نه فامه
له كورهى گرپدا گهردم باقبييه
وادهى ئاگرين بادهى ساقبييه
به عه شقى پيالهي مهستى چاوه كهت
بهو په شپيوي چين بهر كلاوه كهت
با، بى، مهى بهلكم ئاگرى مهستى
ئاگر بهرداته خاشاكي ههستى

ئارايشيكى به پرووى جه بين دا (۱)

ئارايشيكى به پرووى جه بين دا
شهرمى به مانگى دوو ههفته مين دا
ئه گريجهى كوڤيهى، په رى تاوس تار
كهلافهى سه وزى وهك به ندى زننار
كه باى باوه شپين شنى بۆ ده برد
له خو شپيانا هه لپه ركيتى ئه كرد
به له نجه ئه كهوت به پرووى قه مه ردا
گاه، روو له ميحراب، گاه له حجه ردا
روومهت، گاه په نهان، گاه ئه دره وشى
گاه گيان ئه سينى، گاه ئه بيه خشى
له ژيتر ميحرابدا دلتهى پر له دهرد
بهو زه ننهاره وه، ته وافى ئه كـرد
هه ر ئه و عه شقه بوو له مه جازه وه
خستمي به ناي بى نياز وه
چهن خو شه ئينسان وا بى نياز بى
له قه بيد و به ندى چه رخ سه رفراز بى
ئو دلتهى كهوا نوورى خواى تيا بى
به گهرد و باوى دهوران ليل نابى

(۱) پيره ميترد نووسيو به (نازانم ئه م شيعره هى كيتيه) بروانه ژين ژماره ۸۵۰ سالى ۱۹۴۶، به لام ئيمه
دۆزيمانه وه، شيعرى (عهبدوللا به گى سمايل به گى زهنگه نه) به .

دهقى شيعره كهى (عهبدوللا به گى سمايل به گ) به شپوهى زهنگه نه .

«شپيرين ئارايش صفحهى جه بين دا
خه جلهت وه پرووى ماه دوو ههفته مين دا
كوڤيه ئه گريجان تووك طاوس تار
سهوزه كلافان چون رستهى زه ننهار
چون ره قاص وه سوژ سه داي سهنج ساز
وهباى باوه شين مامماوه په رواز

مه‌شنيئا وه‌بان قورسى قه‌مه‌ردا
گا وه‌ پرووى محراب گا وه‌ حه‌جه‌ردا
گا په‌نهان نه‌ برج گا مه‌دره‌خشاوه
گا حه‌يات مه‌ سهند گا مه‌ به‌خشاوه
هه‌ر لايى سه‌دجار دلّه‌ى پر جه‌ دهرد
به‌و زهناره‌وه‌ ته‌وافش مه‌كه‌رد

ناره‌ق وه‌ك شه‌ونم

پيره‌ميترد له‌ ژماره ۷۷۵ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامه‌كه‌يدا، پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو‌ئه‌م شيعره نووسيوه و به‌شيعرى (شيخ مسته‌فا) تىگه‌ببوه، وه‌ نه‌ينووسيوه ئه‌و شيخ مسته‌فايه كيبه و نازناوى چيبه؟! چونكه ئه‌و سه‌رچاوه‌يه‌ى لىتى وه‌رگرتووه‌ ته‌نه‌ئا ئه‌وه‌نده‌ى وتووه‌ كه‌ شيعرى شيخ مسته‌فايه. ئيمه‌ كاتى به‌ديوانى مه‌وله‌وى (مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى مده‌رس) دا گه‌راين له‌ لاپه‌ره ۱۱ دا ده‌قى هه‌ورامى ئه‌و شيعره‌مان دۆزيبه‌وه‌ كه‌ له‌ ناوه‌راستى شيعه‌رىكى (مه‌وله‌وى) دا به‌ و سه‌ره‌تاي شيعره‌كه‌ ده‌لّيت.

«ئهم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جارن»

چلّ مدوّ دايم چون گه‌سته‌ى ماران»

...هتد ۹ل

هه‌روه‌ئا ئه‌م شيعره به‌شيوه‌كه‌ى خۆى له‌ به‌رگى ۲۶ى گو‌فارى ده‌نگى گيتى تازده‌دا لاپه‌ره‌ى ۴۴۷ دا مامۆستا (گيوى موكربانى) بلاوى كردۆته‌وه، وه‌ پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو‌ نووسيوه، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى مامۆستا گيو هه‌ورامى نه‌زانبوه شيعره‌كه‌ زۆر هه‌له‌ى تى كه‌وتووه به‌م پييه ئيمه سى ده‌قمان له‌ به‌رده‌ستدا به، دوو ده‌قى هه‌وراميه‌كه‌ و ده‌قتى وه‌رگيپراوى پيره‌ميترد. لّيره‌دا ده‌قى شيعره‌كه‌ وه‌ك له‌ ديوانى مه‌وله‌وى مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمدا نووسراوه، ده‌نووسينه‌وه و وه‌رگيپراوه‌كه‌ى پيره‌ميترديش دوا به‌دواى ده‌نووسين.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نيشته‌ن نه‌ پرووى گولّ
ته‌ر كه‌رده‌ن تاتاي توغراكه‌ى سونبولّ
جه‌ قازان خه‌م دلّ كه‌رده‌ن وه‌ ئاو
وه‌ درۆ ماچۆ مه‌گيپرو و گولّاو
نازيم گولّاو بو‌ى خۆى كولّم تۆن
ئه‌ر بو‌ى تۆ نه‌بو، بو‌ى گولّاو جه‌ كوّن؟!
زه‌ره‌ى بو‌ى زولّفته‌ كه‌فته‌ن نه‌ به‌رزان
بو‌ى گولّان كه‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازيم وه‌ مه‌رگت گه‌ر ئينسافت بو
هه‌نى كافيه‌ن بو‌ى زولّفته‌ په‌ى تو
ئيتريج حاجه‌ت وپت مه‌ده‌ى عازاو
قه‌بوولّ كه‌رى جه‌ور مه‌گيپرى گولّاو!؟

وه‌رگيپراوه‌كه‌ى پيره‌ميترد و پيشه‌كيبه‌كه‌ى، كه‌ به‌هۆى ده‌ستنووسه‌كه‌ى ناو كه‌شكوّلى مه‌حموود پاشا وه، به‌هه‌له‌ به‌شيعرى شيخ مسته‌فا زانراوه!!.

«شاعيريكمان بووه، شيخ مسته‌فا، كه‌ مه‌حموود پاشا له‌ ئه‌سته‌مولّ ديوانه‌كه‌ى ئه‌وى له (موحسينى كوره‌زاي شيخ قادر) ده‌ست كه‌وتووه؟! له‌ كه‌نارى كه‌شكوّله‌كه‌ى، نووسيوه‌تبييه‌وه! ئه‌مه، غه‌زه‌لّيكبه‌تى»:

ناره‌ق وه‌ك شه‌ونم، نيشته‌وته‌ پرووى گولّ
غمى كيشاوه، تاي توپه‌ى سونبولّ
نازيم، گولّاو خۆى، بو‌ى كولّمى توپه
ئه‌گينه‌ بو‌نى خۆشى له‌ كو‌تبه
تايه‌كى زولّفته‌ كه‌وتووه‌ته به‌رزان
بو‌نى گولّاو پى بووه هه‌رزان
نازيم به‌مه‌رگت خۆت بو‌نت خۆشه
بو‌نخۆشى گولّان له‌ لاي تو بو‌شه
چه‌ ئيحتياجته به‌بو‌ى گولّاو
بو‌نى تو له‌ پرووى جي‌هاندا باوه

ديسان پيره‌ميترد و دوو به‌يتى بيسارانى له‌ شيعه‌رىكى (مه‌وله‌وى) دا

مه‌وله‌وى له‌و شيعره‌دا كه‌ باسى پيرى و دلگيرى خۆى ده‌كات (۱) له‌ كو‌تايى شيعره‌كه‌ى خۆيدا ده‌يكات به‌يه‌ك، وه‌ پيش سى به‌يته‌كه‌ ئاماژه بو‌ ئه‌وه ده‌كات كه‌ بيسارانى (ماوا - مه‌ئوا) ئه‌مه‌ى وتووه:

پيره‌ميترد وه‌رى گيپراوه‌ته سه‌ر شيوه‌ى سليمانى:

نه‌وات وپراوه‌ى دلّ كه‌ره‌رۆ ئاو
چه‌نى به‌سته‌ى فه‌رد، بيساران (ماوا)
«ئهما گشت جه‌ وه‌خت نادانيم بييه‌ن
فه‌سل مه‌ستى و عه‌يش جوانيم بييه‌ن

ئیسە، ها جه گشت په شیمانیم بهرد
 فهسل پییریمه ن جوانیم و بهرد
 وادهی پییریمه ن یاوانم نۆبه
 تۆبه مه ن تۆبه، که ره مدار تۆبه» (۲)
 هه ر چیم کرد کردهی نه و جوانیم بوو
 ده می سه ره مستی و رووی نادانیم بوو
 ئیستا واپیرووم که وتوومه تۆبه
 تۆبه، تۆبه مه، لی بووردوو تۆبه

(۱) دیوانی مهولهوی - مهلا عهبدولکهیمی موده ریس ل ۱۰۸ .

(۲) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورانی - ده سنووس .

پیره میرد و شیعیک له باره ی (حهج) هوه

ئهم شیعه ره له لاپه ره ۲۳۰ی که شکۆلی (قزنجی) نه جمه ددین مه لادا نووسرابوو. له دیوانی پییره میردی ماموستا هاواردا بلاو نه کراوه ته وه. شیعه که مانایه کی به رزی نه ته وه یی و کۆمه لایه تی هه یه، که هه ر چه ند پییره میرد خۆی حاجی بووه و له ته مه نی لاوتیشدا هه جی کردووه، به لام له پاش به سالاجوون و تاقیکردنه وه ی ژبان و باری کۆمه لایه تی نه ته وه که ی به م جوژه له و مه سه له یه گه یشتووه، که ده نووسیت:

ئه لفی مرادت، فری دا، مردی
 شوین مراد که وتی، بو (دره م) مردی (۱)
 رۆژوو و نومازت که بو نیاز بی
 وه ک عاشقیکی که پیشه ی گاز بی
 نوپتری زۆر پیشه ی پییرژنانه
 رۆژوویش ئه سله که ی بو ره مه زانه
 کابه بناغه ی برایی خه لیله
 دل نه زه رگه ه ی ره بی جه لیله
 سیاحه تی هه ج سه یری جیهانه
 ئه وی به کار بی به خشینانی
 دل ده شکینی و ده چی بو کابه
 مه چۆ، مه زالم، له سه ره خۆت لابه

من زیاره تی کابه م کرد به لام
 زیاره تی دل پیشتت ره له لام
 له ده شتی (مینا) قوریانی ده که ی
 بو گورگ و چه قه ل دیاری ده به ی
 لی ره سه ری بره و بیده به برسی
 ده بیت به قه لای (آیه الکرسی)
 ده زانی که وه دنیا فانییه
 وای ده گری تا سه ر زینده گانییه
 ئه گه ر تو تا سه ر هه ر بژیایه
 ئه شیا بو دوا ی تو جیگا نه مایه
 وه ک پیش تو جیگای خۆی دابوو به تو
 تۆش جیی خۆت بده به یه کی و برۆ
 ئه گه ر پی داگری بلایی من نارۆم
 تۆش وه ک یارۆکان ئه هاونه بن گو م
 که له سه ره پشتی ماسی دانری
 تره که له کی دیاره سه ره ناگری

(۱) دره م: دره م - پاره .

له ده رگای ره حمه ت

پییره میرد ئهم شیعه ئاینیه ی خۆی له ژماره ۸۳۹ی سالی ۱۹۴۶ی رۆژنامه که بیدا بلاو کردۆته وه. به لام به داخه وه شیعه که له رووی کیشه وه ناته واوه، یاخود، تیکچوووه، کیشه کان له نیوان ۱۰، ۱۱، ۱۲دا یاری ده کن، نازانم پییره میرد چون ههستی به مه نه کردووه؟! له وه ش ناچی له چاپی رۆژنامه که دا تیکچوو بیت، چونکه زیاتر له جار و دوو جار ئه و ناته واویبانه دووباره بوته وه. ئیمه شیعه که ده نووسین و به رانه ره هه ر دپه شیعیک کیشه که ی به برکه ی خۆمان دیاری ده که ین.

له ده رگای ره حمه ت ریگایه ده رخه: ۱۰ برکه
 له رتی داماوایا ئهم پییره سه رخه: ۱۰ برکه
 له تۆوه هه رچی دهستی که وت نیگایه: ۱۲ برکه
 سه فای هه ردوو جیهان ناگری به کاهی: ۱۲ برکه

له هه‌و‌ری په‌حمه‌ت باران به‌جاری: ۱۰ برگه
 به‌سه‌ر ر‌و‌حی عه‌زیزانا بباری: ۱۱ برگه
 تن‌و‌کی دو‌ای نه‌وان ب‌و‌ من ده‌وايه: ۱۱ برگه
 نه‌گینا که‌وته‌م و کارم له ده‌وايه: ۱۱ برگه
 نه‌زانم چاکه‌یه‌کم نه‌بووه ب‌و‌ خ‌و‌م: ۱۱ برگه
 به‌لام وا ئوممه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری ت‌و‌م: ۱۱ برگه
 له کرده‌وی خ‌و‌م خه‌جاله‌ت هات به‌سه‌رما: ۱۲ برگه
 نه‌ ر‌ی‌ی عوزر و نه‌ رو‌وی پارانه‌و‌م ما: ۱۱ برگه
 نه‌مه‌نده شه‌رمه‌زارم من له‌م و له‌م: ۱۱ برگه
 که‌ که‌س نه‌مبینه‌ی ب‌ن‌یره‌ جه‌ه‌نه‌م: ۱۱ برگه
 به‌لام ت‌و‌ خ‌و‌ت که‌ مبه‌خشی به‌ب‌ی پرس: ۱۲ برگه
 به‌وه‌ ر‌زگار نه‌ب‌م له‌لام نامینه‌ی ترس: ۱۲ برگه
 له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ کردوومه‌ پروا: ۱۱ برگه
 که‌ مه‌ئیس نییه‌ ب‌و‌ په‌حمه‌تی خوا: ۱۰ برگه
 نه‌مه‌م ب‌و‌ مایه‌وه‌ ئوم‌یده‌وارم: ۱۱ برگه
 که‌ خ‌و‌ت فه‌رمووته‌ من ئومورنه‌گارم: ۱۱ برگه

قیب‌له‌م نه‌ک‌یش‌ی

پیره‌م‌یرد نه‌م شیع‌ره‌ی له‌سالی ۱۹۴۴^(۱) دا وه‌رگ‌یراوه‌ وه‌ ناوی بی‌سارانی له‌سه‌ر شیع‌ره‌که‌ داناوه‌.
 ئیمه‌ ده‌قی شیع‌ره‌که‌مان له‌ که‌شک‌و‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کورد‌یبه‌وه^(۲) ده‌ستکه‌وت. هه‌ندی
 جی‌او‌زی له‌نیوان ده‌قه‌که‌ وه‌رگ‌یرانه‌که‌دا هه‌یه. مام‌وستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له
 که‌شک‌و‌له‌که‌یدا به‌شیع‌ری (مه‌لا میک‌ایل) یاخود (پیر میک‌ایل) ی داناوه‌. هه‌روه‌ها ده‌ست‌یشانی
 نه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ له‌ ته‌نب‌شت نه‌م شیع‌ره‌وه‌ له‌ که‌شک‌و‌له‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیزی ر‌یشاوی) دا
 به‌خه‌ت‌یک‌ی تازه‌ نووسراوه‌ بی‌سارانی له‌ دیوانی (بی‌سارانی) مام‌وستا عوسمان هه‌ورا‌میدا له‌ ر‌یزی
 شیع‌ره‌کانی (بی‌سارانی) دا نووسراوه^(۳).

قیب‌له‌م نه‌ک‌یش‌و‌،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خاله‌ت نه‌ک‌یش‌و‌

خاط‌ری به‌عه‌م ت‌و‌ نه‌یه‌ند‌یش‌و‌
 به‌ زام ناواک صوب سه‌حه‌ر ئیش‌و‌
 سه‌ری وه‌لای ت‌و‌ سه‌ر نه‌دو شه‌وان
 پای‌ی که‌ نه‌دی‌و‌ وه‌لات وه‌ ده‌وان
 نه‌و پاسه‌ر سه‌رنگ‌و‌ن کل‌ک‌و‌ی تازه‌ بو
 نه‌و پاگه‌سته‌ی مار بی‌ ئی‌جازه‌ بو
 ده‌ست‌ی‌و‌ نه‌ که‌ر‌و‌ سه‌یران باخت
 نه‌که‌ر‌و‌ خ‌دمه‌ت به‌ر‌زی‌ی ده‌ماخت
 نه‌و ده‌سته‌ به‌سته‌ی جه‌للاد گه‌ور ب‌و‌
 هه‌ر ر‌و‌ جه‌ ن‌و‌وه‌ س‌زاش به‌ی ته‌ور ب‌و‌
 د‌ید‌ی‌و‌ نه‌وین‌و‌ هه‌ر سه‌حه‌ر ر‌ه‌نگ‌ت
 زیانی‌و‌ نه‌بو‌ شه‌و به‌هام‌ده‌نگ‌ت
 نه‌و دید‌ه‌ نه‌سه‌رش بی‌ مدارا ب‌و‌
 نه‌و زوبان به‌سه‌نگ سیای سارا ب‌و‌
 قیبه‌لم دووری ت‌و‌یه‌ک‌جار من‌ش کوشت
 بیللا به‌یت‌ه‌ور بو بی‌زارم جه‌ گشت

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۴۰ سالی ۱۹۴۴.

(۲) که‌شک‌و‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کورد‌ی، محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، به‌رگی دووه‌م، لاپه‌ره ۲۲۵، ۲۳۴، ۲۳۵.

(۳) دیوانی بی‌سارانی - عوسمان هه‌ورامی. ده‌سنووس.

وه‌رگ‌یرانه‌که‌ی پیره‌م‌یرد:

قیب‌له‌م نه‌ک‌یش‌ی،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خاله‌ت نه‌ک‌یش‌ی
 دل‌ی ب‌و‌ مه‌یلت پی‌ رانه‌ک‌یش‌ی
 هه‌ردووک‌یان به‌ده‌رد ک‌ت‌وپ‌ر بی‌ش‌ی
 سه‌ری که‌ سه‌رت لی نه‌دا به‌شه‌و
 پی‌یه‌ له‌ ر‌یت‌ا نه‌که‌و‌یت‌ه‌ ره‌و
 سه‌ر سه‌ره‌نگ‌رت‌ی قول‌له‌ی خ‌راپ بی‌
 پی‌ به‌ندی ژاری ک‌و‌له‌وه‌ی‌باب بی‌

دهستى دهست نه گريى به سنگه وه بۆت
لووتى كه دايم پر نه بى له (بو) (۱) ت
ئهو دهسته بهسته ئيشى شكاو بى
ئهو لووته به تيغ قسه زاپراو بى

(۱) بۆ: بۆن. بۆت: بۆنت.

له نيوان ئهحمده بهگى كۆماسى و مهولهوى-دا

ئهحمده بهگى كۆماسى ئهم شيعره بۆ مهولهوى دهنوسيت:

ئه گهر بۆ سووى به مه لاله وه
بگاته لاي تو به شه مال وه
ئهو بۆ كرووزى سووتوى جه رگمه
(مه عدووم) (۱) مه علومه وادهى مهرگمه

(۱) مه عدووم: نازناوى شيعرى مهوله و بيه.

مهولهوى وه لامى ئه داته وه:

ئاره زووى مهرگى خوتت كردووه (*)
گوايه رسكاريت وا دهرردووه
وهك من سه رسه ختى وهك من ئه خوئى
بۆ سوئيشت لى بى هيشتا ئه ميينى

* پيره ميتد ئهم شيعرانهى وه رگيپراوه.

دوو پارچه شيعرى (فخرالعلمائى كوردستاني) و (مه جذووب) كه پيره ميتد وه رى گيپراوه.
پارچه شيعرى يه كه م، ته نها به يتى يه كه مى نه بيت كه دهقى وه رگيپرانى به يتى شيعره كه
(فخرالعلمائى) يه، ئيتير به يته كانى دوايى زور له دهقه كه دووره.

«تا، برۆ و زولفى تو ته ماشامه
مىقاتى نوئى سويع و عيشامه
به سه ئارايىش ديده كه مى مه ستت
دل هه ربه كى بوو وا كه وته ده ستت

به ههر گهر دشى ئاشووبى ده كه مى
ئيتير هيچى تر نه ما كه بيه به
دل شه و له زولفى شه وه زهنگتدا
سوئىدى خوارد دلى به هيچ كه س نه دا
به يانى رۆژى روخسار داى ديار
كلام الليل يحوه النهار»

شيعره كانى مه جذووب

ئه گهر ئه پرسى جهسته مى من چونه
دهردم گهرانه حالم زه بوونه
تا جه لاي جه بهه مى يار بهر كه مال
جه ياتى مه جنوون روو له زه واله
تا دل گرفتار مه بلى جه بيه به
من مهرگم ميوان دهردم نسيبه

ميرزام قه لاي خاو

يه كيتك له و به نده ميژوو بيه يانهى لايه نيكي ژباني نه ته وهى كورد و به سه رهاتى كى گرنگى
به نه مى هيشتوتته وه، به ندى (ميرزام قه لاي خاو) ه. ئهم به نده كه به شيعر هونراوه ته وه، باسى،
شوئنه وارى يه كيتك له قه لاي كانى (خان ئهحمده خان) دهكات. وهك چون (جه مال ده دىنى زه نوورى)
له به يته كه مى خوئدا كه هه ر له م ديوانه نووسيمان، باسى لايه نيكي ژيان و ئازابى خان ئهحمده
خان دهكات. پيره ميتد گرنگيه كى زورى به م جوړه به ندى و به يت و ميژبانه داوه و بۆ ته وهى ون
نه بن و ژماره به كى زياترى رۆشن بيران ئاگادارى بن و سوودى لى وه رگرن، وه رى گيپراوه ته سه ر
شيوه ي سليمانى.

سه باره ت به خاوه نى به يتى يا خود به ندى (ميرزام قه لاي خاو) چهند بيرورايه ك هه يه، ئه و يش
له وه وه سه رى هه لداوه كه نازناوى (فهقى) كه شاعيره كه يه له كوئايى شيعره كه دا هاتووه،
هه نديك به (فهقى قادرى هه مه وه ندى) دى ده زانن و هه نديكيش به (فهقى ره شيد) كه به (فهقى
خه لووزيه ي) يش ده ناسريت.

له مهر ئهم (فهقى) يه، سى بيرورا هه يه كه ده يخه بيه پيش چاوى خوئنه ران، و ئيمه ش بيرورايى
خومان ديارى ده كه بن.

فەقی خەلۆوزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دێی خەلۆوزەیی ناوچەیی مەریوانە، بەفەقی خەلۆوزەیی ناوی دەرکردووە. خۆتێندنی لە لای (مەلا ئەحمەد)ی باوکی (مەلا کاکە حەمەیی ناری) تەواو کردووە. لە سەرەتای سەدەیی چواردەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستەیی خوارووەیی باسی وێرانەیی (خاوە) ئەکا، کە یەکیەک بوو لە قەلا گەرنەکانی (خان ئەحمەد خان) کوپیی (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەلایە لە سنووری پێنجویندا هەلکەوتوو. ساڵی ۱۹۳۷ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلێ بەردی نووسراوی لێ دەرھێناوە.

ئەمەش هەلبەستەکیە!».

هەرۆهە لە گۆفاری بەیانی ژمارە ۷۰ی ساڵی ۱۹۸۱دا کاک (جەمال محەمەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتەو وە پێشەکیبەکی کورتی بۆ نووسیبووە کە بەشیکیی دووبارەکردنەوێ نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا)یە، بەبێ ئەوێ دەستنیسانی ناوی بەرپیت یاخود دەستنیسانی سەرچاوەکی بەکات!!.

لە ساڵی ۱۹۸۰دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن ماموستا (مەلا عەبدوڵکەرییی مودەریس) و (فاتح عەبدوڵکەرییم)دا چاپ و بلاو کرایەو. لەلایەن ۷۳۹ی دیوانەکەدا ئەم بەندە بلاو کراوەتەو کە بریتییە لە ۳۵ بەیت وای دياره تەواوی بەندەکیە. لە پەراوێزی شیعەرەکەدا نووسراوە «دۆستی بەرێزمان کاک محەمەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستتوسیکیی خوالیکۆشبوو نەجمەدین مەلا بۆ نووسینەو کە لەلای کاک محەمەد مستەفا هۆشەنگ حەمە بۆر دیبووی. پاشان لە دەستتوسیکیی کەشدا بەکەمیک جیاوازییەو دیمان درابوو پال (فەقی خەلۆوزی) یا (فەقی قەلەوزی) ناوتیک. تیکرا لامان وایە راستە شیعەرەکی فەقی قادری، بەلام لە ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەیکیدا هاتوو».

بەبروای تێمە ئەم بەندە، شیعەری (فەقی قادری هەمەوێند)ە. بەهۆی نازناوی (فەقی)کەوێ لەگەڵ ناوی (فەقی خەلۆوزەیی) تیکەڵ بوو. شیعەرەکان و توانای شاعیرییەتی فەقی قادر گەواهی دەدەن کە ئەم بەندە هی ئەو بییت، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەلۆوزەیی) من هیچ شیعەر بەرھەمیکیم نەدیو، هەتا شتیکیی لەبارەوێ بلیین.

بەندە قەلای خاوە

میرزام قەلای خاوە، میرزام قەلای خاوە
نارۆشیم وە سەیر بورج قەلای خاوە

دل زەدەیی هیجران دەروون پر زووخاوە
کەردم خەیلان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بورج زەمانە
بێ زوق و زیننەت مەندەیی وێرانە
تۆو عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ رێژا رەنگت؟ کێ نیسا بنیات؟!
کوانی بەگلەران صاحیب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەرۆختت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەختت بی؟!
کوا رەفبێق راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاهان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودەیی خانان؟
کوانی بزورگان، کوا حوکمراوانان؟
کوانی دەرویشان بەئەللا ئەللا؟
کوانی سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تەفەنگداران لە بورج قوللە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخەیی گوللە؟
کوا خواجە و غولام کەمەر زبوینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەببێنان؟
کوا هۆ هۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆئەو شادی و زوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردەیی زەمانە؟
کوا صاحیب تەخت قەلای وێرانە؟
قەلادا جواب قوللەیی جارووساز
جاگەیی تۆیخانە و مەندەیی بێ ناز
وات: پەیی چیش پەرسی ئەبلەیی دێوانە
ئەحوال پەرسی شەرح و بەردەیی زەمانە؟

واتش: ئەى ھەتتو لىتوھى ھەرزەى كالت
 بىع عەقل و بىع فام دەروون پىر زووخالت
 يەقېن تۆلە خەوف خودا ناترسى
 ھەوال دەوران دنيا مە پرسى
 دەوران دنيا پەى كەس نەمەندەن
 بىنچىنەى شاھان نەبىخ ھۆركەندەن
 عەرضم ھەن خزمەت ھەر چىت ھەن نياز
 گۆش بدەر وە حەرف قەلاچەى بىع ناز
 راستە من قەدىم جاگەى جانان بىم
 شەرىك و ھەمراز شای كەيانان بىم
 ھەم سەرپەردەى ھەرەمسەرا بىم
 ھەم شانشىنگەى خان و دارا بىم
 مەكان و مەئواى مىر و سولتان بىم
 قاپى حكومەت رۆم و ئىران بىم
 ھەم سەيرانگەى خاص پۆل پەندان بىم
 دايم جەولانگەى زولف كەمەندان بىم
 دەستكار و ھەستای قەدىم سالان بىم
 تەخت بەگلەران كەمەر لالان بىم
 شاھان موخلىصان من سازان جەنۆ
 نەققاش كارى بى چەند ماھو چەند رۆ
 بەو شایى و لۇغان پىر شەوق و زىنەت
 تا من تەمام كەرد حاكم بەحىكەت
 لە دەنگ تۆپان تەقەى دوور ئەنداز
 كەژو و كۆ و سەنگ ماما بەئاواز
 لە بوج قوللە تۆپ مەدان تاتەش
 زەمىن مەلەرزا تا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوند وە نەم بوو ظاهىر
 من ھەم بەقەلغان تۆپ و (جزاير)
 نە قوللە ماگە و نە صاحىب تەخت
 جە كۆن سەلم و توور؟ كوا صاحىب پەخت؟

ھەركەس بوىنۆ من بەو پىرانى
 قەد دل شاد نەكا وەى دنياى فانى
 يە فەقى واتەن دەروون پىر جەفا
 پەى كەس نەمەندەن دنياى بىع وەفا
 يە (فەقى) واتەن، قەبرىش پىر نوور بۆ
 رۆحش جە عەذاب قىامەت دوور بۆ
 يە (فەقى) واتەن دەروون پىر جەخار
 (رب نجنى من عذاب النار)

پىرەمپىرد بەشىكى وەرگىپراوھ:

مىرزام قەلاى خا، مىرزام قەلاى خا
 ئەمپۆ چومە سەىر بوجى قەلاى خا
 من زەدەى ھىجران دلنى پىر زووخا
 كەوتقە خەيال دنياى ناتەوا
 پروم كەردە بارەى بوجى كۆنە سال
 پىرسىارم لى كەرد بەزوبانى حال
 وەرە پىم بلنى تۆ بىت و خودات
 كى رەنگى رشتى؟ كى ناو بە بىنات؟
 كام و ھەستای نادر بەسەرەختت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەختت بوو؟
 كوا، خان و شاھان كەولنى سەموورى؟
 كوا قاوھ و قلىان چىنى فەغفوورى؟
 كوا تەنگداران لە بوجى قوللە؟
 لە دەنگى بارووت، لە شرىخەى گوللە؟

پىرەمپىرد و شىعەرەكانى (شىخ ئەبو وەفا) ى كوردى

كتىبى (يادى مەردان) بەشى دووھى بەتايبەتى سەرچاوبەكى گەلى بەنرخ و پىر بەھا بوو بۆ
 ناسىن و شارەزابوون لە شىخە نەقشەندىبەكانى ھەورامان و ژمارەبەكى زۆر لە ئەدىب و
 شاعىرەكانى ئەو ناچەبە، بەراستى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) و كورەكانى
 شىيانى ھەموو رىز و ستايش و پاداشتىكن، بۆ ئەو ھەموو خزمەتەيان كە بەرامبەر بەنەتەوھ و

ئه ده بیاتی نه ته وه که بیان کردوویانه. ئیمه بۆ ناسین و دیاریکردنی شیعرهکانی (شیخ ئه بو وهفا) پشتمان به و سه رچاوه به نرخه بهستوووه. مامۆستا دهفه رمۆی:

«ئهم زاته واته (شیخ عهبدو له رحمان ئه بو وهفای کورپی شیخ عوسمان سیراجوودین)، له ناو چوار کوره ئیرشادکاره که شیخ عوسمان سیراجوودیندا کورپی دووه مبانه، له وهزی بههار له پینجی موحه پرهمی ۱۲۵۳ی هیجره تدا له دایک بووه و دایکی وا مه شهووره، برازای مهولانا بووه» (۱). «حاجی شیخ عهبدو له رحمان ئه دبیتهکی ناسک و شاعیرتکی پایه بلندی چهرخی خۆی بووه، دیوانتکی شیعی به فارسی ههیه، بیستووومه لای کورهکانی شیخ صادقی برازایه تی که جاران له دتی (گولپ) دائه نیشتن» (۲) «سه د حه یف و داخ که شیعی کوردییمان دهسگیر نه بووه، جا نازانم به کوردی شیعی نه وتوووه، یا وتوویه تی و دهستی ئیمه نه که وتوووه» (۳).

پیره میترد گه لئ شیعی (شیخ ئه بو وهفا) ی له فارسییه وه کردوو به کوردی، رهنگه ئه وهی که پیره میتردی بۆ ئهم کاره راکتیشایت لایه نی پیرۆزی و پایه ی تاینی ئهم زاته و ته ی و پاراوی و ناسکی شیعرهکانی بوویت. له بهر ئه وه هه رچی ئه و شیعرانه هه یه که پیره میتردی به ناوی (شیخ ئه بو وهفا) وه بلاوی کردۆته وه شیعی فارسی (شیخ ئه بو وهفا) یه و پیره میتردی کردوو به کوردی، به لام له هه ندی جیگای ئه و شیعرانه دا بهیت و نیوه بهیت یا خود پارچه شیعی خۆی تیکه ل کردوووه!!.

مامۆستا محهمد ره سول هاوار له زۆر جیگای دیوانی پیره میتردی نه مردا نووسیویه ئهم شیعه شیعی پیره میتردی خۆیه تی به لام به ناوی ئه بو وهفا وه بلاوی کردۆته وه. به لام به داخه وه مامۆستا که وتۆته هه له وه و ئه و شیعرانه شیعی شیخ ئه بو وهفان. له لایه کی که شه وه ده بیته ئه وه بلتین که ئه و کاته ی مامۆستا هاوار ئه و دیوانه ی پیره میتردی له چاپ دا، هیچ شوینه وارێک له کتیبخانه ی کوردیدا، له شیعی شیخ ئه بو وهفا نه بووه. هه تا ئهم دواییه واته سالی ۱۹۸۳ که مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم له به شی دووه می (یادی مهردان) دا باسی ژیان و به سه رهاتیه ئهم شاعیره و به شیکی دیوانه فارسییه که ی بلاو کرده وه. به لام به داخه وه هه موو دیوانه که ی نیبه و مامۆستای گه وره مان مه لا عه بدولکه ریم هه ره ئه وه نده ی ده سته که وتبوو. له بهر ئهم هۆیه دهقی چه ند شیعی تکی وه رگیتراوی ئهم شاعیره مان واته فارسییه که ی نه دۆزیبه وه. ته نها وه رگیتراوه که ی پیره میتردی ده نووسین و ئه و پارچانه ش که فارسییه که یمان به ده سته وه یه ئه وا هه ر دوو دهقی فارسی و کوردیه که ده نووسین.

(۱) یادی مهردان: بهرگی دووه م، ل ۹۹.

(۲) یادی مهردان، بهرگی دووه م، ل ۱۰۵.

(۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۰۶.

هیند، له دووری تو

ئهم شیعه ری (شیخ ئه بو وهفا) بریتیه له حه وت بهیت، پیره میتردی شه ش بهیتی کردوو به کوردی. وه پینج بهیتی خۆی بۆ زیاد کردوو! له دیوانی مامۆستا هاواردا ده سته کاری شیعه که کراوه و دوا بهیتی پیره میتردی نه نووسراوه (۱). لیره دا شیعه که وهک له رۆژنامه که دا (۲) پیره میتردی خۆی نووسیوه، بلاوده که یه وه.

شیخ ئه بو وهفا:

از فراق تو چنان دیده ی خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشک سرخ شفق از دا من گردون بچیکید
برسیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ ببالین آمد
تا سحر بهر من خسته ی بیمار گریست
بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشک لب دید، دلش خون شد و بسیار گریست
عقد دندان، تو در خاطر زارم بگذشت
دیده ی من همه شب گوهر شهوار گریست
تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و برخنده ی سوفار گریست
خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است بهر گوشه که یکبار گریست (۳)

(۱) دیوانی پیره میتردی نه مر محهمد ره سول هاوار ل ۳۲۷

(۲) ژین شماره ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹.

(۳) یادی مهردان بهرگی دووه م ل ۱۲۱

وه رگیتراوه که ی پیره میتردی: (۱)

شیعی (شیخ ئه بو وهفای کوردی).

هیند له دووری تو، به کول، دیدیه ی خوینبار گریا (۲)
بهردی رهق هاته زمان و به نه وای زار گریا
ئاسمانیش، له شه فهق گریه یی خوینینی هه لپشت
هیند به سه ر رۆژی ره شمدا که شه وی تار گریا

شهووی دووریت که نهجه لم هاته سهر و نهیکوشتم تا به یانی له گه لم بوو، بو دلی بیمار گریا ههور به سهر باغی گولی بهختی منا تی نه پیری به زهیی هاته وه، وا وشکه، به ناچار گریا پیزه دانی تو، شه ویک هاته خه یالی من، بویه چاو به فرمیتسکی وه کو گه وه هری شه هوار (۳) گریا خطه یی میسری موحبه ت، که به وه فا ناوایه چاوی من چاوه یی (نیل) ه (۴)، وه کو جو بار گریا دلی بیچاره له دست جهور و جه فای مه ه پروان (۵) قه بری دهرویشه وه کو گولی زریبار گریا که نه ما نووری نه قشبه ندی له هه ورامانا پیری هاوار بوو، که وا پیری له هاوار (۶) گریا قه ره داغی که ته می دیده ی شینی قه ره داغ که وته تیماری (۷) برینداری له تیمار گریا نه م هموو دهردی گرانه که له دست یار کیشام ناله یی که نه بوو بو مهینه تی من یار گریا به نه فامی که نه یان وت نه مه کوته برمی (۸) نه و نه رووخواوه، به حالیان دلی زامار گریا

به یادی کون

نه م شیعره ی (شیخ نه بو وه فا) له لاپه ره ی (۲۰۳) ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا، به ناوی پیره میترده وه بلا وکراوه ته وه. به لام له لاپه ره ۳۳۰ ی (یادی مهردان) بهرگی دووه مدا، دهقی فارسی شیعره که ی (شیخ ابو الوفا) مان دوزیبه وه:

کمند افگنده بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کرده درشب آفتابی را، عذاراست این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زدو گفتا
 زما از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
 بخوایم روی زیبا نیز ننماید گهی، آری
 که مزد گریه های دیده ی شب زنده دار است این
 به هنگام وداعت ناله درهر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سوار است این
 مرنج ازدل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وهرگیرانه که ی پیره میتردی:

به پرویا زولفی په خشان کردووه، له یل و نه هاری که
 له شه ودا رژی په نهان کردووه، شیوه ی عوزاری که
 به تیریکی تیله ی چاوی دلی له ت کرد و بانگی کرد
 نه مه بو تویه نه م نازه له دل تا یادگاری که
 دوعاخواریت که کرد، ئیسکم به جاری که وته ناله نال
 له ناو نه و ناله دا بالولی دلخوش نه ی سواریکه
 خه یالم وابوو شه و بییته خه وم، چی بکه م خه وم نایه
 خه تای گریان و سووچی دیده ی شه و زینده داری که
 نه گهر بتوانیایه، نه مده هیششت دل هیند بنالینتی
 به لام چی لی ده که ی بی عار و شیت و که وته کاری که
 له ناو شاری دلانا جار نه دن، کی بی که هوشیار بی
 له هیچ لایه جواب نایه عه جه ب خاموش شاری که

پیره میتردی له شیعریکی خویدا لاسایی نه و شیوه ی شیعر دانانه ی (شیخ نه بو وه فا) ی کردوته وه،

(۱) ژین ژماره ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) لای م. ه. نووسراوه به ناوی (شیخ نه بو وه فا) وه وتوویه تی.

(۳) گه وه هری شه هوار: گه وه هری شاهانه

(۴) نیل: پروباری (نیل) ی میسر که سهرچاوه کانی له حه به شه وه دیت.

(۵) لیتره دووه شیعری پیره میترده.

(۶) هاوار: دئیبه کی زور خوشه له هه وراماندا و دانیشتوانی (کاکه بی) ن له هه له بجه وه بو ی ده ریت.

(۷) تیمار: له کوردستاندا چند دئیبه که هه یه ناویان (تیمار) ه. لیتره دا مه به ست له دئی (تیمار) ی قه ره داغه .

(۸) برمی: به زمی خویشاندانه کانی سالانی چل و په نجاکان که نه یانوت برووخی! . جاریکیان له بهر نه زانی و دوکه وتوویی له سالی ۱۹۴۸ دا له ده رگای مال و چاپخانه که ی پیره میتردیان نووسیبوو (برووخی پیره میتردی)! پیره میتردی له رژی نامه که یدا به نووسینی (برنادشو) وه لای نه و هه رزه کارانه ی دابووه وه، پروانه رژی نامه ی ژین.

شيعره كه‌ی (بو ملك الشعرا) (په‌مزی مه‌لا مارف) وتووه.

دلّی دلّ پاگره چونكو له‌گه‌لّ توّ، كوونه يارتيكه
دهمى هاوده‌م به، به‌لكو بيت نه‌لّين نازرده كارتيكه

پيره‌ميترد و شيعريكي وهرگيتراوى شيخ‌ئبو وه‌فا كه سالى ۱۹۴۵ بلاوى كردۆته‌وه. به‌لام
ده‌قه‌كه‌يمان ده‌ست نه‌كه‌وت.

به‌ پۆژ زولف بي‌نيته سهر روو، ئه‌لّين هاواره پۆژ گيرا
به‌شه‌و رووى ده‌رکه‌وئى، مژده ئه‌ده‌ن، وا جه‌ژنه مانگ گيرا
به‌ شه‌و ناله‌ى نه‌خوش، جيى ره‌حمه، من بي تو بنالّينم
ئه‌لّى لاچۆ هه‌له‌وه‌ر، دهنگ مه‌که، دز ديتته سهر شوينم
وتم، تو درم ئه‌که‌ى، پيى من به مووى ئه‌گريجه به‌ستراوه
وتى، سه‌برى درۆى كه، ئيسته ئه‌گريجه له كوئى ماوه؟!
وتم، بي‌له بنووم، بي‌يته خه‌وم، شايد ته‌سه‌للّام بي
وتى، مه‌عشورقه دلّيان سارده، بازار گه‌رمى ئه‌نوئين
وتم، تو وا بلّى، ئيمه‌ش به‌جاري لانه‌ده‌ين لي‌تان
وتى، تا مفلس هه‌ر وان، مه‌گه‌ر مالّ بي‌ته سهر ري‌تان
وتم، من رووى جي‌هانم بي، به‌ساتى وه‌سلى توئى ناده‌م
وتى، كه‌م ده‌سه‌لاتييه، وا حه‌لالّ خوئى به‌نى ناده‌م

وا، له دووريت

پيره‌ميترد سالى (۱۹۴۵) ئه‌م شيعره‌ى له ژماره ۷۹۶ى رۆژنامه‌كه‌يدا بلاو كردۆته‌وه، به‌بي
ئه‌وه‌ى ناوى هيچ شاعيريكي له‌سهر دابنيت!! ئيمه له ديوانى (شيخ ئه‌بو وه‌فا) دا له‌لاپه‌ره
۱۴۴ى يادى مه‌رداندا ده‌قى فارسى ئه‌م شيعره‌مان دۆزيبه‌وه، كه چوارده به‌يته، پيره‌ميترد پي‌نج
به‌يتى لى وهرگيتراوه، به‌يتى، به‌که‌م و دووه‌م و سه‌هه‌م و چواره‌م و حه‌وته‌م. به‌يتى پي‌نجه‌مى
وهرگيتراوه‌كه له ده‌قه‌كه‌دا به‌يتى چواره‌مه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ى شيعره‌كه زۆر بوو، ته‌نها ئه‌و به‌يتانه ده‌نوسين كه پيره‌ميترد وه‌رى گيتراوه!

از غم هجر به‌جان آمدم، اى جان، مددى!
گل رخان، مغ بچه‌گان، باده فروشان، مددى!
خالى از سجده‌ى روى تو نيابم سر موى!
بيچ و تاب خم گيسوى پريشان، مددى!

به‌جنون دل كشم چارهء زنجير كنيد
حلقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان مددى!
چو قناديل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مينا، نظرى! ديدهء گريان، مددى

وهرگيتراوه‌كه‌ى پيره‌ميترد:

وا له دووريت، هه‌ره‌تى مه‌رگمه هاوار(۱)
جوانه‌كان بي‌چووه موغان، باده فروشان هاوار
جازيبه‌ى عه‌شقى به‌زۆر واده‌سى گرتووم ئه‌مبا
ئه‌ى (خضر) راهبه‌رم به، شه‌ه‌ى مه‌ردان هاوار
دلّى ديوانه، كه فيى تووش بووه، زنجيري ئه‌وئى
حه‌لقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان هاوار
وه‌كو قه‌ندىلى حه‌رم، نوور له هه‌موو لاره دئى
چاوى تي‌ژم، وه‌ره، بنواره به‌گريان هاوار

(۱) كيشى ئه‌م شيعره، هه‌ر نبوه به‌يتيك له‌گه‌ل نبوه‌كه‌ى ترى و له‌چاو به‌يته‌كانى تردا له‌نگ و ناته‌واوه. نازانم
هه‌ر خوئى وه‌ها بووه ياخود له رۆژنامه‌كه‌دا تي‌كچووه!؟

به‌وه‌م زانى

پيره‌ميترد ئه‌م شيعره‌ى (شيخ ابو الوفا)ى كردووه به‌كوردى و له‌لاپه‌ره‌ى ۲۹۰-۲۹۱ى ديوانى
پيره‌ميتردى مامۆستا هاوار دا بلاو كراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ديوانى ته‌واوى ئه‌م شاعيره‌مان له
ده‌ستا نبه‌ه فارسىبه‌كه‌يمان نه‌دۆزيبه‌وه:

به‌وه‌م زانى، ئه‌وه‌ى جوانه، دلّى وه‌ك سه‌نگى خارايه
كه ئه‌لماس دولبه‌ره و شووشه برينيشى له بارايه
به‌ حه‌رفى گيان ئه‌به‌خشى، قووتى ئه‌حيات له زارايه
في‌دات بم، ئه‌ى موسولمان، مو‌عجيزه‌ى عيسات له كارايه
ئه‌وى بووك جوان ئه‌كات مه‌نعى ته‌ماشايه، كه تارايه

به شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه

شيعرى (شيخ ئه‌بو وه‌فا)ى كوردى و وهرگيتراوى پيره‌ميترد: (۱)

به شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه وه‌ها مه‌خم‌وورم
كه سه‌ر نازاد له سه‌ودايى به‌هه‌شت و حوورم

مهست نه گهر نه عره ده کیشی، له (مه ی) ه، نهک هی خۆی مهستی سه و دام و چه دهر بهستی مهیی نهنگوورم ناھی من ناگره بۆ عهرشی خوا، سه ر ده که وئ چیمه له وهی بائی فریشته ده سووتی، مه عزوورم (۲) رۆژ و شه و لای منه، من بۆی ده گه پیم سه رگه ردان نه مه سه ر پیکه له لامه، که چی من لیتی دوورم (روح القدس) م به که مه ندی به شه ری که و توومه داو وه کو رۆژم که له عه شقا به سووتاو مه شه هوورم نه مه وئ په ردهیی سه ر لاده م بمناسن کیم ناخ نه ترسم که به سووتینی خه لایق نوورم (۳) دل له (طوور) ی به ده نا ویستی به نا له ی (أرني) (۴) وه کو موسا به ته مه ننا ی نه بوو ده ستوورم نه و ده مه باده یی وه حده ت گه یییه فریای من سه رخو شیکم که نه (موسا) م نه کیوی (طوور) م چوومه ناو دیری (فهنا) لافی (أنا الحق) (۵) لی بده م عه شقی حه ق جامی لبقای دامی به وه مه نصورم واته یه کی له لیبقای سه ری (تجلی) دهر خه م تیده گه ی چۆنه له سه ر له وحی که ده م مه سطورم من که چاویکم به نا وینه یی دلما گیرا هاته پینش چاوم که هه م (ناظر) و هه م (منظورم)

(۱) نه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا له لاپه ره ۳۸۲-۳۸۳ دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له ژینی ژماره ۷۹۶ ی سالی ۱۹۴۵ دا.

(۲) لای م. ه له بری (مه عزوورم) به هه له نوو سراوه (مه غدوورم)

(۳) لای (م. ه) نوو سرا بوو (طوورم).

(۴) مه به ست له هه زرده تی مووسایه که داوای له خوا کرد خۆی نیشان بدا ته ویش تۆزی له نووری خۆی دهر خست که شاخی (طوور) ی کرد به کل و سووتاندی وه خۆی نیشان نه دا و نه مه نایه تیکی له سه ره. وشه کانی (أرني) ولن ترانی و طور) له و نایه ته دایه.

(۵) واتاکانی -أنا الحق- و(منصور) و(تجلی) مه به ست له مه نسووری حه ل لاجه که له سه ر واتای (أنا الحق) شه هید کرا و سووتینرا.

خه وی به خت

نه مه شیعی شیخ ابو الوفا ی کوردیییه و پیره میتدی وه ری گیتراوه به لام ماموستا هاوار له لاپه ره (۱۸۲) ی کتیبه که بیدا نووسیویه «نه م هه لبه سته ی خواره وه ی به ناوی (شیخ ابو الوفا) ی کوردیییه وه بلاو کردۆته وه به لام هه لبه سته ی خۆیه تی». شیعه رکه حه وت به یته سی به یتی به که م شیخ ابو الوفا یه و چوار به یتی دوایی پیره میتدی:

هیتدی خه وی به ختم گرانه، سه ر بکاته کو شکی حه شر چاوی هه لئا یه به تینی ناگر و ته ئسییری به فر پیچ و تابی مه ینه تی من ده ستی چه رخی به رکه وئ تیکی ده شکینی به رنه گیک شه و له ژانی نه سه روئ تۆزی ریکه که ت به چاوما بی، جه واهر، سوورمه یه کاوله که ی خۆم لا به هه شته و گونیه، شالی توورمه یه «ناخ قه ناعه ت گه نجی باقی و ده وله تی بی مننه ته ئۆده که م توونی حه مامیش بی له لام جه ننه ته بۆیه بیزارم له مه ی نه وه ل قسومی ژارقه نده یه قه هقه هه ی ناوی سوراحی دلکش و پر خه نده یه جاری جاران بوایه من عاشق نه بووم و شیت و ویت مائی سه ربه ستی کچان ناوا که شوکرانه ی نه ویت ئیسته بۆ عاشق که مه ندی زولف نه ماوه بیگری خۆم له بهر پیی جوانه کانا، رانه کیشم بی گری!

پیره میتدی و چهند شیعریکی (شیخ عومهر ضیائهددین کوری شیخ عوسمان سیراجهددین)

ماموستا (مه لا عه بدولکه ری موده ریس) سه باره ت به م زاته ده فرمووی:

«نه م زاته له ریزی چوار کوره گه وره مورشیده که ی شیخ عوسمان سیراجو ددیندا، کوری سیته میان و برای باوک و دایکی شیخ موحه مده د به هاتو ددینه. له شه وی دووشه مه ی ۲۶ ی جوماده لئوولای ۱۲۵۵ دا له دبی (بیاره) له دایک بووه و له شه وی دووشه مه ی ۲۲ ی شه والی ۱۳۱۸ دا کۆچی دوایی کردووه و له ژووریکا له نزیک خانه قاوه له بیاره به خاک سپیتراره.» (۱).

«شیخ عومهر ضیائو ددین گه لی شیعی ناسک و په خسانی به رزی هه یه. په خشانه کانی هه موو له شیه ی نامه دان که بۆ نه م و نه وی نووسیوه. نازناوی شیعی (فهوزی) بووه، به لام جار جار

نازناوی تریشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆزانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (۲).
 پیره میترد ئەم شیعی به له رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۹ بلاو کردۆته وه که وه رگێرانی شیعی ریکی
 فارسی (شیخ عومه ر) ه.

جذبه ء عشق مرا کشت، حریفان مددی (۳)
 شاهد فتنه ء فتنان حبیبان مددی
 من در این دامگهم نیست خلاصی اصلا
 پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
 ناوک چشم کند قتل من خسته بیبا
 ای بهای دیه ء خون شهیدان مددی
 نفسرا بازهوا کرد گرفتار هوس
 قبله ء شام غریبان، شه گیلان مددی
 روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
 شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
 بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
 سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه ء رحمت و امید مریدان مددی

- (۱) یادی مردان - مهلا عه بدولکه ریمی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۴۹
 (۲) یادی مردان مهلا عه بدولکه ریمی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۶۵
 (۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۹۴ .

پیره میترد نو بهیتی له م شیعی (شیخ عومه ر ضیائوددین) وه رگێرا وه ته سه ر کوردی، شیعی که
 خۆی شانزه به یته ئیتمه ته نها ده قی ئەو به بیتانه مان نووسییه وه که پیره میترد وه ری گێرا وه .
 وه رگێرانه که ی پیره میترد:

جەزبە ی عەشقیە وا ئەمکوژی یاران هاوار
 شاهد مەیلی شەهاده تیە حەبیبان هاوار

که و تمه داوینکه وه پسگاری نیییه تا مردن
 وه ره پامکی شسه به زۆر زولفی پهریشان هاوار
 کوشته ی زامی دل و تیری تیلای چاویکم
 وه ره مایه ی دیه ی خوتنی شه هیدان هاوار
 به هه وای نه فسه وه گیرۆده ی داوی هه وه سم
 ناله یی شاه ی غه ربیان شه هی گه یلان هاوار
 رۆژی رووی تو نه بی رۆژ شه وی ده ی جووره له لام
 شه مس روو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
 جو بیاریکه سروسکم قه دی تو ی تیا جوانه
 نه خلی گیان، سه روی ره وان زیبیتی گولستان هاوار
 روخسه تی شاه ی بوخارا، منی نارده به غدا
 شاه ی گه یلان مه ده دی حه زه تی عوسمان هاوار
 رپی شوناست که نه بی ریکه ی هه ق ده رناکه ی
 ئە ی ده لیلی سه ره تای راه ی غه ربیان هاوار
 (فه وزی) وا برسی و تینوو که له رتدا ماوه
 خضری رپی چه شمه ی پر ره حمه تی ره حمان هاوار

نامه یه کی شیخ نه جمه ددین کوری شیخ عومه ر و وه لاهه که ی شیخ عومه ر (۱)

پیره میترد دوو پارچه شیعی شیخ نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسییه وه کردوه
 به کوردی. ئەو شیعی رانه وه ک نامه یه ک و وه لاهه که یه تی. به لام پیره میترد نه ی نووسیوه که تیا
 هه ردوو نامه که هه ر ئەو دوو شیعی ره چوار دێره یه یه یاخو به شی په خسانی له گه لدا بووه! هه روه ها
 ئەم پیشه کبییه ی بو نووسیوه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی ده روونم، وه ک تافی قه لبه زه ی سافی شووشه ی مه ی، یا وه ک
 تافگه ی زه لم و به لئه و ئاشه به رزه که فی ئەچه ند. ریم که وته بیاره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری
 ئەو ئەو جۆش و خرۆشه ی دێوانه یییه ی بو خسته ناله ی نه ی، نه یجه ی قه له مه وه. رۆیم، ساله ها
 دوور که و تمه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. هاته وه به یازیکی خه تی
 شیخ نه جمه ددینم چنگ که وت له خه تی من خۆشتر، شیعی خۆی و باوکی تیا یه. ئاخ
 شیعی رکانی فارسین، ناچار کرد من به کوردی. له پیشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسیوه، ئەلئ:

ئە ی به تۆ وه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
 بی نیگای په روه رشت (حذف) ه، حرووفی گیانم

ئىرسى باوانه كه دهستم گه يىيه داوئنت
گەر له دهستی خۆمى بدهم مهرگ بئى له جئى ميوانم

شئخ عومه ريش بؤى نووسيوه ته وه:

ئەى به تو راست بووه وه قه ددى وه كو گۆچانم
دوور له تو گزرم و شئواو وه كو موو پئىچانم
ئەو حەلە به رزه به سەر چه رخی به ريندا نازم
كه له (دهر) داوه له پىر بئيت و بئى ميوانم

(۱) ژين ژماره ۸۵۶ سالى ۱۹۴۷

پيره ميژد و چهند لاپه ريه كه له شانامه

پيره ميژد ئەم چهند لاپه ريه ي له شانامه ي فيرده وسيله وه وه رگتپراوه . له وهش ده چئت هه ندى
دهستكارى كرد بئيت و شيعرى خۆى تبادا دانا بئيت . هه روه ها ناوى ته واوى سه رچا وه كه ي به م جۆزه
نووسيوه «جلد ۳ ، لاپه ره ۳۶۷ ، ستوون ۶ ، دئپ ۲۴» .

له وئى ناودارى هه بوو ناوى تباك
سپا دارى له شكر ده روونئى كى پاك
به سەر (جهرم) دا بوو ، بوو بووه پاشا
جهاندارى پر هۆش و فه رمان په وا
له گه ل حه وت كورى هه ر به كه شايئ بوون
له سەر ئەمى (به هه من) به له شكر ئە چوون
كه وا ئه رده شئير بگرن و بؤى به رن
به رئى كى له گه ل ئه رده وان ده ربه رن
تباك ئه رده شئيرى كه دى تئگه يى
له ساسانئى يانه به شئيه وى كه يى
له زين دابه زى و ده ستى ماچ كرد به قه در
له رئدا وه كو به نده وه ستا به فه خر
به لام ئه رده شئير ترسى لئى نئشت له وئى
كه وا له شكرئى كى له پىر هاته رئى
تباكى جههان دئده پئيرى به بئير
كه زانى ئه ترسى له وان ئه رده شئير

وتى سوئند ئه خۆم بؤت به (وئسا و به زه ند) (۱)
كه نابئنى هه رگئيز له ئئمه گه زه ند
ئئتر ئه رده شئير ترس و بئىمى نه ما
وتى باوكى من به له رووى عاله ما
ئه وئش هات و خۆى خسته باوه شئيه وه
به مزگئئنى پارهى گه لئى به شئيه وه
به مئوانئى رووى كرده مالى تباك
شه وئى به زم و ئاهه نگ بوو تا رۆژئى پاك
به يانى تباك بانگئى كرد ده ستوئرد
كه بؤ شه ر ده چئن بئنه وه سوارى كورد ؟
له وئدا سپه هدار كه كه وه ته ژمار
سوئاي كورد گه ئشت بووه په نجا هه زار
تباك خۆى بؤ سه رله شكرى كورده كان
ئه چوونه شه رى به هه مئنى ئه ردوان
نزئك كه وه تنه وه هه ردوو له شكر به تاو
له وئدا له شكريئى وه ها كه وه ته ناو
هه موو شاره زوور بوو به رووبارى خوئن
وه كو ئاوى سوور ، سوور بوو جوگه ي (ده لئىن)
تباك شئيرى بئى باك بوو حه مله ي ده برد
سوئاي (ئه ردوان) يان شكاند گوردئى كورد
فرانديان گه ياندياننه ئه سته خر
له ته ئريئى كوردا ئه مه بوو به فه خر
كه كوژرا له وئى به هه مئنى نه وجوان
ده موده ست خه به ر گه يئيه لاي ئه ردوان
هه موو له شكرى پارسى خسته رئى
هه تا هات سوئاي نئشته سه ر به ك له رئى
نزئك كه وه ته وه گه يئيه سه ر ئه رده شئير
دئسان قه ومئى كورد و تباكى دئير

به نازایی ئەو لەشکره‌یشییان شکاند (سەر) و (تاجی) شای ئەردوانیان فراند ئیتر ئەردوانیان لەویدا که گوشت سوپاکەیی ئەسیر بوون بەورد و درشت له پاداشی ئەو خزمەتە ئەردەشییەر لەوئ هاتەوه مالمی تباکی پیسر له‌بەر مەردی کوردی و فەهر و نوور که (جهرم) بوو ئەو ناوی نا شەه‌رزوور له گۆلی زرتیبـاره‌وه تا ئەوئ وتی نەه‌ره ئاوێکی وای پئ ئەوئ هەموو شارەزوور بێتە گولزار و باغ لەوێوه لەغەم کەوتە ژێر ساغ و داغ هەموو خەلکی هینایە زولم و ستەم ئەوا ناوی ئەو جوگەیه بوو بە زەلم

(١) مەبەست له کتیبی ئاوێستای زەردەشەته. هەر وه‌ها کتیبی زەند.

پیره‌مێرد و شیعرێکی ناصر خسرو

ئەم شیعرە (ناصر خسرو) له لاپەرە ٢٥٤ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا، بەشیعری پیره‌مێرد دانراوه. وه مامۆستا هاوار پێشەکیبەکی بۆ شیعرەکه نووسیوه. ئنجا ئیمه بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ئەم شیعره و ساله‌کانی بلاوکردنه‌وه و شوێنه‌کانی، ئەم چەند خاله‌ ده‌خه‌ینه پێش چاوی خوێنه‌ران و ئەو پۆشنبیرانه‌ی که سه‌بارەت به به‌ره‌می پیره‌مێرد له داهاتوودا هه‌ولێ له مانەئ ئیمه باشتر پێشکەش ده‌کەن.

یه‌که‌م: راستکردنه‌وه‌ی چەند بیروپایه‌ک:

مامۆستا هاوار ئەم پێشەکیبەیی بۆ شیعره‌که نووسیوه:

«ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی پیره‌مێرد گویا له سالی ١٩٢٤ی رۆمیدا که هه‌شتا له تورکیا بووه، به‌زبانی کوردی وتوویه‌تی و له رۆژنامه‌یه‌کی ئەسته‌مولدا چاپی کردووه، به‌لام له‌کام رۆژنامه‌دا چاپی کردووه؟ ئەم‌ه‌یان هه‌یچ دیار نییه و هه‌یچ به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه نییه!!»

به‌لام من له‌و باوه‌ڕه‌دام که پیره‌مێرد ئەو هه‌لبه‌سته‌ی به‌کوردی نه‌وتووه له تورکیا، خو ئەگه‌ له‌ تورکیا وتیبیتی دوور نییه له پێشدا به‌تورکی وتیبیتی و له رۆژنامه‌یه‌ک یا له گۆفاریکی ئەویدا به‌تورکی بلاوی کردبێته‌وه که ساتی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کوردستان ئەو هه‌لبه‌سته‌ی گۆپویه به‌کوردی و بلاوی کردۆته‌وه. ئەم هه‌لبه‌سته‌م له ده‌سته‌ته‌ کۆنه‌کانی پیره‌مێرد چنگ که‌وتووه و له کاتی خویدا له گۆفاری گه‌لاوێژدا هه‌ر به‌و جوهره‌ش بلاو کراوه‌ته‌وه» (١).

بۆ راستکردنه‌وه‌ی چەند هه‌لبه‌یه‌ک و ده‌رخستنی بیروپای نویی ئیمه له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێین:

پیره‌مێرد بۆ یه‌که‌م جار له سالی ١٩٠٨ی زایینی واته ١٣٢٤ی رۆمی له رۆژنامه‌ی (کورد)دا (٢) (کورد تعاون و ترقی غزه‌ته‌سی)، ئەم شیعره‌ی، وه‌رگێڕاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی و بلاوی کردۆته‌وه.

لای مامۆستا هاوار ١٣٢٤ی رۆمی بووه به‌ ١٩٢٤؟! که رهنه‌گه هه‌له‌ی چاپ بێت. چونکه پیره‌مێرد کاتیک له ژماره (٦،٥)ی گۆفاری گه‌لاوێژی سالی ١٩٤٢دا ئەم شیعره‌ی بلاو کردۆته‌وه نووسیویه، «له سالی ١٣٢٤ی رۆمیدا که هه‌شتا له تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بوو، پیره‌مێرد ئەم غه‌زه‌له‌ی له غه‌زه‌ته‌ی ئەسته‌مولدا له چاپ داوه» (٣) له‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وتیت که ١٣٢٤ سالی ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی (کورد)ه، به‌کوردی و به‌تورکی. که ده‌لێت (هه‌شتا له تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بووه) واتا له‌و کاته‌دا ئەم ده‌ستپێشکهری کردووه و به‌کوردی شیعره‌ی بلاوکردۆته‌وه. ئنجا ده‌ سال دوا‌ی ئەوه واته سالی ١٩١٨ گۆفاری (ژین) به‌کوردی و تورکی ده‌رچوووه. به‌م پێیه وه‌لامی دوو پرسپاری مامۆستا هاوارمان دایه‌وه که شیعره‌که له رۆژنامه‌ی (کورد)دا بووه و به‌لگه‌کانیش له‌و لیکۆلێنه‌یه‌ دایه که ئیمه سه‌بارەت به‌ رۆژنامه‌ی کورد له گۆفاری به‌یانی ژماره ١١٩ی سالی ١٩٨٦ بلاومان کردووه. وه هه‌لبه‌سته‌که‌ی به‌کوردی بلاوکردۆته‌وه، واتا وه‌رگێڕانه‌که‌ی!.

وه‌هه‌ر هه‌مان شیعره که له (گه‌لاوێژ)دا بلاوی کردۆته‌وه. وه هه‌یچ ناوینشانیککی بۆ شیعره‌که دانه‌ناوه، له کاتیکدا که مامۆستا (دکتۆر ئەمین عه‌لی موتایچی) ئەم شیعره و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی به‌راورد کردووه، ناوینشانی (هه‌لۆکه‌ی پیره‌مێرد)ی بۆ داناوه!! وه ئەم هه‌ولە‌ی دکتۆر ئەمین موتایچی شایانی ستایش و ئافه‌رینه. ئیمه پێش بلاو بوونه‌وه‌ی نووسیینه‌که‌ی دکتۆر موتایچی پشتمان به‌که‌شکۆلی (که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ) به‌ستبوو، بۆ به‌راوردی ده‌قه فارسی و کوردیه‌که. به‌لام ده‌قی شیعره‌که‌ی دکتۆر که له دیوانی چاپکراوی ناصر خسرو (٤)دا خستویه پێش چا و له ده‌ستنوسه‌که‌ی ناو که‌شکۆله‌که‌ باشتر و بێ هه‌له‌تر بوو، وه پشتمان به‌و به‌ست.

شیعره‌که‌ی پیره‌مێرد وه‌ک له دیوانی مامۆستا هاوار و گه‌لاوێژدا بلاو کراوه‌ته‌وه یانزه به‌یته، نۆ به‌یتی (ناصر خسرو)ه، که به‌یتی نۆیه‌می ده‌چیته‌وه سه‌ر به‌یتیککی (سه‌عدی) و ئیمه ده‌قه‌که‌ی ده‌نوسین. وه به‌یتی ده و یانزه شیعره‌ی پیره‌مێرد که بۆ شیعره‌که‌ی ناصری زیاد کردووه و مەبه‌ستی خوێ تیا ده‌بربووه. له که‌شکۆله‌که‌ی لای ئیمه‌دا ده به‌یته، له دیوانه‌که‌ی ناصردا یانزه

به‌یتنه وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میتردیش هەر یانزه به‌یتنه . و وهک وتمان دوو به‌یتی خوشی بۆ زیاد کردوه .

بۆ به‌راورد و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی ناصر خسرو و وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میترد و دوو به‌یتنه زیاده‌که و به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ده‌نووسین .

ناصر خسرو :

روزی ز سرسنگ عقابی به‌هوا خاست (۵)
بهر طلب طعمه پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت
امروز همه‌ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیرم، بپریم از نظر شید
می بینم اگر ذره ای اندرتک دریاست
گر برسر خاشاک یکی پشه بجنید
جنبیدن آن پشه عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر نترسید
بنگر که ازین چرخ جفا پیشه چه برخاست
ناگه ز کمینگاه یکی سخت کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت بروراست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مراورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چوماهی
وانگاه پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجبی است این که زچوب است و ز آهن
این تیزی و تندى و پریدنش کجا خاست
زی تیر نگه کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه نالیم، که ز ماست که برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقابی که منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌میتردی نهمر - محمهد رسول هاوار. ل ۲۵۴

(۲) رۆژنامه‌ی کورد - ئومید ئاشنا - گۆفاری به‌یان ژماره ۱۱۷ سالی ۱۹۸۶

(۳) گۆفاری گه‌لاویژ ژماره (۶، ۵) سالی ۱۹۴۲

(۴) ناصر خسرو: له شاعیرانی به‌ناوبانگی ئیترانی سه‌ده‌ی پینجه‌مه له سالی ۳۹۴ی کۆچی له به‌لخ له دایک بووه . وه له ۴۸۱ی کۆچیدا کۆچی دواپی کردوه .

(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ئه‌مه‌یه :

«من از بیگانگان هرگز ننالیم
که با من هرچه کرد آن آشنا کرد»

ئه‌مه‌ش وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میترده :

له سه‌ر به‌ردپیک هه‌لۆیه‌ک هه‌لۆفری که‌وته هه‌وا بئ غه‌م
هه‌وا بئیکى غرووری که‌وته سه‌ر، تا که‌وته سه‌ر عالم (۱)
به‌ بائیکى خه‌رۆ و بائى بوو، خۆی ئیجگار بلند زانی
په‌ری گیف کرد و بالی لیک ئه‌دا هه‌تا‌کو ئه‌یتوانی
که‌ که‌وته عالمی خولیاوه، سه‌یری کرد هه‌موو دنیا
له‌ژئیر بالی ئه‌وايه، هه‌ر ئه‌وه له‌و ئه‌وجه‌دا ته‌نیا
وتی، ئه‌مۆ له‌من به‌رزتر، له‌ ئه‌وجی عالمه‌ما کئیه
کوره‌ی ئه‌رزم له‌ژئیر پئیدايه، که‌س ناگاته ئه‌و جئیه
ئه‌گه‌ر مئیشووله‌یه‌ک بئیت و بجوولئى، نابئ نه‌بئینم
له‌سه‌ر شه‌پقه و سه‌ری ئه‌گرن په‌رئیکى بالی ره‌نگینم
خولاسه هئینده فه‌خری کرد و خۆی بئینی له‌ نه‌خوه‌دا
که‌مانئیکى قه‌ده‌ر تیرئیکى هاویشتن له‌ غه‌فله‌دا
هئینایه‌ خواره‌وه‌ خوار و زه‌لیل له‌و به‌رزیه‌ له‌رزی
سه‌فیل و دل بریندار که‌وت له‌و خاک و خۆنه‌دا گه‌وزی
که‌ سه‌یری کرد په‌ری خۆی بوو له‌ناو ئه‌و نووکه‌ په‌یکانه
وتی خۆمان به‌خۆمانی ئه‌که‌ین، بئ سووچه‌ بئیکانه
به‌ راستی راست ئه‌کا سه‌عدی که‌ من هه‌رگیز له‌ بئیکانه
گله‌ ناکه‌م، که‌ هه‌رچی پئیم ئه‌کا خۆیه و له‌ خۆمانه
«ده‌لئین دل‌مان له‌یه‌ک پاکه، برای دینین، له‌ یه‌ک نه‌سلین
که‌چی چاومان به‌خیرى به‌کترى هه‌لنايه که‌چ بئین» (۲)

«هه تا که ی چاوی عیبره تمان له گلدا بی خوا چاری
حه کیم هه توی، به خیر چاومان هه لینه بیینه ناو جاری» (۳)

(۱) لای م. ه نووسرابوو: به بایئیکی غرووری بایی بوو، تاکه و ته سهه عالم.

(۲، ۳) ئەم دوو بهیته شیعر ی پیره میترده.

پیره میرد و شیعریکی مه خفی (۱)

له که شکۆلی نه جمه ددین مه لادا که بۆ (محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ناغای قزلجی)
نووسیوه، له لاپه ره ی ۲۲۵ د دهقی شیعره که ی (مه خفی) و وه رگیترانه که ی پیره میتردی نووسیوه.
هه ره ها له لاپه ره ی ۲۲۴ د له م باره یه وه نووسیوه «حاجی توفیق بگ زیاتر له ترجمه ی شعردا
وریایی هه یه، شیعر ی، عربی، تورکی، فارسی ته گۆریتته سهه کوردی عه ینه ن به شیعر مه عناکه ی
تییک نادا، به رگی کوردی ئەکا به به را»

مه خفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمتتر هوای گلشنی مصر آره زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رووبه روو کنند
خیلی مالاتک از پی نظاره صف کشند
آنجا شهید عشق توراشستو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تر بتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به چشمه ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه ی من به نمیشود
گیرم اگر به روسته ی مریم رفو کنند
جان آره زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه گی به جام قدح طی نمیشود
با ساقیان بگو که می دهر سبو کنند

غمهای دوست بر در دل حلقه می زند
مه خفی) بگو که خانه ی دل رفت و رو کنند

وه رگیترانه که ی پیره میترد:

کنعانیان گولی پروی تویان به دهست که وی
باوه ر مه که که گولشه نی میسر یان ئیتر بوئ
پرووی رۆژ به پشتی بیت شقی خوارد ئاپرووی تکا
با، پرووبه پرووی بکا ئه وی باوه ر به من نه کا
جییه شه هیدی عه شقی تیا بشۆن هه موو
دهسته ی فریشته کۆمه ل ئەبه ستق به نارده زوو
عه شق وای تواندوو مه وه به شی میرووله کانی گۆر
ئیسکت نه مابوو چنگیکی لی گیر بکه ن به زۆر
نوئیزی به بی محه به ت ئەبی، لا به لا به بی
دهستنوئیزی، با، به که وسه ر و مزگه وتی (کابه) بی
زامی دلّم، به روسته ی مره م که دیتنه سوئ
برژانگی چاوی جوان ته قه لی لی بدا ئەبی
گیان وای ده وی بی به گل و پیا بروی و بی
له و خاکه گۆزه بی بگری و لیوی پتوه نی
من تینوویه تیم به جام و قه ده ح ناشکی بلین
ساقی به کوپه بی نی شه رابی خومار شکین
دهرگای دلی منه غه می دۆست هاتووه لیی ئەدا
(مه خفی) بللی که پاکیه وه که ن بی قره و سه دا

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بۆ محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ناغای قزلجی نووسیوه. هه ره ها ئەم
شیعرانه له دیوانی پیره میتردی (م. ه) بلا و نه کراوه ته وه.

پیره میرد و شیعریکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بیداد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چه نا شایسته گی از من پدید آمد
که تسبیح از کفم افتاد و زار از میان گم شد

چنان برهم زدی هنگامه‌ی روزی قیامت‌را
 که یک سر نامه‌ی اعمال مردوم درمیانه گم شد
 ز جستجوی تو غوغا چنان افتاد در محشر
 که طومار شفاعت در کف پیغمبران گم شد
 نمیدانم کد امین خنجر مژگان هلاکم کرد
 دو صف بریک دیگر خور وند و قاتل درمیان گم شد
 بیابانی است مالا مالال دل تاخیمه‌ی لیلی
 دو صد مجنون سرگشته دران ریگ روان گم شد
 چه بیخود خفته‌یی مجنون بهوش آی و سراغی کن
 که ام شب ناقه‌ی لیلی میان کاروان گم شد
 به رویی قبر مجنون بلبل و پروانه میگفتند
 که فرد قابل و اهل محبت در میان گم شد
 ز احوال (ظهیری)ی گر کسی پرسد بگو بیده‌ش
 بدان افتاد آن مرغی که شب در آشیان گم شد

و درگیر آنه‌کی پیره‌میرد:

له سینه‌مدا غه‌مت هیند نیشته سهریه‌ک ریئ نه‌ما هاوار
 زبانیشم له ده‌س جه‌ورت سوا دادی نه‌ما ناچار
 سهرم سورماوه تیناگم که ناشایسته‌ییم چی بوو
 که ته‌سبب‌حم له ده‌س ده‌رچوو دلئی زناریشم لی بوو
 قیامت قامه‌ت هنگامه‌ییکئی وای به‌سهر هیئا
 سهراسهر نامه‌ی نه‌عمالی تیا ون بوو سهری تینا
 که ناوت که‌وته ناو، شو‌ریشکت خسته ناو مه‌حشر
 که تو‌ماری شفاعت ون بوو لای پیغه‌مبه‌ران به‌کسه‌ر
 له‌لام مه‌علووم نیبیه کام خه‌نجه‌ری برژانگی کوشتوومی
 دوو سه‌ف دایان به‌یه‌کدا قاتلم ون بوو به‌مه‌وهومی
 بیابانیکه سهرتاسهر دلّه تا خییوه‌تی له‌بلا
 دوو سه‌د مه‌جنوونی تیا ون بوو لمی دوجه‌یلیمان شینلا
 چه بی هوش لی‌ره نووستووی هه‌لسه مه‌جنوون پرسیاریکه
 که‌ژاوه‌ی له‌یلا نه‌مشه‌و ون بووه نامهرد زووکه

که بو مه‌جنوون نه‌یان لاوانده‌وه په‌روانه و بولبول
 نه‌یانوت پادشای نه‌هلی محبه‌ت گواستیه‌وه ژیر گل
 نه‌گهر بی‌ت و که‌سج پرسی (ظهیری) کوا له‌کو‌تدایه
 بلتین مورغی که شه‌و ون بوو له هیتلان‌ه‌ی، له‌داو دایه

پیره‌میرد و شیعیکی (وه‌حشی) شاعیر

له‌م باره‌یه‌وه نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسیبویه «حاجی توفیق به‌گ ته‌رجه‌مه‌ی شیعی فارسی وه‌حشی
 کردووه. وه‌حشی شاعیریکی فارسه، به‌شیعر له‌گه‌ل برا گه‌وره‌که‌ی میراتی باوکی به‌ش کردووه.
 گویا هه‌رچی چاکه داویه‌تی به‌برا گه‌وره‌که‌ی و خراپه‌که‌ی بو‌خو‌ی هه‌ل‌گرتووه که‌چی نه‌وی خراپه
 له‌هه‌مووی چاکتره!! به‌راستی نه‌م غه‌زه‌له‌ی خواره‌وه فکریکئی ورده»^(۱).

گیانی برا به‌خو‌شی وهره ئیرسی باوکمان
 به‌ش که‌ین نه‌وی که چاکه هه‌مووی بو‌تو‌کاکه گیان
 من نه‌و برایه نیم که دزیت لی بکه‌م وهره
 من دای ده‌نیم به‌خو‌شی به‌شی خو‌تی لی به‌ره
 نه‌و جامه خالییه بو‌من و گوزه‌یش نه‌ده‌م به‌تو
 مانگای قسر به‌شی من و نو‌مه‌شکه پر له دۆ
 نه‌و ماینه پازده ساله نه‌وه تو‌هه‌لی گره
 چونکو نه‌زۆکه با به‌شی من بی نه‌و ئیستره
 فه‌رشی زه‌میننی خانوو هه‌تا بان هی منه
 تا ئاسمان له بانه‌وه بو‌تو‌که بی بنه
 نه‌و یابو^(۲) وه‌په‌ت پسینه ره‌زام با به‌رم که‌وی
 نه‌و پشیل‌یه که هۆگری باوکم بوو تو‌ی نه‌وی
 بو‌من به‌رانه‌کان و له‌سهر تو‌بی کا و جو
 سه‌بری شه‌ره به‌ران که حه‌زی لی نه‌که‌ی که تو
 نه‌و قه‌رزی زۆری باوکمه بو‌تو‌که به‌ره‌مه
 ته‌نها کری دو‌کانه‌که بو‌من که زۆر که‌مه
 فه‌خری نه‌وه‌ی خانه‌دانیه‌که‌م دا به‌تو‌به‌لام
 من بۆره پیسای کاسب نه‌بم که‌س نه‌یه‌ته لام

(۱) که‌شکو‌لی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بو‌مح‌مه‌د نه‌مین حه‌مه صالح ناغای قزلیجی نووسیه‌وه ل ۲۳۱

شیت و ژیر (۱)

شبعری سه‌عدی و وه‌رگپرانئی پیره‌میترد:

شیتیک ئه‌رۆبی به‌گۆشه‌ی شارا
دی سه‌لکی که‌ریان کردوو به‌دارا
وتی یاران من هۆشم به‌ستراوه
له‌و سه‌لکه‌ که‌ره‌ی هه‌لاوه‌سراوه
وتیان ئه‌و ئیسکه‌ بۆ‌چاوه‌ زاره
ئه‌مه‌ پارتیزی چاوی به‌دکاره
پیکه‌نی وتی ئه‌و سه‌لکه‌ که‌ره
له‌چاوه‌ ئیوه‌دا پر مه‌غه‌زتره
ئه‌و به‌زیندووپی که‌ بار ئه‌کرا
نه‌قیزه‌ی له‌ خۆی پی مه‌نع نه‌کرا
ئیسستا چون به‌لا دوور ئه‌خاته‌وه
بۆیه قوو دره‌ به‌ ولاته‌وه

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزنجی ل ۲۲۹.

دوو‌باره سه‌عدی و وه‌رگپرانئی پیره‌میترد

فه‌یله‌ سووفیکی ده‌ریا دل فه‌رمووی (۱)
هه‌ر چیت بده‌نی منته‌ ته‌ له‌دوی
ته‌نه‌ها جنیوه‌ که‌ بی منته‌ ته
هه‌زمکردنی ئه‌ویش زه‌حمه‌ ته
بالتووله‌ شیتته‌ پرسى له‌ هاروون
گوناهت ئه‌وئ یا زیو و ئالتوون
هارون الرشید فه‌رمووی کاکه‌ گیان
چون ئالتوون ئه‌دا به‌گونا ه‌ینسان
بالتوول وتی مال، وه‌ختی که‌ مردی
میرات خوژ ئه‌ییا به‌ده‌ستویردی

به‌لام گوناهت به‌وه‌فاتره
له‌ قه‌بر و هه‌شرا له‌لات حازره

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزنجی. ل ۲۲۹

پیره‌میترد و دوو شبعری شیخ ره‌زا

ئه‌م شبعره له‌ دیوانی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) دا له‌ لایه‌ره‌ی ۱۱۴ دا چاپ کراوه، له‌ ده‌قی
فارسییه‌ که‌یدا هه‌وت به‌یتته، لای پیره‌میترد بووه به‌شه‌ش به‌یت، به‌لام له‌ ماناکه‌ی نه‌گۆرپوه.

ماه رمضان چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دید است
کرکوک چرا بر همه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه حفیداست
از عید غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که بامقدم آن یار عزیزان
هرسال دو عید آمد و امسال سه عید است
از سعیدی آن (شیخ سعید) است که امسال
مقراض حوادث سرمویی نبرید است
با آل نبی پینجه زدن پیشهء مانیست
این واقعه، تقدیر خداوند مجید است
نسبت نه‌کنو نست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

کاتئ شیخ سه‌عیدی حه‌فید و براکانی چووئه که‌رکووک شیخ ره‌زا خو‌ش ئامه‌دی لئ
کردوون» (۱)

مانگی ره‌مه‌زان تپه‌په‌ری ئه‌وسا ده‌می عیده
هیشتا ره‌مه‌زانه‌ که‌چی عیدیکی سه‌عیده
مه‌قسه‌د له‌مه‌ من واکه‌ ده‌لیم جه‌ژنه‌ له‌لامان
ته‌شریفی حه‌فیدیکی سه‌عید شیخ سه‌عیده
که‌رکووک به‌مه‌ نازی هه‌یه‌ ئه‌مرۆ له‌ جیه‌هانا
ئارامگه‌هی پر شه‌ره‌فی چوار (۲) حه‌فیده

سه‌د شوکور له روژئی ده‌ولته‌تی دیداری عه‌زیزان
سالان دوو جه‌ژئمان نه‌بوو نه‌مسال س‌ی عیده
جه‌بهه و جبه‌یان نور و سه‌عاده‌ت نه‌نوئینی
نوروتیکی سه‌عاده‌ت له سیاده‌تدا به‌دیده
ئیمه هم‌موومان خادمی نه‌ولادی نه‌بی بووین
چی بکه‌ین نه‌مه ته‌قدیری خوداوه‌ندی مه‌جیده

(۱) ژین ژماره ۸۳۴ سالی ۱۹۴۶

(۲) له ده‌قی شیعره‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسراوه (س‌ی ح‌فید)ه.

شعیریک له‌نیوان شیخ ره‌زا و پیره‌میردا

له یه‌کیتک له لاپه‌ره‌کانی که‌شکوله‌که‌ی مه‌حمود پاشای جافدا، به‌رتز حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی
خوالیخوشبوو، به‌خه‌تی خوئی چوار به‌یت شیعری فارسی شیخ ره‌زای تاله‌بانی نووسیوه و له ژتیربا
وه‌لامیکی پیره‌میردی به‌هه‌مان شتیه‌ی چوار به‌یتی، بو شیخ ره‌زا، نووسیوه. لیره‌دا هه‌ردوو
پارچه‌که و لیکدانه‌وه‌که‌ی ده‌نووسین. شایانی باسه ماموستای فارسی زانی شاره‌زا،
عه‌بدولقادی ده‌باغی شیعره‌کانی بو ساغ کردینه‌وه و مانای لیکدایه‌وه. شیخ ره‌زا بو (وه‌سمان
پاشا)ی جافی نووسیوه:

کجا شد آن عنایت های پیشین
کجا شد آن کرامت های دیرین
نه‌گاهی پرسدم خانم نه پاشا
نه یادم می‌کند خسرو نه شیرین
و زین جانب نمیدانم سبب چیست
وزان جانب مگر ملائی بیدین
نترسد از زبان آتشینم
-جعلناها رجوماً للشیاطین-

وه‌لامی پیره‌میرد:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
دهانش ریش باد ان مرد کج بین
که کیخسرو به‌کیخسرو شبیه است
کجا شیرین بود چون حوری عین

توان حوری که از پاداش خیرات
زجنت ام‌دی با فرو تمکین
ملا محمل کش و نادر ندیت
رضا بنود که خوانندش شیاطین

مانای شیعره‌کان:

شیخ ره‌زا نامه‌به‌ک بو وه‌سمان پاشای جاف ده‌نووس‌ی و گله‌یی لی ده‌کا که نه خوئی و نه خانم
واتا (خانگی وه‌سمان پاشا)، هه‌والیان نه‌پرسیوه و پاشا و خانم به‌شیرین و خوسره‌و داده‌نی و
ده‌لی من هیچ له‌خومدا شک نابه‌م ره‌نگه مه‌لای بی دین سو‌فاری کردبی و ئیوه‌ی ده‌ره‌ق به‌من
بی لوتف کردبی، مه‌گر مه‌لا ناترس‌ی له زمانی ناگرینم که وه‌ک برووسکه‌ی ئاسمان ره‌جمی
شه‌یاتین ده‌کا!؟

شعیره‌کانی زور ره‌وان و پر مه‌عنایه و ده‌سه‌لاتی شاعیر به‌سه‌ر زمانی فارسیدا به‌باشی
ده‌گه‌یه‌نی. به‌لام پیره‌میرد دوا کی کوچی دوا بی شیخ ره‌زا وه‌لامی ده‌داته‌وه! خانگی وه‌سمان پاشا
هه‌لده‌کیش‌ی و ده‌لی:

ره‌زا که ده‌می تال بووه، له‌به‌ر نه‌ناردنی دیاری، توئی له جینگه‌ی شیرین داناوه، که ده‌م بریندار
بی چونکه که‌بخوسره‌و به‌که‌بخوسره‌و ده‌شو به‌لام که‌ی شیرین ده‌بیتته خوئی به‌هه‌شت؟! تو نه‌و
فریشته‌ی که له جه‌زای کرده‌وی پر خیرت که له به‌هه‌شته‌وه که‌وتوویتته سه‌ر زه‌وی مه‌لا که‌ژاوه‌ت
پاده‌کیش‌ی و نادر له‌به‌ر ده‌ستندایه و رازی ناب‌ی که پیتیان بیژن شه‌یتان و به‌شه‌یاتینی ناویان لی
بنین.

پیره‌میرد هه‌له‌به‌کی کرده‌وه که له باری میژوو بییه‌وه جینگای سه‌رنجه چونکه مه‌به‌ستی شیخ
ره‌زا له خه‌سره‌و، خه‌سره‌وی په‌روئیزی به‌ناوبانگه به‌لام که‌بخوسره‌و له میژووی ئیراندا
که‌بخوسره‌وی پیشداییه که دوا کی که‌یکاوس بووه به‌شای ئیران. به‌داخه‌وه شیخ ره‌زا نه‌مابوو
ده‌نا وه‌لامی ده‌دایه‌وه»

عه‌بدولقادی ده‌باغی ۱۹۸۷

پیره‌میرد و چهند شیعریکی موخته‌شه‌می کاشانی

پیره‌میرد له ژماره ۴۶۵ ی (ژیان)ی سالی ۱۹۳۶د، بو مه‌به‌ستی به‌راوردکاری چوار شاعیر،
که هه‌ر چواریان، چوار شیعریان بو یه‌ک مه‌به‌ست وتووه، نه‌ویش کوچکردنی خوشه‌ویسته‌کانیان
بووه. شاعیره‌کان بریتی بوون له:

- ۱- عه‌بدولح‌ق حامدی (تورک).
- ۲- موخته‌شه‌می کاشانی (فارس).
- ۳- حه‌مه ئاغای ده‌ریه‌ندفه‌قهره (گلکوی تازه‌ی له‌یل).
- ۴- شیعریکی عه‌ره‌بی که ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نووسیوه.

شيعره‌کەى موخته‌شەم لە لايەنى بەند و کيشەوه پينج بەشە. بەيتى يەکەم و دووهم بەندىکە، سيبەم و چوارەم و پينجەم بەندىکە، شەشەم بەندىکە، حەوتەم بەندىکە.

شيعره‌کەى موخته‌شەم و وەرگيرانه‌کەى پيره‌ميترد بەم جوژه‌يه:

«اهل حرم دريده گريبان گشاده مود
فرياد بر در حرم کي سرديا شود
روح الامين نهاده بزانو سر حجاب
تاريک شد زديدن او چشم آفتاب
چون خون زحلق تشنه ء او بر زمين رسيد
جوش از زمين به ذروه ء عرش برين رسيد
نخل بلند اوجو خسان بر زمين زدند
طوفان به آسمان زغبار زمين رسيد
باد آن غبار را بمزار نبى رساند
گرد از مدينه فلک هفتمين رسيد
هست از ملال گر چه بر ذات ذو الجلال
او در دل است و هيچ دلى نيست بى ملال
ترسم جزاى قاتل او چون رقم زند
يکبارە بر جریده ء رحمت قلم زند

وەرگيرانه‌کەى پيره‌ميترد:

ئەهلى حەرەم بەپرچى براو و يەخەى دراو
شينيان گەيشتە عەرش و ئەويش سۆزى کەوتە ناو
(روح الامين) سەرى لەسەر ئەژنۆ بوو شەرمى کرد
تاريک و ليل بوو رۆژ کە تەماشاي ئەوى کرد
ئەو گەر ووه وشکە خوئينى رژا، کەوتە سەر زەمىن
جۆش و خرۆشى خاک گەيبى بە بارەگاي بەرين
ئەو نەو نەمامەيان کە بەسەر خاکدا رماند
گەردى غەمى بەحەو تەبەقەى ئاسمان گەياند
ئەو گەردەلوولە با سەرى خست گەيبى پيغەمبەر
يەکسەر لەوتیوه گونبەدى ئەفلاکى گرتە بەر
هەرچەندە خوا لە غەم بەربىه و غەم دوورە لەو
جيبى ئەو دلە و دلبيش غەمى تيايە دەگاتە ئەو

رەنگە لە کردەوى بەدى قاتل بخوئيننەوه
تۆمارى رەحمەتى هەموو عالەم پيچنەوه(۱)

(۱) پيره‌ميترد ئەگەرچى ئەم شيعره‌ى موخته‌شەمى بۆ شيوەن هيناو تەوه بەلام موخته‌شەم ليرەدا شيوەنى هاوسەر، ياخود خۆشەويستەکەى ناکات بەلکو شيعره‌کەى بۆ شەهيد بوونى کارەساتى کەربەلا و شەهيد بوونى (حسين) وتوو. وه له مه‌به‌ستى پيره‌ميترد دوور ده‌که‌وتته‌وه. بەلام پيره‌ميترد دياره هەر نيازى له باهەتى شيعره‌کە بووه کە (شين)ه.

وەرگيرانى شيعرى دووهمى موخته‌شەم(۱)

پيره‌ميترد لە پيشەکى ئەم شيعره‌دا نووسيوه:

«مندال بووم، لای مه‌لا حسینه گۆجه ئەم خویند، باوكم سالتیکيان له کەربه‌لاوه دوازده بەندی شيوەنى (محتشمى کاشانى) بۆ ناردبووم، ئەوه‌نده بەسۆزه ئيستاييش له بەرمه تەنانەت پار کردبووم بەکوردی».

خوايه، چه شۆرشیکه؟ که بۆ جمله عالەمه!!
ديسان چه نه‌وحه‌يه‌ک و تەمبیک و چه ماته‌مه؟
ديسان چه شيوه‌نيکه؟ چه مه‌حشه‌ريکه؟ پرووى زەمىن
بى دەنگى صور هەراى لە سەراى عەرشى ئەعزەمه
گوایه کە خۆر له خاوه‌رى خواروه هەلات کەوا
ئاشووبى شيوه‌نيکه، قيامەت بلتیی مه
ناوى بنيم، قيامەتى دنيا، ئەلئين بەلتی
ئەم مانگی شينه، وا رەشه، ناوى موحه‌رپه‌مه
ديوانى خوا که جيتى خەفت و خەم نيبه‌ له‌ويش
پۆلى فريشته، سەر لەسەر ئەژنۆى عەزا و خەمه
جن و مه‌له‌ک، بەشيوەنى ئيمه‌ له‌ گريه‌دان
بۆ ماته‌ميکی ئەشرفى ئەولادى ئاده‌مه
رووناکی ئاسمان و زهوى رۆژى مشرقين
باوه‌ش نشين و ريشه‌ى جه‌رگی (بنى) حسين

(۱) ژين ژماره - ۸۴۹ - سالى ۱۹۴۶ .

پيره‌ميترد دواى ئەم شيعره وەرگيرپراوه، شيعره‌يکى فارسى خۆى دەنووسيت، ئيمه شيعره‌کە

پیرەمێرد، بەم شێوەیە دەست پێ دەکات:

«خۆبیشم لە قەسیدەبەهەکی فارسیدا کە تەسویری سینه‌مای دەورانم کردووه، هه‌موو پێغه‌مبەرەکان، له‌ سه‌حنه‌دا هه‌ڵه‌تی دنیای خۆیان پێ نیشان داوه، تا هه‌تۆته سه‌ر زه‌مانی پێغه‌مبەر له‌ویدا له‌ شه‌ره‌فی ئه‌وه‌وه سه‌هنه‌ی سینه‌ما هه‌لگیراوه و وتوومه:

انگه‌ زه‌ین منزلت اشـرف رـسـول
بر خورد صحنه‌ لیک نه‌هان گریه‌ بتول
هوشم برود ولرزه‌ در آفتـاد بریدن
از بانگ وا حسین فلک گشت نوحه‌ زن
آن ماجرا که رفت بر اولاد مجتبی
چون گویم آن گروه بود از قوم مصطفی؟
صد آخرین به محتشم، محتشم که گفت
شد سبـحه‌ کف ملک آن گوهری که سفت
ترسم جزای قاتل اوچون رقم زنند
یکباره بر جریده‌ی رحمت قلم زنند

مانای شیعه‌کان:

له‌ شیعی هه‌و له‌ هه‌روه‌ک پیرەمێرد خۆی ده‌لێ، سه‌هنه‌ی شینه‌که‌ی گۆزیوه‌ و به‌به‌ره‌که‌تی هه‌تانه‌ سه‌ر دنیای پێغه‌مبەری مه‌زنی ئیسلام، شێوه‌ی شین به‌خۆشی و پێکه‌نن ده‌گۆڕێ، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا (به‌توول) و اتا هه‌زه‌تی فاته‌می کچی پێغه‌مبەری مه‌زن به‌نه‌ینی ده‌گری و فرمیسک ده‌بارینێ. له‌ شیعی دووه‌مدا: چاوپێکه‌وتنی ئه‌و سه‌هنه‌ و اتا ئه‌سربینی هه‌زه‌تی فاته‌م، پیرەمێرد سه‌رسام ده‌کا و هۆشی لێ ده‌ستینێ و (چوارچێوه‌ی) له‌شی ده‌خاته له‌رزین و به‌گویی دل هاواری (حسین رۆ) له‌ هه‌موو سه‌روشتدا ده‌بیسێ. له‌ شیعی سێیه‌مدا ده‌لێ: ئه‌و کاره‌ساته‌ دلته‌زێنه‌ که به‌سه‌ر ئه‌ولادی (هه‌زه‌تی عه‌لی) دا هه‌ت، من چۆن ئه‌و قاتلانه‌ (داروده‌سته‌ی یه‌زید) به‌خزم و نزیکی پێغه‌مبەر یزانم؟!

له‌ شیعی چواره‌مدا: پیرەمێرد ئافه‌ربین له‌ (محتشمی کاشانی) شاعیری تازه‌بێژی ده‌رباری سه‌فه‌ووبیه‌کان ده‌کا و ده‌لێ: ئه‌و شیعه‌ی (محتشم) ه، بووه‌ به‌زیکری مه‌لایه‌که‌ و ته‌سبیحاتی پێده‌که‌ن، که‌ و توووبه‌تی.

شیعی پینجه‌م: هه‌ر شیعه‌که‌ی (محتشم) ه، که‌ پیرەمێردیش دووپاتی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێ: ده‌ترسم له‌ رۆژی قیامه‌تا کاتێ که‌ سه‌زای قاتله‌کانی هه‌زه‌تی حوسه‌ین دەنوسن و پرای

ده‌گه‌یه‌نن، غه‌زه‌بی خوا وا بیه‌ته‌ جو‌ش که‌ ئیدی ده‌فته‌ری به‌خشین و ره‌حمه‌ت بپێچنه‌وه‌ و که‌سه‌ نه‌به‌خشن».

ئنجا مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا (عه‌بدولقادی ده‌باغی) سه‌باره‌ت به‌شیعه‌ره‌کانی، پیرەمێرد، ده‌نوسیت «شیعه‌ره‌کانی پیرەمێرد له‌ باری شیعه‌رییه‌وه‌ به‌رز، به‌لام شه‌قلی کوردییه‌که‌ی پێوه‌ دیاره‌ و ناگاته‌ راده‌ی شیعی سه‌عدی یا حافظ به‌تایبه‌تی که‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی سه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش هه‌یشتا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ناخونده‌کاندا ده‌ینالاند، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ووبیه‌کانه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای ده‌وری مه‌شرووتیه‌ت نزیکه‌ی چوارسه‌د ساڵ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌ده‌وره‌ی (فته‌رت) ناسراوه‌ و له‌و ماوه‌ دوور و درێژه‌دا شاعیر یا زانایه‌کی نوێ نه‌هاته‌ مه‌یدان و ته‌واوی شیعه‌ و ئه‌ده‌بیات بو‌ نه‌وحه‌ بێژی و تازه‌بیری و له‌ سینگ کوتان ته‌رخان کرابوو. پیرەمێردیش دیاره‌ له‌ژێر تیشکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا ژیاوه‌. به‌لام له‌م ئاخیه‌دا که‌ دیوانی شاعیرانی وه‌ک، میرزاده‌ی عه‌شقی، ئیره‌ج میرزا و به‌هار و عارف و فه‌روخی دیوه‌. ئه‌گه‌ر شیعی فارسی وه‌رگیرایێ شه‌قلی نوێخوازی و نوێبێژی پێوه‌ دیاره‌».

پیرەمێرد، گه‌لێ شیعی به‌فارسی وتوو و به‌لام زۆر که‌می لێ بلاوکرده‌وته‌وه‌ و له‌ کاتی‌کدا که‌ له‌ تورکیا بووه‌، شیعه‌ و نووسینی نارووه‌ بو‌ هه‌ر یه‌ک له‌م رۆژنامه‌ و گۆقاره‌ فارسیانه‌ی که‌ له‌ ئێران ده‌رچوو. وه‌ک: رۆژنامه‌ی (شمس) و (شه‌فه‌ق سرخ) و گۆقاری (فه‌ره‌نگ). پیرەمێرد خۆی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسیت «غه‌زه‌ته‌ی کوه‌ستان که‌ له‌ تاران پایته‌ختی ئێران ده‌رده‌چێ، تا ئیستا نه‌مدیبوو، ئه‌م چه‌ندانه‌، چاوم پێ که‌وت، با بلێم چاوم پێ روون بووه‌وه‌، چونکه‌ من مه‌فتوونی زبانی فارسیم و کاتێ له‌ ئه‌سته‌مول بووم گه‌لێ خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی (شمس) م ئه‌کرد، که‌ (سید حسینی ئێرانی) خاوه‌ندی بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌ق سرخ) و مجله‌ی (فه‌ره‌نگ) له‌ تاران ده‌رده‌چوو، هه‌میشه‌ من له‌ ئه‌سته‌موله‌وه‌ مه‌قاله‌ و شیعه‌م بو‌ ئه‌ناردن. به‌ئیمزای (سلیمانی توفیق) یاخود (س.ت). هه‌نگامی، هه‌نگامه‌ی تیریز و مه‌شرووتیه‌ت و په‌حیم خان چوه‌ سه‌ر (ستارخان) من له‌ (شه‌فه‌ق سرخ) دا نووسیوم:

هر خنجری که برتن تبریزیان زند

تبریز جان ماست که بس بی امان زند

ئێستا خوا به‌رخورداری کا دکتۆر (اسماعیل ئه‌رده‌لانی) کوه‌ستانی سه‌ربلند ده‌ردینێ (البرزیکه‌) ئینشائه‌ لای زبانی (زین) ئه‌بێ. که‌ بیست و یه‌ک ساڵه‌ و خۆشی پیری پیرەمێردی ئاخیر ده‌بێ» (۱)

هر خنجری که برتن تبریزیان زند

تبریز جان ماست که بس بی امان زند

سردار رحم کن جگر خویش میدری

باهوش باش بر سرداری و می بری

نامت رحیم و رحم نداری بهانه چیست
این نام و نطفه ات بگمانم زمزمس نیست

(۱) ژین - ژماره - ۸۵۵ - سالی ۱۹۴۷ .

مانای شیعه‌کان و چند وشیه‌کی پیشه‌کی:

پیره‌میترد له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی به‌ناوبانگی (شفق سرخ) و اتا (ناسۆی سوور) هاوکاری کردوو و ته‌نانه‌ت له‌کاتیکدا (په‌حیم خان) که سهررداری عه‌شره‌تیککی نازهربایجانیه‌ی له‌لایهن شای ئیرانه‌وه ئیجازه‌ی پێ دهره‌ی که بچیتته سهر نازادیخوازانی ئیران له شاری ته‌وریز که (ستارخان) سهرداریان بوو و هه‌موویان بکوژێ، پیره‌میترد لایه‌نگری خۆی له مه‌شرووته‌خوازانی ئیران دهرده‌پړی و به‌دل‌سۆزییه‌وه ده‌لێ: ته‌وریز گیانی ئیمه‌یه، و اتا رۆحی نازادیخوازانه و ههر خه‌نجه‌ریکی لی بدن وهک له گیانی گشت نازادیخوازیککی بدن وایه که به‌بێ به‌زیی ده‌یوه‌شین. له به‌یتی دووه‌مدا، ده‌لێت: سهردار په‌حم بکه و به‌زه‌بیته به‌خه‌لکدا بیته، ته‌وه‌نه‌فامی جه‌رگی خۆبشت دهری، هۆشت هه‌بێ که به‌سهر داروه‌یت و لقی ژیر پێی خۆت ده‌په‌رته‌وه. که خۆبشت ده‌که‌ویته خواره‌وه و ملت ده‌شکێ. لێره‌دا پیره‌میترد مامۆستایانه و دل‌سۆزانه نامۆزگاری ده‌کات و ئیشاره به‌شیعه‌که‌ی شیخی سه‌عدی ده‌کات.

به‌لام له شیعی سبیه‌مدا تووره‌ ده‌بێ و ده‌لێ: ناوت په‌حیمه، به‌لام په‌حمت نییه، بیانوت چیه‌؟! و ابزانم ئەم ناوه و ئەم توخمه هی فارس نییه، له توخمیککی بیتگانه بووی.

له‌رووی شیعه‌وه ئەم سێ شیعه‌ری به‌رزتره له‌وانی دیکه‌ی و ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که پیره‌میترد ئینسانیککی نازادیخواز و دیوکرات و دژی مله‌پوری و ههر چه‌شنه دیکتاتوریه‌ک بووه. سهرکه‌وتنی مه‌شرووته‌خوازانی چ له رۆم و چ له عه‌جم به‌لاوه به‌سهرکه‌وتنی نازادی و مرۆفایه‌تی و فه‌وتانی زولم و زۆر و چه‌وسانه‌وه زانیوه و پیتی شادمان بووه. ئەو هه‌سته په‌رۆزه شیعه‌کانی وه‌به‌ر دلان خستوو. ئەینا له‌باری شیعییه‌وه ئەو چهن شیعه‌ری سهرکه‌وتوو نییه به‌لام دلنیام که شیعی فارسی پیره‌میترد زۆر و به‌داخه‌وه فه‌وتاون، چونکه ئەو چوار دێره‌ی که سه‌بارده به‌شینی ده‌شتی که‌ریه‌لا هۆنیسه‌ته‌وه ئەوه دهرده‌خا و دیاره که غه‌زه‌له‌که ناته‌واوه و له پیشدا چهن شیعیکی دیکه هه‌بووه چونکه ده‌لێ (انگه‌ زمین) و اتا ئەو وه‌خته به‌په‌رۆزی و فه‌ری... لام وایه که شیعه‌ پاشه‌نده‌که‌ی (محتشم کاشانی) کردبیتته پاشه‌نده‌یککی خۆی و ویستویه‌تی لاسایی یا په‌یره‌وی شیخ په‌زای تاله‌بانی بکاته‌وه. به‌لام زانیویه‌تی که هاوتایی و به‌رانبه‌رکی له‌گه‌ل شۆره‌سواریککی وهک شیخ په‌زای کاری شاعیره فارسییه‌کانیش نییه. بۆ وینه غه‌زه‌له‌که‌ی شیخ په‌زا له‌ژیر سهردیتری «عشق حضرت حسین» له لاپه‌ره‌ی (۱۱۲)ی دیوانه‌که‌ی، که له‌لایهن (عه‌لی تاله‌بانی) و به‌چاودیتری (فه‌تحو‌ل‌لا نه‌سه‌عد) چاپ کراوه، گه‌رچی پر هه‌له‌ی چاپیه به‌لام گه‌ر

بیت و بۆ به‌رانبه‌رکی له‌گه‌ل ئەو چوار شیعه‌ری پیره‌میترد هه‌لی سه‌نگینی، ده‌بێ پیره‌میترد و ته‌نی بیژین، کوجا مه‌رحه‌با و یا به‌فه‌رموده‌ی نالی په‌تک و هه‌ودایه.
عبدالقادری ده‌باغی ۱۹۸۷ زاینی ۱۳۶۶ هه‌تاوی

پیره‌میترد و شیعیکی مه‌ستووهره (ماه شه‌ره‌ف خانمی نه‌رده‌لانی)

له سالی ۱۹۴۶دا پیره‌میترد، له یه‌کێک له نووسینه‌کانیدا باسی ئەو دیوانه‌ جوانه‌ی (مه‌ستووهره) ده‌کات، که مه‌ستووهره به‌چه‌ جوهره‌ خه‌تیککی جوان نووسیویه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها کورته‌یه‌کی ژبانی تایبه‌تی و شاعیرییه‌تی. (ماه شه‌ره‌ف‌خان) ده‌نووسیت، له کۆتایی نووسینه‌که‌یدا چهن شیعیکی ئەو شاعیره‌مان پیشکه‌ش ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی نێوان مه‌ستووهره و (خه‌سه‌رو خانی والی سنه‌) وه هه‌یه. به‌داخه‌وه ئەو دیوانه‌ نایابه‌ی که به‌و خه‌ته جوانه‌ لای پیره‌میترد بووه و باسی ده‌کات، نازانین که‌وتۆته کوێ و لای کتیه‌؟! به‌لام وه‌ک باسی ده‌کهن ئەو دیوانه و گه‌لی ده‌ستنوسی نایابی کتیبخانه‌ چکۆله‌که‌ی پیره‌میترد که‌وتۆته لای (شیخ محمه‌دی خال)، جگه‌ له‌و هه‌موو کتیب و ده‌ستنوسه‌ نایابانه‌ی (نه‌جمه‌دین مه‌لا)، که هه‌مووی گوێزرایه‌وه مالی شیخ محمه‌دی خال و وه‌ک ده‌لێن کتیبخانه‌که‌ی شیخ محمه‌دی خال ده‌ربایه هه‌رچی تیکه‌وت دهره‌ته‌وه‌ی نییه!!

ئەوا ئەو کورته‌ باسه‌ گرنه‌گی پیره‌میترد پیشکه‌ش ده‌کهن و مانای ئەو شیعه‌رانه‌ی (مه‌ستووهره)ش لیکه‌ده‌ده‌نه‌وه که به‌فارسی نووسراوه.

جه‌وه‌ری کوردی (۱)

کورد، که تازه ته‌وانین، ناو و ئاساری ته‌ده‌بیاتیان بنوسین، سه‌رده‌فته‌ری خۆپنده‌واره به‌رزه‌کان و سه‌رمایه‌ی فه‌خر و ستایشی کوردان (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) یاخوا مه‌رگی نه‌بینم له‌به‌ره‌وه، به‌ره‌ به‌ره، خۆمانی پێ ناسیوین، وه مه‌رحوومی جه‌ننه‌ت مه‌کان (مه‌حمود پاشای جاف) یش، ههر له سالی (۱۲۷۰) هه‌ تا وه‌فاتی کردوو، هه‌رچی شاعیری کورد هه‌یه به‌خه‌تی خۆی له چهن که‌شکۆلێکدا کوێ کردۆته‌وه. نیشان به‌و نیشان ته‌مرو که‌شکۆله‌ گه‌وره‌که‌ی لای منه و بچکۆله‌که‌ی لای حه‌سه‌ن به‌گی کورده‌زای.

هیشتا زۆری وامان هه‌یه بۆمان نه‌هاتۆته نووسین. له میانه‌ی ئەوانه‌دا کچه‌ کوردیککی وه‌ک تیشکی رۆژ له ئاسمانی کوردستاندا بدره‌وشیتته‌وه به‌شيعر و، له شیعه‌رکانی زیاتر به‌خه‌تی شکستی فارسی، که ته‌وانم بلێم له هه‌موو ئیراندا وینه‌ی ئەو خه‌ته‌ جوانه‌ نه‌بینراوه. گه‌وه‌ریکی شه‌وچراغی کوردستانه، مه‌ستووهری ناوه، به‌ش به‌حالی خۆم که خه‌تی فارسی تعلیق و شکسته‌ی و خه‌تی دیوانی و (ثلث) و تورکی و چی و چی باش ته‌نووسم و له

جوانیبه که‌ی زی‌تر شار‌ه‌زای قاعده و سه‌بک و شیوه‌یانم ناگه‌مه پایه‌ی نووسینی مه‌ستووره و شیعه‌کانی‌شی زور بالا‌یه . چندی‌یک به‌ره به‌ره له (ژین) دا‌کردوومه به‌کردی بۆ‌ئمه‌ی دوا‌ی من به‌کیک له (ژین) دا‌کوبان بکاته‌وه، له چاپی‌دا . ئهم مه‌ستووره‌یه به‌پرسیار که‌میکی شار‌ه‌زا بووم، ناوی (ما‌ه شه‌ره‌ف خانم) ه و ئه‌سلیمان له نه‌وه‌ی (سلیمانی ئه‌لیاس ناغای گه‌ورن) و له سلیمانی‌به‌وه چونه‌ته (سنه) و له شیعه‌کانیا وا ده‌رئه‌که‌وئ که‌ مه‌ریوتیه‌تی یا عه‌شق و عیلاقه‌ی به‌خه‌سره‌و خانی والی (سنه) وه هه‌بووه به‌ریوا‌یه‌تی‌یک سکر‌تیری والی بووه . به‌مالی شیعه‌کانی ژنی بووه . له به‌یازه‌که‌دا له پیشه‌وه بیست و پینج غه‌زله‌ی له به‌حری (ئه‌لف) وه تا به‌حری (سین) له ئه‌شعاری خه‌سره‌و خان نووسیوه، دوا‌ی ئه‌و له‌ژئیر سه‌ره‌له‌وحه‌ی (من افکار م‌ذینه الراقمه) دا‌دیوانی خو‌ی به‌و خه‌ته‌ه جوانه نووسیوه‌ته‌وه . ئه‌گه‌ر م‌ی‌نم ئه‌و خه‌ته به‌فتوگراف ئه‌که‌م به‌کل‌یشه و چاپی ئه‌که‌م بۆ‌ئوه‌ی فیری مه‌شقی ئه‌و خه‌ته بین .

ئو خه‌ته له ئه‌وه‌ل دپه‌روه تا دوا‌یی دپیری یه‌ک نه‌سه‌ق و یه‌ک ره‌نگ که‌لیمه‌یه‌ک و حه‌رفی‌کی نار‌یک و غه‌له‌تی تیا نییه . دوا‌یی شیعه‌ی ده‌ریاره‌ی خه‌سره‌و خان ئه‌تی :

کی ر‌ه‌د ه‌ندم در بزم خ‌س‌س‌رو
خاصان حضرت خ‌دام در‌گاه

له‌جیبه‌کی تر‌دا ئه‌تی :

«گر خسروم از مهر دهد بار به‌مشکو
خنده به‌بساط جم و کی می‌کنم امشب»

یه‌کی‌کی تر :

گرم خسرو چو شیرین از وفا پاپست ننمودی
به عالم خویش را رسواتر از فرهاد می‌کردم
گرم زان خسرو خوبان پیامی باد آوردی
به مژده جان شیرین را نثار باد می‌کردم

مانای شیعه‌کان :

له شیعه‌ی هه‌وه‌له‌وه وا ده‌رده‌که‌وئ که‌ مه‌ستووره‌هه‌زی له خه‌سره‌و خانی والی کردووه و ره‌نگه دل‌داری یه‌ک‌تر بووین و وا ده‌رده‌که‌وئ که‌ ئهم شیعه‌ه سه‌ره‌تای غه‌زل یا قه‌سیده‌یه‌ک بی‌ که‌ ئاره‌زووی دل‌ی خو‌ی بۆ‌چوونه لای خه‌سره‌و خانی تیدا ده‌رپه‌وه و سکا‌لای له هاونشینه‌کان و ده‌رگا‌وانه‌کانی خه‌سره‌و خان کردووه که‌ ده‌لتی : که‌ی ر‌یگه‌ی من ده‌دن بچمه نیو به‌زمی خه‌سره‌و، هاونشینه‌کانی تاییه‌تی و پیاوه ده‌رگا‌وانه‌کانی .

له شیعه‌ی دووه‌مدا ده‌لتی : ئه‌گه‌ر خه‌سره‌و له رووی خو‌شه‌ویستیه‌وه ر‌یگام بدا بۆ‌کو‌شکی

تاییه‌تی خو‌ی، ئیدی ئه‌مشه‌و له خو‌شییاندا به‌به‌زمی جه‌مشیدی جه‌م و که‌یک‌اوس پیده‌که‌نم . له دوو شیعه‌ی غه‌زله‌ی سیته‌مدا ده‌لتی :

ئه‌گه‌ر خه‌سره‌و چه‌شنی شیرین پی‌ی نه‌ده‌به‌ستمه‌وه، له دنیا‌دا خو‌م له فه‌ره‌اد ر‌یسواتر ده‌کرد . لیره‌دا ئی‌شاره به‌هه‌قایه‌تی شیرین و فه‌ره‌اد ده‌کات . له شیعه‌ی ئاخردا تامه‌زرۆبی خو‌ی بۆ وه‌لامی‌کی خه‌سره‌و خان ده‌رده‌برئ و ده‌لتی : ئه‌گه‌ر (با) له لایه‌ن ئه‌و خه‌سره‌وی چاکانه‌وه په‌یامی‌کم بۆ‌بی‌تی، گیانی شیرینم له مزگینیدا، وه‌ک قوربانیی پی‌شکه‌شی با نه‌کرد . وشه‌کانی شیرین و خه‌سره‌و و فه‌ره‌اد جیناسی‌کی جوانه که‌ به‌وه‌ستاییه‌کی بی‌ وینه‌وه به‌یانی کردووه .

(۱) ژین ژماره‌ ۸۳۳ سالی ۱۹۴۶

شه‌وقی چرا

پیره‌میرد له سالی (۱۹۴۹) دا ئهم شیعه‌ی بلاو کردۆ‌ته‌وه . وه له دیوانی پیره‌میردی نه‌مری، مامۆستا هاواردا (له لاپه‌ره‌ی ۲۲۳) دا چاپ کراوه، وه به‌شیعه‌ی پیره‌میرد دانراوه . به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای شیعه‌که‌ه بکه‌ین ئه‌بینین وشه و سه‌بک و شیوه‌ی شیعه‌که‌ه و ته‌نانه‌ت با‌به‌ته‌که‌ی زور نزیکه له شیعه‌ی فارسییه‌وه . بۆ‌ئهم مه‌به‌سته که‌وتینه پرسیار بۆ‌دۆزینه‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌که، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر نه‌زانینی ناوی شاعیره‌که نه‌ماندۆزیه‌وه . پیره‌میرد شیعه‌که‌ی له ژماره ۹۷۹ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۹ دا به‌ناوی (ئه‌حه‌ی جاو) وه‌وه بلاو کردۆ‌ته‌وه . هیوادارین له داها‌توودا به‌هۆی د‌نسۆزی ئه‌ده‌ب دۆستانه‌وه ده‌قه‌که‌ه‌مان ده‌ست که‌ویت :

فه‌زل و هونه‌ر له‌ناو ته‌م و غه‌مدا دیار ئه‌بی
شه‌وقی چرا له‌گه‌ل شه‌وی تارا به‌کار ئه‌بی
پووشینی ره‌ش به‌ده‌وری سه‌ری قیبله‌ما گه‌را
به‌ختی ره‌شم له قیننی ئه‌وه داغدار ئه‌بی
می‌حراب له راستی تا‌قی برۆی ئه‌و چه‌مایه‌وه
پشتی شکاو و کۆم به‌دیوار ئیستوار ئه‌بی
چاو‌م له دانه نه‌بووه، به‌دانه‌ی ئه‌زل قه‌سه‌م
پی‌م بۆ‌چ به‌دوا‌ی دانه گ‌رفتار و خوار ئه‌بی ؟
میوه که‌ کال و ره‌ق بی، لقی به‌رزه ته‌خت‌گای
ده‌ردی ته‌کامله، که‌ گه‌بی خاک‌سار ئه‌بی

مانگ تا هه موو شهوئ هه لئ، بچ قه دره لای عه وام
که که و ته په ناوه بوئ ته گه پتین تا دیار ته بی
نان لای خوا پراوه ته وه روو له که س مه نی
هه رچی که نانی منه تی خوارد شه رمه زار ته بی

په چه ت لاده

پیره میترد له ژماره ۹۹۵ ی سالی ۱۹۵۰ ی رۆژنامه کهیدا، ئەم شیعری بلای کردۆته وه. به بی
ئه وهی هیچی له باره وه بلئ، وهک ناوی شاعیر، سه رچاوه ی شیعری که! ئیمه ئەم شیعری
به وه رگی پراوی شیعری کی فارسی ده زانین، هه تا ده قه فارسییه که یان ده ست ده که ویت، ئەوا
وه رگی پراوه که ی پیره میترد ده نووسین:

په چه ت لاده، له روو، بنواره رۆژی هه شری هه سه رته کار
له هه شرا ترسی ناگر، لیره شه و قی ناگری رو خسار
که بییته باخه وه ناگر ده خه یته جه رگی گول ئه وسا
په رهی گول ده بنه په روانه به ده ورتدا وه کو پرگار
که دهنگی تو م له گوئ بی وهک غراموفون رهی رۆحم
وهی ته گری و شه وی ته نهایی دیسان بو ئه کا تکرار
که شانهم دا له ریشم بوئی عه تری لی ده هات زانیم
که شانهبش وهک خه یالم پئی که وتبووه زولفی یار
به بی حسی جه مال ناوینه عه کسی ناگری هه ر من
ئهوا ناوینه ی دل عه کسی تو ئه نوینی جاروبار
که من تو م بی ئیتر به سمه هه موو دنیا له لام په شمه
له هه شت باخچه ی به هه شتم چی، من و ژوریک چی چوار دیوار
هه وام ناوی، هه وام دینئ، که ته نهها دوورم و ته نهها
مه به موئس به ته نهها ئینس و (تصحیف) ئاته شه زینههار

نه عتیکی سه نایی

پیره میترد وه رگی پراوی ئەم نه عته ی (سه نایی) شاعیری گه وره ی سوئی، له ژماره ۹۹۳ ی سالی
۱۹۴۹ ی رۆژنامه کهیدا بلای کردۆته وه، ده قی فارسییه که ی نه نووسیوو، هه رووه ها سه رچاوه که یشی
دیاری نه کردبوو هه تا وه ده سته ی بخه یین.

ئه ی تاج به خشی نه نبیا، ئە ی نووری دیده ی ئە صفا
ئه و رۆژه ی تیا ئە درئ جه زا، بو عاسییان هه ر تو ی په نا
ئه حکامی تو، (حسبل المتین)، ئاینی تو، رینگای به قین
تو (رحمة للعالمین)، هه ر تو ی ئیمامی ئە نبیا
خوا که فه رموویه تی (لولاک) دیاره که تو ی مایه ی ئە فلاک
به (الم نشرح)، سینه ت پاک، گیانی منت بیئ فیدا
نووری چاوی ئاده م هه ر تو ی، ژهنگی دلی ئومه ت ئە شوی
له گول جوانتر به رهنگ و بو ی، هه لبرژارده ی سنفی خودا
کردگاری جان ئافه رین، خو ی به تو ی فه رموو ئافه رین
به هیوای رجای تو ئه ژین، بو ده ردی دل مان تو ی دهوا

پیره میترد و شیعری شاهه زههر

ئه م شیعری وه رگی پراوه دوو جار بلای کردۆته وه، جاری به که م له ژماره ۳۸۰ ی رۆژنامه ی (ژیان) دا
له سالی ۱۹۳۳، جاری دووهم له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا لاپه رهی ۲۱۸.
پیره میترد له سه ردی پری شیعری که دا نووسیویه (په رهی شاهه زههر) به لام وهک ئیمه پرس و پامان
له باره یه وه کرد بو مان ده رکهوت که پیره میترد ده فاوده ق وه ری گپراوه. وه شیعری که ش به کتیکه له
شیعری به ناویانگه کان و شاعیره که ش هه رووه ها.

به روو پۆشینی تو، رۆژم شه وه زهنگیکه تی سه ره وتار
وه کو تاوس که هه وری دی، ئە نا ئینئ، به گریه و زار
په چه ت رو خساری دا پۆشیت و من ده ردم گرانت تر بوو
به لئ دیاره که رۆژئاوا بوو، ده ردی قورس ته بی بیمار
رهگی رۆحم به دیده ی تو وه په یوه سته و به سه رمه سته
به سه د لادا ته راندت، ناپسئ سه خته وه کو بزمار
له ده وری بیستوندا، شه و که دهنگیکه به سو ز ته بییه ی
ئه وه گیانی منه، بو بیکه سی فه ره هاد ته کا هاوار
له دوجه یلا که ناقه ی مه حمه لیکم دی ئە لیم له یله
به ره و پیری ده چم، ئە شعاری قه یسی بو ده که م تیکرار
له جیتی قه یید خره ی زنجیری شیتیم هیند له لا خو شه
له گه ل جوولام زره ی زنجیره که م، پر ده کا ده ر و دیوار

ئەگەر شیعیتی تەواو شیعیت بی، لەلایان هیندە ماقوولی بەری پیت ماچ ئەکەن درکی بیابان و سوپاهی خار بە پەنجە ی نازکی دولبەر، تەلی بی گیان ئەنالینن منی زیندوو بەدەنگی چۆن ئەکەم سۆری جنون (اظھار) ئەمانە شیعری مۆدە کۆنە، وەک من پیر بوو ئیستا نە شیدەت بۆ و تەن بی باشە، بە لکو پیتی بی زگار هەموو عالەم لە دووی نازادی وێلە بۆچی من وەک شیعیت کە مەندی زولف لە ئەستۆی خۆم خەم، بېسە کەری ژیر بار

عەشقی راست

پیرەمێرد دووجار ئەم شیعری وەرگێراوە و بلاوی کردۆتەو. جاری یەکەم حوزەیرانی ۱۹۳۵ . جاری دووھەم، حوزەیرانی ۱۹۴۴ .

جاری یەکەم ناوی ناوە (عەشقی راست) و نووسیویە کە (شیعری مەولانا خالد) و سی بەیتی فارسی دەقی شیعری مەولانای لە تەکدا نووسیوە. جاری دووھەم ناوی ناوە (فەلسەفە) و ناوی شاعیرە کە نە نووسیوە. جاری یەکەم شەش بەیتە و جاری دووھەم هەشت بەیتە، لە دیوانی مەولانا خالدی نەقشەندی (مەلا عەبدولکەریمی مەدەرس) دا، ئەم شیعری مان بەرچاو نەکەوت.

عەشقی راست

چو مەجنون شە بەخلوتخانە ە خاک
ندا آمد بر او از ایزد پاک
کە ای مەجنون چە آوردی بدرگاہ
بر آمد از دل مەجنون یکی آھ
کە چندان شوری لیلی دەرسم بود
کجا پروای روز مەحشرم بود

وەرگێرانی ۱۹۴۱:

کە مەجنون کەوتە خەلوەتخانەیی خاک
نیدا یە هات لە قوببە ی بارەگای پاک
وتی شیعیتە کە دیاری کردووەت کوا؟
سەرتیکی هەلبیری رووی کردە لای خوا

وتی تۆ خۆت ئەزانی شۆری لەیلا
سەری وا گێژ و بژ کردم لە مەیلا
نە بییری رووی جیھانم بوو نە مەحشەر
خەیاڵم عەشقی لەیلا بوو سەرانسەر
لە لای خوا خۆش بوو ئەم جوابە پەوانە
بوو ئەستێرە بۆ ئەم ئاسمانە
چە خۆشە شۆرشێ ئەم عەشقی پاکە
بەلێ عەشقی کە پاک بی دیارە چاکە

وەرگێرانی سالی ۱۹۴۴

کە مەجنون، دوایی هات و کەوتە تویی خاک
لێیان پرسی فریشتە ی بەزدانی پاک
ئەری شیعیتە کە، دیاری کردووەت کوا
سەرتیکی هەلبیری، رووی کردە لای خوا
وتی تۆ خۆت بە شۆری عەشقی لەیلا
سەرت واگێژ و وێر کردم لە مەیلا
نە بییری خۆم و دنیا م بوو نە مەحشەر
سەر و دل پر لە لەیلا بوو سەرانسەر
لەلای خوا خۆش بوو ئەم واتە ی پەوانە
بوو ئەستێرە یە ک لەم ئاسمانە

لەو دەچی شیعری کە لێرەو شیعری پیرەمێرد بیت:

منیش خۆزگە لە عەشقی نیشتمانا
بە کردووە ی خۆم نەزانیایە لە مانا
بەلێ، مەجنون کە ئەستێرە ی سەمایە
جیایە، وێلێ، لەیلێ بەهایە
هونەر وایە کەسی کە مەرد گوزین بی
بە چاکە و خزمەت ئەستێرە ی زەمین بی

نەعتی فارسی بە کوردی (۱)

ئە ی پادشاهی خاوەری ژیر بورجی تەجەللا
قەسرت فەلە کە پال ئەدە یە عەرشێ موعەللا

خه قمی هه موو پیغه مبهه و پئی دۆزه ره وهی خوا
 شابازی (دنی) که وتیه ئه و جی (فتدلن)
 هه ندی له به یانی شه وی میعراجی تو (والنجم)
 بادت بووه (بس) و به یداخی (فتحننا)
 سویندیکه به مووی ریش و سه رت ئایه تی (واللیل)
 (والشمس) ی به رۆی تو و تووه باری (تعالی)
 تاجی سه ره (حامیم) و که وات نوری (مزمل)
 شه رحه به (الم نشرح)، ئه لقابته (طه)
 قه د سه روی په وانی له بی رووباری (مدثر)
 میحرابی برۆیشت، بووه (قوسین او ادنی)
 شایانی به رت خه له عه تی (لولاک و لعمرک)
 ده ربانی ده رت (یوشع و ذوالکفل و مسیحا)
 نه ختیکی له جه مالت گه بییه (ته له عه تی یوسف)
 ئه و ئاگره بوو خسته یه ناو گیانی زلیخا
 کړنۆشی فریشته که ئه یان برده بهر ئا دم
 بو گه وه ره که ی تو بوو له ناو جه بهه ی ئه و دا
 (یونس) له شه تی موسلدا نه خنکا به هه وای تو
 رسگار بوو له ته نگانه که و ما سی فریو دا
 موسا به عه سای هیمه ته تی تو نیلی دوو له ت کرد
 به و هیمه ته وه سیحری به تال کرد (یدی بیضا)

(۱) ژین ژماره (۹۵۲) سالی ۱۹۴۹

پیره میرد و شهش چوارینی بابا تاهیری هه مه دانی (عوربان) (۱)

پیره میرد شهش چوارینه ی بابا تاهیری وهر گپراوه و پیته شه کیسه کی کورتی بو نووسیوه،
 پیته شه کیسه که ی له کتیبی دیوانی بابا تاهیری (رهزا توفیق) وه وهر گرتووه، که به تورکی
 چوارینه کانی بابا تاهیر و خه یامی له بهر گیکدا له چاپداوه.

پیره میرد نووسیویه «رهزا توفیقی فه یله سوف و زور شاعیر، دیوانی بابا تاهیری ته رجه مه
 کردووه به تورکی، له ئه سته مو ل تبع کراوه، له گه ل چوار خسته کی خه یام پیته که وه له بهر گیکدان.
 ئه بی ئه مین زه کی به گ ئه وه ی بهر چاو نه که وتبێ. رهزا توفیق زور جوانی ته رجه مه کردووه، جا

نازانم شیوه ی کوردییه که ی به هۆی کوردیکی سلیمانیه وه هه ل کردووه یا هه ر خۆی شاره زای
 هه موو زمانیکه . ئه سلی شیوه که ی (راجی) یه . رهزا توفیقیش به زبانی (راجی) داناوه و
 (نازه ری) خاوه نی ئاته شکه ده که بش هه ر به راجی داناوه و به هه مه دانی ئه ناسی و ته خه لوسی
 شیعی (عوربان) بووه.

نازه ر ئه لئ: بابا طاهر دیوانه یه کی فرزانه و هه مه دانییه کی هه مه دانه . به عاشقی شه یدا
 ناوبراوه . لکی ته ریخی پیسه ی من نییه ، ئه وه خوا به ئه مین زه کی به گی داوه . ته نها ئه مه نده
 ئه زانم که بابا تاهیر برای (شیخ عه لیه کۆسه ی دۆلپه مو) ه و که راماتی زور بووه! . ئیتر به شی
 من له شیعه رکانیا یه ، وا ئه یگپرمه سه ر شیوه ی خۆمان:

۱

چه خۆشه ، خۆشه و یستی ، هه ردوو سه ر بی
 به یه کسه ر خۆشه و یستی ده ردی سه ر بی
 ئه گه ر مه جنوون دلئ شۆرپکی تیا بوو
 دلئ له یلا له وه ش—ۆریده تر بی

۲

نه سیمی له و په ریشان کاکۆله دپت
 گه لئ خۆشتر له بو نی سونوله دپت
 خه یالی تو یه شه و ده یگر مه باوه ش
 له دۆشه کما ، به رۆژ ، بی نی ، گوله دپت

۳

من و عه شق و دلئکی گیژ و وپژئ
 که برژانگ لیک ئه نیم ، لافاو ئه پپژئ
 دلئ عاشق به داری ته ر ئه شو به یئ
 سه ری سووتا ، سه ری خویناو ئه پپژئ

۴

گولاله ی کۆهساران هه فته یه که
 وه نه وشه ی جو یباران هه فته یه که
 له ناو شاری دلاندا جا دراوه
 وه فای سیمین غه داران هه فته یه که

۵

به لایه دل، به لایه، دل به لایه
گوناهی چاوه، دل و امویته لایه
نه گهر چاو روومه تی شیرین نه بین
له کوئی دل تووش نه بوو بهو هه لوه لایه

۶

که زولفی تو له گه ل رووت بوو به هاو دل
به سه ر گولدا په ریشان ماوه سونبول
نه زانم بۆچ له سه ر رووتدا بلاوه
که هه ر داویکی، داوی دانی بو دل

(۱) ژین ژماره ۶۰۳ ی سالی ۱۹۴۰

پیره میرد و نو چوارینه ی خواجا عبیداللهی نه نصار(۱)

سالی ۱۹۴۷ پیره میرد نو چوارینه ی خواجای وه رگیتراوه، به لام دهقه کانی له ته کدا تو مار نه کردوون، هه تا ئیمه ش بیان نووسینه وه و به راوردیان بکه یین:

۱

خوایه نه وی من له تو م نه وی نه یزانی
لام داوه له زینه تی جیهانی فانی
بی قه دره له لام ده بده بی شاهانی
خانه ی دل م چاوه رتیبه بو میوانی

۲

هه ر چه نده که تنگه تاوی ژیر باری جه فام
به م باره وه سا بر و ره زامه ندی خودام
هه ر چونی بی به س نییه له نامه ردان دوورم
نا هه لم نه گه ر له لای بی، مه رگ خو شه له لام

۳

که و توومه که مه ندی گه ردشی دنیا وه
دوو هه لقه یه ده ست و پی می بی به سترا وه
شه و که و توومه ناو کو ری قومار و مه ستی
نه م عومره عه زیزه سه یری چون دژرا وه

۴

رپی بی نه ده بی ونه، به جایی ناگا
دور پیکه نه ده ب به ده س گه دایی ناگا
بی پلیکه ی ته ختی پادشاهی نه ده به
تاجیکه به غه یری پادشاهی ناگا

۵

یادت بوو به هامده می دلی غه مگینم
توی تیا نه بی هه رچی که هه یه نایبینم
فریادمه یادی تو بگاته فریام
شه معی غه می تویه شه و له سه ر بالینم

۶

لای من سه رو سه ودای که، که سی تر نابی
رپی عه شقه که په روای که که سی تر نابی
ریت که و توتته ناو دل م ئیتر من به سمه
دل پر له سه فایه جای که سی تر نابی

۷

تیکه ل مه به به م خه لکه نه وه ک مه غروور بی
گیر ددی خه لکی بی، نه بی له و دوور بی
پازی دل ت به که س مه لئی، بی هووده یه
هیچیش له که س مه خوازه نه وه ک مه غفوور بی

دهنکئی گهفی کهست که له گهردندا بئ
قهسرت له بههشتا که له کردندا بئ
ئهو قهسره ئهرووختن به پهلی (حق الناس)
زۆردار ئه بئ بهختی له سههر و بندا بئ

به فهقرو بهلا که هاوونشینت کردم
بئ خزم و کهس و کار و قهرینت کردم
فهرمووت ئه مه جئی ئه وه په خوشم ئه وئیی
چاکه چئیه؟! وا گرده نشینت کردم

(۱) ژین ژماره ۸۷۸ ی سالی ۱۹۴۷

چوارینه یه که له فارسییه وه

پیره میترد ئه چوارینه و گهلی شیعری له و باهته ی ناو ناوه (شیعری کۆنی عاشقانه)،
سه رچاوه ی ئه چوارینه یه و ناوی شاعیره که ی نه نووسیوه، ته نها وه ری گئیراوه ته سههر کوردی:

«ئه گهر بئ ئاهئ هه لکیشم وه کو بهرگی گه لاریزان (۱)
له سینهم دهرده هینئ پارچه پارچه ی جههرگی سووتاوم
ئهو ند پیر ترس و بیمه ته هله که ی وای تیا به کووچه ی عه شق
که مه رگیش ناویرئ روو بکاته عاشق، بزیه وا ماوم!»

(۱) ژین ژماره ۸۹۵ - سالی ۱۹۴۷

پیره میترد و چوارینه کانی (شیخ سه عید ئه بولخه ییر)

پیره میترد له سالی ۱۹۴۸ د، شهست و پئنج چوارینه ی شاعیری سۆفی (شیخ سه عید
ئه بولخه ییر) له فارسییه وه وه رگئیراوه ته سههر کوردی. ههر چوارینیک، دهقه که ی و بهرام بهری
وه رگئیرانه که ی، نووسیوه. ههروه ها پئشه کبیبه کی جوانی بو ناسین و به ره می ئه شاعیره سۆفییه
نووسیوه. له م دیوانه دا ئه پئشه کبیبه و دهقی شیعره کان و وه رگئیرانه کانی پیره میترد ده خهینه پیش
چاوی خوئنه ران:

«زۆر ده میتک بوو روباعیاتی شیخ سه عیدی ابوالخیرم له م لاو له ولا ئه بیست، یا له هه ندئ
گۆشه ی به یاز و که شکۆلدا به رچاوم ئه کهوت. له دوو سئ جیهه ته وه، ته ئسیری ئه کرده دل مه وه،
جاری له نوقته ی ئه ده بیاته وه، هه ندئ نوقته ی وای تیا به من له هپج شاعیریک ی ترم نه بیستوه.
دوای ئه وه هه ندئ مونا جاتی هه یه، سه رانسهر مه عنه ویات و ئیلا هیاته، که ئه گهر که سئ به دل و
دهروونیک ی پاک بیخوئینته وه له باره گای خوادا، دهنگ ئه داته وه و فریشته کانی عالمی بالا
ئه به نه هاونا له و هاوده نگ، له بهر ئه وه په که دهسته یه که له ئه هلی ئیمان بو ههر مه رامیک ی دنیا
بئ، روباعییه کی ئه ویان داناوه که ئه گهر ئه وه نده جاره بیخوئینه وه خواستیان دئته دی، ئه م
نوعه زاتانه که وا له په رده ی په نهانیدا زوهد و ته قوا و له دواییدا ئیرشاد ئه کهن.

مه سله ک و را و ته ریه تی موخته لیفه یان هه یه که هه ریه که به ناو یک ناو ئه برین مه زه به ی ئه بو
سه عید سۆفی بووه که له ئه بی ئه لفه ضلی کور ی حه سه نی شاگردی ئه بی نه صری سه راجی
وه رگرتوه.

ئه ویش ئه چئته وه سههر (جنید) ی به غدادی. به لئ ئه م نوعه پرستشه چونکه په نهانییه و پئیی
راستی شه ریه تی ئیسلامیش ئاشکرایه، خه لک له و مه عنه ویاته ی (تصوف) ه ناگهن.
نه شاره زان، زۆر تر به (زندیق) یان ئه ژمیرن. ته نانه ت شیخ ئه بو سه عیدیشیان به وه ئیتهام کرد و
لای (مه حمودی غه زنه وی) شکاتیان لئ کرد، که ئه مه له سههر رینگای شهرع ناروا و ئه میش
گوا به ئه بو عه لی ئین سینای وتوه کافره و ئین سیناش به و روباعییه مه شه هوره جوابی
داوه ته وه، که له ئه ده بیاتی فرسا شئوه ی (رباعی) چوار خسته کی زۆر په سه نده، له رباعیاتی شیدا
دوو زات له پیش هه موو شاعیره کانه وهن. شیخ ئه بو سه عید و عومه ر خه یام. ئه وروپایی زۆر تر یان
ئه دیبه کانی ئینگلیز روباعیاتی خه یامیان له لا په سه ندتره. که به هه موو زبانی ته رجه مه کراوه،
به لام له عالمی ئیسلامدا دیاره شیخ ئه بو سه عید پئشتره و قیاسی له گه ل خه یامدا ناکرئ. ئه م
به هه موو مه عنا یه که وه پیاوی خوا و پیری ته ریه قه ت بووه. چوارده سال به جه زه ی (فنا فی الله) وه
له دهشت و بیابانی خاوراندا به نا له ی مه حبه ته ی ئیلا هییه وه سه حرانه وه رد بووه و به گزوگیا ژباوه.
روباعیاته کانی هه موو فیوضاتی عه شقی خوی تیا به و الحاصل ئه م نوعه اعاضمه وه ک
(فارابی) و (ابن سینا) و (شیخ ئه بو سه عید) فه لسه فه و تصوفیان له شه رقدا هئنا وه ته
مه دیدان. که عه وام له که نه ی ناگا و حه زه تی مه ولانا خالیدی خۆمان که (مجددی) ی ته ریه قه تی
نه قشبه ندییه، ئه فه رموئ،: ههر ته ریه قه یه تار و پۆکه ی نه چئته وه سههر شه ریه قه ت ئیلحاده. بزیه
ئیمه که خوا و هیممه تی مشایخان فرسه تی داین دیوانی مه وله وی و مه ولانا خالیدمان کردوه
به کوردی ئه مانه وی روباعیاتی شیخ سه عیدی ئه بولخه ییریش بکه یین به کوردی. روباعیاتی خه یام
زۆر کهس به هه موو زبانی ته رجه مه یان کردوه. ته نانه ت شیخ ئه حمه دی شیخ سه لام له پیشدا و
شیخ سه لام له پاشدا کردوویانه به کوردی به لام ئه م روباعیاتی شیخ ئه بو سه عیده نه کراوه.

۱

شب خیز، که عاشقان به شب راز کنند
گردد درو بام دوست پرواز کنند
هر جا که دری هست به شب در بندند
الا در دوست را که شب باز کنند

۱

شهو ههسته، که شهو نیازی عاشق رازه
رؤحی له دهری دؤست به هه وای په رواجه
شهو، داده خری دهرکی هه موو جیگایی
دهروازهی دؤسته وا به شهو دهروازه

۲

هنگام سپیده دم فرس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه گری
یعنی که نمایاند در آیه نئی صبح
کز عومهر شپی گذشت و تو بی خبری

۲

رووناکی به یانی که له شیری سه حه ری!
زانیوته که بؤچ نه کا نوحه که ری!
یه عنی که له ناوینهی رؤژا دیویه
عومرت شهویکی تیپه ری تو بی خه به ری!

۳

ای آنکه برانده نئی حاجات توئی
هم قاضی و هم کان مهمات توئی
من راز دل خویش چه گویم باتو
چون عالم سرّ و الخفیات توئی

۳

ئهی خوابیه، به جیهینه ری حاجات هه ری توئی
هه م قازی و ریکخه ری مهمات هه ری توئی
پیتی نائی، من رازی دلئی خوم لای تو بلتیم
هیچ کاریکی شارراوه نییه لات، هه ری توئی

۴

ای جمله نئی بیکسان عالم راکس
یک جو کرمات تمام عالم را بس
من بیکسم و تو بیکسانرا یاری
یارب تو به فریاد من بیکس رس

۴

ئهی بو هه موو بیکه سانی عالم توئی که س
که متر که ره مت بو هه موو مه خلوقت به س
من بیکه سم و که سی هه موو بیکه س توئی
مه م نیره وه لای که سی تر ئهی فریاد ره س

۵

ما بامی و مستی سر تقوی داریم
دنیا طلبیم و میل عقبی داریم
کی دنیا و دین هردو به هم جمع شوند
این است که نه دین و نه دنیا داریم

۵

ئیمه که به مهستی مهیلی ته قوامانه
دنیا نه گرین و هه ولی عوقه بامانه
چون بیکه وه؟! دینه دهس دنیا و دین
به و دو دلّییه، نه دین، نه دنیا مانه

۶

ای در صفت و ذات تو حیران کهومه
از هردو جهان خدمت درگاه تویه
علت توستانی شفاهم تو دهی
یارب تو به لطف خویش یستان و بده

۶

حهیرانی سیفات و ذاتی تون ورد و درشت
لام خوشتره خزمهت له دنیا و له بههشت
تو دهرده نهدهی و دهوا و شفایش لای تویه
دهرد لابه بده شفا و زهنی بهپرشت

۷

ای خالق ذوالجلال و ای بارخدای
تا چند روم دربهدر و جای بهجای
یا خانهئی امیید مرا در دریند
یا قفل مهمات مرا در بگشای

۷

نهی خوابه که کردگار و فرمانداری
تا کهی بگه ریم بهنانی خزمهتکاری
یا دهرکی نم ئومیتده لهسه ر من داخه
یا بوم بکه روه قاپیه کهی رسکاری

۸

مازار دلی راکه تو جاننش باشی
معشوقه‌ی پیدای و نهانش باشی
زان من ترسم که از دل آزاری تو
دل خون شود و تو در میانش باشی

۸

نازاری مهده، نهو دلّه تو، گیانی بی
مه عشووقه‌ی ناشکرا و په نهانی بی
ترسم له وهیه نهو دلّه نازاری نهدهی
خویناو بی نه زبیبی که تو میوانی بی

۹

سیما بی شد هوا و زنکاری دشت
ایدوست بیاو بگذر از هرچه گذشت
گر میل و وفاداری اینک دل و جان
ور عزم جفاداری اینک سر و طشت

۹

زیبینه ههوا و رهنگی زهنگاره دهشت
دوستم وهره با بلتین گوزهشته که گوزهشت
گهر بیت و وهفادار بی نهوه گیان و دل
خو بیت و جهفاکار بی نهوهیشه سهر و تهشت

۱۰

راه تو بهر قدم که پویند خوش است
وصل تو بهر سبب که خویند خوش است
روی تو بهر دیده که بینند خوش است
نام تو بهر زبانی که گویند خوش است

۱۰

رتیبی تو چه بهسه ر بی، چه به پی بی خوشه
وهسلت سه به بی بی و به جی بی خوشه
رووت دهرکه وی هه ر چونی بی نووری چاوه
ناوت بپریت و گویتی لی بی خوشه

۱۱

غمناکم و از کسوی تو باغم نروم
جز شاد و امیدوار و خزم نروم
در درگه هم چو تو کریمی هرگز
نومید کس نرفت و من هم نروم

۱۱

دلته نگم و هاتووم به دلته نگ ناروم
لای تووه دلم خوش نه بیی بیی دهنگ ناروم
دهرگای که ره مت که ناهومیدی نابیی
دلخوش نه بم و نه یکمه مه ناههنگ ناروم

۱۲

با من بك حاجتي و روحي بيديك
اعرضت من الخلق واقبلت اليك
مالي عمل صالح استظهر به
قد جئتک واجباً توكلت عليك

۱۲

ئهی ئه و که سهی کاروبار و گیامت به دهسه
لام داوه له خه لک و رووم له تو کردووه بهسه
هیچ کرده و هی کم نییبه پشت ئه ستوور بم
هاتوومه ته وه کولم فه ریاد رهسه

۱۳

من بی تو قرار نتوانم کرد
از درگه تو قرار نتوانم کرد
گر برتن من زبان شود هر موئی
یک شکر تو از هزار نتوانم کرد

۱۳

بیی راز و نیازی تو دلم ناگریی قهرار
سه برم نییبه بیی سوودیشه تو ران و فرار
ئه گهر بیی و هه موو مووی به دهنم بیی به زبان
ناژم پییری سوپاس به کیکی له هه زار

۱۴

ای انکه بحال دل نالان دانی
ازار و غم شکسته بالان دانی
گر خوانمت از سینه ئی سوزان شنوی
در دم نزنم زبان لالان دانی

۱۴

ئهی خوایه خه بهر دهری دلی نالانی
ته سکینی خه می دهر وونی که م حالانی
بانگت بکه می به سوزوه گویت لییبه
ده نگیش نه که م ناشنای زبان لالانی

۱۵

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست
کز خون دل و دیده بران رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست
کز دست غمت نشسته دلتنگی نیست

۱۵

نابینی له ده شتی خاوه ردا به ردی
بیی خوینی دل و هه ناسه سه ردی
هه ر بسته زه مینی که گیای لیی دهردی
تیا که و تووه له داخی تو دهر وون پر دهردی

۱۶

جانم به لب از لب خموش تورسید
وز لعل خموش باده نوش تورسید
گوش تو شنیده ام که دردی دارد
درد دل من مگر به گوش تورسید

۱۶

گیان گه یوه ته سهر لیو له له بی خاموشت
ئه و له علی خه موشی مهستی سه هبا نوشت
بیستومه که خوا نه خواسته گویت نیشاوه
دهردی دلی من مه گهر گه یشته گوشت

۱۷

ای سرّ تو در سینه ئی هر محرم راز
پیوسته در رحمت تو بربرمه باز
هرکس که بدرگه تو آید به نیاز
محروم زدرگه تو کی گردد باز

۱۷

سرّ له دهروونی مه حره مانی رازه
دهروازی ره حمهت شهو و روژ وازه
ههرچی که له ده رگات به نیاز و نازه
وا دیاره که نائومید نییه مومتازه

۱۸

گر من گنه جمله جهان کردستم
لطف تو امید است که گیرد دستم
گفتی که بوقت عجر دستت گیرم
عاجز تراز این مخواه کاکنون هستم

۱۸

من ، ههرچی گونا هه یه له ئه ستوم باره
هیوام به وه یه مه رحه مه تی توم باره
فه رمووته له تن گانه دا ده ست ئه گرم
زیاتر له مه مه مه پله وه دوایی کاره

۱۹

افعال بدم زخلق پنهان میکن
دشواری دهر پیشم اسان میکن
امروز خوشم بدار فردا انجا
انچه از کرم تو آید احسان میکن

۱۹

ئه خلاقی به دم له چاوی خه لک پنهان که
کاری که گران و سه خته بوم ناسان که
ئه مرّ له جیهان با به خوشی بیبه مه سهر
باقی که ره مم سبه یینی پی نیحسان که

۲۰

ای آنکه به کنهت ترسد ادراکی
کونین به پیش کرمت خاشاکی
از روی کرم اگر بیخشی همه را
بخشنده بود لطف تو مشتی خاکی

۲۰

ئه ی خواجه که تیت نه گه ییوه هیچ ئیدراکی
نیسبهت به سه خات هه ردوو جهان پیتاکی
گهر بیت و هه مووی بیه خشی به که ره م
بین قه دره لات هه رو که مستی خاکی

۲۱

یارب به کرم برمن درویش نگر
برحال من خسته‌ئی دلریش نگر
هرچند نیم لایق بخشایش تو
برمن منگر برکرم خویش نگر

۲۱

خوایه به که رهم سه‌یری منی درویش که
ره‌حمی به منی ناره‌حه‌تی دلریش که
هر چه‌نده که شایسته‌ی به‌خشینت نیم
مه‌روانه من گه‌وره‌یی خوت درویش که

۲۲

غازی زپی شهادت اندر تک و پوست
غافل که شهید عشق فاضلتر از دوست
در روز قیامت این به‌اوکی ماند
این کشته‌ئی دشمن است و کشته‌ئی دوست

۲۲

غازی به‌هیوای شه‌هیدی که‌وته‌ک و دهو
نازانی شه‌هیدی عه‌شق‌گه‌لی پیشتره لهو
ئه‌و کوشته‌ی دوژمنه، برینی دیاره
خوشبه‌خته، به‌دهستی دؤستی کورژاره ئه‌و

۲۳

ای انکه دواى درد منندان دانسی
درمان و علاج مستمندان دانی
من شرح دل خویش چه اظهار کنم
نا گفته دو صد هزار چندان دانی

۲۳

ئه‌ی تو که ده‌وای ده‌رده‌داران زانی
ده‌رمان و عیلاجی بی‌قه‌راران زانی
پیتی ناوئ که من رازی دلّم نيزهارکه‌م
من نه‌بشیلّیم تو ده‌ردی هه‌ژاران زانی

۲۴

من کیستم آتش بدل افروخته‌ئی
برخر من عشق چشم خود دوخته‌ئی
در راه وفا چو سنگ و آتش گزدم
شاید که رسم به‌صحبت سوخته‌ئی

۲۴

من کیم له‌دلا، ناگری هه‌لگیرساوئ
بو خزمه‌تی عه‌شق چاو له پيدا ماوئ
بو ناگری و وفا خۆم نه‌که‌مه نه‌ستی و به‌رد
به‌لکو بگه‌مه سوحبه‌تی دلّسووتاوئ

۲۵

یارب ز دوکون بی‌نیازم گردان
از افسر فقر سرفرازم گردان
در راه طلب محرم رازم گردان
راهی که نه‌سوی توست بازم گردان

۲۵

خوایه له دوو لاهه بی‌نیازیم بده‌رئ
تاجیکی له‌فقری سه‌رفرازیم بده‌رئ
لای تو به‌هیوام مه‌حره‌می پازیم بده‌رئ
رتی راستی نزدیک و چاره‌سازیم بده‌رئ

۲۶

دارم گنهی ز قطره‌ئی باران بیش
از شرم گنه‌فکنده ام سر در پیش
آواز آمد غم مـخور ای درویش
تو در خور خود کنی و مادر خور خویش

۲۶

بارانی گونا، شه‌سته ره‌پیل‌هی بوو بوم
له‌ش تهر، سړی سه‌رما و له شه‌ر مامل کوم
ده‌نگی‌کی له غه‌بیه‌وه وتی ئه‌ی دهر‌ویش
تو قاییلی خؤ ئه‌که‌یت و من لایه‌قی خؤم

۲۷

یارب زگناه زشت خود منفعلم
وز فعل بدو خوی بد خود خجلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان
تا محوشود خیال باطل ز دلم

۲۷

یاره‌بی له کرده‌وه‌ی به‌د شه‌رمنده‌م
به‌م باری گونا‌هه قورسه‌وه دهرمه‌نده‌م
فه‌یزی بخه‌ره دلم له قودسیه‌تی خؤت
ده‌رکا له دلم خه‌یالی چون و چه‌ندم

۲۸

یارب زقناعتم تو انگر گردان
وز نور یقین دلم هنور گردان
احوال من سوخته‌ئی سرگردان
بی منت مخلوق میسر گردان

۲۸

خوایه به‌قه‌ناعه‌ت له فه‌قی‌ریم دهرکه
نوور‌یکی یه‌قینم له دلا ره‌ه‌به‌ر که
تا ده‌ست له‌م و له‌و نه‌گر‌مه‌وه بو‌نانی
بی‌منه‌تی خه‌لکی کاری من مه‌بسه‌ر که

۲۹

این گنبد گبراز کجا پیدا شد
وین صورت قبر از کجا پیدا شد
خورشید مرز چشم من کرد نهان
این لکه‌ئی ابر از کجا پیدا شد

۲۹

ئهم گوممه‌زی گاوره له کوئی هاته‌ه‌ ظهور
ئهم صوره‌تی قه‌بره‌ دل‌می وا خسته‌ه‌ فتوور
پوژئی منیان له چاوی من په‌نهان کرد
ئهو هه‌وره ره‌شه له کؤپوه په‌یدا بوو له دوور

۳۰

یارب بگشا گره زکار من زار
رحمی که زخلق عاجزم در همه کار
جز درگه تونیست مرا درگاهی
محروم از این درم مکن یا غفار

۳۰

تو بوم که‌ره‌وه خوایه گری‌که‌ی کارم
که‌س که‌لکی که‌س ناگرنی، له خه‌لک بی‌زارم
هه‌رتوم هه‌ی و دهر‌گای که‌ره‌می تو شک ئه‌به‌م
رووم کردووه‌ته قاپیت بگه‌ره هاوارم

۳۱

مردان خدا ز خاکدان دگرند
مرغان هوا ز آشیان دگرند
منگر تو از این چشم برایشان کایشان
فارغ ز دوکون و درمکان دگرند

۳۱

پیاوانی خودا له سهر زه‌مینتکی ترن
مورغای هه‌وا له‌لانه‌ی به‌رز ئه‌فرن
مه‌روانه وان به‌چاوی خه‌لک چونکو ئه‌وان
باکیان له دنیا نییه، جیتی تر ده‌گرن

۳۲

گردست تضرع به‌دعا بردارم
بیخ و بن کوه را زجا بردارم
لکن ز تفضلات معبود احد
(فاصبر صبراً جمیلاً) از بردارم

۳۲

گهر دهستی ته‌مه‌ننا به‌دوعا به‌رز که‌مه‌وه
ره‌نگه ره‌گی کیوی به‌رز له‌سه‌ر ئه‌رز که‌مه‌وه
ئه‌مما که خودا دهستی و یقاری دامی
(فاصبر صبراً جمیلاً) با به‌رز که‌مه‌وه

۳۳

ای ذات رفیع تو نه‌جوهر نه‌عرض
فضل و کرمت نیست معلل به‌عرض
هرکس که نباشد تو عوض باشی ازو
وانرا که نباشی تو کسی نیست عوض

۳۳

ئهی زاتی بلندی تو نه‌جه‌وه‌هر نه‌عرض
چاکه و ره‌وشت پاکه له کین و له غرض
تو هه‌ی له بری ئه‌وه‌ی ئه‌لی من هیج نیم
گهر توئی نه‌بی بیشیی، که‌س نابیی به‌عوض

۳۴

آمد سحری ندا ز میخانه‌ی ما
کای رند خراباتی دیوانه‌ی ما
خیز که پرکنیم پیمان‌ه‌ی می
زان پیش که پرکنند پیمان‌ه‌ی ما

۳۴

ده‌نگیتکم ئه‌بیست به‌یانی لای مه‌یخانه
ئه‌یگوت وهره ئه‌ی قه‌له‌نده‌ری دپوانه
با به‌ر له‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌ی ئیمه پرکه‌ن
پرکه‌ین له مه‌ی موحیبه‌تا په‌یمان‌ه

۳۵

ای فضلی تو خلق را هدایت کرده
مارا به‌لقای خود حمایت کرده
انعام تو عام است و سزا و کرمت
با مؤمن و گبر صدعنایت کرده

۳۵

ئهی فه‌زلی تو پتی هی‌دایه‌ته بو‌گشت که‌س
(حفظت) که په‌نای حیمایه‌ته بو‌من به‌س
رزق و نیعمه‌ت عامه به‌سه‌ر دنیا‌دا
بو‌مسلم و گاور که‌ره‌مت فریاد ره‌س

۳۶

ای لطف تو روز و شب کند چاره‌ی من
احسان تو بی‌حد است دربارہ‌ی من
آندم که زند آتش شهوت شغله
فریاد ز نفس شوم امارہ‌ی من

۳۶

ئەى لوتفى تۆرۈژ و شەو دەکا چاره‌ی من
بەخشندەبى تۆ بى حەددە دەرباره‌ی من
زۆر تېزە گرى ئاگرى حرص و شەهوەت
ھاوار مەكە نەفسى شوومى ئىمارەى من

۳۷

يارب، يارب كرىمى و غفارى
رحمان و رحيم، راحم و ستارى
خواهم كه ز رحمت خداوندى خود
سر گشته‌ئى خویش رامز و نگذارى

۳۷

ئەى خوايە خوايە ، خوايەكى لىبوردوى
رەحمى دوو جيهان بەبەندەى خو کردوى
پرووم کردۆتە تۆ بەگەورەبى خۆت خوايە
مژدەم بەدەرى بلى ئىمان دەبردوى

۳۸

سبحان الله بهر غمی یار توئی
سبحان الله گشایش کار توئی
سبحانه الله به عزت (کن فیکون)
سبحان الله غفور و غفار توئی

۳۸

ئەى پاک و مۆنەزەھ لە غەما تۆم یاری
سبحان الله گری گوشای زۆرکاری
سبحانه الله عەبیت ئەبینی و ستاری
سبحان الله لە گوناھى ئېیمە تۆ غەفاری

۳۹

یک موغم ایام نداریم خوشیم
گر چاشت بود شام نداریم خوشیم
چون پخته به ما میرسد از مطبخ غیب
ازکسی طمع نداریم خوشیم

۳۹

باکمان له خەمى جيهان نبیە دلخۆشین
قاوەلتى ئەخۆین بۆ شەوئى دایناپۆشین
هەرچى بەوئى لە مەتبەخى غەیبەوہ دیت
ئازادەى منەتى دەسندەى خویشین

۴۰

در ملکت وجود فرمان از تست
آرام دل بیسر و سامان از تست
مارا به دواى درد دل کاری نیست
درد از تو دل از تو درمان از تست

۴۰

لەم عاله مەدا رەوايە فەرمانى تۆ
هەرچى هەيە دلخۆشە بەسامانى تۆ
کارم بەدەوا نىيە نگەبانی تۆ
دل، دەردى لە تۆوہ دیت دەرمانى تۆ

گر لاف زخم که یار خویش خوا نمت نهئی
با من به و وفا و مهر نیکو است نهئی
وین طرفه تر آنکه از برای تو به من
خلقی همه دشمنند و تو دوست نهئی

گهر بیم و بلیم که دوستی دلداری نیت
یاخو که له گهل منا و وفا کاری نیت
داخی نهوه کوشتوومی له پرووی تۆوه خهلک
لیتم دوژمنن به تۆیش بلیم یاری نیت

در سینه توئی و گرنه پر خون کنم
در دیده توئی و گرنه جیمون کنم
امید وصال تست جانرا ورنه
ازتن به هزار حیلله بیرون کنم

تۆم وای له دلا نه گینه پر خوینی نه کم
چاو نه بینن، کویر و بن سه روشوینی نه کم
گیان بیت و به دهوری سه ری تۆدا نه گه ری
نایگرمه وه خۆم و پر شق و جوینی نه کم

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
این حرف معما نه تو دانی و نه من
هست این همه حرف، گفتگوی من و تو
چون پرده بر افتد نه تو دانی و نه من

سپری نه زهلی نه تو نه زانیت و نه من
حرفیکه نه مند قولنه نه سه ری دیاره نه بن
واته ی من و تو نه مننده پیتی دپتته و تن
تا پرده هله لئه گرن نه قسه ی تۆیه نه من

زاهد بووم، ترانه گویم کردی
سردفتر بزم هرزه گویم کردی
سجاده نشین یار قابل بودم
بازبچه ی کودکان کریم کردی

زاهید بووم و تو گۆرانی بیژت کردم
که وتبوومه به زم و گپژ و ویژت کردم
یاری به وبقار و پیری سه ر به مال بووم
مندالت وروژاند و له نویتزت کردم

در کعبه اگر دل سوی غیراست نزا
طاعت همه فسق، کعبه دیراست نزا
ور دل به خدا و ساکن میکده ای
خوش باش که عاقبت به خیراست نزا

دل بیت و له که عبه ی یادی غیری خوا بی
نویتی وه کو کفری دهیره گیرا نابین
خۆ بیت و له مه یخانه له گهل خوی خوی بی
تا کاتی ده رفه ت و خیر خوی خوی لابین

۴۶

چون دایره ما زیوست پوشان تویم
در دایرهئی حلقه به گوشان تویم
گر بنوازی هم از خروشان تویم
ور ننوازی هم از خموشان تویم

۴۶

نیمه وه کوهف له پۆست پۆشانی توین
لهو دائرهدا حلقه به گوشانی توین
په نجه که له دل کهوئ، خرۆشانی توین
لاوانده و هت نه بی خه مویشانی توین

۴۷

ای از قلم وجود بر لوح عدم
تصویر کمونات را کرده رقم
از رحمت خود نامه سیاهی چومرا
نومید مکن به حرمت لوح و قلم

۴۷

ئهی خامهی ئیجادی له سهد له وحی عهدهم
ههرچی له جیهانا ههیه کردوو به ره قهه م
لهو خیلقه ته دا خواجه نه گهر نامه، سیا-م
بمکه به سپی، به حورمه تی له وح و قه له م

۴۸

دیری است که زخم دل مانا سوز است
از پای فتاده ایم و منزل دور است
احوال خود از کسی چه پنهان دارم
چون زلف پریشانی ما مشهور است

۴۸

چه ندیکه برینی دلی من ناسووره
بی هیتم و بیتم خستووه مه نزلتی دووره
نایشارمه وه حالی خۆم که وا مه نزووره
وهک نه گریجه شیواویی من مه شهووره

۴۹

این یار که عهد دوستداری بشکست
میرفت و منش گرفته دا من در دست
میگفت که بعد از این به خوا بمبینی
پنداشت که بعد از این مرا خوا بی هست

۴۹

یار عه هدی شکاند و وتم دلّم نه شکینی
داوینم نه گرت و که وتبوومه شوینی
لیتم توند بوو، وتی مه گهر به خه و بمبینی
پیتم گوت، من و خه و، نه وه خه وه نه ببینی

۵۰

مارا خواهی همه حدیث ماکن
خو، با ماکن، و زدگران، خو واکن
ما زیبائیم و یادما زیبا کن
باما، دو دله مباحش و دل یکتاکن

۵۰

گهر راست نه کهی و منت نه وی من یادکه
خووی خۆت بدهره من و دلی خۆت شادکه
من جوانم و کاشانهی جوان بنیادکه
یهک دل به دلت له دوودلی نازادکه

مشهور و خفی چو گنج دقیانوسم
پیداونهان چو شعله درفانوسم
القصه درین چمن چو بید مجنون
بنالم و در ترقی معکوسم

پنهان و عه‌یان له گه نجی ته‌قیانوسم
بی ناله نه‌سوتیم گری ناو فانوسم
لهم باخی جنونه به‌یده مه‌جنونیکم
سهر شورپی غمی ته‌رقیبی مه‌عکوسم

باستر توهر سوخته رازی دارد
باراز توهر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
انرا که به‌درگت نیازی دارد

سوتاوی لیاقت هه‌یه که رازیکی هه‌یه
هه‌یه به‌نده‌یه به‌و رازه نیازیکی هه‌یه
به‌خشنده که تو بی ناهومیدی ناکه‌ی
چونکو به‌هوات سوز و گودازیکی هه‌یه

باکوی توهر کرا سروکار افتد
از مسجد و دیر و کعبه بیزار افتد
گر زلف تو در کعبه فشانند دا من
اسلام به‌دست و پای زنار افتد

هه‌رچی که له‌گه‌ل نگاه‌ی تو هه‌وچه‌شمه
ده‌یره و حه‌رم و مالی خودای لا په‌شمه
داوین که له که‌عبه هه‌لته‌کینن نیسلام
روو ناکه‌نه، که‌عبه‌وه، نه‌زانن خه‌شمه

بیگانه‌ئی بیگانه تو گرد ماگرد
برگرد زخلق و آشنای ماگرد
طول امل دنیای دون کوته‌کن
این کوجه دری ندارد ازوی واگرد

بیگانه له بیگانه به‌ده‌ورما بگه‌ری
بو من به‌ره ناشنا له خه‌لکی بگه‌ری
توولی نه‌میلی جیهانی دون کورت که‌ره‌وه
کو‌لانیکه ده‌رناچی، وه‌ره لیی وه‌رگه‌ری

مائیم که فیل برنتا بدلت ما
برعدش برین برند هرشب کت ما
گر مورچه در اید انور خط ما
ان مورچه شیر گردد از هیبت ما

فیل هیزی نیبه هه‌لگری که‌رت و له‌تی من
شه‌و عه‌رشی به‌رینه شوین و ماواو په‌تی من
میرووله که که‌وته ژیر په‌ناھ و خه‌تی من
نه‌و میرووله شیره له‌گه‌ل هه‌بیه‌تی من

۵۶

بی پاد سران دشت خون اشامی
مردند به حسرت غم و ناکامی
محنت زدگان وادی عشق نزا
هجران کشد و اجل برد بدنای

۵۶

بی پی و سهره کانی دهشتی بی نارامی
مردن به سزای دووریه وه و ناکامی
محبهت زده کانی ویلی دهشتی عه شقت
کوشته ی غه می تون و بو نه جهل به دنای

۵۷

ای بر امدیت تو شاهد همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در اندمی که اید به صفت
هم ذات ترا ذات تو باشد مرآت

۵۷

ته نهاییه کت به ذات باوهر دینی
شوبه ی نهوی نه تناسی نه سهر نانوینی
بو نه و که سه وا له دووی سفاتت نه گهری
تاویته ی زاتی خووته زات نه نوینی

۵۸

انروز که آتش محبت افروخت
عاشق روش عشق ز محبوب آسوخت
از جانب دوست سر زد این سوزوگداز
تا، در نگرفت شمع، پروانه نه سوخت

۵۸

نه و روزه که ناگری مه حبهت دهر کهوت
عاشق به نیگای دلبری عه شقی بهر کهوت
جلوه ی روخی دؤسته نه ناگری وا ریکهوت
پهروانه چرای دی، تا نه سووتا نه سرهوت

۵۹

ای نیکی نکرده و بدیها کرده
وانگاه خلاص خود تمنا کرده
بر عفو من تویه که هرگز بنود
ناگرده چو کرده، کرده چون ناکرده

۵۹

نه ی پیای خراب له چاکه هیچ نادانی
هه روا به نیازی به خششی به زدانی
باوهر مه که، عه فویه که تو نایزانی
خوا هه رهقی خوئی نه به خشنی نه ک نینسانی

۶۰

یارب به محمه مدد و علی و زهرا
یارب به حسین و حسن و آل عبا
از لطف برار حاجتم در دو سرا
بی مستت خلق یا علی الاعلی

۶۰

خوایه به محمه مدد و علی و زهرا
یاره ب به حسین و حسن و ثالی عه با
بوم سووک و رهواکه کاروباری دوسرا
بی مننهت پیگانه خودای عوقده گوشا

گرهر سحری باتو همیگویم راز
در حضرت تو همین کنم عرض نیاز
بی منت بندگانت ای بنده نواز
کار من سرگشته‌ئی بیچاره بساز

بوم بلوی به بیان بیان له تهک تودا راز
تهنها نه‌مه‌به که له‌خزمه‌تا عه‌رزی نیاز
بی منه‌تی به‌نده‌کانت نه‌ی به‌نده‌نه‌واز
بی چاره‌م و کارم به‌که‌رم خوت بده ساز

سریست زسنگ خاوران دانه‌بی لال
چون دانه‌بی اشک عاشقان درمه و سال
بنمود جلال دوست ازپرده جمال
چون صورت حال من شدش صورت حال

سریکه که به‌دردی خاوه‌ران له‌علی نال
نه‌نویتی له‌ره‌نگی نه‌شکی عه‌شق مانگ و سال
کاتی که جه‌مائی دوست له‌روپوشی جه‌لال
ده‌رکوت بووه‌ حالی من سووره‌تی جه‌مال

ای آنکه منزه‌ی و بی هم تائی
کسرا بنود ملک بدین زیبائی
خلقان همه خفته‌اند و در رابسته
یارب تو در رزق به‌من بگشائی

نه‌ی داوه‌ری ته‌نه‌یایی و بی‌هاوتایی
بو‌ک‌ه‌س نه‌لواوه‌ مولکی وا تا دواپی
خه‌لکی هه‌موو نووستون به‌خه‌به‌ر تو‌ماوی
لیم بیسه‌ دو‌عا به‌خه‌لوه‌تی ته‌نه‌یایی

رفتم به‌کلیسه‌های ترسا و یهود
ترسا و یهود را همه رو به‌سوی تو بود
اندرپی عشق تو به‌میخانه شدم
تسبیح ملک زمزمه‌ی عشق تو بود

ریم که‌وته که‌نیشته و کلیسه‌ی گاور و جوو
ته‌سبیح و سجوودی هه‌ردوو لا بو‌تو‌بوو
بو‌تو‌ده‌گه‌رام که‌چوممه‌ ناو مه‌یخانه
نه‌عه‌ری دلی مه‌ست له‌لام بووه (الا هو)

روزی که چراغ عشق خاموش شود
در بستر مرگ عقل مدهوش شود
با بیدر دان مکن خدایا حشرم
ترسم که محبت‌م فراموش شود

نه‌و روزه‌ چرای ژیانم نه‌کوژتینییه‌وه
دووباره به‌عومری نوتیوه نه‌مژبه‌نییه‌وه
بو‌حه‌شر و حساب مه‌مخه‌ره‌ ناو بی‌ده‌ردان
نه‌ک تو‌م به‌فه‌راموشییه‌وه لی بسینییه‌وه

چهند تیبینه ک له سهر نهم چوارینه

- ۱- چوارینهی (۳۳) سه بک و دارشتنی له هی شیخ سه عید ناکات.
- ۲- چوارینهی (۵۷، ۵۴) له وه ناچی شیعی شیخ سه عید ابوالخیر بیت ههروه ها چوارینهی (۵۹).
- ۳- چوارینهی (۶۰) له شیعی شاعیریکی شیعه دهچیت.
- ۴- چوارینهی (۳۴) یه کیکه له چوارینه کانی خه یام و تیکه ل به چوارینهی شیخ بووه.

پینج خشته کی سالم له سهر شیعی مهولانا خالد و وه رگپراوه که ی پیره میرد

پیره میرد سی جار نهم شیعه هی وه رگپراوه و بلاوی کردو ته وه و هه ر سی جار که له دهقه که ی گۆریوه. یا بهیتی لابر دووه یا لیتی زیاد کردووه!

جاری یه که م دهقی شیعه که ی وه رگپراوه و یه ک بهیتی خوی بۆ زیاد کردووه. له شه ش بهیته وه کردوویه به حوت. به لام پینج کیسه کی کورتی بۆ نووسیوه و باسی نهم بهیته ی خوی دهکات. به م جزه: «تیمه فهیز و به هره یه کی و امان له روحی مهوله وی وه رگرت، توانیمان پایه یه ک زۆر تر سه ر بکه وینه ناسوی پرشنگی روحی مهولانا خالید. خوا یار بی دیوانه که ی نهم ویش وه رگپراوه سه ر کوردی. نهم ناره زووی منه له مه عه ویاتی نهم رۆحه خالیده یه، وا نهم جار ه غه زه لیتی که مه شهووری که سۆز و تاسه ی سه ر چنار و به کره جو و یادی نیشتمانه، نووسیمان ه وه ته نها یه ک شیعی تازه یه که نهم ویش له رابیته ی که راماتی خوی وه یا ته و فیک، ته و فیکی له خواهه یه».

جاری دووه پینج خشته کیسه که ی سالمی له سهر شیعه که ی مهولانا بلاو کردو ته وه به لام نهم جار ه له شه ش پارچه ی پینج خشته کیسه که وه بووه پینج. واتا پیره میرد پینج خشته کی شه شه می نه نووسیوه، یا خود بلتین وه رنه گپراوه که نازناوی سالم و هم مهولانا شی تبادایه. جگه له وه ی دهستکاری شپوه و نووسینی کوردیه که ی سالمی کردووه. له نووسینی کوردی (شیعی کوردی نهم سه رده مه ی سالم) ه وه هیناویه ته سه ر کوردی سالانی چله کانی نهم چهره!!.

جاری سییه م بهو دهستکاریانه شه وه، له شیعه که نه گه راره و پینج خشته کیسه کی خوی هاویشتوته ناو پینج خشته کیسه که ی (سالم) ه وه. وه بۆته حوت بهند!!.

لیردها هه ر سی وه رگپراوه که ی پیره میرد بلاو ده که ی نه وه، ههروه ها دهقی پینج خشته کیسه کی سالم (وه ک خوی بی دهستکاری) ده خه یه پیش چاوی خوی نه ران له ته ک دهقی شیعه که ی مهولانا دا هه تا پینج دهقمان له بهر دهستا هه بیت و بتوانین به راوردیان بکه یین و جیاوازیبه کا مان بۆ ده رکه ویت.

دهقی شیعه که ی مهولانا:

موسم عید است وها نومیید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و مادو چشم اشکبار
هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم
چیست بهره از تفرجهای تخت جان نثار (۱)
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل، سر بزانو، چشم درره، دل فگار
سینه، سوزان، دل فروزان، کوچه کوچه، دربدر
کس مبادا همچو من آواره از یار و دیار
(بکره جویی) شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا، داغ فراق سرچنار
(خالدا) گر نیستی دیوانه و صحرا نورد
توکجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) نهم بهیته له تخمیسسه که ی (سالم) دا نه نووسرابوو. به لام له دیوانی مهولانا خالدی یادی مهردانی مه لا عه بدولکه ری می موده پسدا نووسرابوو. ماموستا عبدالقادی دهباغی ده لیت نهم بهیته به شیعی مهولانا نازانم! وه رگپراوه یه که می پیره میرد:

جه ننه من و انا هومیید و بی بهشی دیداری یار
خه لکی خورپرهم، من به خورپرهم، ناو له چاوم دیته خوار
گشت له گه شتی دهشته داوین پر گولاله ی نال و من
نهم شکی سووری داخی دووری دهوری کردمه لاله زار
بی نه واو و دل له خه م که یل و غه ریب و بی نسیب
دهست له سه ر دل سه ر له نهم نۆ چاوه له ریگا پر سیار
دل سووتاو و جه رگ براو، کۆلان به کۆلان ده ربه دهر
که س به ده ردی من نه چی دوور که وه ته بی یار و دیار
خوینی دل و اهات به چاوما بوو به جوگه ی به کره جو
هه ر دوو سه ر چاوه ی چه می کن کردمه تاسه ی سه ر چنار
باوه مرده ی (باوه مرده) م نال بوو لاغی چاوه که م
خۆزگه نهمدی پیم بلتین و (باوه گیلدی) گه بیبه شار (۱)

نهو نیهالی شادمانیم با، نهکا (با) ریشه‌کهن
گشت له گهشتی دهشته داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری کردمه لاله‌زار

۳

لهو ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی دووریا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام به‌ئانی قهت له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتووومه او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بول‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل پر له غم که‌یل و غه‌ریب و ده‌رده‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

۴

ئەم جیهانه‌ جه‌ننه‌ته بو‌ه‌ر که‌سی و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قهت له موده‌ی عومری خو‌مدا هه‌فته‌یه نه‌مدی هه‌زه‌ر
دل سووتاو و جه‌رگ براو کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی دوورکه‌وته‌یی یار و دیار

۵

چەند به‌سوژه‌ ئە‌ی دل‌ه‌ی سووتاو کزه و هاواری تو
دیده! ئە‌ی تو ئە‌م هه‌موو ئاو‌ه‌ی که‌ کردووته به‌ جو
ئاو‌ی زه‌لم و تانجه‌رۆ وشکن له‌ چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بو به‌ جوگه‌ی به‌که‌ره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاو‌ه‌ی چه‌میکن!! کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

وه‌رگیترانی سییه‌می پیره‌مێرد به‌ده‌ستکارییه‌وه: (۱)

دل له‌ میحنه‌ت که‌یله، پیم که‌ن به‌لکو، زوو ده‌رجم، له‌شار
ئه‌م‌رۆ رۆژتیکه له‌ جه‌معی مه‌ردومان بگرم که‌نار
ده‌سته‌ئه‌ژنۆ دانیشم، بو‌ حالی خو‌م بگرم به‌زار
رۆژی جه‌ژنه و من که‌ساس و بی به‌شی دیداری یار
خه‌لکی خوورده‌م، من به‌خوورده‌م ئاو له‌ چاو‌م دیته‌ خوار

ئە‌ی ره‌فیقان، بیته فریام، چاری ئە‌م بیچاره‌ که‌ن
نوقمی لیته‌ی ده‌ردی دووریم، تیی چه‌قیم سه‌ر تا به‌ده‌ن
نه‌و نه‌الی شادمانیم با نه‌کا، با، ریشه‌کهن
گشت له‌ گه‌شتی ده‌شته، داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری، ده‌وری کردمه لاله‌زار

له‌و ده‌مه‌ی ده‌وران له‌ داوی میحنه‌تا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام و سه‌ره‌وتم هیچ له‌ ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتووومه او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بل‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل له‌ غم که‌یل و غه‌ریب و موسته‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له‌ ریگه‌ی پرسیار

ئە‌م جیهانه‌، جه‌ننه‌ته، بو‌ه‌ر که‌س و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو، له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قهت له‌ موده‌ی عومری خو‌ما، هه‌فته‌یه‌ک نه‌مدی (حضر)
دل سووتاو و جه‌رگ براو، کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی، دوورکه‌وته‌ بی یار و دیار

چەند به‌سوژه‌، ئە‌ی دل‌ه‌ی سووتاو، کزه و هاواری تو
دیده! ئە‌ی تو؟! ئە‌م هه‌موو ئاو‌ه‌، که‌ کردووته به‌ جو (۲)
ئاو‌ی زه‌لم و تانجه‌رۆ، وشکن له‌ چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بو به‌ جوگه‌ی به‌که‌ره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاو‌ه‌ی چه‌میکن، کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

(شیوه‌ سوور) ه‌ ئەشکی دیدم، په‌په‌ه‌ی لافاو ئە‌که‌م
شه‌و بل‌یسه‌م به‌رزه‌ وینه‌ی، باوه‌گورگور ناو ئە‌که‌م
ده‌ست شکسته‌م بو‌یه مه‌یلی (مومیا) ی دی خاو ئە‌که‌م
باوه‌م‌رده‌ی باوه‌م‌رده‌م (ئالبل‌ولاخ) ه‌ چاو‌ه‌که‌م
خۆزگه‌ ئە‌مبیه‌ست پیم بل‌ین (وا باوه‌ گلدی) گه‌بییه‌ شار

کەس نەبێ (سالم) لە دنیا دا، وەکو من تووشی دەرد
 دوو رەفییقی غوربەتن، رۆژی سیاھ و رەنگی زەرد
 شیعری مەولانا دەخوینم، هەڵدەکێشم ناھی سەرد
 پێم بلێ (خالد) ئەگەر تۆ، شیت نەبی و سەحرانە وەرد
 تۆ لە کوێ و غەزەبەین و کابل، خاکی هیند و قەندەھار؟!

(١) دەنگی گیتی تازە بەرگی ٢٦ لاپەڕە ١٨٣.

(٢) بە جۆ: بەجۆگە، بەچەم.

بە زولفم وت

لە فارسییەوه (١):

بەزولفم وت لە بەرچی روو رەشی؟! گرژ بوو وتی چیبکەم
 هەمیشە وام لە بەر رۆژا، بە ناھی خەلکی گیاروم
 بە دەوری دیدەما پەرژینی برژانگ پاسەوانیکە
 ئیتر ئەو پتی نییە راو کا و خەویش ناییتە ناو چاوم

(١) پیرەمێرد ناوی شاعیرەکی نەنوسیوه و مامۆستا هاواریش لە کتێبە کەیدا تەنھا ئەوەندە نووسیوه. (ئەم
 دوو دێرە لە شیعریکی فارسییەوه وەرگرتووه).

پیرەمێرد و وەلامیک بۆ شیخ مەحموودی نەمەر

لە سەرەتای ئەم دیوانەدا شیعری (لە گویم دێ دەنگی لای لایە و تەن) مان نوسی، کە لە
 کاتی خۆیدا پیرەمێرد سەبارەت بە هەندێ رەخنە و گەلی خۆی بۆ شیخی مەزنی نووسیبوو.
 دواییش بۆ دلدانەوهی شیخ و روونکردنەوهی هەقیقەتی مەبەست و خواستی شیعەرەکی، ئەم
 شیعری (ئەبێ بەخشنە) بۆ شیخ دەنوسی. شیعری گەلیبە کە زادە بی و قەلەمی پیرەمێرد
 خۆپەتی، بەلام داوای بەخشین و راستکردنەوهی، کە بە یەکیک لە شیعەرە پڕ لە وردەکاری و
 حیکمەتەکانی پیرەمێرد دادەنریت لە راستیدا وەرگێراوی شیعریکی فارسییە و پیرەمێرد وەک
 زۆر شیعری وەرگێراوی کە، هەندێ بەیت یاخود واتای خۆی تێدا بەکار هێناوه، شیعەرە
 فارسییە کە مان نەدۆزیبەوه، گەلی هەولمان دا، هەندێ کەس دەیاننوانی ئەو دەقەمان و دەدست
 بخەن، بەلام نازانم بۆ بەدەنگمانەوه نەهاتن!! سەبارەت بەو شیعەرە دوو بەیتی فارسیمان
 بەدەستەوهیە. یەکیکیان بەیتی ناو دەقی ئەو شیعەرە فارسییە یە کە پیرەمێرد شیعەرە کوردییەکی

لێ وەرگرتووه، بەیتە کە ئەمە یە:

«چوب را آب فرو نمی برد دانی چيست؟!

شرم دارد که فرو برد دهی خویش!»

هەر وەها (مەولانا خالدی نەقشەبەندی) بەیتێکی هەیه، لەو بابەتی پەند و حیکمەتە کە
 دەلێت:

«گـویند چوب زاب بود پرورش پذیر

اورا ازان فرو نبرد آب خوشگوار» (١)

«ئاو دار لەسەر سەر ئەگرێ نوقوم نابی بۆ ئەوهی

پەر وەر دەیه تی، نوقمی بکا، بۆی دەبێ بە عار» (٢)

لێرەدا شیعەرە وەرگێراوە کە دەنوسین، هەتا لە داها توودا، لە لاپە کەوه، دەقە فارسییە کە
 سەر هەڵدەدات!!

نا بێ ئەو شەمان لە یاد بچیت کە مامۆستا محەممەد رەسول هاوار لە لاپەڕە (٧٣) ی دیوانی
 پیرەمێرددا ئاماژە ی بۆ ئەم دەقی فارسی شیعەرە و وەرگرتنە ی پیرەمێرد کردووه و نووسیوه «ئەم
 هەلەبەستە زۆر بەرزە ی پیرەمێرد بیروباوهری هەندێ لە دێرەکانی لە هەلەبەستێکی فارسییەوه
 وەرگرتووه».

«ئەبێ بەخشنە مل کەچ کا، لە راستی مووچە خۆری خۆی

سوراحی، بۆ پیالە، سەر فرۆ دیت، کە تیکا بۆی (٣)

کە ئاوداری لەسەر سەر، گرتووه، ئەزانێ چی تیا یە (٤)

لە لای نەنگە کە پەر وەر دە ی نوقوم کا گەورە یی وایە

لقی شوێری درەخت میوه ی ئەخۆن بێ ئەرکی بەرد و دار

پەلی بەرد بۆ پەلی بەرزە، لە قەبەشە بۆ لقی بەردار (٥)

لە دەردی دووربیا، بێزار و بێزاروم، ئەمەند زارم (٦)

ئەجەل دێ بکوژێ، نامناسی، چی بکەم، نامرم ماوم

لە بەر ناشووبی خیلّم، هیچ شەوێ خەو نایە تە چاوم

خەوی ناخۆش ئەبینم، بەم پەریشان خاویبە، خام

ئومیدی سەر لەسەر دەرکەن، ئەوانە ی راست و رووناکن

قەلەم، هەر سەر قەلەم، مۆم بۆ مقەست، هەر بۆ ئەویش چاکن

ئەلێن مورغی سلیمان ناو لە ژێر خاكا ئەبینی ئەو

منیش حەوت سالا رێ دوور بێ، بەچاوی دل ئەبینم ئەو

چرا رووناکى بۆ ژۆر خۆى نىييه رهحمهت له بابى با
ئەوى رووناکى كەچ بينايه، گۆره رهنجى با بىبا
به جوت پەروانه و ماسى كه دلداهى چرا و گۆلن
نزىكى ئەم سووتىنى، له دوورى ئاو ئەوان گۆلن

(١) يادى مەردان - مەلا عەبدولكەرىمى مەدەرس، بەشى يەكەم ل ٥٢١

(٢) ژين ژماره ٨٤٠- سالى ١٩٤٦

(٣) لای م.ه. ئەم نيوه بەيته بەم جۆره نووسرابوو:

سوراحى سەر فروو دىنى له بۆ پىاله، كه تىكا بۆى

(٤، ٥، ٦) ئەم نيوه بەيتانه له لاپەرهى ٧٣-ى ديوانى پىره مێردى (م.ه.دا) جۆرىكى جياوازان.

ئەمشەو

ئەم شىعەرە يەكێكە له شىعەرە بەناوبانگەكانى ناو ئەدەبىياتى فارسى، پىره مێردى كەردوو يە
بەكوردى و له ژماره ٦٠٥ى سالى ١٩٤٠دا بلاوى كەردۆتهوه. وه پيشكهشى (نهجمه دىنى
مهلا)ى كەردوو.

مامۆستا هاوار له ديوانى پىره مێردى نه مردا نووسيوه: «له حوزەيرانى سالى ١٩٤٥دا ئەم
شىعەرەى بلاو كەردۆتهوه!. نازانين مامۆستا هاوار ئەو مېترۆوهى له كام سەرچاوه وەرگرتوه.
هەر وهها له پەراوتى شىعەرە كەدا ئامازەى بۆ ئەوه كەردوو كه پىره مێرد ئەو شىعەرەى له فارسىيه وه
وەرگرتوه!. بەلام ناوى شاعير و سەرچاوهى ئەم شىعەرە هەتا ئىستا ئاشكرا نىيە!. جگە له وهى
گەلى جياوازي هەيه له نىوان ئەم نوسخه يەى ئىمه و ئەوى مامۆستا هاوار بۆ بەراورد خويتهر
دەتوانى تەماشاي لاپەره (٢٠٦)ى ديوانى پىره مێردى مامۆستا هاوار بكات.

خەيالئى واهه باخه لئا، له توى (پىراهن)ه(١) ئەمشەو
بەوه سلىكى خەيال دەورەم، سەرانسەر گۆلشەنه ئەمشەو
هەموو موويه كى ئەندامم، له خۆشيانا خەدەنگىكە(٢)
ئەگەر ئازايه خۆى دەرخوا، ئەوى وا دوژمنه ئەمشەو
شكسىتى زولفى تۆيهى پى شكاندم، تۆيه له تۆيه
دلى شىخ و ملي (مل) (٣) تىك شكا، هەر بشكه نه ئەمشەو
بەسەر مەستى كه دەستم كهوت له نارى نار و نوور دەر كهوت
(يدى بيضا)يه، دەستم، بۆيه دنيا رهوشه نه ئەمشەو

تەجەلى (نوورى) (طور) (٤) بەم طەورە (٥) (طوپرە) عەشقى پيشاندام
به پەروازى جنوون، جلوهم له (وادى ائين)ه(٦) ئەمشەو
له دەورى بىستوون دەنگى قولنگى رۆخى فەرهاد دى
قەوانىكى غەرامه فونى (شۆخى ئەرمەن)ه(٧) ئەمشەو
كه گوتم زرنگايه وه، وا دەنگى زەنگى ناخەى له يل هات
ئەوا لهو لايشه وه، مەجنوونە ئەگرى، شىوه نه ئەمشەو
بەسەر شاخى ئاراراتدا، بەلاوك پىره مێرد سەر كهوت
ئەلى شوپنم كهون كورگەل، شەوى سەر كهوتنه ئەمشەو

(١) پىراهن: كراس

(٢) خەدەنگ: تىر

(٣) مل، مول: شوشەى شەراب

(٤) طور: شاخى سينا

(٥) طهور: شىوه. جۆره

(٦) وادى ائين: واتا ئەو دۆله پىرۆزى له شاخى سينا دا به.

(٧) شۆخى ئەرمەن: شىرىنى ئەرمەن.

بەيادى كۆن(١)

دڵ برىندارىن نه وهك ناسۆرى تىرى تانه بى
سىنه چاكي چاكي، بۆ برژانگى ئەو نيشانه بى
عەشق كه كهوتە كەلله وه، هەر پىهك بگرى رپى ئەوه
يەك سىياقه هەق پەرستى، كه عەبه يا بتخانه بى
خوایه پەرستى باتنىكى پاك و بى گەردى ئەوى
(سبحه) تهوقى زاھده سەد جار ئەگەر سەددا نەبى
بۆ سەوادى تارى تورپەى زولفى جوانان كاشكى
يەك لەسەر يەك زامى دڵ توى توى بى وىنه شانه بى
پىكه نىنى دولبەران مىقدارى عىسمەت كەم ئەكا
لىوى خونچە هەر ئەوه نەدە نازكە تاوا نەبى
خاله كانت دانه دانەن، چاودكەم چاوى منيش
با بلىين چاوى ئەو ئەكا فرمىسكه كەى بادانه بى

خوا ره قییب ئاواره‌کا، توژی له چاوما، توژ، نه بی
بی غه‌مم، ئه و تا، نه بی، تاکه‌ی له چاوما، تانه، بی

(۱) پیره‌میرد ئه‌م شیعری له فارسییه‌وه وەرگرتوه. به‌لام ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوسیه‌وه. له لایه‌ره ۲۰۸ ی
پیره‌میردی (م.ه) دا نووسراوه سالی ۱۹۴۸، به‌لام ئه‌م شیعره له ژماره ۸۹۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۷ دا
بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

شهو‌ی یه‌لدا‌ی سالم

پیره‌میرد چوار به‌یت له شیعری شه‌وی یه‌لدا (شب یلدا) ی (سالم) ی له کو‌تایی په‌خشانی
(شیر و فه‌ن) دا نووسیه‌وه و باسی ئه‌و ریکه‌وته ده‌کات که بو‌یه‌که‌م جار ئه‌و شیعری گو‌ی لی
بو‌وه، به‌م جو‌ره له «خانه‌قاوه ئه‌چومه ئه‌سته‌مو‌ل له (باطوم) سواری پاپو‌ر بو‌وین ئی‌واره له
سه‌ربانی پاپو‌ره‌که پیاسه‌م ئه‌کرد، زاتیکی به‌شکو‌ و سیمای به‌کزیه‌وه شیعری فارسی ده‌گوت، لام
خوش هات، نزیکه‌ی که‌ه‌وه، ئاشنایی. فه‌رمو‌ی، کو‌ینده‌ریت؟! و تم سلیمانی، وتی، دوو
شاعیر، یه‌ک‌ی ساحیب قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زا و دوو‌م غه‌زه‌لی (شب یلدا) ی سالم. من
قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زام بیستبو‌و به‌لام (شب یلدا) م نه‌ئه‌زانی، بو‌ی خو‌ینده‌مه‌وه:

بر سر مصحف رو زلف چلیپا داری
تو پرچهره مگر دین مسیما داری
زده ای طره‌ئی شبرنگ بران صفحه‌ء رخ
روز و شب مجلس کافر به‌کلیسا داری
قصد قتل نه به‌تنها کند ان دیده‌ء مست
خون صد طایفه در گردن مینا داری
زلف یلدا بر رخ سال توان ریدشبی
این چه سربست به‌یک ماده دو یلدا داری

لیکدانه‌وه‌ی مانای شیعره‌کان:

- ۱- له‌سه‌ر رووی وه‌کو قورعان پاک و پیرۆزت، زولفی وه‌ک سه‌لیبت داناوه، مه‌گه‌ر تو‌که وه‌ک
فریشته‌ی و ئیسلامیت ئایینی مه‌سیحیت هه‌یه؟
- ۲- له‌سه‌ر روومای روونی وه‌ک رۆژت، تو‌رره‌ی وینه‌ی شه‌وت داناوه یا لیداوه، شه‌و و رۆژ،
کو‌بو‌نه‌وه‌ی کافران له‌ کلیسا گرتوه.
- ۳- ئه‌و چاوه مه‌ستانه‌ت قه‌سدی کو‌شتنی ته‌نیا منیان نه‌کردوه، به‌لکو‌ خو‌ینی سه‌د تایفه له
گه‌ردنی وه‌کو مینای تو‌دایه.

۴- له‌ سالی‌کدا ته‌نیا شه‌ویکی یه‌لدا‌ی تی‌دایه که وه‌ک زولفی ره‌ش به‌سه‌ر روومای ساله‌وه
دیاره ئه‌مه‌ چ ره‌مزیکه‌ که تو‌ به‌مانگی‌ک دوو یه‌لدا‌ت هه‌یه؟ شاعیری هونه‌رمه‌ند رووی
یاره‌که‌ی به‌مانگ شو‌به‌اندووه که به‌دوو لا زولفی لاداوه که له‌ ره‌شی و درێژیدا وه‌ک شه‌وی
یه‌لدا‌ن که درێژترین شه‌وی ساله‌. له‌م چوار دیره‌وه ده‌توانم بلێم که سالم له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین
شاعیری فارسی هاوچه‌رخ‌ی خو‌یدا ئه‌گه‌ر له‌ پیشتر نه‌بی له‌پاشتر نییه‌. ئه‌و چوار دیره‌ پره‌ له
جوانکاری و ورده‌کاری هونه‌رمه‌ندانه‌ی شاعیری کوردی فارسی بیژی که‌م هاوتا».

دوو چوارین له‌ فارسییه‌وه (۱)

۱

«به‌ زولقم گوت، له‌به‌رچی روو ره‌شی؟ گرژ بوو، وتی چی بکه‌م
هه‌میشه‌ وام له‌به‌ر رۆژا، به‌ئاهی خه‌لکی گیراوم
به‌ ده‌وری دیده‌ما په‌رژینی برژانگ پاسه‌وانیکه
ئیت‌ر ئه‌و ریتی نییه‌ ده‌رچی، خه‌ویش نایه‌ته‌ نیتو چاوم»

۲

«ئهی تالیبی دنییا به‌هه‌وا ره‌نج‌وو‌ری
ئهی تالیبی عوقبی له‌هه‌قیقه‌ت دووری
ئهی به‌نده‌ی خوا به‌مه‌یلی ئه‌وه مه‌سو‌وری
تۆ هه‌ردوو جیهانت هه‌یه، تۆ مه‌نس‌وو‌ری»

(۱) ده‌قی فارسی ئه‌م دوو چوارینه‌یه‌مان نه‌دۆزیه‌وه. پیره‌میرد کاتێ کردوویه به‌کوردی نه‌نوسیه‌وه ئه‌مانه‌ شیعری
کام شاعیرن!!

پیره‌میرد و چه‌ند به‌ی‌تیک له‌ شیعری فارسی

- ۱- ابرو کمند رستم و گیو کمندی زال
مژگان سنان گیو و زنج چاه بیژن است
برۆی وه‌ک که‌مه‌ندی رو‌سته‌م و زولف و گیسووی وه‌ک که‌مه‌ندی زال، مژۆلی چه‌شنی رمی گیو
و چالی چه‌ناگه‌ی وه‌ک ئه‌و چاله‌یه‌ که‌ بیژنه‌ی کوری گیوی تیدا به‌دیلبی گیرابوو. وا دیتته‌ بیرم که
که‌مه‌ندی هه‌وه‌ل هه‌له‌یه و که‌مانه، و اتا ئه‌و که‌مانه‌ی رو‌سته‌م که‌ که‌س نه‌یتوانیه‌و بیکیشنی.
- ۲- گرین تیر ترکش رستمی است
نه‌بر مرده‌ بر زنده‌ باید گریست

واتا: ئەگەر ئەم تیرە که هاویشتی له تیردانی رۆستەم بێ، دەبێ بۆ زیندوووەکان بگرین نه بۆ مردوووەکان. ئەو شیعەری فیردەوسی هی کاتیکی که رۆستەم له بهر ماندوویی رەخش دلی نه هات بیباته شهڕ و به پیاوهیی رۆیشت. ئەشکهههوسی پالەوانی تورک پیتی گوت، پیاوهی کهس نه ناس و بێ ئەسپ تۆ بۆ هاتووینته میدان، رۆستەم له وهلامدا دهلی: تووسی نهوزەر بۆیه منی به پیاوه ناردوو که تۆ بکوژم و ئەسپه کهت لی بستینم، جا، که به تیرۆ کوشتی، سپاسالاری تورک گوتی: ئەگەر ئەم تیرهاویژە رۆستەم بێ... هتد.

پیره مێرد ئەو دوو بهینتهی لیتره دا بۆیه به نمونه هیناوه تهوه که نرخ و بایه خێ شیعری نوێ ده ریکات و بهراوردیان بکات له گهڵ ئوسلوبی شیعری کوندا که ته شیبهیی خۆشه و یسته کهی خۆیان کردوو به شتی وهها له بری ئەوهی که خۆیتەر ئەو ئافره تهی به دلا بچیت و به جوانی بزانی وهک دێو و درنج و کاره ساتی جهنگ و که لوپه لی جهنگی بیتته بهر چاو.

بهینتیکی (کایم) ی هه مه دانی

سپاه غمزه است اندر هزیمت فتح من یابد

شکست افتاد بر دلهی چویر گردید مژگان

واتا: له شکری غمزه و نازت کاتی که شکا، هیشتا گرتنی من ده بینێ چونکه ئەو کاتهی که تۆ مژۆلی چاوه کانت بۆ هه رلا بهک وه رگێری دلان ده که ونه له رزین و ده شکین.

آسمانرا حق بودگر خون ببارد برزمین

بر زوال ملک مستعصم امیر المؤمنین

شێخی سه عدی ئەم شیعەری له لاواندنه وهی (مستعصم) ی خه لیفه ی عه باسی گوتوو و قه سیده به که، واتا عاسمان حقی خۆیه تی ئەگەر خۆین بیاریتیتته سه ر زهوی بۆ له ناو چوونی ولانی مستعصم که ئەمیری موسولمانانه که به ده ست هۆلاکو کوزرا.

پیره مێرد شیعریکی (رشید و طواط) ی وه رگێراوه و به نمونه ی شیعری باش له په خشانی (گه لاویژ پینج سالانه) دا نووسیوه. ئاماژه ی بۆ سه ر چاوه که ی نه کردوو و ده قه فارسییه که ی نه نووسیوه.

دهوری به ده بده بهی شه هی مه حموودی غه زنهوی

پری بوو له پالەوانی بلندپایه رووی زهوی

ئەم شه هریار و ئەم هه موو ناوداره وهک به هار

باویان نه ما، تانه وه وهک به فری سالی پار

ئێستا نه ده نگ و نه رنه نگ و نه شوپن و هه یکه لی ته پل و نه قاره ماوه ته وه سه ر قه ری (قه ل) ی ته نیا به شیعری عه سری یادیان ئەکه ی نه وه زیندوون به ناو ئەگه رچی زه مان که وته به ی نه وه ناوی گوزه شته شیعره که زیندووی ئەکاته وه پێوسیسته هۆشی، خۆشی شیعری بێ به لاته وه

چوارینیکی سه دید (۱)

پیره مێرد سالی ۱۹۳۶ ئەم چوارینه یه ده کاته کوردی و ناوی شاعیره که ش ده نووسیت که (سه دید) ه. من له باره ی ئەم شاعیره وه، که پیره مێرد له شیعرا به هاوشانی (مه ولانا خالید) ی داناوه، هه چم ده ست نه که وت، دیاره که به ره مه ی هه یه و ئیمه ئاگاداری نین یا خود له ده ورپشتی ئیمه دا نییه یا ده بێ فه وتا بیت. به واتای پیره مێرد ئەم شاعیره یه کیکی بووه له و شاعیره باشانه ی که کورد بووه و به فارسی شیعری زۆر جوانی نووسیوه، پیره مێرد ده لیت:

«له شوعه رای زۆر کۆنی کورد له ئاتشکده، چهند که سیکم دی، له وانن تاجی ئەده بیاتی کورد بن، جه زیکی شاره زووریمان بووه (مه به سستی له مه ولانا خالد) له شجاعه ت و شاعریدا زۆر ناودار بووه که وتۆته هندستان. سه دید ناویکی ترمان بووه له قه بیله ی کرمانج شیعری جوانی هه یه، روباعیه کی هه یه، ده لی:

«گویند که برد میداز گل خارش

جرمیست که می تهند بر گلزارش

چون رخساریش همیشه در چشم من است

عکس مژدهی من است بر رخسارش

وه رگێرانه که ی پیره مێرد:

ئەلین له سه ره ر گول چقل رواوه

خوا هه لئا گری ئەم به ند و باوه

چونکو روخساری له ناو چاومایه

عه کسی برژانگی بن له ئاومایه!

(۱) ژبان (۴۶۳) ی سالی ۱۹۳۶ .

شيعريکي شيخ عومەر ضياءالدينی بياره بۆ حاجی شيخ مستهفای شيخ عبدالسه مەدی قازی

شيخ عومەر ئەم شيعرهی له گەڵ نامەيه کدا بۆ شيخ مستهفا ناردوو. پيره ميترد نامەکه و شيعره کهی کردوو به کوردی. ليره دا تنهها شيعره که دنوسين وه دهقه فارسويه که يمان نه دۆزيبه وه.

ئەو به يادی دۆست هينده سه رخۆشه
هه رچی دروست کا، ئەوهی لا خۆشه
پرسیاری حال، ئەگه ر ئەفه رموون
هیچ کهس نابینى، له جيهان مه منوون
به گهرد و خولی چه رخی بى وه فا
جه فا بوته سه ر قافلەى سه فا
سلام على الذین اصطفى
خصوص بۆ زاتیک سمى مصطفى

دوو چوارینی خه یام

۱۹۳۹

پيره ميترد له وه رگيرانی ئەو دوو چوارينه يه دا هه ندی ده ستکاری کردوو به لام مانای چوارينه کان وهک خویان ماونه ته وه. ليره دا بۆ به راورد ده قى فارسى چوارينه کان و وه رگيرانه کهی پيره ميترد هه روه ها (شيخ سه لام) دنوسين:

۱- خه یام:

دو شينه پى شراب ميگر ديدم
افسرده گلى، کنا آتش ديدم
گفتم که چه کردهی که می سوزندت؟
گفتا، نفسی درين چمن خنديدم

۲- پيره ميترد:

گولم دی له ناو کولێ مه نجه لا
ئه يان کولاند و گپری له دلا
وتم چیت کردوو و ئەتسووتین
وتی پیکه نيم، له عه رشی چلا

۳- شيخ سه لام:

دوئ شهو بۆ شه راب من له گه راندا
گولتيکم بينى، به ئاگه راندا

هه لفرچاو پيم وت، بۆ ئەتسووتین
وتی، پیکه نيم له ناو باخاندا

۱- خه یام:

گل گفتم: به از لقای من روئى نيست
چندين ستم گلا بگر باز ز چيست؟
بولبول به زبان حال با او ميگفت
يك روز که خنديد که سالی نگريت؟

۲- پيره ميترد:

بولبول به گولێ وت: به لوت و پوت
ناز کهم که گه لێ گول وهک تو پشکووت
گول وتی راسته، ئەم ته عنهت به لام
کهی عاشق ئەمه ی به مه عشووقه ی وت

۳- شيخ سه لام:

گول وتی: سه يری ره نگم چه ند جوانه
زولمی گولا و گرای من تاوانه
بلبلێ پیتی وت، به زبانی حال
رۆژی پیکه نين، سالی گريانه

ماموستا (عبدولقادرى ده باغى) سه بارهت بهم چوارينه يه ده لیت: چوارينه کهی پيره ميترد له و چوارينه يه ی (خه یام) هوه دووره و، ئەوه وه رگيرانی چوارينه يه کی دیکه ی خه یامه که به داخه وه فارسويه که يمان ده ست نه که وت.

پيره ميترد و مه ته ل

مه ته ل به شيكه له ئەده بی فۆلكۆری كوردی. ئەو كاته ی ژيانى كۆمه لى كورده واری وهك ئیستا نه بووه که پره له هه زاران گيروگرفت و مرۆف هه ر به وه دا راده گات که ژيانى رۆژانه و نان و به رگی خۆی و خيزانی مسۆگه ر بکات. ژيانى ئەو كاته ی كۆمه لى كورده واری ساده و ئاسان بووه كاتیکی باشيان به دهسته وه بووه بۆ بيه رکردنه وه و داھينان، بۆ دروستکردنی مه ته ل و پیکه خستنی به يت و گيرانه وه ی چيروکی پر له په ند و ئامۆزگاری، خه لکه که دل و ده روونيان وهک ئیستای ئيمه پيس و ژهنگاوی نه بووه. به کتریان خۆشويستوه، يارمه تی به کتریان داوه. به ته نگ ليقه ومان و ناخۆشی به کتره وه هاتوون. جگه له مانه ش هۆبه کانی رادیۆ و ته له فزيون و سينه ما و شانۆ و

فیدو و ریکۆردەر و...هتد، ئەمانە نەبوو هەتا کاتی دەستبەتالی خۆی پێتو بەسەر بەریت. لەبەر ئەوە گرنگیان داو بەداهیتانی مەتەل و گێرانەوێ چیرۆکی هەمەجۆر بەتایبەتی لە شەوانی دوور و درێژی زستاندا کە لە گۆی ئاگردان و بەدیار قوتیلەو هەتا داوی نیوێ شەو ماونەتەو. پیرەمێردیش لە سەردەمی مندالی خۆیدا لە دەورو بەر و جیھانیکی وەھادا چاوی کردۆتەو و پێگەبێو. تەمەن و حالەتی پیری بەھیچ چەشنیک کاری لە بیری تیژ و بێرەوەرێبەکانی نەکردوو. زۆرجار لە رۆژنامەکەیدا ژبانی ئەو کاتە کۆمەڵی کوردەواری و مندالی خۆی بەپەخشانی زۆر ناسک و جوان نووسێو.

لە لایەکی کەشەو پیرەمێرد لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا گرنگیبەکی زۆری داو بەبووژاندنەو و زیندوکردنەوێ فۆلکلۆری کوردی. چەندەھا نووسین و ھەزارەھا پەندی پێشینیان و ئەو ھەموو چیرۆکە فۆلکلۆرییانە گەواھی ئەم راستییەن.

ئنجما ئەوئەندە بۆی لوابێ لە رۆژنامەکەیدا ئەو مەتەلەنە کە بێرماون و ھەندیکیش کە خۆی دروستی کردوون بلاوکردۆتەو. وە سەبارەت بەمەتەلی کوردی، کورتە نووسین و بێرورایەکی جوانی ھەیە، کە لێرەدا دەینووسین و ئەو مەتەلەنەشی کە دەستمان کەوتوون بلاویان دەکەینەو. پیرەمێرد لەم بارەو دەفەرموویت: «کورد ھەندێ سنجی و سەکتەر و نوکتە خۆی ھەیە، کە بەزبانی خۆی دایناو، لە کەم میللەتی تردا بێنراو. چەندیک لەناو فورس و عەرەدا (معما) و (لغز) باو بوو، ئەمەندە (مغلق) و گرفت و بێ تام و بۆبوو، پیاو دلی تیکەل ئەھات. یەکن لە معما فارسیبەکان ئەمە بوو (زلعل یار جستم ضد شرقی)، ئنجا گویتان لێ بێ (ضد شرقی، غربی، غربی عربی، عربی ربیع، ربیع بەھار، بہار نہار، نہار رۆژ، رۆژ یوم، یوم موی، موی شەعر، شەعر شیعر، شیعر بەیت، بیت دار، دار راد، راد زاد، زاد توشە، توشە بوسە)، دە وەرئە سەیری ئەم گوریس کیشە! کیشە؟! ئیمە ھەندێ مەتەلمان ھەیە زۆرجوان و ریکویبیک و بەوہزن و قافیە و پرمەنا، لەپیشەو کۆتوپر لە مەرام و مەعناکە ناگە، دوایی کە زانیت بەچی ئەلین فەرھەتیک ئەخاتە دلئەو، جا ئیمە ئەمانەوئ وەکو بەرگوزیدەکە خۆم شیخ محمدی خال، لە دووی ئەودالە، لە لایە کیشەو ئیمە ئەو مەتەلەنە کوردیە کۆیکەینەو، بەرە بەرە لە (ژین)دا بیانووسین ئیمە، کە پێچی مێرەریکمان ماو، بیکەن بەکتیبی وەک مێزەر، لەناو نەچی، من خۆم ھەرچیم لەبیرە ئەینووسم، بەلام بەتەنیا پیک نایە، ھەرچی شارەزایە و مەتەلی لایە، بێنیری بۆژین. وا لەم جارەو بەیاریدەوی خوا دەست پێدەکەین، چونکە لە نووسین ئەدواین با لە پیشەو مەتەلیکی کاغەز و مەرەکەب، قەلەم نووسەکە بلیین»(۱).

۱

زەوی سپی، توپی سیا
ئاودی پیاو، بیلی گیا

تۆتا دوی کەوی ئەو سەرەوێبە
رووی لێ وەرگێری ئەو لە دووی تۆبە(۲)

۲

ئەسووریتەو بەدەورە وەک ئاش
فیشکە فیشکیەتی بەھەول و تەلاش
ماریکی رەشی لە مل ئالاو
وا پیاوئیکیش پیتی بەپیا ناو
بلیمەتیکە ھیند زۆری زۆرە
(زەنگی) پیاو ئەخوا، ئەو ئاسن خۆرە
سەر لە پۆلای سەخت ناپێچیتەو
لە قینا ئاگری لێ ئەبیتەو(۳)

۳

وشک تەر دەبی لە بەراوردی
ئەو تەری تیخە بەوشکی دەردی(۴)

۴

دەمی ھەییە دانێ نیییە
ھەناسە ھەییە گیانی نیییە
گوانی ھەییە و بی شییەرە
ئەگری و بەئاگر ژیرە
پەنجە لە قوون توند ئەکەن
ھەناسە پی بەند ئەکەن
سابرینە زلە تووک و پووک کەمە
بێ سات و سەودا نابیتە گەمە(۵)

۵

زیندوویە مردووی بردە قەرەخ شار
ئەوی ناشت و خۆی لێ گرتە کەنار

به لَام باوکیکی فییشال و به ده
 خه لک لیتی بیزاره و بو چاو ره مه ده
 سیانیان بالنده ی پی له پیئونه نده
 به کوشنده بی لامان په سه نده
 بو په رینه وهی جوگاش به کاره
 وهی گی پیه وهی ناوی پروباره
 چواری سه ره تای گالتسهی منالان
 چواری دواییشی خه ساره بومان
 سیانی پیشه وهی و به کیکی دوایی
 زینه تی دهستی کچه بو شایی
 دووانی سه ره وهی و به کیکی پایین
 نووستنی خوشه بو شهوی هاوین
 به دوو خالی رهش ته سکی نامینتی
 برنجیی ده خوا هه چچی هه لیتنی!

۱۴

نم مه ته له مان دپیه کی کونه
 کهم کهس نه زانی ناوبانگی چونه
 حهرفی وهک رتگای هه ره چهوت چاره که
 لهوی شاییییه و ژنی ماره که
 یهک و دووی دائم له ژیره وهیه
 به سه ره بی سه ری به تیره وهیه
 سیانی وه ستایه بلند پاییه
 هه م ده ستر دپکی نه وه وه ستاییه
 چواری داریکه خه رجی گوجانه
 که سه ری نه بی خاسه ی ئینسانه
 شه شه م و هه وته م ناوی میلله ته
 جارن فه وتابوو ئیستا ده ولته ته
 نه گهر نه مانه دادت بو نادا
 شوین دارکه ره که وه پیشانت نه دا

نه وهی بی زانی و جواب بداته وه
 تیر له کانیه که ی ناو نه خواته وه

۱۵

نم مه ته له مان جپیه کی خوشه
 به لَام نم ده مه نه سفید پو شه
 به ئیملای کونه هه وته وانیه
 تازه ی هه شت به هه شت جاودانه یه
 یهک و دوو یه که هه یهک په یکره
 سیانیان سه ره له نوی برین نوی که ره
 چواریان که وته یهک پرووی ئاسمانی گرت
 ۴ ، ۵ ، ۶ هیمن به بی جرت و فرت
 نه و سیانه نه گهر هه لگی پیه وه
 وه زندی زوره نه دا پیته وه
 به چواری دوایی نه که وهیه هاوار
 هاوارت ده چی بو شاری هاوار
 شهش و پینج و یهک قه مهر ته لعه ته
 شهش و ههوت و هه شت نه کری نه گبه ته
 سیانه که ی دوایی وه رگی پیه وه
 هیچ بو می مگه ری نه دا پیته وه
 که هه لتان هینا هاوینتی وهرن
 نه تانبه م سه فای نه وی دهر بهرن

۱۶

نم مه ته له مان شوینیکه خوا کرد
 دوو شا شاعیری به داخه وه مرد
 ئیمامی عه لی لیتی دابه زیوه
 شهش پای به حریشی لی هه لقلویه
 شیرین پیا رابوورد له ویدا خوی شت
 مه م چوو بو لای زین له وی شیری کوشت

بهن او سه‌ریه‌رزه و به له‌ش شه‌ش پایه
 مه‌ل‌ب‌ندی کۆنه و تازه ئاوايه
 يه‌ک و دوو پارچه‌ی به‌ده‌نی پيااوه
 سه‌ره‌تا و دوايش ديسان ئه‌و ناوه
 شه‌ش و پينج و يه‌ک به‌زيانتي‌کی تر
 هه‌ر ئه‌وه و خرپه‌ وه‌ک هه‌تلکه‌ی مامر
 سئ پیتی دوايي وه‌رگي‌په‌ته‌وه
 دوو شتی تریش ئه‌دۆزیت‌ه‌وه
 يه‌ک‌ي‌کیان ديسان پارچه‌ی به‌ده‌نه
 دووهم مه‌رگه‌له‌ بیکه‌ره بنه
 ئه‌و سئ پیتته راست بيخوینیت‌ه‌وه
 به‌ زبانی به‌غدا گه‌رم ئه‌بیت‌ه‌وه
 به‌ زبانی خو‌مان میوه‌ی به‌هه‌شته
 دیزه‌ی دانووله‌ی یه‌زدان سه‌روشته
 يه‌ک و دوو و پینجی جیی پادشایه
 سئ و پینج و شه‌شی شاری روسیایه
 سئ و شه‌ش و پینجی رووناکی ماله
 هه‌م له‌وه‌ر و هه‌م برسیتی حاله
 هه‌رچی هه‌ل‌ب‌ینئ، وتیان به‌هاره
 له‌سه‌ر خو‌م له‌وئ باد‌ه‌گساره^(۱)

۱۷

ئهم مه‌ته‌له‌مان له‌لام زۆر چاکه
 مردوو زیندووکه‌ر نوکه‌ری خاکه
 شه‌ش پیتی وای هه‌به‌ خیرا پیتی ده‌روا
 که توند بوو هه‌رچی هاته‌ پیتش ئه‌یخوا
 به‌ شیوه‌ی کۆنه‌ بیخوین‌ه‌ره‌وه
 پیت مه‌خه‌ره‌ جیی سه‌ر و بۆره‌وه
 يه‌ک و دووی بل‌یی ئه‌بی راوه‌ستی
 یا نیوه‌ی باره‌ چۆنی هه‌ل‌ب‌ه‌ستی

یه‌ک و دووان و سیان غه‌زه‌ته‌ی پارسه
 چواری نیشانه‌ی پادشای پارسه
 دوانه‌که‌ی دوايي ئاوازه‌ی شینه
 یاخود که په‌چه‌ی لادا بیبینه
 سئ پیتی دوايي وه‌رگي‌په‌ره‌وه
 دوو داخی تری پیا بنیت‌ه‌وه
 هه‌ل‌په‌رینه‌ به‌م په‌مه‌زانه
 پاره‌ وه‌رگه‌ره‌ له‌ جیی جه‌ژنانه
 ئه‌گه‌ر هه‌ل‌په‌نی ئه‌لیم زۆرزانه
 به‌خششی نییه‌ چونکو ئاسانه^(۲)

۱۸

له‌م قه‌راغ شاره‌، وه‌ره‌ بنواره
 کویت لئ دياره‌، مه‌ل‌ب‌ندی ياره
 له‌ دوور دوور نیگای شیرین و به‌رزه
 نزیک که‌وتیه‌وه‌ ئه‌تخاته‌ له‌رزه
 ناوی گویتزیکه‌ خانه‌ی نیچیره
 باسه‌فا و پر غه‌م سه‌یرانگای زویره
 هه‌ر هه‌فته‌ی رۆژیک کۆگای ژنانه
 ئوپیرای ژنان، گۆرانی خانه
 به‌ شه‌و پیاو خو‌ره‌ رۆژ ئاوی چاوه
 ریشه‌ی دره‌ختی جه‌رگ و هه‌ناوه
 کئ هه‌ل‌ی بیتی ئیواره‌ی جومعه
 هه‌ل‌وای ئه‌ده‌می بیکا به‌لوقمه^(۳)

۱۹

ئهم مه‌ته‌له‌مان نه‌ختیک گرانه
 له‌ قینی ئه‌وه‌ی وتیان ئاسانه
 زیان زه‌دیکی کوردی په‌تییه
 له‌جیی پاساری ئه‌م پینج پیتییه

هه‌رچی ئه‌نووسین کوردی په‌تییه
 با پیمان بلین په‌تی و په‌تییه
 یه‌که‌م و دوو‌م له‌له‌ی ژماره
 له‌ خوار پی پیلکه سه‌دا بنواره
 وه‌ری گپ‌په‌وه پارچه‌یی له‌شته
 که ئه‌وه‌ت لی برا گریان به‌شته
 سیه‌ه‌م بخه‌ره ناو دوو یه‌که‌وه
 بو‌جل و راخه‌ر نه‌نگه پیکه‌وه
 که سه‌ری نه‌بی کونی تی نه‌بی
 ریبی جو‌لای پی جیبه‌جی ده‌بی
 یه‌ک و سی بلای عه‌زیز به‌ و‌لاخ
 کاتیکت زانی چوو بو‌ئابلاخ
 یه‌ک و دوو و پینجی جه‌رگه‌ی زستانه
 له‌گه‌ل په‌یدا بوو چله‌ به‌ندانه
 دوو خالی نه‌بیت ئنجا ده‌عبایه
 پیاوخو‌ری شه‌تی خواری به‌غدایه
 کئ هه‌لی بیته‌ی ئه‌مجاره به‌خو
 وینه‌ی شیرینی سجوو‌قیک ئه‌خو(٤)

٢٠

سی به‌رده و به‌رد نییه
 بن ره‌قه و بو‌ته‌ور نییه
 گیا خو‌ریشه و که‌ر نییه
 هیلکه‌که‌ره و مر نییه

٢١

بیرتکی جاوین، گوریسی دارین
 دوو لچه‌که‌ی قورین سه‌ر و مل ره‌نگین
 ئیمه له‌ جیبی ئاو ئاگری ئه‌ده‌ین
 ئه‌ویش دوو‌که‌لمان ئه‌دا له‌به‌ر قین

٢٢(*)

پیاویک مرد گه‌لیک مولک و مالی بوو
 به‌شه میراتی که‌وتبووه به‌ر دوو
 یه‌کیک مامی بوو ئه‌ویتریان خال
 خال کوری مام بوو مامیش کوری خال
 ئه‌م خال و مامه عه‌قل نایگری
 بزاین ئیرسیان چۆن لی به‌ش ئه‌کری

٢٣

ئهم مه‌ته‌له‌مان نۆی تازه پیتته(٥)
 هیند به‌رزه نابیت به‌قور و لیته
 سیانی هیجایه دوانی گۆبایه(٦)
 چواری ره‌نه‌نه، پینجی پاکتایه
 دووی پیش و دووی دواي کوشته‌ی جه‌لاده
 به‌بی سی و چواری ره‌نجمان به‌باده
 سی و چوار و پینجی گه‌ردی دلانه
 پاداشی زانه‌ر نوسخه‌ی ژبانه

(*) ماموستا هاوار له‌ لاپه‌ره ٤٤١ی دیوانی پیره‌میردا له‌ باره‌ی مه‌ته‌لی ژماره ٢٢ نووسیویه: فه‌تاح تیرۆبی
 دایک و خوشکیتی هه‌بوو. پوور تلێخانی مه‌لکه‌ندیش دوو کوری هه‌بوو کورپکیان ناوی (په‌تک) بوو،
 ئه‌ویتریان ناوی (گه‌سک) بوو. خه‌لکی گه‌ره‌ک هاتن تلێخانیا ماره‌ کرد له‌ فه‌تاح تیرۆبی. فه‌تاح له‌ پوور
 تلێخانی کورپکی بوو ناوی نا (کتک). فه‌تاح دایکه‌که‌ی خۆی دا به‌ په‌تک و خوشکه‌که‌شی ماره‌ کرد له‌ گه‌سک.
 ئه‌و دوو برایش په‌تک و گه‌سک هه‌ردووکیان له‌ دایک و خوشکی فه‌تاح تیرۆبی هه‌ریه‌که‌ی کورپکیان بوو. ئیسته
 ئه‌وی مردووه (گه‌سک)ه. کتکی کوری فه‌تاح له‌لایه‌که‌وه دایک برایش په‌تک و گه‌سکه‌ وه‌ مامی کورپکه‌ی گه‌سکه
 کورپکه‌ی گه‌سکیش خالی ئه‌وه له‌ خوشکی فه‌تاح به‌م ره‌نگه‌ خال کوری مامه و مام کوری خاله.

٢٤

ره‌وره‌وه‌به‌کم بینی له‌و ده‌شته
 پینج له‌ش و چوار گیان به‌هه‌نگاو هه‌شته
 ئه‌گه‌ر تو‌ زانای هه‌شت به‌گیه‌ره
 له‌ناو مه‌لانا کام مه‌ل به‌گیه‌ره

گردیکی بهرزه دیاره لیتهوه
 له گه ل جیهانا نه سوورپتهوه
 تهنهها دیوکی پینج چاوی تیایه
 نهو سه چاوانه ناویان لیک جیایه
 دووانی سوپر دووان تال، یه کیکیان شیرین
 قوللهی (نیقل) ه و رصدی دووربین
 ماکینهی ههوا و خه لووزی جوئییه
 نهو نه سووتینتی وه کو رادوئییه
 گیای لی پواوه نه ونده سهخته
 نهیدروونهوه به بهک دوو ههفته

ئاشنای نه سراری قهلبه بیگومان
 ده رته خات ماهیه تی سری نیهان
 هه ر که سن فه یزی نهوی بو ریک کهوی
 پادشاهی که به گه ردوون نانهوی
 بادیه کی گه ر بنوشی بیگومان
 پیاله یه ک ناو ناهینتی مولکی جیهان
 جه وهه ری سن حه رفه یه ک حه فتا ته مام
 ناوه راستی سن سه د و دووانی به نام
 هه ر که س بیزانتی دیاره تی ده گاه
 بیگومان فه یزی نه ویشی پین ته گاه

نه م مه ته له مان (ابن الوقتی) یه
 سی لاقی هه یه و خوی چوار پیتییه
 دووانی سه ره تای شین و واوه یلا
 تی فکری ده بی به چه ره ی زیبا

سیانیان پروناکی نه دا به دنیا
 سییه کی دوانزه که لووی پرووی سه ما
 وه ری گیی پیه وه نه بی سکنا
 حه زکه ی پیتی ده لیتی جییه کی بالا
 چواریان لغاوه به فه رمووده ی خوا
 لغاوه داماله سه یرکه چۆن نه خوا
 هه لیه نه و وه ره قه له نده ر ناوا
 شو ربای نه شکمه ت بو دانراوا

دوو ئاشقه و ماشقه ده ست له ملانن
 له سه ر سینه و مه م نه رم و شانن
 به رۆژ پییکه وه دايم نه رازین
 که شه ویان لی هات له یه ک نه ترازین
 نه وه ی نه مانه لیک نه کاته وه
 گرتی سینه ی ساف لیک نه کاته وه

وهک به رداشی ئاش نه سوورپتهوه
 پزیشکی ئاگری لی ده بیتهوه
 ماریکی ره شی له مل ئالاوه
 هه ر ده فی شکینتی به ملا و به ولاوه
 ئاسن نه کرۆژی و نه بیدا له هه سان
 زۆر له کارایه به جه ژنی قوربان

زهوی سپیییه و تووی سیایه
 ئاودیری پیاوه و بیلی گیایه
 هه تا تیی نه خه ی نالیتی ته واوه
 بو ناو خوار دنه وه ی دل دانراوه

شەش پىچ و دوو سمى دروستكراوه
كلكى له بانى پششتى پرواوه

(۱) ئەو مەتەلە (سەرچنار)ە (سەرچنار).

(۲) ئەم مەتەلە تانجەرۆيە.

(۳) گردى (سەيوان)ە. دوایيش نووسىيوه:

«مەتەلى پيشوو گردى سەيوان بوو
زۆر كەس هەلپەنا و هەلواى بۆ نەچوو»

(۴) چلوورەيه.

(۵) بېژنگ بەسەر، كە ناوى شاخپەكە لە ناوچەى بازيان. لوتكەكەى تەخت و خرە لە دوورەوه لە بېژنگ ئەچى.

(۶) واتا سى پىتيان هيجايە كە (ب، ي، ن، ه بەلام (ژ، ك) لە پىتەكانى حەرفى هيجايە عەرەبى نين.

جارانى پيشوو

۱۹۴۱

جارانى پيشوو كە مەتەل باو بوو
موعەمماى بەناو مەتەلى ناو بوو
شيعەرىكى مەتەل كە دەرک ئەكرا
چوار ناوى گەورەى لى دەر ئەكرا
شيعەرەكە واتە، فارسى زبانه
ئەيكەين بەكوردى بلتین ئاسانە
«در برده مار زلفت سر حلقه را بدنجان
بى قرب كژدم آمد شد فرق ماه تابان»
سەر حەلقەى گرتە، ددان ماری مووت
دوویشك پىچ (قرب)ى لەگەل مانگ بوو جووت
سەر حەلقە (ح)يه، ددانيش (سن)ە
(ح) كەوتە سەر (سن) ديارە (حسن)ە
(در)ى دز برده، ماری (۱) گرتە دەم
ئەویش (ح)يىدر)ى لى هاتە بەرھەم
(عقرب) بە پىچ (قرب)، (ع)ى ئەمىنى
(ماھ)يش (قَمَر) قافى نەمىنى

سەرى (عقرب) و (قَمَر)ى بى سەر
لەگەل تىكخزان ئەبى بە (عَمَر)
حەسەن و حەسەين عومەر و حەيدەر
ناوى چوار زاتى گەورە هاتەدەر
ئەم مەتەلەلانەى، نازانرى بۆشە
مەتەلى سووكى خۆمانە خۆشە
بەكەيكى من و بەكەيكى خەرات
فەرەفرى دى، لە دەورى گۆنات
خۆى تالە و شىيرىن ئەنوتنى لەلات
لە خۆتى ئەبرى و ئەينىتە برات!

(۱) -مار- بەعەرەبى ئەبى بە (ح)ى و وشەكە دەبیتە (حيدر).

پىرەمپرد و بەيتى مپژووبى زەنوورى

بەيتى ياخود بەندى مپژووبى (جەمالەددىنى زەنوورى)، باسى خان ئەحمەد خان و
دروستکردنى قەلاى سەرچاوهى زەلم دەكات. پىرەمپرد دووجار (۱) لە رۆژنامەكەيدا باسى ئەم
شيعەرى زەنوورى كردوو. جارى يەكەم كورته باستىكى زەنوورى و بەيتەكەى بلاوكردۆتەوه. بەلام
شيعەرەكەى نەنووسيوه. جارى دووهم پيشەكى بۆ بەيتەكە نووسيوه و چوار بەيت شيعەرى (فارسى)
لە بارەوه نووسيوه كە دەستى كەوتوو. ئيمە لە شيعەرى (تافگەى زالم زالم)ى پىرەمپرددا لەم
ديوانەدا نووسيومانەوه. لپردەدا پيشەكەيهكەى پىرەمپرد دەنووسين كە لە كاتى بلاوونەوهى
رۆژنامەكەى لەم رووهوه نووسيوهتە: «تەعريفاتى زەنوورى و هەندى لە گوزارشاتى (خان
ئەحمەد) ئەنووسين. تەئربىخى راشد ئەلى:

كاتى سولتان مورادى چوارەم هاتە سەر بەغدا لەشكرەكەى لە بەردا لە شارەزور هەلى دا.
خان ئەحمەد تالانى كردن و راپفراندن، بارگەى سەدرى ئەعزەمى دەست كەوت» (۲).

لە بارەى زەنوورپىيوه لە كەتیبى (شاعیرە ناو ونیووه كانی كورد)ى شاعیر (على) كەمال
باپیر)دا نووسراوه: «جەمالەددىنى زەنوورى ناوى شيعەرى (زەنوورى)يه. وەكو فيرەدەوسى
مپژوونوس بووه. بەپىتى ئەم هەلبەستە كە خۆى ئەلى:

«تەئربىخى هيجەرى هەروا دەستویرد

هەزار و سەد و شەست و يەك راپورد»

لە سالى ۱۱۶۱ ى كۆچى هەلبەستىكى دوور و درىزى زمانى كوردى هەورامى وتوو.

پیره میترد بوژی کوردی نه مر کردوویه تی به زمانی کوردی سۆرانی. ئەم هه‌لبه‌سته باسی تاق و هه‌یوانی ئەکا که به به‌رزیه‌وه سه‌د گه‌ز به‌رز له‌سه‌ر شاخ له‌سه‌رچاوه‌ی زه‌لم دروست کراوه له‌لایه‌ن خان ئەحمه‌د خانه‌وه» (٣).

دوای ئەوه هه‌ر له‌و لاپه‌رپه‌دا نووسه‌ر چه‌وت به‌یتی زه‌نووری ده‌نووسیت که دیاره به‌شیکێ که مه‌ له‌ شیعه‌که.

ئیمه له‌ که‌شکۆلی (مه‌حموود پاشای جاف) دا ته‌واوی ده‌قی شیعه‌که‌ی زه‌نووریمان ده‌ست که‌وت، که بریتیه له ٤٦ به‌یت. به‌لام وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌میترد بریتیه له ٢٢ به‌یت. وه‌ک ئەمانه‌تی ئەده‌بی هه‌ردوو ده‌قه‌که پیشکه‌ش ده‌که‌ین. هه‌روه‌ها (مه‌حموود پاشای جاف) له په‌راویزی ئەو شیعه‌دا، له‌ که‌شکۆله‌که‌یدا نووسیه‌وه:

«له ١٢٧٩ دا له (کانی چه‌قه‌ل) جه‌نابی (سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری) له‌به‌ر ئەم شیعه‌رانه‌ی بو خۆتندمه‌وه و منیش نووسیمه‌وه».

هامسه‌ران روئ،...

روئ په‌ی ته‌قه‌دیر نه‌روان روئ
چه‌نی به‌گله‌ران خوسره‌وان خوئ
دیم غازی نه‌چاک دامان کوئ
ئه‌وج غار نه‌طه‌رح قولله‌ی کۆه قاف
فه‌رقش چه‌نی فه‌وق قاف مدان گه‌زاف
ئیسیم شه‌ریفش (خورنه‌وه‌زان) بی
خۆر ده‌شت وه‌نوشت که‌یل ره‌زان بی
باغاتان ده‌ور حاشیه‌ی ده‌ربه‌ند
سه‌یوان میوان سه‌یر ساتی سه‌هه‌ند
به‌ره‌زا نه‌رووی طاق ده‌رمه‌ غار
سه‌راویز چون زولف مه‌هوه‌ش نه‌ روخسار
شه‌مال مشاناش تاتا نه‌رووی تاش
عه‌طر وه‌رکه‌مه‌ر نه‌تاش مکه‌رد فاش
پێزه‌ی وه‌فراوان سه‌رتاف که‌لوه‌ز
مه‌یۆنه‌ که‌لوه‌ز به‌رز هه‌زار گه‌ز
متکه‌بو وه‌به‌رگ به‌ره‌زای غاردا
مه‌ر که‌طه‌ی شه‌ونم وه‌گێسووی یاردا

ته‌کیه‌گه‌هی دیم نه‌پای ئەو غاردا
نه‌پای ئەو مه‌غار به‌رزه ده‌ماغدا
منیچ شه‌مه‌ی شه‌رح ده‌وران مزانام
میحنه‌ت زه‌ده‌ی ده‌رد دل جه‌لاش دانام
واتم: جه‌ننه‌ت طه‌رز بیستون میثال
ئافه‌ریده‌ی صونع به‌ننای بی زه‌وال
فه‌ره‌اد نه‌قش وه‌نام بیستون که‌نده‌ن
کوئ نه‌جد نه‌مه‌جنوون یادگار مه‌نده‌ن
میرزام بو به‌وشا طه‌رحت نه‌واخته‌ن
ئه‌ی ته‌کیه و سه‌نگه‌ کێ نه‌سات ساخته‌ن
ئید شنه‌فت ئەحوال روئ ره‌زگار
نالچه‌نی ئاه چون ده‌رده‌داران
وات: ئەه‌ی راویبار ده‌ور و به‌رده
خار غه‌م چون ته‌ن جا نه‌جه‌رگ که‌رده
ئه‌ورۆ خوداوه‌ند من ئافه‌ریده‌ن
به‌گله‌ران خه‌یلی په‌ی سه‌یرم دیدن
هه‌ر که‌س زه‌رپه‌ی ذه‌وق له‌ خاطر داشته‌ن
ده‌بیم سه‌یر که‌رده‌ن هه‌م وه‌جا ناسته‌ن
(ئه‌حمه‌د به‌گ) نامی، جه‌ نه‌وه‌ی (ئه‌لقاص)
نه‌ بو چه‌نی که‌سه‌ش که‌ری باس
خولاصه‌ی یه‌ک ره‌نگ خاس خه‌یالان بی
سه‌ردار سوپای سییا مالان بی
فه‌صل به‌زم و ره‌زم که‌یان که‌ی بی
وه ئەلطف داریش حاتم طه‌ی بی
چه‌نی سه‌ودای عه‌شق فه‌یس و فه‌ره‌اد بی
مه‌رام وه‌ی طه‌وره‌ شکار ده‌یار بی
وه‌ختی مخیزا ده‌رنه‌ شه‌فه‌ق شه‌وق
چه‌نی هامسه‌ران په‌ری شادی و زه‌وق
خاصه‌ غولامان دێبای هه‌ریر ره‌خت
چون په‌روین نه‌ده‌ور خان مه‌هتاو به‌خت

هاتاهات دهننگ شکارهوانان
 منیشت نهجهل کوه و سهربانان
 گهرد پای نال سهیران میران میر
 مهر توژ سهمه ند بههرام گورگیر
 پرتاو مکهرد رهخش خوسره و بهاهوو
 پهی قهتارهی گهل دهلیلهی ئاهوو
 باد پا تازان دهرجه لوولهی مهل
 میپیکان جهیران سهر دهلیلهی گهل
 طهیر جهللاد چهننگ طهوار تیژ پهر
 سای بالش مکهرد سهرسام ئاهوو بهر
 قهطههی قطمیران تازی نهژدهرگاز
 شریخههی شاهینان چهرخ بهحری باز
 بهحرییان چهنی باز بالا دهست
 مهبهردهن گوریز تیژ پهران جهبهست
 شکار مهکهردهن تاو نافتاب گهرم
 مامان وهسای من پهی مهزاق و بهزم
 سهدای موغهنی یان ساز نهوای نهی
 یاد مهکهرد نهییام کهبانان کهی
 نوشانوش جام فنجان فهغفور
 ساقیان نهصف مهجلیس مهبان دوور
 گا بهحث بهیاض گا نهقل فراوان
 گا راز و نیاز چهنی هامدهردان
 گا بهحث شکار ویهرده سالان
 گا مهشق خهیال خال نهوهالان
 وهختی بکهرداش عهزم باز شکار
 پهری سهر سهوزان قولهنگان شمقار
 تاو نافتاب پهر غهم مدا تالان
 ئیوار فهر مهوست نهسیا مالان
 تاکه دیارا روی نهییامش بی

پوژان و شهوان دهور بهکامش بی
 وهختی هوژ گیللا چهرخ چهپ رهوشت
 میر و بهگلهران ساقی و موغهنی گشت
 یهکا یهک غهلتان خاک سارا کهرد
 چون خهبال و خه و ئاماو شی ویهرد
 (زهنووری) بهو خودا بی شوپهن و شهک
 جه سهنههی ههزار صهد و شهست و یهک
 منیش هاوعومرم یاوا وه پهنجبا
 دنیاام وهمییزان عهقل ویم سهنجبا
 جه سال هیجرهت تاکه وهی دهوره
 نهو یهک بهگلهری وهی طهرز و طهوره
 یا چون لاف گوینان من لافم واستهن
 یا شهرط تهقریر واتهنیم واستهن
 (زهنووری) روژ پهری ئیمه و تو
 پهری نهو رووان خان حاتهم خو

- (۱) جاری یهکم (ژیان) ژماره ۱۱ ۵۱ سالی ۱۹۳۷ . جاری دووم (ژین) ژماره ۷۶۳ ی سالی ۱۹۴۴
 (۲) ژین (۷۶۳) سالی ۱۹۴۴
 (۳) شاعیره ناو ونبووهکان - علی باپیر ناغا. ل ۴۰
 وهرگیترانه کهی پیره میترد:
 بههوی داستانی سهرای (خان نهحمده خان) هوه (۱).

۱۹۴۴

بهسه زه میندا، ...
 پوژیک نهگهرام بهسه زه میندا
 کیوئ له ریزه چهرخی بهریندا
 له گهل قوللهی قاف له هاونشیندا
 غارئ له سینهی نهو کیوه بهرزه
 دلی سهیرکهری نهخسته له رزه
 نهوجی غار وینهی کیوی قاف بهسام
 هیچ کهس ناتوانی تیا بگری تارام

ئىسىمى شەرىفى (خۆرنەووزان) بوو دەورەى بەرپىزە باغى پەزان بوو ئەو باخە و باخچەى حاشىەى دەربەند هېند جوان بوو هۆشى لە رېبوار ئەسەند بەرەزا لە رووى تاقچەى موغارا سەراوئىز وەك زولف يار بەرپوخسارا رىزەى ئاوى ساف لە تاقەى قەلبەز بووبووە شەلالەى بەرزى هەزار گەز تەكیە گاهى بوو لە پای مغاردا لەسای ئەو مغار بەرزە دەماغدا پرسیم ئەى تەختى بەهەشتى مىسال ئافەرىدەى دەست (بەنا)ى بى زەوال توو ئەو وەستایەى كە خودای ناوہ ئەم سەھرا بەرزە كى وا دایناوہ؟! وتى ئەى رېبوار پىرى سەرگەشتە بۆت ئەگىرمەوہ ئەم سەرگوزەشتە (خان ئەحمەد) ناوى لە نەوہى كوردان لە شوئىنى (تەباک) پادشای گوردان هەلبژاردەى تىپ خاس خەيالان بوو سەردارى سوپای سىامالان بوو دابووى لە سەرى چقەى سولتانی پۆم و عەجەمى بەهېچ ئەزانى شكارى ئەكرد رۆژ تا ئىوارە ئەگەر ایهوہ سەى ئەم دیوارە گۆرانىبىژ و ساز و نەواى نەى ئەىخستەوہ یاد بەزمى جەم و كەى كاتى وەرگەرا چەرخى چەپ رەوشت مىر و بەگلەر و شاهى و شایى گشت يەكا يەك بەشوئىن يەكدا دل غەمناك لەو گردەى ئەو بەر خستىە ژىر خاك

لە سالى هيجرەت تاكو ئەم دەورە خان و بەگلەران نەبوون بەم جەورە تەئرىخى هيجرى هەروا دەستویرد هەزار و سەد و شەست و يەك رابورد زەنوورى دادیە لە دەست ئەم ئىشە بۆ (ئەحمەد خان)ى شای حاتەم پىشە

(۱) پىرەمىرد ئەو ناوئىشانەى بۆ بەندەكە داناوہ.

پىرەمىرد و شىعەرى "مىرزەم تەوارى"ى ئاغای دەربەندفەقەرە

پىرەمىرد چەند جارێك لە رۆژنامەكەیدا (۱) باسى كارەساتى ئەو شىعەرى حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە و ئەحمەد پاشای بابانى كردووە. بەشىكى لە دەقى شىعەرەكە نووسىووە و وەرى گىراوہ تە سەر شىوہى سلیمانى.

بەلام ئىمە دەقى شىعەرەكەمان لە كەشكۆلى (مەحمود پاشای جاف)ەوہ دەست كەوت كە برىتیبە لە ۳۴ بەیت. وەرگىرانەكەى پىرەمىرد وەك لە كەشكۆلى (نمونهى ئەدەبىيات كوردى) (۲) مامۆستا نەجمەددىن مەلادا نووسراوہ ۳۱ بەیتە و هەروەها پىشەكەى كورت سەبارەت بەكارەساتى شىعەرەكە نووسراوہ.

لە (كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى) مامۆستا (مەحمەد عەلى قەرەداغى)دا لا پەرە ۹۷ هەتا ۹۹ بىست و يەك بەیت لە دەقى شىعەرەكە نووسراوہ. ئىمە دەقى تەواوى شىعەرەكە وەك لە كەشكۆلەكەى مەحمود پاشادا نووسراوہ دەخەینە بەرچاوى خوئىنەران. هەروەها هەردوو پىشەكەى پىرەمىرد و نەجمەددىن مەلا و وەرگىرانەكەى پىرەمىرد.

(۱) ئەدەبىيات (ژىن) ژمارە ۶۱۳ سالى ۱۹۴۰.

(۲) حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە لە نمونەى ئەدەبىياتى كوردیدا - مصطفى نەرىمان. (گۆقارى بەیان)ى ژمارە ۱۰۶ سالى ۱۹۸۵.

ئەدەبىيات (۱)

حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە كە نەخوئىندەوار بوو، دەسگىرانىكى ئەبى، رۆژى ئەحمەد پاشا ئەچى بۆراوہ باز، كە ئەگەنە بەر دەربەندفەقەرە تىنوویان ئەبى، لە ئاوايىبەوہ ئا و دۆيان بۆ ئەهین. كچە كوردىكى بالا بەرزى شىرىن خەت و خال بەشىوہى مەهمان نەوازىبەوہ كاسە بەك

تاو و دۆ دینتی، نازانی ئەمه ئەحمەد پاشایه، که پاشا ئیروانیتتی لهر مهحه بهتی ئە په پرتته دل، کویتخا بانگ ئەکا ئەلنی خوازیتینی ئەم کچه م بو بکه و بهخه زنه داریش ئەلنی پاره یه کی زۆری بو جل و ته داره ک بدهنی. کچه که ئەزانی ئەمه ئەحمەد پاشایه ئەترسی، خورپه ئەدا له بهندی جهرگی، لهو لایشه وه دلخواز و دهسگیرانی همه ئاغا یه، همه ئاغا که ئەمه ئەبیته فریاد نامه یه که ئەلنی، بۆی ئەنووسنه وه ئەینتیری بو ئەحمەد پاشا، که پاشا ئە یخویتیته وه ئەمه ندهی له لا په سه ند ئەبی دهسته جتی ئەمر ئەکا به جل و بهرگی بوو کیتیبه وه دهسگیرانه که ی بدهنه وه، دوا یی ئەو دهسگیرانه ی ئەمری.

همه ئاغا مه یلی ئەده بیاتی زۆر بووه. جار جاریش شیعی به قووه تی وتووه، بیجگه له وه دیش دیاره سه ره تای شیعه که به باز دهست پین ئەکا ئەلنی:

میرزام ته واری،...
شیروانی بازئی، ته رلان ته واری
چوست و تیژ په رواز شیر شکاری
یاوا وه دهستم نه پای کۆساری»

(۱) نمونه ی ئەده بیاتی کوردی ۱۹۳۸ ی زاینی ۱۳۵۷ ی کۆچی - نهحه ددین مه لال ۳۲-۳۸.

«ئەم شاعیره له تهک ئەحمەد پاشای بابان ئاخرا حاکم هاو زه مانن، وا مه شهووره له سالانی ۱۲۷۰ ی هیجریدا جارێک ئەحمەد پاشای بابان خۆی و سوپا هییه کانی رتی ئەکه ویتته ده رینه دغه قهره، همه ئاغا له مال نابی، ئەحمەد پاشا به سه ر سواریبه وه له مالتیک داوی کاسه یه ک دۆ ئەکات. کچیکێ زۆر جوان و نازه نین کاسه دۆیه کی بو دینتی، تومه ز ئەم کچه دهسگیرانی همه ئاغا ئەبی، ئەحمەد پاشا که چاوی به کچه که ئەکه وئی بۆی شیت ئەبی ده رحال ئەمر ئەکا کچه که ی لنی ماره بکه ن و رهوانی سلیمانی ئەکا. وهختی همه ئاغا دینته وه ئەم خه به ره ئەزانی (منظومه یه ک) ریک ئەخا رهوانی ئەکا بو ئەحمەد پاشای بابان که شمقار بازه که ی فراندووه. ئەویش له گه ل (منظوم) هکه ئەبیتنی، ئانا کچه که رهوانی ده رینه دغه قهره ئەکاته وه به لام کچه که زۆر نازی ئەمری له خه قه تا».

دهقی شیعه که له که شکۆلی (مهحمود پاشای جاف) دا

میرزام ته واری،...
شیروانی بازئی، ته رلان ته واری
چوست تیژ په رواز شیرین شکاری
یاوا وه دهستم نه پای کۆساری
دل بئ ئیختیار مویته لای باز بی
عهقل و هوش و فام گشت نه په روازی
نه صویح تا وه شام، نه شام تا سه حه ر
بازدام چهنی باز وینه ی بازی گه ر

وه سه د نه زا که ته ته رتیب بازدام ئەسه بابش نه جورم ئەعظای ویم سازدام ئەوه ل جه عه ینه یین عه یان که ردم جاش مه قام عه ینه یین که ردم وه ماواش ده وراش په ی حیفظ وه موژگان ته ندم په ی نشینگی باز شوخ دل به ندم تایی جه تو مار ههستی جسته م سه ند دستم نه پای باز نه جای پارچه به ند کلاوش نه پۆست فه رقم قه رار دام تاکه جه فه رقمه یین فه رق بو مودام پارچه ی ئیستخوان گه رده ن که ردم واز که ردم وه ئوتراخ باز ناز په رواز به ند ریشه ی دل که ردم وه جلفووش سازدام طعمه ی جه رگ په ی بانگ قووقووش وه حش بی ته وار بی هیما ی نه زریا زهنگ میرشکار وه پاش مه زریا هیما ی وه لده بی نه بی وه جه یران په وچی وه بی خۆف مه کردش سه یران بازم شیرین بی شوخ شیروانی نه که فته ن وه دهس جه مشید ثانی شاد بیم چهنی باز شاهانه دهستوور نه خو به و زانام نه به هرام گوور بی خه به ر جه مه کر چه رخ ئەفلاک بیم لاقه یید جه شویش دائیره ی خاک بیم ناگاه شمقاریک شووم بی نارام ئاشووب دهوران ظو لم که ردی بی رام هوجوم که رد نه چه رخ وه یه ک پر تابش رفانا بازم چهنی ئەسه بابش من که جه و ده مددا سه راسیمه وار غه لطان بیم نه خاک په ی بانگ هاوار

به عده زان خیزام وه زاری و مه لال
 كه فتم نه ده مای شمقار قه تتال
 هه رچند قوو قوم كه رد هیچ نه داشت نه شه
 عه ده م بی جعه عین باز ناز به روه ر
 بازم به رشییهن وه ته نافه وه
 سه بیاد كه گرتن وه كه وی قافه وه
 كه فیمه شونش وه یاران یاران
 پاشا پارچه په ند گیر بۆ جه داران
 كه وتمه شونش وه مه چۆ مه چۆ
 پاشا پارچه به ند گیر بخوا نه چۆ
 كه وته شونش وه یاری و خه نده
 پاشا پارچه به ند گیر بۆ جه وه به نده
 وبارا و ویه رد یانه م بی خراب
 گوم بی نه دیده م چون سه نگ توی تاب
 ئاخر بی عیلاج نه جای ویم بی ده نگ
 مات و مه دهوش بیم چون ته صویر سه نگ
 نه خه لقان واتهن بازش په میدهن
 ده روون مه وج هون دیده ش ته میدهن
 نه و بازه كه خۆم كه فته نم نه گیر
 نه هیچ قوشخانیک نه كه رده ن نه خچیر
 بازم ته وارهن سهینه پر خاله ن
 پی و شونش نییه ن حاله م به د حاله ن
 هه ر كه سه بازه كه م به دخود كه رده بۆ
 نه سه هرد پایز تازیز مه رده بۆ
 خه و او هه ند بازم به رد، بۆ ولاتی
 تاروی قیامه ت ده سم نایگاتی
 مه ربه د قودره ت مالک الأعجاز
 به نه لطف ویش باز باوه رۆ باز
 وه رنه (طالیعی) چیش مه یۆ نه ده ست
 خه سته و خه م نه دوش ضایف و ده سه ست

وه رگپرانه كه ی پیره میتد:

میرزام ته واری، میرزام ته واری
 شیروانی بازی، ته رلان ته واری
 چابووک جستوخیز شیرین شکاری
 ده ستم كه وت له شوین پیچی کوساری
 دل بی ئیختیار مویته لای باز بوو
 عه قل و هوش و فام له لام په رواز بوو
 له شه و و رۆژ و ده می سه حه ردا
 به بازی له گه ل باز بازم نه دا
 عه شق و علاقه م هه موو به باز دا
 نه سبایم له چه رم نه عزای خۆم ساز دا
 چاوگه خانوویه کم له چاو م بۆ کرد
 چرام له نووری دیده ی خۆم بۆ برد
 ده وری نه و چاوگه م به برژانگ ته نی
 له ترسی تیری نیچیر نه فگه نی
 کلاوم له پیست فه رقم قه رار دا
 تا له فه رقه دین كه سه فه رقی نه کا
 پارچه ی ئیسقانی گه رده نی خۆم برد
 له چاوگه ی چاوا ئوتراخم بۆ کرد
 به ندی جگه رم برد، کردم به جلفوی
 جه رگیشم له ت کرد بۆ بانگی قوقوی
 وه حشی و ته وار بوو به جستوجویدا
 زه نگو له ی میرشکار نه زرا له پییدا
 بازم شیرین بوو شوخی شیروانی
 نه كه وت بووه ده ست جه مشیدی سانی
 به شاباز شاد بووم شاهانه ده ستوور
 نه شام نه ناسی، نه بارامی گوور
 بی خه به ر له مه کر چه رخی نه فلاک بووم
 لاقه یید له شوپش دائره ی خاک بووم

ناگا شمقاریک شوومی بی نارام
 ناشووی دهوران به دکاری بایام
 هجوومی هینا و بازی فراندیم
 به نه سبابیه وه له دهستی ساندیم
 ئیتر من شیت بووم سه راسیمه وار
 غه لتانی خوتین بووم به بانگ و هاوار
 به کوله مه رگی و به زاری و مه لال
 که وتبوومه دوای شمقاری تیژبال
 هرچه ند قوو قوم کرد نه بوو دهنگی باز
 گوم بوو له چاوم بازی ناز پهرواز
 بازم ده چوو به تهنافه وه
 هیلانهی کردوو به کوی قافه وه
 خوا خوام بوو دو عای من به تهئسیر بی
 پارچهی بنده که ی له چلی گیر بی
 هیچ فایدهی نه بوو ناله ی جهرگ سووتاو
 گوم بوو له چاوم وهک نه قشی پرووی ناو
 دوایی ناعیلاج له جیتی خوم بی دهنگ
 بی هوش لیتی که وتم وهک هیکه لی سهنگ
 له خه لکی وایه بازم تو رواه
 هر به و داخه وه هوشم نه ماوه
 نه و بازه ی که واهس من که وتبوو
 عالم له داخی نه و نه سره وتبوو
 بازم تو رواه سیننه پر خاله
 پی و شوینی نییه حالم به دحاله
 نه و که سه ی بازی ده کردم له ری
 به سه رمای پایز نازیزی مرئی
 شهفه ق له چاویا وینه ی ده یجوور بی
 کاسه ی بینایی جیتی مار و موور بی

ناردی ناو درک کهس و کاری بی
 هه رگیز ساغ نه بی هه ر نزاری بی
 خوا وه ند بازمی برده ولاتی
 تا رژی مه حشهر دهنگمی ناگاتنی
 مه گه ر ته قدیری خوی بی که سان
 بوم بینیته وه به مژده ره سان

پیره میرد و شیعریکی عه ره بی

پیره میرد له سالی ۱۹۳۶دا بۆ پیکهتینانی جوژه بهراوردکار بیهک له نیوان چوار پارچه شیعر دا
 به چوار زمان، ئەم شیعره عه ره بیهی کردوو به کوردی، به لام ناوی شاعیره که و سه رچاوه که ی
 نه نووسبووه.

اخـذنا نراقب بين الدجى
 تنفسها الخافت المضطرب
 بحيث الحياة لها موجة
 تروح وتغدو بصدر نخب
 تخاطبنا وكأن لا مجيب
 وتدفعنا وكأن لا حراك
 مددنا لو انا بذلنا القوى
 وزاكي الدماء لدرء الهلاك
 رجونا مخاب هناك الرجا
 وقد قطع اليأس حبل الأمل
 وتحسبها حين نامت رفاتا
 ونائمــــــــــــه حين هم الأجل
 وعند انبثاق السننا غمضت
 ما أقبها بسكون بروع
 وقد لفظت نفساً واحداً
 وخلت ما أقبها للدموع
 واشرق الشمس راء الضحى
 فخلنا اشعتها من سواد

ئیشکمان دهگرت شهوانی تاریک
 هه ناسه ی به ترس په شیتو و باریک
 رۆحی گه ییبووه قه فه زه ی سنگی
 ده هات و ده چوو زۆر به بی دهنگی
 بانگمان کرد جوابی نه نه دایه وه
 به هات و چۆشمان نه جوو لایه وه
 ده مانویست خوین و قوتمان خه رج که بین
 له و هیلاکه ته نه وی پی ده رکه بین
 بزێ پاراینه وه رجا نه گه گه گه گه
 ناهومی پد رشته ی نه مه لمان برا
 نووستبوو و تمان ئیسکی مردووه
 مردبوو و امان زانی نووستووه
 سفیده ی به بیان چاوی کرده وه
 نه و چاوه ی لیک ناو هیتجگار بورده وه
 ناخر نه فه سی ده رچوو کش و مات
 فرمیسیکی چاوی ئیمه ییش به خوهر هات
 رۆژه لاته زه رده ی ره شی ده نواند
 بولبول ده گه ریا و کوتر ده نالاند

دوو شاعر له تورکییه وه

بۆ هه مان مه به سستی شیعی شیوه و به راوردی شیعی چوار نه ته وه، پیره میترد شیعیکی
 شاعیری گه وره (عه بدولحه ق حامد) ی کردووه به کوردی. له راستیدا شیعه که قه سیده یه کی درێژه
 و یه کیکه له به ره مه نه مره کانی نه و شاعیره که بۆ مه رگی (فاتمه) ی خیزانی خۆی نووسیوه.

قه سیده که له کتیبیکی سه ره به خۆدایه که ناوی (مقبر) ه. بریا پیره میترد هه مووی وهرگپرایه ته
 سه ر زمانی شیرینی کوردی و له گه وره یی شاعیره که ش بگه یشتینایه!. نه و کتیبه سالی ۱۳۰۳ ی
 رۆمی له ئه ستانبول چاپ کراوه. پیره میترد لاپه ره ۴۴-۵۵ ی کردووه به کوردی. وه دوا به یتی نه و
 وهرگپرانه ی خۆی له لاپه ره ۵۹ ی نه و کتیبه وهرگپراوه.

عه بدولحه ق حامد:

« اوچدی جان او مدن اول پریزاد
 بن صدمه ی رفر فیله بر باد
 عالمی خراب بنمی ویران
 بیلم صانیزم یقلدی دوران
 شم دنگری باغ اولور می آباد
 طاغلار بکا هیچ قیلار می امداد
 فریادمه کلمه ای هنرمند
 بندن طللیک هنرسه فریاد
 ای یار کور نمیور نشانه ک
 کرچک بومی شم دی آشیانه ک
 هیچ بریره المهدن خیبر بن
 سن کیتمز ایدک نه کج نه ارکن
 کوگدن کلیور بوگون نزانه ک
 اولمازمی براز بکا اعانه ک
 « عمه ر گده بنی سور ایدک سن
 عمرگ گبی باق وفا سزم بن»

وهرگپرانه که ی پیره میترد:

له هیتلانه ی رۆح په ریزاد فیری
 بای بالی هوشی له که له لم بیری
 دنیا رووخا، یا، حالی من شیتوا؟
 وه بزانه شیتتم نه دهم به کیوا!!
 له مه و دوا باغم چۆن ناوا ده بی؟
 شاخ و داخ بۆ من چۆن ماوا ده بی؟
 نامه وی بیتیته فریام هونه رمه ند
 هونه رم نییه تا بلتی به چه ند
 نه ی یار نابینم شیوه و نیشانه ت
 راسته، نه مه به ئیستا هیتلانه ت
 تو بی پرسی من هیچ کوئی نه ده چووی
 له پیتش چاوی من قهت ون نه ده بووی

ئىستا وا دەنگت له ناسمان دئ!
نابى بەزەبىت بەحالمما بى؟
بە ھەموو عومرت خوشەويستت بووم
كەچى وەك عومرت بى وەفا دەرچووم

بەيتىك له توركيبەوہ

«بۆ خۆم سەر ئازاد ئەبووم لەم خەفەت و ھەللايە
يا نەھاتمايە دنيا، يا له ھيچ نەگەمايە»

«شاعير و رۆژنامەنووس-معلم ناجى»

بۆ گۆڤارى بانگى كورد(۱)

كاتى گۆڤارى (بانگى كورد) له سالى ۱۹۱۴دا له بەغدا دەرچوو پيرەمپىرد له توركيا بوو، بەلام لەوئ نوسخەى ئەو گۆڤارەى بينيويو. كاتى ھاتەوہ سليمانى له سالى ۱۹۴۴ دا يەكنى له ژمارەكانى ئەو گۆڤارەى بەھۆى (جەمبيل صائب)ى خوشكەزابەوہ دەست دەكەويت. له بەشى توركيى گۆڤارەكەدا نووسين و شيعيرىكى (بەھائەددىن شەيخ نورى شىروانى)(۲) تيدا بووہ. پيرەمپىرد زۆر له توركى نووسينەكەى رازى بووہ و له ھەمان كاتيشدا لەبەر ناوەرۆكەكەى كردووہ بەكوردى. ئيمە له ليكۆلينيەوہكەماندا سەبارەت بەبانگى كورد نووسين و شيعەرەكەمان بلاو كردوہ، ليرەدا تەنھا ئەو شيعەرە بلاو دەكەينەوہ كە پيرەمپىرد زۆر جوانى كردووہ بەكوردى:

«ئەى بانگى كورد، ئەى سەداى بەرزى كوردان
گويمان لیتە توخوا مەبرئى له گويمان
ئەى رۆژى كورد، نوورت دەرخە، بينويتنە
ھەورى نەزانى لادە، بىپەوتنە
گويتى كورد بزرنگينەرەوہ بەدەنگت
گيانيان تازە بيتەوہ بەئاهەنگت
چە؟ رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مەردى رۆژى نەبەردە
ئەى مەردى كورد زووكە ھەلسە درەنگە
خەلك پيشكەوي و تۆ دواكەوى زۆر نەنگە
تەمەلى وەجاخى كوئير كردوويناوہ
رۆژمانە، رۆژ ھەورى لاڤردوويناوہ»

ئەى رۆلەى كورد رامەوہستە تىكۆشە
ئەوى كەلكى قەومى نەگرئ بى ھۆشە
پروانە چۆن گەدايى دەورى داوين
ئيل و خيل و كەسوكار بى بە داوين
ترسنۆك بىن زوو لە ھەوار بار ئەكەين
تانەى دوشمەن لەسەر خۆمان بار ئەكەين
چە رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مەردى رۆژى نەبەردە»

(۱) پروانە سەرەتاي ئەم ديوانە پيرەمپىرد و بانگى كورد.

(۲) يەكيتىك بوو لە دامەزرينه رانى گۆڤارەكە و ماويەك مۆتەسەرىفى سليمانى بوو.

بەندى پەخشان يا واتاي سەربەستا(۱)

۱۹۳۳

لەزبانى (تازى) يەوہ وەرگيراوہ

برووسكەيە، كە، لە پى: دئ لە چاوتەوہ، تيشكى
ئەداتە: چاوم و ئەو نوورە ديدەمە چاوم

.....

گيانە، نەغمەى نەشيدەكەى رۆحت
بەندى لايلايەيەكە، بۆرۆحم

.....

لەگەل شتتى بەدلتا رادەبوورئ
دەمەودەست، وا لە دلما: بووينە يەك دل
كە دل تەنگ بى. دلەكوتيم دەگاتى
لە بەينى دوو دلا، راستە كە رتيە

.....

تەلى چرايەك لە شەوقى تۆوہ
بۆجەرگ و دلما راکييشراوہ
ئەو دەمەى كە تۆ بى شەوق و كزبى
چراى دلى من ئەكەوتيتەوہ

له تاریکییدا رهنجـهـرۆ و بـی کـهـس
له گـوـی ئاگـردان سهـرم کـز نهـکـهـم

تۆ بۆ من، تۆ ته نهها بۆ من، هه موو شتیکی تۆ، بۆ من
خۆشهویستی و خۆشویستم، زۆر پێخۆشه، بهلام چی بکهه؟!
ناخ هیچ کهسی تر ناناام، کهه ابوو ته نهها بۆ من تۆی!.

بنواره مانگ به شه و قه وه شه و پرووناک نه کاته وه
بنواره شه و، به یانی نزیک خۆی نه خاته وه
سهیر که، به یانی با وه شی بۆ رۆژ نه کاته وه
بنواره رۆژ، که تیشکی نه ریتیتته سه زه مین
ههنگوین و شیر و ژین و غرامی نه خاته ناو!

ئه ی تۆ، که، وتم، تۆ هه موو شتیکی منی تۆ
تۆ مانگی منی، سا، وه ره، ری روون که ره وه بۆم
تۆ شه وه به، گوناهم بخه ژیر په رده ی زولفت
رووناکی به یانی به، جلـه و کـیشی هـتا و به
رۆژم به، وه ره پاکمه وه که، بـمـه وه مندال
به و عـصـمه ته وه لایق عـهـشقی نه به دیه ت به

(۱) پیره میترد هه ره ناو نیشانه په خشانه شیعییه که ی وه رگیتراوه. پروانه (ژیان) ۳۶۱ سالی ۱۹۳۳.

پیره میترد و دوو شیعی شیخ مستهفای ته خته یی

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ (۱۱)دا ئه م شیعه ی وه رگیتراوه و ته نهها نووسیویه (شیخ مستهفا)،
ئیتتر هیچی له باره وه، نه نووسیوه. ئیمه ژماره یه کی زۆری شیعی ئه م شاعیره مان له که شکۆله که ی
مه محمود پاشای جافدا دۆزیه وه که له چل پارچه شیعی زیاتره.

له ناو ئه و شیعرانه دا ئه م شیعه شی تیا دا بو که پیره میترد وه ری گیتراوه. شیعه که هه شت
به یته، پیره میترد پینج به یته لی وه رگیتراوه. دهقی شیعه که وه رگیتراوه که ده نووسین:

پیری سوپای غه م جه م که رد و ئا و رد

مه تای جوانی گرد وه تاراج به رد

بی تینی تیندا وه تینی مه دا
ئه جه ل بۆ فه نا وه بی نی مه دا
قووه ت جه نه عضای به ده ن گوریتزان
گولاله ی شادیم بال و په ر ریتزان
مه وه رۆ جه لام ساتی وه سالی
تامووت جه سته م بییه ن وه تالی
مه سافه ی میلی پروو وه ماهی
وه کۆهین جه لام یه ک به رگ کاهی
ئه ساسه ی فه نا یه کسه ر ئاماده ن
حه یفی ویم سوار، ئیمان پیاده ن
یاره ب بۆ به حه ق پادشای له ولاک
به عه شق شه هید سه در سینه چاک
حوسن خاتیمه م ئارایش بکه ر
خه جاله ت نه بوون جه به زم مه حشه ر

وه رگیتراوه که ی پیره میترد:

پیری له شکری خۆی کیشا و هیئا
قه لای جوانی هه لگرت له به یئا
بی تینی، به تین وا درا به سه ره ما
رووتی کردمه وه و خسته می به ر سه ره ما
هه موو ئه ساسه ی مردن دیاره
من وا پیاده م، ئیمان سواره
چۆنی ده گه مئ به هیزی که می
ناتوانم ده ریا ببـرم به گه می
سا خوایه لوتفت با نا خودام بی
چونکو به نده ی تۆم مه یلت له لام بی

(۱) ژین ژماره (۹۶۶) سالی ۱۹۴۹.

شيعری دووهمی شیخ مستهفا

پیش ئەوێ ئەم شیعەر بنووسین، ئەوەندی که دەستمان کەوتوو سەبارەت بەژیان و شیعری ئەم شاعیرە دەخەینە پیش چاوی خۆینەران. مامۆستا (علی باپیر ئاغا) لە لاپەرە ۲۱ی کتێبە کەیدا (شاعیرە ناو ونبوو کانی کورد) لەم بارە یەو لەژێر ناو نیشانی (فیراقي) دا کورتە باسیکی ئەم شیعەرە نووسیوه، که گوايه شیخ مستهفا نازناوه کهی (فیراقي) بووه، بەلام لەو شیعراوەدا که ئێمە دیومانان تەنها ناوی مستهفا (مصطفی)ی نووسیوه. دیاره مامۆستا علی باپیر ئاغا هەر لە خۆوه ئەم نازناوهی بۆ نەنووسیوه و پەنگه وختی خۆی بەو نازناوه ناسرايیت.

مامۆستا دەلێت: «فیراقي، ناوی (شیخ مستهفا)یە، لە بنه ماله‌ی (چۆری) کوردستانی خۆزهللات لە ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می کۆچیدا ژیاوه، کاتێ خۆیندنی ته‌واو کردوه، عاشق و سه‌ودای (شیخ عوسمان سراج الدین) بووه، چوه‌ بۆ ته‌ویلله، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وی ماوه‌ته‌وه تا سالی (۱۲۸۴) له‌وی ته‌مه‌نی دوايي پي هیناوه. لە زانست و وێژهدا بي وینه بووه له‌ ده‌وری خۆیدا. ئەوانده هه‌یه زۆرتري هه‌لبه‌سته‌کانی فارسييه. تهنيا ئەم هه‌لبه‌سته‌ی کوردیيه. له‌ که‌شکۆلی ده‌سنووسی مه‌حمود پاشای جاف وه‌رگيراه، که بۆ شیخ عوسمانی وتوه».

لێره‌دا دوو تيبيني سەبارەت بەو نووسینه‌ی لای ئێمە دروست بوو:

۱- زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی شیخ مسته‌فا کوردییه‌ نه‌ک فارسی، تهنيا له‌و به‌شه‌ی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌حمود پاشادا که لای ئێمە يه‌ زیاتر له‌ چل پارچه‌ شيعری کوردی تيايه. نه‌ک وه‌ک مامۆستا نووسیوه، تهنيا ئەو شيعره‌ی به‌کوردی وتي.

۲- مه‌به‌ستی مامۆستا له‌ کوردی واته‌ شپوه‌ی هه‌ورامی (گۆزان)ه. که ئەو تهنيا شيعره‌ی ئەو له‌ کتێبه‌که‌یدا نووسیوه، خۆی به‌شپوه‌ی هه‌ورامیيه‌ و پیره‌مێرد کردووه به‌شپوه‌ی سلیمانی. نه‌ک هەر خۆی وه‌ها بووبی که ئەو نووسیوه تيبه‌وه.

پیره‌مێرد ئەو شيعره‌ی له‌ ژماره ۹۲۵ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۸دا وه‌رگيراه و بلاوی کردۆته‌وه. پيشه‌کيبه‌کی کورتی به‌م جۆره‌ بۆ نووسیوه «له‌ شاعیراندا شیخ مصطفی ناویکمان هه‌بووه‌ من نایناسم، مه‌حمود پاشا به‌خه‌تی خۆی دیوانه‌که‌ی له‌ که‌شکۆله‌که‌یا، نووسیوه‌ته‌وه، ئەمه‌ غه‌زه‌لیکی ئەوه» (۱) ئنجا ئەو شیعره‌ی لای مامۆستا علی باپیر ئاغا و ئەمە‌ی پیره‌مێرد وه‌ری گيراه و بلاوی کردۆته‌وه هەر یه‌ک پارچه‌ شيعره. له‌وه‌ ده‌چیت ئەوی کتیبه‌که‌ له‌ رۆژنامه‌که‌وه وه‌رگيرايیت.

«نه‌قدي خه‌زينه‌ی ته‌جه‌للای زاتی

نامه‌ی پر مه‌عناي شانی و سيفاتی

شه‌پۆلیکی دا نووری هه‌ق تیدا

هەر په‌گي شه‌وقی ئە‌گه‌را پيدا

زوبان هه‌ميشه‌ خه‌ریکی ذکره
ئە‌عزام سه‌راسه‌ر مه‌ربوتی فکره
سه‌روبه‌ده‌ن و مييشک و ره‌گو پۆست
که‌ه‌وتوونه‌ ناله‌ و زايه‌له‌ی يادۆست
ته‌ن وا به‌جاری خالی له‌ غه‌يره
ته‌نيا تيني يار تيدا له‌ سه‌يره
هه‌ستی و نيستم له‌ ده‌ست چوو يه‌ک ره‌نگ
نه‌یچی هاواره‌ بۆ که‌زه‌ی ئاهه‌نگ
ليده‌ نه‌ی تا، بي ناله‌ی له‌ گۆشم
به‌لکو بشيوي په‌شيوي هۆشم
به‌سۆزی ناله‌ی نه‌ی بنويمه‌وه
به‌ نه‌فخه‌ی نه‌غمه‌ی بيوژتيمه‌وه
زوي قه‌لبي قه‌لب له‌ ناو بۆته‌ی حال
جۆش دا و پاکتاو کا بيته‌ زوي قال

(۱) ژین (۹۲۵) سالی ۱۹۴۸

چهند زانیاریه‌ک سەبارەت بە (مه‌حمود پاشای جاف) له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆونه‌وه

لەم دیوانه‌ی پیره‌مێرددا گه‌لج جار ناوی مه‌حمود پاشا و که‌شکۆله‌کانی هاتوه‌، خۆینه‌ری وریا هه‌ست ده‌کات، ئەم کاره‌ی مه‌حمود پاشا که ناو و به‌ره‌می ئەو هه‌موو شاعیره‌ی بۆ تۆمار کردووبن و له‌ فه‌وتاندن و که‌می و ناته‌واوی رزگاری کردوون چهنده‌ خزه‌تیکي گه‌وره‌یه‌ به‌ئه‌ده‌ی کوردی و چۆن بۆ هه‌موو سه‌رده‌میک ده‌بیته‌ گه‌نجینه‌یه‌کی میژینه‌ی رۆژگاریکی ئەم ئە‌ده‌به‌ به‌رز و جوانه. ئنجا بۆ ئە‌وه‌ی له‌ نزیکتره‌وه و باشت له‌ مه‌حمود پاشا و گه‌وره‌ی کاره‌که‌ی ئاگادار بین، رومانی نا له‌ به‌ریز (عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف) و چهند پرسیا ریکمان لەم باره‌یه‌وه خسته‌ پیش چاوی و ئە‌ویش به‌قه‌له‌می جوان و هه‌ستی به‌رزی خۆی وه‌لامه‌کانی بۆ نووسین، ئیمه‌ش وه‌ک خۆی نووسیانه‌وه.

پرسیاری یه‌که‌م:

ئایا مه‌حمود پاشای جاف چۆن خولیای ئە‌ده‌ب و کۆکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی که‌وتۆته‌ سه‌ر؟
وه‌لام: مه‌حمود پاشای جاف کوره‌ گه‌وره‌ی حه‌مه‌ پاشای جاف بووه. حه‌وت برا بوون به‌پیتی ناوچه‌ و په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و دیمه‌نی جوان و ره‌نگینی کوردستان و به‌تایبه‌تی ئە‌و هیل و

ناوچه‌یهی هۆزی جاف تیادا ئەژین و لە کاتی خۆیا تاكو ئەم سالانە‌ی دواییه‌ش گهرمیان و کۆیستانیان تیا ئەکرد، له ناوچه‌ی قزهره‌بات و کفری لای خوارووی و ناوچه‌ی مه‌ریوان و دامیننی هه‌ریه‌ی سنه به‌جوانترین ناوچه ئەژمێردیت له وه‌رزه‌کانی سالدا، چونکه چ کاتی ئەم ناوچه‌ی جوان و رهنگین و دلگیر بوون ئەمان له و کاتاندا تیا بوون و هاتوچۆیان تیاکردوه. به‌وینه گهرمیان له زستانا جوان و خۆشه‌تیا بوون. شاره‌زوور له به‌هار و پایزدا رهنگین و کانی خه‌یر و پیت و به‌ره‌کته‌ بووه. کۆیستانیش له‌ه‌وینا رهنگین و دلفرین و دلگیر بووه. کاتیان تیا به‌سه‌ر بردوه و هه‌ر له کۆنیشه‌وه له پیتش ئەوه‌ی به‌گزاده‌ی جاف و هۆزه‌که‌یان بینه به‌شی عوسمانی له کوردستانی عیراق له ناوچه‌ی جوانی و باوه‌جانی و قوبادیا «که له بنه‌چه‌دا یه‌ک پشتن» ئەو ناوچه‌یه‌ی به‌هه‌شته‌ی سه‌ر زه‌مین دانه‌رتین ئیتر چ له کۆن و که‌له‌پوور و بنه‌ره‌ته‌وه و چ له شپوه‌ی تازه‌یشا له ناوچه‌یه‌که‌دا ژیاون هه‌لخه‌ری بیری ناسک و هه‌ستی به‌جۆش و خولیا‌ی ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستی له‌ناخی ده‌روونیا‌ن و له‌ناو ر‌ه‌گ و هه‌ست و ده‌ماریانا گه‌شه‌دار و جیگیر بووه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌پیتی ده‌ستری‌یشتووی و دۆخی ئەو سه‌رده‌مه و به‌پیتی پله‌ی کۆمه‌لایه‌تییان که په‌یوه‌ندیان هه‌بووه به‌بابان و ئەرده‌لانه‌وه له کۆن و به‌ئیران و عوسمانیه‌وه له سه‌رده‌مه‌دا و باری خۆیندن و خۆینده‌واری ئەو سه‌رده‌مه‌یش، له سه‌ره‌تاوه منال گۆش کراوه به‌ئامۆژگاری و شیعره‌کانی حافظ و سه‌عدی و کلیم و شاعیرانی ناوداری ئەوسا و ئیستایش و ئەو مامۆستایانه‌ی که کوره به‌گزاده‌کان لایان خۆیندووینا به‌هه‌لکه‌وتوو و بلیمه‌تی سه‌رده‌می خۆیان ژمێردراون له‌بهر ئەوه‌بوو که منالیک به‌و جۆره و له‌م ناوچه‌یه‌دا و له‌و چوارچێته‌وه‌دا په‌روه‌رده ده‌بیت، چۆن خولیا‌ی ئەم جۆره شتانه ناکه‌وینته سه‌ری و ئەبیت بۆچی خۆی پیته‌ خه‌ریک نه‌کات؟! من له باوکم بیستوهه ئەبوت: کاتی به‌گزاده‌ی جاف گهرمیان و کۆیستانمان ئەکرد له‌گه‌ل جافدا کوره به‌گزاده شه‌وانی هه‌وار و ری کۆچ کاتی خۆمان به‌شه‌ره شیعری و قسه‌ی خۆش و نه‌سته‌قه‌وه به‌سه‌ر ئەبرد و کتیه‌به به‌ناوبانگه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی وه‌کو شاهنامه‌ی فیرده‌وسی و ئەسکه‌نده‌رنامه و ئەمانه‌مان ئەخۆینده‌وه. ئەبووین به‌دوو ده‌سته شه‌ره شیعریان ئەکرد، کاتی وابوو هه‌واره و هه‌وار به‌رده‌وام بوو هه‌یج لایه‌ک لاکه‌ی تری بۆر نه‌ئەدا، ئەوه‌نده شیعریان له‌به‌ریو. هه‌روه‌ها بیجگه له‌مانه‌ش به‌بیری من په‌یوه‌ندی به‌گزاده‌ی جاف له‌گه‌ل زانایانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان و تیکه‌لی و کارتی‌کردنی ئەده‌بی فارسی و بوونی که‌شکۆلی کۆن و ای لی کردوون ئەک هه‌ر ته‌نیا مه‌حمود پاشای جاف که‌شکۆلی بیت به‌لکو ئەوانه‌ی من بزانه‌م، که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ و عبدالقادر به‌گی سلیمان به‌گ و ره‌زابه‌گی فه‌تاح به‌گ که هه‌رسیکیان برا‌زای مه‌حمود پاشان که‌شکۆلیان هه‌یه و من دیومن. نه‌ک هه‌ر ئەمانه به‌لکو بارودۆخی له‌باری ئەو سه‌رده‌مه تاییه‌تیه‌ی وای له ده‌روپشتی به‌گزاده‌ی جاف کردوه هه‌تا یه‌کیکی وه‌کو حاجی مه‌حمود یار وه‌یس پیاوماقوولی مه‌حمود پاشا ئەویش که‌شکۆلی هه‌یه، من دیومه که‌ه‌تتا

شیعری (سالم)‌ی صاحبقرانی له‌ ساله‌کانی ١٢٩٠ به‌م لاوه تیا نووسیه‌وه‌ته‌وه. ئەوه‌تا مه‌حمود پاشا ئەوه‌نده هه‌ستیاری و بیرتیژی بووه سه‌رده‌م و رۆژ و کاته‌کانیشی نووسیه‌وه، بۆ وینه ئەلێت: له شاره‌زوور له کاتی مه‌ره‌زه داچاندندا به‌هار کاک ئەحمه‌دی خه‌سه‌ره و چاوه‌ش هاتوه بۆ لام ئەو شیعرا‌نه‌ی بۆ خۆیندومه‌وه و نووسیه‌وه‌ته‌وه که ته‌مه‌نی ئەو کاته‌ی له بیست سال تیه‌په‌ری نه‌کردوه. هه‌روه‌ها ئەلێت! له زمانکۆ فیرار بووم له‌ سالی ١٣١١‌ی کۆچیدا مه‌لا یوسف یاخود سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری ئەم شیعرا‌نه‌ی وه‌لی دیوانه‌ی بۆ وتم و من نووسیه‌وه‌جا پیاو بیری لی بکاته‌وه مه‌حمود پاشا ئەو کاته ته‌مه‌نی چل و نۆ سال بووه به‌گۆرانی شیعری بۆ بلێن و ئەم دوا‌یی بینووسیته‌وه وه‌یان له‌کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ریا له ئەسته‌مول ئەلێت له که‌شکۆلی فلانه‌وه ئەم شیعرا‌نه‌م له‌م کاته‌دا نووسیه‌وه.

پرسیاری دووه‌م:

تایا ئەو که‌شکۆله‌ تا ئیستا له‌م هه‌موو سه‌رده‌مانه‌دا چۆن پارێزراره و که‌وتۆته لای چه‌ند که‌س؟.

وه‌لام: وه‌کو له‌سه‌روه‌ه باسمان کرد چۆنیه‌تی پارێزگاری که‌شکۆله‌که تاكو سه‌رده‌می ژبانی خۆی هه‌میشه لای خۆی بووه و هه‌تا له کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ری و دوا‌ی فیراریا هه‌ر پیتی بووه و ئەو شیعری و باس و خوازانه‌ی تیا نووسیه‌وه‌ته‌وه. بۆ وینه که له ئەسته‌مول فیرار ئەکات ئەچیته‌ خاکی رووس و له‌ویوه بۆ ئیران و ئنجا ئەگه‌ریته‌وه بۆ کوردستان، له (باکو) له به‌رگی سیاحت و گه‌شتا و هه‌تتا مه‌لا محمه‌دی سه‌یی پیاوی بووه ئەو جلی باشی له‌به‌رکردوه و خۆی خراب وه‌کو نۆکه‌ری ئەو تاكو نه‌یناسن. له باکو وینه‌ی خۆی ئەگرێ و له‌ژێریا ئەم شیعری مه‌وله‌وی ئەنوسێ:

داخۆ چه‌رخ چه‌پ چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد

په‌ی کام ده‌ردی سه‌ر نگه‌هداریم که‌رد

دوا‌ی خۆشی، وه‌ک له‌ خوالێخۆشبوو (حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی جاف)‌ی کوره‌زایم بیستوهه که‌ه‌لی به‌گی باوکی حه‌سه‌ن به‌گ کۆچی دوا‌یی ئەکات که‌شکۆله‌که ئەکه‌وینته ده‌ستی حسین به‌گی مامی ئەویش له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌متر تاقه‌تی ئەو جۆره شتانه‌ی بووه، پیره‌مێرد به‌ئهمانه‌ت لیبی وه‌رئه‌گریت، دوا‌یی حه‌سه‌ن به‌گ وتی: ئەو کاته که باوکم وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نم (١٦-١٧) سال بوو به‌لام وانه‌بووم که زۆر خۆم به‌مانه‌وه خه‌ریک بکه‌م، هه‌رچه‌ند که‌شکۆله‌که‌م ئەخۆینده‌وه له کاتی خۆیا خووم له‌گه‌لیا بوو به‌لام له‌به‌ر مامم ئەوه‌نده له‌سه‌ری نه‌رۆبیم تاكو له سه‌ره‌تای سیه‌به‌کانا هه‌ستم کرد، چومه‌ لای پیره‌مێرد داوایم کرده‌وه ئەویش ئەم رۆژ بۆ ئەو رۆژ و ئەم کات بۆ ئەو کات کاتی به‌سه‌رئه‌برد و منیش گه‌ییمه‌ سنووری وه‌رسی و یه‌ئس. ناچار هادی ئەفهن‌دی خوشکه‌زای پیره‌مێردم راسپارد و له‌گه‌لیا ریکه‌وتم بۆم بدزیته‌وه به‌بیست دیناری سه‌ره‌تای سیه‌به‌کان! به‌و جۆره ده‌ستم که‌وته‌وه. له‌وکاتیشه‌وه هه‌ر لای حه‌سه‌ن فه‌می به‌گه و ئەویش هه‌موومان ئەزانین یه‌کیک بوو له هه‌ره ئەده‌ب دۆست و ئەدیه‌به ناسکه‌کانی کورد و هه‌تا له‌شه‌وق

و تهوژمی تهدهب و تهدهب دۆستیییا شیعیربشی ههیه که کهم کهم بهفارسسی و کوردی ئیستاش دواى مهرحوومی حهسهن بهگ لای هۆشمهندی کورپهتی که تمههنی درێژ و بهختهوهر بیت زۆر له رهوشتی پاراستنی تهو جوژه شتانهی له باوکی و باپییرهوه بۆ ماوهتهوه و پاراستوونی بهتایبهتی کتییخانه گهورهکی باوکی که ئیستاش لایهتی و خهڵک زۆر کهڵکی لێ وهرتهگریت.

پرسیاری سییهم:

تکایه باسی بهسههاتی کهشکوڵهکهمان بۆ بکه له ههردوو جیگای تهستهمول و زمانکوڤا:

وهلام: کهشکوڵهکهی مهحموود پاشا تهنها له دوو جیگا نهئوسراوتهوه، له تهستهمول و له زمانکوڤا چونکه پاشا بۆ ههرکوێ چوو بیت کهشکوڵهکهی لهگهڵ خوڤیا بردووه. تهستهمول و زمانکوڤا، جیگهیه ههمیشهیی پاشا نهبووه. بهلکو له تهستهمول دهستهسههه بووه، دوايي لهوئ فیاری کردووه و وهکو باسمان کرد بهریگای باکوڤا هاتوتهوه کوردستان و تهو ماوهیهشی تاکو حکومهتی عوسمانی بهخشیویهتی له زمانکوڤا بووه ههندی شیعیری لهوئ تیا تومار کردووه بۆ وینه له روسیا بهئههمه نستاندا تیتیههه پرن مهلا محهمهدی سنییی پیاوی شاعیر بووه و کچه ئهرمهنی جوانیان زۆر دیوه، ههندی شیعیری جوانی وتوه بهشوخ و شهنگی کچه ئهرمهنییا من سی چوار بهیتیکی که مهرحوومی باوکم له بهری ماوو نووسیهتهوه ههر لهلامه. بهم بۆنهیهوه حهز تهکهم شتیکی تر بدرکیتیم، تهگهر سوودی نه بیت زبانی نییه. تهویش: مهحموود پاشا بهخۆیهوه ههوت برا بوون خوئی براگهوره بووه و براکانیشی تهمانهن: وهسمان پاشا، حهسهن بهگ، سلیمان بهگ، حهمه عهلی بهگ، قادر بهگ، فهتاح بهگ، له تهنجاما مهرگی ههر شهشیانی دیوه و کهوتوهته دواي تهوان و سۆز و پهروشی کوچکردنی تهوان وای لێ کردووه بهشیعیر شتیکیان بۆ بکات که بیست و چوار بهیته و له کهشکوڵهکهیدا ههیه و منیش لهلام ههیه وهکو سهراوهیهک بهخهتی حهسهن بهگ خوئی. پیهره میترد هاتوه تههم بیست و چوار شیعیری کردووه بهنۆزده شیعیر و پینجی لێ لایردووه و دوايیش له نۆزدهکهی تر ههوتی لایردووه خوئی ههوتی بۆ زیاد کردووه واته له تیکرایی بیست و چوار بهیت دوانزهی لێ لایردووه و خوئی ههوتی بۆ زیاد کردووه و له دیوانی پیهره میتردی نه مری محهمهد رهسول هوار دا بهناوی (یادی مهحموود پاشای جاف) هوه بهشیعیری پیهره میترد دانراوه. ههتا پیهره میترد قادر بهگی مامی بهقادر بهگی برای مهحموود پاشا تهزانیت تهو قادر بهگهی مامی که مهلهوی شیعیری شیوهنه بهناوبانگهکهی بۆ وتوه.

پرسیاری چوارهم:

تایا ریگای گهرمیان و کویتستانی جاف له کویتوه بۆ کوئی بووه؟

وهلام: هۆزیکه گهوره و فراوانن و دواي تهوهی له سهردهمی سولتان مورادی عوسمانییا له ناوچهی جوانکوڤا هاتوونهته کوردستانی تهو سهردهمه که بهش کرابوو له نیوان دهولهتی عوسمانی و ئیراندا لهسهه ههندی هوی تاییهتی تهو سهردهمه له ناوچهی (دزبایش) - دهربهندیخانی ئیستا - دا نیشته جی بوون دوايي پهریان سهند، ورده ورده دهستیان گرتوه

بهسهه شارهزوور و گهرمیاندا، گهرمیان و کویتستانیان کردووه. دواي پهرهسهندن و گهشهکردن و زۆربوونیان و هاتنی دهسته دهستهی تیرهکانی جاف له ئیرانهوه بۆ تهو ناوچهیه و دهوری (زاهیر بهگ) ی سهروکی جافی تهو سهردهمه و دامهزینهری جامی مورادی و باپییره گهورهی بهگزادهی جافی مورادی، که جاف بهم پییه دوو بهشن، جافی جوانکوڤا له ئیران و جافی مورادی له عیراق. جافی ئیمه له دواي تهوهی لهسهردهمی مهدهد پاشای والی عوسمانی بهغدادا که زهوی و زاریان تهفرۆشت بهنیازی نیشتهجیته هۆزه گهرمیان و کویتستانکارهکانی تهو سهردهمه حهمه پاشا و مهحموود پاشای کورپی کهوتنه کرینی ههرچی زهوی و زاری قهلهمهوهی جاف ههیه و ئیستایش له سهندهکانی زهمانی عوسمانییا بهناو و سنوور و ترخی کرینیانهوه ههمووی تیا به و زۆری لهلایهن نهوهی خاوهنهکانیانهوه پارێزراوه. ئیستر جاف له سنووری (جبل حمرین) هوه تاکو شلیتر و (ناوخوان) ههمووی بوو بهمولکی تاپۆی بهگزادهی جاف. بیجگه له ههندی جیگای تاییهتی کهم نه بیت یان بهدهست میرییهوه مایهوه یان کهسانی تر خاوهن تهکیه و پیاوماقوولانی تهو سهردهمه کرییان یاخود میری پتی بهخشیون. ئیستر جاف له (قزهربات) هوه کهوا دامینی کوردستانه تاکو شلیتر و ناوخوان بهشی کوردستانی عیراق و لهو دیو سنووریشهوه ههتا ناوچهی مهربوان و گوئی زریبار و لای خوارووی ناوچهی سنه، له زستانا له ناوچهی گهرمیانهوه لای خوارووی قزهربات و شیروانه و کهلار و پیباز و شارهزوور و پینجوین و تهو دیو سنووریش تهوانهی سهرهوه بهزستان و بههار و هاوین و پایز هاتوچۆیان تیا کردووه. بۆ چهسپاندنی تهوهش جاف چۆته ناو ئیرانیسهوه ههتا مولک و زهوی و زاریشیان لهوئ کرپوه و ههیانه. بهتاییهتی ئاگاکانی گهلالی تهوهی (کلودیوس ریچ) له گهشتنامهکهیدا تهلیت: «که چوومه مالی کهبخوسرهو بهگی سهروکی هۆزی جاف هاوینی ۱۸۲۰، له کاتیکا تهچووم بۆ سنه بۆ دیدنی تهمانوللا خانی والی تهردهلان، له سنه مالی کهبخوسرهو بهگ له نزیک گوئی زریبارهوه بوو، تهو میواندارییهم ههتا مردن له بییر ناچیتهوه». بهم بۆنهیهوه جاف بهشیکیان پهرونهتهوه ناوچهی دوکان له پارێزگای سلیمانی که تهوانیش سمایل عوزهیری بوو، جافه رهشکهن، تهوان لهو ناوچهیهوه له کاتی خوڤیا گهرمیان و کویتستانیان کردووه و ئیستاش خوڤیان بهجاف تهزانن.

گهرمیان و کویتستانی کردنی جاف تهوهنده جیگر و چهسپاوه له ناخیانا چونکه زۆربهی که وت جاف واته ئاژدهلدار و مهرومالات بهخیکهر، ههتا تههم سالانهی دوايیش گهرمیان و کویتستانیان نهکرد. ههر نهشوايه تاکو ناوچهی پینجوین تهچوون بۆ لهوهپخوری ههرچهند مال و له گهرمیان جیگیر بوو بهلام هاوینان ئاژدهلهکانیان، شوان کهژاوهکهژ تهیانبردن و خوشیان به(بنه) واته (مالی سووک و کهم) بهلۆزی یان عهرهبانهی تراکتۆر له گهرمیانهوه تههاتنه شارهزوور یان چاوهروانی ئاژدهلهکهیان تهکرد یان لهوئ لایان تهبوون بهو نیازهی بهلکو تهگهر میری عیراق و ئیرانیس وهکو جارن ریگهیان نهدهن بۆ لهوهپخوری بیچنه ئیران بهلکو بیچنه

مه‌ستوره هاوچه‌رخى سولستان خانى ئه‌رده‌لانى بووه. كه خوشكى خوسره و خانى واليهه. ئه‌مه‌ش شاعير بووه و ده‌سته خوشكىكى نزيكى مه‌ستوره بووه. ساليك پيش كوچى دوايى مه‌ستوره هاتوو بۆ سليمانى. له ۱۸۴۷د كوچى دوايى كردوو و له گردى سه‌يوان نيژراوه. ده‌بى جوړه پيوه‌نديه‌كى له‌گه‌ل ناليدا بووبى» (۱).

هه‌روه‌ها له (ديوانى نالى) ماموستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رى موده‌ريس و كورانييدا نووسراوه «مه‌ستوره، ناوى ماه شه‌رف خانم و كچى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گ ناوى له‌له‌ى شازاده‌كانى ئه‌رده‌لانه و له ۱۲۴۴ى كوچى ۱۸۲۸-۱۸۲۹ى زانيدا خوسره‌وخان به‌نيازى دل‌دانه‌وه‌ى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گى باوكى ماره‌ى كردوو. ئافره‌تتىكى شاعير و ئه‌ده‌ب په‌روه‌ر بووه» (۲).

له‌كتيبى ئافره‌ته ناو‌داره‌كانى كوردا نووسراوه: «رضا قولى خان هيدايه‌ت له‌به‌رگى دووى كتيبى (مجمع الفصحاء) دا له‌لاپه‌ره‌ى ۴۵۶ له باره‌ى به‌سه‌ره‌اتى مه‌ستوره نووسيوه‌تى و ئه‌لى:

مه‌ستوره‌ى كوردستانى له ئافره‌ته خانه‌دانه به‌ناويانگه‌كانى كوردستانه، كچى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گ و ژنى خه‌سه‌ره‌وخانى والى سنه‌يه. نووسينى ده‌ستى زۆر جوان و خو‌ش بووه. شاعيرىكى گه‌وره‌يه، ژنىكى ئابروو جوان و په‌روشت به‌رز بووه. ناوى (ماه شه‌رف خانم) بووه. له سالى ۱۲۶۳ى كوچيدا كوچى دوايى كردوو». ميرزا عه‌لى اكبرى صادق المللك له كتيب‌ه‌كه‌يدا (حديق‌ه‌ى ناصرى) كه ميژووى كوردستانه ئه‌لى: «ماه شه‌رف خانم كه ناويانگى له هه‌له‌ستا (مه‌ستوره) يه وه ناموزاى منه و به‌راستى هه‌له‌گه‌رى له‌به‌ر زبه‌ركى و وربايى و هۆنراوه‌ى هاوتاكانى و ده‌سنووسه‌ جوانه‌كه‌ى، گه‌توگۆ شيرينه‌كه‌ى، راست نووسين و ده‌رپينه‌ نايابه‌كه‌ى ميژوونووسانى جيهان بۆ يادگار به‌ئاوى زېر ناوى تو‌مار بکه‌ن. نزيكه‌ى بيست هه‌زار هۆنراوه‌ى به‌نرخى هه‌يه وه چل و چوار سال ژياوه» (۳).

هه‌روه‌ها له گوڤارى (توتۆنۆمى) ژماره ۳ سالى ۱۹۸۴د، كاك ئيسماعيل ته‌نيا نووسيوه «له‌سالى ۱۲۶۲ى كوچيدا به‌هاورپيى حه‌يه‌ن قولى خانى ئه‌رده‌لانى پوورزاى خو‌ى هه‌لدت بۆ سليمانى بۆ لاى عبدالله پاشاى بابان و، له سالى ۱۲۶۳ى كوچى له ته‌مه‌نى ۲۲ سالي‌دا هه‌ر له شارى سليمانى كوچى دوايى ده‌كات و له گردى سه‌يوان ده‌نيژريت». (۴)

ئهم بيروورپاينه‌ى كاك ئيسماعيل له هه‌ندى جيهگه‌دا له‌وتاره‌كه‌يدا جيهگى سه‌رنجه، ئه‌گه‌رچى ئه‌ويش، زۆريه‌ى نووسينه‌كه‌ى له‌و سه‌رچاوانه‌وه وه‌رگرتوو كه خو‌ى له‌په‌راوتزدا نووسيونى. به‌تاييه‌تى سالى مردنى مه‌ستوره، كه ۱۲۶۳ بيت و له سالى ۱۲۲۰د له‌دايك بووب، چۆن ۲۲ سال ژياوه. دياره به‌و حسابه ۴۳ سال ژياوه، ره‌نگه ئه‌و ژماره‌ى (۲۲) هه‌له‌ى چاپ بيت. به‌هه‌رحال لي‌رده‌ا ته‌نيا بيروورپاينه‌ى له‌مه‌ر مه‌ستوره‌مان خسته پيش چاوى خو‌پنه‌ران و ئه‌گه‌ر ديوان و نووسينه‌كانى مه‌ستوره رۆژئ له رۆژان ده‌ركه‌ون ئه‌وا گه‌له‌ى زانبارى هه‌له‌ له‌باره‌يه‌وه راست ده‌بيته‌وه و ژيان و به‌سه‌ره‌ات و به‌ره‌مه‌كانى له نزيكتره‌وه ده‌ناسرين.

په‌ره‌مي‌رد ئه‌وه‌نده‌ى ئيمه ئاگاداريين هه‌ر ده (۱۰) پارچه شيعرى مه‌ستوره‌ى وه‌رگيتراوه. به‌لام ديوانى ئه‌و و خه‌سه‌ره‌وخانى به‌خه‌تى مه‌ستوره له‌لا هه‌بووه.

- (۱) ديوانى نالى و فه‌ره‌نگى نالى د. مارف خه‌زنه‌دار. ۳۶۱ ل
- (۲) ديوانى نالى مه‌لا عه‌بدولكه‌رى مده‌رس و كورانى ل ۶۰۴، كه ئه‌وانيش ئه‌و زانبارپاينه‌يان له ميژوو‌ه‌كه‌ى ئايت الله مه‌ردوخ وه‌رگرتوو. به‌شى دووه‌م لاپه‌ره‌ى ۱۶۱.
- (۳) «ئافره‌ته ناو‌داره‌كانى كورد» عه‌بدولجه‌بار محمه‌د جه‌بارى ل ۵۱
- (۴) گوڤارى توتۆنۆمى ژماره ۳ سالى ۱۹۸۴ ئيسماعيل ته‌نيا ل ۲۲
- ***

شيعره‌كانى مه‌ستوره

١

ئه‌مه‌رۆ كه هه‌وا سارده، كزه‌ى بادی خه‌زانه
 گه‌رمم كه‌ره‌وه ساقى، ده‌مى تيك‌خه‌زانه
 گو‌ى مه‌گره له زاهد مه‌لئ مانگى په‌مه‌زان
 جه‌ژنى منه، فتوايشى له‌لاى پيرى موغانه
 ئه‌ى رۆحى په‌وان را‌حى په‌وانم بده‌رى تو
 ئه‌مه را‌حه قومىكى له برى رۆحى په‌وانه
 ئاوى حه‌يوان باده‌يه، با، ده‌ى بى له (ده‌ى) دا
 هه‌رچى نه‌يه‌وى پياو نييه تووى حه‌يوانه
 من مولكى جيهانم ئه‌ده‌مه مه‌ى له جيهانا
 چونكو روتبه و قه‌درى جيهان به‌رقى جه‌هانه
 سه‌رمه‌ستى من وا نييه ته‌نها به شه‌راب بى
 مه‌خمورى و نه‌شه‌م له نيگاي ديدهبى جوانه
 زولفت كه له‌سه‌ر شان، په‌رته‌شانه به شان
 به‌و بۆنه‌وه‌يه بادی سه‌با مشك فشانه
 له‌رزى دلم ئه‌ى گول به‌كزه‌ى باره‌شى دوورى
 وه‌ك شاخى سنه‌وه‌ر كه زه‌بوونى جه‌ولانه
 (مه‌ستوره) تيلاي چاوى ئه‌وى بۆيه له دنيا
 چا و ناترووكيئى وه‌كو نه‌رگس نگرانه

ئەى خاكى بەرى پىت كە لەسەر سەرمە وەكو تاج بەو تاجە ئەسىنم لە مەھ و مپھر و فەلەك باج دەرگاكەتە شاھانى زەمان ئەيكەنە مپعراج برژانگ كە وەكو تپرە لە قەوسەىنى برۆتا گەر تپمگرى گيان حازرە بۆى ئەيكەمە ئاماج من كوشتەى دوورپتم و لای تۆ دەمى عىسا من كافرى عەشقم كە برۆى تۆ دەكەمە خاج قوربانى تپلالى چاوتم ئەى چا و رەشى بەختم دنيا بەچراى تەلەتە تى رووت روون ئەبى وەك رۆژ لادە پەچەكەت رۆژ ھەلئى تا كەس نەبى محتاج كووتالى جوانىت كە بەدنىادا بلالو بەش جوئى كەرەوہى گرە (مەستوورە) دپباج

رووتە كە رووتە يا شەبەنگى مانگى ئاسمان قەدى خرامى تۆبە وەيا سەروى بوستان نەمدىوہ مانگ كالوى لەسەرا بئى تۆ نەبى سەروىش كە بئى رەوانە وەكو تۆ نىبە رەوان فەسلئى بەھار لە دەولەتى تا سەر عەزىترە مەشوروقى جوان و بادە و ناوباغ و گوئستان ياشپخ ئەوہندە ناوى بەھەشتم لەلا مەبە من رووى نپگارى تۆم، بەسە، وا دام بەتۆ جنان گيانە لەوانە نپم كە بۆ گيانئى لەلات برۆم گەر تپر ببارئى حازرە دل، ئەيكەمە نشان رپگەم بدەى بەخاكى بەرى پىت كە ماچى كەم پىتى خۆم بەفەخرەوہ ئەخەمە فەرقى فەرقەدان (مەستوورە) لپو و روو و دەمى يار پپم كەرەم بكا شەھدى حەيات و ناوى بەقا و عومرى جاويدان

غەمى تۆ بۆبە وپرانەى دل ئەكاتە مەسكەن عادەتە گەنجى جپهان ئەگرئى لە وپرانە وەتەن داروپەردووى جگەر و سىنەمى سووتاند گرپ عەشق ناو سكم پپ لە چەرەدووكەلە وپنەى گلخەن چا و كە رووى تۆى نەدى ئەيزانى چپبە؟ چا وگەى خوپن دل كە تۆى تپا نەبى، ئەيزانى چپبە بەىتى حەزەن دل گەرفتارە لەناو چالى چەناگەى تۆدا ھەر دەلئى كەوتۆتە ناو چالى ھىلاكەت بپژەن با بەھارىش بئى بەمن چى گول و باى نەورۆزى تا گولئى رووى تۆبى چپمە لە سەبرى گوئشەن تۆكە رووى خۆت بنوئىنى كەسى تر نانوئىنى مانگ و ئەستپرە ئەشارپتەوہ رۆزى رەوشەن خەلوەتپكم ئەوئى خالى لە كەس و بپگانە خال و مام دەرئەكەون، دەرکەوئى خالى گەردەن رۆزى من ھپند رەشە ناپپتە خەيالم رۆزئى خۆى بشارپتەوہ تەنھا لە پەناى دار و دەوہن دەمى (روح القدس)ى پپى ئەوئى (مەستوورە) لە خوا شپعرى بپكرى وەكو مرپەم بئى لە (اعجاز سخن)

دلئى بپچارە دپسان دەستبەسەرى زنجپرە چپم لەدەست دئى كە ئەمە لازمەى تەقدپرە شەوى تەنھاپى كە يادت بەدلما دپنم باعپسى نالەى شەبگپرە كە بئى تەئسپرە كاتبى لەوحى ئەزەل ناوى بە (غەمبار) نووسپم سەرنوېشتپكە، نەرپى دادە، نەجپى تەدبپرە وەرە توخوا كەرەتئى پپى بنپپرە سەر چاوم مالى وپرانە بەئاو چاوى لەرپى تەعمپرە باى سەباھات و وتم بۆنى ئەوت لئى ناپە

وتى چى بكم؟! بههه و ايش ره حمى نيهه بى پيره
چاوى مهستت كه گهلای تيكه وه پيچا و بردى
كهس خه لاس ناكا ده لايى قورعه يتيكى ره شگيره
به دلتم وت كسه منت ناوى برۆ لاي ئه و به
وتى چووم و دهري كسردم، له وه وه لیت زويره
تيرى برژانگت ئه مه نده زۆره گلم داوه ته وه
جهرگى (مهستووره) ئه لايى ئوده ي وه ستاي تيره

٦

دلى بيچاره كه بى تاب و توان له رزانه
وهك گهلای داره له دهست بادی خه زان له رزانه
باسى جوانيت كه كرا چاره نيهه من ده گريم
تويش به وه پيئده كه نى چاو و دههات له رزانه
بارى قورسى غه مى دوورى تو له سه ره ئه ستومه
هيئى ئه ندامم له بهر بارى گران له رزانه
ئاوړت دايه وه، شورتيكى وههات خسته سه رم
شه و به ناله ي منه وا ئه هلى جيهان له رزانه
هاقمه ده رگا كه ت و شه و شيني جوانى خوم كرد
وه كو حه لقه به فغانم لاشيپان له رزانه
غيانى خوم كرده نيشانه به هيووا بو تيرت
تير له تير نابم و دل وهك ژى كه وان له رزانه
تيغى ئه برۆت كه ده بينم گوله جو به كه دلتم
ده و ره ي پى ده وى بو داسى سه ه پان له رزانه

٧

وا گسه ييم به تو له دواى ناله و ئاه
رسگار بووم له خه م الحمد لله
ئيتتر به سيه تى روو وه رمه گييره
هيئى زم نه مـ او وه بو دووريت وه الله
وهك گولخونچه ي باخ جه رگم پر خويته
به يادى ليئوى له عل ئاساى دلخواه

كهى سه روو ئه توانى بلنى بالاي توّم
كهى له رووى توّدا خوئى ئه نوينى ماه
واعييز به سيه تى ئه فسسانه ي تو به
تويه له تويه اسـ تـ غـ فـ رـ الله
له ديرى مـ غـ ان زننارم دهسكهوت
ته سبيحـ مـ ناوى ئه ي شـ يـ خـ يـ گـ مـ راه
كهى ريم ئه ده نى بو به زمى خه سه ره و
پياومـ اقـ وولان و ئيشكچى ده رگا ه
شوكور وا زاهد مهسته (مهستووره)
وازمـ ان لى دينى ئيتـ رـ الا الله

٨

ئاره قى گـ وـ نـ اته يا دانه ي گـ وـ لـ اب
يا له سه ره گـ وـ لـ ره ونه قى شه ونم به تاب
لاى بنا گـ وـ يتـ ته ئه وه يا مانگى به در
ليئوى ئالى تويه، يا له على مـ ذـ اب
چاوى مهستت تووشى سه رخـ وـ شـ يم ئه كا
من ئه گينه نه مـ دهـ كـ رد مه يلى شه راب
چهند به جـ وـ ش و خرـ وـ شه نه ورۆز و گـ وـ لـ ان
باده و يار، قـ وـ هـ تـ ار، دهنگى پروباب
زيندهگى تا سه ره ي دنيا چييه؟
يارى دلدار و گـ وـ رـ ه ي ده و ره ي شه باب
بى هيووا و مردووى به سه ره زيندوو چييه؟
پيـ رـ ي و دوورى و ئه والى ناحـ سـ اب
بولبول و گـ وـ لـ رـ وـ بين و (مهستووره) وا
دهركى درك گـ رـ ي و نه واي بانگى غـ رـ اب

٩

به دوو چاوى مهى په رستت كه ده كه ويه تيره باران
دهمى چاوم ناترووكى وه كو نه رگس به باران

که گه‌یشتمه بنده‌یی تو ئه‌وه پادشایی منه
 که بکه‌ومه داوی تووه شاهبازی شای ته‌واران
 که ده‌سم به‌دامه‌نت گرت، بی‌بیرن، به‌ده‌سته‌که‌ی تر
 که مه‌رت ئه‌گرمه باوه‌ش وه‌کو خیرکهر و هه‌ژاران
 که به‌ئیشه زامی جه‌رگم نامه‌وی ده‌وی ته‌بیبان
 چاری ده‌ردی خووم ئه‌زانم به‌ویسه‌ئالی یاره باران
 سه‌به‌بیتی سه‌بری عاشق که ده‌لین وه‌فایه وایه
 له گلی سروشتی مندا هه‌وه‌س و وه‌فا له کاران
 شه‌وی غه‌م که ده‌چمه سه‌ر جی هه‌ر ناوی تو ده‌خوینم
 وه‌کو ئایه‌تیکی (حفظه) به‌شه‌و ئاهی ناله‌کاران
 وه‌ره سه‌یری ناوی دل که له‌وی شوینی خووت بیینه
 (مه‌ستوره) پیت ئه‌خاته سه‌ری تاجی شه‌ه‌ریاران

۱۰

ئاهی دلی من هاوده‌می ناله‌ی نه‌یه ئه‌مشه‌و
 باری خه‌فه‌تم قورسه عیلاجی مه‌یه ئه‌مشه‌و
 توخوا به‌سه لیم لاده‌ن و که‌س پیم نه‌لی مه‌گری
 من شینی جه‌وانیم به‌سه‌دای (هه‌ی هه‌ی) ه ئه‌مشه‌و
 ناگر ئه‌خه‌یه سنگم و جه‌رگم ئه‌سووتینی
 هاواری بریندار به‌کزه‌ی وه‌ی وه‌یه ئه‌مشه‌و
 خوسره‌و که له‌ رووی میه‌ره‌وه ریم باتی به‌شکو
 (دارا) یه که ده‌ریانه بنده‌م که‌یه ئه‌مشه‌و
 میحرابی بروی ئه‌و ده‌که‌مه قبله‌ی حاجات
 ئه‌نواری ته‌جه‌لای ئه‌وه په‌ی ده‌ریه‌یه ئه‌مشه‌و

پیره‌مێرد و شیعرێکی نازی‌حه‌سه‌ن

پیره‌مێرد له‌ سالی ۱۹۴۷دا ئه‌م شیعه‌دی کردووه به‌کوردی، له‌ راستیدا که‌م شیعر هه‌یه وه‌ک
 ئه‌و شیعه‌ری (نازی خانم) که ئافه‌رت ئه‌وه‌نده به‌راسته‌گۆیی باسی خو‌ی بکات و ئه‌وه‌نده‌ش
 شانازی به‌جوانی خو‌ی بکات و ئه‌وه‌نده‌ش شاعیرانه‌ دا‌پیشه‌تی. پیره‌مێرد له‌ وه‌رگێرانه‌ که‌دا هه‌قی

خو‌ی داوه‌تی و نه‌یه‌یتشووه بژاکی!. هه‌روه‌ها ئه‌م پیشه‌کییه کورته‌ی بو‌ شیعه‌ره‌که‌ نووسیه‌وه.
 «ئیمه‌ فه‌لسه‌فه‌ی عه‌شقمان نووسی، له‌ به‌رامبه‌ری عه‌شقا (نازی)ی حه‌سه‌نیش پیتویه‌سته.
 ئه‌مه‌ ژنی (فه‌تح عه‌لی شا) بووه. ئه‌وه‌نده‌ی جوان بووه ئه‌مه‌نده‌یش شاعیره‌یه‌کی به‌ناز بووه.
 چه‌ند شیعرێکی نازداری وتوووه. له‌ زه‌مانی کوپتینی و زه‌وقی شیعر و عه‌شقه‌وه له‌ به‌رمه، زۆرم لا
 خو‌شه، و ئه‌مه‌جاره‌ کردم به‌کوردی».

به‌بو‌نی ئه‌گرجه‌ی عه‌نبه‌رم که ئه‌یبا، با
 ئه‌خاته داوه‌وه هه‌ر موویه ئاسکیکی سه‌حرا
 به‌ره‌نگی (کل) ره‌ش ئه‌بێ رۆژگاری ئه‌هلی جیهان
 ئه‌گه‌ر به‌سوورمه‌ پرێژم دوو نه‌رگسی شه‌هلا
 به‌ ئاوری نازه‌وه من رۆح ئه‌ده‌م به‌مردووی عه‌شق
 که ده‌وری تیپه‌ری پێ ناوی بیته‌وه عیسا
 له‌ کو‌ری زکر و دوعا بچمه‌ ناو کلیسه‌وه
 به‌دینی دینمه‌ سه‌ر دینی خووم هه‌موو ته‌رسا
 هه‌وای ئه‌وه‌م له‌ سه‌راهیه‌ په‌چمه‌ له‌روو لاده‌م
 توخوا ئیتر به‌سه، مه‌حرومی عاشقی شه‌یدا
 ئه‌گه‌ر به‌راگوزه‌ری بچمه‌ بیستوون ئه‌وسا
 ئه‌شیتو‌ی سووره‌تی شیرین و تۆزی (با) ئه‌یبا
 به‌ناو که‌که‌بکی خه‌رامم^(۱) به‌کرده‌ شابازم
 به‌گیره‌ په‌نجه‌ی نازم له‌ جه‌رگی شاهه‌نشا

(۱) که‌بکی خه‌رام: که‌وی به‌له‌نجه‌ولار.

پیره‌مێرد و شیعرێکی سه‌یدایی هه‌ورامی^(۱)

پیره‌مێرد ده‌ستپیشه‌که‌رییه‌کی باشی کردووه، له‌ ناساندن و خستنه‌ به‌رچاوی شیعی شاعیرانی
 هه‌ورامان و زه‌نگه‌نه. به‌تایبه‌تی که‌ ناوچه‌کانی دوور له‌ هه‌ورامان و گه‌رمیان له‌و کاته‌دا زۆر که‌م
 ناگاداری ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌رز و جوانانه‌ بوون. له‌م دیوانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌قی ئه‌و شیعرانه‌ و
 وه‌رگێرانه‌کانی پیره‌مێردمان بلاو کرده‌وه. ئه‌مه‌ش شیعرێکی جوانی سه‌یدایی هه‌ورامی که‌
 پیره‌مێردی نه‌مر به‌قه‌له‌می ره‌نگین و به‌پێزی خو‌ی هیناویه‌تبییه سه‌ر شیتو‌ی سلیمانی.

نازیزی بی مه‌یل، نازیزی بی مه‌یل
 شوخی بی وه‌فا، نازیزی بی مه‌یل

هه ره كه سى كه بيت نه وسا دياره
قهبرى (سهيدى) يه، كوژراوى ياره

.....
(۱) ژين ژماره ۷۲۸ سالى ۱۹۴۳

عه شقت له دلما وا بووه جيگير
هه رگيز ده رناچي به مه كر و ته زوير
توى مایه ی خوښی و كه یف و ژيانم
يادته هاوارازی نیوه شه وانم؟!
ئارامی گیان و سایه ی حه یاتم
دووریت نیشانه ی مهرگ و مه ماتم
مهینه تی دووری تو هینده سه خته
وام له گیان دانا مردنم وه خته
هینده زووخواوی دووری تو من خوارد
قیبله م تو خوش بی وا رۆحم سپارد
ئه وا من نه رۆم تو سه لامه ت بی
خواه نی عیشوه و به ژن و قامه ت بی
به دللی پر سه سۆز به چاوی فناک
گیانه وا نه چمه نه لحه د سه رای خاک
نه زانی خو من سه سه ره قه ندی تو م
سا له پاش مه رگم و هره سه ر گلکۆم
قه ت خه یال نه که ی شوخی جه بین گول
مه یلت سارد ناکا له ژیر خا کا دل
گوئی بگره له ده نگ سه نگی مه زارم
ئه لیم ئه ی نازین هیشتا داغدارم
هیشتا له عه شقت نه سووتی جه سته م
له داخی زولفت وه ک ماران گه سته م
به تیغی نه برۆت له ت له ته جه رگم
مانده ی شه هید خویندنه به رگم
ئیسته ییش به ته مای چاوی مه سته ی تو م
قه دهم ره نجه که و هره سه ر گلکۆم
با له فرمی سکی دوو دیده ی دولبه ر
له خاکم نی رگس سه ر بی نیسته دهر

فهره‌نگی پیره‌میرد

ئالک و پیرئالک: ئالک دئییه‌که. پیرئالک: شه‌خسیکه ده‌کوئته پشتی چوارتاوه.

ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل: گه‌لاوئژ.

ئوخه‌ی پشتینه‌یه: به‌فر گه‌بشتوته پشتین، ناو قه‌دی باربوه.

ئیل: تیره، خیل، عه‌شیره‌ت.

ئه‌غبار: بیگانه.

ئاوئینه‌ی ژیر و سه‌ر: واته که تیشکی مانگ ئه‌یدا له کانیه‌که، بووبوه ئاوئینه، کانیه‌که ئاوئینه‌ی ژیره و بووه وئینه‌ی مانگی سه‌ر، سه‌ره‌وه.

ئاينده: داهاتوو، پاشه‌روژ، دواروژ.

ئه‌سکه‌نده‌رنامه: یه‌کتی بووه له‌و کتیبانه‌ی، که له چایخانه‌کانی سلیمانیدا حیکایه‌تخوان هه‌ر شه‌وه به‌شیک لی ئه‌خوئنده‌وه.

ئیسماعیل نامه: کتیبیک بوو جارن له حوجره‌دا ده‌خوئینرا و به‌فارسى نووسرابوو. باسی هه‌زرتی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری ده‌کرد.

ئیبراهیم ئاغای خوبیله: یه‌کتیک بووه له پیاوه ناسراوه‌کانی کاکه‌یی له سلیمانی. زۆر ده‌ستگیزی هه‌ژاران و داموانی کردوو.

ئه‌ریایی فکر: رۆشنبیر، هاویر.

ئاسووده: به‌ختیار، شادمان.

ئوردوو: سویا، له‌شکر.

ئاردی ناو درک: بلاووبونه‌وه، ده‌گوترتیت: بوونه ئاردی ناو درک، په‌رش و په‌راگه‌نده بوون، هه‌ریه‌ک که‌وته شوئینیک.

ئه‌ولیا: اولیا، پیاوچاکان، پله‌ی به‌رزی ئایینیان هه‌یه.

ئالیاوا: دئییه‌ک بووه له ناوچه‌ی قه‌رده‌اغ.

ئاگری یاره: ئاگری نه‌ورۆز که له گردی مامه‌یاره‌ی سلیمانی ده‌کرایه‌وه.

ئه‌هره‌من: هیزی شه‌ر، به‌ره شه‌ر له ئایینی زه‌رده‌شتیدا، خوی شه‌ر.

ئه‌مین زه‌کی به‌گ: پروانه لاپه‌ره (۳۳) ی ئه‌م دیوانه.

ئاوی سه‌ر: ئاوئسه‌ر، هاوینه‌هه‌واریکی خوئشه له سه‌رووی ته‌وتله‌وه.

ئه‌سانسۆر: مصعد.

ئه‌ستانه: ئه‌سته‌مول، استانبول.

ئه‌حمه‌د راسم: رۆشنبیر و رۆژنامه‌نووسیکی تورک بووه. یه‌کتیک بووه له هاویری خوئشه‌ویسته‌کانی پیره‌میرد له تورکیا له سالانی ۱۹۰۰-۱۹۲۴.

ئاسمانی بالا په‌رواز: ئاسمانی بالا و بلند.

ئه‌بابه‌یلج: عه‌بابه‌یلج، دئییه‌کی خوئشه له سه‌رووی هه‌له‌به‌جه‌وه. ئارامگای تایه‌ر به‌گی جاف و ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جافی لئییه، له پیتشدا ناوئیکی تری هه‌بووه. له کاتی هبیرشی له‌شکری ئیسلامدا بۆ ئه‌و ناوچانه، سه‌رکرده‌ی سوپا (اباعبیده) به‌دهستی کورده‌کان کوژراوه و هه‌ر له‌وی نیژراوه. دوا‌یی مه‌زاره‌که‌ی کراوه به‌زیاره‌تگاه و گومه‌زی هه‌یه و چوارشه‌موان زیاره‌تی ده‌کری.

ئه‌حمه‌د به‌گ: ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جاف، شاعیر و نیشتمانپه‌روه‌ر.

ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ: چه‌ند جارێک متصرفی هه‌ولیر و سلیمانی بووه پیاوئیکی خزمه‌تگوزار و

کورده‌ئیکی دل‌سۆز بووه. هاویری نزیکی پیره‌میرد بووه.

ئه‌حمه‌د به‌گی فه‌تاح به‌گ: ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی صاحبقران، هه‌مدی شاعیر و دل‌سۆزی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی. هاویری خوئشه‌ویستی پیره‌میرد. پروانه لاپه‌ره (۲۹) ی ئه‌م دیوانه.

ئیدریسی بتلیسی: مه‌لا ئیدریس.

ئه‌رده‌شیری بابه‌کان: ئاوئستای گۆزپه‌ته سه‌ر زمانی په‌هله‌وی و ناوی ناوه (زه‌ند)، بژاریان کردوو و ناویان ناوه (پازه‌ند).

ئاگری مه‌رگ: خوئشه‌ویستی دایک و باوک بۆ منداله‌کانیان.

ئاهووته‌رز: شپوه ئاسک، شپوه مامز، وه‌ک ئاسک.

ئه‌م دیاره‌م لی دیاره: ئه‌م جیگه‌یه‌م لی دیاره.

ئه‌ستی و به‌رد: به‌رد و ئه‌ستی، پیتش دۆزینه‌وه‌ی بارووت و غاز و نه‌وت و به‌نزین، له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنانه‌دا مرۆف به‌هۆی له‌یه‌کدانی به‌رد و ئه‌ستپه‌وه: پڕیشکی ئاگری بۆ په‌یدا ئه‌بوو، به‌و پڕیشکه‌ ئاگری ئه‌کرده‌وه.

ئییستری تۆر: ئییستری چه‌مووش.

ئاته‌ش: ئاگر.

ئاره‌زوی نا به‌دید: ئاره‌زوی نادیار، نه‌ببیرا، په‌نهان.

ئال: له سه‌رده‌می کۆنی کورده‌واریدا، به‌هۆی دواکه‌وتویی و نه‌بوونی زانستی پڕیشکییه‌وه که مندالی ساوا ده‌مرد ده‌یانگوت «ئال و شه‌وه گرتوبه‌تی».

ئاشه‌ به‌ته‌نوره: یاریه‌کی کۆنی کورده‌واری بوو.

ئاش وه‌ستا: ئه‌و که‌سه‌یه که بیازی په‌رداشی ئاش ئه‌کات.

ئافه‌رۆز: حه‌رام، تحریم.

ئه‌گه‌رئ به‌خه‌و: ده‌بیته به‌خه‌و.

ئورام شالوم: جووله‌که‌یه‌کی زۆرزان بوو له سلیمانی، ده‌مراستی جووه‌کان بوو.

ئافه‌ریده‌ی کردوو: دروستی کردوو.

ئاشپه‌زخانه: چیشته‌خانه.

ئیلجاری: جارانی ئیل بۆ مه‌به‌ستی شه‌ر یاخود ئاشتی.

ئاکار: نزیک.

ئه‌ره‌قسج: سه‌ما ئه‌کا.

ئه‌سرینی نه‌سرین: فرمیسکی گوله‌ نه‌سرین.

ئاهووی خوته‌ن: جوژه ئاسکیکه، خوته‌ن: ناوچه‌یه‌که.

ئیزه‌د: خوا، یه‌زدان، ئیزدان.

نازه‌رده‌کار: منال کردار، کرداری منالانه.

نازمایی: ئاسایی.

ئاته‌شین: ئاگراوی.

ئه‌سپی پرتاو: ئه‌سپی خیز، ئه‌سپی گورج و خبیرا.

ئاگریکیان چاوکرد: ئاگریکیان بیینی.

ئامانی نه‌دا: ماوه‌ی نه‌دا، مؤله‌تی نه‌دا.

ب

به‌نه‌فش: په‌نگی وه‌نه‌وشه‌یی، به‌نه‌فش.

بەراران: چىبايەكە دەكەۋىتتە رۆژئاۋاي سىلتىمانىيەۋە.

بەبىيون: جۆرە گۈلنىكە، بۆنىكى خۆشى ھەيە.

بەشەخت: خەتى ورد.

بىيەم: بىيىستىم.

بەكيش: بەھىز.

بەحرى سىبا: دەرباي رەش، بحر الاسود.

بارخانەى رۆژ: كە رۆژ ھەلدېت بەخۆى و گزنگىبەۋە، باروبارخانەى دنيا رۆشن دەكاتەۋە.

بەسەلەف: بەكۆمەل.

باى داىبەۋە: گەراپەۋە.

بەپاز: دىوان كە نووسراپەۋە.

بالپىچان: لە غەربەتەۋە كە دەچى بۆ (پوشىن) ئەۋ دۆلە پىتى دەلېن دۆلى بالپىچان.

بەردى موۋچەى مەلۆ: ئەۋ بەردەى لەسەر موۋچەى مەلۆ دادەنرېت ھەتا با نەببات.

بەنەچە: پىشت، باپىران، رېشە، رەچەلەك.

بازوۋبەند: دوغايەك بوۋە لە چەرم گىراۋە و كراۋەتە قۆل.

بەدەمەۋە لىبى كەۋتم: لەپەرۋو، دەمەۋرو لىبى كەۋتم.

بەتوبى كۆن: بەياساى كۆن.

بەشكۆ: بەرېز و دەسەلات.

بالا دەست: دەسەلاتدار، دەستروېشتو.

بەم پىن و دانە: بەم شىۋەيە.

باى ۋەشت: ئەۋ بايەى كە بارانى بەدەمەۋە بېت.

بەۋر: بەفر.

بەدئەك: ئەك بەحەرام، پىن ۋەفا.

بۆرەپىباۋ: رەشۋوۋت.

بەيتالخانە: ئەۋ شىۋەى ئازەلى نەخۆشى لى چارەسەر دەكرېت (بىطرىة).

بېشە: جىگاي چى و لانى شىر.

بىتونىم: بىبىنم.

بىز: بىز.

بەپىشتە: باشى ئەبىر.

بەردەپىشكە: بەردىكە بۆ يارى بەكاردېت دىۋىكى تەر ئەكرى و دىۋىكى وشك. ھەلئەدرېت، ئەگەر بەكى

لەۋ دوو كەسە يا دوو تىببە ئەۋ دىۋەيان بەركەۋت كە خۆيان وىستوۋىانە ئەۋ سەرەتاي يارىكردن بۆ

ئەۋانە.

بىرنگ: مقەستى مەرۋ مالات بىرېنەۋە.

بەغەبىي ئەگرى: بەغەبىي ئەزانى.

بۆرەسوار: دوو مەبەستى ھەيە. بەكىكىيان بەكەسى دەۋترېت كە سۋارى ئەسپى بۆر دەبېت، ئەۋىترىيان

بەكەسېكى ھېچ و پوۋچ و بى ۋەفا دەۋترېت.

بابى بابى: يارىبەكى مىنالانە بوو. يارىبەكى كۆنى كوردەۋارى بوو.

بىسم اللە: مەبەست (سەيدەلى بىسم اللە) يە كە بە بىسم اللە توۋرە دەبوو، كرا بەقۆلچى غابات.

بىچو: جۆرە پارەيەكى كۆن بوو.

بەگچى: حەسەس، پاسەۋانى شەۋ.

بى پىشت: بى كەس.

باد: با، ھەۋا.

بىزراۋ: ۋەرس، دل تۆزاۋ.

بەيدەستى كىر: گرتى.

بۆرەقنە: بۆرەكەلە.

بى حىجاب: بى بەچە، سفور.

بەرگوزىدە: بەرخوردار.

بەرگوزار: بەرھەم.

بىزار: بىدەم، ۋەرس.

بورجى پىرېژن: بەكىكە لە بورجەكانى سى شەش.

بەرزەكى بانان: بەۋ كەسانە دەگوتىت كە لە تەنگانەدا زوۋ خۆيان دەرباز ئەكەن.

بەگىر: باش و تىز.

بەسەرپىشتىا تەرات ئەكرى: تەراتىن، پاكردن ئەكرى.

بەپواز لەنگەرى ئەداشت: پواى تى ئەخست.

بەلاجۆ: بەلا ھېنەر.

بەھمەنبى: سوور.

بابۆلە: پاروۋ.

بىستى برا: پەكى كەۋت.

بەخت رەف: بى بەخت.

بەداپەخىبەۋە ھاتوۋە: دەرھەقى ھاتوۋە.

بەسەر مەۋە چوۋ: بەھۆى ھاتنە دنياى مەۋە مرد.

پ

پەناگاھ: شىۋىنى خۆشاردەۋە.

پەنھان: شارراۋە.

پاشەبەرە: دوا مندالى خىزان.

پىشتەسەر: جۆرە خىشلىك بوۋە لەزىۋ دروست كراۋە لە پىشتەۋە دراۋە لە فېست و شەدەى ئافرەت.

پاپەند: بەستراۋ.

پىن خاۋس: پىن پەتى.

پەيكان: نوۋكى نىزە.

پىچەكلو: بارىنى بەفر بە باۋە.

پىتا: كالە و پىتلاۋ.

پىسك: پىشك.

پاپە: پە، منصب.

پۆپنە تەۋرېنى: پۆپنەى كەلەشېر كە ۋەك تەۋرېن بېت.

پەلە: لەكە، بارانى پەلە، پەلەى داۋە.

پەلپ: بىبانوۋ.

پىرنگە: پىشكى ئاۋ.

پلنگی گوستاخ: پلنگی چالاک و گورج.

پهرستنش: په رستن.

پپروزه: په روژش.

پهرواز: فرین، رفین، بالگرتن.

پهروازی شاعیرانه‌ی کردووه: بۆته شاعیریکي باش، کۆچیکي شاعیرانه‌ی کردووه.

پیره زوبه‌یر: ناوی پیاوچاکیکه له ناوچه‌ی شارباژێر.

پووشووی ناوداران: پووشوو که وشکه و زۆر زوو گر ده‌گریت.

پیتچال: جینگای پیتی جۆلا.

پاره: کهرت، لهت، پاره پاره بوو، لهت لهت بووه، دراو، خهرجی.

په‌ل: به‌ردی گه‌وره که به‌هاوێژری.

پیتچی مېژه‌ر: بۆ هېچ و پووجی دنیا و زوو تېپه‌رینی ته‌مه‌ن ده‌گوتریت.

پاشه‌رۆک: ئه‌و کاوکۆته‌له‌ی له ئاخوڤدا ئه‌مینیته‌وه ئاژه‌ل ناخوا پیتی ده‌لین پاشه‌رۆک.

په‌ری سه‌رقاف: په‌ری سه‌ر کیتی قاف. کچه جوانه‌کانی قه‌فقا‌سیا.

پووزه‌وانه‌ی خانم خاس: گۆزه‌وی پوزه‌وانه بوو خانمان به‌تایبه‌ت دروستیان ئه‌کرد بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که

خۆشیان بو‌یستایه.

پیرۆزانه: موباره‌ک با‌یی.

پیتکوره: پیتی خه‌سوو، به‌ربووک.

پیتشانی زیو، سه‌ره‌رچه‌می زیو.

پرته‌و: خیرا.

په‌یجۆری راز: ئه‌گه‌ر ئی به‌دوای راز و نیازا.

پاسوخ: وه‌لام.

په‌تیاره: به‌ره‌للا.

پیشه‌مان چلوچیتو بی: چل و چیتو کۆ بکه‌ینه‌وه.

پلنگی ئه‌نگیونراو: پلنگی بریندار کراو، زامدار کراو.

تال و پۆ: به‌و تالّه به‌نانه ده‌وتریت که له ته‌ونا دیتنه خواره‌وه، پۆ: ئه‌و تالّه ده‌زوانه‌یه که له تالّه به‌نه‌که هه‌لده‌کیشریت.

ته‌داره‌ک: جیازی ئاماده‌کراو.

ته‌ره‌ن ته‌وه‌ن: دیتیه‌که، زیاره‌تگای شینخیکي لیتییه.

ته‌گه‌ره: قۆرت، گېروگرفت.

ته‌یمان: به‌و هه‌ژگانه ده‌وتری که کۆزی کارگه‌ل و به‌رخ گه‌لی لی دروست ده‌کری.

ته‌ندوو‌ره زه‌نان: به‌گرمه گرم و ناله نال.

ته‌وتمان لی مه‌گرنه دار: به‌ند و باومان لی دامه‌هینن، په‌لپیمان لی مه‌گرن.

تۆکمه: پته‌و، قایم و باش.

تیر نه‌نداز: تیره‌هاوێژ.

ته‌ی کرد: بری، پیایدا تېپه‌ری، (طی) کرد.

ته‌له‌ریحانه: چله‌ریحانه.

ته‌م و دوو: ته‌م و دووکه‌ل، ته‌م و مژ.

تابلو: ویتنه.

توانکار: به‌توانا.

تیه‌وی بۆنه‌نی: لیتی بخوری.

ته‌له‌سمیکي نیه‌انه: سېحریکی شارراوه‌یه.

تاله‌وه‌که‌ره و خۆشه‌وه‌که‌ره: تال به‌خش و خۆش به‌خش.

تریمان ئه‌کرد به‌ره‌نگال: تریمان ئه‌کرد به‌دۆشاو.

ته‌راندی: په‌ره‌وازه‌ی کرد.

تورک: توتورک، درکه‌زی.

ته‌پلی بازگه‌شت: ته‌پلی سه‌رکه‌وتن.

ج

جرپ و جۆپ: هه‌له‌شه‌یی.

جیهان گه‌ریده: دنیا دیو، خاوه‌ن تاقیکردنه‌وه‌ی ژیان.

جووت: جووتکردن، زه‌وی کیلان، دووان.

جه‌ور: زۆرداری، زولم.

جریه‌وی له‌رزانه: بریسکه‌ی ئه‌و پوله‌که زیوانه‌ی که ئافره‌ت له‌سه‌ر و پیتچی خۆی ئه‌دات.

جه‌وان مه‌ردی: پیاو‌ه‌تی، ئازایی.

جۆشی جوانی: تافی لاوی.

جوابی دا: رازی نه‌بوو.

جادوو: سېحر.

جۆزه‌ردان: ناوی په‌کی له مانگه کوردییه‌کانه.

جووت گرتن: رابواردن.

جه‌خت: په‌له.

جامبازخانه‌ی ئه‌سپ: شوینی کرین و فرۆشتنی ئه‌سپ

جوانوو: به‌چکه‌ی ماین.

جه‌وت: به‌ری دار مازوو.

ت

تیبف: به‌شه‌وق، ساف و لووس

ته‌گه‌وسا‌برین: ته‌که، ده‌وه‌ی شه‌به‌قی بزن، سا‌برین نیره‌ی بزنه که ئه‌په‌رینری.

تا وانه‌یی: هه‌تا و الا نه‌یی.

تار: تاریک، ناوی ئامی‌ریکی موسیقایه.

ته‌لا: ئالتوون، زپری.

تابین: پرديکه له‌ریتی دوکان پیتش ئه‌وه‌ی بگه‌يته سورداش.

تووه‌قوت: ناوی دیتیه‌که له شاره‌زور، شوینیکه.

ته‌رزی ته‌رزه: به‌شیتوه‌ی ته‌رزه.

تاویر: به‌ردی گه‌وره‌ی لاپالی چیا، که ده‌خرینه خواره‌وه.

تارمی لاجوه‌ردی: ئاسمانی شینی بی گه‌رد.

ته‌ته‌ر: په‌بامبه‌ر و په‌یام هیننه‌ر (مراسل، مبعوث، رسول).

تاب و توان: گو‌ر و هیتز.

ته‌ریک: که‌نار، گۆشه‌گیر، دوور و په‌نا.

جۆلانگاھ: شوپنی راکه راکه ی ناسک و کهله کتوی.

چ

چشمه سار: سه رچاوه.
 چه شک: بۆ چیتۆ لئ وه رگرتنی کاتیبی، بۆ چیشکه، ده گمن.
 چۆنت سروشت دام: چۆنت دروست کردم.
 چه مەرهداران: تازیه داران، پرسه داران.
 چرووک: ره زیل، ده ست تنگ.
 چه شم ئەنداز: دیمه، به رجه و هند.
 چه شم: چاوه.
 چروستان: ناوی دپییه که.
 چاوی ئەرشتین: کلی ئەدا له چاومان.
 چه که و که وان: چهک، هه لاج به کاری هیناوه بۆ شیکردنه وهی لۆکه. که وان: به و ژیبیه و تراوه که هه للاج له سه ر لۆکه که دایناوه و به چه که که لئی ئەدا.
 چاوشارکی: یارییه کی مندالانه.
 چایه کئی لئ بکه ی: چایه ک لئ بنیی، چایه ک ده م بکه ی.
 چقل: درک.
 چالاخ: ناوی دپییه که له سه ر رپی دوکان و سلیمانی.
 چه می مامه سنجان: چه میتکه له شارباژێر.
 چاوه زار: جۆره نوشته و دو عایه که بۆ به چاوه وه نه بوون.
 چوار میتخه ی کیشا: چوار په لی به ست به میتخه وه.
 چاتوول: دارتکی گه وره یه له ناوه راستی ختیه تدا داچه قیتراوه.
 چارشیتو: په چه، رووبه ند.
 چیرک: بالنده یه که وه ک قه له موون وایه، کتوییه.
 چه که مه رقی: به پیاوانی عوسمانییان و تووه که چه که مه ی ره قه وه بوویان له پیدایا بووه.

چ

حوشتر و قه زازی: دوو شتی پیچه وانه و نارێک. ئەو دووانه بیان نه و تووه.
 چه و ته وانه: چه و ته ئه ستیتره له ناسمان.
 چه و ته ی چوو: مندال که له هه فته تیتیه په رێ ئەلین چه و ته ی چوو.
 حاجی مامه ند: دپییه که ده که ویتته ژوو رووی به رزنجه وه.
 چه به زیوز: رۆژنامه یه کی عه ره بی پر له گالته و که پ بوو سالی ۱۹۳۵ له لایه ن (نوری ثابت) هوه ده رچوه.

خ

خه م ئالووده: خه م بار، بووه به هاوده می خه م.
 خوومی خه م: رهنگی شینی خومخانه که نیشانه ی شوومی و نه هاهمه تی بوو.
 خه پله: کولیره ی گال.
 خوړج: دوو (تا) بیبه ک بوو، وه ک به ره له به ن دروست ده کرا.
 خار: درک، زه لیل.

خه یالکار: دپه نیک به خه یال دروست بکریت.

خه راما ن خه راما ن: رۆیشتنیکی خانمانه و هپیدی هپیدی.
 خه ندان: ناوی ئافره تیک بووه، ده م به پیتکه نین. رووخۆش.
 خاشاک: ورده درک.
 خۆش نامه دی: به خبیره اته وه، خۆش هاتن.
 خوداداد: خودا به خش.
 خۆ خۆر: میلله تیک که خۆیان به پیننه وه و دوژمنی گه وره ی خۆیان بن.
 خوا ره وای بیینی: خوا کردی.
 خه شم: قین.
 خودگیر: بیچه سپیتی، (ظبط) ی بکا.
 خانه خوی: خاوه ن مال.
 خولیا: هه وه س، که لکه له. ئاره زوو
 خانه ویران: مال و یران
 خه ره لامۆز: چیشته دروستکه ر بوو له چیشته خانه یه کی سلیمانی.
 خاکیی: ساده و قه له نده ر.
 خه مشه ی برئ: دوا ی برئ.
 خه رامه: خه رمانه ی مانگه شه و.
 خۆرشتی گیان: پیتخۆری گیان.
 خه تیک ی گونده و خۆشخوین: خه تیک ی خۆش و جوان.
 خودای بان ی سه ر: خوا ی سه ره وه. خوا ی گه وره.
 خانه بگییر: ناشبگییر، که له ماله وه ئەده ن به سه ر خه لکدا.
 خویان: جوانان.
 خانه زا: مالی.
 خه له ساین: رزگارمان بوو.
 خوا تيمه ی رهنگ رهنگ سروشت پيداوه: خوا تيمه ی جؤراوجؤر دروست کردووه.
 خه نه به ندان: کاتی کچ ده برئ به بووی ده ست و پیتی له خه نه ده گییرئ.

د

دلکەش: دلگیر، دلنشین.
 دره خشان: رووناک.
 دووباد: مندالی خرین.
 دههقانی: ژبانی دیهاتی.
 دلنهواز: هه زی دل.
 داودی: دهنگی زۆر خۆش.
 دههکه ده: دپی بیجووک.
 دهسته ی مه ردم گریز: گوشه گیره کان.
 داش ده لان: سه رچاوه یه که له ئەسته مو ل، سه یرانگه یه کی خۆشه.
 دیباجه: په راوێز.
 دل به سته: ئەو که سه ی که په یانی دل داری داوه.

دتيه:ر: بهو باخانه دهلټين كه دهكهونه بهردهمی دئ. دهشتی كهوشهك: ئه و دهشتانهن كه كهوشهكي تيا ئهكرټ. دلټهري: دلداري. دانش وهران: زانايان. دورچهنهق: دهنگي باراني نيسان. دانه: تاك.

دهمههراش: دهمهوه، دهمشپ.

دۆمهژن: ژني دۆم.

دهمهسوئ: كولكردن، كولي ئهكهن و له كار ئهكهوئ، بۆ تهشوي بهكاردټت.

دهرخۆنه: وهكو سهري مهجهلئ فافؤني ئيستا وابوو له قور دروست ئهكرا و سوور ئهكرايهوه، ئهخرايه سهري مهجهل لهكاتي چيشت لټناندا. وتراوه: ديزه بهدهرخۆنهكي كه: واتا سهري بنټنهوه و باسي مهكه با كوټا بي.

دونهي چهور: دووگي چهور.

دگلدانه: ئهم واتايه بۆ بهشهرداني دوو كهلهشټر ئهوترا.

دياردی: كاتي پراوكر بهدواي كهرويشكا دهگهريټ، ئهگه كهرويشكهكه بييني، هاوار دهكات: دياردی خولامي سهري پراوكران بم.

داپهري: راپهري.

دوو زهلهي لووت: برپراگهي لووت.

دۆكولټيو: چيشتيكي، خواردنيكي كوئي ناو كوردهواربييه.

دانگيكي ماوه: كهميك ماوه.

دهشتي زهلي: كه ئهچي بۆ بهرنجه، له (وهرسته) سهركهوتيت دهشتيكي پان و بهرين ئهبينيټ ئهم دهشته بيئي دهوترټت دهشتي زهلي. زوپاته سوورهي زۆر ناسكي لي دهكرټ. ئيستاش باخي ميبوي زۆره.

دهستگيري: فرياد پهسي، يارمهتيدان.

دلَم له خۆي ناميني: خۆم بهمهغدور نازانم.

دلي ريش بي: دلي بريندار بي.

دهمي بۆس و كهناري جۆباره: كاتي ماچ و مووچي گوي پروباره.

دهروازه: دهركا، كراوهتهوه.

دهستهپاچه: بي دهسلات.

ديوانه وار: ديوانه ئاسا.

پ

پۆ: پۆژ.

پيولټيكي بيگانه: دهستورټيكي بيگانه.

پهنگه وا بزنان كولنهنانيم: بهو كهسه دهگوترا كه نهبوايه بهزاوا ئهچوون كولنهنانيان بۆ بانگ ئهكرد، ئهم كاريكي ئهكرد كه بيټ بهزاوا.

پايه: هدي ئهوهيه، پايهي ناكهوي.

پمووزن: شتيكي ئهفسانهبييه وهك ئال و شهوه وايه.

پۆمهل غهزا: شهري زۆر خويئاوي.

پهخشان: بۆني خووش كرد.

پشټنهي فرميټسك: نم نمي فرميټسك.

پشتهي بهخت: دارشټني ژيان.

پۆژي قران: پۆژي قري تټيخستن.

پامشگري: لارولهنجه.

پي بران: كاتي بهفر پي دهباته بهست.

پۆحټيكي سهمهندهري: گيانټيكي ئهفسانهبي: سهمهندهر: گيانلهبهريكي ئهفسانهبييه.

پههبر: رټيهر، رابه، پيشهنگ.

پټياز: رټگا.

پۆمي: توركهكان.

پهجشگاه: ئه شويتنانهي رهنجي تيا دهدرئ ياخود كاري لي ئهكرئ وهك كارگه و ناو دوكان و كيټلگه و... هتد.

پۆح پهرواز: گياني دهرجوو.

پۆد: پهزبل.

پهش ههر پهش: پيشهي كوئي جافييه.

ز

زاخير: بهشويتنيك دهگوتريټ كه له سهروهه زيخي گهوره گهوهري هاتبيټته خوارهوه. كه دټته خوارهوه زيخهكان له بهر پيدا هاره دهكهن.

زهئهفشان: گزنگي بهيانبييان كه وهك ئالتوون لووتكهي چيكان زهره ئهكات.

زهردياوا: لهبنهپهتدا زهردين ئاوا بووه. واتا زهردهشتييهكان ئاوهدانيان كردوتهوه. دوايي له سهردهمي توركدان ناوهكيان كرد به (قهرداغ).

زهمهرير شيني چلهي كرد: خاتوو زهمهرير خوشكي چلهي زستانه دواي ئهوهي كه چلهي براي ناميني ئهم به باراني خوڤرهم شيني بۆ دهكات.

زهمزهمه: ههراوهژيا، رازاندنهوه.

زربافت: له زټر دروستكراو

زمووت: جۆره بهردټيكي بهنرخه

زهنگين: دهولمههند

زادهي سروشټي ئيزدي: خودايي

زينده بهچال: بهزيندووټيني له چال نان. خستنه گۆرهوه بهزيندووټيني.

زهبوون: كهساس، ژټردهسته.

زورهزور ئهگريا: بهكول ئهگريا.

زهورا: باخچهي (زوراء) باخيكي گهوره و بهناوبانگه له بهغدا.

زۆرخانه: شوټيني ياري و پالنهوانبازي و زۆرانبازي.

زيان كاريان كردبوو: زيانيان لي دابوو.

زمانی چۆته كليله: هيچي بۆ ناوترئ.

زهروو: جۆره كرميكه كه خوټيني پټيست ئهمزئ.

س

سایه: سپیهر.

سهرفراز: سهریهرز.

سهر نامرد: له ژوور هممووانهوه.

سوورمه‌ی تور: کل، سوورمه‌ی طور، کلی چیبای طور.

سیاپوش: ره‌شپوش.

سیپه‌ی سه‌ماوهر: ده‌نگی کولانی ناو له سه‌ماوهردا.

سهرنازاد: سهرنافراز.

سهرخه‌د: سنور.

سهرگرمه: به‌شیکه له ریزه چیبای قوپی قهره‌داغ.

سفیده: سپیده.

سه‌لا: خویندنه‌وه‌ی شیعری تایینی له به‌ره‌بیاندا.

سه‌ه‌نده: به‌کانیبه‌ک ده‌وتری که ده‌وری سه‌وزایی بی و ناویکی ساردی بی و درخت سپیهری له‌سهر کردی.

سهر ناورد: نهریت، که‌له‌پوور.

سه‌بک: دارشتن.

سه‌حه‌رخیز: به‌یانی زوو له خه و هه‌لسان.

سه‌نگ پوش: خرایه ژیر به‌رده‌وه.

سه‌ره‌ه‌ودایه‌ک: سهری تاله ده‌زوو.

سه‌رئه‌نیته‌وه: ده‌نوئ، ده‌مرئ.

سه‌قا: سهرکاری ناو.

ساده‌په‌رست: ناسایی ده‌ژیا.

سه‌نگین: قورس.

سه‌روسه‌نه‌مه: پی و قه‌ده‌م.

سه‌ره‌نوئلک: جیگایه‌کی پشتگوئ خراو که خوئل و زبلی تی بکری.

سپلی لاورگ: شتی بی که‌لک.

سه‌گ مهرگ: مردنیکی وه‌ک سه‌گ. به‌ناسانی روخ نه‌دا به‌ده‌سته‌وه.

سه‌ره‌نگری: به‌ته‌وقی سه‌را که‌وتن.

سه‌ودا زه‌ده: تووشی خوئیایه‌ک بووه.

سهر فرو: سه‌ردانه‌واندن.

سهر پیز: پری، لیوان لیو، له‌پیز.

سه‌ولی خه‌رامان: شوخ و شه‌نگ.

سته‌م کیشی خه‌م: به‌رگه‌گری خه‌م.

سه‌نگه‌سار: به‌رده‌باران.

سافیلکه: ساویلکه.

سفته‌ی جه‌مال: شه‌یدای جوانی.

سازنده: چه‌نه‌باز.

سه‌رده‌فته‌ری شو‌عرا: که‌له‌شاعیر، شاعیریکی به‌رز.

سه‌ویه: تای سه‌به‌ته‌ی تری.

سونه: بالنده‌یه‌که له مراوی بچوو‌کتره.

ستون: کوله‌که، دیره‌ک.

سه‌بون: کزه‌ی با.

سه‌حرا نه‌وهرد: سه‌حراگه‌ری، ره‌وه‌ند.

ساللانه ساللانه: ورده ورده.

سهرنویش: چاره‌نووس.

ساقه‌ئه‌کا: نووچ‌ئه‌دا.

سه‌یوسیتان: دپییه‌که له قهره‌داغ.

سوورمه‌ریژ: به‌کل ریژراوه.

ساز: تاله‌تیکی مؤسیقایه

سوورکیو: ریزه چیبایه‌که له‌سهر سنور، نه‌که‌ویته پشت (بارئ) ی‌گه‌وره و باری بچوو‌که‌وه. دیوی‌ئه‌و

دیوه له کوردستانی ئیران.

سجوق: دوشاری خه‌ست تاله ده‌زووی تی هه‌لئه‌کیشرا و گوئز و بادهم تیکه‌ل به‌دوشاوه خه‌سته‌که ده‌کرا.

سهرپاچ: سهرتاش

ش

شال: جوژه قوماشیتی ده‌ستکرده تاله‌کانی له مه‌ره‌ز ده‌ریسری.

شاته‌ره: جوژه گیایه‌که، ناوه‌که‌ی نه‌گرن و بو‌بیرۆ باشه.

شارچی: ئه‌وانه‌ی له دپیوه دین بو‌شار

شایی بی‌شالیار نابئ: کار بی‌سهریه‌رشت نابئ

شیبوی زپرنوک: شیویک بووه له سلیمانی

شه‌واره: دانیشتن به‌شه‌و به‌دیار مناله‌وه

شه‌وچهره: ئه‌و خواردانان‌ی به‌شه‌و بو‌میوان داده‌نرین.

شاناخسی: دپییه‌که ده‌که‌ویته شانی مه‌روئ

شپت: کوری‌ئاده‌مه

شار گر ئه‌دا: کوتایی یاری چاوشارکیبه‌که شار گر ئه‌درئ

شهرمنده: شهرمه‌زار

شئروئ: شاخیکه له سه‌رووی هه‌له‌بجه‌وه. دپی عه‌بابه‌یلی که‌وتوته دامینی

شیری جه‌وه‌ه‌ردار: شمشیری تیژ

وشتر مورغ: نه‌عامه.

شهره‌ئ‌ییا: گر ئه‌ییا.

شه‌یپوور: مؤسیقای سویاهییه، بو‌ئاماده‌بوون بو‌شهر.

شه‌به‌یخون: له شه‌وا هه‌لئه‌تیردن بو‌سه‌ر دوژمن.

شینی خاتوو زه‌مه‌ه‌ریر: بارانی خوری دوا‌ی چله.

شاهی له‌ولاک: پیغه‌مه‌ره، محهمه‌د (دروودی خوی لی بیت).

شیعری سه‌مه‌ن بو: شیعریکی بو‌نخوش وه‌ک بو‌نی سه‌مه‌ن.

شای ته‌قیانوه‌س: پاشایه‌کی زۆردار بووه.

شیری شه‌رزه: شیری زۆر در و چابوک.

شنوایی: بیستن.

ف

فەلەك لەگەڵما سەرگرانی ئەكا: فەلەك لەگەڵما خراپە دەكات.

فریشك: ئالوو.

فەرەنجی: جۆرە بەرگیکی دەستكردە لە كورگی بەرخ دروست كراوە، وەك پالتۆ لەبەر دەكریت. ئاو دانادا، ھاوینانیش شوان و سەپان لەبەریان دەكرد ھەتا گەرمايان نەبێ.

فابریقە: كارگە.

فامیلیا: خێزان، بئەچە، بئەمالە.

فەرزەند: مندال، كۆر و كچ.

فەریادپەس: كەسێ كە فریای تەنگانە بكەوێ.

فەری: بەرەكەت.

فەرمايشت: ئامۆزگاری.

فەتل: مال، بەخت گرتنەو.

فەھمیدە: تێگەیشتوو، فەھمیدە.

فەریك: تازەپیتگەییو، نەگەبیو.

ق

قەرگە: دێبەكە لە رۆژھەلاتی سلیمانی، لە دامینی چپای گۆژەدا. ھەموو ئاوی ویتلەدەر بەناو دینی قەرگەدا بەخوێر دیت. زۆر جار لافاو زیانیان بێ دەگەینیت، وشە قەرگە لە (خوورگە) وە ھاتوو.

قەتار: جۆرە مەقامیکی كوردییە، بەرپێز، یەك لەدواى یەك.

قەلەندەر: رەند، كەسێك كە دەربەست خوێشى دنیا نەبیت.

قۆبێ: دوو پیزە شاخە لە دەربەند باسەرەو دەست پێدەكات ھەتا شانی دەربەندیخان و ھۆمەر قەلا، لەمیانەى ئەم دوو پیزە شاخەدا دۆلیکی زۆر چڕ و پڕ لە دارستان ھەبێ. سەیرانگای زۆری لێبە.

قار: قەھر، قەین.

قەرپ و جەرپ: ھەلبەز و داہەز.

قەوقاز: چپای قەفقاس، قاف.

قەر و گولە زەرد: بەیتتیکی كۆنی دلداری و فۆلكلۆری كوردییە.

قەلاى توورەكە ریت: ئەو قەلایانەى كە بەتوورەكە دارپتزاوان.

قەرەقاج: جۆرە دارێكە، بەتایبەتی قەفەزی كەوی لێ دروست دەكریت.

قومانە: سەركرەدە.

قەلەمەرەو: ناوچەى حوكمداری.

قانىك: ئەو كلافە دەزوو ئەلۆسكاوانەى لە ئالۆسكان رزگاربان بوو.

قانىگ: دووكەلى كۆر بەگريا، قانگی دا.

قائانی: شاعیریکی بەناوبانگی ئێرانە.

قۆچكە: وەك كالاو وابوو ئەكرا بەسەرى منالدا و لەژێر چەناگەیدا بە تەلێ دەزوو قایم ئەكرا. تالە دەزوو كەش گری قۆلغەى لێ ئەدرا.

قەرال: سەركرەدە.

قاوہلتی: نان خواردن.

قلیان: قەنگە.

بەرقلیان: خواردنیکی سووك، لە پێش قلیان كێشاندا.

قابینە: ئەنجومەنى وەزیران، كابینە.

قەزەرۆس: سەرتاشتیکی ئەرمەنى بوو لە سلیمانی.

قەلەمرداری: یاریبەكی كۆنی كوردەواری بوو.

قەمتەركراو: دەم بەستراو.

قۆرەى لێ كەوت: قۆرە نەخۆشبیەكە تەوشى گا دەبیت.

قەبالە شەجەرە.

ك

كەمەریەستە: ھۆگر.

كوچكى ھەواران: كوچك ئەو سێ بەردە بوو كە خراوەتە ژێر مەنجەل بە دووكەل رەش دەبوو.

شوفتەى ھەواران: دێوانەى ھەواران.

كەچ: پێچەوانە، ئاوەژوو.

كشەمرە: بەو كەسانە ئەلێن كە دلێان زۆر ناسكە.

كەرەمکان: بەخشنەدە.

كاسەلێس: سیخوێر، چلكاوخۆر.

كۆ بەكۆ: شاخ بەشاخ.

كۆى یار: مەنزىگای یار.

كەپەنگ: جۆرە فەرەنجییەكە ئاودامان شوان لەبەرى ئەكات بۆ ئەمەى باران تەرى نەكات.

كەلەمێرد: پیاوی بەتوانا و بەسام.

كەردپ: جۆرە گیایەكە.

كەمەى سەریبێشكە: تاقي سەر بێشكە.

كەشاكەش: كێشمەكێش.

كناچەى پۆز: دەنگى خوێندنى پۆز.

كاكە حەمەببى: ربابى.

كالاو كورە: جۆرە بالندەبەكە، بچووكە وەك كۆتر، لە پەر كالاویك بەسەریەو بەتەى.

كەشكەك: بەگەنمە كوتاو لێدەنریت، گۆشت و قاوورمەى تێكەل دەكریت، بەجۆرێك دەكۆلێت ھەتا ناسك دەبیتەو.

كالای شەمامەبەند: جۆرە كەوشێك ژێرەكەى پێستە بوو لە باتى دەزوو بەئاو ریشم ئەچنراو نەخش و نېگارى زۆرى تیا بوو.

كەمۆلە: لە دار دروست دەكرا و ئاوی تیا دەخوړایەو.

كانى تەخت: یەكێكە لە ئاوكانیبە خۆشەكانى قۆبى قەرەداغ.

كاخ و كاشان: كۆشك و كۆلیت. لەبەرخۆشى و جوانى ناوئراوہ كاخ.

كانى شەكراو: كانیبەكە لە پشت پردەكەى ھۆمەرە كۆتەرەو بە.

كالەكى قەرەنى: قەرەنى، دێبەك بوو بەو كالەكە بەناوبانگ بوو.

كار ئەزموودە: كارامە.

كفت و كۆ: ئېیش و نازار.

كەلەژن: ئافرەتى ھەلکەوتوو.

كارى قوت: كارى زیتەلە و وریا.

کوړه کاژاو: چپایه کی بهرزه له پشت بهر زنجیه وه.
 که نشته: جیگای خواپه رستی جووله که کان.
 کلیم: شاعیرتیکي ئیرانی بووه.
 که و ته گیر: دهستی که وت.
 که ول و پۆست: خوری ناژهل که به پیسته که وه بیت.
 کلیسا: جیگای خواپه رستی مه سیحیه کان.
 کیس؟! کییه!؟
 کورتانی که ری جه جال: به شه و ئه دووریت و بهر ژ ه لده و شیتته وه.
 کتک: مشک.

که و ته گهړ: که و ته کار.

که چ بین: خراب بین، به دبین.

کونه بان: به و کونه ده لاین که گنم و کای لی ده که نه خواره و به ناو کاپه ن یا بۆ عه مباری ده غلودان.

که ره ته: پاژنه هه لکیش.

کړتیه: به فر و باران بهر شه باوه، زریان.

که پره شینه: جه ژنتیکي جووله که کان بووه له سه ره تاي پایزدا.

که سیره: سپر.

کفت: ماندوو و شه که ت.

که و ته ته لاشه وه: که و ته هه ولدان.

که شه که: و اتایه کی کوردی ده لیت: ئه لیبی که شه که کی بۆ کولاوه. چونکه له کوندان به یانیسیان زوو

که شه که لینراوه و خواردنیکي خوش بووه.

کالا: جه و پیتلاو پیک بووه. له پیستی گاوگوتال دروست ده کرا بۆ پرژانی به فر له پی ده کرا. ئه و تاله

چه زمانه که ش پیتی ده به سترای پیتان ده گوترا پیتا یا خود پیتال، تاله کانیش هه ره له چه رم بوون. به شه و

ئه خرایه ناو ناوی شله تینه وه بۆ ئه وهی بۆ به یانیسیان شل بیتته وه و له پیتی بکن.

که شه کیان ئه سووه: دوی خهستیان به په نجه ئه گوشتی له بهر هه تاو دایان دنا هه تا به ته وای ره ق ده بوو. بۆ

زستان له ناو سوینه دا به ناوی شله تین ئه یان خوسانده وه و ئه یان کرد به که شه که رونی داخرای ئه کرا

به سه را خواردنیکي زور به له زه ت بوو.

مه نجه لی زنجیردار: مه نجه لی زور گه و ره بوو دوو زنجیری پیتو بوو بۆ هه لگرتن و داگرتن. به و زنجیرانه

به دوو که س له سه ر ناگر ده یان نه پتایه خواره وه.

که شه کۆلی شیعیر: مه به ست له و ده فته ره گه و ره یه بووه که هه موو جه و ره شیعیرتیکي تیا نوو سراوه. له م

باره یه وه که شه کۆله کانی (مه محمود پاشای جاف) به ناویانگ بووه.

کاخ: پایته ختی هه زه تی سلیمان بووه.

کاشان: شاریکه له ئیران.

گ

گورگه دهر: دپیه که له ناوچه ی شارباژێر مه زاری شیعیرتیکي به ناویانگی لیبیه پیتی ده لاین (خه رقه ره ش -

خه رگه ره ش).

گمۆ: چپایه کی بهرزه لای دهر به ندیخان.

گهرد: تۆز.

گهردش: گه ران.

گرده شین: گردتیکه بهرانبه ر ناشی بارام له سه ر چه می سیوه یل.

گوزهران: ژبان.

گهردن که چ: مل که چ.

گردی مامه یاره: گردتیکه جاران ناگری نه ورۆزی لی ده کرایه وه و گۆری مامه یاره ی قاره مانی لیبیه. ئیستا

که و تۆته ناو شاری سلیمانیه وه. کارپزی وه ستا شه ریف له دامینیا بوو، چه ند سال له مه و بهر خه لکی

سلیمانی به تاییه تی پرژانی چوار شه موان و هه ینی ده چونه سه بران بۆ ئه وئ. پیره میترد له سه ر

وه سیه تی خۆی له وئ نیتراوه. ههروه ها نارامگای جه میل صائب و ره حمه خانی کچی پیره میترد و

عبدالرحمن به گی نفوس (بابان) ی لیبیه. به لام به داخه وه گهردشی رۆزگار جیگا و شونیی گۆره که ی

مامه یاره ی ون کردوو. له سه ر ئه و گرده بچوو که دا نازانزی کامه یه گۆره که ی!!

گرۆه: کۆمه ل، دهسته، تا قم.

گیسکه مه رز: گیسکه مه رز به تاییه ت له ناوچه ی سیوه یل و بهر کیتودا زۆره. به ناوی (موو) ه که یه وه پیتی

ده گوتری گیسکه مه رز چونکه مووه که ی ئه م جیا وازه له مووی گیسکی تر.

گوتزه بانه: که مه ولوود ده کرا، گوتزه بانه به سه ر دانیش تواندا ده به خشرایه وه. بریتی بوو له گوتیز و میوژ و

نۆک و هتد.

گلا: که وت.

گرگاشه نازک: دپیه که دراوسیتی شاناخسی و مه رو پیه.

گولده سته ی گولان: شای گولان.

گه زیزه: ناوی گولتیکه.

گهردو خول: سوورانه وه و به ده وردا هاتن.

گلۆله: کلافه.

گرد کردنه وه: کۆکردنه وه.

گه نچ: ئالتون، زپر، لاو.

گهردش: فه له ک.

گارهار: دهنگی مریشک له نزیکي هیلکه کردندا.

گه لۆ: گیتز.

گه دا: همژار، دهروازه گهړ.

گۆبه ند: به زم و هه را.

گورگه لۆقه: وه کو گورگ خیرا به لۆقه ده روا.

گاه: جار.

گولپه نگ: رازانه وه بهرهنگی گول، زیاتر مه به ست گولی سووره و اتا به خوین رهنگینه.

گابۆر: بۆره ی گا. دهنگتیکي ناخۆشه.

گریبان: یه خه.

گولگون: رهنگاو رهنگ.

گومرا: بایی.

گه نجه فه: شانازی.

گرشمه وناز: عیشوه.

گهردانه: پارچه ئالتون نیک بووه پلپله ی بچووکی پیتوه بووه له ملا و له ولای سه ر و پیتچی ئافردت قایم

کراوه هاتۆته وه بۆ ژتیر غه بغه به و بهر گهردن.

گلله سپیه که ی گۆیژه: له ناو قه دی شاخی گۆیژه دایه له دپوی شارباژێر. گلپتیکي سپی هه یه.

ل

له بهک بین رادهکات: به بچ وهستان رادهکات.

لاجوردی: شینی بچ گهرد.

لانه: شوتنی شیر، شوتین و مال.

له دمی خوره لاتندا: له کاتی، له سه رته تای خوره لاتندا.

له پاین پایه: له نرمترین.

لاپوره: غه رب.

لاوکی قه بغانی: لاوکیک بووه تابهت به تیره ی قه بغانی.

له م هه بوهدا: له م کاته دا.

م

میرغوزار: باخ و میرگی تهر.

مینا توز: کامیتر.

مه بیکه ده: جیتی مه ی نوشین، مه بخانه.

مه رام: مه بهست.

میخک بهند: به بهری میخک نه هونرایه وه و ناو به ناو شیلان و موورو نه خرایه گورزه کانیه وه.

مابهین: شارتیکه له تورکیا.

مه دهوش: بی ناگا، بی هوش.

مشتاغ: تری نانه وه له سه ر پز که بکری به میوژ یاخود به دو شاو.

مه عدوومی: نازناوی شیعی مه وله بویه.

مشت و مالکردن: مشتوو هینان به سه ر لیواری ته نه که ی دهغل و داند.

مه دیدانی سوخن وری: مه دیدانی گفتوگو.

مه تالیک: جوره پاره بیک بووه.

مه جیدی: جوره پاره بیک بووه.

منه ور: رۆشنبیر.

مائی خانم: مائی عادل خاتم، خانمی وه سمان پاشای جاف.

موتابخانه: بهو دوکانه دهوترا، که موتابخچی خهراری تیا دروست دهکرد. خهرار له مووی بز دروست

دهکرا. تووتنی تی دهکرا.

مینا: ناوینه.

ماسک: مه بتهر، خزمه تچی نه سپ.

مۆریان: نه سپی.

مور: جوره داریکه داده هینریتته وه و دهکری به ته خته و سوودی لی وهرده گیریت.

مه رنه موکه: له «من ریک» ی عه ره بییه وه وهرگیراوه. که دهچیتته سه ر مردوو لیتی ده پرسیت «من ریک»:

خوای تو کیتی؟

مه ن: گهرۆ، به تابه تی له سه ر داری مازوو دهباری له کوردستاندا.

میوه گه نان: کاتیکه له وپری گهرمادا میوه ی تیا پی دهگات.

مووشه ده مه: له هه مانه دروست دهکرا. له لایه که وه هه وای تی دهچوو له لایه کی تریشه وه شاگردیک دهستی

پیداا نه نا هه واکه نه هاته دهروه بو گه شان وه ی خه لووز.

مزه ی مهزه: تامی مهزه که ی، تالیی شیرین کردووه.

مه لا سیپاره: به واتای (سیپاره) تووره ده بوو.

مل وهکو داسک: ملی زور باریک.

مه ی نه نگور: مه ی تری، شه رابی تری.

میرده زمه: مرۆقتیکی خه یالییه له شوتنی چۆله وانیدا سواری کۆلی خه لکی ده بیت.

ماش و برنج: رهش و سپی. بو که سیکه به ره و پیری بچیت.

ن

نۆدی: دتییه که له شارباژێر له پیتش بابانه کاندای دروست کراوه. پینان وتوه (نهودی - دتی نۆی) شیخ

مارفی نۆدی خه لکی نه ویتییه.

نه غمه ی سه حه رگاه: جوره گۆزانییه که، (سه حه ری) یشی پی دهگوتریت.

ناخواه: به ناهق، خوا نه ناس.

نه بجه: قامیش. هه روه ها بهو ده زوووه باریکه دهگوتری که له ناو نووکی قه له مدایه.

نمود: ده رکهت.

نیگه هبان: ناگادار، پاسه وان، یاساوان.

ناتوریل: سروشتی (Natural) ی ئینگلیزییه، طبیعی.

نادان: نه زان.

نه ریتمان بو دامه هین: قسه مان بو دروست مه که ن.

نالهار: که سی بنالی، کاری نالین بی.

نه قاره: نامیتریکی مؤسیقایه.

نمونه نمایی: پیتشانگای شتی نایاب. معرض، نویتنه.

نادروست: نارپک.

نه بزگیر: نهو که سه ی نه بزی دهستی (مه چه کی) مرۆف دهگرت.

نهنگی سه ر، برایم ناوا: دوو دتییه له ناوچه ی قه ره داغ.

ناپه رمونه وه: سل ناکه نه وه.

نه له خشبوه: نه روو شاوه، تیک نه چوه.

نیم: نیوه.

نیوه نمک: هه ویرتیکه دهخریتته سه ر برین.

نالهی شه وگیر: نهو ناله و نزابیه که به شه و گیرابیت.

ناگزیر: به دگفتار.

نماکی گریان: چاو فرمیسکاوی.

نۆشارو: ده رمانتیکی خه یالی بووه بو هه موو جوره نه خوشبیه که.

نمایش: شانۆ.

ناف: ناوک.

نوشوست: شکست.

ناچه ته شی ریس: ناچه ریایی کار.

نالچه ی پیتلاو: نالی پیتلاو.

نگون سار: له خا کا که وتووه.

ناوجه‌ژنان: ئەو دوو مانگەبە دەکەوێتە نێوان جەژنی رەمەزان و جەژنی قوربانەوه.
نەبەسە: بەهەر حال.
نوێژە بارانە: ئەو نوێژەبە بۆ داواکاری باران بارین دەکرێت.
ناوەجاخ: ناچیزە.

و

وەنەوز: خەوێ نووچکی، لە نێوان خەو و بیداریا.
وزەدی دیدەنی: توانای سەرلێدان، بەسەرکردنەوه.
ویرەویی: گریانێ منال.
وەنوس: قینوس.
وردیلە: بەچە، مندال.
ویق وازیان کرد: هاوار و هەرایان کرد.
وێلە دەر: دێبەکه بەشانی گۆژەوه و نزیکێ سلێمانییە. وێلە دەر لەوهوه هاتووه که چەند رێگەبەک له پێش چوونە ناو دێکەوه هەبە رەنگە رێبوار لەو دەراندە و وێل بێ.
وێدیەوان: کارگوزاری بەندیخانە، وەردیان.
وێپەبجووری میوانەوه هاتبوو: بۆ هەوائی میوان هاتبوو.
وێرەم: سبیل.
وێختەبەری بێم: وێختە بێم.
وێویلا: شین و زاری.

ه

هوانشین: هەم نشین. هاوێل، هاوێن.
هەگبەلی: هەگبەلی (أطه) (أطه بازاری)، دوورگەبەکی خۆشە له تورکیا سەیرانگایەو وەکو قەزا و ناحیە لای خۆمان وایە. چەند سالتیک پیرەمێرد لەو جێگە خۆشەدا قائمقام بووه و نەژادی کوری لەوێ لەدایک بووه.
هەواخواهان: لایەنگران.
هەر لووشە دێ: هێشتا تێری نەخواردوووه.
هاوشاری: خۆ ولاتی، خەلکی یەک شار.
هەوسار: سەرکەللە و لاخ، له خوری دروست دەکرێ.
هەلەئازێ: پال دەکەوێ.
هەر ووتە: شاخیکە پێش ئەوهی بگەیتە ئەزمێ و جارێ کاروان بەوێدا ئەچوونەوه بۆ سیتەک. ئەم شوێنە دار و دەوهنی نبیە واتە: هەر رووتە!
هوما: بالدارێکی ئەفسانەبیبیە.
هەمە چیزە: هەمە رەنگ.
هەوینی نۆ قازان شیرە: ئەوێندە خراپە له ناو هەر کۆمەڵێکدا بێت تێکی ئەدات.
هاوار: دێبەکی زۆر خۆشە له هەورامان. له هەلەبجەوه بەشنوێدا بۆی دەروێ، دانیشتوانی (کاکەیی)ن.
هەوا ئەستێبین: لەخۆمان ئەگۆرێن، بایی ئەبێن.
هۆمان تیبی کەوتوو: پێویستمان پێبەتی.
هەول و تەلاش: هەول و تێکۆشان.
هەرەمە: ئاگر و ئاوی کرد بەسەر یەکا.
هەق سز: بێ هەق، بێ ماف.
هامان: دۆژمینیکی هەرە بەناوبانگی جوولەکەکان بووه. هەموو سالتیک پەیکەرێکی هامانیان دروست دەکرد بەتێلا و دەمانجە ئەهاتنە وێزە، ئەم جەژنەیان ناو نابوو جەژنی کوشتنی هامان.
هەلەوێر: بەدگۆ، چەنەباز.
هێلی ناو وەرد: ئەو هێلەبە دواي ئەوهی گاسن له زەویبەکه دەدات دەر دەکەوێت.
هەلەوهستەوه: هەلەوهستەمێنەوه.
هەوا خواھ: خەیاڵ بلاو.

ی

یاداشت: بێرەوه‌ری.
یاداشتی دەکات: دەینوسیت.
یۆلدایش: (تورکییە) واتا هاوێن.
یاوز: سولتان سەلیمی عوسمانی.
یوشع: ناوی یەکی له پێغەمبەرەکان بووه.
یەکە پیاو: باشتەری، بەناوبانگترین پیاو.
یەکیکیان ئەکەمە قەبەل: دەرعوهدەي ئەوی دەکەم. یەکیکیان ئەکەمە بری ئەو.
یەک شەوه: مەبەست له مەلا (عبداللهی کوری مەلا غەفور)ە، که پیاوێکی هەژار بوو له سلێمانی، بەلام که خالە وەجاخ کوێرەکەي مرد سامانیکی زۆری بۆ بەجێ هێشت لەمەوه ناونرا (مەلا عبدالله) ی یەک شەوه.

52	په‌ند و ئامۆژگاری بۆ بازگان
54	مه‌یوون و دارتاش
55	شيعره ئایینییه‌کان
55	دلێکم ئه‌وی
56	په‌روه‌ردگارا ته‌ماشایه‌که‌م
57	په‌روه‌ردگارا وای به‌ره به‌ره
58	خودای بێ نیاز
59	بۆ ميعراج
61	خوای گه‌وره
62	جه‌ژنی مه‌ولوود
64	ئه‌گه‌ر
65	عه‌شقی تۆ
65	بانگێک له‌ لاهووته‌وه
67	خۆشه‌ويستی خوا
68	خوا ئيمه‌ی
70	ئه‌و که‌سه‌ی
72	شیخ و سو‌فی
72	خۆشه‌ويستی خوا
73	خوای کاتێ وستی
74	نالهی کۆن
75	سه‌رمه‌ستی روو سوور
76	بۆ مه‌ولوود
78	نالهی پیری پیران
78	ئه‌ی به‌خشاینده
80	په‌روه‌ردگارا
81	خوایه‌هاواری
81	ره‌هنوما‌ی گومبوی
82	ته‌نها خوایه‌که‌ی
84	خوایه‌به‌عه‌قل
85	خوایه‌ئه‌وانه‌ی
87	خوایه‌فه‌رمووته
89	خوایه‌زۆر جار
91	مانگی رۆژوو
91	ئه‌و عه‌شقه‌ی

ناوه‌رۆک

7	گیپه
8	شه‌ری خه‌راجیان
9	ده‌نگی وه‌ته‌ن
10	به‌یۆنه‌ی ده‌رچوونه‌وه‌ی گو‌فاری گه‌لاویژه‌وه
11	به‌سه‌تن
11	ده‌، شت
12	چاو
13	لای لایه‌ بۆ منال
15	که‌شته‌ی، پایۆر
15	دنیا، ده‌سته‌که‌وتن
16	کیژۆله‌ی خۆتنده‌وار
19	عیزرائیلی به‌هه‌شته‌ی
21	بالۆری
22	قافییه‌ی به‌ جرت
23	گالته‌ی به‌راست
24	ده‌رسی مه‌لای هه‌یاسی
25	دوینی شه‌و شه‌یتان
26	مه‌لا سی پاره
28	به‌یتی مشک و پشيله
29	گوئی ناگردان
32	مام چه‌وه‌نده‌ر
35	عه‌شقی پاک
37	په‌ندی بالنده
39	هارونه‌ ره‌شید
41	گوینه‌ته‌له
43	تۆله
45	قوله‌ ره‌ش
46	چاو برسی
49	خه‌یال پلاو
51	به‌ردتاش

152	بیتسارانى و پیره‌میترد
152	ئای تیرى تانه
153	له‌ناو په‌زانا
154	چراخ وه‌په‌زان
156	دلّه‌ی بیه ته‌دبیر
156	دلّه‌ی که‌مته‌ر ویر
158	گیانه ئه‌و په‌ژده‌ی
158	چراغ ئه‌رساتیه
160	یاران حالیه‌ی دهره‌د
161	مه‌یلته‌ کۆن نابیه
161	چراخم جه‌ویر
162	له‌ هیتلانه‌ی دل
162	چراخم نه‌ دل
163	گه‌لای دره‌ختان
165	گیانه وه‌نه‌وشه‌و
167	وه‌ک من دهره‌ده‌دار
168	گیانه ئه‌ژمیترم
169	چراغم شه‌هید
170	نازک سارا و ده‌شت
177	گیانه له‌ پرخه‌ی
177	چراخ داجاری
178	یاری په‌رجه‌م لوول
180	های له‌ به‌یاندا
181	دلّه‌ داخیه‌ نۆ
182	دلّه‌ زامیه‌ نۆ
184	دووری په‌ دهره‌
185	پیره‌میترد و مه‌لا ولدخان
185	شیرین به‌نازه
187	سه‌وزه‌له‌ی چاو ره‌ش
191	شای وه‌له‌د چاوان
193	بادیه‌ له‌ ییلاخان
198	پیره‌میترد و میرزا شه‌فیع
198	یاری دل په‌یکه‌ر
198	په‌عنایه‌ دل په‌یکه‌ر

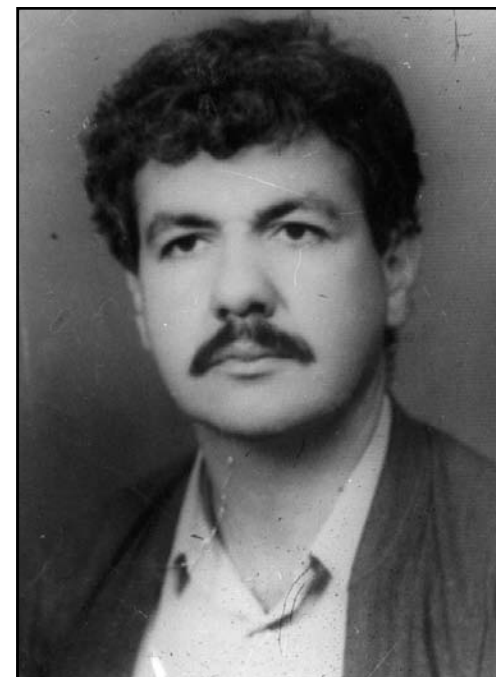
93	پیره‌میترد و مه‌وله‌وی
93	هاوده‌میه‌ فه‌ره‌اد
96	تیه‌ چیه‌ن
97	بلاوه‌ که‌وته
97	خه‌سته‌ی خاری خه‌م
100	خه‌رامان دهره‌که‌وت
101	مامۆستای سه‌رئیل
103	سه‌رداری زومره‌ی
106	بۆ مه‌رگی مه‌حصوود جه‌وده‌ت
108	سۆزیه‌ پیره‌میترد
109	دووری تۆ
113	گیانه دلّه‌که‌م
114	ئه‌پرسی چۆن
116	وه‌لی دپوانه‌ و پیره‌میترد
117	تاق تاق که‌ره
118	شیرین ناوی شه‌م
120	یاران نه‌وبه‌هار
123	نازداری جافان
126	کوچکیه‌ هه‌واران
129	بیتزاری هۆزان
130	یاشا له‌ نوپوه
130	یاشا جه‌ نۆوه
132	قیبیله‌که‌م هه‌ی شه‌م
135	یاران تاریکه‌
137	هه‌ر من ناشادم
139	هه‌ی شه‌میه‌ شه‌وان
141	یاران له‌ جه‌رگم
141	یاران نه‌ جه‌رگم
143	یاران مه‌جنوونم
146	ئۆف برینه‌داره
146	چۆل نشینه‌ خۆم
149	په‌ری په‌شمالان
149	شای سیبا یانان
150	به‌ کۆیه‌ زوخال بیت

271	نارهق وهك شهونم (مهولهوى)
272	دوو بهيتى بيتسارانى
273	پيره ميترد و شيعر تىك له بارهى حهجهوه
274	له دهركاى رهحهت (پيره ميترد)
275	قبيلهم نهكيتشى (بيتسارانى)
277	له نيتوان نهحمه د بهگى كۆماسى و مهولهوى-دا
278	شيعره كانى مهجذووب
278	ميرزام قهلاى خاو (فهقى قادرى ههمه وهند)
279	فهقى خه لوزهبى
279	به ندى قهلاى خاو
282	پيره ميترد و شىخ أبو الوفاى كوردى
284	هيتند له دوورى تو
286	به يادى كۆن
287	وا له دووريت
288	به ودم زانى
288	به شيرابى كه ره مى
290	خهوى بهخت
290	پيره ميترد و شىخ عومهر ضياء الدين
291	جهزبهى عه شق
292	نامه بهكى شىخ نهحمه ددين
293	پيره ميترد و شانامه
295	پيره ميترد و ناصر خسرو
299	پيره ميترد و مه خفى
300	پيره ميترد و ظهير
302	پيره ميترد و وه حشى شاعير
303	پيره ميترد و سه عدى
304	پيره ميترد و شىخ رها
306	پيره ميترد و موخته شه مى كاشانى
312	پيره ميترد و مه ستوره خانى نه رده لانى
314	شه وقى چرا
315	به چهت لاده
315	نه عتتىكى سه نايى
316	پيره ميترد و شامه زهر
317	عه شقى راست

202	شيرين پيتى داوه
203	لاساىي توحفهى تفاح
204	ميرزام زامى حهى
207	به هارى نوئى رهنك
210	له خه وهه ستابووم
214	هاى قوربان تاكهى
216	پيره ميترد و مهجذووبى شاعير
217	مهجذووب
219	پيره ميترد و (داخى) شاعير
226	پيره ميترد و شيعر تىكى (پير ميكائيل)
227	پيره ميترد و شيعر تىكى حه سه ن نه فه ندى مامى
228	نه وههار ره شه
230	له يل به جه مائ
232	زيللهى زايله
233	به ندى ئاى ئاى
235	پيره ميترد و شيعر تىكى يوسف بهگى ئيمامى
236	كه وته نارائش
238	يار شپوهى چونه
241	له سه ر ديارئ
243	پيره ميترد و جه ندى شيعر تىكى (حه مه ئاغاي ده ربه ندى فه قه ره) و (نه حمه د بهگى كۆماسى)
248	پيره ميترد و شيعر تىكى طالعى (حه مه ئاغاي ده ربه ندى فه قه ره)
249	ديسان، پيره ميترد و شيعر تىكى شه فيع
251	بيدى مه جنونى
253	خودا به، به هار
254	پيره ميترد و شيعر كهى مه محمود پاشاى جاف
255	وادهى خيتله و خوار
258	پيره ميترد و شيعر تىكى مه لاي جه بارى
259	به هار
262	دل مه ستى يار بوو (ميرزا ياقوب)
263	زلتخاى سانى (خاناي قوبادى)
264	كه هانهت (پيره ميترد)
266	مه ولهوى و جه ندى شيعر تىك
268	هاوين هاوتنه م (مه ولهوى)
270	نارائش تىكى (عبدالله بهگى زهنگه نه)

318 نه‌عتی فارسی به‌کوردی
319 پی‌ره‌می‌ت‌رد و باب‌اتا‌هی‌ری هم‌مه‌دانی
321 پی‌ره‌می‌ت‌رد و چوارینه‌کانی خواجه عبداللهی ئه‌نصار
323 پی‌ره‌می‌ت‌رد و چوارینه‌کانی شیخ سه‌عیدی أبو‌الخیر
351 پی‌ره‌می‌ت‌رد و پی‌نج‌خشته‌کی سالم له‌سه‌ر مه‌ولانا خالد
357 وه‌لامی‌ت‌ک بز شیخ مه‌حمودی نه‌مر
359 ئه‌مشه‌و
360 دل برینداری
361 شه‌وی یه‌لدای سالم
363 پی‌ره‌می‌ت‌رد و به‌یت‌یکی (کلیم)ی هم‌مه‌دانی
364 پی‌ره‌می‌ت‌رد و چوارینیکی سه‌دید
365 دوو چوارینی خه‌یام
366 پی‌ره‌می‌ت‌رد و مه‌ته‌ل
380 پی‌ره‌می‌ت‌رد و به‌یتی زه‌نووری
386 پی‌ره‌می‌ت‌رد و میرزام ته‌واری ده‌ریه‌ندفه‌قه‌ره
392 پی‌ره‌می‌ت‌رد و شی‌عریکی عه‌ره‌بی
393 دوو شی‌ع‌له‌تورکییه‌وه
396 به‌ندی په‌خشان (وه‌رگی‌رانی پی‌ره‌می‌ت‌رد)
397 دوو شی‌ع‌ری شی‌خ مس‌ته‌فای ته‌خته‌یی
400 سه‌بارت به‌مه‌حمود پاشا له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی روونه‌وه
406 پی‌ره‌می‌ت‌رد و ده‌شی‌ع‌ری مه‌ستوره‌خانم
413 پی‌ره‌می‌ت‌رد و شی‌عریکی نازیی حه‌سه‌ن
414 پی‌ره‌می‌ت‌رد و سه‌یدی هه‌ورامی
417 فه‌ره‌نگی پی‌ره‌می‌ت‌رد

- ئەم سەج بەرھەممەی لە دەزگای ئاراس بلاو بوونەتەو:
- رەشید نەجیب: ژیان و بەرھەمی.
- ئەشکی باوان: بەرھەممە بلاونەکراوەکانی کامەرانی موکری.
- پیرەمێرد و پێداچوونەوێهەکی نوێی ژیان و بەرھەممەکانی: دوو بەرگ لە ۹۰۰ لاپەرەدا.
- چەندان بەرھەمی تریشی بەرپۆدن.

ئومێد ئاشنا

- * لە بنەمالەیهکی رۆشنبیر و ئایینپەرور لە سلیمانی سالی ۱۹۵۵ لە دایک بوو.
- * سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ پەیمانگای پێگەیانندی مامۆستایانی لە هەولێر تەواو کردوو و لە ناوچەکانی قەرەداغ و دوکان و دەربەندیخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بوو.
- * لە سالی ۱۹۷۸ و ئەندامی یەکییتی نووسەرانی کورد بوو.
- * لە سالی ۱۹۹۴ خانەنشین کراوە لەسەر داوای خۆی. بۆ ئەوەی دەرفەتی تەواوی هەبێ بۆ خزمەتکردن لە بواری ساغکردنەو و کۆکردنەو بەرھەمی ئەدەبی و رۆشنییری نەتەوێهەمان.
- * پرۆژەیهکی ئەدەبی بەدەستەو بوو بەناوی (پرۆژەی سەد کتیبی کوردی) که توانی نزیکەی (۷۰) حەفتا کتیب و نامیلکە لێ چاپ بکات بەلام بەژمارەکی کەم بەهۆی بێ توانایی مادی.
- * سامانیکی ئەدەبی زۆری بەجێ هێشتوو بەلام زۆریەیان هەر دەستنووسن.
- * لە ۲۰۰۰/۱/۱۶ لە تەمەنی ۴۵ سالی و لە هەرەتی بەرھەمپێناندا کۆچی دوایی کردوو و لە گردی سەبیوان نێژراوە.
- * ژمارەیهکی زۆر دەستنووس و سێ جگەرگۆشە بەناوی «سیامەند و سایە و شاد» لەپاش بەجێ ماوە.

